

१५.
४.५

॥ अथ वेदाङ्गप्रकाशः ॥

— ३ * ६ —

तत्रत्यः ।

द्वादशो भागः ॥

पारिभाषिकः ।

पाणिनिमुनिप्रणीतायामष्टाध्यायां नवमो भागः ।

श्रीमत्स्वामिदयानन्दसरस्वतीकृतव्याख्यासहितः ।

पण्डितज्वालादत्तशर्मा संशोधितः ।

पठनपाठनव्यवस्थायां द्वादशं पुस्तकम् ।

मुनशी समर्थदान के प्रबन्धवि
वैदिक यन्त्रालय प्रयाग में मुद्रित हुआ ।

— ००० —

इस पुस्तक के छापने का अधिकार किसी को नहीं है ।

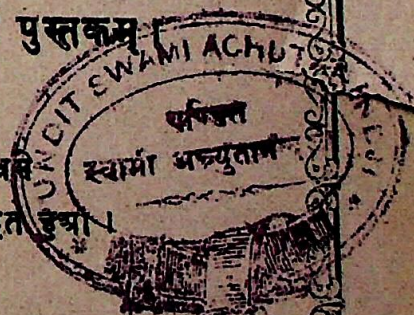
क्योंकि

इस की रजिस्टरी कराई गई है ।

संवत् १९३९ पीप कृष्ण ८

पहिली बार १००० पुस्तक रूपे

मूल्य ।)

अण ()

सगे अ

७

जि

ददाति

ते पक्ष

(त) प्रत्य

रूप ह

च से

ता

कृत्रम

वदत्तेन

लहा-

जाती

ण निषेध

हैं और

इशान्त

तु जिस

ने डित्व

डित्व

खेलाच्

तली है।

कि सन्

॥

ही हुई

पसर्ग से

है ॥

अण्) का अपवाद (क) प्रत्यय हो जाता है इस अपवाद के विषय में सगे अण् भी होना चाहिये इस लिये ज्ञापकसिद्ध यह परिभाषा है ॥

७—नानुबन्धकृतमसारूप्यम् ॥ अ० ॥ ३।१।१३६ ॥

जिन में अनुबन्ध मात्र का भेद हो, वे भिन्न रूप वाले असरूप नहीं कहाते। ददातिदधात्योर्विभाषा) इस सूत्र में विभाषाग्रहण इस लिये है कि (श) प्रत्यय के पक्ष में आकारान्त से विहित उत्सर्ग रूप (ण) प्रत्यय भी हो जावे और (अण्) प्रत्यय के समान (ण, श) प्रत्यय भी अनुबन्ध से असरूप और अनुबन्धरहित असरूप ही हैं फिर असरूप प्रत्ययों में तो (वाऽसरूपोऽस्त्रियाम्) इस परिभाषा सूत्र से उत्सर्गापवाद विकल्प हो ही जाता फिर विभाषाग्रहण व्यर्थ हो कर यह होता है अनुबन्धमात्रभेद के होने से असारूप्य नहीं होता अर्थात् (ण, श) असरूप नहीं हैं कि जो (वाऽसरूपः) परिभाषा से विभाषा हो जावे इस से ग्रहण स्वार्थ में चरितार्थ और अन्यत्र फल यह है कि इसी से (गोदः, यहाँ) (क) अपवाद के विषय में (अण्) उत्सर्ग भी नहीं होता ॥ ७ ॥ संज्ञा दो प्रकार की होती है एक तो जो वाच्य वाचक संकेत से किन्हीं प्रयोजनों के लिये किसी का कुछ नाम रख लेना उसको कृत्रिम संज्ञा कहते हैं जो प्रकृति प्रत्यय के योग से यौगिक अर्थ होता है उसको अकृत्रिम कहते हैं। सो लौकिक व्यवहारों में तो यही रीति है कि जहाँ कृत्रिम और दोनो संज्ञाओं का सम्भव हो वहाँ कृत्रिम संज्ञा ली जावे अकृत्रिम नहीं। चिदुक्तं गोपालकमानयेति) जैसे किसी ने कहा कि गोपालक को लेना जहाँ गोपालक किसी निज समुच्चय का नाम है। और दूसरा जो कोई पालन करे उस को गोपाल कहते हैं तो यह अर्थ किसी निज के साथ फिर इस कृत्रिमसंज्ञा वाले निज गोपालक का ही ग्रहण होता है ऐसे कारण में जहाँ कृत्रिम और अकृत्रिम दोनो संज्ञाओं का सम्भव है जैसे नदी, बहुव्रीहि, तत्पुरुष, वृद्धि, गुण, सवर्ण, सम्प्रसारण, नदी इत्यादि कृत्रिम संज्ञा का ग्रहण हो वा अकृत्रिम का इस लिये यह परिभाषा है ॥

निमाकृत्रिमयोः कृत्रिमे कार्यसम्प्रत्ययः ॥ अ० ॥ १।१।२३ ॥

कृत्रिम और अकृत्रिम दोनो संज्ञाओं में कार्य होना सम्भव हो वहाँ ही कार्य होना निश्चित रहे अकृत्रिम में नहीं इस से व्याकरण में भी धातु कृत्रिम संज्ञाओं से कार्य लेने चाहिये सुवर्ण आदि धातु संज्ञक से नहीं ॥ ८ ॥

अब इस कृत्रिम परिभाषा के होने से दोष आते हैं कि जहाँ कृत्रिम संज्ञा के लेने से कुछ प्रयोन जसिद्ध नहीं होता जैसे (कर्त्तरि कर्मव्यतिहारे) इस सूत्र में जो कृत्रिम कर्म संज्ञा का ग्रहण होवे तो (देवदत्तस्य धान्यं व्यतिलुनन्ति) यहाँ कर्त्ता को ईप्सिततम धान्य कर्म के होने से आत्मनेपद होना चाहिये वह यहाँ इष्ट नहीं है इस लिये यह परिभाषा है ॥

६—उभयगतिरिह भवति ॥ अ० ॥ १।१।२३ ॥

इस व्याकरण शास्त्र में दोनों प्रकार का बोध होता है अर्थात् कहीं कृत्रिम और कहीं अकृत्रिम का भी ग्रहण होता है जैसे (कर्मणि द्वितीया) यहाँ कृत्रिम कर्म संज्ञा और (कर्त्तरि कर्मव्यतिहारे) कृषीबला व्यतिलुनते। यहाँ अकृत्रिम क्रिया-रूप कर्म का ग्रहण है इस लिये (देवदत्तस्य धान्यं व्यतिलुनन्ति) यहाँ अकृत्रिम कर्म के होने से (आत्मनेपद) नहीं होता तथा (कर्त्तृकरणयोस्तृतीया) देवदत्तेन गामी गम्यते, रथेन गच्छति। यहाँ कृत्रिम करण संज्ञा और (शब्दवैराग्यलहा-भ्रकण्ठमेघेभ्यः करणे) शब्दं करोति शब्दायते। यहाँ अकृत्रिम कारणसंज्ञा ली जाती है इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ ६ ॥

(अध्येता, शयिता) इत्यादि प्रयोगों में इङ् और शीङ् धातु को गुणनिषेध होना चाहिये क्यों कि अनुबन्धों के एकान्तपक्ष में दोनों धातु डिङ् हैं और अनेकान्तपक्ष में अनुबन्ध पृथक् भी हैं इस में गुणनिषेध कार्य और इगन्त कार्यों हैं ॥

१०—कार्यमनुभवन् हि कार्यो निमित्तत्वेनाश्रीयते

कार्य करते हुए कार्यो का निमित्तगुण से आश्रय किया जाता है अर्थात् जिस के आश्रय से कार्य होता है वही उसका निमित्त कार्यो होता है तब ही गुण का निमित्त इगन्त नहीं कि जो वह डिङ्त्व इगन्त से उत्पन्न हुआ हो तब ही डिङ्त्व का निमित्त इगन्त कार्यो होता तो पक्षय्य गुण का निषेध हो जाता (संज्ञितरि०) इस सूत्र में (शीङ्) धातु को गुणपठन आपक से यह परिभाषा दी जाती है तथा सन्नत यङन्त को कहा डिङ्त्व जर्ण धातु के नुभाग को ही जाना जाता है तब ही डिङ्त्व का निमित्त जर्ण धातु है (जर्णनविषति, जर्णनुविषति) इत्यादि ॥

(प्रणिदापयति, प्रणिधापयति) इत्यादि प्रयोगों में (दा, धा) रूप के धुसंज्ञा पुगन्त (दाप्, धाप्) को न प्राप्त होने से धुसंज्ञक धातुओं के परे (प्र) उत्तर नि के नकार को एत्व न होना चाहिये इसलिये यह परिभाषा दी है ॥

अर्धवान् के ग्रहण में अनर्थक का ग्रहण नहीं होता यह कह चुके हैं सो (राजा) राजन् शब्द में कनिन् प्रत्यय का अन् अर्धवान् है इस लिये अन्नन्त के अकार का लोप होना ठीक है और (साम्ना) वहां सामन् शब्द में मनिन् प्रत्यय का मन् अर्धवान् और अन् अनर्थक है इस समाधान के लिये यह परिभाषा है ॥

१६—अनिनखान्ग्रहणान्यर्थवता चानर्षकेन चतुस्तविधिं प्र-
योजयन्ति ॥अ० ॥१।१।७२॥

अन्, इन्, अस्, मन् ये जिन सूचों में ग्रहण है वहां अर्थवान् और अनर्थक दोनों से तदन्तविधि होता है। अन् में तो अर्थवान् और अनर्थक दोनों के उदाहरण दे दिये। इन् (दण्डी) यहां इनि प्रत्यय के अर्थवान् इन्नन्त को दीर्घ और (वाग्मी) यहां (मिनि) प्रत्यय के अनर्थक इन् को दीर्घ होता है। अस् (सुप्रिया) यहां अर्थवान् (असुन्) प्रत्यय के अस् को दीर्घ और (पीतवाः) यहां पीत पूर्वक (धत्तु) से क्तिप्, हुआ है सो वस् में अनर्थक अस् को दीर्घ होता है। मन् (पटु शर्म यस्याः सा सुशर्मा) यहां तो अर्थवान् मन्नन्त से ङीप् का निषेध है और (सुप्रथिमा) यहां इमंनिच् प्रत्यय का इमन् अर्थवान् और मन् भाग निरर्थक को भी ङीप् का निषेध होता ही है ॥ १६ ॥

और आगे एक परिभाषा लिखेंगे कि समीपस्थ का विधान वा निषेध होता है इसमें यह दोष आता है कि जैसे (लिङ्, सिच्, आत्मनेपदेषु) इस सूत्र की अनुवृत्ति (उच्च) इसमें आती है। सो जो समीपस्थ के विधि निषेध का नियम है तो आत्मनेपद की अनुवृत्ति आनी चाहिये क्यों कि आत्मनेपद की अपेक्षा में (लिङ्, सिच्) दूर है और (लिङ्, सिच्) की अनुवृत्ति के बिना कार्यसिद्धि नहीं हो सकती इसलिये यह वक्ष्यमाण परिभाषा है ॥

१७-एकयोगनिर्दिष्टानां सह वा प्रवृत्तिः सह वा निवृत्तिः ॥

जो एक सूत्र में निर्देश किये पद हैं उन की अन्य सूत्रों में एक साथ प्रवृत्ति और एक साथ निवृत्ति हो जाती है इस से (उच्च) सूत्र में लिङ् लिच् की भी अनुवृत्ति आ जाती है। इसी प्रकार अन्यत्र बहुत स्थलों के सूत्र वार्तिकों में यह रीति दीख पड़ती है कि जैसे कहीं दो पदों की अनुवृत्ति आती है उन में से जब एक को छोड़ना होता है तब द्वितीय पद को फिर के पढ़ते हैं तो यही प्रयोजन है कि उन दोनों पदों की अनुवृत्ति एक साथ ही चलती है उस में से एक को छोड़ के दूसरे पद की अनुवृत्ति नहीं जा सकती ॥ १७ ॥

अब इस पूर्व परिभाषाके होनेमें यह दोष है कि (अलुगुत्तरपदे) इस सब सूत्र का अधिकार चलता है उसमें अलुक् अधिकार तो आनह् विधान से पूर्व ही रहता है फिर उत्तरपदाधिकार पाद पर्यन्त क्यों जावे इस लिये यह परिभाषा है ॥

१८—एकयोगनिर्दिष्टानामप्येकदेशानुवृत्तिर्भवति ॥ अ० ॥ ४ ।

१ । २७ ॥

एक सूत्र में पृथक् पठित पदों में से भी कहीं एकदेश की अनुवृत्ति होती है इस से उत्तरपदाधिकार का पादपर्यन्त जाना सिद्ध हो गया । तथा (दामहाय-नान्ताच्च) यहां पूर्वसूत्र से संख्या की अनुवृत्ति आती है और अव्यय की नहीं और (पञ्चात्तिः) इस सूत्र में पूर्वसूत्र से मूल शब्द की अनुवृत्ति आजाती है पाक की नहीं आती इत्यादि ॥ १८ ॥

(अणुदित्सवर्णस्य चाप्रत्ययः) यहां प्रत्यय ग्रहण से सवर्ण का निषेध किया है इस का यही प्रयोजन है कि (सनाशंसभिच्चउः) इत्यादि में ऊ आदिप्रत्यय अपने सवर्णीदीर्घ आदि के ग्राहक न हों सो जब स्त्रीप्रत्यय को छोड़ के अन्यदीर्घ प्रत्यय से किसी अर्थ की प्रतीति ही नहीं होती तो दीर्घप्रत्यय नहीं हो सकता इस लिये प्रत्यय ग्रहण के व्यर्थ होने से यह आपक होता है कि इस सूत्र में यौगिक प्रत्यय का निषेध है (प्रतीयते विधीयते भाव्यतेऽनेनाऽसौ प्रत्ययः, न प्रत्ययोऽप्रत्ययः) इसी व्याख्यान से यह परिभाषा निकली है ॥

१९—भाव्यमानेन सवर्णानां ग्रहणम् ॥ अ० ॥ १ । १ । ६६ ॥

जो विधान किया जाता है उस से सवर्णों का ग्रहण नहीं होता जैसे (त्यदादीनामः) यहां अकार का विधान किया है उस से दीर्घ सवर्णों का ग्रहण नहीं होता और (ज्यादादीयसः) यहां ईयसुन्प्रत्यय के ईकार को आकारादेश न कहते किन्तु अकार कहते तो सवर्णग्रहण से दीर्घ हो ही जाता फिर निश्चित हुआ कि यहां भी पूर्ववत् भाव्यमान अकार सवर्ण ग्राही नहीं हो सकता इस लिये दीर्घ कहा इत्यादि ॥ ९ ॥

यदि भाव्यमान से सवर्णों का ग्रहण नहीं होता तो (दिवउत्, कृतउत्) इन सूत्रों में भाव्यमान उकार को तपर करना व्यर्थ है । क्यों कि तपर करने का यही प्रयोजन है कि उकार तत्काल का ग्राहक हो अपने सवर्णों का ग्रहण न करे फिर (अणुदित्०) परिभाषा से सवर्णग्रहण तो प्राप्त ही नहीं उकार तपर क्यों पड़ा इस लिये यह परिभाषा है ॥

२०—भवत्युकारेण भाव्यमानेन सवर्णानां ग्रहणम् ॥ अ० ॥ ६ ।
१ । १८५ ॥

भाव्यमान उकार से सवर्णों का ग्रहण होता है इस से पूर्वोक्त उकार में तपर सार्थक हुआ और अन्यत्र फल यह है कि (अदसोऽसेर्दादुदोमः) यहां भाव्यमान क्लृप्त उकार सवर्णों का ग्राही होता है तभी (अमूभ्याम्) आदि में दीर्घ उकारादेश हुआ ॥ २० ॥

(गवेहितं, गोहितम्) यहां समास में चतुर्थ्येकवचन प्रत्यय का लुक् किये पीछे (प्रत्ययलोपे०) सूत्र से प्रत्ययलक्षण कार्य मानें तो (गो) शब्द के ओकार को अवादेश प्राप्त है इस लिये यह परिभाषा है ॥

२१—वर्णाश्रये नास्ति प्रत्ययलक्षणम् ॥

वर्ण के आश्रय से जो कार्य कर्तव्य होतो प्रत्ययलक्षण न हो अर्थात् उस प्रत्यय को मान के वह कार्य न होवे इस लिये 'अच्' को मान के अवादेश नहीं होता इत्यादि ॥ २१ ॥

(अतः कृकमिकंस०) इस सूत्र में कंस शब्द का पाठ व्यर्थ है क्योंकि उणादि में (कमेः सः) इस सूत्र से कम धातु का कंस शब्द बना है कम धातु के सामान्य प्रयोगों के ग्रहण में कंस शब्द का भी ग्रहण हो जाता फिर कंस शब्द क्यों पड़ा इस लिये यह परिभाषा है ॥

२२—उणादयोऽव्युत्पन्नानि प्रातिपदिकानि ॥ अ० ॥ १ । १ । ६१ ॥

उणादि प्रातिपदिक अव्युत्पन्न अर्थात् उनका सर्वत्र प्रकृति, प्रत्यय, कारक आदि से यौगिक यथार्थ अर्थ नहीं लगता अर्थात् उणादि शब्द बहुधा रुढ़ि होते हैं इस लिये (अतः कृकमिकंस०) सूत्र में कंसग्रहण सार्थक है । इसी प्रकार (प्रत्ययस्य लुक्०) इस सूत्र से (परश्व्य) शब्द का लुक् कहा हुआ उकार प्रत्यय होने से भी अव्युत्पन्नपक्ष मान के परश्व्य शब्द के उकार का लुक् नहीं होता । इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ २२ ॥

(देवदत्तश्चिकीर्षति) इत्यादि प्रयोगों में देवदत्त आदि शब्दों की सन्नत के धातु संज्ञा आदि कार्य प्राप्त हैं सो क्यों नहीं होते । जो देवदत्त के सहित सब वाक्य की धातु संज्ञा हो जावे तो (सुपोधातु०) इस सूत्र से जो देवदत्त के आगे विभक्ति है उस का लुक् प्राप्त होवे इस लिये यह परिभाषा है ॥

२३-प्रत्ययग्रहणे यस्मात्प्रत्ययो विहितस्तदादेस्तदन्तस्य च ग्रहणं भवति ॥ अ० ॥ १।४।१३ ॥

जिस से जो प्रत्यय विधान किया हो वह जिस के आदि वा अन्त में हो उसी का ग्रहण ही और जो उस वाक्य में प्रत्यय विधि से पद पृथक् हो उस का सामान्य कार्य में ग्रहण न हो। इस से सन्नन्त की धातुसंज्ञा में देवदत्त का ग्रहण न हुआ तो विभक्ति का लुक् भी बच गया इसी प्रकार (देवदत्तो गार्ग्यः) यहां समुदाय की प्रातिपदिक संज्ञा हो तो मध्य विभक्ति का लुक् हो जावे तथा (ऋक्षस्य राज्ञः पुरुषः) इस समुदाय की समास संज्ञा हो तो मध्यविभक्तियों का लुक् प्राप्त होवे इत्यादि इस परिभाषा के अनेक प्रयोजन हैं ॥२३॥

(येन विधिस्तदन्तस्य) इस परिभाषा सूत्र से (दृषत्तीर्णा, परिषत्तीर्णा) इत्यादि प्रयोगों में (रदाभ्यां निष्ठातीनः पूर्वस्य च दः) इस सूत्र से दृषद् परिषद् दकारान्त शब्दों से परे धातुके तकार की अनिष्ट नकारादेश प्राप्त है इस लिये यह परिभाषा है ॥

२४-प्रत्ययग्रहणे चापञ्चम्याः ॥ अ० ॥ १।१।७२ ॥

जिन सूत्रों में प्रत्यय ग्रहण से कार्य होते हैं वहां पञ्चम्यन्त से परे वह कार्य नहीं अर्थात् पञ्चम्यन्त से परे प्रत्यय ग्रहण में तदन्तविधि न होवे इस से (परिषत्तीर्णा) आदि में धातु के तकार को नकार आदेश नहीं होता इत्यादि ॥२४॥ कुमारीगौरितरा। इत्यादि प्रयोगों में तदन्तविधि माने तो कुमारी शब्द को भी ह्रस्व प्राप्त है इस लिये यह परिभाषा है ॥

२५-उत्तरपदाधिकारे प्रत्ययग्रहणे रूपग्रहणं द्रष्टव्यम् ॥ अ० ॥ ६।३।५० ॥

(अनुगुत्तरपदे) जो षष्ठाऽध्याय के तृतीयपाद में प्रत्यय निमित्त कार्य है वहां स्वरूप का ग्रहण होना चाहिये अर्थात् तदन्तविधि न हो इस से (कुमारी गौरितरा) यहां कुमारी शब्द को ह्रस्व नहीं होता और रूप ग्रहण से यह भी प्रयोजन है कि (हृदयस्य हृत्तेखयदण्लासेषु) जो इस सूत्र में (२३) वीपरिभाषा के अनुकूल (यत्) और (अण्) प्रत्यय जिस से विहित हो उस उत्तरपद के परे पूर्व को कार्य हो जावे सो द्रष्ट नहीं है। क्योंकि जो तदन्तविधि हो तो केवल हृदय शब्द से (हृदयम्, हार्दम्) प्रयोग नहीं बने इस में लेख ग्रहण ज्ञापक है कि अणन्त उत्तरपद का ग्रहण ही तो लेख शब्द (अण्) प्रत्ययान्त पृथग् ग्रहण व्यर्थ है। इस से यह निश्चित हुआ कि इस उत्तरपदाधिकार के प्रत्ययाश्रितकार्यविधायक सूत्रों में तदन्तविधि नहीं होती ॥ २५ ॥

(प्रत्ययग्रहणे०) इस २३ वी परिभाषा से (षड्: संप्रसारणं पुत्रपत्नीस्तत्पुरुषे) यहां तत्पुरुष में (पुत्र) और (पत्नी) उत्तरपदों के परे (षड्) को संप्रसारण कहा है तो (षड्) का जो आदि वा षडन्त को कार्य होगा। इस से (कारौषगन्धीयाः पुत्रः कारौषगन्धीपुत्रः, कारौषगन्धीपतिः, वाराहीपुत्रः, वाराहीपतिः) इत्यादि प्रयोग तो सिद्ध हो जावेंगे परन्तु (परमकारौषगन्धीपुत्रः, परमकारौषगन्धीपतिः) इत्यादि प्रयोग नहीं सिद्ध होंगे क्यों कि जिस (कारौषगन्धि) शब्द से (षड्) प्रत्यय विहित है तो वही जिस के आदि में ही ऐसे (षड्) का ग्रहण हो सकता है और परम के सहित ग्रहण नहीं हो सकता इस लिये यह परिभाषा है ॥

२६—अस्त्रीप्रत्ययेनानुपसर्जनेन ॥ अ० ॥ ६ । १ । १३ ॥

(तदादि ग्रहणपरिभाषा) स्त्रीप्रत्यय और उपसर्जन को छोड़ के प्रवृत्त होवे इस से सामान्य स्त्रीप्रत्यय (परमकारौषगन्धीपुत्रः) इत्यादि में तदादि ग्रहण के दोष से संप्रसारण का निषेध नहीं होता और (कारौषगन्ध्यामतिक्रान्तोऽतिकारीषगन्ध्याः, अतिकारीषगन्ध्यास्य पुत्रः, अतिकारीषगन्ध्यापुत्रः) यहां षडन्त स्त्रीप्रत्यय उपसर्जन अर्थात् स्वार्थ में अप्रधान है इस लिये संप्रसारण नहीं होता इत्यादि ॥२६॥

(सुप्तिङन्तं पदम्) इस सूत्र में अन्तग्रहण व्यर्थ है क्योंकि जो (सुप्तिङ् पदम्) ऐसा सूत्र करते तो तदन्तविधिपरिभाषा से अन्त की उपलब्धि से (सुवन्त, तिङन्त) की पदसंज्ञा हो ही जाती फिर अन्तग्रहण व्यर्थ हो कर इस परिभाषा का आपक है ॥

२७—संज्ञाविधौ प्रत्ययग्रहणे तदन्तविधिर्न भवति ॥ अ० ॥ १ । ४ । १४ ॥

प्रत्ययों की संज्ञा करने में तदन्तविधि नहीं होती। इस से अन्तग्रहण सार्थक होना तो स्वार्थ में चरितार्थ है और अन्यत्र फल यह है कि (तरप् तमप्) यहां (तरप् तमप्) प्रत्ययान्त की (घ) संज्ञा नहीं होती जो तरप् प्रत्ययान्त की (घ) संज्ञा हो जावे तो (कुमारीगौरितरा) यहां घसंज्ञक के परे कुमारी शब्द को ह्रस्व हो जावे सो इस परिभाषा से नहीं होता। और (कृतक्षितसमासाश्च) यहां कृतक्षित प्रत्ययों में अन्तग्रहण नहीं किया और प्रातिपदिक संज्ञा के होने से तदन्तविधि भी नहीं हो सकती इस लिये कृतक्षित में अर्थवान् की अनुवृत्ति करने में कदन्त और तद्धितान्त ही अर्थवान् होते हैं केवल (कृत, तद्धित) नहीं क्योंकि (न केवला प्रकृतिः प्रयोक्तव्या न च केवलप्रत्ययः) इस महाभाष्य के

प्रमाण से प्रत्ययान्त ही अर्थवान् होता है । और (बहुच्) प्रत्यय प्रातिपदिक से नहीं होता किन्तु सुबन्त से पूर्व बहुच् कहा है बहुच् प्रत्यय के सहित जो समुदाय है वहां प्रातिपदिक संज्ञा होने की कुछ आवश्यकता नहीं है जैसे (बहुपटवः) यहाँ बहुच् के होने से पहिले ही अर्थवा पटु शब्द की प्रातिपदिक संज्ञा तो सिद्ध ही है । फिर बहुच् प्रत्यय की विवक्षा में जिस विभक्ति और वचन का प्रयोग करना हो उस को रख के बहुच् प्रत्यय लाना चाहिये जैसे (पटु, ज्) इस सुबन्त के पूर्व बहुच् आकर (बहुपटवः) प्रयोग सिद्ध हो गया । इसी प्रकार अन्य प्रयोगों में जान लेना चाहिये और (सर्वकः) (विश्वकः) इत्यादि में जो अकच् प्रत्यय मध्य में होता है उस के आगे परिभाषा लिखी है कि (तदेकदेशभूतस्तदग्रहणेन गृह्यते (सर्व) प्रातिपदिक के एक देश के मध्य में आया अकच् उसी प्रातिपदिक के ग्रहण से ग्रहण किया जाता है ॥ २७ ॥

(२३) वी परिभाषा के होने में ये भी दोष हैं कि (अवतमे नकुलस्थितं त एतत्) यहाँ क्त प्रत्ययान्त स्थित शब्द के साथ सप्तम्यन्त का समास कहा है सो गतिसंज्ञक अव शब्द के सहित सप्तम्यन्त और कर्तृकारक वाची नकुल शब्द के सहित क्तान्त क्तदन्त स्थित शब्द है इस कारण समास नहीं प्राप्त है इसलिये यह परिभाषा है ॥

२८—कृद्ग्रहणे गतिकारकपूर्वस्यापि ग्रहणं भवति ॥ अ० ॥

१।४।१३ ॥

जहाँ क्त प्रत्यय के ग्रहण से कार्य हो वहाँ उस कृदन्त के पूर्व गतिसंज्ञक और कारक हो तो भी वह कार्य हो जावे । इस से गति संज्ञक अव और कारक नकुल के होने से भी (समास हो जाता है तथा) सांकूटिनम् (यहाँ (द्रुण्) कृतप्रत्ययान्त से (अण्) तद्धित होता है सो जो (कूटिन्) शब्द से करें तो उसी के आदि की वृद्धि होवे इस परिभाषा से गतिसंज्ञक (सम्) के सहितके (अण्) के होने से (सम्) के सकार की वृद्धि होती है इत्यादि अनेक प्रयोजन (है गतिरन्तरः) इस सूत्र में (अनन्तर) ग्रहण इस परिभाषा के होने में ज्ञापक है ॥

(येन विधिस्तदन्तस्य) इस परिभाषा सूत्र में समान्य करके तदन्त विधि कही है विशेषविषय में उस का अपवादरूप वक्ष्यमाण परिभाषा है ॥

२९—पदाङ्गाधिकारे तस्य तदन्तस्य च ॥ अ० ॥ १।१।७२ ॥

उत्तरपदाधिकार अर्थात् षष्ठाध्याय के तृतीयपाद में और अङ्गाधिकार में जिस का कार्य विधान हो वा जिस के आश्रय हो उस का और वह जिस के अन्त में

हो उन दोनों का ग्रहण होता है जैसे (इष्टकषीकामालानां चित्तुलभारिषु) इस सूत्र में (इष्टकचितं चिन्वीत), यहां उसी इष्टका शब्द को ह्रस्व और (पक्षेष्टकचितं चिन्वीत) यहां तदन्त को भी ह्रस्व होता है (इषीकतूलेन, मुञ्जेषीकतूलेन, मालभारिणी कन्या, उत्पलमालभारिणीकन्या) यहां भी इषीका और माला शब्द को दोनों प्रकार ऋस्व हुआ है। अङ्गाधिकार में (सान्तमहतः संयोगस्य) महान् यहां उसी महत् शब्द को उपधा को दोष और (परममहान्) यहां तदन्त को भी होता है इत्यादि अनेक उदाहरण महाभाष्य में लिखे हैं ॥ २८ ॥

(एकाचो द्वे प्रथमस्य) यहां अनेकाच् धातु के प्रथम एकाच् अवयव को द्वित्व होता है जैसे (जजागार) यहां जा भाग को द्वित्व हुआ है। जो केवल एकाच् धातु है उस में प्रथम एकाच् अवयव कहां है जिस को द्वित्व हो जैसे (पपाच, इयाज) इत्यादि। तथा (एकाच्) शब्द में भी बहुव्रीहि समास है कि एक अच् जिस में हो अर्थात् अन्य एक वा अधिक हल् हों वह (एकाच्) अवयव कहाता है। सो जहां केवल एकही अच् धातु है जैसे (इयाय, आर) यहां (इ, ऋ) धातुओं को द्वित्व कैसे होसके इस लिये यह परिभाषा है ॥

३०—व्यपदेशिवदेकस्मिन् ॥ अ० ॥ १।१।२१॥

सत् निमित्त के होने से मुख्य जिस का व्यपदेश (व्यवहार) हो वह व्यपदेशी कहाता है और एक वह है जिस के व्यवहार का कोई सहयोगी कारण न हो उस एक में व्यपदेशी के तुल्य कार्य होता है इस से (एकाच्) धातु (पपाच) आदि में द्वित्व और केवल एक ही अच् धातु (इयाय, आर) आदि में भी द्विवचन हो जाता है। क्योंकि एकाच् और एक ही अच् धातु की अपेक्षा में अनेकाच् व्यपदेशी है तद् कार्य मानने से सर्वत्र द्वित्व होजाता है (आदेश प्रत्यययोः) इस सूत्र में प्रत्यय के अवयव सकार को मूर्द्धन्य कहा है सो (करिष्यति) आदि में तो ही हो जाता है। और (स देवान् यजत्) यहां यजत् क्रिया में केवल सिप् वि० रण् का सकार मात्र प्रत्यय है उस को (व्यपदेशिवद्भाव) मान के मूर्द्धन्य होता है। इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं। लोक में भी यह व्यवहार होता है कि किसी के बहुत पुत्र हैं वहां तो ज्येष्ठ मध्यमे और कनिष्ठ का व्यवहार बनता है और जिस का एकही पुत्र है तो वहां उसी में ज्येष्ठ मध्यम और कनिष्ठ व्यवहार होता है ॥ ३० ॥

तद्धित में जैसे नडादि, गर्गादि और शिवादि इत्यादि प्रातिपदिकों से अपत्य आदि अर्थों में अण् आदि प्रत्यय कहे हैं सो उत्तमनङ् परमगर्ग और महाशिव आदि प्रातिपदिकों से तदन्तविधि में क्यों नहीं होते इस लिये यह परिभाषा है ॥

३१—ग्रहणवता प्रातिपदिकेन तदन्तविधिः प्रतिषिध्यते ॥

अ० ॥ ५ । २ । ८७ ॥

प्रत्यय का ग्रहण करने वाले प्रातिपदिक से तदन्तविधि नहीं होता इस लिये (उत्तमनङ्) और (परमगर्ग) आदि प्रातिपदिकों से (फक्) और (यज्) आदि प्रत्यय नहीं होते और इस परिभाषा के निकलने का ज्ञापक (पूर्वादिनिः, सपूर्वाच्च) ये दोनों सूत्र हैं क्योंकि जो पूर्व शब्द से विधान किया इनि प्रत्यय तदन्त से भी होजाता तो द्वितीय सूत्र व्यर्थ हो जाता फिर व्यर्थ हो कर यह ज्ञापक होता है कि यहां तदन्तविधि नहीं होता ॥ ३१ ॥

सूत्रान्त प्रातिपदिकों से (ठक्) और दशान्त आदि प्रातिपदिकों से (ङ) आदि प्रत्यय कहे हैं सो (३०) वीं परिभाषा से (व्यपदेशिवद्भाव) मान कर केवल सूत्र और दश आदि से (ठक्) तथा (ङ) आदि प्रत्यय क्यों नहीं हो जाते इस लिये यह परिभाषा है ॥

३२—व्यपदेशिवद्भावोऽप्रातिपदिकेन ॥ अ० ॥ १ । १ । ७२ ॥

व्यपदेशिवद्भाव की प्रवृत्ति प्रातिपदिकाधिकार को छोड़ के होती है। इसलिये केवल सूत्र आदि शब्दों से ठक् आदि प्रत्यय नहीं होते और इस परिभाषा का ज्ञापक भी (पूर्वादिनिः, सपूर्वाच्च) ये दोनों सूत्र हैं क्योंकि जो यहां व्यपदेशिवद्भाव होता तो (पूर्वान्तादिनिः) ऐसा एक सूत्र कर देते तो सब काम सिद्ध हो जाता फिर पृथक् २ दो सूत्र करने से ज्ञात हुआ कि यहां व्यपदेशिवद्भाव नहीं होता ॥ ३२ ॥

(अचि शुधातु०) यहां (श्रियौ, भ्रुवौ) उहाहरणों में तो केवल (अच्) के परे (इयङ्, उवङ्) हो जाते हैं और (श्रियः, भ्रुवः) यहां (इयङ्, उवङ्) न होने चाहिये क्यों कि यहां केवल (अच्) परे नहीं है इस लिये यह परिभाषा है ॥

३३—यस्मिन् विधिरुदादावल्ग्रहणे ॥ अ० ॥ १ । १ । ७० ॥

जिस प्रत्याहाररूप पर विशेषण के आश्रय से विधि हो वह जिस के आदि में हो उस के परे वह कार्य होना चाहिये इस से अजादि प्रत्यय के परे (इयङ् उवङ्) होते हैं तो (श्रियः, भ्रुवः) यहां अजादि (जस्) में भी दोष नहीं आता। तथा (अवश्यलाभ्यम्, अवश्यपाव्यम्) इत्यादि में (वान्तो यि प्रत्यये) सूत्र से यकारादि प्रत्यय के परे वान्तादेश हो जाता है (इको भल्) यहां भलादिसन् लिया जाता है। इत्यादि इस परिभाषा के अनेक प्रयोजन हैं ॥ ३३ ॥

(तिथ्यपुनर्वसोर्नचत्रद्वन्द्वे बहुवचनस्य द्विवचनं नित्यम्) इस सूत्र में बहुवचन-ग्रहण न करती तो भी प्रयोजन सिद्ध हो जाता। क्यों कि एक (तिथ्य) और दो (पुनर्वसु) इन तीन के होने से बहुवचन तो प्राप्त ही था फिर द्विवचन के कहने से उभी बहुवचन की प्राप्ति में द्विवचन हो जाता इस प्रकार बहुवचनग्रहण व्यर्थ हो कर ज्ञापक है कि (तिथ्य, पुनर्वसु) में कहीं एकवचन भी होता है वहाँ एकवचन को द्विवचन न हो इस लिये यह परिभाषा है ॥

३४—सर्वो द्वन्द्वो विभाषैकवद्भवति ॥ अ० ॥ १ । २ । ६३ ॥

दोवा अधिक किङ्की शब्दों का द्वन्द्वसमास हो वह सब विकल्प करके एकवचन होता है। इस से तिथ्य पुनर्वसु के एकवचनपक्ष में द्विवचन हो इस लिये बहुवचनस्थानी का ग्रहण है। तथा इसी परिभाषा से (घटपटम्, घटपटी, ईपेलोमकूलम्, माथोत्तरपदपदव्यनुपदम्) इत्यादि में भी एकवचन सिद्ध हो जाता है। समाहार द्वन्द्व सर्वत्र एक हो वचन होता है। और यह परिभाषा इतरतर-द्वन्द्वसमास में लगती है इसी से इस के उदाहरण भी सब इतरतरद्वन्द्व के दिये हैं ॥ ३४ ॥

(व्यत्ययो बहुलम्) इस से स्य आदि विकरणों का व्यत्यय होना सूत्रार्थ है। तथा (षष्ठीयुक्तश्छन्दसि वा) इस सूत्र से भी षष्ठीयुक्त पति शब्द की घि संज्ञा का वेद में विकल्प है इन दोनों में भाष्यकारने विभाग करके यह परिभाषा सिद्ध की है ॥

३५—वा छन्दसि सर्वे विधयो भवन्ति ॥ अ० ॥ १ । ४ । ६ ॥

वेद में सब कार्य विकल्प करके होते हैं जैसे (दक्षिणायाम्) इस सप्तम्यन्त की प्राप्ति में (दक्षिणयाः) ऐसा प्रयोग होता है। इत्यादि अनेकप्रयोजन हैं ॥ ३५ ॥

किसी विद्यार्थी ने (अग्नी) ऐसा द्विवचनान्त शब्द उच्चारण किया जो उस का कोई अनुकरण करे कि (अग्नी इत्याह) तो यहां अनुकरण में साक्षात् द्विवचन के न होने से जो प्रगृह्य संज्ञा न होवे तो इकार के साथ संधि होना चाहिये इस लिये यह परिभाषा है ॥

३६—प्रकृतिवदनुकरणं भवति ॥ अ० ॥ ८ । २ । ४६ ॥

जो अनुकरण किया जाता है वह प्रकृति के तुल्य होता है इस से (अग्नी) द्विवचनप्रकृति के तुल्य अनुकरण को मान के प्रगृह्य संज्ञा होने से संधि नहीं होती। और एकवचन बहुवचन में तो संधि होता है (कुमार्यल्लतक इत्याह) यहां (ल्लतक) शब्द जो अनुकरण (ल्लतक) के परे भी यणादेश होता है (द्विः पचन्त्वित्याह) यहां

(हिः पचन्तु) शब्द के अनुकरण में भी अतिङ् से परे तिङ् पद निघात हो जाता है। (अर्थवद्धातुरप्रत्ययः०) इस सूत्र में धातु का पर्युदास प्रतिषेध मानें कि धातु से अन्य अर्थवान् की प्रातिपदिक संज्ञा हो इस से चि आदि धातुओं के अनुकरण को प्रकृतिवत् होने से स्वाश्रय कार्य मान कर प्रातिपदिक संज्ञा हो जाती है फिर पंचमी विभक्ति के एकवचन में चिधातु को (इयङ्) आदेश नहीं प्राप्त है इस लिये धातु के अनुकरण को प्रकृतिवत् मान के (इयङ्) आदेश भी हो जाता है इस से (चियोद्दीर्घात्, परौ भुवोऽवज्ञाने, नेर्विशः) इत्यादि सब निर्देश ठीक बन जाते हैं ॥ ३६ ॥

(भवतु, पचतु) इत्यादि की पदसंज्ञा न होनी चाहिये क्योंकि तिङन्त की पद संज्ञा कही है यहां तो तिप् के इकार को उकार हो जाने से तिङ् नहीं रहा इस लिये यह परिभाषा है ॥

३७—एकदेशविकृतमनन्यवद्भवति ॥ अ० ॥ ४ । १ । ट३ ॥

जिस किसी का एक अवयव विपरोत हो जावे तो वह अन्य नहीं हो जाता किन्तु वही बना रहता है । इस से इकार के स्थान में उकार हो जाने से भी पद संज्ञा हो जाती है (प्राग्दीव्यतोऽण्) इस सूत्र से (दीव्यत्) शब्दपर्यन्त (अण्) प्रत्यय का अधिकार करते हैं और दीव्यत् शब्द कहीं नहीं है किन्तु (दीव्यति) शब्द है इस का एक देश इकार के जाने से (दीव्यत्) रह जाता है इसी ज्ञापक से यह परिभाषा निकली है । लोक में भी किसी कुत्ते का कान वा पूंछ काट लिया जावे तो उस को घोड़ा वा गधा नहीं कहते किन्तु कुत्ता ही कहते हैं इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ ३७ ॥

(स्योनः) यहां (सिवु) धातु से उणादि (न) प्रत्यय के परे वकार को (ऊठ्) होकर वकार को स्थानिवत् मानने से धातु के इकार को (लघूपधगुण) और उसी इकार को (यणादेश) दोनों प्राप्त हैं । इस में गुण पर और यणादेश (अन्तरङ्ग) है अब दोनों में से कौन सा कार्य होना चाहिये इसलिये यह परिभाषा है ॥

३८—पूर्वपरनित्यान्तरङ्गाऽपवादानामुत्तरोत्तरं बलीयः ॥

पूर्व से पर, पर से नित्य, नित्य से अन्तरङ्ग और अन्तरङ्ग से अपवाद ये सब पूर्व २ से उत्तर २ बलवां होती हैं । यह परिभाषा महाभाष्य के अभिप्रायानुकूल है अर्थात् इसी प्रकार की कहीं नहीं लिखी । पूर्व से पर बलवान् होना यह विषय (विप्रतिषेधे परं कार्यम्) इसी सूत्र का है जैसे (अत्रि) इस शब्द से

अपधित्याकार में ऋषिवाची होने से (अण्) प्राप्त और इकारान्तद्वाच् होने से ढक् प्राप्त है सो पूर्व (अण्) को बाध के परविहित (ढक्) होता है जैसे (अनेर-पत्यम्, आधेयः) इत्यादि । भू धातु से लिट् लकार के णल् प्रत्यय के परे (भृ + अ) इस अवस्था में हित्, यणादेश, उवङ्, गुण, वृद्धि और वुक् आगम ये सब प्राप्त हैं (हिवचन) नित्य होने से पर यणादेश का बाधक है (उवङ्) अन्तरङ्ग होने से नित्य हित् का भी बाधक है और (उवङ्) का अपवाद (गुण) गुण का अपवाद (वृद्धि) और इन दोनों का अपवाद निरवकाश होने से (वुक्) होजाता है । इसी प्रकार अन्य भी बहुत प्रयोगों में यह परिभाषा लगती है । दुयूषति) यहां सन् प्रत्यय के परे (दिव्) धातु के वकार को ऊठ् किये पीछे हिवचन और यणादेश दोनों प्राप्त हैं नित्य होने से हिवचन होना चाहिये फिर नित्य हिवचन से भी अन्तरङ्ग होने से यणादेश प्रथम होजाता है । इत्यादि ॥ ३८ ॥

(ईजतुः) यहां यज धातु से (अतुस्) प्रत्यय के परे हित् को बाध के परत्व से (संप्रसारण) होता है फिर हित् होना चाहियेवा नहीं इसलिये यह परिभाषा है ॥

३८—पुनः प्रसङ्गविज्ञानात् सिद्धम् ॥ अ० ॥ १ । ४ । २ ॥

परत्व से वा अन्य किसी प्रकार से प्रथम बाधक कार्य होजावे । फिर जो उत्सर्ग कार्य को प्राप्ति हो तो उत्सर्ग भी होजावे । इस से (यज) धातु को संप्रसारण किये पीछे भी हित् होजाता है । इसी प्रकार परत्व से (हि) के स्थान में तातङ् आदेश होने से फिर हि को धि न होना चाहिये सो भी (तातङ्) के निषेध पक्ष में (हि) को (धि) होकर (भिन्धि) आदि प्रयोग बन जाते हैं इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ ३८ ॥

लोक में यह रीति है कि तुल्य अधिकारी दो स्वामियों का एक भृत्य होता है तो वह आगे पीछे दोनों के कार्य किया करता है परन्तु जो उस भृत्य को दोनों स्वामी अनेक दिशाओं में एक काल में कार्य करने के लिये आज्ञा दें तो उस समय जो वह किसी का विरोधी न हुआ चाहै तो दोनों के कार्य न करें क्योंकि एक को एककाल में दो दिशाओं में जाके दो कार्य करना असम्भव है फिर जिस का पीछे करेगा वही अपसन्न होगा । इसी प्रकार सूत्रों में भी दो में जो बलवान् होगा वह प्रथम हो जावे गा और जो दोनों तुल्यबल वाले होंगे तो एक दूसरे को हठाने से लोक के तुल्य एक भी कार्य न होगा । जैसे स्त्री लिङ्ग में वर्तमान (त्रि, चतुर्) शब्द को सामान्य विभक्तियों में (तिस्र, चतस्र) आदेश कहे हैं और (त्रि) शब्द को (आम्) विभक्ति के परे (त्रय) आदेश भी कहा है

फिर (विप्रतिषेधे परं कार्यम्) इस सूत्र से पर विप्रतिषेध मान के प्रथम (तिसृ) आदेश होगया । फिर उस को स्थानिवत् मान के (त्रय) आदेश भी होना चाहिये तो लोकावत् अनिष्ट प्रसङ्ग आजावे इस लिये यह परिभाषा है ॥

४०—सकृद्वृत्तौ विप्रतिषेधे यद् बाधितं तद् बाधितमेव ॥ अ० ॥

१ । ४ । २ ॥

एककाल में जब दो कार्यों की प्राप्ति होती है तब विप्रतिषेध में पर का कार्य होकर फिर दूसरे पूर्व सूत्र का कार्य प्रवृत्त नहीं हो सकता क्योंकि जो बाधक हुआ सी हुआ इस से फिर स्थानिवत् मान के (त्रय) आदेश नहीं होता इस कारण (तिसृणांम्) इत्यादि प्रयोग गृह ठीक बन जाते हैं । और जो दूसरा कार्य भी पश्चात् प्राप्त हो और प्रथम हुआ कार्यकुछ न बिगड़े तो (३६) वीं परिभाषा के अनुकूल वह भी कार्य हो जावेगा ॥ ४० ॥

अब यह विचार भी कर्त्तव्य है कि धातुओं से परे जो लकारों के स्थान में तिप् आदि परस्मैपद और आत्मनेपद प्रत्यय होते हैं वे पहिले ही किंवा विकरण ही आत्मनेपदादि के करने से प्रथम और पीछे भी विकरणों की प्राप्ति है इस से वे नित्य हैं । और आत्मनेपद परस्मैपद विधायक प्रकरण से परे भी विकरण ही हैं और विकरण किये पीछे आत्मनेपद नियम की प्राप्ति नहीं क्योंकि (अनुदात्तङित०) यह पंचमौनिर्दिष्ट कार्य व्यवधानरहित उत्तर को होना चाहिये विकरणों के व्यवधान से फिर आत्मनेपद नहीं पाता और जो आत्मनेपद नियम को अनवकाश माने सो भी नहीं क्योंकि अदादि और जुहोत्यादि गण में जहां विकरण विद्यमान नहीं रहते वहां और (लिङ्, लिट्) लकारों में (आत्मनेपद, परस्मैपद) को अवकाश ही है फिर (एधते, स्रज्जते) आदि में आत्मनेपद नहीं होसकता इस लिये यह परिभाषा है ॥

४१—विकरणेभ्यो नियमो बलौयान् ॥ अ० ॥ १ । ४ । १२ ॥

विकरणविधि से आत्मनेपद परस्मैपद नियमविधान बलवान् है क्योंकि जो आत्मनेपद आदि के होने से पहिले विकरण ही होते हैं तो (आत्मनेपदेऽन्यतरस्याम्, पुषादित्युतात्त्वदितः परस्मैपदेषु) इन विकरणविधायकसूत्रों में आत्मनेपद के आश्रय से विकरणविधान क्यों किया इस से यह आपक है कि विकरणविधि से पहिले ही आत्मनेपद परस्मैपद नियम कार्य होते हैं । इस से (एधते, स्रज्जते) आदि में आत्मनेपद सिद्ध होगया इत्यादि प्रयोजन इस के हैं ॥ ४१ ॥

(न्यविशत, व्यक्रीणीत) यहां (नि, वि) उपसर्गों से परे (विश) और (क्री) धातु से आत्मनेपद होता है सो, विकरण आत्मनेपद और अट् आगम तीनों कार्य एक साथ प्राप्त हैं इन में से आत्मनेपद सब में पहिले होकर अब विकरण करने के पहिले और पीछे भी (अट्) प्राप्त है इस से अट् नित्य हुआ और विकरण भी अट् करने से पहिले तथा पीछे भी प्राप्त है तो विकरण भी नित्य हुए । जब दोनों नित्य हुए तो परत्व से अट् प्राप्त है । और अङ्ग कार्य अट् से विकरणों का होना प्रथम दृष्ट है क्योंकि विकरण के आजाने पर सब की (अङ्ग) संज्ञा हो और अङ्ग संज्ञा के पश्चात् अट् छावे इस लिये यह परिभाषा है ॥

४२—शब्दान्तरस्य च प्राप्नुवन् विधिरनित्यो भवति ॥ अ० ॥ १।३।६० ॥

जो दो कार्य एकसाथ प्राप्त हों और वे दोनों नित्य ठहरते हों तो उन में एकविधि के होने से पहिले जिस शब्द को दूसरा विधि प्राप्त है और पहिले कार्य के होने पश्चात् वह विधि दूसरे शब्द को प्राप्त हो तो वह अनित्य होता है यहां (अट्) आगम पहिले तो केवल (विश) को प्राप्त है और विकरण किये पीछे विकरणसहित सत्र को अंग संज्ञा होने से सब को प्राप्त है इस लिये अट् अनित्य हुआ । फिर प्रथम विकरण हो कर पुनः प्रसंग मानने से (अट्) हा जाता है । इत्यादि प्रयोजन हैं ॥ ४२ ॥

(नृ कुट्यां भवः नार्कुटः, नृपतेरपत्यं नार्पत्यः) यहां जो (नृ) शब्द को वृद्धि होती है उसी वृद्धिरूप आकार का सहचारी रेफ रहता है उस रेफ को खर् प्रत्याहार के परे (खरवसानयोर्विसर्जनीयः) इस सूत्र से विसर्जनीय होने चाहिये इस लिये यह परिभाषा है ॥

४३—असिद्धं बहिरङ्गमन्तरङ्गे ॥ अ० ॥ ८।३।१५ ॥

४४—असिद्धं बहिरङ्गलक्षणमन्तरङ्गलक्षणे ॥ अ० ॥ ६।४।१३२ ॥

इन में से पहिली परिभाषा बहुधा व्यवहारकाल में प्रवृत्त होती और दूसरी बहुधा व्याकरणादिशास्त्रों में लगती है । बहिरंग कार्य करने में अन्तरंग कार्य असिद्ध हो जाता है । बहिर् और अन्तर् इन दोनों शब्दों के आगे जो अंग शब्द है वह उपकारकवाची और अंग शब्द के साथ दोनों शब्दों का बहुव्रीहि समास है (निमित्तसमुदायस्य मध्ये यस्य कार्यस्यांगमुपकारि निमित्तं बहिः कार्यान्तरा-पेक्षया दूरमधिकं वा वर्तते तद्वहिरङ्गं कार्यम्, एवं निमित्तसमुदायस्य मध्ये यस्य

कार्यस्याङ्गमुपकारिनिमित्तमन्तःकार्यान्तरापेक्षया सन्निहितं वा न्यूनं वर्तते तदन्तरङ्गं कार्यम्, तथा बह्वपेक्षं बहिरङ्गमन्तःपेक्षमन्तरङ्गम्) बहिरङ्ग उस की कहते हैं कि प्रकृति, प्रत्यय, वर्ण और पद के समुदाय में जिस कार्य के उपकारी अवयव दूसरे कार्य को अपेक्षा से दूर वा अधिक हों। और अन्तरङ्ग वह कहता है कि प्रकृति आदि निमित्तों के समुदाय में जिस कार्य के उपकारी अवयव दूसरे कार्य को अपेक्षा से समीप वा न्यून हों। तथा जो बहुत निमित्त और व्याख्यान को अपेक्षा रखे वह बहिरङ्ग तथा थोड़े निमित्त और व्याख्यान को अपेक्षा रखे वह अन्तरङ्ग कहता है। इस लिये प्रायः अन्तरङ्ग कार्य प्रथम होता है और बहिरङ्ग असिद्ध हो जाता है। और कहीं २ बहिरङ्ग प्रथम हो भी जावे तो अन्तरङ्ग कार्य की दृष्टि में असिद्ध अर्थात् नहीं हुआ सा ही रहता है। अब प्रकृत में (नार्कुटः, नार्पत्यः) यहां ककार प्रकार विसर्जनीय के निमित्त अन्तरङ्ग और वृद्धि का निमित्त तद्धित बहिरङ्ग है सो प्रथम बहिरङ्ग कार्य वृद्धि हो भी जाती है। परन्तु अन्तरङ्ग कार्य विसर्जनीय करने में वृद्धि के असिद्ध होने से रेफ ही नहीं फिर विसर्जनीय किस को हो तथा (वाह जठ्) इस सूत्र में (जठ्) नहीं पढ़ते तो संप्रसारण की अनुवृत्ति आकर (प्रष्ट+वाह्+ण्वि+अस्) इस अवस्था में ण्वि प्रत्यय के परे वकार को (उ) संप्रसारण और पूर्वरूप हो कर। (प्रष्ट+उह्+ण्वि+अस्) इस अवस्था में उकार को ओकार (गुण) और उस ओकार के साथ वृद्धि एकादेश हो कर (प्रष्ठौहः) आदि प्रयोग सिद्ध हो ही जाते फिर जठ् ग्रहण व्यर्थ हो कर यह ज्ञापक होता है कि (प्रष्ठौहः) आदि में गुण करते समय संप्रसारण (असिद्ध) होता है अर्थात् यजादि प्रत्यय निमित्त भसंज्ञा और भसंज्ञा के आश्रय संप्रसारण होता है इस प्रकार बहुत अपेक्षा वाला होने से संप्रसारण बहिरङ्ग और (वि) प्रत्यय की मात्रा के गुण अन्तरङ्ग है फिर अन्तरंग गुण करने में जब संप्रसारण असिद्ध हुआ तो गुण की प्राप्ति नहीं जब गुण नहीं हुआ तो वृद्धि हो कर (प्रष्ठौहः) आदि प्रयोग भी नहीं बन सकते इस लिये जठ् ग्रहण करना चाहिये इसी जठ् ग्रहण के ज्ञापक से यह परिभाषा निकली है तथा (पचावेदम्, पचामेद्) यहां लोट् के उत्तम पुरुष के एकार को ऐकारादेश प्राप्त है सो ऐत्व अन्तरंग की दृष्टि में (आदिगुणः) सूत्र से हुआ गुण बहिरंग होने से असिद्ध है इस लिये वहां एकार ही नहीं तो ऐकार किस को हो। इत्यादि इस परिभाषा के असंख्य प्रयोजन हैं। लोक में भी अन्तरंग कार्य करने में बहिरंग असिद्ध ही माना जाता है जैसे। मनुष्य प्रातःकाल उठ कर पहिले निज शरीर संबंधी अन्तरंग कार्यों को करता है पीछे मित्रों के और उस

के पीछे संबन्धियों के काम करता है क्यों कि मित्र आदि के कार्य निज शरीर की अपेक्षा में बहिरंग हैं ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

अब अन्तरंगबहिरंगलक्षण परिभाषा में ये दोष हैं कि (अनैर्दीयति अच्ययूः, हिरण्ययूः) यहाँ (दिव्) धातु से क्तिप् प्रत्यय के परे क्तिप् को मान के वकार को जठ् होता है उस बहिरंग जठ् को असिद्ध मानें तो यणादेश नहीं हो सकता इत्यादि दोषों की निवृत्ति के लिये यह अगली परिभाषा है ॥

४५ -- नाजानन्तर्ये बहिष्प्रकृप्तिः ॥ अ० ॥ १ । ४ । २ ॥

जहाँ दोनों अर्चों के समीपवा मध्य में कार्य विधान करते हैं वहाँ अन्तरंग बहिरंग लक्षण परिभाषा नहीं लगती इस से (अच्ययूः) आदि में बहिरंग जठ् को जब असिद्ध नहीं माना तो यणादेश भी हो गया तथा (षत्वतुकोरसिद्धः) इस सूत्र में तुक् ग्रहण का यही प्रयोजन है कि (अधीत्य, प्रेत्य) इत्यादि प्रयोगों में तुक् अन्तरंग और सवर्णदीर्घ तथा गुण एकादेश बहिरंग है जो तुक् अन्तरंग के करने में बहिरंग एकादेश असिद्ध हो जाता तो तुक् हो ही जाता फिर तुग्-विधि में एकादेश को असिद्ध करने से यह ज्ञापक निकला कि जो दो अर्चों के आयय बहिरंग कार्य हो वह अन्तरंग कार्य की दृष्टि में असिद्ध नहीं होता । इसी तुक् ग्रहण ज्ञापक से यह परिभाषा निकली है ॥ ४५ ॥

(गोमान् प्रियो यस्य स गोमत्प्रियः यवत्प्रियः, गोमानिवाचरति गोमत्यते, यवमत्यते) इत्यादि प्रयोगों में समासाश्रित अन्तर्वर्तिनी विभक्ति का लुक् द्विपदाश्रय होने से बहिरंग और (हल्ङ्गादि) सूत्र से प्राप्त सुलोप एकपदाश्रय होने से अन्तरंग है सो जो बहिरंग का बाधक अन्तरंग हो जावे तो लुम् आदि कार्य हो कर (गोमत्-प्रियः) प्रयोग सिद्ध न हो किन्तु (गोमान् प्रियः) ऐसा प्राप्त होवे सो अनिष्ट है इस लिये यह परिभाषा है ॥

४६ -- अन्तरङ्गानपि विधीन् बाधित्वा बहिरङ्गो लुग् भवति ॥

अ० ॥ ७ । २ । ६८ ॥

अन्तरंग विधियों का बाध के भी बहिरंग लुक् होता है अर्थात् जब अन्तर्वर्तिनी विभक्ति का लुक्समासाश्रय होने से बहिरङ्ग हुआ एकपदाश्रय सुलोप आदि अन्तरंगों का बाधक होगया तो (नलुमतांगस्य) इस सूत्र से लुम् आदि करने में प्रत्ययलक्षण का निषेध होकर (गोमत्प्रियः) इत्यादि प्रयोग बनजाते हैं तथा (प्रत्ययोत्तरपदयोश्च)

इस सूत्र का यही प्रयोजन है कि (त्वामिच्छति, त्वद्यति, मद्यति, तवपुत्रस्त्वत्पुत्रः, मत्पुत्रः त्वं नाथोऽस्य त्वन्माधः, मन्माधः) इत्यादि प्रयोगों में (युष्मद्, अस्मद्) शब्दों को (त्व, म) आदेश होजावे (त्वं नाथोऽस्य) इस अवस्था में मध्यवर्तिनो विभक्ति का लुक् (त्व, म) आदेश होने के पहिले और पीछे भी प्राप्त होने से नित्य और (त्व, म) आदेश अन्तरंग हैं नित्य से अन्तरंग बलवान् होता है यह तो कङ्क्षुके हैं । सो जो अन्तरंग होने से (त्व, म) आदेश पहिले हो जावे तो इस सूत्र का कुछ प्रयोजन न रहे क्योंकि वर्तमान विभक्ति के परे (त्वमाविकवचने) सूत्र से (त्व, म) होही जावेगी फिर व्यर्थ हो कर यह ज्ञापक हुआ कि अन्तरंग विधियों का भी बहिरंग लुक् बाधक होता है फिर जब बहिरंग लुक् पहिले हुआ तो सूत्र सार्थक रहा और इसी ज्ञापक से यह परिभाषा निकली ॥ ४६ ॥

(पूर्वेषुकामशमः) यहां (पूर्वेषुकामशमो) शब्द से तद्धित (अण्) प्रत्यय होता है (पूर्व + इषु + काम + शमी + अ) इस अवस्था में जो तद्धित प्रत्ययाश्रित बहिरङ्ग उत्तर पद वृद्धि से अन्तरङ्ग होने के कारण अकार इकार को गुण एकारादेश पहिले हो जावे तो पूर्वोत्तरपद के पृथक् २ न रहने और उभयाश्रय कार्य में अन्तादिवद्भाव के निषेध होने से (दिशोऽमद्राणाम्०) इस सूत्र से उभयपदवृद्धि नहीं हो सकती इत्यादिदोषों की निवृत्ति के लिये यह परिभाषा है ॥

४७-पूर्वोत्तरपदयोस्तावत्कार्यं भवति नैकादेशः ॥ अ०॥१।४।२ ॥

पूर्वोत्तरपदनिमित्तकार्य से अन्तरङ्ग भी एकादेश पहिले नहीं होता किन्तु पूर्वोत्तरपद निमित्त कार्य अन्तरङ्ग एकादेश से पहिले हो जाता है इस से (पूर्वेषुकामशमः) यहां अन्तरङ्ग मान कर प्रथम गुण एकादेश नहीं होता किन्तु पहिले उत्तरपद को वृद्धि हो कर वृद्धि एकादेश हो जाता है । यह भी परिभाषा (४५) वी परिभाषा की सहचारिणी है । इस का ज्ञापक यह है कि (नेन्द्रस्य परस्य) इस सूत्र में उत्तरपदवृद्धि का निषेध है कि उत्तरपद में इन्द्र शब्द को वृद्धि न हो जिस से (सोमिन्द्रः) प्रयोग सिद्ध होजावे । सो जो सोम के साथ इन्द्र का एकादेश अन्तरङ्ग होने से पहिले हो जावे तो इन्द्र शब्द का इकार तो एकादेश में गया अन्त्य का अच् तद्धित प्रत्यय के परे लोप में गया फिर जब उत्तर पद इन्द्र शब्द में कोई अच् ही नहीं तो वृद्धि का निषेध क्यों किया इस से व्यर्थ हो कर यह ज्ञापक हुआ कि अन्तरङ्ग भी एकादेश पूर्वोत्तरपदकार्य के पहिले नहीं होता किन्तु अन्तरङ्ग का बाधक उत्तरपदवृद्धि पहिले होती है इस लिये उत्तरपद में इन्द्र शब्द को वृद्धि का निषेध किया है ॥ ४७ ॥

(प्रधाय, प्रस्थाय) इत्यादि प्रयोगों में (क्ता) प्रत्यय के स्थान में (ल्यप्) आदेश होता है सो ल्यप् होने से पहिले (प्रधा+त्वा) इस अवस्था में धा के स्थान में (हि) और (स्था) को इकारादेश तथा (त्वा) को (ल्यप्) भी प्राप्त है इस में हि आदि आदेश पर और अन्तरङ्ग हैं और ल्यप् बहिरङ्ग है सो पर और अन्तरङ्ग मान के हि आदि आदेश करलें तो (प्रधाय, प्रस्थाय) आदि प्रयोग नहीं बन सकें इस लिये यह परिभाषा है ॥

४८-अन्तरङ्गानपि विधीन् बहिरङ्गो ल्यप् बाधते ॥ अ० ॥ २ । ४ । ३६ ॥

अन्तरङ्ग विधियों का भी बहिरङ्ग ल्यप् आदेश बाध करता है । इस से (हि) आदि आदेशों को बाध के प्रथम (ल्यप्) हो गया फिर हि आदि की प्राप्ति नहीं तो (प्रदाय, प्रधाय, प्रस्थाय) आदि प्रयोग सिद्ध हो गये और (अदो जग्धिर्ल्यप्ति किति) इस सूत्र में ल्यप् का ग्रहण नहीं करते तो तकारादि प्रत्ययमात्र को अपेक्षा रखने वाला अद् धातु को (जग्धि) आदेश अन्तरङ्ग होने के कारण पूर्वपद की अपेक्षा रखने वाले समासाश्रित बहिरङ्ग ल्यप् आदेश से प्रथम हो जाता फिर ल्यप् ग्रहण व्यर्थ हो कर इस का ज्ञापक हुआ कि (अन्तरङ्गविधियों को भी बाध के पहिले ल्यप् होता है) फिर तकारादि कित् न होने से (जग्धि) आदेश प्राप्त नहीं होता इस लिये ल्यप् ग्रहण किया है । यही ल्यप् ग्रहण इस परिभाषा के निकलने में ज्ञापक है ॥ ४८ ॥

(इयाय, इययिथ) इत्यादि प्रयोगों में पर होने से गुण वृद्धि और नित्य होने से द्वित्व प्राप्त है द्वित्व होने के पश्चात् (इ+इ+अ, इ+इ+इथ) इस अवस्था में परत्व से गुण वृद्धि और अन्तरङ्ग होने से सवर्णदीर्घ एकादेश प्राप्त है सो जो बलवान् होने से अन्तरङ्ग सवर्णदीर्घ एकादेश हो जावे तो (इयाय, इययिथ) आदि प्रयोग सिद्ध नहीं हो सकें इस लिये यह परिभाषा है ॥

४९-वारणादाङ्गं बलीयो भवति ॥ अ० ॥ ६ । ४ । ७८ ॥

वर्णकार्य से अङ्ग कार्य बलवान् होता है । यहाँ वर्णकार्य सवर्णदीर्घ एकादेश और अंगकार्य गुण वृद्धि हैं उस वर्णकार्य से अंगकार्य बलवान् होने से गुण वृद्धि प्रथम हो कर (इयाय, इययिथ) इत्यादि प्रयोग सिद्ध हो जाते हैं (अभ्यासस्यासवर्णे) इस सूत्र में असवर्ण अच् के परे अभ्यास के इवर्ण उवर्ण को (इयङ्, उवङ्) आदेश कहे हैं सो जो गुण वृद्धि का बाधक एकादेश हो जावे तो अभ्यास से

परि असवर्ण अच् ही ही नहीं सकता फिर उस असवर्ण गुण वृद्धि किये अच् के परे (इयङ्, उवङ्) कहने से निश्चित ज्ञात हुआ कि (वर्णकार्य का बाधक अंग कार्य होता है) यही असवर्ण अच् के परे (इयङ्, उवङ्) का विधान इस परिभाषा के होने में आपक है ॥ ४८ ॥

यह बात प्रथम लिख चुके हैं कि अन्तरङ्ग से भी अपवाद बलवान् होता है (जुस् च) इस सूत्र से जो गुणविधान है सो (क्ङिति च) आदि निषेध प्रकरण का अपवाद है क्यों कि (भि) के डित् होने से उस के स्थान में जुस् भी डित् ही आदेश होता है सो जैसे (अविभयुः, अविभक्) इत्यादि में निषेध का बाध जुस् में गुण होता है वैसे ही (चिनुयुः, सुनुयुः) यहां (यासुट्) के आश्रय से प्राप्त गुणनिषेध का भी बाधक हो जावे तो (चिनुयुः, सुनुयुः) आदि प्रयोगों में गुण होना चाहिये इस लिये यह परिभाषा है ॥

५०—येन नामाप्ते यो विधिरारभ्यते स तस्य बाधको भवति ॥

अ० ॥ १ । १ । ६ ॥

जिस कार्य की प्राप्ति में अपवाद का आरम्भ किया जाता है वह अपवाद उसी कार्य का बाधक होता है और जिसकी प्राप्ति अप्राप्ति में सर्वथा अपवाद का आरम्भ है उस का बाधक नहीं होता इस से यह आया कि (चिनुयुः, सुनुयुः) यहां दो डित् हैं एक सार्वधातुक जुस् प्रत्यय का और दूसरा यासुट् का सो सार्वधातुकप्रत्ययाश्रित जो डित्त्व है उसी का मान के प्राप्त गुण का निषेध है उस निषेध की प्राप्ति में जुस् के परे गुण कहा है और यासुट् के डित्त्वनिमित्तप्राप्त निषेध के होने वा न होने में उभयत्र जुस् के परे गुण कहा है क्योंकि (अविभयुः) आदि में यासुट् के बिना केवल सार्वधातुक के आश्रयगुण का निषेध प्राप्त है इस लिये (चिनुयुः) आदि में गुण नहीं होता। इत्यादि इस परिभाषा के अनेक प्रयोजन हैं ॥ ५० ॥

अब इस पूर्वोक्त परिभाषा के विषय में यह विशेष विचार है कि (नासिकी-दरोष्ठजङ्घादन्तकर्णशृङ्गाच्च) यह सूत्र अगले (न क्रीडादिबह्वचः सहनञ्०) इन दो सूत्रों का अपवाद है और दोनों की प्राप्ति में इस का आरम्भ भी है पूर्व परिभाषा के अनुकूल माना जावे तो सह, नञ् और विद्यमान पूर्वक शब्दों से प्राप्त निषेध का बाधक ङीष् प्रत्यय (सनासिका, अनासिका, विद्यमाननासिका) आदि में भी (ङीष्) प्रत्यय होना चाहिये तो ये प्रयोग नहीं बनसकें इस लिये यह परिभाषा है ॥

५१—पुरस्तादपवादा अनन्तरान् विधीन् बाधन्ते न परान् ॥

अ० ॥ ४।१।५५ ॥

जो पहिले अपवाद और पीछे उत्सर्ग पढ़ा हो तो वह अपने समीपस्थ कार्य का बाधक हो और परविधि अर्थात् जिस के साथ व्यवधान है उस का बाधक नहीं होवे। इस से बह्वच लक्षण से प्राप्त (ङीष्) के निषेध का बाधक हुआ और सह, नञ्, विद्यमान पूर्वक नासिका से प्राप्त ङीष् के निषेध का बाधक नहीं हुआ। इस प्रकार (सनासिका, अनासिका) आदि प्रयोग सिद्ध हो गये। इसी प्रकार अन्यत्र भी इस का विषय जानना ॥ ५१ ॥

अब (नासिकोदरौष्ठ०) इस सूत्र में जो ओष्ठ आदि पांच संयोगोपध शब्द हैं उन से निषेध भी प्राप्त है उस का बाधक पूर्व परिभाषा नहीं हो सकती क्योंकि (नासिकोदर०) सूत्र से भी संयोगोपध का निषेध पूर्व है (नासिकोदर०) सूत्र में नासिका और उदर शब्द तो सह आदि पूर्व होने से पर दोनों सूत्रों के अपवाद हैं और ओष्ठ आदि शब्द सह आदि पूर्व हों तो (सहनञ्) इस पर सूत्र के और सामान्य उपपद में (स्वाङ्गाच्चोप०) इस पूर्व सूत्र के भी अपवाद हों। सो दोनों के अपवाद होने चाहिये या किसी एक के। इस सन्देह की निवृत्ति के लिये यह पारिभाषा है ॥

५२—मध्येऽपवादाः पूर्वान् विधीन् बाधन्ते नोत्तरान् ॥ अ० ॥

४।१।५५ ॥

जो पूर्व पर दोनों और उत्सर्ग और मध्य में अपवाद पढ़ा हो तो वह अपने से पूर्वविधि का बाधक होता है उत्तर का नहीं इस से (बिम्बोष्ठी, बिम्बोष्ठा दीर्घजङ्घी दीर्घजङ्घा) इत्यादि उदाहरणों में संयोगोपधलक्षण निषेध का बाधक होगा और (सदन्ता, अदन्ता, विद्यमानदन्ता) इत्यादि में पर सूत्र से प्राप्त निषेध की बाधा नहीं हुई। इसी प्रकार सर्वत्र योजना कर लेनी चाहिये ॥ ५२ ॥

(सुडनपुंसकस्य) इस सूत्र में सुट् के सर्वनाम संज्ञा का निषेध है सो (कुण्डानि तिष्ठन्ति, बनानि तिष्ठन्ति) यहां भी जो नपुंसक के सुट् की सर्वनामस्थान संज्ञा का निषेध होजावे तो (नुम्) आदि होकर (कुण्डानि) आदि प्रयोग सिद्ध होते हैं सो न होसकें इसलिये यह परिभाषा है ॥

५३—अनन्तरस्य विधिर्वा प्रतिषेधो वा ॥ अ० ॥ १।१।४३ ॥

'जिस में कुछ अन्तर न हो अर्थात् जो अत्यन्त समीप हो उस का विधि वा निषेध होता है दूरस्थ का नहीं । इस से सुट करके जो सर्वनामस्थान संज्ञा की प्राप्ति है उसी का निषेध करता है (शि) की सर्वनामस्थानसंज्ञा का निषेध नहीं इस से (कुण्डानि) आदि प्रयोग बन जाते हैं । और (नेटि) सूत्र में इडादि सिच् के परे वृद्धि का निषेध होता है सो जो दूरस्थ वृद्धि का भी हो तो (अमार्जीत्, अला-वीत्, अपावीत्) इत्यादि में भी वृद्धि का निषेध होना चाहिये इस परिभाषा से समीपस्थ हलन्तलक्षण वृद्धि का निषेध हो जाता है सामान्य करके नहीं इत्यादि प्रयोजन हैं ॥ ५३ ॥

(ददति, दधति) इत्यादि प्रयोगों में जो प्रत्ययादि भ्रकारको अन्तरंग होने से अन्तादेश प्रथम हो जावे तो अभ्यस्तसंज्ञकों से विहित प्रत्ययादि भ्रकार को अत् आदेश व्यर्थ और अनिष्ट प्रयोग सिद्ध होने लगे इस लिये ये परिभाषा हैं ॥

५४—नचापवादविषये उत्सर्गोऽभिनिविशते ॥

५५—पूर्व ह्यपवादा अभिनिविशन्ते पश्चादुत्सर्गाः ॥

५६—प्रकल्प्य चापवादविषयमुत्सर्गः प्रवर्तते ॥ अ० ॥ ६।१।५ ॥

ये तीनों परिभाषा अपवादापवाद की व्यवस्था के लिये हैं अपवादविषय में उत्सर्ग की प्रवृत्ति नहीं होती । प्रथम अपवादों की और पश्चात् शेषविषय में उत्सर्गों की प्रवृत्ति होती है । अपवाद के विषय को छोड़ के अपने विषय में उत्सर्ग प्रवृत्त होते हैं । इस से यह आया कि अभ्यस्त संज्ञक से प्राप्त जो प्रत्ययादि भ्रकार को अत् आदेश उस अपवाद के विषय में उत्सर्ग की प्रवृत्ति न होने से प्रथम अपवाद प्रवृत्त हुआ तो प्रत्ययादि भ्रकार को अत् आदेश हो कर (ददति, दधति) आदि प्रयोग सिद्ध हो गए । और जैसे अन्त आदेश का बाधक (पचेयुः, अजागुरुः) आदि प्रयोगों में भि को जुम् होता है वैसे (ऐप्सन्) आदि प्रयोगों में उत्सर्ग का विषय है उस में भि को जुस् नहीं होता । अर्थात् अपवाद के विषय में उत्सर्ग की प्रवृत्ति नहीं होती और उत्सर्ग के विषय में अपवाद की प्रवृत्ति हा हो जाती है ॥ ५६ ॥

अब पूर्व परिभाषाओं से यह आया कि अपवादविषय में उत्सर्गों की प्रवृत्ति नहीं होती किन्तु स्वविषय में अपवाद उत्सर्ग का बाधक होता है तो (दीर्घोक्तिः) इस सूत्र में अकित् ग्रहण व्यर्थ होता है क्यों कि जो सामान्य से अभ्यास को दीर्घ

कहते तो अनुनासिकान्त अकारोपधं धातुओं के अभ्यास का दीर्घ का बाधक (बुक्) आगम हो कर अजन्त के न रहने से दीर्घ को प्राप्ति ही नहीं थी तो (यंयम्यते, रंरम्यते) आदि प्रयोग सिद्ध हो ही जाते फिर अकित्ग्रहण व्यर्थ हो कर इस वक्ष्यमाण परिभाषा के निकलने में आपक है ॥

५७-अभ्यासविकारेष्वपवादा उत्सर्गान्न बाधन्ते ॥ अ० ॥ ७।४।८३॥

अभ्यास के आदेशविधानप्रकरण में अपवाद उत्सर्गों के बाधक नहीं होते तो जब दीर्घरूप उत्सर्ग का बाधक बुक्, न रहा तो (यंयम्यते) आदि में दीर्घ को प्राप्ति हुई इस लिये अकित् ग्रहण सार्थक हुआ यह तो स्वार्थ में चरिताश्व और अन्यत्र फल यह है कि (डोढोक्थते, तोचोक्थते) इत्यादि प्रयोगों में उत्सर्गरूप फ़स्रका बाधक दीर्घ नहीं होता और जो फ़स्र का अपवाद होने से औकार को औकार ही दीर्घ कर लेवे तो फिर फ़स्र होकर गुण न होवे तो (डोढोक्थते) आदि प्रयोग भी सिद्ध न हों इत्यादि इस परिभाषा के अनेक प्रयोजन हैं ॥ ५७ ॥

तच्छीलादि अर्थों में (तन्) प्रत्यय एवुल् का अपवाद है और (एवुल्) तथा (तन्) असरूप प्रत्यय भी हैं सो धात्वधिकार में असरूप प्रत्यय उत्सर्ग का बाधक विकल्प करके होता है पक्ष में उत्सर्ग भी हो जाता है अब (निन्दहिंसक्लिश०) इस सूत्र में (बुच्) प्रत्यय का (तन्) अपवाद क्यों पड़ा क्योंकि तन् के द्वितीय पक्ष में एवुल् होकर (निन्दकः, हिंसकः) आदि प्रयोग बन ही जाते कि जो (बुच्) प्रत्यय के होने से बनते हैं और (निन्दकः) आदि में (एवुल्, बुच्) का स्वर भी एक ही होता है एक (असूयक) शब्द के स्वर में तो (एवुल्, बुच्) के होने से भेद पड़ेगा । एवुल् का स्वर (असूयकः) बुच् का (असूयकः) और (निन्दकः) आदि में आद्युदात्त ही रहेगा । फिर निन्द आदि धातुओं से बुच् विधान व्यर्थ हुआ इसलिये यह आपक सिद्ध परिभाषा है ॥

५८-ताच्छीलिकेषु सर्व एव तृजादयो वाऽसरूपेण न भवन्ति ॥

अ० ॥ ३।२।१४६ ॥

तच् आदि अपवादों के साथ असरूप उत्सर्ग रूप प्रत्यय तच्छीलाधिकारविहित अपवादों के पक्ष में नहीं होते । इस से तच्छीलाधिकारविहित तृन् के पक्ष में जब एवुल् नहीं होसकता तो निन्द आदि धातुओं से बुच् विधान सार्थक होगया और (असूयकः) में स्वरभेद होने के लिये (बुच्) कहना आवश्यक ही है । इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ ५८ ॥

अब धात्वधिकार में सर्वत्र वाऽसरूपविधि के मानने से (हसितं, हसनं वा छात्रस्य शोभनम् यद्वां (क्त) और ल्युट् के विषय में घञ् (इच्छति भोक्तुम्) यद्वां (लिङ्, लोट्) और (ईषत्पानः सोमा भवता) यद्वां (खल्) असरूप उत्सर्ग होने से प्राप्त हैं इस सन्देह की निवृत्ति के लिये यह परिभाषा है ॥

५८—क्तल्युट् तुमुन् खलर्थेषु वाऽसरूपविधिर्नास्ति ॥ अ० ॥ ३।१।६४ ॥

क्त, ल्युट्, तुमुन् और खलर्थप्रत्ययों के विषय में असरूप उत्सर्ग प्रत्यय अपवाद पक्ष में नहीं होते इस से (हसितम्, हसनम्) आदि प्रयोगों के विषय में घञ् आदि उत्सर्ग प्रत्यय नहीं होते (अर्हे कृत्यतृचश्च) इस सूत्र में कृत्य और तृच् प्रत्यय नहीं कहते तो अर्ह अर्थ में कहे हुए लिङ् के साथ असारूप्य होने से अर्ह अर्थ में कृत्य और तृच् हो ही जाते फिर कृत्य और तृच् ग्रहण व्यर्थ होकर यह जनाते हैं कि (वाऽसरूपोऽस्त्रियाम्) यह परिभाषा अनित्य है ॥ ५८ ॥

(हयश्चतुर्लङ् च) इस सूत्र में लङ् ग्रहण नहीं करते तो भूतानद्यतनपरोक्षकाल में विहित (लिट्) के साथ असरूप (लङ्) का समावेश हो ही जाता फिर लङ् व्यर्थ होकर इस परिभाषा का आपक होता है ॥

६०—लादेशेषु वाऽसरूपविधिर्न भवति ॥ अ० ॥ ३।१।६४ ॥

लकारार्थविधान में वाऽसरूपविधि नहीं होती । इस से लङ् लकार का ग्रहण सार्थक हुआ । और (लटः प्रतृशानचा०) यद्वां विकल्प की अनुवृत्ति इसी लिये करते हैं कि जिस से तिङ् का भी पक्ष में समावेश होजावे जो (वाऽसरूपविधि) होजाती तो तिङ्, समावेश के लिये विकल्प नहीं लाने पड़ता इत्यादि अनेक प्रयोजन इस परिभाषा के समझने चाहिये ॥ ६० ॥

अब (तस्मिन्निति, तस्मादित्युत्तरस्य) इन सूत्रों से सप्तमीनिर्दिष्टकार्य अव्यवहित पूर्व को और पंचमीनिर्दिष्ट उत्तर को होता है सो (इकां यणचि) यद्वां सप्तमी निर्दिष्ट पूर्व को और (इतरन्तरूपसर्गेभ्योऽप ईत्) द्वीपम् । यद्वां पंचमीनिर्दिष्ट उत्तर को होता है । परन्तु जहां पंचमी और सप्तमी दोनों विभक्तियों का निर्देश हो वहां किस को कार्य होना चाहिये इस सन्देह की निवृत्ति के लिये यह परिभाषा है ॥

६१—उभयनिर्देशे विप्रतिषेधान् पंचमीनिर्देशः ॥ अ० ॥ १।१।६६ ॥

जहां सप्तमी पंचमी दोनों विभक्तियों से निर्देश किया है वहां (तस्मिन्निति० तस्मादित्यु०) इन दोनों सूत्रों में पर विप्रतिषेध मान के पंचमीनिर्दिष्ट का कार्य

होना चाहिये जैसे (बहोर्लोपो भू च बहोः) यहां (बहु) शब्द पंचमीनिर्दिष्ट और (इष्टन्, इमनिच्, ईयसुन्) सप्तमीनिर्दिष्ट हैं यह बहु से परे इष्टन् आदि को वा इष्टन् आदि के परे बहु शब्द को कार्य होवे इस सन्देह की निवृत्ति इस परिभाषा से हुई कि पंचमी निर्दिष्ट को कार्य होना चाहिये अर्थात् बहु से परे इष्टन् आदि को कार्य होवे सो पर को विहितकार्य अर्थात् ईयसुन् के आदि का लोप हो जाता है भूयान्, भूमा तथा (ङमो ह्रस्वादचि ङसुण् नित्यम्) यहां ङम् से परे अच् को वा अच् परे होतो ङम् को कार्य हो यह सन्देह है। सो ह्रस्व से परे जो ङम् उस से परे अच् को कार्य होता है (तिङ्ङतिङः) कुर्वन्नास्ते। इत्यादि बहुत सन्देह निवृत्त हो जाते हैं ॥ ६१ ॥

इस व्याकरणशास्त्र में (स्वरूपं शब्दस्या०) इस परिभाषा सूत्र के अनुकूल (पयस्कुम्भो, पयस्यात्रौ) इत्यादि प्रयोगों में विसर्जनीय को सकारादेश न होना चाहिये क्योंकि कुम्भ और पात्र आदि शब्दों के परे कहा है उन के स्वरूप ग्रहण होने से स्त्रीलिङ्ग में नहीं हो सकता। इस लिये यह परिभाषा है ॥

६२—प्रातिपदिकग्रहणे लिङ्गविशिष्टस्यापि ग्रहणं भवति ॥

अ० ॥ ४।१।१ ॥

प्रातिपदिक के परे वा प्रातिपदिक को जहां कार्य कहा हो वहां पठित लिङ्ग से विशेष लिङ्ग का भी ग्रहण होना चाहिये इस से (पयस्कुम्भो) आदि प्रयोग भी सिद्ध हो जाते हैं जैसे सर्वनाम को सुट् कहा है सो (येषाम्, तेषाम्) यहां तो होता ही है (यासाम्, तासाम्) यहां भी हो जावे जैसे (कष्टं अतः कष्टातः) यहां समास होता है वैसे (कष्टं अतिता कष्टातिता) यहां भी होजावे जैसे (हस्तिनां समूहो हास्तिकम्) यहां ठक् होता है वैसे (हस्तिनीनां समूहो हास्तिकम्) यहां भी होजावे जैसे (ग्रामेवासौ) यहां सप्तमी का अलुक् होता है वैसे (ग्रामे वासिनी) यहां भी हो जावे इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ ६२ ॥

जब प्रातिपदिक के ग्रहण में लिङ्गविशिष्ट का भी ग्रहण होता है तो जैसे (यूनः पश्य) यहां युवन् शब्द को सम्प्रसारण होता है वैसे (युवतीः पश्य) यहां स्त्रीलिंग में भी होना चाहिये इत्यादि सन्देहों की निवृत्ति के लिये यह परि० ॥

६३—विभक्तौ लिङ्गविशिष्टग्रहणं न ॥ अ० ॥ ७।१।१ ॥

विभक्ति के आश्रय कार्य करने में पठित लिंग से अन्य लिंग का ग्रहण नहीं होता। इस से भसन्नायय सम्प्रसारण युवति शब्द की नहीं होता तथा जैसे

(गोमान्, यवमान्) यहाँ नुम् और दीर्घ होता है वैसे (गोमती, यवमती) यहाँ होवे से सर्वनामस्य विभक्त्याश्रित कार्य होने से नहीं होता जैसे (सखा, सखायौ) यहाँ सखि शब्द को आकारादेश होता है वैसे (सखी, सख्यौ, सख्यः) यहाँ स्त्रीलिङ्ग में विभक्त्याश्रित आकार नहीं होता इत्यादि इस परिभाषा के भी बहुत प्रयोजन हैं ॥ ६३ ॥

(तस्यापत्यम्) इस सूत्र में (तस्य) यह पुंलिंग षष्ठी का एक वचन और अपत्य शब्द नपुंसकलिंग प्रथमैकवचननिर्देश किया है तो (कन्याया अपत्यं, कानौनः) यहाँ स्त्रीलिंग शब्द से कानौन शब्द नहीं सिद्ध होना चाहिये और (द्वयोर्मात्रोरपत्यं द्वैमातुरः) यहाँ द्विवचन से प्रत्यय त्यक्ति भी नहीं है; नौ चाहिये इस लिये यह परिभाषा है ॥

६४—सूत्रे लिङ्गवचनमतन्त्रम् ॥ अ० ॥ ४ । १ । ६२ ॥

जो सूत्र में लिंग और वचन पढ़े हैं वे कार्य करने में प्रधान नहीं होते अर्थात् जहाँ स्त्रीलिंग, पुल्लिङ्ग वा नपुंसकलिंग से तथा एकवचन, द्विवचन बहुवचन से निर्देश किये जावें वहाँ उसी पठित लिंग वा वचन से कार्य लिया जाय यह नियम नहीं समझना चाहिये किन्तु एक किसी लिङ्ग वा वचन से शब्द पढ़ा हो तो सभी लिङ्ग वचनों से कार्य हो सकते हैं इस से (कानौनः, द्वैमातुरः) इत्यादि शब्द सिद्ध हो जाते हैं । इत्यादि अनेक प्रयोजन इस परिभाषा से सिद्ध होते हैं ॥ ६४ ॥

अब अन्वयन्त भृशादि प्रातिपदिकों से जो भू धातु के अर्थ में (कृङ्) प्रत्यय होता है वह (कृ दिवा भृशा भवन्ति) यहाँ भी भृश शब्द से होना चाहिये इत्यादि सन्देहों को निवृत्ति के लिये यह परिभाषा है ॥

६५—नञ्जिवयुक्तमन्यसदृशाधिकरणे तथा ह्यर्थगतिः ॥ अ० ॥

३ । १ । १२ ॥

वाक्य में जो नञ् युक्त पद है उस के समान जो वाक्य में युक्त और उस नञ् युक्त पदार्थ के सदृश धर्म वाला हो उस में कार्य विधान होना चाहिये । ऐसा ही अर्थ लोक में प्रतीत होता है । अर्थात् वाक्य में जिस पदार्थ को जिस क्रिया का निषेध होवे उस पदार्थ के तुल्य धर्म वाले को उसी क्रिया का विधान कर लेना चाहिये । जैसे लोक में किसी ने कहा कि (अब्राह्मणमानय) ब्राह्मण से जिन को लेआ तो ब्राह्मण से भिन्न चत्रियादि किसी मनुष्य को ले आता है क्यों कि ब्राह्मण के तुल्य धर्म वाला मनुष्य ही होता है किन्तु यह नहीं होता कि ब्राह्मण से इतर को मंगवाने में मट्टी वा पत्थर आदि किसी पदार्थ को लेआ के अपना अभीष्ट

सिद्धि कर लेवे । इसी प्रकार शास्त्रों में भी जिस का निषेध किया हो उस के सदृश दूसरे का विधान करना चाहिये । यहां जो च्वि प्रत्ययान्त से अन्य भृशादि शब्दों से क्यङ् प्रत्यय विधान किया है वह च्वि प्रत्ययान्त के तुल्य अर्थ वाले भृशादिकों से क्यङ् होना चाहिये । च्वि प्रत्यय का अर्थ अभूततद्भाव है उसी अर्थ में क्यङ् होता है (अभृशो भृशो भवति, भृशाश्रते) इत्यादि (क दिवा भृशा भवन्ति) यद्वा अभूततद्भाव के न होने से (क्यङ्) नहीं होता । तथा (दधिच्छादयति, मधुच्छादयति) इत्यादि प्रयोगों में (तुक्) आगम को अभक्त मानें कि न पूर्वान्त और न परादि दोनों से पृथक् है तो अतिङ् से मरे तिङ् पद को निघात होजावे । सो तुक् तिङ् से भिन्न तिङ् के तुल्य धर्म वाला पद नहीं है इस से निघात नहीं पावेगा और निघात होना इष्ट है इस लिये (तुक्) को अभक्त नहीं करना किन्तु पूर्वान्त ही करना चाहिये इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ ६५ ॥

(उपपदमतिङ्) इस सूत्र में अतिङ् ग्रहण का यही प्रयोजन है कि तिङन्त उपपद का समास न होवे सो जो (सुप्, सुपा) इन दोनों की अनुवृत्ति चली आती है तब तो तिङ् उपपद का समास प्राप्त ही नहीं फिर निषेधार्थ करना व्यर्थ हुआ इस लिये ऐसा ज्ञापक होना चाहिये कि असुबन्त के साथ असुबन्त का भी समास होता है तब तो अतिङ् ग्रहण सार्थक होता है इस लिये यह प० ॥

६६—गतिकारकोपपदानां कृद्धिः सह समासवचनं प्राक् सुबुत्पत्तेः ॥ अ० ॥ ४ । १ । ४८ ॥

गति, कारक और उपपद इन का कृदन्त के साथ सु आदि की उत्पत्ति से पहिले ही समास हो जाता है । यहां केवल सुप्रहित कृदन्त के साथ समास हुआ तो अतिङ् ग्रहण सार्थक होने से स्वार्थ में चरितार्थ हो गया । और अन्यत्र फल यह है कि गति, (सांकूटिनम्) यहां जो तद्धितोत्पत्ति से पहिले सम् और कूटिन् सुबन्तों का समास करके पीछे तद्धित उत्पन्न किया चाहें तो तद्धितोत्पत्ति को विवक्षा में कूटिन् शब्द की पृथक् पदसंज्ञा रहने से सम् शब्द को वृद्धि नहीं हो सकती । और जब सुप्रहित केवल कूटिन् कृदन्त के साथ समास होता है तब समाससमुदाय की एक पद संज्ञा हो कर तद्धितोत्पत्ति होने से सम् को वृद्धि हो जाती है । कारक, (या वस्त्रेण क्रीयते सा वस्त्रक्रोती, अस्त्रक्रोती) इत्यादि शब्दों में केवल क्रीत कृदन्त के साथ वस्त्र आदि शब्दों का समास हो कर कारण पूर्व क्रीतान्त प्रातिपदिक से (डीष्) प्रत्यय हो जाता है । और जो सुबन्त के साथ ही समास नियम रहे तो समास की विवक्षा में ही अन्तरङ्ग होने से अकारान्त

क्रीत शब्द से टाप् होजावे पुनः अकारान्त हो जाने से अकारान्त से विहित डीप् प्रत्यय नहीं होवे तो (दस्त्रक्रीती) आदि प्रयोग भी सिद्ध न हो सकें । उगपद, (माषवापिणी, ब्रीहिवापिणी) यहां प्रातिपदिकान्त नकार को एत्व होता है । सो जो सुबन्तों का ही समास करें तो समास की विवक्षा में ही नकारान्त (वापिन्) शब्द से डीप् हो कर पीछे समास हो तब उस डीबन्त (माषवापिनी) समुदाय की प्रातिपदिक संज्ञा होवे तो प्रातिपदिकान्त ईकार के होने से फिर एत्व नहीं हो सके । और जब केवल कृदन्त वापिन् शब्द के साथ समास होता है तब केवल माषवापिन् नकारान्त शब्द की प्रातिपदिक संज्ञा हो कर डीप् होता है तो प्रातिपदिकान्त नकार को एत्व हो जाता है इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ ६६ ॥

(उगिदचां सर्वनामस्थानेऽधातोः) इस सूत्र में उगित् धातु के निषेध का यही प्रयोजन है कि (उखास्त्रत्, पर्णध्वत्) इत्यादि में नुम् आगम न हो सो यह प्रयोजन तो (अधु) धातु के ग्रहण से निकल जाता कि (उगित्) धातु का (नुम्) आगम ही तो अधु ही को हो इस नियम से अन्य उगित् धातु को नुम् होता ही नहीं फिर अधातु ग्रहण व्यर्थ हुआ इस के व्यर्थ होने रूपज्ञापक से यह परिभाषा निकली है ॥

६७—साम्प्रतिकाऽभावे भूतपूर्वगतिः ॥

जो पदार्थ वर्तमान काल में अपनी प्रथमावस्था से पृथक् हो गया ही तो उसी पूर्वावस्था के सम्बन्ध से उस को वर्तमान में भी कार्य्य ही जैसे (गोमन्तमिच्छति, गोमत्यति, गोमत्यते: क्तिप्, गोमान्) यहां प्रथम तो गोमान् प्रातिपदिक है पीछे उस से क्यच् हुआ तो धातु संज्ञा हुई फिर क्यच् प्रत्ययान्त से क्तिप् होने से धातु संज्ञा उस की बनी रही । सो पूर्व रही प्रातिपदिक संज्ञा के स्मरण से पीछे धातुसंज्ञा के बने रहते भी (नुम्) होता है अर्थात् अधातु निषेध नहीं लगता इस से अधातु निषेध भी सार्थक रहा । तथा (आत्मनः कुमारोमिच्छति, कुमारीयति, कुमारीयतः कर्त्तरि क्तिप्, कुमारी ब्राह्मणः, तस्मै कुमार्यै * ब्राह्मणाय) यहां कुमारी शब्द प्रथमावस्था में स्त्रीलिंग ईकारान्त है तब तो स्त्राख्य ईकारान्त नदी संज्ञा सिद्ध है पीछे जब पुल्लिङ्गवाची हो गया तब भी पूर्वावस्था के भूतपूर्व स्त्रीत्व को लेकर नदी संज्ञा ही के नदीसंज्ञा के कार्य्य भी होते हैं । इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ ६७ ॥

* यहां भूतपूर्वगति परिभाषा के मानने से कार्य्य भी चल जाता तथा अन्यत्र भी सब काम चलता है फिर कुमार्यै ब्राह्मणाय । इत्यादि प्रयोगसिद्धि के छिये नदीसंज्ञा में (प्रथमलिङ्गग्रहणञ्च) इस वार्तिक का भी कुछ प्रयोजन नहीं रहा क्यों कि इस परिभाषा के होने से सब काम निकल जाते हैं । वार्तिक एकदेशी और परिभाषा सर्वदेशी है ॥

बहुव्रीहिसमास में अन्य पदार्थ प्रधान होता है अर्थात् जिन दो वा अधिकपदों का समास किया जावे उन पदों से पृथक् पद वाच्य अन्य पदार्थ कहाता है जैसे (चित्रा गावो यस्य स चित्रगुः, श्वलगुः) यहां गौओं का विशेषण (चित्रगुण) और गौ इन दोनों पदों से भिन्न इन का स्वामी (चित्रगु) कहाता है इसी प्रकार (सर्व आदिर्येषां तानि सर्वादीनि) यहां सर्व और आदि दोनों शब्द से पृथक् अन्यपदार्थ लिया जावे तो सर्वशब्द की सर्वनाम संज्ञानहीं हो सके इसलिये यह परिभाषा है॥

६८-भवति हि बहुव्रीहौ तद्गुणसंविज्ञानमपि* ॥ अ० ॥ १११२७॥

बहुव्रीहि दो प्रकार का होता है एक (तद्गुणसंविज्ञान) और दूसरा (अतद्गुण संविज्ञान) तद्गुण संविज्ञान उस को कहते हैं कि जहां उस अन्य पदार्थ के साथ उस के निज गुणों का समवाय सम्बन्ध हो जैसे (लम्बकर्णः, तुङ्गनासिकः, दीर्घबाहुः, क्लृप्तकेशनखश्मश्रुः) इत्यादि में अन्य पदार्थ का बोध कान आदि के सहित होता है। अतद्गुणसंविज्ञान वह है कि जिन पदों का समास किया जावे उन से अन्य पदार्थ का पृथक् सम्बन्ध बनी रहे कि जैसे (चित्रगु) शब्द में दिखा दिया है। इस से सर्वादि में भी तद्गुणसंविज्ञान मान के सर्व शब्द की भी सर्वनाम संज्ञा हो जाती है। इसी प्रकार अन्यत्र भी जानना चाहिये ॥ ६८ ॥

जहां समास की अन्तोदात्त स्वर कहा है वहां (ब्राह्मणसमित्, राजदृषत्) इत्यादि प्रयोगों के अन्त में तकार है तो विधान सामर्थ्य से उस व्यञ्जन को ही उदात्त हो जाना चाहिये इत्यादि सन्देह की निवृत्ति के लिये यह परि० ॥

६९-हलस्वरप्राप्तौ व्यञ्जनमविद्यमानवद्भवति† ॥ अ० ॥ ६१२२३॥

व्यञ्जन की उदात्तादि स्वर प्राप्त होती वह व्यञ्जन अविद्यमानवत् होता है इस से (ब्राह्मणसमित्) आदि प्रयोगों में अन्य तकार को अविद्यमानवत् मान के इकार

* इस परिभाषा के आगे नागेश ने (चानुक्तं नीतरत्न) यह परिभाषा लिखी है सी ठीक नहीं क्यों कि उस का मूल कहीं महाभाष्य से वा सूत्रों से नहीं निकलता। और न कोई उदाहरण सुख्य प्रयोजन का दिया।

† इस परिभाषा की नागेश भट्ट तथा अन्य लोग भी महाभाष्य से विरुद्ध लिखते पढ़ते हैं कि (स्वरविधौ व्यञ्जनमविद्यमानवत्) ऐसा पाठ करने में महाभाष्यकार ने ये दोष भी दिखाये हैं कि उदात्तादि स्वरों के विधान मात्र में जो व्यञ्जन अविद्यमानवत् माना जावे तो (विद्युत्मान् बलाहकः) यहां विद्युत् के तकार को अविद्यमान मानें तो ऋक्ष से परे मत्पू का उदात्त स्वर (ऋक्षनुडभ्यां) सूत्र से प्राप्त है० इत्यादि अनेक दोष आवेंगे। और (हलस्वरप्राप्तौ) इस प्रकार की परिभाषा में कोई दोष नहीं आता इस लिये नागेश आदि का मानना ठीक नहीं है ॥

को उदात्त होजाता है । इस का ज्ञापक (यतोऽनावः) इस सूत्र में यत् प्रत्ययान्त हाच् प्रातिपदिक की आद्युदात्त कहा है । और (नौ) शब्द का निषेध इसी लिये है कि (नायाम्) यहां आद्युदात्त नहीं सो जब आदि में नकार है तब स्वर के होने से आद्युदात्त प्राप्त ही नहीं फिर निषेध करने से यही प्रयोजन है कि उस नकार का भी स्वर प्राप्त होता है सो अविद्यमानवत् मान के आकार को होजाता इस लिये निषेध किया । तथा अनुदात्तादि वा अन्तोदात्त से परे जो कार्य कहें हैं उन में जहां आदि और अन्त में व्यञ्जन हैं वहां उन कार्यों की प्राप्ति नहीं होगी वहां भी अविद्यमानवत् मान कर काम चल जाता है । और जो कदाचित् ऐसा मान लिया जावे कि उदात्तादि गुण व्यंजनों के ही हैं उन के संयोग से अर्चों के भी धर्म समझे जाते हैं सो नहीं बन सकता क्योंकि व्यंजन के विना भी केवल अर्चों में उदात्तादि धर्म प्रसिद्ध हैं और अच्, के विना व्यंजन का उच्चारण होना भी कठिन है इस लिये उदात्तादि गुण स्वतंत्र व्यंजनों के नहीं होसकते । परन्तु यह बात तो माननी चाहिये कि अच् के संयोग से व्यंजन की भी उदात्तादि गुण प्राप्त हो जाते हैं । जैसे दो रंगे वस्त्रों के बीच एक श्वेत वस्त्र होता वह भी कुछ रंगित प्रतीत होता है ॥ ६८ ॥

(वामदेवाड् ङाङ्घौ) इस सूत्र में ङात् औ ङा प्रत्यय डित् इसी लिये पढ़े हैं कि डित् के परे वामदेव शब्द के टि भाग का लोप हो जावे सो (यस्येति च) सूत्र से तद्धित के परे भसञ्जक अवर्ण का लोप हो ही जाता फिर डित् कारण व्यर्थ हो कर इन परिभाषाओं के निकलने में ज्ञापक है ॥

७०—अनुबन्धकग्रहणे न सानुबन्धकस्य ग्रहणम् ॥

७१—तदनुबन्धकग्रहणे नातदनुबन्धकस्य ग्रहणम् ॥ अ० ॥ ४।२।६ ॥

अनुबन्धरहित प्रयोगों के ग्रहण में अनुबन्धसहितों का ग्रहण नहीं होसकता अर्थात् जहां यत् प्रत्यय डकार अनुबन्ध से रहित पढ़ा है और ङात् में डकार की इत्संज्ञा होकर यत् ही रह जाता है जहां यत् और य प्रत्यय का ग्रहण किया है वहां (ङात्, ङा) प्रत्यय का ग्रहण न हो । और जिस अनुबन्ध से जो प्रत्यय पढ़ा है उस में द्वितीय अनुबन्ध के सहित प्रत्यय का ग्रहण न हो अर्थात् यत् कहने से ण्यत् अङ् कहने से चङ्, और अच् कहने से णच् का ग्रहण न हो इस से यह

आया कि (यतोऽन्तोदात्तस्य) इस स्वरविधायक सूत्र में नञ् से परे (य, यत्) प्रत्ययान्त को अन्तोदात्त स्वर होता है सो जो (अत्, इत्) का जो ग्रहण होवे तो (अवामदेव्यम्) यहां भी अन्तोदात्त स्वर होजावे और पूर्वपद प्रकृतिस्वर इष्ट है इस लिये डित् ग्रहण का सार्थक होना स्वार्थ में चरितार्थ और अङ् के परे जो गुणआदि कार्य कहा है सो चङ् के परे नहीं होता और चङ् के परे जो द्वित्वादि कार्य कहा है सो अङ् के परे नहीं होता इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ ७० ॥ ७१ ॥

(णचः स्त्रियामञ्) यहां णच् प्रत्ययान्त से स्वार्थ में अञ् प्रत्यय कहा है सो (कर्मव्यतिहारे णच् स्त्रियाम्) इस सूत्र से णच् प्रत्यय तो स्त्रीलिंग में ही विधान है फिर स्वार्थ में णच् प्रत्ययान्त से अञ् कहने से स्त्रीलिंग ही हा जाता क्यों कि स्वार्थिक प्रत्ययों के होने में प्रकृति के लिङ्ग और वचन की अनुवृत्ति होती है फिर स्त्रीग्रहण व्यर्थ हुआ इस लिये यह परिभाषा है ॥

७२-क्वचित्स्वार्थिका अपि प्रकृतितो लिङ्गवचनान्यतिवर्तन्ते ॥

अ० ॥ ५ । ३ । ६८ ॥

कहीं २ स्वार्थिक प्रत्यय भी प्रकृति के लिङ्ग वचनों को छोड़ देते हैं । जब प्रकृति के लिङ्ग वचन स्वार्थ प्रत्ययोत्पत्ति में सर्वत्र नहीं बने रहते तो (णचः स्त्रियामञ्) सूत्र में स्त्री ग्रहण सार्थक हो गया । तथा (अपकल्पम्) यहां नियत स्त्रीलिङ्ग बहुवचनान्त अप् शब्द से कल्प् प्रत्यय स्वार्थ में हुआ है सो अपने लिङ्ग वचन छोड़ के नपुंसकलिङ्ग एकवचन रह जाता है तथा गुडकल्पाद्राक्षा, पयस्कल्पा यवागूः) यहां गुडपुंलिङ्ग और पयः नपुंसकलिङ्ग से कल्प् प्रत्यय होकर स्त्रीलिङ्ग हो जाता है । और क्वचित् कहने से यह प्रयोजन है कि (बहुगु-डोद्राक्षा, बहुपयो यवागूः) इत्यादि में प्रकृति के अनुकूल ही लिङ्ग वचन रहते हैं इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ ७२ ॥

(प्रतेरंश्वादयस्तत्पुरुषे) इस सूत्र के अंश्वादिगण में राजन् शब्द पढ़ा है तो उस का यही प्रयोजन है कि प्रति ने परे तत्पुरुष समास में राजन् शब्द अन्तोदात्त हो जावे सो जब प्रतिपूर्वक राजन् शब्द से तत्पुरुष समास में समासान्त टच् प्रत्यय प्राप्त है तब तो चित् होने से अन्तोदात्त हो ही जाता फिर राजन् शब्द का पाठ व्यर्थ हुआ इस लिये यह परिभाषा है ॥

७३—विभाषा समासान्तो भवति* ॥ अ० ॥ ६।२।१६७ ॥

समासान्त सब प्रत्यय विकल्प करके होते हैं तो प्रतिपूर्वक राजन् शब्द से जिस पक्ष में समासान्त टच् न हुआ वहां (प्रतिराजा) में भी अन्तोदात्त हो जावे इस लिये राजन् शब्द का अंश्वादिगण में पढ़ना सार्थक हो गया । तथा (द्वित्रिभ्यां धाहन्) इस सूत्र से भी बहुव्रीहिसमास में द्वित्रिपूर्वक मूर्द्ध शब्द को अन्तोदात्त स्वर कहा है सो यहां भी द्वित्रिपूर्वक मूर्द्ध से जब समासान्त ष प्रत्यय विधान है तो प्रत्ययस्वर से अन्तोदात्त सिद्ध ही है फिर मूर्द्धन् शब्द का ग्रहण इसी लिये है कि समासान्त प्रत्यय विकल्प होते हैं सो जिस पक्ष में समासान्त नहीं होता (द्विमूर्द्धा, त्रिमूर्द्धा) यहां भी अन्तोदात्त स्वर हो जावे । इत्यादि प्रयोजनों के लिये यह परिभाषा है ॥ ७३ ॥

(शतानि, सहस्राणि) यहां जब सर्वनामस्थान शि को मान के नुम् आगम होता है तब (शतन्, सहस्रन्) शब्दों के नकारान्त हो जाने से (णान्ताष्ट) सूत्र से षट्संज्ञा होजावे तो (षड्भ्यो लुक्) सूत्र से शि का लुक् होना चाहिये इत्यादि समाधान के लिये यह परिभाषा है ॥

७४—सन्निपातलक्षणो विधिरनिमित्तं तद्विघातस्य ॥ अ० ॥ १।१।३६ ॥

जो एक के आश्रय से दूसरे का सम्बन्ध होना है वह सन्निपात कहाता है उसी सन्निपातसंबन्ध का जो निमित्त हो ऐसा जो विधि कार्य है वह उस अपने निमित्त के विधाने को अनिमित्त अर्थात् असमर्थ होता है । यहां शत, सहस्र शब्द से जस् आकर शि आदेश हुआ अब शि के आश्रय से शत शब्द को नुम् हो कर शतनान्त हुआ अब जिस के आश्रय से शत को नान्तत्व गुण मिला उस नान्त गुण से उसी का विघात करे यह ठीक नहीं इस से (शतानि, सहस्राणि) आदि में शि का लुक् नहीं होता तथा (इष, उषोष) यहां णल् प्रत्यय के आश्रय से (इष, उष) धातु को गुण होता है गुण होने से इजादि भान कर आम् प्राप्त है और

* इस परिभाषा की नागेश भट्ट ने (समासान्तविधिरनित्यः) ऐसा लिखा है सो मङ्गभाष्य से विरुद्ध है क्योंकि अनित्य और विभाषा में बहुत भेद है अनित्य उस को कहते हैं कि जो कभी हो और कभी न हो और विकल्प के दो पक्ष सदा बने रहते हैं और इस परिभाषा की भूमि का में (सुपथी नगरी) यह महाभाष्य का उदाहरण करके रक्खा है कि पथिन् शब्द से (इतः स्त्रियाम्) सूत्र से समासान्त कप् नहीं हुआ तो समासान्त अनित्य है । सो यह नहीं विचारा कि (न पूजनात्) सूत्र से (सुपथी नगरी) आदि सब में पूजनवाची समास से समासान्त का निषेध सिद्ध है जब कप् प्राप्त ही नहीं तो समासान्तविधि के अनित्य होने में (सुपथी नगरी) यह प्रयोग कब समर्थ हो सकता है । देखा व्याकरण में नागेश की किननौ बड़ी भूल है ॥

आम् के होजाने से उस से परे लुक् कहा है तो उसी लुक् का विघात हो कि जिस के आग्रय से इष उष इजादि हुए हैं इत्यादि इस के अनेक प्रयोजन हैं । और लोक के साथ भी इस परिभाषा का सम्बन्ध है कि जो पुरुष जिस धनाढ्य के धन से स्वयं धनवान् हुआ हो वह उसी धन से धनाढ्य का विघात करे यह बहुत विरुद्ध है अर्थात् ऐसा कभी न होना चाहिये कि जिस के संग से जो सामर्थ्य प्राप्त हो उस सामर्थ्य से उसी को नष्ट करे ॥ ७४ ॥

(पञ्चेन्द्राण्यो देवता अस्य स पञ्चेन्द्रः स्थालीपाकः) पञ्चेन्द्राणी शब्द से देवता अर्थ में विहित अण् प्रत्यय का (द्विगोलुग्नपत्ये) सूत्र से लुक् हो कर (लुक्त्वि तलुकि) सूत्र से ईकार स्त्रीप्रत्यय का भी लुक् हो जाता है। तब ङीष् के संयोग से आया जो आनुक् आगम उस का लुक् विधान किसी सूत्र से नहीं किया सो उस आनुक् का अर्थ होता (पञ्चेन्द्रः) आदि शब्द सिद्ध नहीं होसकें इस लिये यह परिभाषा है ॥

७५—संनियोगशिष्टानामन्यतराऽभावे उभयोरप्यभावः ॥ अ० ॥

६ । ४ । १५३ ॥

जिस कार्य के होने में एक साथ दोका नियम हुआ हो उन में से जब एक का अभाव होजावे तब दूसरे का अपने आप अभाव होजाता है। जैसा किसी कार्यका नियम है कि देवदत्त यज्ञदत्त दोनों मिल के इस काम को करें सो जो देवदत्त न रहे तो यज्ञदत्त उस कार्य से स्वयं निवृत्त हो जाता है। इसी प्रकार यहां भी इन्द्र शब्द से स्त्रीत्व रूप कार्य की विवक्षा को ङीष्, और आनुक् दोनों पूरी करते हैं सो जब ङीष् का अभाव होता है तब आनुक् भी वहां से निवृत्त हो जाता है। तथा (पञ्चाग्नाय्यो देवता अस्य स पञ्चाग्निः) यहां स्त्री प्रत्यय का लुक् होने के के पश्चात् ऐकार आगम की भी निवृत्ति होजाती है। इस परिभाषा का ज्ञापक यह है कि (वित्त्वादिभ्यश्च लुक्) इस सूत्र में वित्त्वादि से परे छ प्रत्यय का लुक् कहा है और उसी छ प्रत्यय के संयोग से वित्त्वादि शब्दों को कुक् होता है। सो वित्त्वादिशब्दों से छ का लुक् कह देते तो कुक् आगम की भी निवृत्ति होजाती। इस लिये वित्त्वादि शब्दों को कुक् आगम के सहित पढ़ उन से परे छ प्रत्यय मात्र का लुक् कहा है। इस से सिद्धहुआ कि आगमी की निवृत्ति में आगम की निवृत्ति होजाती है। तब क्त कुगागम वित्त्वादि से छ प्रत्यय का लुक् कहा है इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ ७५ ॥

तदनुवन्धकग्रहणे० इस पूर्व लिखित परिभाषा के अनुकूल अण् प्रत्यय के आश्रय कार्य है वह अण् प्रत्यय को जान के न होना चाहिये तो (कर्मस्ताच्छील्ये) इस सूत्र का यही प्रयोजन है कि ताच्छील्य अर्थ में अण् प्रत्यय पर हो तो कर्मन् शब्द के टि भाग कालोप हो सो (नस्तद्धिते) सूत्र से नान्त भ संज्ञका अङ्ग के टिका लोप सिद्ध ही है तो ताच्छील्य अर्थ में (कर्मः) प्रयोग बनही जाता फिर यह सूत्र व्यर्थ हो कर इस परिभाषा का ज्ञापक है ॥

७६—ताच्छीलिकेणोऽण् कृतानि भवन्ति ॥ अ० ॥ ६। ४। १७२॥

ताच्छील अर्थ में विहित अण् प्रत्यय के परे अण् प्रत्ययाश्रित कार्य भी होते हैं इस से यह आया कि (अन्) सूत्र से अण् प्रत्यय के परे अवन्त को प्रकृतिभाव कहा है सो ताच्छील्य अर्थ में अण् प्रत्यय के परे अवन्त कर्मन् शब्द को भी प्राप्त था इस लिये (कर्मस्ताच्छील्ये) सूत्र में टि लोप निपातन सार्थक हो गया यह सार्थ में चरितार्थ है। अन्यत्र फल यह है कि (चुरा शीलमस्याः सा चोरी, तपः शीलमस्याः सा तापसी) इत्यादि प्रयोगों में ताच्छीलिक अण् प्रत्ययान्त से (टिङ्ठाणच्०) सूत्र में अणन्त से कहां छीप् हो जाता है इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ ७६ ॥

(दाण्डिनाय०) इस सूत्र में औणहत्य शब्द निपातन किया है उस से यही प्रयोजन है कि (औणहो भावः औणहत्यम्) यहां निपातन से तकारादेश हो जावे सो जो (हनस्ताच्छील्ये) सूत्र से ष्यञ् प्रत्यय के परे हन के नकार को तकारादेश हो जाता तो फिर निपातन करना व्यर्थ है इस लिये यह परिभाषा है ॥

७७—धातोः कार्यमुच्यमानं तत्प्रत्यये भवति ॥ अ० ॥ ७। २। ११४ ॥

जो धातु को कार्य कहा है वह उसी धातु से विहित प्रत्यय के परे हो अर्थात् धातु को कार्य प्रातिपदिक से विहित तद्धित के परे न हो। इस से हन् धातु को कहा तकारादेश औणहत्य में प्रातिपदिक से विहित तद्धित ष्यञ् के परे नहीं हो सकता। इसलिये औणहत्य में तकारादेश निपातन करना सार्थक हुआ और अन्यत्र फल यह है कि (औणहः) यहां अण् प्रत्यय के परे तकारादेश नहीं होता तथा (कंसपरिच्छिद्यम्) यहां प्रातिपदिक से विहित विभक्ति के परे सृज धातु को कही स्तद्धि नहीं होती (रज्जुच्छिद्यम्, देवदृश्यम्) यहां अलादि अकित् विभक्ति के परे सृज धातु को अम् आगम नहीं होता। इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ ७७ ॥

(सर्वके, विश्वके, उच्चकैः, नीचकैः) यहां सर्वनाम और अव्यय संज्ञा नहीं हानी चाहिये क्योंकि सर्वादिक में सर्व विश्व शब्द और अव्ययों में उच्चैस् नीचैस् शब्द पड़े हैं

सो जब शब्द के स्वरूप का ग्रहण होता है तो उक्त शब्दों को सर्वनाम और अव्यय संज्ञा कैसे होगा और संज्ञा के बिना सर्वनाम और अव्यय के कार्य भी नहीं हो सकते इसलिये यह परिभाषा है ॥

७८—तदेकदेशभूतस्तद्ग्रहणेन गृह्यते ॥ अ० ॥ १ । १ । ७२ ॥

किसी के एकदेश में कोई अन्य आजावे तो वह उसी के ग्रहण से ग्रहण किया जाता है इस से यहां मर्व आदि शब्दों के मध्य में अकच् प्रत्यय आगया वह उसी के ग्रहण से ग्रहण किया गया तो सर्वनाम संज्ञा होगई। इसी प्रकार (उच्चैः) आदि में अव्यय संज्ञा होना जानो । तथा (अहं पठामकि) यहां अतिङ् से परे तिङ्पद अनुदात्त भी हो जाता है । इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ ७८ ॥

(गातिस्थावुपा०) इस सूत्र में गाति निर्देश से तो अदादि के इण् धातु का ग्रहण होना ठीक है। परन्तु पा धातु के ग्रहण में संदेह है कि अलुक् विकरण भ्वादि और लुक् विकरण अदादि इन दोनों में से किस का ग्रहण किया जावे सो जो अदादि के पा धातु का भी ग्रहण होतो (अपासीवनम्) यहां भी सिच् का लुक् हो जाना चाहिये इस लिये यह परिभाषा है ॥

७९—लुग्विकरणालुग्विकरणयोरलुग्विकरणस्यैव ग्रहणम् ॥
अ० ॥ ७ । २ । ४४ ॥

लुग्विकरण और अलुग्विकरण के ग्रहण में जहां संदेह पड़े वहां अलुग्विकरण का ही ग्रहण होना चाहिये इस से उक्त (गातिस्था०) सूत्र में (पा पानि) अलुग्विकरण धातु का ग्रहण हो जाता है । और लुग्विकरण (पा रक्षणे) का ग्रहण नहीं होता। इस का ज्ञापक यह है कि (स्वरतिष्ठतिसूयति) इस सूत्र में (सूति, सूयति) दोनों के स्थान में सूङ् पढ़ते तो इन्हीं दोनों का ग्रहण हो जाता क्योंकि ये ही दोनों सूङ् हैं तीसरा नहीं परन्तु सूति लुग्विकरण अदादि और सूयति अलुग्विकरण दिवादि का है । इस से यही आया कि सामान्य सूङ् के पढ़ने से अलुग्विकरण सूयति का ग्रहण होता और सति का नहीं होता इस लिये पृथक् २ दोनों का निर्देश किया है इत्यादि इस के अनेक प्रयोजन हैं ॥ ७९ ॥

(हेरचङि) इस सूत्र में अभ्यास से परे हि धातु के हकार को कुत्व कहा है परन्तु वह कुत्व चङ् में नहीं सो चङ् णिजन्त से होता है उस चङ् के परे हि की अङ्गसंज्ञा ही नहीं किन्तु णिच् के सहित और णिच् के परे हि की अंग संज्ञा है और

अंगाधिकार में अंग को कार्य का विधान वा निषेध होता है इस चङ् के परे कुत्व प्राप्त हो नहीं फिर निषेध क्यों किया इस लिये यह परिभाषा है ॥

८०—प्रकृतिग्रहण ग्यधिकस्यापि कुत्वं भवति ॥ अ० ॥ ७।३।५६॥

कुत्वप्रकरण में जहां मूलप्रकृति का ग्रहण है वहां णिच्सहित प्रकृति का भी ग्रहण हो जावे । इस से चङ् के परे निषेध सार्थक होगया और अन्यत्र फल यह है कि (प्रजिघाययिषति) यहां णिजन्त हि धातु को सन् प्रत्यय के परेकुत्व हो जाता है इत्यादि प्रयोजन हैं ॥ ८० ॥

(ज्यादादीयसः) इस सूत्र में जो ज्य से परे ईयसुन् प्रत्यय को आकारादेश न कहते तो भी लोप की अनुवृत्ति आकर पर के आदि ईकार का लोप हो कर अकृत् यकारादि प्रत्यय के परे ज्य को दीर्घ होके (ज्यायान्) प्रयोग सिद्ध होही जावेगा फिर आकारादेश विधान व्यर्थ होने से यह परिभाषा है ॥

८१—अङ्गवृत्तेषुनर्त्तावविधिः ॥ अ० ॥ ६।४।१६० ॥

अंगाधिकार में कोई कार्य निष्पन्न हो गया हैतो फिर दूसरे कार्य में प्रवृत्ति न होवे । इस से यह आया कि अंगाधिकार के एक ईयसुन्लोप कार्य होने में फिर द्वितीय कार्य दीर्घ नहीं हो सकता इस लिये पूर्वोक्त (ज्यादादीयसः) सूत्र में आकारादेश सार्थक होगया तथा (रीङ् नृत्तः) यहां जो दीर्घ रीङ् न कहते तो भी (सानौयति) आदि में अकृत् यकारादि प्रत्यय के परे दीर्घ हो जाता फिर दीर्घ रीङ् ग्रहण का यही प्रयोजन है कि रिङ् किये पीछे दीर्घ नहीं होसकता इस लिये दीर्घ रीङ् पढ़ना चाहिये । इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ ८१ ॥

(परमात्मानं नमस्करोति नमस्यति वा) इत्यादि प्रयोगों में नमः शब्द के योग में चतुर्थी विभक्ति (नमःस्वस्तिस्वाहास्वधाऽलंबषट्योगाच्च) इस सूत्र से होनी चाहिये सो इस समाधान के लिये यह परिभाषा है ॥

८२—उपपदविभक्तेः कारकविभक्तिर्वलीयसी ॥ अ० ॥ २।३।१६ ॥

उपपदविभक्ति से कारकविभक्ति बलवान् होती है । उपपदविभक्ति वह कहा-
ती है कि जहां कर्मादि कारक व्यवस्था से किसी निज विभक्ति का नियम न किया हो और जहां कर्मादि कारक व्यवस्था से नियत विभक्ति होती है उस को कारक विभक्ति कहते हैं सो (परमात्मने नमः, गुरवे नमः) इत्यादि में तो उपपदविभक्ति चतुर्थी हो जाती और (परमात्मानं नमस्करोति) इत्यादि में उपपदविभक्ति

को बाध के कारकविभक्ति हो जाती है । तथा (गाः स्वामी वृजति) यहां स्वामी शब्द के योग में उपपदविभक्ति षष्ठी समामो (स्वामीश्वराधिपति०) इस सूत्र से प्राप्त है परन्तु वृजति क्रिया में गौश्रीं को कर्मत्व होने से द्वितीयाविभक्ति हो जाती है । इत्यादि ॥ ८२ ॥

(मिमार्जिषति) यहां (मृज्+सन्+तिप्=) इस अवस्था में बह्वपेक्ष वृद्धि की अपेक्षा में अल्पापेक्ष अन्तरङ्ग होने से द्वित्व हो कर परत्व से अभ्यास कार्य होके (मिमृज्+सन्×तिप्=) इस अवस्था में इकार ऋकारदोनों की वृद्धि प्राप्त है सो जो अभ्यास को भी वृद्धि हो जावे तो ऋस्व का अपवाद होने से फिर ऋस्व नहीं हो सकता तो (मिमार्जिषति) आदि प्रयोग भी सिद्ध नहीं हो सकते इस लिये यह परि०॥

८३—अनन्त्यविकारेऽन्त्यसदेशस्य कार्यं भवति ॥अ०॥ ६।१।१३॥

जहां अनन्त्य और अन्त्य वर्ण के समीपस्थ दोनों वर्ण को जो कार्य प्राप्त हो वहां अन्त्य के समीपस्थ वर्ण को कार्य होना चाहिये और दूरस्थ व्यवहित पूर्व वर्ण को नहीं होवे इस से (मिमार्जिषति) में अभ्यास की वृद्धि नहीं होती तथा (अदोऽक्षति, अदमुयङ्) यहां क्षिप् प्रत्ययान्त अञ्चु धातु के परे अदस् शब्द के टि भाग को अट् आदेश हो कर (अदद्राङ्) इस अवस्था में (अदसोऽसेर्दादु दो मः) इस सूत्र से दोनों दकारों से परे उ और दकारों को मकार प्राप्त है सो इस परिभाषा से अन्त्य को होता है अनन्त्य पूर्व को नहीं इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ ८३ ॥

(देहि, धेहि) इत्यादि प्रयोगों में जो अभ्यास का लोप होता है सो अलोन्त्य-विधि मान के अन्त्य अल् का लोप होवे तो (देहि, धेहि) आदि प्रयोग सिद्ध नहीं होसके इस लिये यह परिभाषा है ॥

८४—नानर्थकेऽलोन्त्यविधिरनभ्यासविकारे ॥अ०॥ १।१।६५॥

अनर्थक शब्द को कहा कार्य अन्त्य अल् को न हो परन्तु अभ्यास विकार को छोड़ के धातु को जो द्वित्व किया जाता है उस में एक भाग अनर्थक और दोनों भाग सार्थक होते हैं क्यों कि वहां शब्दाधिक्य होने से अर्थ्याधिक्य नहीं हो जाता इस से अनर्थक अभ्यास का लोप अन्त्य अल् को न हुआ तो (देहि, धेहि) आदि प्रयोग सिद्ध हो गये । तथा (अव्यक्तानुकरणस्यात इती) इस से अत् भाग को कहा पर रूप इस परिभाषा के आश्रय से अन्त्य अल् को नहीं होता (घटत्+इति=घटिति, पटिति) इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ ८४ ॥

जैसे (ब्राह्मणश्च, ब्राह्मणी च ब्राह्मणी वत्सश्च वत्सा च वत्सी) यहां स्त्री वाचक शब्द के साथ पुरुषवाची शब्द एक शेष रह जाता है वैसे (ब्राह्मणवत्सा च ब्राह्मणीवत्सश्च) । यहां भी एक शेष होना चाहिये इस लिये यह परिभाषा है ॥

८५—प्रधानाप्रधानयोः प्रधाने कार्यसम्प्रत्ययः ॥

जहां प्रधान और अप्रधान दोनों में कार्य प्राप्त हो वहां प्रधान में कार्य होना निश्चित रहे अप्रधान में नहीं (ब्राह्मणवत्सा च ब्राह्मणीवत्सश्च) यहां स्त्रीत्व और पुल्लिङ्ग स्वर्य में अप्रधान और स्वस्वामिसम्बन्ध में प्रधान हैं इस लिये एक शेष नहीं होता इत्यादि । तथा लोक में भी और किसी ने किसी से पूछा कि यह कौन जाता है उसने उत्तर दिया कि राजा यद्यपि राजा के साथ सेनादि सब थे तथापि प्रधान राजा का ग्रहण होता और दो मनुष्यों का देवदत्त नाम हो तो उन में जो प्रधान होता है उसी से व्यवहार किया जाता है ॥ ८५ ॥

खस्त्रादि गण में माह शब्द पड़ा है उस से डीप् प्रत्यय का निषेध किया है सो जननी वाचक है और परिमाण अर्थात् तालन करने वाली सामान्य स्त्री को भी माह कहते हैं सो दोनों का निषेध हो वा किसी एक का इस सन्देह की निवृत्ति के लिये यह परिभाषा है ॥

८६—अवयवप्रसिद्धेः समुदायप्रसिद्धिर्बलीयसी ॥

अवयव की प्रसिद्धि से समुदाय की प्रसिद्धि बलवान् होती है । अवयव की प्रवृत्ति थोड़े अंश में और समुदाय की प्रवृत्ति बहुत अंश में होती है । इस कारण जननी वाचक माह शब्द के रूढि होने से अवयव मान कर खस्त्रादिगण से डीप् का निषेध होजाता है और परिमाण कर्तृवाचक माह शब्द के यौगिक होने से समुदायवाची मान कर खस्त्रादि गण से डीप् का निषेध नहीं होता अर्थात् परिमाणवाचक माह पुरुष हो तो (माता, मातारी, मातारः) और स्त्री हो तो (मात्री, मात्र्यी, मात्र्यः) ऐसे प्रयोग होंगे इस परिभाषा के इत्यादि प्रयोजन हैं ॥ ८६ ॥

(अचि विभाषा) इस सूत्र में गृ धातु के रेफ को लकारादेश होता है । सो जहां कण्ठवाचीगल शब्द है वहांभी लत्वका विकल्प होता गर शब्दभी कण्ठवाचक होजावे सो नियम से विरुद्ध है क्योंकि गर शब्द केवल विष का वाची और गल शब्द कण्ठ वाची है इन दोनों के अर्थ में लत्व के विकल्प से व्यभिचार होजाना चाहिये इस के समाधान के लिये यह परिभाषा है ॥

८७—व्यवस्थितविभाषयाऽपि कार्याणि क्रियन्ते ॥

'व्यवस्थित विभाषा से भी कार्य किये जाते हैं। व्यवस्थित विभाषा उस को कहते हैं कि जिस कार्य का विकल्प किया हो वही कार्य किसी नियतार्थवाचक श्रिष्टप्रयुक्त शब्द में नित्य होजावे और किसी में होही नहीं और जहां सब प्रयोगों में उस कार्य का होना न होना दोनों भेद रहें तो उसे को अव्यवस्थित विभाषा कहते हैं इस से कण्ठवाची गल शब्द में नित्य लत्व ही जाता है इस के उदाहरणों की कारिका महाभाष्य की यह है कि:—

देवदातो गलो ग्राह इतियोगे च सङ्ग्रहिः ।

मिथस्ते न विभाष्यन्ते गवाक्षः संशितव्रतः ॥ १ ॥

(देवदासौ दातो देवदातः) यहां संज्ञावाचक दात शब्द में (नुद्विदेन्ददा०) इस सूत्र से निष्ठा के तकार को नकार नित्य ही नहीं होता और क्रियावाचक में तो (दाणम्, दातम्) दोनों होते हैं । गल शब्द का लिख दिया । सामान्य यौगिकवाची (गरः, गलः) दोनों ही होते हैं (विभाषा ग्रहः) इस सूत्र में ग्रह धातु से ए प्रत्यय होकर (ग्राहः) प्रयोग बनता है सो यह जल जन्तु की संज्ञा है इस में नित्य ए ही जाता है । और जहां नक्षत्र आदि लोकवाची में ग्रह शब्द अच् प्रत्ययान्त होगा वहां ए नहीं होता तथा (इति) शब्द के योग में सत् संज्ञक (गल, शानच्) प्रत्यय विकल्प से प्राप्त भी हैं जैसे (हन्तीति पलायते, वर्षतीति धावति) यहां प्रथमासमानाधिकरण में व्यवस्थितविभाषा मान कर नित्य नहीं होते (गवाक्षः) यह भरोखा की संज्ञा है यहां गो शब्द का अवङ् आदेश विकल्प से प्राप्त है सो नित्यही हो जाता है । और जहां गौ के अच् नेत्र का नाम होगा वहां (गवाक्षम्, गोअक्षम्, गोऽक्षम्) ये तीन प्रयोग होजावेंगे और (संशितव्रतः) यहां (शास्त्रैरन्यतरस्याम्) इस सूत्र से तादि कित् के परे शी धातु का विकल्प से प्राप्त इकारादेश नित्य होता है इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ ८७ ॥

(आशंसायां भूतवच्च) इस सूत्र में प्रिय पदार्थ की इच्छा संबन्धी भविष्यत् काल में भूतवत् और वर्तमानवत् प्रत्यय कहे हैं अर्थात् भूतकालिक जिस अर्थ में प्रकृति से जो प्रत्यय कहा है वह प्रत्यय उसी अर्थ में उसी प्रकृति से होना चाहिये सो सामान्यभूत में निष्ठा और लुङ् आदि होते हैं और अनद्यतनभूत में लङ् तथा परोक्षानद्यतनभूत में लिट् होता है इस में यह संदेह है कि भूतवत् कहने से सामान्यभूतकालिक प्रत्ययों का अतिदेश होवे वा सामान्य विशेष दोनोंका । इस लिये यह परिभाषा है ॥

८८—सामान्यातिदेशे विशेषानतिदेशः ॥

जहां सामान्य और विशेष दोनों का अतिदेश प्राप्त हो वहां विशेष का अतिदेश नहीं होता। इस से सामान्यभूत के अतिदेश में विशेष भूत में विहित लङ्, लिट् का अतिदेश नहीं होता इत्यादि ॥ ८८ ॥

(सनाशंसभिच्च उः) इस सूत्र में सन् धातु वा सन् प्रत्यय का ग्रहण होना चाहिये इस सन्देह की निवृत्ति के लिये यह परिभाषा है ॥

८९—प्रत्ययाप्रत्यययोः प्रत्ययस्यैव ग्रहणम् ॥ अ० ॥ ६ । ४ । १ ॥

जहां प्रत्यय और अप्रत्यय दोनों का एकस्वरूप होने से ग्रहण हो सकता हो वहां प्रत्यय ही का ग्रहण हो अप्रत्यय का नहीं। इस लिये सन् धातु का ग्रहण नहीं होता किन्तु सन् प्रत्ययान्त से उ प्रत्यय होता है तथा (चिचीषति, तष्टृषति) यहां सन् के परे अजन्त को दीर्घ होता है सो (दधि सनोति, मधु सनोति) यहां सन् धातु के परे दीर्घ नहीं आवे। इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ ८९ ॥

(विपराभ्यां जेः) इस सूत्र में वि परा पूर्वक जि धातु से आत्मनेपद कहा है सो (परा जयति सेना) यहां सेना शब्द के विशेषण परा शब्द से परे भी आत्मनेपद होना चाहिये इस सन्देह की निवृत्ति के लिये यह परिभाषा है ॥

९०—सहचरितासहचरितयोः सहचरितस्यैव ग्रहणम् ॥

सहचारी और असहचारी दोनों का जहां हो सकता हो वहां सहचारी का ही ग्रहण हो। और असहचारी का नहीं (विजयते, पराजयते) यहां आत्मनेपद होगया और (बहुवि जयति वनम्, परा जयति सेना) यहां न हुआ। क्योंकि जहां वि, परा, केवल उपसर्ग हैं वहां हो। यहां बहुविधन का और परा, सेना का विशेषण अर्थात् दोनों अनुपसर्ग हैं वहां आत्मनेपद नहीं होता। वन और सेना के विशेषण में वि और परा शब्द उपसर्ग के सह चारी नहीं हैं इस कारण वहां आत्मनेपद नहीं हुआ तथा (पंचम्यपाङ्परिभिः) यहां कर्मप्रवचनीय अप आङ् और परि के योग में पंचमी विभक्ति होती है सो वर्जनाथ अपशब्द के साहचर्य से (वृक्षंपरि विद्योतते विद्युत्) यहां लक्षण अर्थ में पंचमी विभक्ति नहीं होती। इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ ९० ॥

जैसे (अहे आश्चर्यम्, उताहे इमे) इत्यादि में ओकारान्त निपात को प्रगृह्य संज्ञा हो कर प्रकृतिभाव हो जाता है वैसे (अतिरस्त्रिः समप्रव्यत, तिरोऽभवत्) यहां च्विप्रत्ययान्त लाक्षणिक ओकारान्त की निपात संज्ञा होकर प्रगृह्य संज्ञा हो जावे तो प्रकृतिभाव होना चाहिये इस लिये यह परिभाषा है ॥

६१—लक्षणप्रतिपदोक्तयोः प्रतिपदोक्तस्यैवग्रहणम् ॥ अ० ॥ १।१।१५॥

लक्षण नाम जा सूच मे कार्य हो कर बना है वह लाक्षणिक और जो स्वाभाविक है वह प्रतिपदोक्त कहाता है। उन लाक्षणिक और प्रतिपदोक्त के बीच में जहां संदेह पड़े वहां प्रतिपदोक्त को कार्य हो और लाक्षणिक को नहीं इस से (तिरोऽभवत्) यहां लाक्षणिक ओकारान्त निपात को प्रगृह्य संज्ञा हो कर प्रकृतिभाव नहीं होता। तथा (आशिषा तरति, आशिषिकः) यहां इस भाग के लाक्षणिक होने से (इससुक्तान्तात्कः) सूत्र से ठक् प्रत्यय की ककारादेश नहीं होता इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ ६१ ॥

इस परिभाषा के होने में ये दोष हैं कि जो (दाधा घ्वदाप्) सूत्र से दाधा को घु संज्ञा होती है सो (देङ्करजणे, दाअस्वखण्डने, धेट् पाने) आदि को घु संज्ञा नहीं होनी चाहिये क्योंकि (ड्दाञ्, डुधाञ्) प्रतिपदोक्त और देङ् आदि लाक्षणिक हैं इस संदेह की निवृत्ति के लिये यह परिभाषा है ॥

६२—गामादाग्रहणेष्वविशेषः ॥ अ० ॥ १।१।२० ॥

गा, मा, दा ये तीनों जिन सूत्रों में ग्रहण किये हैं वहां सामान्य करके लाक्षणिक और प्रतिपदोक्त दोनों का ग्रहण होता है इस से (देङ्) आदि लाक्षणिक धातुओं की भी घु संज्ञा हो जाती है (दैप्) धातु में पित् पढ़ने का यही प्रयोजन है कि जो दाप् की घु संज्ञा का निषेध है सो दै मात्र के पढ़ने से प्राप्त नहीं था इस लिये पित् किया सो जो लाक्षणिक दै मात्र की घु संज्ञा प्राप्त ही नहीं थी तो निषेध के लिये पित् क्यों पड़ा। इस से यह आया कि लाक्षणिक की भी घु संज्ञा होती है (घुमास्यागापाजहातिसां हलि) यहां मा कर के मेङ् आदि को भी ईकारादेश होता है (मीयते, मेमीयते) इत्यादि गा करके गै आदि भी लिये जाते हैं (नीयते, जगीयते) इङ् धातु के स्थान में जो गाङ् आदेश होता है उस का भी ग्रहण होता है जैसे (अध्यगौष्ट, अध्यगौषांताम्) इत्यादि बहुत प्रयोजन हैं ॥ ६२ ॥

(वृद्धिरादैच्) सूत्र में आ, ऐ, औ, इन तीनों की वृद्धि संज्ञा होती है। इस में यह संदेह होता है कि जो तीनों वर्ण की एक साथ वृद्धि संज्ञा हो जावे तो (कारकः) आदि में एक साथ तीनों वर्ण वृद्धि होने चाहिये। इस लिये यह परिभाषा है ॥

६३—प्रत्ययवयवं वाक्यपरिसमाप्तिः ॥ अ० ॥ १।१।१ ॥

वाक्य की समाप्ति प्रत्येक अवयव के साथ होती है अर्थात् जहां समुदाय की

कार्य कहा है वहां वाक्यस्य क्रिया जय प्रत्येक अवयव के साथ सम्बन्ध कर लेती है तब उस को पूर्ण वाक्य कहते हैं। जैसे किसीने कहा कि (देवदत्तयज्ञदत्त विष्णुमित्रा भोज्यन्ताम्) यद्यपि यहां यह नहीं कहा कि देवदत्त, यज्ञदत्त और विष्णुमित्र को पृथक् २ भोजन कराओ तथापि भोजन क्रिया प्रत्येक के साथ सम्बन्ध रखती है इसी प्रकार यहां आ, ऐ, औ की वृद्धि संज्ञा पृथक् कही है इसी से प्रत्येकवर्ण के साथ वृद्धि का सम्बन्ध पृथक् रखता है ऐसे ही गुण आदि संज्ञा भी प्रत्येक की होती है ॥८३॥

अब इस पूर्वोक्त परिभाषा से यह दोष आया कि जो (हलोऽनन्तराः संयोगः) यहां प्रत्येक वर्ण की संयोग संज्ञा रहे तो (निर्यायात्, निर्वायात्) यहां या, वा धातु को संयोगादि मान कर (वाक्यस्य संयोगादेः) इस सूत्र में एकारादेश होना चाहिये इत्यादि अनेक दोष आवेंगे। इस लिये यह परिभाषा है ॥

८४—समुदाये वाक्यपरिसमाप्तिः ॥ अ० ॥ १ । १ । ७ ॥

कहीं ऐसा भी होता है कि समुदाय में वाक्य की परिसमाप्ति होवे अर्थात् वाक्यस्य क्रिया का केवल समुदाय के साथ सम्बन्ध रहे। और प्रत्येक अवयव, के साथ पृथक् २ सम्बन्ध न होवे जैसे राजा ने आज्ञा किई कि (गर्गाः शतन्दण्डान्ताम्) यहां गर्गों पर सौ रूपये दण्ड कहा तो उन में प्रत्येक पर सौ २ दण्ड किया जावे वा समुदाय पर तो जैसे समुदाय पर एक दण्ड होता है वैसेही समुद्धित हलों की संयोगसंज्ञा होती है। इत्यादि अनेक प्रयोजन है ॥ ८४ ॥

(वृद्धिरादेच्) सूत्र में आ, ऐ, औ इन तीन दीर्घ वर्णों की वृद्धि संज्ञा की है फिर आकार तपर क्यों पढ़ा क्यों कि सवर्ण ग्रहण परिभाषा से अक्षरसमान्नाय का ही अण् सवर्ण ग्राहक है परन्तु जो अक्षरसमान्नाय में ह्रस्व पढ़ते हैं उन्हीं का ग्रहण होगा दीर्घों का नहीं फिर दीर्घ में सवर्ण ग्रहण को प्राप्ति ही नहीं और तपरकरण का यही प्रयोजन होता है कि तपर से भिन्नकालिक सवर्णों का ग्रहण न हो। इस के समाधान के लिये यह परिभाषा है ॥

८५—भेदका उदात्तादयः ॥ अ० ॥ १ । १ । १ ॥

जिस वर्ण के साथ जो उदात्तादि गुण लगता है वह उसको स्वभावसे भिन्न कर देता है परन्तु काल भेद नहीं होता। दीर्घ उदात्त, दीर्घ अनुदात्त, दीर्घ स्वरित इनमें काल का तो भेद नहीं परन्तु उच्चत्व, नीचत्व, समत्व आदिका भेद है सो जो आकार को तपर न पढ़ते ती भी अभेदकों का ग्रहण हो ही जाता फिर तपर से यही प्रयोजन है कि भिन्न धर्म वाले तात्कालिक उदात्तादि का भी ग्रहण हो जावे इस लिये आकार में तपरकरण सार्थक हुआ तथा अन्यत्र भी दीर्घ वर्णों को तपर पढ़ने का यही प्रयोजन है। और लोक में भी उदात्तादि का भेद दीख पड़ता है जैसे कोई

विद्यार्थी उदात्त के स्थान में अनुदात्त बोले तो अध्यापक उस को शासन करता है कि नू अन्यथा क्यों बोलता है । सो जो उदात्तादि में भेद नहीं होता तो शासन भी नहीं बन सकता । और यह भी दृष्टान्त है कि एक जल शीत, उष्ण और खारी आदि भेदक गुणों के होने से भिन्न २ हो जाता है इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ ८५ ॥

इस पूर्वोक्त विषय में ऐसे भी दृष्टान्त मिलते हैं कि एक देवदत्त बालक युवा वृद्धि आदि अवस्था गुणों और सुण्डजटिल आदि गुणों से वही बना रहता है कोई भिन्न नहीं हो जाता । इस से यह भी आया कि गुण अभेदक हैं और (यासुट् परस्मैपदेषूदात्तो ङिच्च) इस सूत्र में यासुट् को उदात्त न कहते किन्तु उस को उदात्त ही पढ़ देते तो उदात्तादि गुणों के भिन्न २ होने से उदात्त के पढ़ने में अनुदात्त हो ही नहीं सकता फिर उदात्त ग्रहण व्यर्थ हुआ इस लिये यह परिभाषा है ॥

८६—अभेदका गुणाः ॥ अ० ॥ १ । १ । १ ॥

उदात्तादि गुण अभेदक होते हैं अर्थात् गुणों के स्वरूपको कुछ भी नहीं बदल सकते । इसी लिये (अस्थिदधि०) इत्यादि सूत्रों में उदात्त वा अनुदात्त पढ़ा है जो उदात्तादि शब्दों से उदात्त नहीं पढ़ते तो अभेदक होने से विशेष गुणों का ज्ञान नहीं होता इस से उदात्तादि शब्दों का पढ़ना सार्थक होगया । इन गुणों के अभेदक पक्ष में दीर्घों को तपर पढ़ने का द्वितीय समाधान है (आदैच्) यहां तो आकरके तपर पढ़नेका यही प्रयोजन है कि तकारसे परे ऐ औ तपर माने जावे तो (सहा ओजाः, महीजाः) यहां चार मात्रिक स्थानों के स्थान में चार मात्राओं का आदेश भी प्राप्त होता है सो न हो किन्तु द्विमात्रिक ही (ए, ऐ, ओ, औ) आदेश होवे' इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं इन दोनों में गुणों का अभेदक पक्ष ही बलवान् है ॥ ८६ ॥

(सर्वादौनि सर्वनामानि) इस सूत्र में सर्वनाम शब्द में एत्व निषेध निपातन किया है सो उस को सूत्र में चरितार्थ होजाने से लौकिक प्रयोगविषय में सर्वनाम शब्द को एत्व होना चाहिये इस लिये यह परिभाषा है ॥

८८—बाधकान्येवहिनिपातनानि ॥ अ० ॥ १ । १ । २७ ॥

जिस अप्राप्त कार्य का विधान वा प्राप्त का निषेध निपातन से कर दिया हो वह सर्वथा बाधक हो जाता है फिर वह वैसा ही प्रयोग काल में भी रहेगा । इस से सर्वनाम आदि शब्दों में एत्व निषेध आदि कार्य सिद्ध हो जाते हैं ॥ ८७ ॥

(स्यन्त्यति) इस स्यन् धातु के प्रयोग में इट्का विकल्प अन्तरङ्ग और निषेध बहिरङ्ग है सो जो अन्तरङ्ग कार्य करने में बहिरङ्ग असिद्ध माना जावे तो परस्मैपद में भी इट्का विकल्प होना चाहिये । इस सन्देह को मिहति के लिये यह परिभाषा है ॥

६८—प्रतिषेधाश्च बलीयांसो भवन्ति ॥ अ० ॥ १ । १ । ६३ ॥

पर, नित्य और अन्तरङ्गसे भी प्रतिषेध बलवान् होते हैं इससे अन्तरङ्गभीष्ट विकल्प की बाध के नित्य प्राप्त इष्ट का निषेध होजाता है इत्यादि प्रयोजन हैं ॥ ६८ ॥

(अइउण्) आदि प्रत्याहार सूत्रों में जो (ण्, क्) आदि अनुबन्ध पड़े हैं उनका अच् के ग्रहण से ग्रहण किया जावे तो (दधि णकारोयति, जरीकरोति) इत्यादि में णकार ककार के परे इकार ईकार की यणादेश होना चाहिये इस लिये यह परिभाषा है ॥

६९—सर्वविधिभ्यो लोपविधिर्बलीयान् ॥

सब विधियों से लोपविधि बलवान् होती है । इस से (ण्, क्) आदि अनुबन्धों का प्रत्याहार की प्रवृत्ति से पहिलेही लोप होजाता है फिर अच् में णकार ककार के न रहने से (दधि णकारोयति, जरीकरोति) आदि में यणादेश नहीं होता । इत्यादि । और लोक में भी यही रीति है कि किसी का मृत्यु आजावे तो सब कामों का बाधक हो जाता है अर्थात् अदर्शन अग्रहण होता है ॥ ६९ ॥

(अर्थ प्रत्याययति स प्रत्ययः) जो अर्थ का निश्चय करावे वह प्रत्यय कहता है इस अर्थ के न होने से केवल स्वार्थ में विहितों की प्रत्यय संज्ञा नहीं होवे इस लिये यह परिभाषा है ॥

१००—अनिर्दिष्टार्थाश्च प्रत्ययाः स्वार्थे भवन्ति ॥ अ० । ३ । २४ । ४ ॥

जिन प्रत्ययों की उत्पत्ति में कोई विशेष अर्थ नियत न किया हो वे स्वार्थ में ही अर्थात् प्रकृत्यर्थ के सहायक और बोधक रहें । इसी से वे प्रत्यय कहावे जैसे (गुप्तिज्जिह्वः सन्, यावादिभ्यः कन्) इत्यादि प्रत्यय स्वार्थ में होते हैं (जुगुप्सते, यावकः) इत्यादि ॥ १०० ॥

(सुपिण्) इस सूत्रसे कर्त्ता में प्रत्यय होते हैं इस लिये (आखूनामुत्थानमाखूथः) इत्यादि प्रयोगों में भावमें क प्रत्यय नहीं हो सकता इस लिये यह परिभाषा है ॥

१०१—योगविभागादिष्टसिद्धिः ॥

जहां इष्ट कार्य की सिद्धि नहीं वहां योगविभाग करना चाहिये । और योगविभाग करके इष्ट कार्य साध लेना अनिष्ट नहीं होने देना (सुपि) इतना पृथक् सूत्र किया तो यह अर्थ हुआ कि सुबन्त उपपद होती आकारान्त धातु से क प्रत्यय हो इस से (कच्छेन पिबति, कच्छपः, कटाहपः, दाभ्यां पिबति, द्विपः) इत्यादि प्रयोग सिद्ध हुए पीछे (स्थः) इतना पृथक् किया तो यह अर्थ हुआ कि स्था धातु से सुबन्त उपपद होती क प्रत्यय हो यहां योगविभाग करके कर्त्ता से हटाया तो स्वार्थ भाव में आखूथ आदि प्रयोग सिद्ध हो गये । इसी प्रकार सर्वत्र जानो ॥ १०१ ॥

लाघव गौरव का विचार सर्वत्र रहता है कि । जहां तक ही थोड़ा वचन पढ़के बहुत अर्थ निकालना परन्तु ॥

१०२—पर्यायशब्दानां लाघवगौरवचर्चा नाद्रियते ॥

पर्याय शब्दों में थोड़े बहुत होने का विचार नहीं करते कि जहां थोड़े वचन से काम चल सकता है तो उस का पर्याय अधिक अक्षर का शब्द न पढ़नी जैसे (अन्यतरस्याम्, विभाषा, वा उभयथा) इत्यादि एकार्थ शब्दों में किसी को पढ़ दिया यह नियम नहीं कि इतना अधिक बड़ी पढ़ा इत्यादि ॥ १०२ ॥

जो आपक रूप परिभाषाओं से कार्य सिद्ध होते हैं वहां सर्वत्र आपकसिद्ध को प्रवृत्ति नहीं होती इस लिये यह परिभाषा है ॥

१०३—आपकसिद्धं न सर्वत्र ॥

जैसे अर्थवान् और अनर्थक के ग्रहण में आपकसिद्ध परिभाषा से अर्थवान् को कार्य होता है सो अनर्थ को कहा कार्य कनिन् प्रत्यय के परे सार्थक अन् को और सन् प्रत्यय के निरर्थक अन् को भी होते हैं ॥ १०३ ॥

त्रिपादी में हुआ कार्य सपादसप्ताध्यायी में असिद्ध माना जाता है सो (द्रोष्ठा, द्रोष्ठा, द्रोठा, द्रोढा) यहां त्रिपादिस्थ (वाद्गुहसुह०) सूत्र से हकार को घ और ढ आदेश होते हैं सो जो द्वित्व करने में उस घ को असिद्ध मानें तो द्वित्व के एकभाग में घ और द्वितीय भाग में ढ आदेश रहना चाहिये इस लिये यह परिभाषा है ॥

१०४—पूर्वचासिद्धीयमद्विर्वचने ॥ अ० ॥ ८ । १ । १ ॥

त्रिपादी का कार्य द्वित्व करने में असिद्ध न माना जावे इस से (द्रोष्ठा द्रोष्ठा) आदि में ढत्व नहीं होता तथा (गुन्नं गुन्म, गुप्तं गुत्तम्) यहां भी द्वित्व के एकभाग में न और एक में तकार प्राप्त है सो नहीं इत्यादि ॥ १०४ ॥

जैसे (गोषु स्वाम्यश्वेषु च) यहां एकस्वामी शब्द के योग में दोनों भिन्नाकृति शब्दों में एकाकृति समी विभक्ति होती है वैसे गो शब्द में समी और अश्व में षष्ठीविभक्ति क्यों नहीं होती इसलिये यह परिभाषा है ॥

१०५—एकस्या आकृतेश्चरितः प्रयोगो द्वितीयस्यास्तृतीयाश्च न भवति ॥ १ । ३ । ३६ ॥

जहां एक आकृति का प्रयोग चरितार्थ होता है वहां द्वितीय वा तृतीय अन्यार्थ सम्भव कारक का प्रयोग नहीं होता इस से वहां अश्व शब्द में षष्ठी नहीं

होसकती क्यों कि एकाकृति सप्तमी विभक्ति का चरितार्थ है और षष्ठी के होने से भिन्नार्थ भी सम्भव होजावे ॥ १०५ ॥

(विव्याध) इत्यादि प्रयोगीभ परत्वसे (हलादिः शेषः) इस सूत्र से अग्न्यासके यकार का लोप होजावे तो वकारको संप्रसारण प्राप्त होता है इसलिये यह परिभाषा है ॥

१०६—संप्रसारणं संप्रसारणाश्रयं च कार्यं बलौयो भवति ॥

अ० ॥ १ । १ । १७ ॥

जो संप्रसारण और संप्रसारण के आश्रय कार्य हैं वे दोनों बलवान् होते हैं इस से (हलादिः शेषः) सूत्र से प्राप्त परलोप को भी बाध के प्रथम यकार को संप्रसारण होगया तो फिर (विव्याध) आदि प्रयोग बन गये । तथा (जुहवतुः, जुहुवुः) यहां संप्रसारण और ह्र धातु के आकार का अजादि आर्द्धधातुक के परे लोप भी प्राप्त है परत्व से लोप होना चाहिये बलवान् होने से संप्रसारण हो जाता है और संप्रसारण हुए पीछे भी आकारलोप तथा संप्रसारणाश्रय पूर्वरूप भी प्राप्त है परत्व से आकारलोप होना चाहिये बलवान् होने से संप्रसारणाश्रय पूर्व रूप होजाता है । इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ १०६ ॥

जब शुक्ल नील आदि गुणवाचक शब्द अपने केवल गुणवाचकपन अर्थात् स्वतन्त्र अर्थ में पुल्लिङ्गादि किसी विशेष लिङ्ग वा एकत्वादि वचन का आश्रय करने से नहीं प्रतीत होते पुनः जब इन का द्रव्य के साथ समानाधिकरण हो तब कौन लिङ्ग वचन इन में होना चाहिये इस लिये यह परिभाषा है ॥

१०७—गुणवचनानां हि शब्दानामाश्रयतो लिङ्गवचनानि भवन्ति ॥ अ० ॥ १ ॥ २ । ६४ ॥

गुणवाची शब्द जिस द्रव्यके आश्रित हैं उस द्रव्य वाचक शब्दके जो लिङ्गवचन हैं वे ही गुणवाचक शब्द के भी होजावे जैसे । शुक्लम् वस्त्रम् । शुक्ला शाटी । शुक्लः कम्बलः । शुक्लौ कंबलौ । शुक्लाः कंबलाः । इत्यादि इसी प्रकार सर्वत्र जानो ॥ १०७ ॥

जैसे । कष्टं श्रितः, कष्टश्रितः । इत्यादि में समास होजाता है ऐसे । महत् कष्टं श्रितः । यहां भी समास होना चाहिये इसलिये यह परिभाषा है ॥

१०८—सापेक्षसमर्थ भवति ॥ अ० ॥ २ । १ । १ ॥

जो पद विशेष्यविशेषणभाव से द्वितीय पद के साथ सम्बन्ध रखता हो वह सापेक्ष होने से समास होने में असमर्थ कहाता है उस का समास नहीं हो सकता । इस कारण महत् शब्द विशेषण के साथ कष्ट सापेक्ष होने से पर के साथ समास को प्राप्त नहीं होता तथा (भार्या राज्ञः पुरुषो देवदत्तस्य) यहां

भार्या के साथ राजन् शब्द सापेक्ष विशेषण और देवदत्त विशेषण के साथ पुरुष सापेक्ष है इस लिये राजन् और पुरुष दोनों के परस्पर असमर्थ होने से समास नहीं होता । इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ १०८ ॥

(परीयात्, अतीयात्) यहां परि-इयात् । दो इकार को दौघ एकारादेश हुआ है सो जो अन्तादिवत् मानें तो (एतेलिङि) सूत्र से उपसर्गों से परे इणु धातु को ह्रस्व प्राप्त है इसलिये यह परिभाषा है ॥

१०९—उभयत आश्रयेनान्तादिवत् ॥ अ० ॥ ६ । १ । ८५ ॥

पूर्व पर के स्थान में जो एकादेश हुआ है वह पूर्व पर दोनों के आश्रयकार्य की प्राप्ति में अन्तादिवत् न हो इस से (परीयात्, अतीयात्) आदि में ह्रस्व नहीं होता । इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ १०९ ॥

जो टित्, कित्, मित् आगम हाते हैं उन में किसी टकारादि अनुबन्ध से कोई उदात्तादि विशेष स्वर का विधान नहीं किया है वहां क्या स्वर होना चाहिये इस लिये यह परिभाषा है ॥

११०—आगमा अनुदात्ता भवन्ति ॥ अ० ॥ ३ । १ । ३ ॥

टित् आदि आगम अनुदात्त होते हैं । यद्यपि यह बात है कि (अर्थवत् आगम०) इस परिभाषा के अनुकूल जो प्रत्यय वा प्रकृति का स्वर है वही आगम का भी हो तो एक पद में दो स्वर नहीं रहते इस लिये (भविता) इत्यादि में आगम भी अनुदात्त विधान किये हैं इस में ज्ञापक यह है कि (यासुट् परस्मैपदेषूदा०) इस सूत्र में उदात्तादि करने का यही प्रयोजन है कि आगम सब अनुदात्त होते हैं इस से उदात्त प्राप्त नहीं था और जो प्रत्यय को अनुदात्त स्वर होता है वह आगम को नहीं प्राप्त था इस लिये उदात्त कहा इत्यादि ॥ ११० ॥

गुप्, तिज्, कित् मान आदि धातुओं से स्वार्थ में सन् प्रत्यय होता है उस सन् के नित्य होने से प्रथम गण में शुद्ध प्रयोग नहीं होता तो यह सन्देह होता है कि इन से आत्मनेपद हो वा परस्मैपद हो जो सन्नन्त से पहिले कोई पद विधान होती है वह (पूर्ववत्सनः) इस सूत्र से सन्नन्त से भी हो जाता सो तो नहीं होता और सन्नन्तों में कोई विशेष अनुबन्ध भी नहीं है इस लिये यह परिभाषा है ॥

१११—अवयवे कृतं लिङ्गं तस्य समुदायस्य विशेषकं भवति यं समुदायं सोऽवयवो न व्यभिचरति ॥ अ० ॥ ३ । १ । ५ ॥

अवयव में किया हुआ चिह्न उस समुदाय का विशेषक होता है कि जिस को वह अवयव फिर न छोड़ देवे । इस से यह आया कि जिन गुप् आदि धातुओं

में जो अनुदासेत् चिह्न किया है उनका सन् के बिना कहीं पृथक् प्रयोग भी नहीं होता इस लिये गुप आदि धातुओं का अनुदासेत् सम्बन्ध का विशेषक त्वा के अर्थात् गुप आदि सम्बन्धों को भी अनुदासेत् मान कर आत्मनेपद है (जुगुप्सते, मीमांसते) यहां आत्मनेपद होगया और जुगुप्सयति वा जुगुप्सयते मीमांसयति वा मिमांसयते यहां णिजन्त समुदाय को णिच् छोड़ देता है इसलिये परस्मैपद और आत्मनेपद दोनों होते हैं तथा पण धातु अनुदासेत् है उस के (पणायति) प्रयोग में आय प्रत्ययान्त से परस्मैपद ही होता है क्योंकि आत्मनेपद तो व्यवहार अर्थ में और एकपक्ष में आर्द्धधातुकविषय में चरितार्थ है (शतस्य पणते) पणायांचकार । पेणे । पेणाते । और आय प्रत्ययान्त समुदाय को पण छोड़ भी देता है । इसलिये आय प्रत्ययान्त से आत्मनेपद नहीं होता और लोक में भी बैल को किसी अवयव में दाग देते हैं तो वह चिह्न उस बैल का विशेषक होजाता है कि यह अङ्कित बैल है उसी अवयव का और सब साथ के बैलों का भी विशेषक नहीं होता ॥ १११ ॥

(अपृक्त एकाल् प्रत्ययः) इस सूत्र में एक ग्रहण का यही प्रयोजन है कि (दर्शिः, जागृविः) यहां वि प्रत्यय की अपृक्त संज्ञा नहीं सो जो एक ग्रहण न करते और अल् प्रत्यय कहते तो भी अनेकाल् में नहीं होती फिर एक ग्रहण व्यर्थ हुआ इस से यह ज्ञापक सिद्ध परिभाषा निकली ॥

११२—वर्णग्रहणे जातिग्रहणम् ॥ अ० ॥ १ । २ । ४१ ॥

वर्ण के ग्रहण में वर्ण जाति का ग्रहण होता है इस से एक ग्रहण तो सार्थक होगया क्योंकि अल् मात्र पढ़ते तो जाति ग्रहण होने अनेक अलों का ग्रहण होजाता फिर एक ग्रहण से नहीं हुआ और (धीप्सति, धिप्सति) यहां दश् धातु के दो हलों में भी हल्जाति मानकर (हलन्ताश्च) सूत्र से इक् समीप हल् मान के सन् प्रत्यय कित् हाजाता है । इत्यादि अनेक प्रयोजन हैं ॥ ११२ ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्याणां श्रीयुतविरजानन्द
सरस्वतीस्वामिनां शिष्येण श्रीमहयानन्दसरस्वतीस्वामिना
विरचिते वेदाङ्गप्रकाशे द्वादशोऽष्टाध्यायां नवमश्च
पारिभाषिको ग्रन्थोऽलङ्कृतिसमाप्तः ॥

पृष्ठे	पङ्क्तौ	अशुद्धम्	शुद्धम्
१	५	परिभा	पारिभा
५	६	शिता	शित
६	६	णस्तृ	णस्त
८	२	नज	जन
१८	१८	शब्दजे	शब्दजे
२१	१	अपधित्या	अपत्त्याधि
२३	२०	समुदया	समुदाय
२४	२	रङ्गं	रङ्गं
२५	१०	यवत्	यवसत्
३५	१	सिद्धि	सिद्ध
३८	२३	है	है
३८	२	दात्त	दात्त
४३	२४	सति	सृति
४६	१	ह्यण	ह्यण
८	१८	हंज्ञा	संज्ञा
५०	३१	पङ्गता	पङ्गता

॥ अथ वेदाङ्गप्रकाशः ॥

—ॐ—

तत्रत्यः ।

त्रयोदशो भागः ॥

धातुपाठः ।

पाणिनिमुनिप्रणीतायामष्टाध्याय्यां

दशमो भागः ।

श्रीमत्स्वामिदयानन्दसरस्वतीकृतसूचीप्रवेणसहितः ।

प्रण्डितज्वालादत्तशर्मा संशोधितः ।

पठनपाठनव्यवस्थायां त्रयोदशं पुस्तकम् ।

—००—

मुन्शी समर्थदान के प्रबन्ध से

वैदिकयन्त्रालय प्रयाग में मुद्रित हुआ

इस पुस्तक के छापने का अधिकार किसी को नहीं है ।

क्योंकि

इस की रजिस्ट्री कराई गई है ॥

संवत् १८४० कार्तिकशुक्ला २

पहली बार १००० पुस्तक छपे

मूल्य ॥)

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

— श्री —

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

विषयसूचीपत्रम् ॥

					पृष्ठ से पृष्ठ तक	
भूमिका	१	२
भवादयः	३	१५
अदादयः	१६	१८
जुहोत्यादयः	१८	१९
दिवादयः	१९	२१
स्वादयः	२२	
तुदादयः	२३	२५
रुधादयः	२६	
तनादयः	२७	
क्रादयः	२७	२८
चुरादयः	२९	३३
कण्डादयः	३४	

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

भूमिका ॥

—३:३:६—

यह ग्रन्थ यथार्थव्याख्यान और भूमिका के सहित आख्यातिक में छप चुका है परंतु उस में धातु अर्थों के सहित व्याख्यान के बीच २ में पड़े हैं । इस कारण उस ग्रंथ में मूल का पाठ करना तथा घोष के कण्ठ स्थ करना अध्येताओं को कठिन पड़ता इस लिये यह मूल पुस्तक सूचीपत्र के सहित पृथक् छप वाते हैं । इस में एक प्रकार के जितने धातु हैं उन के आदि में उन की संख्या, आत्मनेपद, परस्मैपद तथा उदात्त और अनुदात्त भी रख दिया है । उदात्त से सेट् और अनुदात्त से अनिट् समझना चाहिये । उदात्तेत् से परस्मैपद और अनुदात्तेत् से आत्मनेपद तो समझा जाता है तथापि अति सुगमता के लिये आत्मनेपद परस्मैपद शब्द भी रख दिये हैं । इस से पढ़ने पढ़ाने हारे लोगों को बड़ी सुगमता होगी । परंतु धातुओं के रूप मूल पुस्तक पर लेना सेट् अनिट् आदि प्रकरणों के उपयुक्त सूत्रों को देख समझ के ही कर सकेंगे । क्योंकि कोई अनिट् धातु किसी विशेष प्रत्यय में सेट् और कोई सेट् धातु कहीं अनिट् भी हो जाता है । इस का सूचीपत्र भी साथ ही छपता है इस में तीन संकेत हैं पहिला, भ्रादिगण का (भ्वा०) अदादि का (अ०) जुहोत्यादि का (जु०) दिवादि का (दि०) स्वादि का (स्वा०) तुदादि का (तु०) रुधादि का (रु०) तनादि का (त०) क्रयादि का (क्रया०) चुरादि का (चु०) और कण्वादि का (कं) लिखा है । दूसरा, आत्मनेपद का (आ०) परस्मैपद का (प०) और उभयपद का (उ०) लिखा है । तीसरा, सेट्

का (से०) वा अनिट् का (अ०) लिखा है। और नीचे के धातुओं में जहां पूर्व का ही संकेत है। वहां उस के बराबर नीचे बिन्दु दिये हैं। सूची में मूल धातुओं के आदि अनुबन्ध इस लिये छोड़ दिये हैं कि उन धातुओं के आद्यक्षर में संदेह न पड़े। और जो धातु उपदेश में प्रकारादि और प्रयोग काल में सकारादि हो जाते हैं। उन सब को सकारादि में लिखा है। क्योंकि वे सूत्रों से विशेष कार्य होने के लिये प्रोपदेश हैं। दशों गण के अन्त में कण्ठादि गण इस लिये छप वाया है कि यह बहुधा धातुओं से अर्थ विधान के सहित सम्बन्ध रखता है। धातुपाठविषयक विशेष व्याख्यान आख्यातिक की भूमिका और उस पुस्तक को देखने से विदित हो जावेगा ॥

अलमतिविस्तरेण बुद्धिमद्वयेषु ।

इति भूमिका ।

स्थान महाराणा जी का)
उदयपुर }

{ दयानन्दसरस्वती

आश्म

अथ पाणिनिमुनिकृतधातुपाठाऽऽरम्भः ॥

—:ॐ:—

भूसत्तायाम् । उदात्त उदात्तेत् परस्मैभाषः ॥

अथ तवर्गीयान्ता एधादयः कथ्यन्ताः षट्त्रिंशदात्मनेभाषाः ॥

एध, वृद्धौ । स्पर्द्ध, सङ्घर्षे । गाधु, प्रतिष्ठालिप्सयोर्ग्रन्थे च ।
बाधु, विलोडने । नाधु, नाधु, याञ्चोपतापैश्वर्याऽऽशीःषु ।
दध, धारणे । स्कुदि, आप्रवणे । श्विदि, श्वैत्ये । वदि, अभिवादन
स्तुत्योः । भदि, कल्याणे सुखे च । मदि, स्तुतिमोदमदस्वप्न-
कान्तिगतिषु । स्पदि, किञ्चिञ्चलने । क्लिदि, परि देवने । मुद,
हर्षे । दद, दाने । ष्वद, स्पर्द्ध, आस्वादने । उर्द, माने क्रीडा-
याञ्च । कुर्द, खुर्द, गुर्द, गुद, क्रीडायामेव । गूद, क्षरणे ।
क्राद, अव्यक्तेशब्दे । क्लादी, सुखे च । स्वाद, आस्वादने । पर्द,
कुत्सितेशब्दे । यती, प्रयत्ने । युट्, जुट्, भासने । विष्णु, वेष्टु,
याचने । अथि, शैथिल्ये । ग्रथि, कौटिल्ये । कतथ, श्लाघायाम् ।
इत्युदात्ता अनुदात्तेतः ॥

अथाऽतादयः शुद्धान्ता अष्टत्रिंशत्परस्मैभाषाः ॥

अत, सातत्यगमने । चितौ, संज्ञाने । च्युतिर्, आसेचने ।
प्रच्युतिर्, क्षरणे । मन्थ, विलोडने । कुथि, पुथि, लुथि, मथि,
हिंसार्सक्लेशनयोः । पिधु, गत्याम् । पिधु, शास्त्रमाङ्गल्ये च । खाद,
भक्षणम् । खद, स्त्रैर्ये हिंसायाञ्च । बद, स्त्रैर्ये । गद, व्यक्तायां वार्चि-
रद, विलेखने । णद, अव्यक्तेशब्दे । अर्द, गतौ याचने च । नर्द,

गर्द, शब्दे । तर्द, हिंसायाम् । कर्द, कुत्सितेशब्दे । खर्द, दन्दशूके ।
 अति, अदि, बन्धने । इदि, परमैश्वर्ये । णिदि, भिदि, अवयवे ।
 गडि, वहनैकदेशे । णिदि, कुत्सायाम् । टुनदि, समृद्धौ । चदि,
 आल्हादने दीप्तौ च । चदि, चेष्टायाम् । कदि, क्रदि, क्तिदि, आह्वाने
 रोदने च । क्तिदि, परिदेवने । शुन्ध, शुद्धौ । इत्युदात्ता उदात्तेतः ॥

अथ कवर्गीयान्ताः ॥

श्रीकादयः श्लाघान्ता द्विचत्वारिंशदात्मनेभाषाः ॥

श्रीक, सेचने । लोक, दर्शने । श्लोक, संघाते । द्वेक, घेक,
 शब्दोत्साहयोः । रेक, शंकायाम् । सेक, सेक, सकि, अकि,
 श्लकि, गत्यर्थाः । शकि, शंकायाम् । अकि, लक्षणे । वकि,
 कौटिल्ये । मकि, मण्डने । ककि, लौल्ये । कुक, वृक,
 आदाने । चक, तृप्तौ प्रतिघाते च । ककि, वकि, मकि, अकि, वकि,
 ठौक, चौक, ष्वक, वस्क, मस्क, टिक, टौक, तिक, तौक, रघि, लघि,
 गत्यर्थाः । लघि, भोजननिवृत्तावपि । अघि, वघि, मघि,
 गत्याक्षेपे । मघि, कैतवेच । राघ, लाघ, द्राघ, धाघ, सामर्थ्ये ।
 द्राघ, आयामे च । श्लाघ, कथने । इत्युदात्ता अनुदात्तेतः ॥

अथ फक्कादयः शिघ्रान्ता द्विपञ्चाशत् परस्मैभाषाः ॥

फक्क, नीचैर्गतौ । तक, हसने । तकि, कच्छजीवने । बुक्क,
 भक्षणे । कख, हसने । ओख, राख, लाख, द्राख, धाख, शोषणाऽल-
 सार्थयोः । शाख, श्लाख, व्याप्तौ । उख, उखि, तख, वखि, मख,
 मखि, णख, णखि, रख, रखि, लख, लखि, इख, इखि, ईख, वल्गु,
 रगि, लगि, अगि, वगि, मगि, तगि, त्वगि, शगि, अगि, श्लगि,
 इगि, रिगि, लिगि, गत्यर्थाः । रिख, चख, वखि, शिखि, इत्यपि केचित् ।
 त्वगि, कंपने च । युगि, जुगि, वुगि, वर्जने घघ, हसने । मघि,
 मण्डने । लघि, शोषणे । शिघि, आघ्राणे । इत्युदात्ता उदात्तेतः ॥

अथ व्रजगीयान्ताः ॥

वर्चादय ईजन्ता एकविंशतिरात्मनेभाषाः ॥

वर्च, दौप्तौ । वच, सेवने सेवने च । लोच, दर्शने । शच, व्यक्तायां
वाचि । श्वच, श्वचि, गतौ । कच, बन्धने । कचि, काचि, दौप्तौ ।
न्धनयोः । मुच, मुचि, कल्कने । मचि, धारणे च्छायपूजनेषु । पचि,
व्यक्तीकरणे । ष्टुच, प्रसादे । ऋज, गतिस्थानार्जनोपार्जनेषु । ऋजि,
भृजौ, भर्जने । एज, भेज, भ्राज, दौप्तौ । ईज, गतिकुत्सनयोः ।
इत्युदात्ता अनुदात्तेतः ॥

अथ शुचादयो व्रज्यन्ता द्विसप्ततिः परस्मैभाषाः ॥

शुच, शोके । कुच, शब्देतारे । कुच, क्रुञ्च, गतिकौटिल्या-
ल्पीभावयोः । लुञ्च, अपनयने । अञ्च, गतिपूजनयोः । वञ्च, चञ्च,
तञ्च, त्वञ्च, म्रञ्च, म्लुञ्च, म्रुच, म्लुच, गत्यर्थः । शुच, ग्लुच, कुज,
खुज, स्तेयकरणे । ग्लुञ्च, प्रसज, गतौ । गुज, गुजि, अव्यक्ते शब्दे ।
अर्च, पूजायाम् । म्लेच्छ, अव्यक्ते शब्दे । लच्छ, लार्च्छ, लक्षणे ।
वाच्छि, इच्छायाम् । आच्छि, आयामे । क्रीच्छ, लज्जायाम् ।
हुच्छी, कौटिल्ये । मुच्छी, मोहसमुच्छ्राययोः । स्फुच्छी, विस्तृतौ ।
युच्छि, प्रसादे । उच्छि, उच्छे । उच्छी, विवासे । ध्रज, ध्रजि,
धृज, धृजि, ध्वज, ध्वजि, गतौ । कूज, अव्यक्ते शब्दे । अर्ज,
षर्ज, अर्जने । गर्ज, शब्दे । तर्ज, भर्त्सने । कर्ज, व्यथने । खर्ज,
पूजने च । अज, गतिपूजनयोः । तेज, पालने । खज, मन्थे ।
खजि, गतिवैकल्ये । एज, कंपने । टुओस्फूर्जी, वज्रनिर्घोषे ।
क्षि, क्षये । क्षीज, अव्यक्ते शब्दे । लज, लजि, भर्त्सने लाज,
लार्जि, भर्त्सने च । जज, जजि, युद्धे । तुज, हिंसायाम् । तुजि,
पालने च । गज, गजि, गृज, गृजि, मुज, मुजि, शब्दार्थाः । गज,
मदे च । वज, व्रज, गतौ । इति क्षिबर्जमुदात्ता उदात्तेतः ॥

अथ टवर्गीयान्ताः

अट्टादयः शाड्यन्ताः षट्चिंशदात्मनेभाषाः ॥

अट्ट, अतिक्रमणहिंसनयोः । वेष्ट, वेष्टने । चेष्ट, चेष्टायाम् ।
 गोष्ट, लोष्ट, सङ्घाते । घट्ट, चलने । स्फुट, विकसने । अटि,
 गतौ । बटि, एकचर्यायाम् । मठि, कठि, शोके । मुठि, पालने ।
 हेठ, विवाधायाम् । एठ, च । हिडि, गत्यनादरयोः । हुडि, संघाते ।
 कुडि, दाहे । बडि, विभाजने । मडि, च । भडि, परिभाषणे ।
 पिडि, संघाते । मुडि, मार्जने । तुडि, तोडने । हुडि, वरणे ।
 चडि, कोपे । शडि, रुजायां संघाते च । तडि, ताडने । पडि,
 गतौ । कडि, मदे । खडि, मग्न्ये । हेडू, होडू, अनादरे ।
 वाडू, आम्नाय्ये । द्राडू, ध्राडू, विशरणे । शाडू, प्रलापयाम् ।
 इत्युदात्ता अनुदात्तेतः ॥

अथ शौडादयो गडागन्ता द्वाशीतिः परस्मैभाषाः ॥

शौडू, गर्वे । पौडू, बन्धने । स्लेडू, मेडू, खेडू, उन्मादे ।
 कटे, वर्षावर्णयोः । चटे, इत्येके । अट, पट, गतौ । रट, परिभा-
 षणे । लट, वाल्ये । शट, रुजाविशरणगत्यवसादनेषु । वट, वेष्टने ।
 किट, खिट, चासे । शिट, षिट, अनादरे । जट, भट, संघाते ।
 भट, भृतौ । तट, उच्छ्राये । खट, कांक्षायाम् । णट, नृतौ । पिट,
 शब्दसंघातयोः । हट, दौष्टौ च । षट, अवयवे । लुट, विलोडने ।
 चिट, परप्रैष्ये । बिट, शब्दे । विट, आक्रोशे । हिट, इत्येके । इट,
 किट, कटौ, गतौ । मडि, भूषायाम् । कुडि, वैकल्ये । मुट, पुट,
 मर्दने । चुडि, अल्पीभावे । मुडि, खंडने । पुडि, चेत्येके । रुटि,
 लुटि, स्तेये । रुठि, लुठि, इत्येके । स्फुटिर् विशरणे । पठ, व्यक्तायां
 वाचि । बठ, सौल्ये । मठ, मदनिवासयोः । कठ, कृच्छ्रजीवने ।
 रठ, परिभाषणे । हठ, मुतिशठत्वयोः । बलात्कारे चेत्येके ।

कठ, लुठ, उठ, उपघाते । ऊठ, इत्येके । पिठ, हिंसासंज्ञेशनयोः । शठ, कौतवे च । शुठ, प्रतिघाते । शुठीत्येके । कुठि, च । लुठि, आलस्ये प्रतीघाते च । शुठि, शोषणे । कठि, लुठि, गतौ । चुड्ड भावकरणे । अड्ड, अभियोगे । कड्ड, कार्कश्ये । क्रौड्ड, विहारे । तुड्ड, तोडने । तूड्ड, इत्येके । हुड्ड, हूड्ड, होड्ड, गतौ । रौड्ड, अनादरे । रोड्ड, लोड्ड, उन्मादे । अड्ड, उद्यमने । लड्ड, त्रिलासे । कड्ड, मदे । कडि, इत्येके । गडि, वदनैकदेशे ॥ इत्युदात्ता उदात्तेतः ॥

अथ तवर्गीयान्तास्तिपादयः दृभ्यन्ताश्चत्वारिंशदात्मनेभाषाः ॥

तिपृ, तेपृ, छिपृ, छेपृ, क्षरणार्थाः । धिपृ, धेपृ, इत्यन्ये । तेपृ, कम्पने । ग्लेपृ, दैन्ये । टुवेपृ, कम्पने । केपृ, गेष्ट, स्लेष्ट च । मेपृ, रेपृ, लेपृ, गतौ । हेपृ, धेपृच । चपृष्, लज्जायाम् । कपि, चलने । रवि, अवि, लवि, शब्दे । लवि, अवसंसने च । कवृ, वर्णे । क्षौवृ, अधाष्ट्ये । क्षौवृ, मदे । शौभृकत्थने । चौभृ च । रेभृ, शब्दे । अभि, रभि, शब्दे । छभिस्कभि, प्रतिबन्धे । जभौ, जृभि, गात्रविनामे । शल्भ, कत्थने । बल्भ, भोजने । गल्भ, धाष्ट्ये । अम्भु, प्रसादे । दृभु, स्तम्भे । इति तिपिर्वर्जमुदात्ता अनुदात्तेतः ॥

अथ गुपादयः शुभ्यन्ता एकचत्वारिंशत्परस्मैभाषाः ॥

गुपू, रक्षणे । धूप, सन्तापे । जप, जल्प, व्यक्तायां वाचि । जप, मानसे च । चप सात्वने । षप, समवाये । रप, लप, व्यक्तायां वाचि । चुप, मन्दायां गतौ । तुप, तुम्प, लुप, लुंप तुफ, तुम्फ, लुफ, लुम्फ, हिंसार्थाः । पर्प, रफ, रफि, अर्ब, पर्ब, लर्ब, बर्ब, मर्ब, कर्ब, खर्ब गर्ब, शर्ब, षर्ब, चर्ब, गतौ । चर्ब, अदने च । कुबि, आच्छादने । लुबि, तुबि, अर्दने । चुबि, वक्त्रसंयोगे । पृभु, पृम्भु, हिंसार्थाः । पिभु, पिम्भु, इत्येके । शुभ, शुम्भ, भाषणे । हिंसायामित्यन्ये । इत्युदात्ता उदात्तेतः ॥

अथाऽनुनासिकान्ताधिगन्ता दशात्मनेभाषाः ॥

विणि, घुणि, घृणि, ग्रहणे । घुण्, घूर्ण, भ्रमणे । पण, व्यव-
हारे स्तुतौ च । पन, च । भाम, क्रोधे । क्षमूष्, सहने । कम,
कान्तौ । इति विण्यादय उदात्ता अनुदात्तेतः ॥

अथाद्यादयः क्रम्यन्तास्त्रिंशत्परस्मैभाषाः ॥

अण, रण, वण, भण, संण, कण, क्षण, व्रण, भ्रण, ध्वण,
शब्दार्थाः । ओण, अपनयने । शोण, वर्णागत्योः । ओण, संघाते ।
श्लोण च, । पैण, गतिप्रेरणश्लेषणेषु । ध्रण, वण, शब्दे । कनौ,
दौष्टिकान्तगतिषु । एन, वन, शब्दे । वन, षन, संभक्तौ । अम,
गत्यादिषु । द्रम, ह्रस्म, मौमृ, गतौ । मौमृ, शब्दे च । दमु, द्रमु,
जमु, भमु, अदने । क्रमु, पादविक्षेपे । इत्युदात्ता उदात्तेतः ॥

अथ प्रवर्गीयान्ता अयादयो रेवत्यन्ता सप्तत्रिंशदात्मनेभाषाः

अय, वय, पय, मय, चय, तय, णय गतौ । णय, रक्षणे च ।
दय, दानगतिरक्षणहिंसादानेषु । रय, गतौ । ऊयौ तन्तुसन्ताने ।
पूयौ, विशरणे, दुर्गन्धे च । क्लूयौ शब्दे उन्दे च । क्षायौ, वधूनने ।
स्फायौ, ओष्यायौ, वृद्धौ । तायु, सन्तानपालनयोः । शल, चलनसं-
वरणयोः । वल, वल्ल, संवरणे संचलने च । मल, मल्ल, धारणे । भल, भल्ल,
परिभाषणहिंसादानेषु । कल, शब्दसंख्यानयोः । कल्ल, अव्यक्ते शब्दे ।
तेवृ, देवृ, देवने । षेवृ, गेवृ, ग्लेवृ, पेवृ, मेवृ स्लेवृ, सेवने । शेवृ,
खेवृ, केवृ, इत्येके । रेवृ, लवगतौ । इत्युदात्ता अनुदात्तेतः ॥

अथ सव्यादयोऽवत्यन्ताः सप्तनवतिः परस्मैभाषाः ॥

सूच्य, ईच्य, ईर्ष्य, इर्ष्यार्थाः । हय, गतौ । शुच्य, चुच्य,
अभिषवे । हर्य, गतिकान्त्योः । अल, भूषणयर्थाभिवारणेषु ।
जिफला, विशरणे । मौल, श्मौल, क्षौल, क्षमौल, निमेषणे ।
पौल, प्रतिष्ठम्भे । णौल, वर्णे । शौल, समाधौ । कौल, बन्धने ।

कूल, आवरणे । शूल, कजायाम् । संघाते च । तूल, निष्कर्षे ।
 पूल, संघाते । मूल, प्रतिष्ठायाम् । फल, निष्पत्तौ । चुल्ल, भाव-
 करणे । फुल्ल, विकसने । चिल्ल, शैथिल्ये भावकरणे च । तिल, तिल्ल, गतौ ।
 वेलु, चेलु, केलु, खेलु, चवेलु, वेल्ल, चलने ।
 पेलु, फेलु, खेलु, षेलु, शेलु, गतौ । स्खल, संचलने । खल, संच-
 ये च । गल, अदने । षल, गतौ । दल, विशरणे । श्वल, श्वल्ल,
 आशुगमने । खोलु, खोर्द्ध, गतिप्रतिघाते । धोर्द्ध, गतिचातुर्ये ।
 त्थर, कृद्गगतौ । क्थर, कृद्गने । अभ्र, बभ्र, सभ्र, चर, गत्यर्थाः ।
 चर, भक्षणे च । छिबु, निरसने । जि, जये । जीव, प्राणधारणे ।
 प्रीव, मौव, तीव, णीव, स्थौल्ये । छिबु, छेबु, निरसने । उर्वी,
 तुर्वी, धुर्वी, दुर्वी, धुर्वी, हिंसार्थाः । गुर्वी, उद्धमने । मुर्वी,
 बन्धने । पुर्व, पर्व, सर्व, पूरणे । चर्व, अदने । भर्व, हिंसायाम् ।
 कर्व, खर्व, गर्व, दप्ये । अर्व, शर्व, षर्व, हिंसायाम् । हवि, व्याप्तौ ।
 प्रिवि, सिवि, णिवि, सेवने । सेचने चेत्येके । हिवि, दिवि, धिवि,
 जिवि, प्रीत्यनार्थाः । रिवि, रवि, धवि, गत्यर्थाः । कृवि, हिंसा-
 करणयोश्च । मव, वग्धने । अवरक्षणगतिक्रान्तिप्रोतितृप्तप्रवगम
 प्रवेशश्रवणस्वाभ्यर्थयाचनक्रियेच्छादौ प्रवाप्त्वालिङ्गनहिंसादा-
 नभागवृद्धिषु । इति जयतिवर्जमुदात्ता उदात्तेतः ॥

धातु, गतिशुद्धयोः । उदात्तः स्वरितेदुभयतोभाषः ॥

अथोष्मान्ताः ॥

तत्र धुक्षादयो घुष्यन्ता द्विपञ्चाशदात्मनेभाषाः ॥

धुक्ष, धिक्ष, सन्दीपनक्लेशनजीवनेषु । वृक्ष, वरणे शिखविद्यो-
 पादाने । भिक्ष, भिक्षायामलाभे लाभे च । क्लेश, अव्यक्तायां वाचि ।
 बाधने च । दक्ष, वृद्धौ शीघ्राय च । दीक्ष, मण्डेऽप्योपनयननियम-
 व्रतादेशेषु । ईक्ष, दर्शने । ईष, गतिहिंसादर्शनेषु । भाष, व्यक्तायां
 वाचि । वर्ष, स्नेहने । गेषु, अग्निविच्छायाम् । ग्लेषु, इत्यग्ये ।

प्रेषु, प्रयत्ने । जेषु, जेषु, एषु, प्रेषु, गतौ । रिषु, हेषु, जेषु, अव्यक्ते
 शब्दे । कासु, शब्दकुत्सायाम् भासु, दीप्तौ । णासु, रासु, शब्दे ।
 णस, कौटिल्ये । भ्यस, भये । आङः शसि, इच्छायाम् । ग्रसु,
 ग्लसु, अदने । ईह, चेष्टायाम् । बहि, महि, वृद्धौ । अहि,
 गतौ । गर्ह, गल्ह, कुत्सायाम् । बर्ह, बल्ह, प्राधान्ये । बर्ह, बल्ह,
 परिभाषणहिंसाच्छादनेषु । मिह, गतौ । बेह, जेह, बाह,
 प्रयत्ने । द्राह, निद्राक्षये । निक्षेप इत्येके । काशु, दीप्तौ । ऊह,
 वितर्के । गाह, विलोडने । गृह, गल्ह, ग्रहणे । घुषि, कान्तिकरणे ॥
 इत्युदात्ता अनुदात्तेतः ॥

अथ घुषिरादयोऽर्हन्त्या एक नवतिः परस्मैभाषाः ॥

घुषिर्, अविशब्दे । अक्षू, व्याप्तौ । तक्षू, त्वक्षू, तनकारणे ।
 उक्ष, सेचने । रक्ष, पालने । णिक्ष, चुम्बने । तृक्ष, पृक्ष, खक्ष, ।
 गतौ । वक्ष, रोषे । संघात इत्येके । मृक्ष, संघाते । स्मक्ष, इत्येके ।
 तक्ष, त्वचने । पक्ष, परिग्रह इत्येके । सूक्ष, आदरानादरयोः ।
 काक्षि, वाक्षि, माक्षि, काङ्क्षायाम् । द्राक्षि, ध्राक्षि, ध्वाक्षि, घोर
 वासिते च । चूष, पाने । तूष, तुष्टौ । पूष, वृद्धौ । मूष, स्तेये ।
 लूष, रूष, भूषायाम् । शूष, प्रसवे । यूष, हिंसायाम् । जूष, च ।
 भूष, अलंकारे । ऊष, रुजायाम् । ईष, उंक्ते । कष, खष, शिष,
 जष, भक्ष, शष, वष, मष, रुष, रिष, हिंसार्थाः । भष, भर्त्सने ।
 उष, दाहे । जिषु, विषु, मिषु, सेचने । पुष, पुष्टौ । श्विषु, प्रिलषु,
 मुषु, सुषु, दाहे । पृषु, वृषु, मृषु, सेचने । मृषु, सहने च । इतरौ
 हिंसासंक्लेशनयोश्च । घृषु, संघर्षणे । हृषु, अलीके । तुस, ऋस,
 ह्रस, रस, शब्दे । लष, श्लेषणक्रीडनयोः । वल्लू, अदने । जर्ज,
 चर्च, भर्भ, परिभाषणहिंसातर्जनेषु । पिसु, पेसु, गतौ । हसि,
 हसने । णिश, समाधौ । मिश, मश, शब्दे । रोषक्षते च । शष,
 गतौ । शश, सुतगतौ । शसु, हिंसायाम् । शंसु, स्तुतौ । चह, परि-

कल्कने । सह, पूजायाम् । रह, त्यागे । रहि गतौ । दृह, दृहि,
बृह, बृहि, बृडौ । बृहि, शब्दे च । बृहिर् इत्येके । लुहिर्, दुहिर्,
उहिर्, अर्हने, अर्ह, पूजायाम् ॥ इत्युदात्ता उदात्तेतः ॥

अथ द्युतादयः कृपूपर्यन्ताः पञ्चविंशतिरात्मनेभाषाः ॥

द्युत, दीप्तौ । श्विता, वर्णे । जिमिदा, स्नेहने । जिष्विदा,
स्नेहनमोचनयोः । जिज्विदा, चेत्येके । रुच, दौष्टावभिप्रोतौ च ।
घुट, परिवर्तने । रुट, लुट, लुठ, उपघाते । शुभ, दीप्तौ । क्षुभ,
संचलने । गभ, तुभ, हिंसायाम् । खंसु, ध्वंसु, अक्षंसु, अवक्षंसने ।
ध्वंसु, गतौ च । भ्रशु, अक्षु, अथःपतने, । खंभु, विश्वासे । वृत्,
वर्तने । वृधु, वृडौ । शृधु, शब्दकुत्सायाम् । स्यन्दू, प्रसवणे । कृपू, सामर्थ्ये
(वृत्) * इति द्युतादय उदात्ता अनुदात्तेतः

अथ घटादयस्त्वरत्यन्ताः षोडशात्मनेभाषाः ॥

घट, चेष्टायाम् । व्यथ, भयसंचलनयोः । प्रथ, प्रख्याने । प्रस,
विस्तारे । मृद, मर्दने । स्खद, स्खदने । क्षजि, गतिदानयोः । दक्ष,
गतिहिंसनयोः । क्रप, कृपायां गतौ च । कदि, क्रदि, क्कदि, वैकल्ये ।
वैकल्य इत्येके । कद, क्रद, क्कद, इत्यन्ये । जित्वरा, संभ्रमे ॥ इति
घटादय उदात्ता अनुदात्तेतः ॥

अथ उवरादयः फल्गाऽन्ताः सप्तपंचाशत् परस्मैभाषाः

ज्वर, रोगे । गड, सेचने । हेड, वेष्टने । बट, भट, परिभाषणे ।
णट, नृतौ । षक, प्रतीघाते । चक, तृप्तौ । कखे, हसने । रगे, शंकायाम् ।
लगे, संगे । ऋगे, लृहगे, षगे, एगे, संवरणे । कगे, नोच्यते । क्रियासामा-
न्यार्थत्वात् अनेकार्थत्वादित्यन्ये । अक, अग, कुटिलायां गतौ ।
कण, रण, गतौ । चण, शण, अण, दाने च । शण, गतावित्यन्ये ।
अथ, कथ, क्रथ, क्कथ, हिंसार्थाः । वन, च । वनु च नोच्यते ।

* संपूर्णो द्युतादिर्हतादिश्चेत्यर्थः ॥

उवल, दीप्तौ । हल, हल, संचलने । स्मृ, आध्याने । दृ, भये । नृ, नये । आ, पाके । मारणतोषणनिशामनेषु च । कंपने, चलिः । कृदि कूर्जने । जिह्वोन्मथने, लङिः । मद्, हर्षलेपनयोः । ध्वन, शब्दे । दलि, बलि, स्खलि, रणि, ध्वनि, चपि, क्षपयश्च । स्वन, अवतंसने । घटादयो मितः । जनीजृप्कसुरंजोऽसन्ताश्च । उवल हल हलानमासनुपसर्गाद्वा । ग्लास्नावनुवमां च । न कस्यमिच-माम् । शमोद्दर्शने । यमो, परिवेषणे । खदिरवपरिभ्यां च । फण, गतौ । वृत् * । इति उवरादय उदात्ता उदात्तेतः

राजृ, दीप्तौ । उदात्तः स्वरितेदुभयतोभाषः ॥

टुभाजू, टुभाशू, टुभ्लाशू दीप्तौ । उदात्ता अनुदात्तेत आरमनेभाषाः ॥

अथ स्यमादयः क्षुरत्यन्ताः सप्तविंशतिः परस्मैभाषाः ॥

स्यमु, स्वन, ध्वन, शब्दे । षम, षम, अवैक्ये । उवल, दीप्तौ चल, कंपने । जल, घातने । टल, टूल, वैक्ये । ङल, स्थाने हल, विलेखने । णल, गन्धे । बन्धन इत्येके । पल, गतौ । बल, प्राणने धान्यावरोधे च । पुल, महत्वे । कुल, संस्त्याने बन्धुषु च । शल, हुल, पत्ल, गतौ । कथे, निष्पाके । पथे, गतौ । मथे, विलोडने । टुवम, उद्गिरणे । ध्वमु, चलने । क्षर, संचलने । क्षुर, संचये । इतिस्यमादय उदात्ता उदात्तेतः ।

अथ हावबुदात्तेतौ ॥

षह, मर्षणे । उदात्तोऽनुदात्तेत् ॥

रमु, क्रीडायाम् । अनुदात्तोऽनुदात्तेत् ॥

अथ षदादयः कसन्ताः सप्त परस्मैभाषाः ॥

षट्, विशरणगत्यवसादनेषु । शट्, शातने । क्रुश, आह्वाने रोदने चाकुच, संपर्चनकौटिल्यप्रतिष्ठम्भाविलेखनेषु । बुध, अवगमने

* घटादिर्गणः समाप्तः ।

रुहबीजजन्मनिप्रादुर्भावेच । कस, गतौ । कुचादय उदात्ताऽउदात्ते
तोर्हिसत्वनुदात्तः ॥ वृत् ॥ इति ज्वलादिर्गणः ॥

अथ हिक्कादयो गूह्यन्ताः पञ्चचत्वारिंशदुभयतोभाषाः ॥

हिक्क, अव्यक्ते शब्दे । अंचु, गतौ याचने च । अचु, इत्येके, अचि,
इत्यपरे । टुयाचु, याञ्चायाम् । रेटु, परिभाषणे । चते, चदे,
याचने । प्रोषु, पर्याप्तौ । मिदु, मेदु, मेधाहिंसनयोः । मेधु, संगमे
च । मिथु, मेथु, मेधाहिंसयोरित्येके । मिधु, मेधु, इत्यन्ये । सिदु, णेदु,
कुत्सासन्निकर्षयोः । शृधु, मृधु, उन्दने । बुधिर, बोधने । उर्बुदिर-
निशामने । वेणु, गतिज्ञानचिन्तानिशामनवादिचग्रहणेषु । वेनु,
इत्येके । खनु, अवधारणे । चीवृ, आदानसंवरणयोः । चायु, पूजा-
निशामनयोः । व्यय, गतौ । दाशु, दाने । भेषु, भये । गतावित्येके
भेषु, भ्लेषु, गतौ । अस, गतिदीप्तादानेषु । अषेत्येके । स्पश, बाध-
र्शनयोः । लष, कान्तौ । चष, भक्षण्ये । कृष, हिंसायाम् । कष,
आदानसंवरणयोः । भक्ष, भ्लक्ष, अदने । लक्ष, च । दासु, दाने ।
माहृ, माने । गुहृ, संवरणे । इति हिक्कादय उदात्ताः स्वरितेतः ॥

अथाऽजन्ताः श्चिआदयो नयत्यन्ताः पञ्चोभयतोभाषाः ॥

श्चिञ्, सेवायाम् । उदात्तः स्वरितेत । भृञ्, भरणे । हृञ्,
हरणे । धृञ्, धारणे । णीञ्, प्रापणे । इति भरत्यादयोऽनुदात्ताः
स्वरितेतः ॥

अथ घेटादयो जयत्यान्ताः षट्चत्वारिंशत्परश्चोभाषाः ॥

घेट्, पाने । ग्लै, स्लै, हर्षक्षये । दौन्यक्करणे । द्वै, खप्ने । घ्रै, तप्तौ ।
घ्यै, चिन्तायाम् । रै, शब्दे । र्त्यै, द्यै, शब्दसंघातयोः । खै खदने ।
क्षै, जै, पै, क्षये । कै, गै, शब्दे । शै, श्रै, पाके । पै, ओवै, शोषणे । द्यै,
वेष्टने । ण्यै, वेष्टने । शोभायां चेत्येके । दैप्, शोधने । पा, पाने ।
प्रा, गन्धोपादाने । ध्मा, शब्दाग्निसंयोगयोः । षा, गतिनिवृत्तौ ।
म्ना, अभ्यासे । दाण्, दाने । चू, चूटित्ये । खू, शब्दोपतापयोः ।

स्मृ, चिन्तायाम् । हृ, संवरणे । सृ, गतौ । ऋ, गतिप्रापणयोः । गृ, घृ, सेचने । धृ, हर्षणे । स्तृ, गतौ । प्र, प्रसवैश्वर्ययोः । श्रु, श्रवणे । भृ, स्तैर्ये । दु, द्रु, गतौ । जि, जि, अभिभवे । इति घेटादयोऽनुदात्ताः ॥

अथ णिङ्ङादयो ङीङन्ताङितः सप्तविंशतिरात्मनेभाषाः ॥

णिङ्, ईषद्वसने । गुङ्, अव्यक्ते शब्दे । गाङ्, गतौ । कुङ्, घुङ्, उङ्, ङुङ्, शब्दे । क्रुङ्, खिङ्, गुङ्, डुङ्, चेत्याहुदन्ये । च्युङ्, ज्युङ्, जुङ्, प्रुङ्, लुङ्, गतौ । क्लुङ् इत्येके । रुङ्, गतिरेषणयोः । धुङ्, अवध्वंसने । मेङ्, प्रणिदाने । देङ्, रक्षणे । श्यैङ्, गतौ । व्यैङ्, वृद्धौ । त्रैङ्, पालने ।

इति णिङ्प्रभृतयोऽनुदात्ताः ॥

पूङ्, पवने । मूङ्, बन्धने । ङीङ्, विहायसागतौ । इति पूङादय उदात्ताः ॥

तृ, स्तवनसंतरणयोः । उदात्तः परस्मैभाषः ॥

अथ गुपादयो दहत्यन्ता अष्टावात्मनेभाषाः ॥

गुप्, गोपने । तिज, निशाने । मान, पूजायाम् । वध, बन्धने । गुपादयश्चत्वार उदात्ता अनुदात्तेतः ॥

रभ, रामस्ये । डुलभष्, प्राप्तौ । ण्वञ्ज, परिष्वङ्गे । हृद, पुरीषोत्सर्गे । रभादयश्चत्वारोऽनुदात्ता अनुदात्तेतः ॥

अथ णिदादयो मेहत्यन्ताः पञ्चदश परस्मैभाषाः ॥

जिणिदा, अव्यक्ते शब्दे । उदात्तः । स्कन्दिर्, गतिशोषणयोः । यभ, मैथुने । णम, प्रह्वत्वे शब्दे च । गम्लृ, संसृ, गतौ । यम, उपरमे । तप, सन्तापे । त्यज, हानौ । प्रंज, संगे । दृशिर, प्रेक्षणे । दंश, दशने । कृष, विलेखने । दह, भस्मीकरणे । मिह, सेचने । स्कन्दादयोऽनुदात्ताः । इति णिदादय उदात्तेतः ॥

अथैकः परस्मैभाषः ॥

कित, निवासे रोगापनयने च । उदात्तेत् ॥

अथ हावुभयतोभाषौ ॥

दान, खंडने । शान, तेजने । स्वरितेतौ ॥

अथ पचादयो बह्व्यन्ता नवोभयतोभाषाः ॥

डुपचष, पाके । षच, समवाये । भज, सिवायाम् । रंज, रागे ।
शप, आक्रोशे । त्विष, दौष्टौ । यज, देवपूजासंगतिकरणदानेषु ।
डुवप, वीजसन्ताने छेदने च । वह, प्रापणे ॥ इति पचादयो-
ऽनुदात्ताः स्वरितेतः सचतिस्तुदात्तः ।

अथैकः परस्मैभाषः ।

वस, निवासे । उदात्तेदनुदात्तः ।

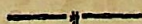
अथ व्येजादयस्त्रय उभयतोभाषाः ।

वेज्, तन्तुसन्ताने । व्येज् संवरणे । ह्वेज्, स्पर्द्धायां शब्दे
च । व्येजादयोऽनुदात्ताः ।

अथ द्वौ परस्मैभाषौ ।

वद्, व्यक्तायां वाचि । टुओश्चि, गतिवृद्धयोः इत्युदात्तौ । वृत् ।
इति यजादिर्गण्यः समाप्तः ।

इति शब्दविकरणा आदयः समाप्ताः ॥

अथाऽदादिर्गणः ।

—३:६:६—

अथ द्वौ परस्मैभाषौ ।

अद, भक्षणे । हन, हिंसागत्योः । अनुदात्तावुदात्तेतौ ॥

अथ चत्वार उभयतोभाषाः ।

द्विष, अघ्रीतौ । दुह, प्रपूरणे । दिह, उपचये । लिह, आखा-
दने । द्विषादयोऽनुदात्ताः स्वरितेतः ।

अथैक आत्मनेभाषः ॥

च छिड् व्यक्तायां वाचि । अयं दर्शनेऽपि । अनुदात्तेतोऽनुदात्तेत् ॥

अथ पृच्यन्ताः षोडशात्मनेभाषाः ।

ईर, गतौ कम्पने च । ईड, स्तुतौ । ईश, ऐश्वर्ये । आस, उपवे-
शने । आडः, शासु, इच्छायाम् । वस, आच्छादने । कसि, गति,
शासनयोः । कस इत्येके । कश, इत्यन्ये । णिसि, चुंबने । णिजि, शुद्धौ ॥
शिजि, अव्यक्ते शब्दे । पिजि, वर्णे । पूजीत्येके । वृजी, वर्जने ।
पृची, संपर्चने । इतीरादय उदात्ता अनुदात्तेतः ॥

अथ हावात्मनेभाषौ ॥

षूड्, प्राणिगर्भविमोचने । शीड्, खप्ने । उदात्तौ ॥

अथ पञ्च परस्मैभाषाः ॥

यु, मिश्रणे अमिश्रणे च । यु, स्तुतौ । रु, शब्दे । टु, क्षु, शब्दे ।
क्षु, तेजने । इत्युदात्ता उदात्तेतः ॥

अथैक उभयतोभाषः ॥

जर्णुञ्, आच्छादने । उदात्तः ॥

अथ पञ्च परस्मैभाषाः ॥

ष्णु, प्रसन्नवणे । लु, अभिगमने । षु, प्रसवैश्वर्ययोः । कु, शब्दे । तु, गतिवृद्धिहिंसासु । इत्यनुदात्ता उदात्तेतः ॥

अथ द्वावुभयतोभाषौ ॥

ष्टुञ्, स्तुतौ । ब्रूञ्, व्यक्तायां वाचि । इत्यनुदात्तौ ॥

अथैकोनविंशतिः परस्मैभाषा इड्त्वात्मनेभाषः ॥

इष्, गतौ । इड्, अध्ययने । इक्, स्मरणे । वी, गतिव्याप्तिप्र-
जनकान्त्यसनखादनेषु । या, प्रापणे । वा, गतिगन्धनयोः । भा, दीप्तौ ।
ष्णा, शौचे । आ, पाके । द्रा, कुत्सायां गतौ च । ष्सा, भक्षणे । प्रा,
रक्षणे । रा, दाने । ला, आदाने । दाप्, लवने । ख्या, प्रकथने । प्रा,
पूरणे । मा, माने । वच, परिभाषणे । इत्यनुदात्ता उदात्तेतः ॥

अथ चत्वारः परस्मैभाषाः ॥

विद, ज्ञाने । अस, भुवि । मृजूष, शुद्धौ । रुदिर्, अशुविमो-
चने । इत्युदात्ता उदात्तेतः ॥

अथैकः परस्मैभाषः ॥

जिष्ण्वप्, शये । उदात्तदनुदात्तः

अथ सप्त परस्मैभाषाः ।

अस, प्राणने । अन, च । जक्ष, भक्षहसनयोः । जागृ, निद्राक्षये ।
दरिद्रा, दुर्गतौ । चकासृ, दीप्तौ । शासु, अनुशिष्टौ । इत्युदात्ता
उदात्तेतः ।

अथ द्वावात्मनेभाषौ ।

दौधीङ्, दीप्तिदेवनयोः । वेवीङ्, वेतिना तुल्ये । इत्युदात्तौ ।

अथ चयः परस्मैभाषाः ।

प्रस, प्रस्ति, स्वप्ने । वश, कान्तौ । इत्युदात्ताः उदात्तेतः ।
चर्करी तं च ।

अथैक आत्मनेभाषाः ।

ऋङ्, अपनयने । इत्यनुदात्तः ।

इति लुग्विकरणा अदादयः ॥

अथ जुहोत्यादिर्गणः

—३:६:६—

अथ चयः परस्मैभाषाः ।

हु, दानादनयोः । आदाने चेत्येके । जिभी, भये । हृ, लज्जायाम् ।
जुहोत्यादयो ऽनुदात्ताः ।

अथैकः परस्मैभाषाः ।

पृ, पालनपूर्णयोः उदात्तः । ऋस्वान्तोयमित्येके ।

अथैक उभयतोभाषाः ।

डुभृज्, धारणपोषणयोः । अनुदात्तः ॥

अथ हावात्मनेभाषौ ।

माङ्, माने शब्दे च । ओहाङ्, गतौ ।

अथैकः परस्मैभाषाः ।

ओहाक्, त्यागे । अनुदात्तः ॥

अथ हावुभयतोभाषौ ॥

डुदाज्, दाने । डुधाज्, धारणपोषणयोः । अनुदात्तौ ।

अथ चथ उभयतोभाषाः ।

णिजिर्, शौचप्रोषणयोः । विजिर्, पृथग्भावे । विष्लृ, व्याप्तौ ।
इति णिजादयोऽनुदात्ताः स्वरितेतः ॥

अथ गणान्ताः परस्मैभाषाश्छन्दसाश्चैकादश ॥

घृ, क्षरणदीप्तयोः । हृ, प्रसङ्गकरणे । ऋ, सृ, गतौ । इति घ्रादय
श्चत्वारोऽनुदात्ताः ॥

भस, भर्त्सनदीप्तयोः । उदात्त उदात्तेत् । कि, ज्ञाने ।
अनुदात्तः । तुर, त्वरणे । धिष, शब्दे । धन, धान्ये । जन, जनने ।
तुरादय उदात्ता उदात्तेतः । गा, स्तुतौ अनुदात्तः । छन्दसि
वृत् । इति श्लु विकरणा जुहोत्यादयः ॥

अथ दिवादिर्गणः ॥

—:ॐ:—

अथ दिवादयः षड्विंशतिः परस्मैभाषाः ॥

दिवु, क्रीडाविजिगीषाव्यवहारद्युतिस्तुतिमोदमदस्वप्नका-
न्तिगतिषु । षिवु, तन्तुसन्ताने । स्त्रिवु, गतिशोषणयोः । षिठवु,
निरसने । स्नुसु, अदने । आदान इत्येके । अदर्शन इत्यपरे ।
स्नसु, निरसने । ऋसु, क्षरणदीप्तयोः । व्युष, दाहे । लुष, च ।
नृती, गात्रविक्षेपे । वसी, उद्देशे । कुथ, पूतीभावे । पुथ, हिंसा-
याम् । गुध, परिवेष्टने । क्षिप, प्रेरणे । अनुदात्तः । पुष्प, विकसने ।
तिम, तौम, छिम, छौम, आर्द्रिभावे । ब्रीड, चोदने लज्जायाञ्च
इष, गतौ । षह, षुह, चकथे । जृष्, भृष्, वयोहानौ । इति
दिवादय उदात्ता उदात्तेतः ॥

अथ द्वावात्मनेभाषौ ॥

षूङ्, प्राणिप्रसवे । दूङ्, परितापे । इत्युदात्तौ ॥

अथ दीङादय एकादश आत्मनेभाषाः ॥

दीङ्, क्षये । डीङ्, विहायसा गतौ । धीङ्, आधारे । मीङ्, हिंसायाम् । रीङ्, अवगणे । लीङ्, श्लेषणे । व्रीङ्, वृणोत्यर्थे । (वृत्) स्वादय ओदितः । पीङ्, पाने । माङ्, माने । ईङ्, गतौ । प्रीङ्, प्रीणने । इति दीङादय अनुदात्ता डीङ् तूदात्तः ॥

अथ चत्वारः परस्मैभाषाः ॥

शो, तनूकरणे । छो, छेदने । षो, अन्तकर्मणि । दो, अवखण्डने । श्यतिप्रभृतयोनुदात्ताः ॥

अथ पञ्चदशात्मनेभाषाः ॥

जनी, प्रादुर्भावे । दीप्ती, दीप्तौ । पूरी, अप्यायने । तूरी, गतित्वरणहिंसनयोः । धूरी, गूरी, हिंसागत्योः । घूरी, जूरी, हिंसावयोहान्योः । शूरी, हिंसास्तम्भनयोः । चूरी, दाहे । तप, ऐश्वर्ये वा वृत्तु, वरणे । क्लिश, उपतापे । काशू, दीप्तौ । वाशू, शब्दे । इति तपिवर्जमुदात्ता अनुदात्तेतः ।

अथ द्वावुभयतोभाषौ ।

मृष, तितिक्षायाम् । ईशुचिर्, पूतीभावे । उदात्तौ स्वरितेतौ ।

अथ त्रय उभयतोभाषाः ।

णह, बन्धने । रंज, रागे । शप, आक्रोशे । इत्यनुदात्ताः स्वरितेतौ ।

अथैकादशात्मनेभाषाः ।

पद, गतौ । खिद, दैग्ये । विद, सत्तायाम् । बुध, अवगमने । युध, संप्रहारे । अनोरुध, कामे । अण, प्राणने । उदात्तः । मन, ज्ञाने । युज, समाधौ । सृज, विसर्गे । लिश, अल्यीभावे । इत्यनुदात्ता अनुदात्तेतौ ।

अथ गणान्ता एकसप्ततिः परस्मैभाषाः ।

राधोऽकर्मकादृद्धावेव । व्यध, ताडने । पुष, पुष्टौ । शुष, शो-
षणे । तुष, प्रीतौ । दुष, वैकृत्ये । श्लिष, आलिङ्गने । शक्, विभा-
षितो मर्षणे । जिष्विदा, गात्रप्रक्षरणे । क्रुध, क्रोधे । क्षुध, बुभुक्षा
याम् । शुध, शौचे । पिधु, संराद्धौ । इत्यनुदात्ता उदात्तेतः । रध,
हिंसासंराध्योः । णश, अदर्शने । तृप, प्रीणने । दृप, हर्षणमोह-
नयोः । द्रुह, निषांसायाम् । मुह, वैचित्ये । सुह, उद्गिरणे । णिह,
प्रीतौ । वृत् रधादयः । इत्युदात्ता उदात्तेतस्तृपिहपीत्वनुदात्तौ ।

अथ शमादयः ॥

शम्, उपशमे । तम्, काञ्चायाम् । दम्, उपशमे । शम्, तपसि
खेदे च । भम्, अनवस्थाने । क्षम्, सहने । क्लम्, ग्लानौ ।
मदी, हर्षे । इत्यष्टौ शमादयः । असु, क्षेपणे । यसु, प्रयत्ने । जसु,
मोक्षणे । तसु, उपक्षये । दसु, च । वसु, स्तम्भे । बशादिरित्येके ।
ओष्वादिर्दन्त्यान्तो व्यस् इत्यग्ये । अयकारं बुस् इत्यपरे । व्युष,
त्रिभागे । लुष, दाहे । विस, प्रेरणे । कुष, संश्लेषणे । बुष, उत्सर्गे ।
मुष, खण्डने । मसी, परिणामे । समी इत्येके । लुठ, विलोडने
उच, समवाये । भृशु, भ्रंशु, अधःपतने । वृश, वरणे । क्षश, तनू-
करणे । जिहृष, पिपासायाम् । हृष, तुष्टौ । रुष, रिष, हिंसा-
याम् । डिप, क्षेपे । कुप, क्रोधे । गुप, व्याकुलत्वे । युप, रुप, लुप,
विमोहने । लुभ, गाध्यै । क्षुभ, संचलने । णभ, तुभ, हिंसायाम् ।
क्लिदू, आर्द्राभावे । जिमिदा, स्नेहने । जिह्विदा, स्नेहनमोचनयोः ।
क्षधु, वृद्धौ । गृधु, अभिकाञ्चायाम् । वृत् । इत्युदात्ता उदात्तेतः ।

इति श्यन्विकरणा दिवादयः ॥

अथ स्वादिर्गणः ॥

—:४:—

अथ स्वादयो दशोभयतोभाषाः ।

षुञ्, अभिषवे । षिञ्, बन्धने । शिञ्, निशाने । डुमिञ्,
प्रक्षेपणे । चिञ्, चयने । स्तृञ्, आच्छादने । छञ्, हिंसायाम् ।
वृञ्, वरणे । धुञ्, कंपने । दीर्घान्तोपीत्येके । इति वृञ् वर्ज-
मनुदात्ताः ।

अथ नव परस्मैभाषाः ।

टुटु, उपतापे । हि, गतौ वृद्धौ च । पृ, प्रीतौ । स्पृ, प्रीति
सेवनयोः । प्रीतिचलनयोरित्यन्ये । स्मृ, इत्येके । आसृ, व्याप्तौ ।
शक्, शक्तौ । राध, साध, संसिद्धौ । इत्यनुदात्ताः ।

अथ द्वावात्मनेभाषौ ।

अशूङ् व्याप्तौ संघाते च । ष्टिष, आस्कन्दने । इत्युदात्तावनु-
दात्तेतौ ।

अथागणान्ताः षोडश परस्मैभाषाः ।

तिक, तिग, गतौ च । षष, हिंसायाम् । जिधृषा, प्रागल्भ्ये ।
दंभु, दंभने । षट्धु, वृद्धौ । छन्दसि । तृप, प्रीत्यन इत्येके । अह,
व्याप्तौ । दध, घातने पालने च । चमु, भक्षणे । रि, क्षि, चिरि,
जिरि, दाशु, द, हिंसायाम् । इत्युदात्ता उदात्तेतः ।

वृत् । इति श्रुविकरणाः स्वादयः ॥

अथ तुदादिर्गणः ।

—३:३:६—

अथ षड्भयतोभाषाः ।

तुद, व्यथने । शुद, प्रेरणे । दिश, अतिसर्जने । भस्ज, पाके
क्षिप, प्रेरणे । कृष, विलेखने । इत्यनुदात्ताः स्वरितेतः ।

अथैकः परस्मैभाषः ।

कृषी, गतौ । उदात्त उदात्तेत् ।

अथ चत्वार आत्मनेभाषाः ।

जुषी, प्रीतिसेवनयोः । ओविजी, भयचलनयोः । ओलजी,
ओलस्जी, व्रीडायाम् । इत्युदात्ता अनुदात्तेतः ।

अथ ब्रह्मादयश्चतुर्दशोत्तरशतं परस्मैभाषाः ।

ओवश्चू, क्लेदने । व्यच, व्याजीकरणे । उच्छि, उज्छे । उच्छी,
विवासे । कृच्छ, गतीन्द्रियप्रलयमूर्तिर्भावेषु । मिच्छ, उत्क्षेपे ।
जर्ज, चर्च, भर्भ, परिभाषणभर्त्सनयोः । त्वच, संवरणे । कृच,
स्तुतौ । उज, आर्जवे । उज्भ, उत्सर्गे । लुभ, विमोहने । रिफ,
कथनयुद्धनिन्दाहिंसादानेषु । रिह, इत्येके । तृप, तृप्, तृप्ता ।
तृफ, तृफेत्येके । तुप, तुप्, तुफ, तुफ, हिंसायाम् । दृफ, दृफ,
उत्क्षेपे । दृफ, इत्यन्ये । कृफ, कृफ, हिंसायाम् । गुफ, गुफ, ग्रन्थे ।
उभ, उंभ, पूरणे । शुभ, शुंभ, शोभायै । दृभी, ग्रन्थे । चृती, हिंसाग्र-
न्थनयोः । विध, विधाने । जुड, गतौ । जुन, इत्येके । मृड, सुखने ।
पृड, च । पृण, प्रीणने । वृण, च । मृड, हिंसायाम् । तुण, कौटिल्ये ।
पुण, कर्मणि शुभे । मुण, प्रतिज्ञाने । कुण, शब्दोपकरणयोः ।
शुन, गतौ । दृण, हिंसागतिकौटिल्येषु । घुण, घूर्ण, भ्रमणे । घुर,
ऐश्वर्यदीप्तोः । कुर, शब्दे । खुर, क्लेदने । मुर, संचेष्टने । क्षुर,

विलेखने । घुर, भौमार्थशब्दयोः । पुर, गमने । बृहू, उद्यमने ।
 बृहू, इत्येके । तृहू, षृहू, तृहू, हिंसार्थाः । इषु, इच्छायाम् ।
 मिष, स्पर्द्धायाम् । किल, श्रैत्यक्रीडनयोः । तिल, स्नेहे । चिल,
 वसने । चल, विलसने । इल, स्वप्नक्षेपणयोः । विल, संवरणे ।
 विल, भेदने । णिल, गहने । हिल, भावकरणे । शिल, षिल,
 उज्ज्हे । मिल, श्लेषणे । लिख, अक्षरविन्यासे । कुट, कौटिल्ये ।
 पुट, संश्लेषणे । कुच, संकोचने । गुज, शब्दे । गुड, रक्षायाम् ।
 डिप, क्षेपे । कुर, क्सेदने । स्फुट, विकसने । मुट, आक्षेपप्रमर्दनयोः ।
 चुट, क्सेदने । तुट, कलहकर्मणि । चुट, कुट, क्सेदने । जुड, बन्धने ।
 कड, मदे । लुठ, संश्लेषणे । लुट, इत्येके । कूड, घनत्वे । कुड,
 बाल्ये । पुड, उत्सर्गे । घुट, प्रतिघाते । तुड, तोडने । घुड, स्फुड,
 संवरणे । खुड, कुड, इत्येके । स्फुर, स्फुरणे । स्फर, इत्येके । स्फुल,
 संचलने । स्फुड, चुड, वुड, सम्बरणे । क्रुड, भृड, निमज्जने ।
 इत्युदात्ता उदात्तेतः ॥

अथैक आत्मनेभाषः ॥

गुरी, उद्यमने । इत्युदात्तोऽनुदात्तेत ।

अथ पंच परस्मैभाषाः ॥

गू, स्तवने । धू, विधूनने । गु, पुरीषोत्सर्गे । धु, गतिस्थैर्ययोः ।
 ध्रुव, इत्येके । इत्याद्यावुदात्तावन्त्याश्चानुदात्ताः ।

अथ डावात्मने भाषौ । कूड, शब्दे । कुड, शब्द इत्येके । इत्युदात्तौ ।

(वृत्) इति कुटादिगणः समाप्तः ॥

अथ डावात्मनेभाषौ ॥

पृड्, व्यायामे । मृड्, प्राणत्यागे । इत्यनुदात्तौ ॥

अथ सप्त परस्मैभाषाः ॥

—:४:—

रि, पि, गतौ । धि, धारणे । क्षि, निवास गत्योः । इत्यनुदात्ताः ।
षू, प्रेरणे । कृ, विक्षेपे । गृ, निगरणे । इत्युदात्ताः ॥

अथ द्वावात्मनेभाषौ ॥

टृङ्, आदरे । धृङ्, अनवस्थाने । इत्यनुदात्तौ ॥

अथ षोडश परस्मैभाषाः ॥

प्रच्छ, क्षीप्सायाम् । वृत् । किरादयो वृतः ॥

सृज, विसर्गे । टुमस्जो, शुद्धौ । रुजो, भङ्गे । भुजो, कौटिल्ये ।
कुप, स्पर्शे । रुश, रिश, हिंसायाम् । लिश, गतौ । स्पृश, संस्पर्शने ।
विच्छ, गतौ । विश, अवशने । मृश, आमर्शने । शुद्, प्रेरणे ।
षद्लु, विशरणगत्यवसादनेषु । शद्लु, शातने । इत्यनुदात्ता उदात्तेतो विच्छिस्तुदात्तः ॥

अथ षड्भयतोभाषाः ॥

मिल, संगमे । मुच्लु, मोचने । लुप्लु, छेदने । विद्लु, लाभे । लिप, उपदेहे । पिच, क्षरणे । इत्यनुदात्ताः खरितैतो मिलिस्तुदात्तः ॥

अथ त्रयः परस्मैभाषाः ॥

कृती, छेदने । खिद्, परिघातने । पिश, अवयवे । इत्युदात्ता उदात्तेतः खिदिस्वनुदात्तः । वृत् ।

इति शविकरणास्तुदादयः ॥

अथ रुधादिगणः ॥

—०—

अथ नवोभयतोभाषाः ॥

रुधिर्, आवरणे । भिदिर्, विदारणे । छिदिर्, द्वैधीकरणे ।
 रिचिर्, विरेचने । विचिर्, पृथग्भावे । क्षुदिर्, संपेषणे । युजिर्,
 योगे । उच्छृदिर्, दौष्टिदेवनयोः । उत्तृदिर्, हिंसानादरयोः ।
 इत्यनुदात्ताः स्वरितेः कृदितृदी तूदात्तौ ।

अथैकः परस्मैभाषः ।

कृती, क्लेदने । इत्युदात्त उदात्तेत् ।

अथैक आत्मनेभाषः ।

अिदन्धी, दीप्तौ । उदात्तेः उदात्तेत्

अहं हावात्मनेभाषौ ।

खिद, दैग्ये । विद, विचारणे । इत्यनुदात्तावनुदात्तेतौ ।

अथ द्वादश परस्मैभाषाः ॥

शिष्टु, विशेषणे । पिष्टु, संचूर्णने । भंजो, आमर्दने । भुज,
 पालनाभ्यवहारयोः । तृह, हिसि, हिंसायाम् । उन्दी, क्लेदने । अञ्जु,
 व्यक्तिमन्त्रणकान्तिगतिषु । तंचू, संकोचने । ओविजी, भयचल-
 नयोः । वृजी, वर्जने । पृची, संपर्के । इत्युदात्ता उदात्तेतः ।
 आद्याश्चत्वारस्त्वनुदात्ताः । वृत् ।

इति प्रनम्बिकरणा रुधादयः ॥

अथतनादिर्गणः ॥

—ॐ—

अथसप्तोभयतोभाषाः ।

तनु, विस्तारे । षणु, दाने । क्षणु, हिंसायाम् । क्षिणु, च ।
 ऋणु, गतौ । तृणु, अदने । घृणु, दौष्टौ । इत्युदात्ताः स्वरितेतः ।
 अथ द्वावात्मनेभाषौ ।

वनु, याचने । मनु, अवबोधने । इत्युदात्तावनुदात्तेतौ ।

अथैक उभयतोभाषः ।

डुक्कञ्, करणे । अनुदात्तः । वृत्
 इत्युविकरणास्तनादयः ॥

अथ क्वादिर्गणः ।

—ॐ—

अथ सप्तोभयतोभाषाः ।

डुक्कीञ्, द्रव्यत्रिनिसये । प्रीञ्, तर्प्यणे कान्तौ च । श्नीञ्,
 पाके । मीञ्, हिंसायाम् । पिञ्, बन्धने । स्कुञ्, आप्रवणे ।
 युञ्, बन्धने । इत्यनुदात्ताः ।

अथ नवोभयतोभाषाः ।

क्कृञ्, शब्दे । द्रृञ्, हिंसायाम् । पूञ्, पवने । मूञ्,
 बन्धने । लूञ्, क्लेदने । स्तृञ्, आच्छादने । कृञ्, हिंसायाम् । वृञ्,
 वरणे । धूञ्, कम्पने । इत्युदात्ताः ।

अथ आद्यो गृणात्यन्तास्त्रयोदश परस्मैभाषाः ।

शृ, हिंसायाम् । पृ, पालनपूरणयोः । वृ, वरणे । स्तृ, हिंसायाम् भृ, भरणे । भृ, भर्त्सने । जृ, वयोहानौ । भृ, इत्येके । दृ, विदारणे । धृ, इत्यन्ये । नृ, नयाम्, हिंसायाम् । ऋ, गतौ । गृ, शब्दे । इति आद्य उदात्ताः ।

अथ दश परस्मैभाषाः ।

ज्या, वयोहानौ । व्री, वरणे । री, गतिरेषणयोः । ली, श्लेषणे । ब्ली, वरणे । ली, गतौ । वृत् । इति द्वादशः ॥

क्षीप्, हिंसायाम् । म्री, भये । ज्ञा, अवबोधने । बन्ध, बन्धने । इति ज्यादयोऽनुदात्ताः ।

अथैक आत्मनेभाषः ।

वृड्, संभक्तौ । इत्युदात्तः । इति त्वादयः ।

अथ पञ्चविंशतिः परस्मैभाषाः ।

अन्य, विमोचनप्रतिहर्षयोः । मन्य, विलोडने । अन्य, ग्रन्थ, संदर्भे । कुन्य, संश्लेषणे । मृद, क्षोदे । मृड, च । मृड, सुखे च । गुध, रोषे । कुष, निष्कर्षे । क्षुभ, सञ्चलने । णभ, तुभ, हिंसायाम् । क्षिशू, विबाधने । अश, भोजने । उध्रस, उच्छे । ईष, आभीक्ष्ण्ये । विष, विप्रयोगे । प्रुष, लुष, स्नेहनसेचनपूरणेषु । पुष, पुष्टौ । मुष, स्तेये । खच, भूतप्रादुर्भावे । खव, इत्येके । हिठ, च । इति अन्यादय उदात्ता उदात्तेतः ।

अथैक उभयतोभाषः ।

ग्रह, उपादाने । इत्युदात्तः स्वरितेत् । वृत् ।

इति शनाविकरणाः क्रयादयः ॥

अथ चुरादिर्गणः

*

अथ चुरादयस्तुप्पन्तास्त्रिषष्ट्युत्तरमेकशतमुदात्तेतः

परस्मैभाषाः ॥

चुर, स्तेये । चित्ति, स्मृत्यम् । यन्त्रि, सङ्कोचने । स्फुटि, परि-
हासे । लक्ष्, दर्शनांकनयोः । कुट्टि, अनृतभाषणे । लड, उपसे-
वायाम् । मिट्टि, स्नेहने । ओलडि, उत्क्षेपणे । जल, अपवा-
रणे लज्जीत्येके । पौड, अवगाहने । नट, अवस्पन्दने । अथ, प्रयत्ने
प्रस्थान इत्येके । बध, संयमने । ऊर्ज्ज, बलप्राणनयोः । पक्ष, परिग्र-
हे । वर्ण, वर्णने, वर्ण, चूर्ण, प्रेरणे । प्रथ, प्रख्याने । पृथ, प्रक्षेपे ।
पथ, इत्येके । प्रम्ब, संबन्धने । शम्ब, च । साम्ब, इत्येके । भक्ष, अदने ।
कुट्ट, छेदनभर्त्सनयोः । पूरण इत्येके । युट्ट, चुट्ट, अल्पीभावे ।
अट्ट, पुट्ट, अनादरे । लुण्ड, स्तेये । शठ, श्वठ, असंस्कारगत्योः ।
श्वठि, इत्येके । पिज, वुजि, तुजि, पिजि, लजि, लुजि, हिंसा-
वलादाननिकेतनेषु । पिस, गतौ । पान्त्व, सामप्रयोगे । श्वल्क,
वल्क, परिभाषणे । षिण्ह, स्नेहने । स्फिट, इत्येके । स्मिट, अना-
दरे । स्मिड्, अनादर इत्येके । श्लिष, श्लेषणे । पथि, गतौ । पिच्छ,
कुट्टने । छट्टि, संवरणे । अण, दाने । तड, आघाते । खड, खडि,
कडि, भेदने । कुडि, रक्षणे । गुडि, वेष्टने च । कुठि, गुठि, चेत्यन्ये ।
खुडि, खंडने । वटि, विभाजने । वडि, इत्येके । चडि, कोपे । मडि,
भूषायाम् । हर्षे च । भडि, कल्याणे । छर्द, वमने । पुस्त, वुस्त, आद-
रानादरयोः । चुद, संचोदने । नक्क, धक्क, नाशने । चक्क, चुक्क,
व्यथने । जल, शौचकर्मणि । तल, प्रतिष्ठायाम् । तुल, उन्माने ।
दुल, उत्क्षेपे । पुल, महत्त्वे । चुल, समुच्छाये । मूल, रोहणे ।
वुल, निमज्जने । कल, विल, क्षेपे । विल, भेदने । तिल, स्नेहने ।

चल, भृतौ । पाल, रक्षणे । तूष, हिंसायाम् । शुल्ब, माते ।
 शूर्प, च । चुट, छेदने । मुट, संचूर्णने । पिश, नाशने । पडि, पसि,
 नाशने । वज, मार्गसंस्कारगत्योः । शुल्क, अतिस्पर्शने । चपि,
 गत्याम् । क्षपि, क्षान्त्याम् । क्षजि, कृच्छ्रजीवने । श्रुत्, गत्याम् ।
 श्रुभ, च । क्षप, मित्र । क्षप, मारणतोषणनिशामनेषु । यम,
 च परिवेषणे । चह, परिकल्कने । बल, प्राणने । चिज्, चयने ।
 रह, त्यागे । घट्ट, चलने । मुल्ल, संघाते । खट्ट, संवरणे । खट्ट,
 स्फिट्ट, चुबि, हिंसायाम् । पूल, सङ्घाते । पूर्ण, इत्येके । पुंस,
 अभिवर्द्धने । टकि, बन्धने । धूस, कान्तिकरणे । कौट, वरणे ।
 चूर्ण, संकोचने । पूज, पूजायाम् । अर्क, स्तवने । शुठ, आलसे ।
 शुठि, शोषणे । जुड, प्रेरणे । गज, मार्ज, शब्दार्थौ । मर्ज, च । धृ,
 प्रस्रवणे । पचि, विस्तारवचने । तिज, निशाने । कृत, संशब्दे ।
 ऊर्द्ध, वर्द्ध, छेदनपूरणयोः । कुबि, आच्छादने । कुभि, इत्येके ।
 लुबि, तुबि, अदर्शने । अर्द्धन इत्यन्ये । क्लप, व्यक्तायां वाचि । क्लप,
 इत्येके । चुठि, छेदने । इल, प्रेरणे । मच्छ, स्लेच्छने । स्लेच्छ,
 मच्छ, छेदने । स्लेच्छ, अव्यक्तायां वाचि । वूस, वर्ह, हिंसायाम् ।
 गर्द, गर्ज, शब्दे । गर्ध, अभिकांक्षायाम् । गुर्द, पूर्वनिकेतने । जसि,
 रक्षणे । ईड, स्तुतौ । जसु, हिंसायाम् । पिडि, संघाते । रुष, रोषे ।
 रुड, इत्येके । डिप, क्षेपे । टुप, समुच्छाये ॥ इत्युदात्ता उदात्तेतः ॥

अथ आकुस्माद् द्विचत्वारिंशदात्मनेभाषाः ॥

चित, संचेतने । दशि, दंशदर्शनयोः । दसि, दस, इत्येके । डप,
 डिप, संघाते । तचि, कुटुम्बधारणे । मचि, गुप्तपरिभाषणे । स्पृश,
 ग्रहणसंश्लेषणयोः । तर्ज, भर्त्स, तर्ज्जने । वस्त, गन्ध, अर्द्धने ।
 विष्क, हिंसायाम् । हिष्क, इत्येके । निष्क, परिमाणे । लल,
 ईप्सायाम् । कूण, संकोचने । तूण, पूरणे । भूण, आशाविशं-
 कयोः । शठ, प्रलाभायाम् । यक्ष, पूजायाम् । स्यम, वितर्क-

गू, उद्यमने । शम, लक्ष, आलोचने । लुट, छेदने । कुठ, इत्येके ।
 कुत्स, अवक्षेपणे । गल, अवरणे । भल, आभरणे । कूट, आप्र-
 दाने । अवसादन इत्येके । कुट्ट, प्रतापने । वञ्च, प्रलम्भने । वृष,
 शक्तिबन्धने । मद, तृप्तयोगे । दिवु, परिकूजने । गृ, विज्ञाने ।
 विद, चेतनाख्यान नवासेषु । मन, स्तम्भे । यु, जुगुप्सायाम् ।
 कुस्म, नास्नोवा ॥ इत्युदात्ता अबुदात्तेतः ।

अथोभयतोभाषाः ।

चर्च, अध्ययने । वृक्क, भाषणे । शब्द, उपसर्गादाविष्कारे च ।
 कण, निमीलने । जभि, नाशने । षूढ, क्षरणे । जस्, ताडने । पश,
 बन्धने । अम, रोगे । चट, स्फुट, भेदने । घट, संघाते । हन्त्यर्था-
 श्च । दिवु, मर्दने । अर्ज, प्रतियत्ने । घुषिर्, विशदने । आङः क्र-
 सातत्ये । लस, शिल्पयोगे । तसि, भूष, अलङ्कारे । अर्ह, पूजा-
 याम् । ज्ञा, नियोगे । भज, विश्राणने । शृधु, प्रसहने । यत, नि-
 कारोपस्कारयोः । कल, गल, आस्त्रादने । रघ, इत्येके । रगेत्यग्ये
 अञ्चु, विशेषणे । लिगि, चिचौकरणे । मुद, संसर्गे । त्रस, धारण-
 ग्रहणवारणेषु । उध्रस, उज्जे । मुच, प्रमोचनमोदनयोः । वस,
 स्नेहच्छेदापहरणेषु । चर, संशये । च्यु, हसनसहनयोः । भुवो,
 अवकल्कने । मिश्रीकरण इत्येके । चिन्तन इत्यग्ये । कृपेश्च ।

आस्त्रदः सकर्मकात् ।

ग्रस, ग्रहणे । सुष, धारणे । दल, विदारणे । पट, पुट, लुट, तुजि,
 मिजि, पिजि, भजि, लघि, चसि, पिसि, कुसि, दसि, कुशि, घट, घटि,
 बृहि, बृह, बलह, गुप, धूप, विच्छ, चौव, पुथ, लोक्, लोचु, णद, कुप,
 तर्क, वृत्, वृधु, भाषार्थाः । रुट, लजि अजि, दसि, भृसि, रुषि, शौक्,
 नट, पुटि, जिवि, रघि, लघि, अहि, रहि, महि, च । लडि, तड,
 नल, च । पूरौ, आष्यायने । रुज, हिंसायाम् । ष्वद, आस्त्रादने ॥

आधृषादा'

युज, पृच, संयमने । अर्च, पूजायाम् । षह, मर्षणे । ईर, क्षये । ली, द्रवीकरणे । वृजी, वर्जने । वृज्, आवरणे । जृ, वयो-
हानौ । जिच, रिच, वियोजनसंपर्चनयोः । शिष, असर्वोपयोगे ।
तप, दाहे । तप, तप्तौ । कृदौ, सन्दीपने । चृप, कृप, हप, सन्दी-
पने । दृभी, भये । दृभ, सन्दर्भे । छद, संवरणे । अथ, मोक्षणे ।
मी, गतौ । ग्रन्थ, बन्धने । क्रथ, हिंसायाम् । स्वरितेदित्येके ।
शौक, आमर्षणे । चौक, च । अर्द, हिंसायाम् । अर्ह, पूजायाम् ।
आङः षद, पठ्यर्थे । शुन्ध, शौचकर्मणि । छद, अपवारणे । स्वरि-
तेत् । जुष, परितर्कणे । धृज्, कंपने । प्रीज्, तर्पणे । अन्ध, ग्रन्थ,
सन्दर्भे । आसृ, लंभने । तनु, अङ्गोपकरणयोः । उपसर्गाच्चादैर्ध्वे ।
वद, सन्देशवचने । स्वरितेत् । वच, परिभाषणे । मान, पूजायाम् ।
भू, प्राप्तावात्मनेपदौ । गर्ह, विनिन्दने । मार्ग, अन्वेषणे । कठि,
शोके । मृजू, शौचालंकरणयोः । मृष, तितिज्ञायाम् । धृष, प्रस-
हने । इत्याधृषीयाः ॥

अथादन्ताः ।

कथ, वाक्यप्रबन्धे । वर, ईप्सायाम् । गण, संख्याने । शठ,
अठ, सम्यगवभाषणे । पट, वट, ग्रन्थे । रह, त्यागे । रङ्ग, गतौ ।
स्तन, गदौ, देवशब्दे । पत, गतौ । पष, अनुपसर्गात् । स्वर, आक्षेपे ।
रच, प्रतियत्ने । कल, गतौ संख्याने च । चह, परिकल्कने । मह,
पूजायाम् । सार, छप, अथ, दौर्बल्ये । स्पृह, ईप्सायाम् । भाम,
क्रोधे । सूच, पैशुन्ये । खेट, भक्षण्णे । खोट, इत्येके । क्षोट, क्षेपे ।
गोम, उपलेपने । कुमार, क्रीडायाम् । शील, उपधारणे । साम,
सान्त्वप्रयोगे । वेल, कालोपदेशे । काल, च । पल्पूल, लवनप्रव-
नयोः । वात, सुखसेवनयोः । गवेष, मार्गणे । वास, उपसेवायाम् ।
निवास, आच्छादने । भाज, पृथक्कर्मणि । समाज, प्रौतिदर्शनयोः ।

जन, परिहाने । ध्वन, शब्दे । कूट, परितापे । कूट, परिदाह इत्येके ।
सकेत, ग्राम, कुण, गुण, चामन्त्रणे । कूण, संकोचने । स्तेन, चौर्ये ॥

आगर्वादात्मनेभाषाः ।

पद, गतौ । गृह, ग्रहणे । मृग, अन्वेषणे । कुह, विस्त्रापने ।
शूर, वीर, विक्रान्तौ स्थूल, परिहृण्णे । अर्थ, उपयाज्यायाम् । सच,
सन्तानक्रियायाम् । गर्व, माने । इत्यागर्वायाः । सूत्र, वेष्टने ।
विमोचन, इत्यन्ये । मूत्र, प्रस्रवणे । रुद्र, पारुष्ये । पार, तीर,
कर्मसमाप्तौ । पुट, संसर्गोपेक्ष, दर्शन इत्येके । कच, शैथिल्ये । कर्तृत्वप्येके ।

प्रातिपदिकाद्वात्वर्थे बहुलमिष्ठवच्च ॥ तत्करोतितदाचष्टे ॥

तेनातिक्रामति ॥ धातुरूपं च ॥ कटकरणाद्वात्वर्थं ॥

वष्कदर्शने । चिच, चित्रौकरणे । कदाचिद्दर्शने । अंस, समा-
धाते । वट, विभाजने । वटि, लज्जि इत्येके । लज, प्रकाशे । मिश्र,
सम्पर्के । सङ्ग्राम, युद्धे । अयमनुदात्तेत् । स्तोम, प्रलापायाम् ।
छिद्र, कर्णभेदने । अन्ध, दृष्ट्युपधाते । उपसंहार इत्यन्ये । दण्ड,
दण्डनिपातने । अङ्ग, पदेलक्षणे च । अङ्ग, च । सुख, दुःख, तत्-
क्रियायाम् । रस, आस्वादनस्नेहनयोः । व्यय, वित्तसमुत्सर्गे ।
रूप, रूपक्रियायाम् । छेद, द्वैधीकरणे । छद, अपवारणे । लाभ,
प्रेरणे । वण, गात्रविचूर्णने । वर्ण, वर्णक्रियाविस्तारगुणवचनेषु ।

बहुलमेतन्निर्दर्शनम् । णिङङ्गान्निरसने । श्वेताश्वश्व
तरगालोडिताह्वरकाणामश्वतरे तकलोपश्च । पुच्छादिषु धात्वर्थ
इत्येव सिद्धम् ॥

इति चुरादयः ॥

कण्डादिगणः ॥

अथ कंङादयः

—३:३:६—

कण्डूञ्, गात्रविषर्षणे । मन्तु, अपराधे । वल्गु, पूजामाधु-
 र्ययोः । असु, उपतापे । असू, असूञ् इत्येके । लेट्, लोट्, धौर्त्ये
 पूर्वभावे स्वप्ने च । लेला, दौष्टौ । इरस् इरञ् इरञ् ईर्ष्यायाम् ।
 उषस्, प्रभातभावे । वेद, धौर्त्ये स्वप्ने च । मेधा, आशुग्रहणे । कुषुभ,
 क्षये । मगध, परिवेष्टने । नौचदास्य इत्यन्ये । तन्तस्, पम्पस्, दुःखे ।
 सुख, दुःख, तत्क्रियायाम् । सपर, पूजायाम् । अरर, आराक-
 र्मणि । भिषज्, चिकित्सायाम् । भिषणज्, उपसेवायाम् । इषुध,
 शरधारणे । चरण, वरश्च, गतौ । चुरण, चौर्त्ये । तुरण, त्वरा-
 याम् । भुरण, धारणपोषणयोः । गङ्गद, वाक्स्खलने । एला, केला,
 खेला, विलासे । विला, श्रेला, इले, त्यन्ये । खेला, स्खलने च ।
 अदन्तोयमित्येके । लिट्, अल्पकुत्सनयोः । लाट्, जीवने ।
 हृषीङ्, रोषणे लज्जायाञ्च । महौङ्, पूजायाम् । रेखा,
 श्लाघासादनयोः । दुषस्, परताप परिचरणयोः । तिरस्, अन्तर्द्धौ ।
 अगद, नीरोगत्वे । उरस्, वलार्थः । तरण, गतौ । पयस्, प्रसृतौ ।
 संभूयस्, प्रभूतभावे । अम्बर, संवर, संभरणे । आकृतिगणोऽयम् ॥

इति धातुपाठे कंङादिगणः समाप्तः ॥

इति श्रीयुतदयानन्दसरस्वतीस्वामिनाऽकारादिक्रमसूचीपत्रेण
 सह धातुपाठो यंचयितः ।

पौषवदि १० गुरुवारे

संवत् १८ ३६

सूचीपत्रम् ॥

अकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	अकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
अक ..	भा० प० से०	११	२२	अण ..	दि० आ० से०	२०	२३
अकि ..	” आ० ”	४	१०	अत ..	भा० प० ”	३	१७
अकू ..	” प० ”	१०	११	अति ..	” ” ”	४	२
अग ..	” ” ”	११	२२	अद् ..	अ० ” ”	१६	३
अगद् ..	कं० ” ”	३४	१५	अदि ..	भा० ” ”	४	२
अगि ..	भा० ” ”	४	२१	अन ..	अ० ” ”	१७	२०
अवि ..	” आ० ”	४	१३	अन्ध ..	तु० उ० ”	३३	१६
अङ्क ..	तु० उ० ”	३३	१७	अबि ..	भा० आ० ”	७	१२
अङ्ग ..	” ” ”	३३	१७	अभ्र ..	” प० ”	८	८
अचि ..	भा० उ० ”	१३	४	अभि ..	” आ० ”	७	१३
अचु ..	” उ० ”	१३	४	अम ..	” प० ”	८	८
अज ..	” प० ”	५	२०	अम ..	तु० उ० ”	३१	१०
अजि ..	तु० उ० ”	३१	२३	अम्बर ..	कं० प० ”	३४	१६
अक्षु ..	भा० प० ”	५	११	अय ..	भा० आ० ”	८	१३
अक्षु ..	” उ० ”	१३	४	अकं ..	तु० प० ”	३०	१०
अक्षु ..	तु० ” ”	३१	१५	अर्च ..	भा० ” ”	५	१४
अक्षू ..	क० प० ”	२६	१५	अर्च ..	तु० उ० ”	३२	१
अट ..	भा० ” ”	६	१५	अर्ज ..	भा० प० ”	५	१८
अट् ..	” आ० ”	६	३	अर्ज ..	तु० उ० ”	३१	११
अट् ..	तु० प० ”	२८	१२	अर्थ ..	” ” ”	३३	५
अटि ..	भा० आ० ”	६	४	अर्द ..	भा० प० ”	३	२१
अड्ड ..	” प० ”	७	४	अर्द ..	तु० उ० ”	३२	८
अट्ट ..	” ” ”	७	६	अरर ..	कं० प० ”	३४	७
अण ..	भा० प० ”	८	६	अर्व ..	भा० ” ”	८	१३

अकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	इकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
अर्व	भा० प० से०	७	२१	इट	भा० प० से०	६	२०
अर्ह	" " "	११	३	इण्	अ० " अ०	१७	८
अर्ह	चु० उ० "	३१	१२	इदि	भा० " से०	४	२
अर्ह	" " "	३२	८	इन्दी	क० आ० "	२६	१०
अल	भा० प० "	८	२४	इरज्	कं० " "	३४	४
अव	" " "	८	१६	इरज्	" " "	३४	४
अशु	क्रा० " "	२८	१६	इरस्	" " "	३४	४
अशुङ्	खा० आ० "	२२	१२	इल	तु० " "	२४	४
अष	भा० उ० "	१३	१२	इल	चु० " "	३०	१५
अस	" " "	१३	१२	इला	कं० " "	३४	११
अस	अ० प० "	१७	१५	इवि	भा० प० "	८	१३
अंस	चु० उ० "	३३	१३	इष	दि० " "	१८	२०
असु	दि० प० "	२१	१२	इषु	तु० प० "	२४	२
असु	कं० " "	३४	३	इषुध	कं० " "	३४	८
असु	कं० प० "	३४	३	ई	अ० " अ०	१७	८
असुज्	" " "	३४	३	ईञ	भा० आ० से०	८	२५
अह	खा० " "	२२	१६	ईख	" प० "	४	२०
अहि	भा० आ० "	१०	४	ईङ्	दि० आ० अ०	२०	६
अहि	चु० उ० "	३१	२४	ईज	भा० " से०	५	७
आकि	भा० प० "	५	१५	ईड	अ० आ० "	१६	१०
आम्	खा० " अ०	२२	८	ईड	चु० प० "	३०	१८
आम्	चु० उ० अ०	३२	११	ईर	अ० आ० "	१६	१०
आस	अ० आ० "	१६	१०	ईर	चु० उ० "	३२	१
इक्	अ० प० अ०	१७	८	ईर्ध्य	भा० प० "	८	२३
इख	भा० " से०	४	२०	ईर्ध्य	भा० " "	८	२३
इखि	" " "	४	२०	ईश	अ० आ० "	१६	१०
इगि	" " "	४	२२	ईष	भा० प० "	८	२५
इङ्	अ० आ० अ०	१७	८	ईष	" " "	१०	१८
				ईष	क्रा० प० "	२८	१६

उकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	उकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
इह	भा० आ० से०	१०	४	ऊर्णज्	अ० उ०	१७	२
उच्च	" प०	१०	१२	ऊर्ण	जु० प० से०	३०	१३
उख	" "	४	१८	ऊष	भा० " "	१०	१८
उखि	" "	४	१८	ऊह	" आ०	१०	७
उङ्	" आ० अ०	१४	६	ऊट	भा० आ० अ०	१४	१
उच	दि० प० से०	२१	१७	ऊट	जु० प०	१८	५
उच्छि	भा० " "	५	१७	ऊच	तु० " "	२४	१३
उच्छि	तु० " "	२३	११	ऊच्छ	" " "	२३	१२
उच्छी	भा० " "	५	१७	ऊज	भा० आ०	५	६
उच्छी	तु० " "	२३	११	ऊजि	" " "	५	६
उच्छृदिर्	रु० उ०	२६	५	ऊणु	त० उ०	२७	४
उज्ज	तु० प० से०	२३	१४	ऊधु	दि० प०	२१	२२
उठ	भा० " "	७	१	ऊधु	खा० " "	२२	१६
उटदिर्	रु० उ०	२६	५	ऊफ	तु० " "	२३	१७
उन्दी	रु० प०	२६	१५	ऊम्फ	" " "	२३	१७
उब्ज	तु० " "	२३	१४	ऊषी	" " प०	२३	६
उभ	" " "	२३	१८	ऊट	क्रा० आ०	८	२४
उभ	" " "	२३	१८	एजृ	भा० आ०	५	७
उहं	भा० आ०	३	१०	एजृ	" प०	५	२१
उर्वी	" प०	८	१०	एठ	" आ०	६	६
उरस्	कां० " "	३४	१५	एध	" " "	३	५
उष	भा० " "	१०	२०	एला	कां० प०	३४	१०
उषस्	कां० " "	३४	५	एषृ	भा० आ०	१०	१
उहृर्	भा० " "	११	३	ओखृ	" प०	४	१८
ऊठ	भा० प०	७	१	ओणृ	भा० " "	८	७
ऊन	जु० उ०	३३	१	ककि	भा० आ०	४	१०
ऊयी	भा० आ०	८	१४	ककि	" " "	४	११
ऊर्ज	जु० प०	२८	८				

ककारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	ककारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
कख	.. भ्वा० प० से०	४	१८	कर्ज्ज	.. भ्वा० प० से०	५	१९
कखे	.. " " "	११	२०	कर्त्त	.. चु० उ० "	३३	८
कगे	.. " " "	११	२१	कर्द	.. भ्वा० प० "	४	१
कच	.. " आ० "	५	४	कर्व	.. " " "	८	१३
कचि	.. " " "	५	४	कर्वि	.. " " "	७	२२
कटौ	.. " प० "	६	२१	कल	.. भ्वा० आ० "	८	१८
कटे	.. " " "	६	१५	कल	.. चु० " "	२८	२४
कठ	.. " " "	६	२४	कल	.. " उ० "	३१	१४
कठि	.. " आ० "	६	५	कल	.. " " "	३२	२०
कठि	.. चु० उ० "	३२	१३	कल	.. भ्वा० आ० "	८	१८
कड	.. भ्वा० प० "	७	६	कह	.. " " "	७	१२
कड	.. तु० " "	२४	१०	कश	.. आ० अ० "	१६	१२
कड्ड	.. भ्वा० " "	७	४	कष	.. भ्वा० प० "	१०	१८
कडि	.. " आ० "	६	१०	कस	.. " " "	१३	१
कडि	.. " प० "	७	६	कस	.. अ० आ० "	१६	१२
कडि	.. चु० " "	२८	१८	कसि	.. " " "	१६	११
कण	.. भ्वा० " "	११	२३	काच्चि	.. भ्वा० प० "	१०	१५
कण	.. " " "	८	६	काचि	.. " आ० "	५	४
कण	.. चु० उ० "	३१	८	काल	.. चु० उ० "	३२	२४
कण्डू	.. कां० प० "	३४	२	काद्य	.. भ्वा० आ० "	१०	२
कत्थ	.. भ्वा० आ० "	३	१४	काशृ	.. " " "	१०	७
कत्र	.. चु० उ० "	३३	८	काशृ	.. दि० आ० "	२०	१५
कथ	.. चु० उ० "	३२	१७	कि	.. जु० प० अ०	१८	७
कद	.. भ्वा० आ० "	११	१६	किट	.. भ्वा० " से०	६	१०
कदि	.. " प० "	४	४	किट	.. भ्वा० " "	६	२१
कदि	.. " आ० "	११	१५	कित	.. " " "	१५	२
कनौ	.. " प० "	८	८	किल	.. तु० " "	२४	३
कपि	.. " आ० "	७	११	कीट	.. चु० " "	३०	८
कमु	.. " आ० "	८	३	कील	.. भ्वा० " "	८	२६

ककारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	ककारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
कु	अ० प० अ०	१७	४	कुबि	चु० प० से	३०	१३
कुक्	भा० आ० से	४	११	कुभि	" " "	३०	१३
कुङ्	" " अ०	१४	५	कुमार	चु० उ० "	३२	२३
कुङ्	तु० " "	२४	२०	कुर	तु० प० "	२३	२३
कुच	भा० प० से	५	१०	कुर	" " "	२४	८
कुच	" " "	१२	२५	कुर्द	भा० आ० "	३	११
कुच	तु० " "	२४	७	कुल	" प० "	१२	१६
कुञ्च	भा० " "	५	१०	कुशि	चु० उ० "	३१	२१
कुजु	" " "	५	१२	कुष	क्रा० प० "	२८	१५
कुट	तु० " "	२४	६	कुपुभ	कं० " "	३४	५
कुट्ट	चु० " "	२८	११	कुस	दि० " "	२१	१५
कुट्ट	" आ० "	३१	३	कुसि	चु० उ० "	३१	२१
कुठ	" " "	३१	१	कुस्म	" आ० "	३१	६
कुठि	भा० प० "	७	२	कुह	चु० उ० "	३३	४
कुठि	चु० " "	२८	१८	कुह्	तु० आ० "	२४	२०
कुड	तु० " "	२४	१०	कुज	भा० प० "	५	१८
कुडि	भा० आ० "	६	७	कुट	चु० आ० "	३१	२
कुडि	" प० "	६	२१	कुट	" उ० "	३३	१
कुडि	चु० " "	२८	१८	कुण	चु० आ० "	३०	२५
कुण	तु० प० "	२३	२१	कुण	" उ० "	३३	२
कुण	चु० उ० "	३३	२	कुल	भा० प० "	८	१
कुस्म	" आ० "	३१	२	कुज्	खा० उ० अ०	२२	४
कुथ	दि० प० "	१८	१७	कुज्	त० उ० "	२७	८
कुथ	क्रा० " "	२८	१४	कुड	तु० प० से०	२४	१०
कुथि	भा० प० "	३	१८	कुती	" " "	२५	१८
कुट्रि	चु० " "	२८	५	कुती	र० " "	२६	८
कुप	दि० " "	३१	१८	कुप	चु० उ० "	३२	२१
कुप	चु० उ० "	३१	२२	कुपू	भा० आ० "	११	१०
कुबि	भा० प० "	७	२३	कुपेश	चु० उ० "	३१	१८

सूचीपत्रम् ॥

ककारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	ककारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
कवि	.. भ्वा० प० से	८	१५	कसु	.. दि० प० से०	२१	११
कय	.. दि० " "	२१	१७	कण	.. भ्वा० " "	८	६
कष	.. भ्वा० " अ०	१४	२३	कथे	.. " " "	१२	१७
कष	.. तु० उ० अ०	२३	४	चजि	.. " आ० "	११	१४
कृ	.. " प० से०	२५	३	चजि	.. चु० प० "	३०	४
कृञ्	.. क्रा० उ० से०	२७	१७	चणु	.. त० उ० "	२७	३
कृत	.. चु० प० "	३०	१२	चपिः	.. भ्वा० प० "	१२	४
केष्ट	.. भ्वा० आ० "	७	१०	चपि	.. चु० " "	३०	४
केव	.. भ्वा० " "	८	२०	चमूष्	.. भ्वा० आ० "	८	३
केला	.. कं० प० "	३४	१०	चर	.. " प० "	१२	१८
केलृ	.. भ्वा० " "	८	४	चल	.. चु० " "	२८	२२
कै	.. " " "	१३	२३	च्चायी	.. भ्वा० प० "	८	१५
कथ	.. " " "	११	२४	क्लिदि	.. " आ० "	३	८
कसु	.. " " "	१२	५	क्लिदि	.. " प० "	४	५
कसु	.. दि० " "	१८	१६	क्लिदू	.. दि० " "	२१	२१
कसर	.. भ्वा० " "	८	८	क्लिश	.. " आ० "	२०	१५
कथ	.. " " "	११	२४	क्लिशू	.. क्रा० प० "	२८	१६
कथ	.. चु० उ० "	३२	७	चि	.. भ्वा० " अ०	५	२२
क्रद	.. भ्वा० आ० "	११	१६	चि	.. स्वा० " अ०	२२	१७
क्रदि	.. " प० "	४	४	चि	.. तु० " अ०	२५	२
क्रदि	.. " आ० "	११	१५	चिणु	.. त० उ० से०	२७	३
क्रन्द	.. चु० उ० "	३१	११	चिप	.. दि० प० अ०	१८	१८
क्रप	.. भ्वा० आ० "	११	१५	चिप	.. तु० उ० "	२३	४
क्रसु	.. " प० "	८	११	क्लिदा	.. भ्वा० आ० से०	११	६
कथ	.. " " "	११	२४	क्लिदा	.. दि० प० "	२१	२१
कद	.. " आ० "	११	१६	चिवु	.. भ्वा० " "	८	१०
कदि	.. भ्वा० प० "	४	४	क्रीञ्	.. क्रा० उ० "	२७	१२
कदि	.. " आ० "	११	१५	क्रीडु	.. भ्वा० प० "	७	४
कप	.. चु० प० "	३०	१४	क्रीव	.. " आ० "	७	१२

ककारादयः	गणादयः	पृ० पं०	खकारादयः	गणादयः	पृ० पं०
कीजि	भा० प० से०	५ २२	खट	भा० प० से०	६ १८
कील	" " "	८ २५	खट्ट	चु० " "	३० ७
कीव	" आ० "	७ १३	खड	" " "	२८ १७
कीष्	क्रा० प० "	२८ ८	खडि	भा० आ० "	६ १०
कीङ्	भा० आ० "	१४ ६	खडि	चु० प० "	२८ १७
कीञ्	" प० "	५ १०	खद	भा० " "	३ २०
कीड	तु० " "	२४ १३	खनु	" उ० "	१३ १०
कीध	दि० " अ०	२१ ४	खर्ज	" प० "	५ १८
कीग	भा० प० से०	१२ २४	खर्द	" " "	४ १
कीङ्	भा० आ० अ०	१४ ७	खर्व	" " "	७ २२
की	अ० प० से०	१६ १८	खर्व	" " "	८ १३
की	" " "	१६ १८	खव	क्रा० " "	२८ १८
कीदिर्	रु० उ० अ०	२६ ४	खल	भा० " "	८ ५
कीध	दि० प० "	२१ ४	खष	" " "	१० १८
कीभ	भा० आ० से०	११ ७	खादृ	" " "	३ १८
कीभ	दि० प० "	२१ २०	खिट	" " "	६ १७
कीभ	क्रा० " "	२८ १५	खिद	दि० आ० अ०	२० २२
कीर	भा० " "	१२ १८	खिद	तु० प० से०	२५ १८
कीर	तु० " "	२३ २३	खिद	रु० आ० अ०	२६ १२
कीर्	क्रा० उ० "	२७ १६	खिज	भा० प० से०	५ १३
कीश	भा० आ० "	८ २२	खड	तु० " "	२४ १२
कीवु	" प० "	८ १०	खडि	चु० " "	२८ १८
कीलु	" " "	८ ४	खर	तु० " "	२३ २३
की	" " "	१३ २३	खर्द	भा० आ० "	३ ११
कीध	" आ० "	८ ३	खेट	चु० उ० "	३२ २२
कीट	चु० उ० "	३२ २२	खिला	क्रा० प० "	३४ ११
खच	क्रा० प० "	२८ १८	खिलु	भा० " "	८ ४
खज	भा० " "	५ २०	खिलु	" " "	८ ५
खजि	" " "	५ २१	खिह	" आ० "	८ २०

खकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	गकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
खे ..	भा० प० अ०	१३	२२	गल ..	चु० आ० से	२१	२
खोट ..	चु० उ० से०	३२	२३	गल ..	” उ० ”	३१	१४
खोक्त ..	भा० प० ”	८	७	गल्ह ..	भा० आ० ”	१०	५
खोलृ ..	” ” ”	८	७	भल्भ ..	” ” ”	७	१५
ख्या ..	अ० ” अ०	१७	१२	गवेष ..	चु० उ० ”	३२	२५
खुड् ..	भा० आ० अ०	१४	६	गा ..	जु० प० अ०	१८	८
गज ..	” प० से०	५	२४	गाङ् ..	भा० आ० अ०	१४	५
मज ..	चु० प० ”	३०	११	गाष्ट ..	” ” से०	३	५
गजि ..	भा० ” ”	५	२४	गाह् ..	” ” ”	१०	८
गड ..	” ” ”	११	१८	गु ..	तु० प० अ०	२४	१८
गडि ..	” ” ”	४	३	गुङ् ..	भा० आ० ”	१४	५
गडि ..	” ” ”	७	७	गुङ् ..	” ” ”	१४	६
गण ..	चु० उ० ”	३२	१७	गुज ..	” प० से०	५	११
गद ..	भा० प० ”	३	२०	गुज ..	तु० ” ”	२४	७
गदगद ..	कं० ” ”	३४	१०	गुजि ..	भा० ” ”	५	११
गदी ..	चु० उ० ”	३२	१८	गुठि ..	चु० ” ”	२८	१८
गन्ध ..	” आ० ”	३०	२३	गुड ..	तु० ” ”	२४	७
गम्ह ..	भा० प० अ०	१४	२१	गुडि ..	चु० ” ”	२८	१८
गर्ज ..	” ” से०	५	१८	गुण ..	” उ० ”	३३	१
गर्ज ..	चु० ” ”	३०	१७	गुद ..	भा० आ० ”	३	११
गर्ह ..	भा० ” ”	४	१	गुध ..	दि० प० ”	१८	१८
गर्ह ..	चु० ” ”	३०	१७	गुध ..	क्रा० ” ”	२८	१५
गर्ह ..	” ” ”	३०	१७	गुप ..	भा० आ० ”	१४	१५
गर्व ..	भा० ” ”	७	२२	गुप ..	दि० प० ”	२१	१८
गर्व ..	” ” ”	८	१३	गुप ..	चु० उ० ”	३१	२१
गर्व ..	चु० उ० ”	३३	६	गुप ..	भा० प० ”	७	१८
गर्ह ..	भा० आ० ”	१०	५	गुप् ..	तु० ” ”	२३	१७
गर्ह ..	चु० उ० ”	३२	१३	गुप् ..	” ” ”	२३	१७
गल ..	भा० प० से०	८	६	गुरी ..	तु० आ० ”	२४	१६

गकारादयः	गणादयः	पृ० पं०	घकारादयः	गणादयः	पृ० पं०
गुहं ..	भा० आ० से०	३० ११	गलह ..	भा० आ० से०	१० ५
गुहं ..	चु० प० "	३० १७	गलह ..	" " "	१० ८
गुर्वी ..	भा० " "	८ ११	ग्राम ..	चु० उ० "	३२ २
गुह ..	" उ० "	१३ १५	गला ..	भा० प० अ०	१२ ६
गूर ..	चु० आ० "	३१ १	गुचु ..	" " से०	५ १२
गूरी ..	दि० " "	२० १३	गुचु ..	" " "	५ १२
गृ ..	भा० " अ०	१४ १	गुलुचु ..	" " "	५ १३
गृज ..	" प० से०	५ २४	गलेपृ ..	" आ० "	७ १०
गृजि ..	" " "	५ २४	गलेह ..	" " "	८ १८
गृधु ..	दि० प० "	२१ २२	गलेषृ ..	" " "	८ २६
गृह ..	चु० उ० "	३३ ४	ग्लै ..	" प० अ०	१३ २१
गृह ..	भा० आ० "	१० ८	घघ ..	" प० से०	४ २३
गृ ..	तु० प० "	२५ ३	घट ..	" आ० "	११ १३
गृ ..	क्या० प० "	२८ ४	घट ..	चु० उ० "	३१ १०
गृ ..	चु० आ० "	३१ ४	घट ..	" " "	३१ २१
गेपृ ..	भा० " "	७ १०	घटि ..	" " "	३१ २१
गेह ..	" " "	८ १८	घट्ट ..	भा० आ० "	६ ४
गेषृ ..	" " "	८ २८	घट्ट ..	चु० प० "	३० ७
गे ..	" प० अ०	१३ २३	घस्लृ ..	भा० " अ०	१० २३
गोम ..	चु० उ० से०	३२ २३	घिणि ..	" आ० से०	८ २
गोष्ट ..	भा० आ० "	६ ४	घुड् ..	" " अ०	१४ ६
ग्रन्थ ..	क्या० प० "	१८ १३	घुट ..	" " से०	११ ७
ग्रन्थ ..	चु० उ० "	३२ १०	घुट ..	तु० प० "	२४ ११
ग्रन्थ ..	" " "	३२ ७	घुण ..	भा० आ० "	८ २
ग्रधि ..	भा० आ० "	३ १४	घुण ..	तु० प० "	२३ २२
ग्रस ..	चु० उ० "	३१ २०	घुणि ..	भा० आ० "	८ २
ग्रसु ..	भा० आ० "	१० ३	घुर ..	तु० प० "	२४ १
ग्रह ..	क्या० उ० "	२८ २१	घुवि ..	भा० आ० "	१० ८
गलसु ..	भा० आ० "	१० ४	घुविर ..	" प० "	१० ११

चकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	चकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
बुधिर् ..	बु० उ० से०	३१	११	बभ्रु ..	स्वा० प० से०	२२	१७
बुध् ..	भा० आ० "	८	२	बभ्रु ..	भा० आ० "	८	१३
बुध् ..	तु० प० "	२३	२२	बभ्रु ..	" प० "	८	८
बुध् ..	दि० आ० "	२०	१३	बभ्रु ..	बु० उ० "	३१	१७
बु ..	भा० " अ०	१४	२	बभ्रु ..	अ० प० "	१८	३
बु ..	जु० प० से०	१८	५	बभ्रु ..	भा० प० "	१०	२४
बुणि ..	भा० आ० "	८	२	बभ्रु ..	बु० " "	३१	८
बुणु ..	त० उ० "	२७	४	बभ्रु ..	तु० " "	२३	१३
बुषु ..	भा० प० "	१०	२२	बभ्रु ..	कां० " "	३४	८
ब्रा ..	" " अ०	१३	२५	बभ्रु ..	भा० " "	७	२२
बुड् ..	" आ० "	१४	६	बभ्रु ..	" " "	८	१२
बक ..	" आ० से०	४	११	बभ्रु ..	" " "	१२	१४
बक ..	" प० "	११	२०	बभ्रु ..	तु० " "	२४	४
बकास ..	अ० " से०	१७	२१	बभ्रु ..	बु० " "	३०	१
बचिड् ..	" आ० "	१६	८	बभ्रु ..	भा० " "	१२	२
बक ..	बु० प० से०	२८	२१	बभ्रु ..	" उ० "	१३	१३
बब्रु ..	भा० " "	५	११	बभ्रु ..	" प० "	१०	२६
बट ..	बु० उ० "	३१	१०	बभ्रु ..	बु० प० "	३०	६
बटे ..	भा० प० "	६	१५	बभ्रु ..	" उ० "	३२	२०
बडि ..	" आ० "	६	८	बभ्रु ..	भा० उ० "	१३	१०
बडि ..	बु० प० "	२८	१८	बभ्रु ..	बु० प० "	३०	६
बण ..	भा० " "	११	२३	बभ्रु ..	स्वा० उ० अ०	२२	४
बते ..	" " "	१३	५	बभ्रु ..	भा० प० से०	६	२०
बदि ..	" प० "	४	३	बभ्रु ..	बु० आ० "	३०	२१
बदे ..	" उ० "	१३	५	बभ्रु ..	" " "	२८	४
बन ..	" प० "	११	२४	बभ्रु ..	भा० प० "	३	१७
बप ..	" " "	७	१८	बभ्रु ..	बु० उ० "	३३	१३
बपि ..	बु० प० से०	३०	३	बभ्रु ..	स्वा० प० "	२२	१७
बभ्रु ..	भा० " "	८	१०	बभ्रु ..	तु० " "	२४	१

चकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	ककारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
चिल्ल	.. भ्वा० प० से०	८	३	चेलु	.. भ्वा० प० से०	८	४
चीक	.. चु० उ० "	३२	८	चेष्ट	.. " आ० से०	६	३
चीव	.. " " "	३१	२२	च्यु	.. चु० उ० "	३१	१७
चीवृ	.. भ्वा० प० "	१३	१०	च्युङ्	.. भ्वा० आ० "	१४	७
चीभृ	.. " आ० "	७	१३	च्युतिर्	.. " प० "	३	१७
चुक्त	.. चु० प० "	२८	२१	छद	.. चु० उ० "	३२	६
चुचग	.. भ्वा० " "	८	२३	छद	.. " " "	३२	८
चुट	.. चु० " "	३०	२	छद	.. " " "	३३	१
चुट	.. तु० " "	२४	८	छदिः	.. भ्वा० प० "	१२	३
चुह	.. चु० " "	२८	११	छदि	.. चु० " "	२८	१७
चुठि	.. " " "	३०	१५	छमु	.. भ्वा० " "	८	१०
चुड	.. तु० " "	२४	१३	छर्द	.. चु० " "	२८	२०
चुडि	.. भ्वा० " "	६	२२	छष	.. भ्वा० उ० "	१३	१३
चुड्ड	.. " " "	७	३	छिदिर्	.. तु० " अ०	२६	३
चुद	.. चु० " "	२८	२१	छिद्र	.. चु० " से०	३३	१६
चुप	.. भ्वा० " "	७	२०	कुट	.. तु० प० "	२४	८
चुबि	.. " " "	७	२३	कुड	.. " " "	२४	१२
चुर	.. चु० " "	२८	४	कुप	.. " " अ०	२५	८
चुरण	.. कं० " "	३४	८	कृदिर्	.. तु० उ० से०	२६	५
चुवि	.. चु० " "	३०	८	कृदी	.. चु० " "	३२	५
चुल	.. " " "	२८	२३	कृप	.. " " "	३२	५
चुल्ल	.. भ्वा० " "	८	२	केद	.. " " "	३३	१८
चूरी	.. दि० आ० "	२०	१४	छो	.. दि० प० अ०	२०	८
चूर्ण	.. चु० प० "	२८	८	जक्ष	.. अ० " से०	१७	२०
चूर्ण	.. " " "	३०	१०	जज	.. भ्वा० " "	५	२३
चूष	.. भ्वा० प० "	१०	१६	जजि	.. " " "	५	२३
चृती	.. तु० " "	२३	१८	जट	.. " " "	६	१७
चृप	.. चु० " "	३२	५	जन	.. जु० " "	१८	८

जकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	जकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
जनी ..	भा० प० से०	१२	५	जुड ..	चु० ,, से०	३०	११
जनी ..	दि० आ० ,,	२०	१२	जुट ..	भा० आ० ,,	३	१३
जप ..	भा० प० ,,	७	१८	जुन ..	तु० प० ,,	२३	१८
जप ..	,, ,, ,,	७	१८	जुष ..	चु० उ० ,,	३२	१०
जभि ..	चु० उ० ,,	३१	८	जुषी ..	तु० आ० ,,	२३	८
जभी ..	भा० आ० ,,	७	१४	जूरी ..	दि० ,, ,,	२०	१३
जमु ..	,, प० ,,	८	११	जूष ..	भा० प० ,,	१०	१७
जर्ज ..	,, ,, ,,	१०	२३	जूभि ..	,, आ० ,,	७	१४
जर्ज ..	तु० ,, ,,	२३	१३	जू ..	क्रा० प० ,,	२८	३
जल ..	चु० ,, ,,	२८	६	जू ..	चु० उ० ,,	३२	३
जल ..	भा० ,, ,,	१२	१४	जूष ..	भा० प० ,,	१२	५
जल्य ..	,, ,, ,,	७	१८	जूष ..	दि० ,, ,,	१८	२०
जष ..	,, ,, ,,	१०	१८	जेह ..	भा० आ० ,,	१०	६
जसि ..	चु० ,, ,,	३०	१७	जेषु ..	,, ,, ,,	१०	१
जसु ..	,, ,, ,,	३०	१८	जै ..	,, प० अ०	१३	२३
जसु ..	,, उ० ,,	३१	८	जप ..	चु० ,, से०	३०	५
जसु ..	दि० प० ,,	२१	१२	जवर ..	भा० ,, ,,	११	१८
जागु ..	अ० ,, ,,	१७	२०	ज्वल ..	,, ,, ,,	१२	५
जि ..	भा० ,, अ०	८	८	ज्वल ..	,, ,, ,,	१२	१
जि ..	,, आ० ,,	१४	३	ज्वल ..	,, ,, ,,	१२	१३
जिवि ..	भा० प० ,,	८	१५	जा ..	,, ,, अ०	१२	२
जिरि ..	खा० ,, ,,	२२	१७	जा ..	क्रा० ,, ,,	२८	८
जिषु ..	भा० ,, ,,	१०	२०	जा ..	चु० उ० ,,	३१	१३
जीव ..	,, ,, ,,	८	८	ज्या ..	क्रा० प० ,,	२८	६
जुड् ..	,, ,, अ०	१४	७	जि ..	भा० आ० ,,	१४	३
जुगि ..	,, ,, से०	४	२३	जि ..	चु० उ० से०	३२	७
जुड् ..	तु० ,, ,,	२३	१८	ज्यु ..	भा० प० अ०	१४	१७
जुड ..	तु० प० से०	२४	८	भाट ..	,, प० से०	६	११
				भसु ..	,, ,, ,,	८	

अकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	अकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
अर्भा	..	१७	२४	अभ	..	२१	२०
अर्भा	..	२३	१३	अभ	..	१४	२१
अष	..	१०	१८	अय	..	८	१३
अष	..	१३	१३	अय	..	८	१३
अ	..	२८	३	अल	..	१२	१५
अवृ	..	१८	२०	अश	..	२१	६
टकि	..	३०	८	अस	..	१०	३
टल	..	१२	१४	अह	..	२०	२०
टिक्	..	४	१३	आसृ	..	१०	२
टीक्	..	४	१२	अिक्	..	१०	१२
टूल	..	१२	१४	अिजि	..	१६	१२
डप्र	..	३०	२१	अिजिर्	..	१८	२
डिप	..	३०	२२	अिदि	..	४	३
डिप	..	३०	१८	अिदृ	..	१३	७
डिप	..	२४	८	अिवि	..	८	१४
डिप	..	२१	१८	अिल	..	२४	५
डोङ्	..	१४	११	अिश	..	१०	२५
डोङ्	..	२०	४	अिसि	..	१६	१२
ढौक्	..	४	१२	अीज्	..	१३	१८
णक्	..	१०	१२	अीव	..	८	१०
णख	..	४	२१	अील	..	८	२६
णखि	..	४	२१	अु	..	१६	१८
णट	..	६	१८	अुह	..	२३	३
णट	..	११	२०	अुद	..	२५	१०
णद	..	३	२१	अु	..	२४	१८
णद	..	३१	२२	अेदृ	..	१३	७
णभ	..	२८	१५	अेषृ	..	१०	१
णभ	..	११	८	तक्	..	४	१७
	..			तकि	..	४	१७

तकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	तकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
तच्च	.. स्वा० प० से०	१०	१४	तिग	.. स्वा० प० से०	२२	१५
तच्चू	.. " " "	१०	११	तिज	.. स्वा० आ० "	१४	१५
तगि	.. " " "	४	२२	तिज	.. चु० प० "	३०	१२
तच्चु	.. " " "	५	१२	तिपृ	.. स्वा० आ० अ०	७	८
तच्चू	.. रु० " "	२६	१६	तिम	.. दि० प० से०	१८	१८
तट	.. स्वा० " "	६	१८	तिरस्	.. कं० " "	३४	१४
तड	.. चु० उ० "	३१	२४	तिल	.. स्वा० " "	८	३
तड	.. " प० "	२८	१७	तिल	.. तु० " "	२४	३
तडि	.. स्वा० आ० "	६	८	तिल	.. चु० " "	२८	२४
तत्रि	.. चु० " "	३०	२२	तिक्ल	.. स्वा० " "	८	४
तनु	.. त० उ० "	२७	३	तीक्ल	.. " आ० "	४	१३
तनु	.. चु० " "	३२	११	तीम	.. दि० प० "	१८	१८
तन्तस्	.. कं० प० "	३४	६	तीर	.. चु० उ० "	३३	७
तप	.. दि० आ० अ०	२०	१४	तीव	.. स्वा० प० "	८	१०
तप	.. स्वा० प० "	१४	२२	तु	.. अ० " "	१७	५
तप	.. चु० उ० से०	३२	५	तुज	.. स्वा० " "	५	२३
तमु	.. दि० प० "	२१	१०	तुजि	.. " " "	५	२३
तय	.. स्वा० आ० "	८	१३	तुजि	.. चु० " "	२८	१३
तर्क	.. चु० उ० "	३१	२३	तुजि	.. " उ० "	३१	२०
तर्ज	.. स्वा० प० "	५	१८	तुट	.. तु० प० "	२४	८
तर्ज	.. चु० आ० "	३०	२३	तुड	.. " " "	२४	११
तर्द	.. स्वा० प० "	४	१	तुडि	.. स्वा० आ० "	६	८
तरण	.. कं० " "	३४	१५	तुडू	.. " प० "	७	४
तल	.. चु० " "	२८	२२	तुण	.. तु० " "	२३	२०
तसि	.. " उ० "	३१	१२	तुद	.. " उ० अ०	२३	३
तसु	.. दि० प० "	२१	१३	तुप	.. स्वा० प० से०	७	२०
तायृ	.. स्वा० आ० "	८	१६	तुम्प	.. " " "	७	२०
तिक	.. स्वा० प० "	२२	१५	तुप	.. तु० " "	२३	१६
तिक्ल	.. स्वा० आ० "	४	१२	तुम्प	.. " " "	२३	१६

तकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	तकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
तुफ	भा० प० से०	७	२०	तृष्प	तु० प० से०	२३	१५
तुम्फ	" " "	७	२१	तृफ	" " "	२३	१६
तुफ	तु० " "	२३	१६	तृम्फ	" " "	२३	१६
तुम्फ	" " "	२३	१६	तृष	दि० " "	२१	१८
तुवि	चु० " "	३०	१४	तृह	रु० " "	२६	१५
तुवि	भा० " "	७	२३	तृहू	तु० " "	२४	२
तुर्वी	" " "	८	११	तृहू	" " "	२४	२
तुभ	" आ० "	११	८	तृ	भा० " "	१४	१३
तुभ	क्रा० प० "	२८	१५	तेज	" " "	५	२०
तुभ	दि० " "	२१	२०	तेपृ	" आ० "	७	८
तुर	जु० " "	१८	८	तेपृ	" " "	७	८
तुल	चु० " "	२८	२२	तेवृ	" " "	८	१८
तुष	दि० " अ	२१	३	तौल	" " "	४	१२
तुस	भा० " से०	१०	२२	त्यज	" प० अ०	१४	२२
तुरण	कं० " "	३४	८	त्रकि	" आ० से०	४	११
तुहिर	भा० " "	११	२	त्रख	" प० "	४	२२
तूडृ	" " "	७	५	त्रखि	" " "	४	२२
तूण	चु० आ० "	३०	२५	त्रदि	" " "	४	४
तूरी	दि० " "	२०	१२	त्रपिः	" " "	१२	४
तूल	भा० प० "	८	१	त्रपूष्	" आ० "	७	११
तूष	" " "	१०	१६	त्रस	चु० उ० "	३१	१५
तृच	भा० " "	१०	१२	त्रसि	" " "	३१	२१
तृणु	त० उ० "	२७	४	त्रसी	दि० प० "	१८	१७
तृदिर	रु० " "	२६	५	त्रचू	भा० " "	१०	११
तृप	दि० प० "	२१	६	त्रगि	" " "	४	२१
तृप	खा० " "	२२	१६	त्रगि	" " "	४	२४
तृप	चु० उ० से०	३२	५	त्रच	तु० " "	२३	१३
तृप	तु० प० "	२३	१५	त्रचु	भा० " "	५	१२
				त्ररा	" आ० "	११	१६

अकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	दकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
त्वरा	.. कां० प० से०	३४	८	दसि	.. चु० आ० से	३०	२१
त्तर	.. भा० प० "	८	८	दसि	.. " उ० "	३१	२३
त्विष	.. " उ० "	१५	७	दसि	.. " " "	३१	२१
त्रुट	.. चु० आ० "	३१	१	दसु	.. दि० प० "	२१	१३
त्रुप	.. भा० प० "	७	२०	दह	.. भा० " अ०	१४	२३
त्रुम्प	.. " " "	७	२०	दाज्	.. चु० उ० "	१८	२०
त्रुफ	.. " " "	७	२१	दाण्	.. भा० प० अ०	१३	२६
त्रुफ	.. " " "	७	२१	दान	.. " उ० से०	१५	४
त्रैह्	.. भा० आ० अ०	१४	८	दाप्	.. अ० प० अ०	१७	१२
थिष्ट	.. " " से०	७	८	दाशृ	.. स्वा० " से०	२२	१८
थुड	.. तु० प० "	२४	११	दाशृ	.. भा० उ० "	१३	११
थुर्वी	.. भा० " "	८	११	दासृ	.. " " "	१३	१४
थेपृ	.. " आ० "	७	८	दिवु	.. चु० आ० "	३१	४
दन्	.. " " "	११	१४	दिवि	.. भा० प० "	८	१४
दन्	.. " " "	८	२४	दिवु	.. दि० " "	१८	१३
दव	.. स्वा० प० अ०	२२	१७	दिवु	.. चु० उ० "	३१	११
दण्ड	.. चु० उ० से०	३३	१६	दिश	.. तु० " अ०	२३	३
दद	.. भा० आ० "	३	१०	दिह	.. अ० " "	१६	५
दध	.. " " "	३	७	दीच	.. भा० आ० से०	८	२४
दम्भु	.. स्वा० प० "	२२	१६	दीङ्	.. दि० आ० अ०	२०	४
दसु	.. दि० " "	२१	१०	दीधीङ्	.. अ० " से०	१७	२४
दय	.. भा० आ० "	८	१४	दीपी	.. दि० " "	२०	१२
दरिद्रा	.. अ० प० "	१७	२१	दु	.. भा० प० अ०	१४	३
दल	.. चु० उ० "	३१	२०	दु	.. स्वा० " "	२२	८
दल	.. भा० प० "	८	६	दुःख	.. चु० उ० से०	३३	१७
दलिः	.. " " "	१२	४	दुःख	.. कां० प० "	३४	७
दंश	.. भा० प० अ०	१४	२३	दुर्वी	.. भा० " "	८	११
दशि	.. चु० आ० से०	३०	२१	दुल	.. चु० " "	२८	२३
दस	.. " " "	३०	२१	दुवस्	.. कां० " "	३४	१४

दकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	धकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
दुष	दि० प० अ०	२१	३	द्राचि	भा० आ० से०	१०	१५
दुह	अ० उ० "	१६	५	द्राखृ	" प० "	४	१८
दुहिरु	भा० प० से०	११	२	द्राघृ	" आ० "	४	१४
दूङ्	दि० आ० "	२०	२	द्राघृ	" " "	४	१५
दृङ्	तु० " अ०	२५	५	द्राङ्	" " "	६	११
दृप	दि० प० "	२१	६	द्राहु	" " "	१०	७
दृप	चु० उ० से०	३२	५	द्विष	अ० उ० अ०	१६	५
दृफ	तु० प० "	२३	१६	दु	भा० प० "	१४	३
दृम्फ	" " "	२३	१६	दुण	तु० " से०	२३	२२
दृभी	" " "	२३	१८	दुह	दि० " "	२१	७
दृभ	चु० उ० "	३२	६	दूज्	क्या० उ० अ०	२७	१६
दृभी	" " "	३२	६	द्रेक	भा० आ० से०	४	८
दृभी	तु० प० "	२३	१८	द्रे	" प० अ०	१३	२१
दृशिरु	भा० " अ०	१४	२२	धक्क	चु० " से०	२८	२१
दृह	" " से०	११	१	धन	चु० " "	१८	८
दृहि	" " "	११	१	धवि	भा० " "	८	१५
दृहृ	" " "	१२	१	धाज्	चु० उ० अ०	१८	२०
दृहृ	खा० " "	२२	१८	धावु	भा० " से०	८	१८
दृहृ	क्या० " "	२८	३	धि	तु० प० अ०	२५	२
दृफ	तु० " "	२३	१७	धित्त	भा० आ० से०	८	२२
द्रेङ्	भा० आ० अ०	१४	८	धिवि	" प० "	८	१४
द्रेह	" " से०	८	१८	धिव	चु० " "	१८	८
द्रेप्	" प० अ०	१३	२४	धीङ्	दि० आ० अ०	२०	४
दो	दि० " "	२०	८	धुज्	भा० " से०	८	२२
दु	अ० " "	१७	४	धुर्वी	" प० "	८	११
दुत	भा० आ० से०	११	५	धुज्	खा० उ० अ०	२२	५
दी	" प० अ०	१३	२१	धू	तु० प० से०	२४	१८
द्रम	" " से०	८	१०	धूज्	खा० उ० "	२२	५
द्रा	अ० प० अ०	१७	११				

धकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	नकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
धूज् ..	चु० उ० से०	३२	१०	ध्वन ..	चु० उ० से०	३३	१
धूज् ..	क्या० प० "	२७	१८	ध्वनिः ..	भ्वा० प० "	१२	४
धूप ..	भ्वा० " "	७	१८	ध्वंसु ..	" आ० "	११	८
धूप ..	चु० " "	३१	२२	ध्वंसु ..	" " "	११	८
धूरी ..	दि० आ० "	२०	१३	ध्वा ..	" प० अ०	१३	२५
धूस ..	चु० प० "	३०	८	ध्वाचि ..	" " से०	१०	१५
धृङ् ..	भ्वा० " से०	१४	८	ध्वावृ ..	" " "	४	१८
धृङ् ..	" आ० अ०	२५	५	ध्वावृ ..	" आ० "	६	११
धृज ..	" प० से०	५	१८	ध्वावृ ..	" " "	४	१५
धृजि ..	भ्वा० " "	५	१८	ध्वाचि ..	" प० "	१०	१५
धृज् ..	" उ० अ०	१३	१८	ध्रु ..	" आ० अ०	१४	३
धृष ..	चु० " से०	३२	१४	ध्रु ..	तु० प० "	२४	१८
धृषा ..	स्वा० प० "	२२	१५	ध्रुव ..	" " से०	२४	१८
धृ ..	क्या० " "	२८	३	ध्व् ..	भ्वा० " अ०	१४	२
धृ ..	चु० " "	३०	११	ध्रिक् ..	" आ० से०	४	८
धेक् ..	" उ० "	३३	८	ध्ये ..	" प० अ०	१३	२२
धेट् ..	भ्वा० प० "	१३	२१	ध्रै ..	" " "	१३	२१
धेपृ ..	" आ० "	७	११	नक्वा ..	चु० " से०	२८	२४
धोर्क्ते ..	" प० "	८	७	नट ..	" " "	३१	२१
ध्रज ..	" " "	५	१७	नट ..	" उ० "	३८	७
ध्रजि ..	" " "	५	१७	नदि ..	भ्वा० प० "	४	३
ध्रण ..	" " "	८	८	नई ..	" " "	३	२१
ध्रस ..	क्या० " "	२८	१६	नल ..	चु० उ० "	३१	२५
ध्रस ..	चु० उ० "	३१	१६	नाथृ ..	भ्वा० आ० "	३	६
ध्वज ..	भ्वा० प० "	५	१८	नाथृ ..	" " "	३	६
ध्वजि ..	" " "	५	१८	निवास ..	चु० उ० "	३२	२६
ध्वण ..	" " "	८	६	निष्क ..	" आ० "	३०	२४
ध्वन ..	" " "	१२	३	नृती ..	दि० प० "	१८	१७
ध्वन ..	" " "	१२	१३				

पकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	पकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
पृ	॥ भ्वा० प० से०	१८	१७	पल	॥ भ्वा० प० से०	१२	१५
नृ	॥ क्रा० " "	२८	४	पल्पूल	॥ चु० उ० " "	३२	२४
पञ्च	॥ भ्वा० " "	१०	१४	पश	॥ " " "	३१	८
पञ्च	॥ चु० " "	२८	८	पष	॥ " " "	३२	१८
पच	॥ भ्वा० उ० अ०	१५	६	पसि	॥ " प० "	३०	२
पचि	॥ " आ० से०	५	५	पा	॥ भ्वा० " अ०	१३	२४
पचि	॥ चु० प० "	३०	१२	पा	॥ अ० " "	१७	११
पट	॥ भ्वा० " "	६	१५	पार	॥ चु० उ० से०	३३	७
पट	॥ चु० उ० " "	३१	२०	पाल	॥ " प० "	३०	१
पट	॥ " " "	३२	१८	पि	॥ तु० " अ०	२५	२
पठ	॥ भ्वा० प० "	६	२३	पिच्छ	॥ चु० " से०	२८	१६
पडि	॥ " आ० "	६	८	पिज	॥ " " "	२८	१३
पडि	॥ चु० प० "	३०	२	पिजि	॥ अ० आ० "	१६	१३
पण	॥ भ्वा० आ० "	८	२	पिजि	॥ चु० प० "	२८	१३
पत	॥ चु० उ० " "	३२	१८	पिजि	॥ " उ० "	३१	२१
पतलृ	॥ भ्वा० प० "	१२	१७	पिट	॥ भ्वा० प० "	६	१८
पथ	॥ चु० " "	२८	१०	पिठ	॥ " " "	७	१
पथि	॥ " " "	२८	१६	पिडि	॥ " आ० "	६	८
पथे	॥ भ्वा० " "	१२	१७	पिडि	॥ चु० प० "	३०	१८
पद्	॥ दि० आ० अ०	२०	२२	पिवि	॥ भ्वा० " "	८	१४
पद्	॥ चु० उ० से०	३३	४	पिग्र	॥ तु० " "	२५	१८
पन	॥ भ्वा० आ० "	८	३	पिग्र	॥ चु० " "	३०	२
पम्पस्	॥ कं० प० "	३४	६	पिष्लृ	॥ उ० " "	२६	१४
पय	॥ भ्वा० आ० "	८	१३	पिस	॥ चु० " "	२८	१४
पयस्	॥ कं० प० "	३४	१५	पिसि	॥ " उ० "	३१	२१
पई	॥ भ्वा० आ० "	३	१२	पिसृ	॥ भ्वा० प० "	१०	२४
पर्व	॥ " प० "	७	२१	पीङ्	॥ दि० आ० अ०	२०	६
पर्व	॥ " " "	७	२१	पीड	॥ चु० प० से०	२८	७
पर्व	॥ " " "	८	१२	पीव	॥ भ्वा० " "	८	१०

पकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	पकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
मील	भा० प० से०	८	२६	पूरी	चु० उ० से०	३१	२५
पुट	" " "	६	२१	पूण	चु० प० "	३०	८
पुट	तु० " "	२४	७	पूल	भा० " "	८	२
पुट	चु० उ० "	३१	२०	पूल	चु० " "	३०	८
पुट	" " "	३३	८	पूष	भा० " "	१०	१६
पुटि	" " "	३१	२४	पृ	खा० " अ०	२२	८
पुट्ट	" प० "	२८	१२	पृङ्	तु० आ० "	२४	२३
पुड	तु० " "	२४	११	पृच	चु० उ० से०	३२	३
पुडि	भा० " "	६	२२	पृची	अ० आ० "	१६	१४
पुण	तु० " "	२३	२१	पृची	रु० प० "	२६	१७
पुथ	दि० " "	१८	१७	पृजि	अ० आ० "	१६	१३
पुथ	चु० उ० "	३१	२२	पृड	तु० प० "	३३	२०
पुथि	भा० प० "	३	१८	पृण	" " "	३३	२०
पुर	तु० " "	२४	१	पृथ	चु० " "	२८	८
पुर्व	भा० " "	८	१२	पृषु	भा० " "	१०	२१
पुल	" " "	१२	१६	पृ	जु० " "	१८	१२
पुल	चु० " "	३८	२३	पृ	क्रा० " "	२८	२
पुष	भा० " "	१०	२०	पेष्ट	भा० आ० "	८	१८
पुष	दि० " अ०	२१	२	पेलृ	" प० "	८	५
पुष	क्रा० " से०	२८	१७	पेष्टृ	" आ० "	१०	१
पुष	चु० उ० "	३१	२०	पेसृ	" प० "	१०	२४
पुष्य	दि० प० "	१८	१८	पै	" " अ०	१३	२३
पुंस	चु० " "	३०	८	पेणृ	" " से०	८	८
पुस्त	" " "	२८	२०	पौडृ	" " "	६	१४
पूङ्	भा० " "	१४	११	प्रच्छ	तु० " अ०	२७	७
पूज	चु० " "	३०	१०	प्रथ	भा० आ० से०	११	१३
पूज्	क्रा० उ० "	२७	१६	प्रथ	चु० प० "	२८	८
पूयी	भा० आ० "	८	१५	प्रस	भा० आ० "	११	१३
पूरी	दि० " "	२०	१२	प्रस	" उ० "	१३	१४

फकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	वकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
ज्यायी	.. भ्वा० आ० से०	८	१६	बद्	.. भ्वा० प० से०	३	२०
प्रा	.. अ० प० अ०	१७	१२	बध	.. " आ० "	१४	१५
प्सा	.. " " "	१७	११	बन्ध	.. क्रा० " "	२८	८
प्लिह	.. भ्वा० आ० से०	१०	६	बभ्र	.. भ्वा० " "	८	८
प्रौङ्	.. दि० आ० अ०	२०	७	बर्ब	.. " " "	७	२२
प्रौज्	.. क्रा० उ० अ०	२७	१२	बर्ह	.. " आ० "	१०	५
प्रौज्	.. चु० उ० से०	३२	१०	बल	.. " " "	१२	१५
प्री	.. क्रा० प० अ०	२८	७	बल	.. " प० "	८	१७
पुङ्	.. भ्वा० आ० "	१४	७	बल	.. चु० " "	३०	६
पुष	.. क्रा० प० से०	२८	१७	बल्भ	.. भ्वा० आ० "	७	१५
पुषु	.. भ्वा० " "	१०	२१	बल्ल	.. " " "	८	१७
पुङ्	.. " आ० अ०	१४	७	बल्ह	.. " " "	१०	५
पुष	.. दि० प० से०	१८	१६	बसु	.. दि० प० "	२१	१३
पुषु	.. भ्वा० " "	१०	२१	बष	.. भ्वा० " "	१०	१८
प्रेषु	.. " आ० "	१०	१	बहि	.. " आ० "	१०	४
प्येङ्	.. " " "	१४	८	बाधृ	.. " " "	३	६
प्रोशृ	.. " उ० "	१३	६	बाहृ	.. " " "	१०	६
फक्क	.. " प० "	४	१७	बिट	.. " प० "	६	२०
फण	.. " " "	१२	७	बिदि	.. " " "	४	२
फल	.. " " "	८	२	बिल	.. तु० " "	२४	५
फला	.. " " "	८	२५	बिषु	.. भ्वा० " "	१०	२०
फुल्ल	.. " " "	८	३	बिस	.. दि० " "	२१	१५
फेलु	.. " " "	८	५	बुक	.. भ्वा० " "	४	१७
बज	.. " " "	५	२५	बुक्क	.. चु० " "	३१	८
बट	.. " आ० "	११	१८	बुगि	.. भ्वा० " "	४	२३
बटि	.. " " "	६	५	बुध	.. " " "	१२	२५
बठ	.. " प० "	६	२४	बुध	.. दि० आ० अ०	२०	२२
बडि	.. " आ० "	६	७	बुधिर	.. भ्वा० उ० से०	१३	८
बण	.. " प० "	८	८	बुन्दिर	.. " " "	१३	८

भकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	भकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
बुस	दि० प० से०	२१	१४	भक्त	भा० आ० से०	८	१८
बुस	" " "	२१	१५	भव	" प० "	१०	१८
बुस्त	चु० " "	२८	२०	भस	जु० " "	१८	७
बृषु	भा० " "	१०	२१	भा	अ० " अ०	१७	१०
बृह	" " "	११	२	भाज	चु० उ० से०	३२	२६
बृहि	" " "	११	२	भाम	भा० आ० "	८	३
बृहि	चु० उ० "	३१	२२	भाम	चु० उ० "	३२	२२
बृहिरू	भा० प० "	११	२	भाष	भा० आ० "	८	२५
बृह	तु० " "	२४	१	भाष्ट	" " "	१०	२
वेहृ	भा० आ० "	१०	६	भिन्न	" " "	८	२३
ब्रज	" प० "	५	२५	भिदि	" प० "	४	२
ब्रण	" " "	८	६	भिदिरू	क० उ० अ०	२६	३
ब्रीड	दि० " "	१७	१८	भिषज्	कं० प० से०	३४	८
ब्रूज्	अ० " "	१७	७	भिषणज्	" " "	३४	८
भक्ष	चु० " "	२८	१०	भी	जु० " अ०	१८	८
भज	भा० उ० "	१५	६	भुज	क० " से०	२६	१४
भज	चु० " "	३१	१३	भुरण	कं० प० "	३४	१०
भजि	" " "	३१	२१	भुवः	चु० उ० "	३१	१७
भञ्जो	क० प० "	२६	१४	भू	भा० प० "	३	३
भट	भा० " "	६	१८	भू	चु० उ० "	३२	१३
भट	" " "	११	१८	भूष	भा० प० "	१०	१८
भडि	" पा० "	६	७	भूष	चु० उ० "	३१	१२
भडि	चु० प० "	२८	२०	भृजी	भा० आ० "	५	७
भण	भा० " "	८	६	भृज्	भा० उ० अ०	१३	१७
भदि	भा० आ० "	३	८	भृज्	जु० " "	१८	१४
भक्ष	चु० " "	३०	२३	भृड	त० प० से०	२४	१३
भर्व	भा० प० "	८	१२	भृशु	दि० " "	२१	१७
भल	भा० आ० "	८	१८	भृसि	चु० उ० "	३१	२३
भल	चु० आ० "	३१	२				

मकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	मकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
भृ	क्रा० प० से०	२८	२	मघि	भा० आ० से०	४	१४
भृ	" " "	२८	३	मघि	" " "	४	१५
मेघ	भा० उ० "	१३	११	मघि	" प० "	४	२४
भ्यस	" आ० "	१०	३	मचि	" आ० "	५	५
भ्रण	" प० "	८	६	मठ	" प० "	६	२४
भ्रसु	भा० " "	१२	१८	मठि	" आ० "	६	५
भ्रसु	दि० " "	२१	११	मडि	" " "	६	७
भ्रशु	" आ० "	११	८	मडि	" प० "	६	२१
भ्रंशु	भा० " "	११	८	मडि	चु० " "	२८	१८
भ्रंशु	दि० प० "	२१	१७	मण	भा० " "	८	६
भ्रंसु	भा० आ० "	११	८	मचि	चु० " "	३०	२२
भ्रस्ज	तु० उ० अ०	२३	३	मथि	भा० " "	३	१८
भ्रच	भा० " से०	१३	१४	मथे	" " "	१२	१७
भ्रलच	" " "	१३	१४	मद	चु० आ० "	३१	४
भ्राजृ	" आ० "	५	७	मदि	भा० " "	३	८
भ्राजृ	" " "	१२	१०	मदी	" प० "	१२	३
भ्राशृ	" " "	१२	१०	मदी	दि० " "	२१	१२
भ्रलाशृ	" " "	१२	१०	मन	" आ० अ०	२०	२३
भ्री	क्या० प० अ०	२८	८	मन	चु० " से०	३१	५
भ्रूण	चु० आ० से०	३०	२५	मनु	त० " "	२७	६
भ्रेजृ	भा० " "	५	७	मन्तु	कां० प० "	३४	२
भ्रेषृ	" उ० "	१३	१२	मन्थ	भा० " "	३	१८
भ्र्लेषृ	" " "	१३	१२	मन्थ	क्रा० " "	२८	१३
मकि	" आ० "	४	११	मव्य	भा० " "	८	२४
मकि	" " "	४	१२	मभ	" " "	८	८
मख	" प० "	४	२०	मय	" आ० "	८	१३
मखि	" " "	४	२१	मच्च	चु० प० "	३०	११
मगध	कां० " "	३४	६	मर्व	भा० " "	७	२२
मगि	भा० प० "	४	२२	मर्व	" " "	८	१२

मकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	मकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
मल	.. भ्वा० आ० से०	८	१७	मिदृ	.. भ्वा० उ० से०	१३	६
मल्ल	.. " " "	८	१७	मिधृ	.. " " "	१३	७
मव	.. " प० "	८	१६	मिवि	.. " प० "	८	१४
मश	.. " " "	१०	२५	मिल	.. तु० " "	२४	६
मष	.. " " "	१०	१८	मिल	.. " उ० "	२५	१४
मसौ	.. दि० " "	२१	१६	मिश	.. भ्वा० प० "	१०	१५
मस्त्र	.. भ्वा० आ० "	४	१३	मिथ	.. चु० उ० "	३३	१४
मस्त्रो	.. तु० प० अ०	२५	८	मिष	.. तु० प० से०	२४	३
मह	.. भ्वा० " से०	११	१	मिषु	.. भ्वा० " "	१०	२०
मह	.. चु० उ० "	३२	२०	मिह	.. " " अ०	१४	२३
महि	.. भ्वा० आ० "	१०	४	मौ	.. चु० उ० से०	३२	७
महि	.. चु० उ० "	३१	२४	मौड्	.. दि० आ० अ०	२०	४
महीड्	.. कं० आ० "	३४	१३	मौज्	.. क्रा० उ० अ०	२७	१३
मा	.. अ० प० अ०	१७	१३	मौमृ	.. भ्वा० प० से०	८	१०
माचि	.. भ्वा० प० से०	१०	१५	मौल	.. " " "	८	२५
माड्	.. जु० आ० अ०	१८	१६	मौव	.. " " "	८	१०
माड्	.. दि० " "	२०	६	मुच	.. " आ० "	५	५
मान	.. भ्वा० " से०	१४	१५	मुच	.. चु० उ० "	३१	१६
मान	.. चु० उ० "	३२	१२	मुचि	.. भ्वा० आ० "	५	५
मार्ग	.. " " "	३२	१३	मुचलृ	.. तु० उ० अ०	२५	१४
मार्ज	.. " प० "	३०	११	मुज	.. भ्वा० प० से०	५	२४
माह	.. भ्वा० उ० "	१३	१५	मुजि	.. " " "	५	२४
मिह	.. तु० प० "	२३	१२	मुट	.. " " "	६	२१
मिजि	.. चु० उ० "	३१	२१	मुट	.. तु० " "	२४	८
मिज्	.. स्वा० " अ०	२२	३	मुट	.. चु० " "	३०	२
मिधृ	.. भ्वा० " से०	१३	७	मुठि	.. भ्वा० आ० "	६	५
मिदा	.. " आ० "	११	५	मुडि	.. " " "	६	८
मिदा	.. दि० प० "	२१	२१	मुड	.. " प० "	६	२२
मिदि	.. चु० " "	२८	६	मुण	.. तु० " "	२३	२१

मकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	मकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
सुद	.. भ्वा० आ० से०	३	८	सृष	.. चु० उ० से०	३२	१४
सुद	.. चु० उ० ..	३१	१५	सृषु	.. भ्वा० प० ..	१०	२१
सुर	.. तु० प० ..	२३	२३	सृ	.. क्रा० ..	२८	४
सुच्छा	.. भ्वा० ..	५	१६	मेङ्	.. भ्वा० आ० ..	१४	८
सुर्वी	८	११	मेहृ प० ..	६	१४
सुष	.. क्रा० ..	२८	१८	मेष्टृ उ० ..	१३	७
सुस	.. दि० ..	२१	१६	मेदृ	१३	६
सुस्त	.. चु० ..	३०	७	मेधा	.. कां० प० ..	३४	५
सुह	.. दि० ..	२१	७	मेधृ	.. भ्वा० उ० ..	१३	६
सूङ्	.. भ्वा० आ० ..	१४	११	मेधृ	१३	७
सूज्	.. क्रा० उ० ..	२७	१६	मेष्टृ आ० ..	७	१०
सूत्र	.. चु० ..	३३	७	मेष्ट	८	२०
सूल	.. भ्वा० प० ..	८	२	स्वत्त प० ..	१०	१३
सूल	.. चु० ..	२८	२३	स्वत्त	.. चु० ..	३०	१६
सूष	.. भ्वा० ..	१०	१६	स्वत्त	३०	१५
सृत्त	१०	१३	स्वद	.. भ्वा० आ० ..	११	१४
सृग	.. चु० आ० ..	३३	४	स्ना प० आ०	१३	२६
सृङ्	.. तु० .. अ०	२४	२३	स्नुचु से०	५	१२
सृजू	.. चु० .. से०	३२	१४	स्नुषु	५	१२
सृजूष	.. अ० प० अ०	१७	१५	स्नेङ्	६	१४
सृड	.. तु० .. से०	२३	१८	स्नुचु	५	१२
सृड	.. क्रा० ..	२८	१४	स्नुषु	५	१२
सृड	२८	१४	स्नेत्त	५	१४
सृण	.. तु० ..	२३	२०	स्नेत्त	.. चु० ..	३०	१५
सृद	.. क्रा० ..	२८	१४	स्नेत्त	३०	१६
सृधु	.. भ्वा० उ० ..	१३	८	स्नेङ्	.. भ्वा० ..	६	१४
सृश	.. तु० प० अ०	२५	१०	स्नेष्टृ आ० ..	७	१०
सृष	.. भ्वा० .. से०	१०	२१	स्नेष्ट	८	२०
सृष	.. दि० उ० ..	३०	१८	स्नै प० अ०	१३	२१

यकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	रेफारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
यच्च	.. चु० आ० से०	३०	२६	रगि	.. भ्वा० प० से०	४	२२
यज	.. भ्वा० उ० अ०	१५	७	रघ	.. चु० उ०	३१	१४
यत	.. चु० " से०	३१	१३	रघि	.. भ्वा० आ०	४	१३
यती	.. भ्वा० आ०	३	१३	रघि	.. चु० प०	३१	२४
यभ	.. भ्वा० प० अ०	१४	२१	रङ्ग	.. " उ०	३२	१८
यम	.. भ्वा० प०	१४	२१	रच	.. " " "	३२	२०
यम	.. भ्वा० प० से०	१२	७	रञ्ज	.. दि० उ० अ०	२०	२०
यम	.. चु० " "	३०	५	रञ्ज	.. भ्वा० " "	१५	६
यसु	.. दि० " "	२१	१२	रट	.. " प० से०	६	१५
यत्रि	.. चु० " "	२८	४	रठ	.. " " "	६	२५
या	.. अ० " "	१७	१०	रण	.. " " "	८	६
याचृ	.. भ्वा० उ०	१३	५	रण	.. " " "	११	२३
यु	.. अ० प०	१६	१८	रणिः	.. " " "	१२	४
यु	.. चु० आ०	३१	५	रद	.. " " "	३	२१
युगि	.. भ्वा० प०	४	२४	रध	.. दि० " "	२१	५
युच्छ	.. " " "	५	१७	रप	.. भ्वा० " "	७	१८
युज	.. दि० आ० अ०	२०	२३	रफ	.. " " "	७	२१
युज	.. चु० उ० से०	३२	२	रफि	.. " " "	७	२१
युजिर्	.. रु० " अ०	२६	४	रवि	.. " आ०	७	१२
युज्	.. क्रा० " "	२७	१४	रवि	.. " प०	८	१५
युट	.. चु० प० से०	२८	११	रभ	.. " आ०	१४	१७
युट	.. भ्वा० आ०	३	१३	रभि	.. " " "	७	१४
युध	.. दि० " अ०	२०	२२	रमु	.. " " अ०	१२	२१
युप	.. " प० से०	२१	१८	रय	.. " " से०	८	१४
यूष	.. भ्वा० आ०	१०	१७	रस	.. " प०	१०	२३
रक्ष	.. " प०	१०	१२	रस	.. चु० उ०	३३	१८
रख	.. " " "	४	२१	रह	.. भ्वा० प०	११	१
रखि	.. " " "	४	२१	रह	.. चु० उ०	३२	१८
रग	.. चु० " "	३१	१४	रह	.. चु० " "	३०	७

रफारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	रफारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
रहि	.. भ्वा० प० से०	११	१	रुट	.. चु० उ० से०	३१	२३
रहि	.. चु० " "	३१	२४	रुटि	.. भ्वा० प० "	६	२२
रा	.. अ० " अ०	१७	१२	रुठ	.. " " "	७	१
राखृ	.. भ्वा० " से०	४	१६	रुठि	.. " " "	६	२३
राघृ	.. " आ० "	४	१५	रुठि	.. " " "	७	३
राजृ	.. " उ० "	१२	८	रुड	.. चु० " "	३०	१६
राध	.. दि० प० अ०	२१	२	रुदिर्	.. अ० " "	१७	१५
राध	.. स्वा० " "	२२	१०	रुध	.. दि० आ० अ०	२०	२३
रासृ	.. भ्वा० आ० से०	१०	२	रुधिर्	.. रु० उ० "	२६	३
रि	.. तु० प० अ०	२५	१	रुपु	.. दि० प० से०	२१	१६
रि	.. स्वा० " "	२२	१७	रुय	.. तु० " अ०	२५	८
रिख	.. भ्वा० " से०	४	२३	रुष	.. भ्वा० " से०	१०	१६
रिगि	.. " " "	४	२३	रुष	.. " " "	१०	१७
रिच	.. चु० उ० "	३२	४	रुष	.. दि० " "	२१	१८
रिचिर्	.. रु० उ० अ०	२६	४	रुष	.. चु० " "	३०	१८
रिफ	.. तु० प० से०	२३	१४	रुषि	.. " " "	३१	२३
रिधि	.. भ्वा० " "	८	१५	रुह	.. भ्वा० " अ०	१३	१
रिश	.. तु० " अ०	२५	८	रुच	.. चु० उ० से०	३३	७
रिष	.. भ्वा० " से०	१०	१६	रुप	.. चु० " "	३३	१६
रिष	.. दि० " "	२१	१८	रेक	.. भ्वा० आ० "	४	८
रिड	.. तु० " "	२३	१५	रेखा	.. कं० प० "	३४	१३
री	.. क्रा० " अ०	२८	६	रेटृ	.. भ्वा० उ० "	१३	५
रीङ्	.. दि० आ० से०	२०	५	रेपृ	.. " आ० "	७	११
रु	.. अ० प० "	१६	१८	रेभृ	.. " " "	७	१३
रुङ्	.. भ्वा० आ० अ०	१४	७	रेह	.. " " "	८	२०
रुच	.. " " से०	११	६	रेवृ	.. " " "	१०	१
रुज	.. चु० उ० "	३१	२५	रै	.. भ्वा० प० अ०	१३	२३
रुजो	.. तु० प० "	२५	८	रोडृ	.. " " से०	७	५
रुट	.. भ्वा० आ० "	११	७	रोडृ	.. " " "	७	५

लकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	लकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
लक्ष	चु० आ० से०	३१	१	लर्व	” प० से०	७	२१
लक्ष	” प० ”	२८	५	लल	चु० आ० ”	३०	२४
लख	भा० ” ”	४	२१	लष	भा० उ० से०	१३	१३
लखि	” ” ”	४	२१	लस	” ” ”	१०	२३
लगि	” ” ”	४	२२	लस	चु० उ० ”	३१	१२
लगे	” ” ”	११	२१	लसजी	तु० आ० ”	२३	८
लघि	” आ० ”	४	१३	ला	अ० प० अ०	१७	१२
लघि	” ” ”	४	१४	लाखु	भा० ” से	४	१८
लघि	” प० ”	४	२५	लाघु	” आ० ”	४	१५
लघि	चु० उ० ”	३१	२१	लाकि	” प० ”	५	१४
लघि	” ” ”	३१	२४	लाज	” ” ”	५	२२
लच्छ	भा० प० ”	५	१४	लाजि	” ” ”	५	२३
लज	” ” ”	५	२२	लाट	कं० ” ”	३४	१२
लज	चु० उ० ”	३३	१४	लाभ	चु० उ० ”	३३	१८
लजि	भा० प० ”	५	२२	लिख	तु० प० ”	२४	६
लजि	चु० ” ”	२८	१३	लिगि	भा० ” ”	४	२३
लजि	” उ० ”	३१	२३	लिगि	चु० उ० ”	३१	१५
लजी	तु० आ० ”	२३	८	लिट	कं० प० ”	३४	१२
लजी	चु० प० ”	२८	७	लिप	तु० उ० अ०	२५	१५
लट	भा० ” ”	६	१६	लिश	दि० आ० ”	२०	२४
लड	” ” ”	७	६	लिश	तु० प० ”	२५	८
लड	चु० ” ”	२८	५	लिह	अ० उ० ”	१६	५
लडिः	भा० ” ”	१२	३	ली	क्रा० प० ”	२८	६
लडि	चु० ” ”	२८	६	ली	चु० उ० से०	३२	३
लडि	” उ० ”	३१	२४	लीङ्	दि० आ० अ०	२०	५
लप	भा० प० ”	७	१८	लुजि	चु० प० से०	२८	१३
लवि	” आ० ”	७	१२	लुघ	भा० ” ”	५	११
लवि	” ” ”	७	१२	लुट	” ” ”	६	१८
लभष	” ” अ०	१४	१७	लुट	भा० आ० ”	११	७

लकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	लकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
लुट	तु० प० से०	२४	१०	लोट	कं० प० से०	३४	३
लुट	चु० उ०	३१	२०	लोट्ट	भा०	७	५
लुटि	भा० प०	६	२३	लोट्ट	आ०	६	४
लुठ	" "	७	१	वच्च	प०	१०	१३
लुठ	आ०	११	७	वकि	आ०	४	१०
लुठ	तु० प०	२४	१०	वकि	" "	४	१२
लुठ	दि०	२१	१६	वख	प०	४	२०
लुठि	भा०	६	२३	वखि	" "	४	२०
लुठि	" "	७	२	वगि	" "	४	२२
लुठि	" "	७	३	वघि	आ०	४	१४
लुण्ठ	चु०	२८	१२	वच	अ० प० अ०	१७	१३
लुथि	भा०	३	१८	वच	चु० उ० से०	३२	१२
लुप	दि०	२१	१८	वज	प०	३०	३
लुप्लृ	तु० उ० अ०	२५	१४	वञ्च	भा०	५	११
लुबि	भा० प० से०	७	२३	वञ्चु	चु० आ०	३१	३
लुबि	चु०	३०	१४	वट	भा० प०	६	१६
लुभ	दि०	२१	२०	वट	चु० उ०	३२	१८
लुभ	तु०	२३	१४	वट	" "	३३	१४
लूज्	क्रया० उ०	२७	१७	वटि	प०	२८	१८
लूष	भा० प०	१०	१७	वटि	उ०	३३	१४
लूष	चु०	३०	१	वडि	प०	२८	१८
लोट	कं०	३४	३	वण	भा०	८	६
लोट्ट	भा० आ०	७	११	वद	" "	१५	१६
लौला	कं० प०	३४	४	वद	चु० उ०	३२	१२
लौक	भा० आ०	४	८	वदि	भा० आ०	३	७
लौक	चु० उ०	३१	२२	वध	चु० प०	२८	८
लौचृ	भा० आ०	५	३	वन	भा०	८	८
लौचृ	चु० उ०	३१	२२	वन	प०	८	८
				वनु	" "	११	२४

वकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	वकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
वनु ..	भा० प० से०	१२	६	वसु ..	दि० प० से०	२१	१३
वनु ..	त० आ० ,,	२७	६	वह ..	भा० उ० अ०	१५	२८
वप ..	भा० उ० ,,	१५	८	वह ..	चु० ,, से०	३१	२२
वम ..	” प० ,,	१२	६	वा ..	अ० प० अ०	१७	१०
वम ..	” ” ”	१२	१८	वाचि ..	भा० ” से०	१०	१५
वय ..	” आ० ”	८	१३	वाच्छि ..	” ” ”	५	१५
वर ..	चु० उ० ”	३२	१७	वाडु ..	” आ० ”	६	११
वर्च ..	भा० आ० ”	५	३	वात ..	चु० उ० ”	३२	२५
वर्ण ..	चु० प० ”	२८	८	वाहृतु ..	दि० आ० ”	२०	१५
वर्ण ..	” ” ”	२८	८	वाशु ..	” ” अ०	२०	१५
वर्ण ..	” उ० ”	३३	२०	वास ..	चु० उ० से०	३२	२५
वरण ..	कां० ” ”	३४	८	विच्छ ..	तु० प० ”	२५	१०
वर्ह ..	चु० प० ”	३०	१३	विच्छ ..	चु० उ० ”	३१	२२
वर्ष ..	भा० आ० ”	८	२६	विचिर् ..	रु० ” अ०	२६	६
वर्ह ..	” ” ”	१०	५	विजिर् ..	जु० ” ”	१८	२
वर्ह ..	चु० उ० ”	३०	१६	विजो ..	तु० आ० से०	२३	८
वल्ग ..	” प० ”	२८	१५	विजो ..	रु० प० ”	२६	१६
वलिः ..	भा० ” ”	१२	४	विट ..	भा० ” ”	६	२०
वल्गु ..	” ” ”	१२	४	विष्टु ..	” आ० ”	३	११
वल्गु ..	कां० ” ”	३४	२	विद ..	अ० प० ”	१७	१५
वल्ह ..	भा० आ० ”	१०	५	विद ..	दि० आ० अ०	२०	२२
वल्ह ..	चु० उ० ”	३१	२२	विद ..	रु० ” ”	२६	१२
वश ..	अ० प० ”	१८	२	विद ..	चु० ” से०	३१	५
वष्क ..	चु० उ० ”	३३	१३	विद्लु ..	तु० उ० अ०	२५	१४
वस ..	भा० प० अ०	१५	११	विध ..	” प० से०	२३	१८
वस ..	अ० आ० ”	१६	११	विल ..	” ” ”	२४	४
वस ..	चु० उ० से०	३१	१६	विल ..	चु० ” ”	२८	२४
वस्त ..	भा० आ० ”	४	१३	विल ..	” ” ”	२८	२४
वस्त ..	चु० ” ”	३०	२३	विश ..	तु० ” अ०	२५	१०

वकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	वकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
विष	क्या० प० से	२८	१७	वेष्ट	भा० आ० से०	३	१३
विष्ट	जु० उ० अ०	१८	२	वेद	कां० प०	३४	५
विष्क	चु० आ० से०	३०	२४	वेष्ट	भा० उ०	१३	८
विस	दि० प०	२१	१५	वेष्ट	आ०	७	१०
वी	अ०	१७	८	वेल	चु० उ०	३२	२४
वीर	चु० उ० से०	३३	५	वेल	भा० प०	८	४
वुजि	प०	२८	१३	वेला	कां०	३४	११
वुल	"	२८	२४	वेल्	भा०	८	४
वृक	भा० आ०	४	११	वेवौड्	अ०	१७	२४
वृक्ष	"	८	२२	वेष्ट	भा० आ०	६	३
वृष्ट	क्रा० आ०	२८	११	वे	प० अ०	१३	२३
वृजी	अ०	१६	१३	व्यच	तु० से०	२३	११
वृजी	रु० प०	२६	१७	व्यथ	भा० आ०	११	१३
वृजी	चु० उ०	३२	२	व्यध	दि० प०	२१	२
वृज्	खा०	२२	५	व्यय	भा० उ०	१३	११
वृज्	चु०	३२	२	व्यय	चु०	३३	१८
वृण	तु० प०	२३	२०	व्रण	चु०	३३	२०
वृतु	भा० आ०	११	८	व्रश्चू	प०	२३	११
वृतु	चु० उ०	३१	१३	व्री	क्रा० अ०	२८	६
वृधु	भा० आ०	११	१०	व्रीड्	दि० आ०	२०	५
वृधु	चु० उ०	३१	२३	व्री	क्रा० प०	२८	७
वृष	दि० प०	२१	१७	वृष	दि० से०	१८	१६
वृष	चु० आ०	३१	३	वृष	"	२१	१४
वृहि	" उ०	३१	२२	वृस्	"	२१	१४
वृह	तु० प०	२४	१	वृड	तु०	२४	१३
वृ	क्रा०	२८	२	वृस	चु०	३०	१६
वृज्	" उ०	२७	१७	वृज्	भा० उ० अ०	१५	१३
वेज्	भा० अ०	१५	१३	शक	दि० प० अ०	२१	३
वेण्	" से०	१३	८	शकि	भा० आ० से०	४	१०

शकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	शकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
शक्लृ	.. स्वा० प० अ०	२२	१०	शंसु	.. भ्वा० प० से०	१०	२६
शगि	.. भ्वा० " से०	४	२२	शाखृ	.. " " "	४	२०
शच	.. " आ० "	५	३	शाडृ	.. " आ० "	६	११
शट	.. " प० "	६	१६	शान	.. " " "	१५	४
शट	.. " " "	६	१८	शासु	.. अ० " "	१६	११
शठ	.. " " "	७	१	शासु	.. " " "	१७	२१
शठ	.. चु० " "	२८	१२	शिच	.. भ्वा० " "	८	२२
शठ	.. " आ० "	३०	२६	शिखि	.. " प० "	४	२३
शठ	.. " उ० "	३२	१७	शिषि	.. " " "	४	२५
शडि	.. भ्वा० आ० "	६	८	शिजि	.. अ० आ० "	१६	१३
शण	.. " प० "	११	२३	शिज्	.. स्वा० उ० अ०	२२	३
शण	.. " " "	११	२३	शिट	.. भ्वा० प० से०	६	१७
शद्लृ	.. " आ० "	१२	२४	शिल	.. तु० " "	२४	५
शद्लृ	.. तु० प० "	२५	११	शिष	.. भ्वा० " "	१०	१८
शप	.. भ्वा० उ० अ०	१५	७	शिष	.. चु० उ० "	३२	४
शप	.. दि० " "	२०	२०	शिप्लृ	.. रु० प० अ०	२६	१४
शम्ब	.. चु० प० "	२८	१०	शीक	.. चु० उ० से०	३१	२१
शम	.. " आ० से०	३१	१	शीक	.. " " "	३२	८
शब्द	.. " उ० "	३१	८	शीक	.. भ्वा० आ० "	४	८
शमु	.. दि० प० "	२१	१०	शीङ्	.. अ० " "	१६	१६
शर्व	.. भ्वा० " "	७	२२	शीभृ	.. भ्वा० " "	७	१३
शर्व	.. " " "	८	१३	शील	.. " प० "	८	२६
शल	.. " आ० "	१२	१७	शील	.. चु० उ० "	३३	२३
शलभ	.. " " "	७	१५	शुच	.. भ्वा० प० "	५	१०
शव	.. " प० "	१०	२५	शुचिर्	.. दि० उ० "	२०	१८
शश	.. " " "	१०	२६	शुच्य	.. भ्वा० प० "	८	२३
शष	.. " " "	१०	१८	शुठ	.. " " "	७	२
शसि	.. " आ० "	१०	३	शुठ	.. चु० " "	३०	१०
शसु	.. " प० से०	१०	२६	शुठि	.. भ्वा० " "	७	२

शकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	शकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
शुठि ..	भा० प० से०	७	३	शौट्ट ..	भा० प० से०	६	१४
शुठि ..	चु० " "	३०	११	श्रकि ..	" आ० "	४	८
शुध ..	दि० " अ०	२१	५	श्रगि ..	" प० "	४	२२
शुस्व ..	भा० " से०	४	५	श्रण ..	" " "	११	२३
शुस्व ..	चु० उ० "	३२	८	श्रण ..	चु० " "	२७	१७
शुन ..	तु० प० "	२३	२२	श्रथ ..	क्रा० " "	११	२४
शुभ ..	भा० आ० "	११	७	श्रथ :	चु० " "	२८	७
शुभ ..	" प० "	७	२४	श्रथ ..	" उ० "	३२	६
शुभ ..	तु० " "	२३	१८	श्रथ ..	" " "	३२	२१
शुभ ..	भा० " "	७	२४	श्रथि ..	भा० आ० "	३	१४
शुभ ..	तु० " "	२३	१८	श्रथ्य ..	क्रा० प० "	२८	१३
शुल्क ..	चु० " "	३०	३	श्रथ्य ..	चु० उ० "	३२	१०
शुल्व ..	" " "	३०	१	श्रमु ..	दि० प० "	२१	१०
शुष ..	दि० " अ०	२१	३	श्रमु ..	भा० आ० "	७	१५
शूर ..	चु० आ० से०	३३	५	श्रकि ..	" " "	४	१०
शूरी ..	दि० " "	२०	१४	श्रगि ..	" प० "	४	२२
शूर्प ..	चु० प० "	३०	२	श्रथ ..	" " "	११	२४
शूल ..	भा० " "	८	१	श्रकि ..	" आ० "	४	१२
शूष ..	" " "	१०	१७	श्रच ..	" " "	५	४
शृधु ..	भा० आ० "	११	१०	श्रचि ..	" " "	५	४
शृधु ..	" उ० "	१३	८	श्रठ ..	चु० " "	२८	१२
शृधु ..	चु० " "	३१	१३	श्रठ ..	" उ० "	३२	१८
शृ ..	क्रा० प० "	२८	२	श्रठि ..	" प० "	२८	१३
शैला ..	का० " "	३४	११	श्रभ्र ..	" " "	३०	५
शैल ..	भा० " "	८	५	श्रर्त ..	" " "	३०	४
शैव ..	" आ० "	८	२०	श्रल ..	भा० " "	८	६
शे ..	" प० अ०	१३	२३	श्रलक ..	चु० " "	२८	१४
शो :	दि० " "	२०	८	श्रल ..	भा० " "	८	६
शोच ..	भा० " से०	८	७	श्रस ..	अ० " "	१७	२०

षकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	सकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
आ	भा० ॥ अ०	१२	२	षच	भा० आ० से०	५	३
आ	अ० ॥ ॥	१७	११	षच	॥ उ० ॥	१५	६
आखृ	भा० ॥ से०	४	२०	षज्ज	॥ आ० अ०	१४	२२
आघृ	॥ आः ॥	४	१६	षट्	॥ प० से०	६	१८
अिज्	॥ उ० ॥	१३	१७	षण्	॥ त० उ० ॥	२७	३
अिषु	॥ प० ॥	१०	२०	सच	॥ चु० आ० ॥	३३	५
अिष	॥ दि० ॥ अ०	२१	३	षद	॥ उ० ॥	३२	८
अिष	॥ चु० ॥ से०	२८	१६	षद्लृ	॥ भा० प० अ०	१२	२४
अिषु	॥ भा० ॥ ॥	१०	२०	षद्ल	॥ तु० ॥ ॥	२५	११
अि	॥ ॥ ॥	१५	१६	षन	॥ भा० ॥ से०	८	८
अिता	॥ ॥ ॥	११	५	षप	॥ ॥ ॥	७	१८
अिदि	॥ आ० ॥	३	७	सपर	॥ कं० ॥ ॥	३४	७
अमौल	॥ ॥ ॥	८	२५	सभाज	॥ चु० उ० ॥	३२	२६
अौज्	॥ क्वा० उ० अ०	२७	१२	षम	॥ भा० प० ॥	१२	१३
अच्युतिर्	॥ भा० प० से०	३	१८	समी	॥ दि० ॥ ॥	२१	१६
अु	॥ ॥ अ०	१४	२	षम्ब	॥ चु० ॥ ॥	२८	१०
अैङ्	॥ आ० ॥	१४	८	सम्भूयस्	॥ कं० ॥ ॥	३४	१६
अै	॥ प० ॥	१३	२३	षर्ज	॥ भा० ॥ ॥	५	१८
अौक्त	॥ आ० से०	४	८	षर्व	॥ ॥ ॥	७	२२
अौणृ	॥ प० ॥	८	७	षर्व	॥ ॥ ॥	८	१३
अौणृ	॥ ॥ ॥	८	८	संवर	॥ कं० ॥ ॥	३४	१६
ध्वस्का	॥ आ० ॥	४	१३	षल	॥ भा० ॥ ॥	८	१६
अिवु	॥ प० ॥	८	८	षल	॥ ॥ ॥	८	६
अिवु	॥ दि० ॥ ॥	१८	१४	षरुज	॥ ॥ ॥	५	१३
अिगे	॥ भा० ॥ ॥	११	२१	षस	॥ ॥ ॥	१८	२
अिष	॥ स्वा० ॥ ॥	२२	१५	षस्ति	॥ ॥ ॥	१८	२
सङ्केत	॥ चु० उ० ॥	३३	२	षह	॥ ॥ आ० ॥	१२	२१
सङ्ग्राम	॥ ॥ ॥	३३	१५	सह	॥ दि० प० ॥	१८	२०
				षह	॥ चु० उ० से०	३२	३

सकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	षकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
साध ..	खा० प० अ०	२२	१०	षूद ..	चु० उ० से०	३१	८
षान्त ..	चु० „ से०	२८	१४	सूजं ..	भा० आ० „	१०	१४
साम ..	„ उ० „	३२	२३	सूच्यं ..	„ प० „	८	२३
साम्ब ..	„ प० „	२८	१०	सृ ..	„ „ अ०	१४	१
सार ..	„ उ० „	३२	२१	सृ ..	जु० „ „	१८	५
षिच ..	तु० „ „	२५	१५	सृज ..	दि० आ० „	२०	३४
षिज् ..	खा० „ अ०	२२	३	सृज ..	तु० प० से०	२५	८
षिज् ..	क्रा० „ „	२७	१३	सृज् ..	भा० „ „	१४	२१
षिट ..	भा० प० से०	६	१७	षृभु ..	„ „ „	७	२३
षिधु ..	„ „ „	३	१८	षृभु ..	„ „ „	७	२४
षिधु ..	दि० „ „	२१	५	सेक्त ..	„ आ० „	४	८
षिधू ..	भा० „ „	३	१८	षेलु ..	„ प० „	८	५
षिभु ..	„ „ „	७	२४	षेह ..	„ आ० „	८	१८
षिभु ..	„ „ „	७	२४	षै ..	„ प० अ०	१३	२३
षिल ..	तु० „ „	२४	५	षी ..	दि० „ „	२०	८
षिवु ..	दि० „ „	१८	१४	स्कन्दिर ..	भा० प० „	१४	२०
षु ..	भा० „ अ०	१४	२	स्कभि ..	„ आ० से०	७	१४
षु ..	अ० „ „	१७	४	सखद ..	„ „ „	११	१४
षुज् ..	खा० उ० „	२२	३	सखल ..	„ प० „	८	५
सुख ..	चु० „ से०	३३	१७	सखलिः ..	„ „ „	१२	४
सुख ..	का० प० „	३४	७	ष्टक ..	„ „ „	११	२०
षुर ..	तु० „ „	२३	२२	ष्टगी ..	„ „ „	११	२१
षुह ..	दि० „ „	१८	२०	ष्टन ..	„ „ „	८	८
षू ..	तु० „ „	२५	३	ष्टभि ..	„ आ० „	७	१४
षूह् ..	अ० आ० „	१६	१६	ष्टम ..	„ प० „	१२	१३
षूह् ..	दि० „ „	२०	२	ष्ठल ..	„ „ „	१२	१४
सूच ..	चु० उ० „	३२	२२	स्तान ..	चु० उ० „	३२	१८
सूच ..	„ „ „	३३	६	सूत ..	दि० प० „	१८	१६
षूद ..	भा० आ० „	३	११	सूई ..	भा० आ० „	३	५

सकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	सकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
स्पदि	भा० आ० से०	३	८	स्फट्ट	तु० आ० से०	३०	८
स्पश	" उ० "	१३	१२	स्मिङ्	भा० " अ०	१४	५
स्फर	तु० प० "	२४	१२	स्मिङ्	तु० प० "	२८	१६
स्यन्दू	भा० आ० "	११	१०	स्मिट	" " से०	२८	१५
स्यम	तु० " "	३०	२६	स्मिवु	दि० " "	१८	१४
स्यमु	भा० प० "	१२	१३	ध्विदा	भा० आ० "	११	५
स्त्रकि	" आ० "	४	८	ध्विदा	" प० "	१४	२०
स्त्रगु	" " "	७	१४	ध्विदा	दि० " "	२१	४
स्त्रमु	" " "	११	८	हटीम	" " "	१८	१८
स्त्रुसु	" " "	११	८	स्त्रील	भा० " "	८	२५
ध्वज्ज	" " अ०	१४	१७	स्कुब्	क्रा० उ० अ०	२७	११
ध्वद	भा० " से०	३	१०	स्कुदि	भा० आ० से०	३	७
ध्वद	तु० उ० "	३१	२५	ष्टुच	" " "	५	६
स्वन	भा० प० "	१२	४	ष्टुज्	अ० उ० अ०	१७	७
स्वन	" " "	१२	१३	ष्टप्	तु० प० से०	३०	१८
ध्वप	अ० " अ०	१७	१८	ष्टुमु	भा० आ० "	७	१६
स्वर	तु० उ० से०	३२	१८	ष्टु	अ० प० अ०	१७	४
स्वर्द	भा० आ० "	३	१०	स्तुसु	दि० " से०	१८	१५
ष्ठा	" प० अ०	१३	२५	स्तुह	" " "	२१	७
ष्णा	अ० " "	१७	११	स्फुट	भा० आ० "	६	४
स्ना	भा० " "	१२	६	स्फुट	तु० प० "	२४	८
स्फायी	" आ० से०	८	१६	स्फुट	तु० उ० "	३१	१०
स्वाद	" " "	३	१२	स्फुटिर्	भा० प० "	६	२३
ष्टिष	स्वा० " "	२२	१२	स्फुड	तु० " "	२४	१३
ष्टिपृ	भा० " "	७	८	स्फुडि	तु० " "	२८	४
ष्टिम	दि० प० "	१८	१८	स्फुर	तु० " "	२४	१२
णिह	" " "	२१	७	स्फुर्का	भा० " "	५	१६
णिह	तु० " "	२८	१५	स्फुल	तु० " "	२४	१२
स्फिट	" " "	२८	१५	स्तु	भा० " अ०	१४	२

वकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०	हकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
अथूल	चु० उ० से०	२३	५	हय	भा० प० से०	८	२३
स्फूर्जा	भा० प० "	५	२१	हयं	" " "	८	२४
हृष	" " "	१०	१२	हल	" " "	१२	१५
हृह	तु० " "	२४	२	हसे	" " "	१०	२४
स्फुल्ल	स्वा० उ० अ०	२२	४	हाक्	जु० " अ०	१८	१८
स्फु	" प० "	२२	८	हाङ्	" आ० "	१८	१६
स्फुग	तु० " "	२५	८	हि	स्वा० प० "	२२	८
स्फुग	तु० आ० से०	३०	२२	हिक्र	भा० उ० से०	१३	३
स्फुह	" उ० "	३२	२१	हिट	" प० "	६	२०
स्फु	भा० प० अ०	१२	१	हिठ	क्रा० " "	२८	१८
स्फु	" " "	१४	१	हिडि	भा० आ० "	६	६
स्फु	स्वा० " "	२२	८	हिल	तु० प० "	२४	५
स्फु	भा० " "	१३	२६	हिवि	भा० " "	८	१४
स्तु	क्या० " से०	२८	२	हिष्क	चु० उ० "	३०	२४
स्तुज्	" उ० "	२७	१७	हिसि	ब० प० "	२६	१५
भटेपु	भा० आ० "	७	८	इ	जु० " अ०	१८	८
स्तेन	चु० उ० "	३३	२	इडि	भा० आ० से०	६	६
सेक	भा० आ० "	४	८	इडि	" " "	६	८
स्त्यै	" प० अ०	१३	२२	इडु	" प० "	७	५
ष्टे	" " "	१३	२३	हुङ्	अ० आ० अ०	१८	५
ह्यै	" " "	१३	२२	हृर्क्षा	भा० प० से०	५	१६
ह्यै	" " "	१३	२४	हुल	" " "	१२	१७
स्त्रोम	चु० उ० से०	३३	१५	हृडु	" " "	७	५
हट	भा० प० "	६	१८	होडु	" " "	६	१०
हठ	" " "	६	२५	हृ	" " अ०	१४	१
हद	" आ० अ०	१४	१७	हृ	जु० " "	१८	५
हन	अ० प० "	१६	३	हृज्	भा० उ० "	१३	१८
हम	भा० " से०	८	१०	हृणीङ्	कं० आ० से०	३४	१३
				हृम	दि० प० "	२१	१८

हकारायः	गणादयः	पृ०	पं०	हकारादयः	गणादयः	पृ०	पं०
हृषु ..	भा० प० से०	१०	२२	हृगी ..	भा० प० से०	११	२१
हेठ ..	” आ० ”	६	६	हृम ..	” ” ”	१०	२३
हेड ..	” प० ”	११	१८	हृल ..	” ” ”	१२	१
हेडु ..	” आ० ”	६	१०	हृल ..	” ” ”	१२	६
हंपु ..	” ” ”	७	११	हृद ..	” आ० ”	३	१२
हृषु ..	” ” ”	१०	१	हृदी ..	” ” ”	३	१२
हृडु ..	” प० ”	७	५	हृी ..	जु० प० अ०	१८	८
हृल ..	” ” ”	१२	१	हृीच्छ ..	भा० ” से	५	१५
हृल ..	” ” ”	१२	६	हृड् ..	अ० आ० अ०	१८	५
हृप ..	जु० ” ”	३०	१४	हृ ..	भा० प० से०	१३	२६
हृगी ..	भा० ” ”	११	२१	हृषु ..	” आ० ”	१०	१
हृस ..	” ” ”	१०	२२	हृज् ..	” उ० ”	१५	१३

इति

शुद्धिपत्रम् ॥

पृ०	पं०	अशुद्धम्	शुद्धम्	पृ०	पं०	अशुद्धम्	शुद्धम्
१	१३	अनिठ्	अनिट्	२४	१०	श्लेषे	श्लेषणे
५	५	धारणे	धारणो	२८	१८	हिठ	हिठ
५	१०	कुच	कुञ्च	३०	१	तृष	लूष
५	२२	भर्जने	भर्जने	३१	२५	आश्वा	आस्वा
६	१३	दाशीतिः	दाशीतिः	३२	३	क्षये	क्षेपे
८	६	वण	वण	३२	२६	समाज	संभाज
८	२२	०	मव्यबन्धमे	३५	६ ४ २१		४ २२
८	२३	पर्याप्ति	पर्याप्ति	३७	३५ २४ १३		२३ १३
१०	१२	ष्टच्च	ष्टृच्च	३७	४५ ८ २४		२८ ४
११	२४	वनच	चनच	४०	३८ ०	क्षमूषदि० प० से०	
१६	८	दाक्षितो	दाक्षी	४२	३६ भलभ	गलभ	
१८	८	हृ	ह्री	४३	१८ ८ २८		८ २६
१८	१६	०	अनुदाक्षी	४४	२३ " " "	" उ० "	
१८	७	भर्त्सन	भर्त्सन	४६	२६ ४ २३		४ २४
२०	६	पीडू	पीड्	४६	२७ जुड्	जुड	
२१	१३	०	व्युषविभागे	४६	३७ जृ	जृ	
२१	१४	व्युषविभागे	०	४७	११ टूल	टूल	
२२	१८	दृ	दृ	४८	२२ तृषचु० " " २१-१	०	
२३	२०	मृड	मृण	५४	२५ पूड	पूड	

इति

अथ गणानां सूचीपत्रम् ॥

—३:३:६—

गणाः	पृ०	पं०	गणाः	पृ०	पं०
अ			उत्करादयः	३०	४
अच्युतादयः	३७	१८	उत्तादयः	१८	२६
अङ्गुल्यादयः	४८	१२	उत्संगादयः	३७	१०
अजादयः	१६	५	उद्गाढादयः	४३	६
अजिरादयः	५४	२०	उपकादयः	१४	८
अध्यात्मादयः	३३	२४	उरःप्रभृतयः	५०	२२
अनुप्रवचनादयः	४१	४	ऊ		
अनुश्रुतिकादयः	५५	८	ऊर्थादयः	५	१३
अपूपादयः	३८	१२	क		
अर्द्धर्चादयः	११	१०	कगयनादयः	३४	५
अर्घ्यपादयः	४७	३	कण्ठादयः	२८	३
अरीहणादयः	२७	२३	ख		
अश्मादयः	२८	१८	खेषुकार्यादयः	२६	६
अश्वादयः	२१	१७	क		
अंश्वादयः	५३	२७	कच्छादयः	३२	७
अश्वादयः	३८	२५	कडारादयः	१०	१०
अश्वपत्यादयः	१८	२०	कणादयः	३१	११
आ			कथादयः	३०	१७
आकर्षादयः	४५	१०	कथादयः	३८	१८
आचितादयः	५३	१३	कर्कादयः	५२	१५
आहिताग्न्यादयः	१०	४	कर्णादयः	२८	३
उ			कर्णादयः	४४	४
उक्थादयः	२६	१६	कल्याणादयः	२३	६
उक्थादयः	५०	२६			

गणाः	पृ०	पं०	गणाः	पृ०	पं०
कवीजादयः	२४	१८	गङ्गादयः	३२	१३
कस्कादयः	५६	८	गुडादयः	३८	२४
क्रत्वादयः	५२	२१	गृष्मादयः	२३	८
क्रमादयः	२६	२१	गोपबनादयः	१३	८
कार्त्तिकीजपादयः	५१	१३	गोषदादयः	४५	४
काशादयः	२०	१०	गौरादयः	१६	१८
काश्यादयः	३१	१६	गौरादयः	५४	४
काष्ठादयः	५५	२१	घ		
किशरादयः	३८	४	घोषादयः	५२	८
किंशुलादयः	५४	१५	च		
कुञ्जादयः	१८	२०	चतुर्वर्णादयः	४२	१५
कुम्भपदीप्रभृतयः	५०	१४	चादयः	४	११
कुमुदादयः	२८	१५	चिह्णादयः	५२	२४
कुमुदादयः	२८	७	चूर्णादयः	५३	४
कुर्वादयः	२३	१७	छ		
कुलालादयः	३५	११	छनादयः	३८	८
कुम्भादयः	५६	२५	छेदादयः	४०	१०
कृतापकृतादयः	७	१७	त		
कृशाश्वादयः	२७	२८	तत्तादयः	३४	२५
कोटरादयः	५४	१५	तारकादयः	४४	११
क्रोडादयः	१७	२३	तालादयः	३६	४
क्रौडादयः	१८	१३	तिककितवादयः	१३	१४
ख			तिकादयः	२४	४
खण्डिकादयः	२५	८	तिष्ठद्गुप्रभृतयः	६	५
ग			तुदादयः	४६	२०
गम्यादयः	१५	८	तृणादयः	२८	१३
गर्गादयः	२१	४	तौल्व्यादयः	१२	१५
गवादयः	३८	४	द		
गवाश्वप्रभृतयः	१०	१८	दण्डादयः	४०	१५
			दधिपयसादयः	११	३

गणाः	पृ०	पं०	गणाः	पृ०	पं०
दामन्यादयः	४८	२०	प्रहृष्टादयः	५३	१७
दासीभारादयः	५१	२६	पानिसम्मितादयः	६	१८
द्वारादयः	५४	२७	पामादयः	४६	७
दिगादयः	३३	११	पाशादयः	२५	१४
विदण्डादयः	५०	४	प्रादयः	५	७
दृढादयः	४१	१७	पिच्छादयः	४६	८
देवपथादयः	४७	२४	प्रियादयः	५४	१०
ध			पील्वादयः	४४	५
धूमादयः	३१	२५	पुरोहितादयः	४२	२०
न			पुष्करादयः	४७	१३
नडादयः	२०	४	पृथ्वादयः	४१	१०
नडादयः	३०	१३	प्रेक्षादयः	२८	१५
नद्यादयः	३०	२२	पैलादयः	१२	८
न्यङ्कादयः	५५	१४	ब		
निबृद्धादयः	५३	२१	बलादयः	२८	२७
निष्कादयः	३६	१८	बलादयः	४७	१८
प			ब्राह्मणादयः	४१	२४
पक्षादयः	२८	२६	विदादयः	२०	१८
प्रगदिनादयः	२८	८	विल्वादयः	३४	१७
प्रकृत्यादयः	१०	१४	व्रीक्षादयः	४६	१४
प्रज्ञादयः	४८	२१	भ		
प्रतिजनादयः	३८	१४	भर्गादयः	२४	२३
परिमुखादयः	३३	१८	भस्त्रादयः	३७	१४
पर्णादयः	३६	२६	भिच्चादयः	२५	४
पर्षादयः	४८	२६	भिदादयः	१५	१४
पलयादयः	३१	५	भीमादयः	१५	२२
पलाशादयः	३५	२२	भृशादयः	१४	२०
प्रज्ञादयः	३६	१४	भौरिकादयः	२६	५

गणाः	पृ०	पं०	गणाः	पृ०	पं०
अ			वंशादयः	४०	५
मध्वादयः	२८	२५	वसंतादयः	२६	२५
मनोज्ञादयः	४३	२१	वज्रादयः	१७	१५
मयूरव्यंसकादयः	८	८	व्याघ्रादयः	७	६
महिषादयः	३७	२४	वाकिनादयः	२४	१३
मालादयः	५२	१८	वाह्यादयः	१८	८
य			विनयादयः	४८	१५
यवादयः	५६	४	विमुक्तादयः	४८	२२
यस्कादयः	१२	२५	व्युष्टादयः	४०	२०
याजकादयः	८	८	वृषादयः	५१	६
यावादयः	४८	१०	वेतनादयः	३७	४
युक्तारोह्यादयः	५२	३	श		
युवादयः	४३	१२	शण्डिकादयः	३४	१७
यौधेयादयः	२४	२४	शर्करादयः	४८	७
यौधेयादयः	४८	१	शरादयः	३५	२०
र			शरादयः	५४	२३
रजतादयः	३६	८	शाकपार्थिवादयः	८	३
रसादयः	४५	१७	शाखादयः	४८	३
राजदन्तादयः	८	१४	शार्ङ्गरवादयः	१८	५
राजन्यादयः	२५	१८	शिवादयः	२२	४
रेवत्यादयः	२३	१३	शुण्डिकादयः	३४	१२
ल			शुभ्रादयः	२२	१७
लोमादयः	४६	६	श्रेण्यादयः	७	८
लोहितादयः	१५	५	शौण्डादयः	६	१५
व			शौनकादयः	३५	५
वनस्पत्यादयः	५३	८	स		
वरणादयः	२८	२०	संकलादयः	२७	५
वराहादयः	२८	१२	संकाशादयः	२८	२४

सूचीपत्रम् ॥

५

गणाः	पृ०	पं०	गणाः	पृ०	पं०
सख्यादयः	२८	२०	सिध्मादयः	४५	२१
संतापादयः	४०	२६	सिंध्यादयः	३४	२३
संधिवेलादयः	३३	५	सुखादयः	४७	८
संपदादयः	१५	१८	सुतंगमादयः	२८	६
सर्वादयः	३	८	सुवास्वादयः	२७	१३
सवनादयः	५६	२०	सुषामादयः	५६	१४
स्वरादयः	३	१४	स्थूलादयः	४८	५
स्वस्वादयः	१६	१४	ह		
साक्षात्प्रभृतयः	५	२२	हरीतक्यादयः	३६	२०
स्नागतादयः	५५	४	हस्यादयः	५०	११

1	12	12	12
13	13	13	13
14	14	14	14
15	15	15	15
16	16	16	16
17	17	17	17
18	18	18	18
19	19	19	19
20	20	20	20
21	21	21	21
22	22	22	22
23	23	23	23
24	24	24	24
25	25	25	25
26	26	26	26
27	27	27	27
28	28	28	28
29	29	29	29
30	30	30	30

भूमिका ।

—0—

इस पुस्तक का नाम गणपाठ इस लिये है कि एकत्र मिला के बहुत २ शब्दों का सगुदाय पठित है । यह पुस्तक पाणिनि मुनि जीका बनाया है इस के कार्य-कर अष्टाध्यायी के सूत्र हैं यद्यपि काशिकादि पुस्तककों में तत्तत् सूत्र पर गण-पाठ भी रूप गया है तथापि बीच २ सूत्रों के दूर २ होने से गण भी दूर २ है इस से कष्टस्थ करना विचारना वा अनुवृत्तिकरना कठिन होता था इस लिये उस २ गणकार्य विधायक सूत्र को सार्थक लिख कर एक दो उदाहरण देके जहां २ एक ऐसा (:--)चिन्ह बना के लिखा है वहां २ से गण पाठ का आरम्भ समझना चाहिये और जिस २ शब्द को विशेष व्याख्या अपेक्षित थी उस २ पर एक आदि अङ्क लिख और रेखा देकर नीचे विवरण (जिस को नोट कहते हैं) लिखा है । उस को भी यथायोग्य समझ लेना चाहिये इन के अर्थ अष्टाध्यायी निरुक्त निघंटु और उणादिकोष तथा प्रकृति प्रत्ययादि की जहा से समझ लेना योग्य हैं । यद्यपि भ्वादि और उणादि भी एक २ सूत्र पर गण हैं तो भी उन के बड़े और विलक्षण (१) होने से पृथक् श्रीपाणिनि मुनि जी ने लिखे हैं और सत्र के समान वार्त्तिक गण है उन को भी वार्त्तिक के आगे लिख दिया है जो साधारणता से व्याकरण के बोध युक्त हैं वे भी इन का रूप और अर्थ पढ़ पढ़ा सकते हैं ॥

अक्षमतिविस्तरेण विपश्चिद्वरशिरोमणिषु ॥

स्थान महाराणा जी का उदयपुर }
मिति माघ शुक्ला १० सं० १८३८ }

दयानन्द सरस्वती

(१) भ्वादि धातु अनुबन्धसहित और उणादि में प्रकृतिप्रत्ययसाधुत्व पूर्वक लेख है और सर्वादि में सिद्ध शब्दों का पाठ अनुक्रम से है इसी लिये उन दोनों गणों से यह और इस से वे पृथक् २ रखे हैं ।

ओम्

अथ गणपाठः ।

—*—

१—सर्वादीनि सर्वनामानि ॥ अ० ॥ १ । १ । २७ ॥

सर्वादीनि प्रातिपदिकानि सर्वनामसंज्ञानि भवन्ति । सर्वे । सर्वस्मै । सर्वेषां नामानि सर्वनामानितीति समासेनान्वर्थसंज्ञा विज्ञानात् सर्वो नाम कश्चिन् मनुष्यविशेषस्तस्मै सर्वाय देहीति सर्वनामसंज्ञा न भवति । अत एव विशेषणवाचकानि सर्वादीनि प्रातिपदिकानि विज्ञेयानि :-

सर्वं । विश्व । उभ । उभय । उत्तर । उत्तम । इतर । अन्य । अन्यतर । त्व । त्वत् । नेम । सम (१) सिम (२) पूर्वपरावरदक्षिणोत्तरापराधराणि व्यवस्थायामसंज्ञायाम् ॥ स्वमतिज्ञातिधनाख्यायाम् ॥ अन्तरम्बहिर्योगोपसंव्यानयोः ॥ त्यदातद् । यद् । एतद् । इदम् । अदस् । एक । द्वि । युष्मद् । अस्मद् । भवतु । किम् । इति सर्वादिर्गणः ॥

२—स्वरादिनिपातमव्ययम् ॥ अ० ॥ १ । १ । ३७ ॥

स्वरादयश्च निपाताश्चैषां समाहारः । स्वरादिनिपातमव्ययसंज्ञं भवति । निपाताश्चादयो वक्ष्यन्ते :-

स्वर् । अन्तर् । प्रातर् । एते अन्तोदात्ताः । पुनर् । आद्युदात्तः । सनुतर् । उच्चैस् । नीचैस् । शनैस् । ऋधक् । आरात् । ऋते । युगपत् । पृथक् । अन्तोदात्ताः । ह्यस् । श्वस् । दिवा । रात्रौ । सायम् । चिरम् । मनाक् । ईषत् । जोषम् । तूष्णीम् । बहिस् । आविस् । अवस् । अधस् । समया । निकषा । स्वयम् । मृषा । नक्तम् । नज् । हेतो । अद्वा । इद्वा । सामि । ह्यस्पृभृतयोऽप्यन्तोदात्ताः । वत् (३) सन् ।

(१) सूत्रान्तरे समानामिति निर्देशात्सर्वपर्यायस्येव समशब्दस्य सर्वनामसंज्ञेयते तैन तुल्यवाचकस्य न भवति ॥

(२) इमानि त्रीणि सूत्राण्यष्टाध्याय्यामपि पठ्यन्ते । तत्र जसि विभाषा सर्वनामसंज्ञा । अत्र तु सामान्येन ॥

(३) वदिति तदन्तस्य वतिप्रत्ययान्तस्य ग्रहणम् । ब्राह्मणवत् । क्षत्रियवत् । स्थानिवत् । इत्यादि ॥

सनात् । सनत् । तिरस् । एत आद्युदात्ताः । अन्तरा । अयमन्तोदात्तः । अन्तरेण ।
 ज्योक् । कम् । शम् । सना । सहसा । विना । नाना । स्वस्ति । स्वधा । अलम् ।
 वषट् । अन्यत् । अस्ति । उपांशु । क्षमा । विहायसा । दोषा । मुधा । मिथ्या । (१)
 क्वातोसुन्कसुनः । क्वाकारान्तः सम्यन्तरान्तोऽव्ययीभावश्च ॥ पुरा । मिथो । मिथस् ।
 प्रबाहुकम् । आर्यहलम् । अभीक्ष्णम् । साकम् । साहम् । समम् । नमस् । हिकम् ।
 (२) तसिलादयः प्राक्पाशपः । शस्प्रभृतयः प्राक् समासान्तेभ्यः । सान्तः । कत्वर्थः ।
 तसिः । आच्छालो । प्रतान् । प्रशान् । इति स्वरादिर्गणः ॥

३—चादयोऽसत्त्वे ॥ अ० ॥ १ । ४ । ५७ ॥

अद्रव्यवाचकाश्चादयो निपातसंज्ञा भवन्ति । असत्त्व इति किम् । पशुर्वैपुरुषः ।
 अत्र पशुशब्दस्य द्रव्यवाचकत्वादव्ययसंज्ञा न भवति :-

च । वा । ह । अह । एव । एवम् । नूनम् । शश्वत् । युगपत् । सूपत् । कूपत् ।
 कुवित् । नत् । चेत् । चण् । कञ्चित् । यत्र । नह । हन्त । साकिम् । नकिम् । माह् ।
 नञ् । यावत् । तावत् । त्वा । त्वै । है । रे । औषट् । वौषट् । स्वाहा । वषट् ।
 स्वधा । ओम् । किल । तथा । अथ । सु । स्म । अस्मि । अ । इ । उ । ऋ । लृ ।
 ए । ऐ । ओ । औ । अम् । तक । उञ् । उकञ् । वेलायाम् । मात्रायाम् । यथा ।
 यत् । यम् । तत् । किम् । पुरा । अद्वा । धिक् । हाहा । हे । है । प्याट् ।
 पाट् । थाट् । अहो । उताहो । हो । तुम् । तथाहि । खलु । आम् । आहो ।
 अगो । ननु । मन्ये । मिथ्या । असि । ब्रूहि । तु । नु । इति । इव । वत् ।
 चन । बत । इह । आम् । शम् । कम् । अनुकम् । नहिकम् । हिकम् । सुकम् ।
 सत्यम् । ऋाम् । वाकिर् । नकिर् । आङ् । अ । मा । नो । ना । वाकिरादयः ।
 प्रतिषेधे । उत । दह । अडा । इडा । मुधा । नोचेत् । नचेत् । नहि । जातु ।
 कथम् । कुतः । कुत्र । अव । अनु । हाहो । हैहा । ईहा । आहोस्वित् । क्खट् ।
 खम् । दिव्या । पशु । वट् । सह । आनुषक् । अङ्ग । फट् । ताजक् । अये । अरे ।
 चटु । बाट् । कुम् । खुम् । घुम् । हुम् । आईम् । शीम् । स म् । वै । त्वे । तुवै ।
 न्वै । नुव । अध । अधम् । स्मि । अक्ख । अदल् । दह । हेहे । हैहै । नौ । म ।

(१) क्वादीनामष्टाध्यायां सूत्रपाठे ग्रहणमस्ति । तेषामेवात्र स्वरादिषु परिगणनं कृतम् । न कश्चिद्विशेषः ॥

(२) तद्धितश्चाऽसर्वविभक्तिरिति सूत्रेण येषामव्ययसंज्ञा तेषामेव तद्धितप्रत्ययानामत्र विस्पष्टार्थं परिगणनम् ॥

आस् । शस् । शुकम् । शम् । वव० । वात् । डिकम् । हिनुक् । वशम् । शिकम् ।
श्वकम् । सनुकम् । नुकम् । अन्त । द्यौ । सुक् । भाजक् । अले । वट् । वाट् । किम् ।
उपसर्गविभक्तिस्वरप्रतिरूपकाश्च निपाताः (१) इति चादिर्गणः ॥

४—प्रादयः ॥ अ० ॥ १ । ४ । ५८ ॥

असत्त्ववाचकाः प्रादयो निपातसंज्ञा भवति । परासृशति । पराजयते इत्यादि ।
असत्त्व इति किम् । परा जयति सेना । अत्रोपसर्गसंज्ञयात्मनेपदं साभूतः—
प्र । परा । अप । सम् । अनु । अव । निस् । निर् । दुस् । दुर् । वि । आङ् । नि ।
अधि । अपि । अति । सु । उत् । अभि । प्रति । परि । उप । इति प्रादयः ॥

५—ऊर्थादिच्विडाचश्च ॥ अ० ॥ १ । ४ । ६१ ॥

ऊर्थादयः शब्दाश्च्यन्ताडाजन्ताश्च क्रियायोगे गतिसंज्ञा भवन्ति । च्वि । शुक्ली-
कृत्य । शुक्लीकृतम् । लाच् । पटपटाकृत्य । पटपटाकृतम् । ऊरीकृत्य । शुक्लीकरोति
। पटपटाकरोति ऊरीकरोति । इत्यादि :-

ऊरो उररी । पापी । ताली । आताली । वेताली । धूसी । शकला । संशकला ।
ध्वंसकला । अंशकला ॥ शकलादयो हिंसायाम् ॥ गुलुगुधा पीडार्थे ॥ सजूः सहायार्थे ॥
फलू, फली, विल्ली, आल्ली । इति विकारे ॥ आलोष्टी । कराली । केवाली ।
शेवाली । वर्षाली । मसमसा । एतेहिंसायाम् । वषट् । वीषट् । औषट् ।
खाहा । खधा । बन्धा । प्रादुस् । अत् । आवित् । इत्यूर्थादयः ॥

६—साक्षात्प्रभृतौनि च ॥ अ० ॥ १ । ४ । ७४ ॥

साक्षादादीनि प्रातिपदिकानि कज्योगे विभाषा गतिसंज्ञानि भवन्ति ।
असाक्षात् साक्षात्कृत्वा । साक्षात्कृत्य । साक्षात्कृत्वा । इत्यादि :-
साक्षात् । मिथ्या । चिन्ता । भद्रा । लोचना । विभाषा । सम्पत्का । आस्था । अमा । अह्ना ।
प्राजर्या । प्राजरुहा । वीजर्या । वीजरुहा । संसर्या । अर्थे । लवणम् । उष्णम् ।
शीतम् । उदकम् । आर्द्रम् (२) अग्नौ । वशे । विकम्पने । विहसने । प्रहसने ।
प्रतपने । प्रादुस् । नमस् । आविस् । इति साक्षात्प्रभृतयः ॥

(१) उपसर्गप्रतिरूपकाः । अवदत्तम् । विदत्तम् । प्रदत्तम् । अत्राच उपसर्गादि-
ति तत्त्वं न भवति । विभक्ति प्रतिरूपकाः । चिरेण । चिरात् । चिराय । इत्यादयः ।
स्वरप्रतिरूपकाः— अ । इ । उ । ऋ । ए । ओ । इत्येवमादयः ॥

(२) लवणादय आर्द्रपर्यन्ताः शब्दा गतिसंज्ञासम्बन्धेन मकारान्ता निपात्यन्ते
नतु सर्वत्र ॥

७—तिष्ठद्गुप्रभृतौनिच ॥ अ० ॥ २ । १ । १७ ॥

तिष्ठद्गुवाद्यः समुदायाः कृतसमासा अव्ययीभावसंज्ञका विभाषयानिपात्यन्ते । तिष्ठन्ति गावो यस्मिन् काले दोहनाय स तिष्ठद्गु कालविशेषः । खलेयवादीनि प्रथमान्तानि विभक्त्यन्तरेण नैव संबध्यन्ते । अन्यपदार्थे च काले वर्तन्ते ।

तिष्ठद्गु । वहद्गु । आयतीगवम् । खलेयवम् । खलेवुसम् । नूनयवम् । लूयमानयवम् । पूतयवम् । पूयमानयवम् । संहतयवम् । संक्रियमाणयवम् । संहतवुसम् । संक्रियमाणवुसम् । एते कालशब्दाः । समभूमि । समपदाति । सुषमम् । विषमम् । निष्पमम् । दुष्पमम् । अपरसमम् । आयतीसमम् । प्राज्ञम् । प्ररथम् । प्रमृगम् । प्रदक्षिणम् । अपरदक्षिणम् । समप्रति । असम्प्रति । पापसमम् । पुण्यसमम् । इत्कर्मव्यतिहारे (१) इति तिष्ठद्गुप्रभृतयः ॥

८—सप्तमी शौण्डैः ॥ अ० ॥ २ । १ । ४० ॥

शौण्डैरिति बहुवचनादेव गणनिर्देशः । सप्तम्यन्तंसुबन्तं शौण्डादिभिः सप्त विभाषा समस्यते सप्तमी तत्पुरुषश्च स समासो भवति । अक्षेषु धूर्तोऽचधूर्तः । अक्षकितवः । इत्यादि :-

शौण्ड । धूर्त । कितव । व्याड । प्रवीण । संवीत । अन्तर् । अधिपटु । पण्डित । कुशल । चपल । निपुण । संव्याड । मय्य । समौर । इति शौण्डादयः ॥

९—पात्रेसंमितादयश्च ॥ अ० ॥ २ । १ । ४८ ॥

पात्रे संमितादयः समुदायाः क्षेपे गम्यमाने सप्तमीतत्पुरुषसंज्ञा निपात्यन्ते :-
(२) पात्रेसंमिताः । पात्रेवडूलाः । उदरकिमिः । कूपकच्छपः । कूपचूर्णकः । प्रवटकच्छपः । कूपमण्डूकः । कुम्भमण्डूकः । उदपानमण्डूकः । नगरकाकः । नगरवायसः । मातरिपुरुषः । पिण्डोशरः । गेहेशूरः । गेहेनर्दो । गेहेच्चेडी । गेहेविजितो । गेहेव्याडः । गेहेल्लसः । गेहेधृष्टः । गर्भेल्लसः । आखनिकवकः । गोष्ठेशूरः । गोष्ठेविजितो । गोष्ठेच्चेडी । गेहेमेही । गोष्ठेपटुः । गोष्ठेपण्डितः । गोष्ठेप्रगल्भः । कर्णेटिटिभः । कर्णेचुरचुरा । आकृतिगणोयम् ॥

(१) कर्मव्यतिहारोऽर्थे समासान्तो इत्प्रययान्ता अपि शब्दा अव्ययीभावसंज्ञा भवन्ति । दण्डादण्डि । मुसलामुसलि । नखानखि । केशाकेशि । इत्यादि ॥

(२) योऽत्र गणे ज्ञान्तास्तत्र क्षेप इति पूर्वसूत्रेणैव सिद्धे पुनः पाठो युक्तारोह्याद्यन्तर्गत पात्रेसंमितादीनां पूर्वपदाद्युदात्तार्थः ॥

१०—उपमितं व्याघ्रादिभिः सामान्याप्रयोगे ॥ अ० ॥ २।१।५६॥

सामान्यधर्मस्याप्रयोगे सत्युपमेयवाची सुबन्तमुपमानवचनैर्व्याघ्रादिभिः सह विभाषा समस्यते स समानाधिकरणतत्परः समासो भवति व्याघ्र इव पुरुषः । कु-
षव्याघ्रः । पुरुषसिंहः । इत्यादि । सामान्याप्रयोग इति किम् । पुरुषो व्याघ्र इव शूरः ।
उपमानोपमेयप्रधानो धर्मः शूरत्वमत्र प्रयुज्यतेऽतः समासनिषेधः :-

व्याघ्र । सिंह । ऋच । ऋषभ । चन्दन । वृक्ष । वृष । वराह । हस्तिन् । कुञ्जर
। बभ । पृषत् । पुण्डरीक । बलाहक (१) आकृतिगणोऽयम् । इति व्याघ्रादयः ॥

११—श्रेण्यादयः कृतादिभिः ॥ अ० ॥ २।१।५६॥

श्रेण्यादयः सुबन्ताः कृतादिभिः समानाधिकरणैः सह विभाषा समस्यन्ते ।
अश्रेण्यः श्रेण्यः कृताः श्रेणिकृताः (२) एककृतावसन्ति वणिजः । इत्यादि :-

श्रेणि । एक । पूग । कुण्ड । राशि । विशिख । निचय । निधान । इन्द्र ।
देव । मुण्ड । भूत । अवण । वदान्य । अध्यापक । ब्राह्मण । क्षत्रिय । पटु । पण्डित ।
कुशल । चपल । निपुण । कृपण । इति श्रेण्यादयः । कृत । मित । मत । भूत ।
उक्त । समाज्जात । समान्जात । समाख्यात । सभावित । अवधारित । निराकृत ।
अवकल्पित । उपकृत । उपाकृत । आकृतिगणोऽयम् । इति कृतादयः ॥

१२—वा०—कृतापकृतादौ नामुपसंख्यानम् (३) ॥ २।१।६०॥

कृतापकृतम् । मुक्तविमुक्तम् । पीतविपीतम् । गतप्रत्यागतम् । यातानुयातम् ।
क्रयाक्रयिका । पुटापुटिका । फलाफलिका । मानोन्मानिका । इति कृतापकृतादयः ।

(१) अत्राकृतिगणेनेदमपि सिद्धं भवति । सुखं पद्ममिव, सुखपद्मम् । सुखकम-
लम् । करकिसलयम् । पार्थिवचन्द्रः ॥

(२) अत्र श्रेण्यादिषु स्वार्थवचनमिति वार्त्तिकेन स्वार्थलाभः । यदा च च्यन्ताः
श्रेण्यादयस्तदा च्विप्रत्ययान्तानां गतिसंज्ञत्वात्कुगतिप्रादय इति नित्यसमासः
श्रेणीकृताः । इत्यादि ॥

(३) अनवविशिष्टकृतान्ते नापि समासो यथा स्यादिति वार्त्तिकम् । कृतं चापकृतं
च कृतापकृतं । वार्त्तिकोपरि तत्सूत्रसंख्या सर्वत्र धरिष्यते । यस्योपरि महाभाष्ये
वार्त्तिकमस्ति ॥

१३—वा०—समानाधिकरणाधिकारे शाकपार्थिवादीनामु-
पसंख्यानमुत्तरपदलोपश्च (१) २ । १ । ६६ ॥

शाकभोजी पार्थिवः शाकपार्थिवः । कुतपसौश्रुतः । अजातीत्वलिः । यष्टि-
मौद्गल्यः । इत्यादि ॥

१४—मयूरव्यंसकादयश्च ॥ अ० ॥ २ । १ । ७२ ॥

मयूरव्यंसकाः समुदायाः कृतसमासाः समानाधिकरणतत्पुरुषसंज्ञका निपात्यन्ते
चकारो निश्चयार्थः । परममयूरव्यंसकइतिसमासान्तरं न भवति :—

मयूरव्यंसकः । छात्रव्यंसकः (२) । काखोजमुण्डः । यवनमुण्डः । (३)
छन्दसि । हस्तेष्ट्य । पादेष्ट्य । लाङ्गलेष्ट्य । पुनर्दाय ॥ (४) एहोडादयोऽन्य-
दर्थे ॥ एहोडम् । एहियवं वर्तते । एहिवाणिजाक्रिया । अपेहिवाणिजा । प्रेहिवाणिजा ।
एहिस्वागता । अपेहिस्वागता । प्रेहिस्वागता । एहिद्वितीया । अपेहिद्वितीया । प्रोहकटा ।
अपोहकटा । प्रोहकर्दमा । अपोहकर्दमा । उद्धरचूडा । आहरचेला । आहरवसना ।
आहरवनिता । कृतविचक्षणा । उद्धरोत्सृजा । उद्धमविधमा । उत्पचविपचा ।
उत्पतनिपता । उच्चावचम् । उच्चनीचम् । अपचितोपचितम् । अवचितपराचितम् ।
निश्चप्रचम् । अकिंचनम् । स्नात्वाकालकः । पीत्वास्थिरकः । भुक्त्वा सुहितः । प्रोष-
पापीयान् । उत्पत्यव्याकुला । निपत्यरोहिणी । निप्रसृश्यामा । अपेहिप्रघसा ।
इहपञ्चमी । इहद्वितीया । जहिकर्मणा । बहुलमाभोक्ष्ये कर्त्तारं चाभिदधाति (५) ॥

(१) शाकपार्थिवादिषु समानाधिकरणतत्पुरुषः समासो यथा स्यात् । पूर्वस-
मासे यदुत्तरपदं तस्य च लोपः । यथा दृष्टं विज्ञेयम् ॥

(२) मयूर इव व्यंसको धूर्त्तो मयूरव्यंसकः । छात्र इव व्यंसकः । काखोज इव
मुण्डः । इत्युपमानसमासापवादोऽयं समासः ॥

(३) अतोऽग्रे चत्वारः शब्दाश्छन्दसि वेदविषये निपात्यन्ते ॥

(४) त्वं यस्येडामन्नं सुति वा—एहि प्राप्नुहि तत्, एहोडम् । एवमेहियवादिषु
यथाप्रयोगमर्थानुकूलः समासो ज्ञेयः ॥

(५) जहिक्रियाऽऽभोक्ष्येऽर्थे स्वेनैव कर्मणा सह बहुलंसमस्यते समाससमुदा-
यश्च कर्त्तृवाचको भवति । त्वंजोडंजहि, इति जहजोडस्त्वम् । उज्जहिजोडः ।
जहिस्त्वम् । इत्यादि । आख्यातः क्रियाशब्द आख्यातनेव सहसमस्यते । अश्नीत
च पिबति च, इति समासेकते प्रातिपदिकसंज्ञायक्रियाविशेषणे टाप् । अश्नीत
पिबता । इत्यादि ॥

जहिजोडः । उज्जहिजोडः । जहिस्तम्बः । उज्जहिस्तम्बः । (आख्यातमाख्यातेन क्रियासातये) ॥ अग्रनोतपिवता । पचतभृज्जता । खादतमोदता । खादताचमता । आहरनिवपा । आवपनिष्किरा । उत्पचविपचा । भिन्दिबलवणा । छिन्दिबिचचणा । पचलवणा । पचप्रकूटा । (१) इतिमयूरव्यंसकादयः ॥

१५ — याजकादिभिश्च ॥ अ० ॥ २ । २ । ६ ॥

षष्ठान्तं सुवन्तं याजकादिभिः सुवन्तैः सह समस्यते स षष्ठीतत्पुरुषः समासो भवति । ब्राह्मण्याजकः । क्षत्रियाजकः । प्रतिषेधबाधकमिदं सूत्रम् :—

याजक । पूजक । परिचारक । परिषेचक । परिवेषक । स्नातक । अध्यापक । उत्सादक । उद्वर्त्तक । हर्तृ । दर्त्तक । होत । पोत । भर्तृ । रथगणक । पतिगणक । इति याजकादयः ॥

१६ — राजदन्तादिषु परम् ॥ अ० । २ । २ । ३१ ॥

राजदन्तादिषु परमुपसर्जनं प्रयोक्तव्यम् । पूर्वनिपातापवादः । दन्तानां राजा, राजदन्तः । अनेन दन्तशब्दस्य पूर्वनिपातो बाध्यते । :-

राजदन्तः । अश्वेवणम् । लिप्तवासितम् । नग्नमुषितम् । सिक्तसंसृष्टम् । सृष्ट-
लुब्धितम् । अवक्लिन्नपक्वम् । अपिर्तोमम् । उप्तगाढम् । उलूखलमुसलम् । तण्डु-
लकिण्वम् । दृषदुपलम् । आरग्वायनबन्धकी । चित्ररथबाह्वीकम् । आवन्त्यश्मकम् ।
शूद्रार्थम् । स्नातकराजानो । विवक्षेनार्जुनी । अविभ्रुवम् । दारगवम् । धर्मार्थो ।
अर्थधर्मो । कामार्थो । अर्थकामो । शब्दार्थो (२) । अर्थशब्दो । वैकारिमतम् ।
गजवाजम् । गोपालधानीपूलासम् । पूलासककरण्डम् । स्थूलपूलासम् । उशीर-
बीजम् । सिञ्चास्थम् । चित्रास्वाती । भार्यापती । जायापती (३) । जम्पती ।
दम्पती । पुत्रपती । पुत्रपशू । केशश्मशू । श्मशुकेशी । शिरोबीजम् ।
सर्पिर्मधुनी । मधुसर्पिषो । आद्यन्तो । अन्तादौ । गुणवृद्धी । वृद्धिगुणौ । इति
राजदन्तादयः ॥

(१) अविहितलक्षणस्तत्पुरुषो मयूरव्यंसकादिषु द्रष्टव्यः ॥

(२) धर्मादिषु भयमिति वार्त्तिकेन कृतद्वन्द्वयोर्द्वयोरपि पर्यायेण पूर्वनिपा-
तः । अत्र गणान्तेऽपि केशादयो धर्मादिषु द्रष्टव्याः ॥

(३) अत्र जायाशब्दस्य जम्भावो दम्भावश्च निपात्यते । अस्मिन् गणे सर्वेषु
समाभेषूपसर्जनमनुपसर्जनं वा निपात्यते । सर्वेषां च यथाप्राप्तानामपवादः ॥

१७-वाऽऽहिताग्न्यादिषु ॥ अ० ॥ २ । २ । ३७ ॥

आहिताग्न्यादिषु निष्ठान्तस्य विभाषा पूर्वनिपातो भवति पक्षे च परनिपातः ।
आहितोऽग्निर्येन स :-

आहिताग्निः । अग्न्याहितः । जातपुत्रः । पुत्रजातः । जातदन्तः । जातश्मश्रुः । तैलपी-
तः । घृतपीतः । उदभार्यः । गतार्थः । आकृतिगणोऽयम् (१) । इत्याहिताग्न्यादयः ॥

१८-कडाराः कर्मधारये ॥ अ० ॥ २ । २ । ३८ ॥

कर्मधारये समाने कडारादयः शब्दा विभाषा पूर्व प्रयोक्तव्याः । कडारश्चासौ
जैमिनिश्च कडारजैमिनिः । जैमिनिकडारः । इत्यादि । कडारादीनां गुणवाचका-
द्विशेषणस्य पूर्वनिपातः प्राप्तः स बाध्यते :-

कडार । गडुल । काण । खज्ज । कण्ठ । खज्जर । खलति । गौर । वृह ।
भिन्नुक । पिङ्गल । तनु । षटर । इति कडारादयः । कर्मधारय इति किम् ।
कडारपुरुषोग्रामः । अत्र बहुव्रीहौ माभूत् ॥

१९-वा०-तृतीयाविधाने प्रकृत्यादिभ्य उपसंख्यानम् (२) ॥ २ । ३ । १८ ॥

प्रकृति । प्राय । गोत्र । सम । विषम । हिद्रोण । पञ्चक । साहस्र । आकृति-
गणोऽयम् । इति प्रकृत्यादयः ॥

२०-गवाश्वप्रभृतौनि च ॥ अ० ॥ २ । ४ । ११ ॥

गवाश्वप्रभृतौनि कृतैकवद्भावानि द्वन्द्वरूपाणि सिद्धानि प्रातिपदिकानि निपा-
त्यन्ते । गौश्चाश्वश्च :-

गवाश्वम् । गवाविकम् । गवैडकम् । अजाविकम् । अजैडकम् । कुजवामनम् ।
कुजकैरातम् । पुत्रपीत्रम् । श्वचण्डालम् । स्त्रीकुमारम् । दासीमाणवकम् । शा-
टीपिच्छकम् । उष्ट्रखरम् । उष्ट्रशशम् । मूत्रशक्तम् । मूत्रपुरीषम् । यक्तन्मदः ।
मांसशोणितम् । दर्भशरम् । दर्भपूतकम् । अर्जुनशिरीषम् । तृणोलपम् । दासीदा-
सम् । कुटीकुटम् । भागवतीभागवतम् (३) । इति गवाश्वप्रभृतयः ॥

(१) अत्राकृतिगणेन गडुकण्ठादयोऽपि द्रष्टव्याः । कण्ठेगडुः । गडुकण्ठः ।
गडुशिराः । इत्यादि ॥

(२) प्रकृत्यादिभ्यस्तृतीयाविभक्तिर्यथा स्यात् । कर्त्तृकरणाभावाद्प्राप्ता विधीयते ।
प्रकृत्याऽभिरूपः । प्रकृत्या दर्शनीयः । इत्यादि ॥

(३) अत्र गणे यथोच्चारित एव द्वन्द्वो द्रष्टव्यः । तेन रूपान्तरेण भवति । गोश्वम् ।
गोश्वौ । अत्र पशुद्वन्द्वो विभाषैकवद् भवति ॥

२१—न दधिपयआदीनि ॥ अ० ॥ २ । ४ । १४ ॥

दधिपयआदीनि शब्दरूपाणि द्वन्द्वे नैकवद्भवन्ति :-

दधिपयसौ । सर्पिर्मधुनौ । मधुसर्पिषी । ब्रह्मप्रजापतौ । शिववैश्वणौ ।
स्कन्दविशाखौ । परिव्राट्कौशिकौ । परिव्राजककौशिकौ । प्रवर्ग्योपसदौ ।
शुक्लकणौ । इध्मावर्हिषी । दीक्षातपसौ । अक्षातपसौ । मेधातपसौ । अध्ययन-
तपसौ । उलूवलमुसले । आद्यावसाने । अक्षामेधे । ऋक्सामे । वाङ्मनसे । इति
दधिपयआदयः ॥

२२—अर्द्धर्चाः पुंसि च ॥ अ० ॥ २ । ४ । ३१ ॥

अर्द्धर्चादयः शब्दाः पुंसि चान्त्रपुंसके च भाष्यन्ते :-

अर्द्धर्चे । गोमय । कषाय । कार्षापण । कुतप । कपाट । शङ्ख । चक्र । गूथ ।
यूथ । ध्वज । कबन्ध । पद्म । गृह । सरक । कंस । दिवस । यूप । अन्धकार । दण्ड ।
कमण्डलु । मण्ड । भूत । द्वीप । द्यूत । चक्र । धमे । कमेन् । मोदक । शतमान । यान ।
नख । नखर । चरण । पुच्छ । दाडिम । हिम । रजत । सक्तु । पिधान । सार ।
पात्र । घृत । सैन्व । औषध । आढक । चषक । द्रोण । खलौन । पात्रौव । षष्टिक ।
वार । बाण । प्रोथ । कपित्थ । शुष्क । शौल । शूलव । सोधु । कवच । रेणु । कपट ।
सोकर । मुसल । सुवर्ण । यूर । चमस । वर्ण । क्षौर । कर्ष । आकाश । अष्टापद ।
मङ्गल । निधन । निर्गस । जभ । वृत्त । पुस्त । ज्वेडित । शृङ्ग । शृङ्खल । मधु ।
मूल । मूनक । शराद । शाल । वप्र । विमान । मुख । प्रयौत्र । शून । वज्र । कर्पट ।
शिखर । कल्क । नाट । मस्तक । वलय । कुसुम । दण । पङ्क । कुण्डल । किरीट ।
अर्बुद । अद्भुश । तिमिर । आश्रम । भूषण । इल्कस । मुकुल । वसन्त । तडाग ।
पिटक । विटङ्क । माष । कोश । फलक । दिन । दैवत । पिनाक । समर । स्थाणु ।
अनीक । उपवास । शाक । कर्पास । चषाल । खण्ड । दर । विटप । रण । बल ।
मल । मृणाल । हस्त । सूत्र । ताण्डव । गाण्डीव । मण्डप । पटह । सौध । पार्श्व ।
शरीर । फल । छल । पुर । राष्ट्र । विश्व । अम्बर । कुट्टिम । मण्डल । वकुद ।
तोमर । तोरण । मञ्चक । पुङ्ख । मध्य । बाल । बल्मौक । वर्ष । वस्त्र । देह ।
उद्यान । उद्योग । स्नेह । स्वर । सङ्गम । निष्क । क्षेम । शूक । छत्र । पवित्र ।
यौवन । पानक । मूषिक । वल्कल । कुञ्ज । विहार । लोहित । विषाण । भवन ।
अरण्य । पुलिन । दृढ । आसन । ऐरावत । शूर्प । तीर्थ । लोमश । तमाल ।
लोह । दण्डक । शपथ । प्रतिसर । दारु । धनुस् । मान । तङ्क । वितङ्क । मव ।
सहस्र । ओदन । प्रवाल । शकट । अपराह्ण । नीड । शकल । कुणप । मुण्ड ।
पूत । मरु । लोमन । लिङ्ग । सीर । क्षत । ऋण । कडार । पूर्ण । पणव । विशाल ।

वुस्त । पुस्तक । पक्ष्वा निगडाखल । स्थूल । शार । नाल । प्रवर । कटक । कण्टक ।
 काल । कुसुद । पुराण । जाल । स्कंधाललाटाकुङ्कुम । कुशलाविडङ्ग । पिण्याक ।
 आर्द्र । हल । योधाबिम्बाकुङ्कुट । कडप । खण्डल । पञ्चक । वसु । उद्यम । स्तन ।
 स्तेन । क्षत्र । कलह । पालक । वर्चस्क । कूर्च । तण्डक । तण्डुल । इत्यर्द्धर्चादयः ॥

२३—पैलादिभ्यश्च ॥ अ० ॥ २ । ४ । ५६ ॥

पैलादिप्रातिपदिकेभ्यो युवप्रत्ययस्य लुग्भवति । पीलाया अपत्यं पैलः । तस्य
 युवापत्यमिति फिज् तस्य लुक् । पैलः पिता । पैलः पुत्रः । एवं शालङ्किः । इत्यादि
 पैल । शालङ्कि । सात्यकि । सात्यकामि । दैवि । औदमज्जि । औदव्रजि ।
 औदमेघि । औदबुद्धि । दैवस्थानि । पैङ्गलायनि । राणायनि । रौहचिति । भौलि-
 ङ्गि । औदगाहमानि । औज्जिहानि । रागक्षति । राणि । सौमनि । जहमानि ।
 तद्राजाच्चाणः (१) आकृतिगणोयम् इति पैलादयः ॥

२४—न तौल्वलिभ्यः ॥ अ० ॥ २ । ४ । ६१ ॥

तौल्वल्यादिभ्यः परस्य युवप्रत्ययस्य लुङ् न भवति तुल्वलस्य गोत्रापत्यं
 तौल्वलिः । तस्य युवापत्यं तौल्वलायनः :-

तौल्वलि । धारणि । रावणि । पारणि । दैलीपिदेवलि । दैवमति । दैवयन्त्रि
 प्रावाहणि । माभ्यातकि । आनुहारति । श्वाफलिक । आनुमति । आहिंसि । आसु-
 रि । आयुधि । नेमिधि । आसिबन्धकि । बैकि । पौष्करसादि । वैरकि । बैलकि
 वैहति । वैकर्णि । कारेणुपालि । कामलि । राभ्यकि । आसुराहति । प्राणाहति
 पौष्कि । कान्दकि । दौषकगति । आन्तराहति । इति तौल्वल्यादयः ॥

२५—यस्कादिभ्यो गोत्रे ॥ अ० ॥ २ । ४ । ६३ ॥

यस्कादिभ्यः प्रातिपदिकेभ्यः परस्यास्त्रीलिङ्गस्य बहुवचनेवर्त्तमानस्य गोत्रप्रत्य-
 यस्य लुग्भवति यदि तेनैव गोत्रप्रत्ययेन कृतं बहुत्वं भवेत्तदा । यस्कस्य गोत्रापत्यं
 यास्कः । यास्कौ । यस्काः । लभ्याः । तेनेवेति किम् । प्रियो यास्कौ येषां ते प्रिययास्काः
 अस्त्रियामिति किम् । यास्क्यः स्त्रियः । गोत्र इति किम् । यास्काश्चात्राः । :-

यस्क । लभ्य । दुह्य । अयःस्थूण । तण्कर्ण (२) । सदामत्त । कम्बल-
 भार । अहिर्योग । कर्णाटक । पर्णाडक । पिण्डीजङ्घ । बकसकथ (३) ॥

(१) वङ्गानां राजावाङ्गः । तस्य युवापत्यम् वाङ्गः । अंगस्यापत्यमांगः पिता पुत्री वा ॥

(२) यस्कादिपञ्चभ्यः शिवादित्वादण् ॥

(३) सदामत्तादिसप्तभ्य इज् ॥

वस्ति । कटु । विस्त्रि । कटु । अजवस्ति । मित्रयु (१) । रत्नामुख । जङ्घारथ ।
मन्यक । उत्कासकटुकमन्यक । पुष्करसद् । विषपुट । उपरिमेखल । क्रोष्टुमान ।
क्रोष्टुपाद् । शीर्षमाय (२) । खरप (३) । पदक । वर्मक (४) भन्दन (५) ।
भडिल । भण्डिल । भडित । भण्डित (६) । इतिथस्कादयः ॥

२६—नगोपवनादिभ्यः ॥ अ० ॥ २ । ४ । ६७ ॥

गोपवनादिप्रातिपदिकेभ्यः परस्य गोत्रप्रत्ययस्य बहुवचनविभक्तौ लुङ् न भवति
यज्जोश्चेति प्राप्तौ लुक् प्रतिविध्यते । गोपवनेस्य गोत्रापत्यं गौपवनः । गौपनी ।
गौपवनाः । :-

गोपवन । शिशु । बिन्दु । भाजन । अश्व । अवतान । श्यामाक । श्वापर्ण ।
इत्यष्टौ विदाद्यन्तर्गता गोपवनादयः ॥

२७—तिककितवादिभ्यो द्वन्द्वे ॥ अ० ॥ २ । ४ । ६८ ॥

तिकादिभ्यः कितवादिभ्यश्च परस्य गोत्रप्रत्ययस्य द्वन्द्वसमासे बहुवचनविभक्तौ
लुग्भवति । तैकानयश्च कैतवायनयश्चैत्यत्र तिकादिभ्यः फिच् तस्य लुक् :-

तिककितवाः । वङ् खरभण्डोरथाः (७) उपकलमकाः (८) पफकनरकाः ।
वकनखखगुदपरिणद्धाः (९) । उब्जककुभाः (१०) । लङ्कशान्तमुखाः (११)

(१) वस्त्यादिषड्भ्यो गृष्ट्यादित्वाङ् ढञ् ॥

(२) रत्नामुखादिकादशभ्य इञ् ॥

(३) खरपशब्दान्नडादित्वाफिक् ॥

(४) पदकवर्मकाभ्यामिच् ॥

(५) भन्दनशब्दाच्छिवादित्वादण् ॥

(६) भडिलादिचतुर्भ्योऽश्वादित्वात् फञ् ॥

(७) वाङ् खरयश्च भांडोरयश्चेतीज् ॥

(८) औपकायनश्च लामकायनश्चेति नडादित्वात् फक् ।

(९) पाफकयश्च नारकयश्च, वाकनखयश्च, श्वागुदपरिणद्धयश्च सर्वेभ्योऽत
इच्, तस्य लुक् ॥

(१०) औब्जयश्च, इच् । काकुभाश्च, शिवादित्वादण् । तयोर्लुक् ॥

(११) लाङ्कयश्च शान्तमुखयश्च, इच् तस्य लुक् ॥

उरसलङ्कटाः (१) । अष्टककपिष्ठलाः । कणाजिनकणसुन्दराः (२) ।
अग्निवेशदासेरकाः (३) ॥ इतितिककितवादयः ॥

२८—उपकादिभ्योऽन्यतरस्यामदन्वे ॥ अ० ॥ २ । ४ । ६६ ॥

उपकादिप्रातिपदिकेभ्यः परस्य गोत्रप्रत्ययस्य बहुवचनविभक्तौ हन्ते चाहन्ते च विभाषा लुगभवति । अदन्वप्रहणं हन्दाधिकारनिवृत्त्यर्थम् । एतेषां मध्ये त्रयो हन्ता स्तितिककितवादिषु पठिताः । उपकलमकाः । अष्टककपिष्ठलाः । कणाजिनकणसुन्दराः । तेभ्यः पूर्वसूत्रेणैव नित्यलुगभवति । अदन्तेत्वनेन विकल्पः । उपकाः । औपकायनाः । लमकाः । लामकायनाः । शेषाणां हन्तेऽहन्ते च विकल्पः :-

उपक । लमक । अष्टक । कपिष्ठल । कणाजिन । कणसुन्दर । पण्डारक । अण्डारक । गङ्क । सुपर्यंक । सुपिष्ठ । मयूरकर्ण । खारोजङ्घ । शलाबल । पतञ्जल । कठेरणि । कुषीतक । काशकृत्स्न । निदाघ । कलशीकण्ठ । दामकण्ठ । कणपिङ्गल । कर्णक । पर्णक । जटिलक । बधिरक । जन्तुक । अनुलोम । अर्धपिङ्गलक । प्रतिलोम । प्रतान । अनभित । चूडारक । उदङ्क । सुधायुक । अवन्धक । पदञ्चला । अनुपद । अग्रजग्ध । कमक । लेखाम्भ । कमन्दक । पिञ्जल । मसूरकर्ण । मदाघ । कदामत्त । इत्युपकादयः ॥

२९—भृशादिभ्यो भुव्यच्चेर्लोपश्च हलः ॥ अ० ॥ ३ । १ । १२ ॥

अच्यतेभ्यो भृशादिप्रातिपदिकेभ्यो भवत्यर्थे क्यङ् प्रत्ययो भवति हलन्तानां चान्त्यलोपः । अभृशो भृशो भवतीति भृशायते । सुमनायते । अच्चेरिति किम् । भृशीभवति । अत्र मा भूतः :-

भृश । शीघ्र । मन्द । चपत् । पण्डित । उत्सुक । उन्मनस् । अभिमनस् । सुमनस् । दुमेनस् । रहस् । रेहस् । शश्वत् । हृहत् । वेहत् । नृषत् । शुधि । अधर । ओजस् । वचेस् । विमनस् । रमन् । हन् । रोहत् । शुचिस् । अजरस् । इति भृशादिः ॥

(१) औरसायनश्च, तिकादित्वात् फिज् । लाङ्कटयश्च, इज् तथोलुक् ॥

(२) अष्टकयश्च, कापिष्ठलयश्च । कणाजिनयश्च कणासुन्दरयश्च । अत

इज् तस्यलुक् ॥

(३) अग्निवेश्याच्च, गर्गादित्वाद् यज् । दासेरकयश्च, अत इज् तथोलुक् ।

३०—लोहितादिडाज्भ्यः क्यप् ॥ अ० ॥ ३ । १ । १३ ॥

अच्यन्तेभ्यो लोहिताभ्यो डाजन्तेभ्यश्च भवत्यर्थे क्यप् प्रत्ययो भवति । अलोहितो लोहितो भवति लोहितायते । लोहितायति । अपटपटा पटपटा भवति पटायति । पटपटायते :-

लोहित । नील । हरित । पीत । मद्गु । फेन । मन्द । आकृतिगणत्वात् । वस्मन् । निद्रा । करुणा । कृपा । इति लोहितादयः ॥

३१—भविष्यति गम्यादयः ॥ अ० ॥ ३ । ३ । ३ ॥

गम्यादयः शब्दा भविष्यति काले साधवो भवन्ति । ग्रामंगमौ :-

गमी । आगामी । प्रस्थायी । प्रतिरोधी । प्रतिबोधी । प्रतियोधी । प्रतियोगी ॥ प्रतियायी । आयायी । भावी । इति गम्यादयः ॥

३२—षिद्भिद्दिभ्योऽङ् ॥ अ० ॥ ३ । ३ । १०४ ॥

षिद्भ्यो भिदादिभ्यश्च धातुभ्यः स्त्रियामङ् प्रत्ययो भवति । जृष्-जरा । वपा । भिदादयः पठ्यन्ते :-

भिदा (१) । छिदा । विदा । क्षिपा ॥ गुहा गिर्योषधयोः ॥ अक्षा । मेधा । गोधा । आरा । हारा । कारा । क्षिया । भारा । धारा । रेखा । लेखा । चूडा । पोडा । वपा । वसा । सृजा ॥ कृपेः संप्रसारणं च ॥ कृपा ॥ भिदा, विदारणे ॥ छिदा, वैधीकरणे ॥ आरा, शस्त्राम् ॥ धारा प्रपाते । इति भिदादयः ॥

३३—वा०—संपदादिभ्यः क्तिप् (२) ॥ अ० ॥ ३ । ३ । १०८ ॥

संपत् । विपत् । प्रतिपत् । आपत् । परिषत् । इति संपदादयः ॥

३४—भौमादयोऽपादाने ॥ अ० ॥ ३ । ४ । ७४ ॥

भौमादयः शब्दा उणादिस्था अपादानकारके निपात्यन्ते :-

भौमः । भौष्मः । भयानकः । वरुः । चरुः । भूमिः । रजः । संस्कारः । संक्रन्दनः । प्रपतनः । समुद्रः । स्रुचं । स्रुक् । खलतिः ॥ इति भौमादयः ॥

(१) भिदादिगणेष्वर्थे नियमः स महाभाष्यकारेणैव कृतोऽस्ति । विदारणा-दन्यार्थे भित्तिरिति सर्वत्रार्थान्तरे क्तिन् ॥

(२) संपदादिगणपठितेभ्य एव स्त्रियां क्तिप् प्रत्ययो भवति । संपदादिश्वा-कृतिगणो विज्ञेयः । कृत्स्न्युटो बहुलमिति बहुलवचनात् क्तिन्नपि भवति । संपत्तिः । विपत्तिः । इत्यादि ॥

३५—अजाद्यतष्टाप् ॥ अ० ॥ ४ । १ । ४ ॥

अजादिभ्यः प्रातिपदिकेभ्योऽकारान्ताच्चस्त्रियां टाप् प्रत्ययो भवति । अजा । देवदत्ता । अदितितपरकणं तत्कालार्थम् । कौलालपाः, ब्राह्मणौ । अत्र टाप् न भवति अजादिग्रहणं तु जात्यादिलक्षणस्य ङीष्वादेर्बाधनार्थम् :—

अजा । एडका । चटका । अश्वा । मूषिका (१) । बाला । होदा । पाका । वल्गा । मन्दा । विलाता । पूर्वापहरणा । अपरापहरणा (२) ॥ संभस्त्राजिनशणपिण्डेभ्यः फलात् ॥ संपला । (३) भस्त्रफला । अजिनफला । शणफला । पिण्डफला । सदच्काण्डप्रान्तशतैकेभ्यः पुष्यात् ॥ (४) सत्पुष्या । प्राक्पुष्या । प्रत्यक्पुष्या । काण्डपुष्या । प्रान्तपुष्या । शतपुष्या । एकपुष्या ॥ शूद्राचामहत्पूर्वा जातिः ॥ (५) क्रुञ्चा । उष्णिहा । देवविशा (६) ज्येष्ठा । कनिष्ठा । मध्यमा । (७) कोकिला । (८) मूलान्नजः । (९) अमूला । इत्यजादयः ॥

३६—न षट्स्वस्त्रादिभ्यः ॥ अ० ॥ ४ । १ । १० ॥

षट्संज्ञकेभ्यः स्वस्त्रादिभ्यश्च प्रातिपदिकेभ्यः स्त्रीप्रत्ययो न भवति । समा षट् :— स्वसा । दुहिता । ननान्दा । याता । माता । तिस्त्रः । चतस्त्रः । इति स्वस्त्रादयः ।

३७—षिद्गौरादिभ्यश्च ॥ अ० ॥ ४ । १ । ४१ ॥

षिद्भ्यो गौरादिभ्यश्च । प्रातिपदिकेभ्यः स्त्रियां ङीष् प्रत्ययो भवति नर्त्तकी खनकी । रजकी । गौरादिभ्यः । गौरो मत्स्यो :—

गौर । मत्स्य । मनुष्य । शृङ्ग । हय । गवय । मुकय । ऋष्यापुट । द्रुण । द्रोणाहरिण । कण । पटराउकण । आमलक । कुबल । बदर । बिम्ब । तर्कार । शर्कार । पुष्कर ।

(१) अजादिभ्यः पंचभ्यो जातिलक्षणो यो ङीष् प्राप्तः स बाध्यते ॥

(२) बालादिभ्यः षड्भ्यो वयसि ङीष् प्राप्तः ॥

(३) आभ्यांतिष्ठल्लक्षणो ङीष् प्राप्तः ॥

(४) समादिभ्यः फलात्सदादिभ्यश्च पुष्याद् बहुव्रीहौ यः पाक कर्णेति सूत्रेण ङीष् प्राप्तः स बाध्यते ॥

(५) अमहत्पूर्वाच्छूद्रशब्दाज्जातो टाप् । शूद्रा । पुंयोगेतु ङीषेव शूद्रस्य स्त्री शूद्रौ । अमहदिति किम् । महाशूद्रौ ॥

(६) क्रुञ्चादित्रिभ्योऽप्राप्तष्टाब् विधिः ॥

(७) ज्येष्ठादिभ्यस्त्रिभ्यः पुंयोगे ङीष् प्राप्तोऽनेन बाध्यते ज्येष्ठस्य भार्या ज्येष्ठा ।

(८) कोकिलशब्दाज्जातिलक्षणो ङीष् प्राप्तः ॥

(९) मूलशब्दाद् बहुव्रीहौ पाककर्णेति ङीष् प्राप्तः । नास्ति मूलमस्या साममूला ।

शिखण्ड । सुषम । सलन्द । गडुज । आनन्द । सृपाट । सृगेठ । आठक । शष्कुल ।
 सूर्म । सुव । सूर्य । पूष । भूष । घातक । सकलूक । सल्लक । मालक । मालत ।
 साखक । वेतस । अतस । पृस । मङ्ग । मठ । छेद । खन् । तच्चन् । अनडुही । अनड्वाही ।
 एषण् । करणे । देह । काकादन । गवादन । तेजन । रजन । लवण । पान । मेघ ।
 गौतम । आप । स्थण । भौरि । भौलिक । भौलिङ्गि । औद्गाहमानि । आलिङ्गि ।
 आपिच्छिक । आरट । टोट । नट । नाट । मूलाट । शातन । पातन । पावन ।
 आस्तरण । अधिकरण । एत । अधिकार । आप्रहायणी । प्रत्यवरोहिणी । सेवन । सुमङ्-
 गलात्संचायाम् । सुन्दर । मण्डल । पट । पिण्ड । विटक । कुर्द । गूर्द । पाण्ट । लोफाण्ट ।
 कन्दर । कन्दल । तरुण । तलुन । छहत् । मङ्गत् । सौधर्म् । रोहिणी । नचन्ने रेवती । नचन्ने
 विकल । निष्कल । पुष्कल ॥ कटाच्छोणिवचने ॥ पिङ्गल । भट्ट । दहन । कन्द ।
 काकण । पिप्यल्यादयश्च । पिप्यली । हरीतकी । कोशातकी । शमी । करौरी ।
 पृथिवी । क्रोष्टी । मातामह (१) । पितामह । इति गौरादयः ॥

३८—बह्नादिभ्यश्च ॥ अ० ॥ ४ । १ । ४५ ॥

बह्नादिप्रातिपदिकेभ्यः स्त्रियां वा ङीष् प्रत्ययो भवति । बह्वी । बहुः ।
 बहु । पङ्क्ति । अङ्कति । अञ्चति । अंहति । वहति । शकटि ॥ शक्तिः शस्त्रे ॥
 शारि । वारि । गति । अङ्घ्रि । कपि । मुनि । यष्टि ॥ इतः प्राण्यङ्गात् ॥ कृतिकारा-
 दक्तिनः ॥ सर्वतोऽक्तिभिर्यादित्येके (२) ॥ चण्ड । अराल । कमल । कृपाण । विकट ।
 विशाल । विशंकट । भरुज । ध्वज ॥ चन्द्रभागान्नद्याम् ॥ चन्द्रभागी । कल्याण ।
 उदार । पुराण । अङ्ग ॥ इति बह्नादयः ॥

३९—न क्रोडादिबह्वचः ॥ अ० ॥ ४ । १ । ५६ ॥

क्रोडाद्यन्ताद् बह्वजन्ताच्च प्रातिपदिकात् स्त्रियां ङीष् प्रत्ययो न भवति ।
 स्वाङ्गादिति प्राप्तः प्रतिषिध्यते । शोभनक्रोडा । शोभनखुरा । पृथुनघनाः—
 क्रोड । खुर । बाल । शफ । गुद । घोष । नख । मुख । भग । गल । आक-
 तिगणोऽयम् । इति क्रोडादयः ॥

(१) अत्र ङामहच् प्रत्ययस्य भित्वादेव ङीषि सिद्धे पुनः पाठेन भिन्नचणस्य ङी-
 षोऽनित्यत्वं आप्यते तेन दंष्ट्रा, इति सिद्धं भवति । पृथिवीशब्दे औणादिकः भिषन्
 प्रत्ययस्य भित्वाङ् ङीषि सिद्धे उणादीनामव्युत्पन्नत्वज्ञापनार्थः पाठः ॥

(२) इकारान्तात् प्राण्यङ् गवाचकान् ङीष् भवति । अङ्गुली । इकारान्तात्
 कदन्तात् स्त्रियां ङीष् । कृषी । भूमी । वापी । केषांचिन्मते त्तिन्नधिकारस्यादि
 कारान्तमात्रादेव ङीष् न भवति । तदा कृषिः । वापिः । इत्येव ॥

४०—शाङ्करवाद्यञो ङीन् ॥ अ० ॥ ४ । १ । ७३ ॥

शाङ्करवादिभ्योऽजन्तेभ्यश्च प्रातिपदिकेभ्यः स्त्रियां ङीन् प्रत्ययो भवति ।
शाङ्करवी । वैदी । जातिग्रहणमत्रानुवर्त्तते तेन जातिलक्षणो ङीप्ऽनेन बाध्यते
न पुंयोगलक्षणः :-

शाङ्करव । कापटव । गौगुलव । ब्राह्मण । गौतम । कामण्डलेय । ब्राह्मकृतेय ।
आनिचेय । आनिधेय । आशोकेय । वात्स्यायन । माञ्जायन । कैकसेय । काव्य ।
शैव्य । एहि । पर्येहि । आशमरथ्य । औदपान । अराल । चण्डाल । वतण्ड ।
भोगवद्गौरिमतोः संज्ञायाम् ॥ भोगवती । गौरिमती ॥ नृनरयोर्वृद्धिश्च ॥ नारी ।
इति शाङ्करवादयः ॥

४१—क्रौड्यादिभ्यश्च ॥ अ० ॥ ४ । १ । ८० ॥

क्रौड्यादिप्रातिपदिकेभ्यः स्त्रियां षड् प्रत्ययो भवति । अगुरुपोत्तमार्थं आरम्भः ।
क्रौडा । लाडा :-

क्रौडि । लाडि । व्याडि । आपिष्ठलि । आपक्षिति । चौपयत । चैटयत ।
शैकयत । वैल्वयत । वैकल्पयत । सौधातकि ॥ सूतात् युवत्याम् ॥ सूत्या, युवतिः ॥
भोज, क्षत्रिये ॥ भोज्या, क्षत्रिया । भौरिकि । भौलिकि । शालमलि । शालास्थलि ।
कापिष्ठलि । गौकक्ष्य ॥ इति क्रौड्यादयः ॥

४२—अश्वपत्यादिभ्यश्च ॥ अ० ॥ ४ । १ । ८४ ॥

अश्वपत्यादिप्रातिपदिकेभ्यः प्राग्दीव्यतीयेष्वर्थेष्वण् प्रत्ययो भवति । पत्युत्तर-
पदात् प्राप्तस्य खस्यापवादः । आश्वपतम् । शतपतम् :-

अश्वपति । शतपति । धनपति । गणपति । राष्ट्रपति । कुलपति । गृहपति ।
धान्यपति । पशुपति । धर्मपति । सभापति । प्राणपति । क्षेत्रपति । स्थानपति ।
यज्ञपति । धन्वपति । अधिपति । बन्धुपति । इत्यश्वपत्यादयः ॥

४३—उत्सादिभ्योऽञ् ॥ अ० ॥ ४ । १ । ८६ ॥

उत्सादिभ्यः प्राग्दीव्यतीयेष्वर्थेष्वञ् प्रत्ययो भवति । औत्सः । औदपानः ।
अणस्तदपवादानां च बाधकः :-

उत्स । उदपान । विकर । विनोद । महानद । महानस । महाप्राण । तरुण ।
तलुन । वक्क यासे (१) ॥ धेनु । पृथिवी । पंक्ति । जगती । त्रिष्टुप् । अनुष्टुप् ।

(१) वक्कयशब्दादसे ऽर्थात् केवालादेवाञ् । तदन्तात्त्वणेव भवति ॥

जनपद । भरत । उशीनर । ग्रीष्म^१ । पीलु । कुल । उदस्थान, देशे ॥ पृष, दंशे (१) ॥
भक्तकीय । रथन्तर । मध्यन्दिन । बृहत् । महत् । सत्वन्तु (२) । कुरु । पञ्चाल ।
इन्द्रावसान । उणिक् । ककुप् । सुवर्ण । सुपर्ण । देव । ग्रीष्मादच्छन्दसि (३) ॥
इत्यादिदयः ॥

४४—बाह्वादिभ्यञ्च ॥ अ० ॥ ४ । १ । ६६ ॥

बाह्वादिशब्देभ्योऽपत्यसामान्ये इज् प्रत्ययो भवति । बाहोरपत्यं बाहविः । सौ-
मित्रिः । इत्यादि :-

बाहु । उपवाहु । विवाकु । शिवाकु । वटाकु । उपविन्दु । वृक । चूडाला ।
मूषिका । बलाका । भगला । कृगला । ध्रुवका । ध्रुवका । सुमित्रा । दुर्मित्रा । पुष्क-
रसत् । अनुहरत् । देवशर्मन् । अग्निशर्मन् । कुनामन् । सुनामन् । पञ्चन् । सप्तन् ।
अष्टन् ।^१ अमितौजसः सलोपश्च (४) ॥ उदञ्चु । शिरस् । शराविन् । क्षेमवृ-
द्धिन् । शङ्खलातोदिन् । खरनादिन् । नगरमर्दिन् । प्राकारमर्दिन् । लोमन् ।
अजीर्गत् । कृष्ण । सलक । युधिष्ठिर । अर्जुन । साम्ब । गद । प्रद्युम्न । राम ।
उदङ्कः संज्ञायाम् ॥ सम्भूयोभसोः सलोपश्च ॥ (५) ॥ आकृतिगणोऽयम् (६) ॥
इति बाह्वादयः ॥

४५—गोत्रे कुञ्जादिभ्यश्चफज् ॥ अ० ॥ ४ । १ । ६८ ॥

गोत्रसंज्ञकेऽपत्ये वाच्ये कुञ्जादिभ्यश्चफज् प्रत्ययो भवति । इजोऽपवादः । कु-
ञ्जस्य गोत्रापत्यं कौञ्जायन्यः । कौञ्जायन्यौ । कौञ्जायनाः । स्वार्थे ञप्रस्य
तद्राजत्वाद्दृष्टु लुक् । गोत्र इति किम् । कुञ्जस्यानन्तरापत्यं कौञ्जिः :-

कुञ्ज । ब्रध्न । शङ्ख । भस्मन् । गण । लोमन् । शठ । शाक । शाकट । शुण्डा ।
शुभ । विपाश । स्कन्द । स्कम्भ । शुम्भा । शिव । शुभंया । इति कुञ्जादयः ॥

(१) उदस्थानशब्दादेशार्थ एवाज् । अन्यार्थेऽप्येव भवति । एवमन्यथापि ॥

(२) अत्र सत् शब्दान्ततुप्-सत्वन्, तु, अव्ययम् । सत्वतोऽपत्यं सात्वताः ॥

(३) अत्र छन्दःशब्देन वृत्तं गृह्यते न तु वेदः । ततोऽन्यत्राज् ॥

(४) अमितौजसोऽपत्यमामितौजिः ॥

(५) सम्भूयसोऽपत्यं साम्भूयिः । आम्भिः ॥

(६) सूत्रस्थवकारेणान्नाकृतिगणत्वं बोध्यते । तेन । जाम्बिः । ऐन्द्रशम्भिः ।
आजधेनविः । आजबन्धविः । औडुलोमिः । इत्यादिष्विज् सिद्धो भवति ॥

४६—नडादिभ्यः फक् ॥ अ० ॥ ४ । १ । ६६ ॥

नडादिप्रातिपदिकेभ्यो गोत्रापत्ये फक् प्रत्ययो भवति । नडस्य गोत्रापत्यं नाडायनः । चारायणः :-

नड । चर । वक । मुञ्ज । इतिक । इतिश । उपक । लमक ॥ शलङ्कु शलङ्कश्च (१) ॥ समल । वाजप्य । तिक । अग्निशर्मन् वृषगणे । प्राण । नर । सायक । दास । मित्र । हीप । पिङ्गर । पिङ्गल । किङ्कर । किङ्गल । कातर । कातल । काश्य । काश्यप । काव्य । अज । असुष्य ॥ कृष्णरणौ ब्राह्मणवासिष्ठयोः (२) ॥ अमित्र । लिगु । चित्र । कुमार ॥ क्रोष्टु क्रोष्टश्च (३) ॥ लोह । दुर्ग । स्तम्भ । शिंशपा । अग्र । तृण । शकट । सुमनस् । सुमत । मिमत । ऋक् । जत् । युगन्धर । हंसक । दण्डिन् । हस्तिन् । पंचाल । चमसिन् । सुकृत्य । स्थिरक । ब्राह्मण । चटक । बदर । अश्वक । खरप । कामुक । बृहदक्ष । उदुम्बर । शोण । अलोह । दण्ड । एक । वानव्य । शावक । नाव्य । अन्वजत् । अन्तजन । इत्यरा । अंशक । अश्वला । अध्वरादण्डय । इति नडादयः ॥

४७—अनृष्यानन्तर्ये बिदादिभ्योऽञ् ॥ अ० ॥ ४ । १ । १०४ ॥

विदादिप्रातिपदिकेभ्यो गोत्रापत्येऽञ् प्रत्ययो भवति । येऽत्र गणेऽनृषिवाचकास्तेभ्यस्त्वनन्तरापत्य एव । विदस्य गोत्रापत्यं वैदः । पुत्रस्यानन्तरापत्यं पौत्रः । दौहित्रः :-

विद । उर्व । कश्यप । कुशिक । भरहाज । उपमन्यु । किलालप । किदम् । विश्वानर । ऋष्टिषेण । ऋतभाग । हय्यश्व । प्रियक । आपस्तम्ब । कूचवार । शरद्वत् । शुनक । धेनु । गोपवन । शिशु । बिन्दु । भाजन । अश्ववतान । श्यामाक । श्यामाक । श्यापर्ण । हरित । किन्दास । वह्यरक । अर्कलूष । बध्योष । विष्णुवृष । प्रतिबोध । रथन्तर । रथीतर । गविष्ठिर । निषाद । मठर । ऋद । पुनर्भू । पुत्र । दुहितृ । ननानृष्ट । परस्त्री, परशुच (४) ॥ किता । सम्बक । शावली । श्यायक । अलस । इति बिदादयः ॥

(१) शलङ्कु शब्दस्य शलङ्कादेशः । शलङ्कोऽपत्यं शालङ्कायनः ॥

(२) कृष्णस्यापत्यं कार्णायनो ब्राह्मणः । राणायनो वासिष्ठः ॥

(३) क्रोष्टोरपत्यं क्रोष्टः ॥

(४) परस्त्रिया अपत्यं पारशवः

४८—गर्गादिभ्यो यञ् ॥ अ० ॥ ४ । १ । १०५ ॥

गर्गादिभ्योऽन्तरे गोत्रापत्ये यञ् प्रत्ययो भवति । गार्ग्यः । अनन्तरापत्ये तु गार्गि-
रित्येव :-

गर्ग । वत्स । वाजाऽसे (१) संकति । अज । व्याघ्रपात् । विदभृत् । प्राचीनयोग ।
अगस्ति । पुलस्ति । रेभ । अग्निवेश । शङ्ख । शंठ । धूम । अषट् । चमस । धनञ्जय ।
मनस । वृक्ष । विश्वावसु । जनमान । लोहित । संशित । बभ्रु । मण्डु । मन्तु ।
अलिगु । शङ्खु । लिगु । गुलु । मन्तु । जिगीषु । मनु । तन्तु । मनायी । भूत ।
कथक । कष । तण्ड । वतण्ड । कपि । कत । कुरुकत । अनडुह् । कण्व । शकल ।
गोकच । अगस्त्य । कुण्डिन । यज्ञवल्क । उभय । जात । विरोहित । वृषगण । रङ्ग-
गण । शण्डिल । वण । कञ्जुलुक । सुन्नल । सुसल । पराशर । जतूकर्ण । मन्वित ।
संहित । अश्वरथ । शर्कराच । पूतिमाष । स्थूण । अररक । पिङ्गल । कृष्ण । गोलुन्द ।
उलूक । तितित्त । भिषज् । भडित । भण्डित । दहभ । चिकित । देवह । इन्द्रह ।
एकलू । पिप्पलू । वृदग्नि । जमदग्नि । सुलोभिन् । उकथ्य । कुटीगु ॥ इतिगर्गादयः ॥

४९—अश्वादिभ्यः फञ् ॥ अ० ॥ ४ । १ । ११० ॥

अश्वादिभ्यो गोत्रापत्ये फञ् प्रत्ययो भवति । आश्वायनः । आश्वमायनः । येस्मिन्
गणेऽपत्यैकप्रत्ययान्ताः पठ्यन्ते तेषु सामर्थ्यादूनिप्रत्ययो विज्ञायते :-

अश्व । अश्वन् । शङ्ख । विद । पुट । रोहिण । खज्जूर । । खज्जूल ।
पिञ्जूर । भडिल । भण्डिल । भडित । भण्डित । भण्डिक । प्रहता । रामोद । चत्र । ग्रीवा ।
काश । गोलाङ्क्य । अर्क । स्वन । ध्वन । पाद । चक्र । कुल । पवित्र । गोमिन् ।
श्याम । धूम । धूमन् । वाग्मिन् । विश्वानर । कुट । वेश । आत्रेय । नक्ष । तड ।
नड । ग्रीष्म । अर्ह । विशम्य । विशाला । गिरि । चपल । चुनम । दासक । वैव्य ।
धर्म । आनडुह्य । पुंसिजात । अर्जुन । शूद्रक । सुमनस् । दुर्मनस् । चान्त ।
प्राच्य । कित । काण । चुम्प । अविष्ठा । वीक्ष्य । पविन्दा । कुल । आतव ।
कितव । शिव । खदिर ॥ आत्रेय, भारद्वाज । भारद्वाज, आत्रेये (२) ॥ पथ ।
कन्धु । श्रुव । सूनु । कर्कटक । रुच । तरुच । तलुच । प्रसुल । विलम्ब । विष्णुज ।
इत्यश्वादयः ॥

(१) असेऽसमासे वाजशब्दाद्यञ् । सुवाजस्यापत्यं सौवाजिः । अत्र यञ् न भवति ॥

(२) आत्रेयशब्दाद् भारद्वाजगोत्रे फञ् । आत्रेयायणो भारद्वाजः । भारद्वाज-
शब्दादात्रेयगोत्रे फञ् । भारद्वाजायन आत्रेयः ॥

५०—शिवादिभ्योऽण् ॥ अ० ॥ ४ । १ । ११२ ॥

शिवादिभ्यः सामान्यापत्येऽण् प्रत्ययो भवति । यथाप्राप्तानामिजादीनामण्य-
वादानां च बाधकः । शिवस्यापत्यं शैवः :-

शिव । प्रौष्ठ । प्रोष्ठिक । चण्ड । भण्ड । जम्भ । मुनि । सन्धि । भूरि । कुठार ।
अनभिस्तान । अनभिग्लान । ककुत्स्थ । कहोड । लेख । रोध । खञ्जन । कोहड ।
पिष्ट । हेहय । खञ्जार । खञ्जाल । सुरोहिका । पर्ण । कङ्कष । परिल । वतण ।
तृण । कर्ण । चीरङ्गद । जलङ्गद । परिषिक । जटिलिक । गोफिलिक । बधिरिका ।
मञ्जीरक । वृष्णिक । रेख । आलेखन । विश्रवण । खण । वर्त्तनाच्च । पिटक । पिटाक ।
तृचाक । नभाक । जर्णनाभ । जरत्कार । उत्क्षिपा । रोहितिक । आर्यश्वेत ।
सुपिष्ट । खर्जूरकर्ण । मसूरकर्ण । तूणकर्ण । मयूरकर्ण । खडरक । तच्चन् । ऋष्टि-
षेण । गङ्गा । विपाशा । यस्क । लह्य । द्रुघ । अयःस्थूण । भलन्दन । विरूपाक्ष ।
भूमि । इला । सपत्नी ॥ इत्युचो नद्याः ॥ त्रिवेणी, त्रिवणं च (१) । कह्वय । कबोध ।
परल । ग्रीवाक्ष । गोभिलिक । राजल । तडाक । वडाक । इति शिवादयः ॥

५१—शुभादिभ्यश्च ॥ अ० ॥ ४ । १ । १२३ ॥

शुभादिप्रातिपदिकेभ्योऽपत्येऽण् प्रत्ययो भवति । यथा प्राप्तमिजादीनामपवादः ।
शुभस्यापत्यं शौभ्यः :-

शुभ । विष्टपुर । ब्रह्मकृत । शतद्वार । शतावर । शलाका । शालाक्ष ।
शलाकाभू । लेखाभू । विमाद । विधवा । ककसा । रोहिणी । कक्मिणी । दिशा ।
शालूक । अजवस्ति । शकन्धि । लक्षणश्यामयोर्वसिष्ठे (२) ॥ गोधा । ककलास ।
अणौव । प्रवाहण । भरत । भारत । भारम । मृकण्डु । मघष्टु । मकष्टु । कपूर् ।
इतर । अन्यतर । आलीढ । सुदत्त । सुचक्षस् । सुनामन् । कद्रु । तुद । अकशाप ।
कुमारिका । किशोरिका । कुवेणिका । जिह्वाशिन । परिधि । वायुदत्त । ककल ।
खट्वर । अम्बिका । अशोका । शुद्धपिङ्गला । खडोन्मत्ता । अनुदृष्टि । जरतिन् ।
बलिवर्दिन् । विग्रज । वीज । श्वन् । अश्वमन् । अश्व । अजिर । स्थूल । सृकण्डू ।
मकथु । यमष्टु । कष्टु । सृकण्ड । मृकण्ड । गुद । रुद । कुशेरिका । शकल ।
शबल । उग्र । अजिन ॥ इतिशुभादयः ॥

(१) स्त्रीवाचकाद् इत्युच इति सूत्रेण ढक् प्राप्तः स नदीवाचकान्माभूत् । रेवाया
अपत्यं रैवः । त्रिवेण्यास्त्रिवणादेशो विशेषः । त्रिवेण्या अपत्यं त्रैवणः ॥

(२) लक्षणस्यापत्यं लाक्षणेयो वसिष्ठः । श्यामाया अपत्यं श्यामेयो वसिष्ठः ।
मानुषो वाचकात् श्यामाशब्दादण् प्राप्तः सोऽनेन बाध्यते ॥

५२—कल्याणादीनामिन्ड् ॥ अ० ॥ ४ । १ । १२६ ॥

कल्याणादिप्रातिपदिकेभ्योऽपत्ये ठक् प्रत्ययो भवति तस्मिन् सति इनडादेशः ।
कल्याणा अपत्यं कात्याणिनेयः । सौभागनेयः (१) । :-

कल्याणी । सुभगा । दुर्भगा । बन्धकी । अनुदृष्टि । अनुसृष्टि । जरती । बली-
वर्दी । ज्येष्ठा । कनिष्ठा । मध्यमा । परस्त्री । इति कल्याणादयः ॥

५३—गृध्यादिभ्यश्च ॥ अ० ॥ ४ । १ । १३६ ॥

गृध्यादिप्रातिपदिकेभ्योऽपत्ये ठञ् प्रत्ययो भवति । अणादीनामपवादः । गृध्ते-
रपत्यं गार्ध्तेयः । :-

गृष्टि । हृष्टि । हलि । बलि । विशि । ुद्रि । अजवस्ति । मितयु । फलि ।
अलि । दृष्टि । इति गृध्यादयः ॥

५४—रेवत्यादिभ्यश्च ॥ अ० ॥ ४ । १ । १४६ ॥

रेवत्यादिभ्योऽपत्ये ठक् प्रत्ययो भवति । ढगादीनामपवादः । रेवत्या अपत्यं रैवतिकः :-
रेवती । अश्वपाली । मणिपाली । द्वारपाली । वृकवध्विन् । वृकग्राह । कर्णग्राह ।
दण्डग्राह । कुक्कुटाक्ष । वृकबन्धु । चामरग्राह । ककुदाक्ष ॥ इति रेवत्यादयः ॥

५५—कुर्वादिभ्यो ण्यः ॥ अ० ॥ ४ । १ । १५१ ॥

कुर्वादिप्रातिपदिकेभ्योऽपत्ये ण्यः प्रत्ययो भवति । कुरोरपत्यं कौरथ्यः । काव्यः :-
करु । गर्ग । मङ्गुष । अजमारक । रथकार । वावदूक । सम्राजः क्षत्रिये (२)
कवि । मति । वाक् । पिढमत् । इन्द्रजालि । दामोष्णीषि । गणकारि । केशोरि । कापि-
ञ्जलादि । कुट । शलाका । मुर । एरक । अभ्र । दर्भ । केशिनौ । वेनाच्छन्दसि ॥
शूर्पणाय । श्यावनाय । श्यावरथ । श्यावपुत्र । सत्यंकार । बडभौकार । शङ्खु । शाक ।
पथिकारिन् । मूढ । शकन्धु । कर्तृ । हर्तृ । शाकिन् । इनपिण्डी । विस्फोटक ।
काक । सफाण्टक । शाकिन् । घातकि । धेनुजि । बुद्धिकार । वामरथस्य कण्वादिवत्
स्वरवर्जम् (३) । इतिकुर्वादयः ॥

(१) कल्याणादिभ्यो ठक् तु सिद्ध आदेशार्थं वचनम् । हृद्भसिन्ध्वन्त इत्यु-
भयपदद्वयः ॥

(२) सम्राट्शब्दात् क्षत्रिये वाच्येऽण् भवति सम्राजोऽपत्यं साम्राज्यः क्षत्रियः ॥

(३) वामरथगव्दाण् ण्य प्रत्ययो भवति कण्वादिवच्च स्वरजकार्यमतिदिश्यते ।
कण्वादयो गर्गाद्यन्तर्गतास्तेभ्यः शेषिकोऽण् । यथा काराव्यस्येमे छात्राः काण्वाः ।
एवं वामरथादपि शेषिकोऽण् वामरथस्य छात्रा वामरथाः । बहुवचने यञ्वाण्योऽपि
लुक् । वामरथाः । यजश्चेति ङीप् । वामरथी । इत्यादि स्वरस्त्वन्तोदात्त एव ॥

५६—तिकादिभ्यः फिज् ॥ अ० ॥ ४ ॥ १ । १५४ ॥

तिकादिप्रातिपदिकेभ्योऽपत्ये फिज्, प्रत्ययो भवति । तिकस्यापत्यं तैकायनिः ।
कैतवायनिः :-

तिक । कितव । संज्ञा । बालाशिखा । उरस् । शाढ्य । सैन्धव । यमुन्द । रुष्य ।
ग्राम्य । नील । अमित्र । गौकक्ष्य । कुक् । देवरथ । तैतिल । ओरस । कौरव्य ।
भौरिकि । भौलिकि । चौपयत । चैटयत । शैकयत । चैतयत ध्वाजवत । चन्द्रमस् ।
शुभ । गङ्गा । वरेण्य । सुयामन् । आरब्ध । वल्लका । खल्य । वृष (१) । लोमक ।
उदन्य । यज्ञ । ऋथ । भौत । जाजल । रस । लावक । ध्वजवद् । वसु । वसु ।
आबन्धका । सुपामन् ॥ इति तिकादयः ॥

५७—वाकिनादीनां कुक् च ॥ अ० ॥ ४ । १ । १५८ ॥

वाकिनादिशब्देभ्योऽपत्ये फिज् प्रत्ययो भवति । तत्सन्नियोगेन चैषां कुगागमः ।
वाकिनस्यापत्यं वाकिनकायनिः :-

वाकिन । गारेध । कार्कट्य । काक् । लङ्का ॥ चर्मिर्मिणीर्नलोपश्च (२) ।
इति वाकिनादयः ॥

५८—वा०—कम्बोजादिभ्यो लुग्वचनम् ॥ ४ । १ । १७५ ॥

कम्बोजादिशब्देभ्योऽपत्ये तद्राजनि विहितस्य लुग्भवति । कम्बोजस्यापत्यं तद्राजो वा कम्बोजः :-

कम्बोज । चोल । केरल । शक । यवन । इति कम्बोजादयः ॥

५९—न प्राच्यभर्गादियौधेयादिभ्यः ॥ अ० ॥ ४ । १ । १७८ ॥

प्राच्यत्रयवाचकेभ्यो भर्गादिभ्यो यौधेयादिभ्यश्चोत्पन्नस्य तद्राजप्रत्यस्य लुङ् न भवति । अतश्चेति प्राप्तः प्रतिषिध्यते । प्राच्य । पञ्चालानां राज्ञी पाञ्चाली ।
वैदेही । भार्गी । यौधेयी - :-

भर्ग । करुष । केकाय । कश्मीर । साल्व । सुखाल । उरश । कौरव्य । इतिभर्गा
दयः ॥ यौधेय । शौभ्रिय । शौक्रेय । ग्रावाण्य । वार्त्तैय । धार्त्तैय । त्रिगर्त्त । भरता
उशीनर । इतियौधेयादयः ॥

(१) फिज् प्रत्ययसम्बन्धे वृषशब्दस्य यकारान्तत्वं महाभाष्ये कृतम् । वृषस्या
पत्यं वार्षायणिः ॥

(२) चार्मिकायणिः चार्मिकायणिः ॥

६०—भिच्चादिभ्योऽण् ॥ अ० ॥ ४ । २ । ३८ ॥

षष्ठीसमर्थभिच्चादिशब्देभ्यः समूहार्थेऽण् प्रत्ययो भवति । अजादिबाधनार्थमण्यग्रहणम् । भिच्चाणां समूहो भैक्षम् । गार्भिणम् :-

भिन्ना । गर्भिणी । जैत्र । करीष । अंगार । चर्मिन् । धर्मिन् । चर्मन् । धर्मन् । सहस्र । युवति । पदाति । पद्मति । अश्वर्षन् । अर्वन् । दक्षिणा । भूत । विषय । ओत्र ॥ वृच्चादिभ्यः खण्डः (१) ॥ वृक्षखण्डः । वृक्ष । तरु । पादप । इति भिच्चादयः ।

६१—खण्डिकादिभ्यश्च ॥ अ० ॥ ५ । २ । ४५ ॥

खण्डिकादिभ्यः समूहार्थेऽण् प्रत्ययो भवति । खण्डिकानां समूहः खाण्डिकम् :- खण्डिका । वडवा ॥ क्षुद्रकमालवात्सेनासंज्ञायाम् ॥ (५) भिक्षुक । शुक । उलूक । खनू । युग । ग्रहन् । वरचा । हलवन्ध । इति खण्डिकादयः ॥

६२—पाशादिभ्यो यः ॥ अ० ॥ ४ । २ । ४६ ॥

षष्ठीसमर्थपाशादिभ्यः समूहार्थे यः प्रत्ययो भवति । पाशानां समूहः पाश्या रज्जुः । तण्डा :-

पाश । तण । धूम । वात । अंगार । पीत । बालक । पिटक । पिटाक । शकटा । हल । नड । वन । पाटलका । गल । इति पाशादयः ॥

६३—राजन्यादिभ्यो वुञ् ॥ अ० ॥ ४ । २ । ५३ ॥

राजन्यादिप्रातिपदिकेभ्यो विषयो देश इत्येतस्मिन्नर्थे वुञ् प्रत्ययो भवति । राजन्यानां विषयो देश, राजन्यकः :-

राजन्य । देवयान । शालङ्कायन । जालन्धरायण । आत्मकामेय । अम्बरौष । पुत्र । वसाति । वैल्वान । शैलूष । उदुम्बर । बैल्ववल । आर्जुनायन । संप्रिय । दाक्षि । ऊर्णनाभ । आप्रीत । अन्नौड । वैतिल । वाचक (३) । इति राजन्यादयः ॥

(१) खण्डशब्दः पुस्तकान्तरपठितो न सर्वत्र क्वचित्तु वृच्चादिभ्यः खण्डः । इतिपाठः । वृक्षखण्डः ॥

(२) क्षुद्राश्च मालवाश्चेति क्षत्रियद्वन्द्वः । ततः पूर्वैर्वाजिसिद्धे गोत्रवुञ् बाधनार्थं वचनम् । क्षुद्रकमालवानां समूहः क्षौद्रकमालवी सेना । सेनासंज्ञेतिनियमार्थम् । अन्यत्राञ् न भवति । क्षौद्रकमालवकम् ॥

(३) अयमाकृतिगणस्तेन मालवानां विषयो देशः, मालवकः । वैराटकः । वैगर्तकः । इत्यादयः शब्दाः सिद्धा भवन्ति ॥

६३—भौरिक्याद्यैषुकार्यादिभ्यो विधल्भक्तलौ ॥ अ० ॥ ४।२।५४ ॥

विषयो देश इत्येतस्मिन् विषये षष्ठीसमर्थेभ्यो भौरिक्यादिभ्य ऐषुकार्यादिभ्यश्च यथासंख्यं विधल्भक्तलौ प्रत्ययौ भवतः । अणोऽपवादः । भौरिकीणां विषयो देशः, भौरिकिविधः । ऐषुकारिभक्तः ॥

भौरिकि । भौलिकि । वैपेय । चेटयत । काणेय । वाणिजक । कालिज । वालिज्यक । शैकयत । वैकयत । इति भौरिक्यादयः ॥ ऐषुकारि । सारस्यायन । चान्द्रायण । द्वाचायण । च्यायण । आँडायन । जौलायन । खाडायन । सौवीर । दासमित्रि । दासमित्रायण । शौद्रायण । दाचायण । शयण्ड । तार्च्यायण । शौभायण । सायण्डि । शौण्डि । वैश्वमाणव । वैश्वधेनव । नद । तुण्डदेव । अलायत । श्रीलालायत । श्रीण्ड । शयाण्ड । वैश्वदेव ॥ इत्यैषुकार्यादयः ॥

६५—क्रतूक्थादिसूचान्ताट् ठक् ॥ अ० ॥ ४ । २ । ६० ॥

तदधीते तद्देत्यस्मिन् विषये क्रतुविशेषवाचिभ्य उक्थादिभ्यः सूचान्ताच्च प्रातिपदिकाट् ठक् प्रत्ययो भवति । अणोऽपवादः । अग्निष्टोममधीते वेद वा, अग्निष्टोमिकः । वाजपेयिकः । औक्थिकः । वार्त्तिकसूत्रमधीते, वार्त्तिकसूत्रिकः । संग्रहसूत्रिकः :-

उक्थ । लोकायत । न्याय । न्यास । निमित्त । पुनरुक्त । निरुक्त । यज्ञ । चर्चा । धर्म । क्रमेतर । श्रवण । संहिता । पद । क्रम । संघात । वृत्ति । संग्रह । गुणागुण । आयुर्वेद ॥ द्विपदी, ज्योतिषि (१) ॥ अनुपद । अनुकल्प । अनुगुण । इत्युक्थादयः ॥

६६—क्रमादिभ्यो वुन् ॥ अ० ॥ ४ । २ । ६१ ॥

तदधीते तद्देत्यर्थे क्रमादिभ्यो वुन् प्रत्ययो भवति । क्रममधीतेऽक्रमकः पदकः :- क्रम । पद । शिचा । मीमांसा । सामन् । इति क्रमादयः ॥

६७—वसन्तादिभ्यष्ठक् ॥ अ० ॥ ४ । २ । ६३ ॥

तदधीते तद्देत्यस्मिन् विषये वसन्तादिप्रातिपदिकेभ्यष्ठक् प्रत्ययो भवति । वसन्तसहचरितो ग्रन्थो वसन्तस्मधीते वेद वा स वासन्तिकः । वार्षिकः । एवं सर्वत्र :-

वसन्त । वर्षा । शरद् । हेमन्त । शिशिर । प्रथम । गुण । चरम । अनुगुण । अपर्वन् । अथर्वन् ॥ इति वसन्तादयः ॥

(१) द्विपदी ज्योतिःशास्त्रमधीते जानाति वा स द्विपदिकः ॥

६८—संकलादिभ्यश्च ॥ अ० ॥ ४ । २ । ७५ ॥

संकलादिप्रातिपदिकेभ्यश्चातुरर्थिकोऽण् प्रत्ययो भवति । अणोऽपवादः । पुष्कला
अस्मिन् सन्तीति पौष्कलो देशः । सिकताया अदूरभवो ग्रामः सैकतः । यथा सम्भव-
मर्थसंबन्धः :-

संकल । पुष्कल । उहय । उडुप । उत्पुट । कुम्भ । विधान । सुदत्त । सुदत्त ।
सुभूत । सुनेत्र । सुपिङ्गल । सिकता । पूतीकी । पूलास । कूलास । पलाश ।
निवेश । गवेश । गम्भीर । इतर । शर्मन् । अहन् । लोमन् । वेमन् । वरुण । बहुल ।
सद्योज । अभिषिक्त । गोभृत् । राजभृत् । गृह । भृत् । भल्ल । माल । (इत्) इति
संकलादयः ॥

६९—सुवास्वादिभ्योऽण् ॥ अ० ॥ ४ । २ । ७७ ॥

सुवास्वादिप्रातिपदिकेभ्यश्चातुरर्थिकोऽण् प्रत्ययो भवति । अजोपवादः । सुवा-
स्तोरदूरं नगरं, सौवास्तवम् । सौवास्तवी । नदी :-

सुवास्तु । वरुण । भण्डु । खण्डु । कण्डु । सेचालिन् । कर्पूरिन् । शिखण्डिन् ।
गर्त । कर्कश । शटीकर्ण । कृष्ण । कर्क । कर्कन्धूमती । गोह्य । गाहि । अहिसक्थ ।
(इत्) इति सुवास्वादयः ॥

७०—वुञ्छण्कठजिलसेनिरठञ्गययफक्फिञिञ्जप्रकक्ठको
ऽरीहणकृशाश्चर्यकुमुदकाशटणप्रेक्षाश्मसखिसंकाशबलपक्षकर्ण-
सुतङ्गमप्रगदिन्वराहकुमुदादिभ्यः ॥ अ० ॥ ४ । २ । ८० ॥

अरीहणादिसप्तदशगणस्थप्रातिपदिकेभ्यश्चातुरर्थिका वुजादयः सप्तदशैव प्रत्यया
यथासंख्येन भवन्ति । आदिशब्दः प्रत्येकमभिसंबध्यते । यथासम्भवमर्थसम्बन्धः ।
अरीहणादिभ्यो वुञ् । शिरीषाणामदूरभवो ग्रामः शैरीषकः । अरीहणानां निवासो
देश अरीहणकः :-

अरीहण । दुधण । खदिर । सार । भगल । उलन्द । सांपरायण । क्रीष्णा-
यण । भास्त्रायण । मैत्रायण । त्रैगर्तायन । रायस्पोष । विपथ । उहण्ड । उदञ्चन ।
खाडायन । खण्ड । वीरण । काशकृतम् । जाग्ववन्त । शिंशपा । किरण । रैवत ।
वैल्व । वैमतायन । मैमतायण । सौसायन । शाण्डिल्यायन । शिरीष । बधिर ।
वैगर्तायण । गोमतायण । सौमतायण । खाण्डायण । विपाश । सुयज्ञ । जम्बु । सुशर्म ।
इत्यरीहणादयः ॥ कशाश्वादिभ्यश्छण् । कार्शाश्चीयः । अरिष्टेन निर्हतमारिष्टीयम् :-

कशाश्च । अरिष्ट । अरीश्च । वैश्मन् । विशाल । रोमक । शवल । कूट ।
रोमन् । वर्वर । सुकर । सुकर । प्रतर । सदृश । पुरग । सुख । धूम । अजिन ।

विनता । वनिता । अवनत । विकुघास । अरुस् । अवयास । अयावस् । मौदगला ।
इति कृशाश्चादयः ॥ ऋश्यादिभ्यः कः ॥ न्यग्रोधानामदूरभवं वनं न्यग्रोधकम् :-

ऋश्य । न्यग्रोध । शिरा । निलीन । निवास । निधान । निवात । निबह ।
विवह । परिगूढ । उपगूढ । उत्तराश्मन् । स्थूलबाहु । खदिर । शर्करा । अनडुह ।
परिवंश । वेशु । वीरण । खण्ड । परिप्लुत । कर्दम । अंश । इति ऋश्यादयः ॥ कुमु-
दादिभ्यश्च ॥ वस्वजाः सन्त्यस्मिन् स बस्वजिको देशः :-

कुमुद । शर्करा । न्यग्रोध । उत्कट । इल्कट । गर्त । बीज । अश्वत्थ । वस्वज । परिवाप ।
शिरीष । यवाष । कूप । विकङ्कत । कण्टक । कङ्कट । संकट । पलाश । त्रिक । कत ।
दशग्राम । इति कुमुदादयः ॥ काशादिभ्य इलः । काशाः सन्ति यत्र स काशिलो देशः :-

काश । वाश । अश्वत्थ । पलाश । पीयूष । विश । विस । तण । नर । चरण ।
कर्दम । कर्पूर । कण्टक । गूह । आवास । नड । वन । बधूल । बर्बर । इति का-
शादयः ॥ तणादिभ्यः शः ॥ तणानि यत्र सन्ति स तणशो देशः :-

तण । नड । वुस । पर्ण । वर्ण । चरण । अर्ण । जन । बल । लव । वन ।
इति तणादयः ॥ प्रेक्षादिभ्यः इनिः । प्रेक्षयानिर्वृत्तः प्रेक्षी :-

प्रेक्षा । हलका । फलका । बन्धुका । ध्रुवका । क्षिपका । न्यग्रोध । इकुट ।
बुधका । संकट । कूपका । कर्कटा । सुकटा । मङ्कट । सुक । महा । इति प्रेक्षादयः ।
अश्मादिभ्योरः । अश्मनानिर्वृत्तः, अश्मरः :-

अश्मन् । सूष । रूपामीन । दर्भा । वृन्दा । गुडा । खण्ड । नगा । शिखा । यूथ । रुष । नद । नख ।
काट । पाम । इत्यश्मादयः ॥ सख्यादिभ्यो टञ् । सखायः सन्त्यत्र साखियो देशः :-

सखि । सखिदत्त । वायुदत्त । गोहित । गोहिल । भल्ल । पाल । चक्रपाल ।
चक्रवाल । कृगल । अशोक । करवीर । सीकर । सकर । सरस । समल । चर्क ।
वक्रपाल । उशीर । सुरस । रोह । तमाल । कदल । समल । इति सख्यादयः ॥

संकाशादिभ्यो ण्यः । सांकाश्यम् । काम्पित्यस्यादूरभवो ग्रामः काम्पित्यः :-

संकाश । काम्पित्य । समीर । कश्मर । शूरसेन । सुपथिन् । सकथच । यूप ।
अंश । राग । अश्मन् । कूट । मलिन । तीर्थ । अगस्ति । विरत । चिकार । विरह ।
नासिका । इति संकाशादयः ॥ बलादिभ्यो यः प्रत्ययः । बलेन निर्वृत्तो बल्यः :-

बल । वुल । तुल । डल । डुल । कवल । वन । कुल । इति बलादयः ॥ पक्षा-
दिभ्यः फक् प्रत्ययः । पक्षेण निर्वृत्तः पाक्षायणः :-

पक्ष । तुष । अण्ड । कम्बलिक । चित्र । अश्मन् । अतिस्वन् ॥ पथिन्, पन्थव
(१) ॥ कुम्भ । सौरज । सौरक । सरक । सलक । सरस । समल । रोमन् ।

(१) पथोऽदूरभवं वनं पान्थायतनम् ॥

लोमन् । हंसका । लोमक । सकण्डक । अस्तिबल । यमल । हस्त । सिंहक ।
इति पक्षादयः ॥ कर्णादिभ्यः फिज् प्रत्ययः । कर्णस्य निवासः कार्णायनिः :-

कर्ण । वसिष्ठ । अलुश । शल । हुपद । अनडुह्य । पाञ्चजन्य । स्थिरा ।
कुलिश । कुम्भी । जीवन्ती । जित् । आण्डीवत् । अर्क । लूष् । स्फिक् । ज्ञावत् ।
इतिकर्णादयः ॥ सुतङ्गमादिभ्य इज् प्रत्ययो भवति । सुतङ्गमेन निर्वृत्तः सौतङ्गमिः
सुतङ्गम । सुनिचित् । विप्रचित् । मङ्गापुत्र । श्वेत । गडिक । शुक्र । विग्र ।
बीजवापिन् । श्वन् । अर्जुन । अजिर । जीक । इति सुतङ्गमादयः ॥ प्रगदिन्नादिभ्यो
ज्यः प्रत्ययो भवति । प्रगदिनो यत्र सन्ति स प्रागद्यो देशः :-

प्रगदिन् । मगदिन् । शरदिन् । कलिव । खडिव । गडिव । चूडार । मार्जार
कोविदार ॥ इति प्रगदिन्नादयः ॥ वराहादिभ्यः कक् प्रत्ययः । वराहाः सन्ति-
यत्र स वाराहको देशः । पालाशकः :-

वराह । पलाश । शिरीष । पिनड । स्थूण । विदग्ध । विजग्ध । विभग्न । बाहु ।
खदिर । शर्करा । विनड । निवड । विरुड । मूल । इति वराहादयः ॥ कुमुदादिभ्यष्ठक्
प्रत्ययो भवति । कुमुदाः सन्ति यस्मिन् देशे स कौमुदिको देशः :-

कुमुद । गोमथ । रथकार । दशग्राम । अश्वत्थ । शास्मली । कुण्डल । मुनिस्थूल ।
कूट । मुचुकर्ण । कुन्द । मधुकर्ण । शुचिकर्ण । शिरीष । इति कुमुदादयः ॥

७१—वरणादिभ्यश्च ॥ अ० ॥ ४ । २ । ८२ ॥

वरणादिप्रातिपदिकेभ्य उत्पन्नस्य चातुरर्थिकप्रत्ययस्य लुब् भवति वरणानाम-
दूरभवं नगरं वरणाः :-

वरणाः । पूर्वौगौदौ । पूर्वेणगौदौ । अपरेणगौदौ । आलिङ्गयायन । पर्णी । शृङ्गी ।
शस्मलयः । सदाखी । वणिकि । वणिक् । जालपद । मथुरा । उज्जयिनी । गया ।
तक्षशिला । उरशा । आकल्या (१) । इति वरणादयः ॥

७२—मध्वादिभ्यश्च ॥ अ० ॥ ४ । २ । ८३ ॥

मध्वादिशब्देभ्यश्चातुरर्थिको मतुप् प्रत्ययो भवति । मध्वस्मिन्नस्तीति मधुमान् :-
मधु । विस । स्थाणु । मुष्टि । हृष्टि । इक्षु । वेणु । रम्य । ऋक्ष । कर्कशुशमी ।
किरीर । हिम । किशरा । शर्पणा । मरुत् । मरुव । दार्वाघाट । शर । इष्टका । तक्षशि-
ला । शक्ति । भासन्दी । आसुति । शलाका । आमिधी । खडा । वेटा । इति मध्वादयः ॥

(१) अत्र सूत्रस्थचकारेणाकृतिगणत्वं बुध्यते । तेन कटुकवदर्या अदूरभवो
ग्रामः कटुकवदरी । शिरीषाः । काष्ठी इत्यादिषु लुप् सिद्धो भवति ॥

७३—उत्करादिभ्यश्चः ॥ अ० ॥ ४ । २ । ६० ॥

उत्करादिप्रातिपदिकेभ्यश्चातुरर्थिकश्चः प्रत्ययो भवति । यथासंभवमर्थसंबन्धः ।
अर्काणामदूरभवो ग्रामः, अर्कीयः :-

उत्कर । संपल । संकर । शफर । पिप्पल । पिप्पलीमूल । अश्मन् । अर्क ।
पर्ण । सुपर्ण । खलाजिन । इडा । अरिन । तिक । कितव । आतप । अनेक ।
पलाश । तणव । पिचुक । अश्वत्थ । शकाचुद्र । भस्त्रा । विशाला । अवरोहित ।
गर्त । शाल । अन्य । जन्या । अजिन । मञ्च । चर्मन् । उत्क्रोश । शान्त । खदिर ।
शूर्पणाय । श्यावनाय । नैव । बक । नितान्त । वृच । इन्द्रवृच । आर्द्रवृच । अर्जुन-
वृच । इत्युत्करादयः ॥

७४—नडादीनां कुक् च ॥ अ० ॥ ४ । २ । ६१ ॥

नडादिप्रातिपदिकेभ्यश्चातुरर्थिकश्चः प्रत्ययो भवति तस्मिन् सति कुगागमश्च ।
यथासंभवमर्थसंबन्धः । नडाः सन्ति यत्र तन्नडकीयं वनम् :-

नड । प्लच । बिल्व । वेणु । वेत्र । वेतस । तृण । इक्षु । काष्ठ । कपोत ।
क्रुद्धाया क्लृप्तं च (१) ॥ तच्चन्नलोपश्च ॥ इति नडादयः ॥

७५—कत्त्यादिभ्यो ढक्ञ् ॥ अ० ॥ ४ । २ । ६५ ॥

कत्त्यादिभ्यः शेषार्थे ढक्ञ् प्रत्ययो भवति । कत्तौ भवः काल्लेयकः :-

कत्ति । उम्भि । पुष्कर । पुष्कल । मोदन । कुम्भी । कुण्डिन । नगर । वल्ली ।
भक्ति । माहिष्मती । चर्मखती । वर्मती । ग्राम । उल्या । कुल्याया यलोपश्च (२) ॥
इति कत्त्यादयः ॥

७६—नद्यादिभ्यो ढक् ॥ अ० ॥ ४ । २ । ६७ ॥

नद्यादिभ्यः प्रातिपदिकेभ्यः शेषिको ढक् प्रत्ययो भवति । नद्यां भवं नादेयम् :-

नदी । मही । वाराणसी । आवस्ती । कौशास्वी । नवकौशाम्बी । काशफरी ।
खादिरौ । पूर्वनगरी (३) । पावा । मावा । साल्वा । दार्वी । दारुवा । वासेनकी ।
वडवाया वृषे ॥ इति नद्यादयः ॥

(१) क्रुद्धाः सन्त्यस्मिन् तत् क्रुद्धकीयं वनम् । तच्चकीयो ग्रामः ॥

(२) कुल्यां भवः काल्लेयकः । यकारलोपः ॥

(३) पूर्वनगर्यां भवः पूर्वनगरियः । अत्र-पूः । वन । गिरि । इति पाठान्तरम् ।
तदा-पौरियम् । वानेयम् । गैरियमिति विभक्तं रूपत्रयं सिध्यति ॥

७७—प्रस्थोत्तरपदपलद्यादिकोपधादण् ॥ अ० ॥ ४ । २ । ११० ॥

प्रस्थोत्तरपदात् पलद्यादिभ्यः कोपधाच्च प्रातिपदिकादण् प्रत्ययो भवति शैषिकः ।
मद्रीप्रस्थे भवो माद्रीप्रस्थः । माहक्रीप्रस्थः । पलद्यां भवः पालदः । पारिषदः ।
कोपधात् । नेलीनकः । :-

पलदौ । परिषत् । यकृल्लोमन् । रोमक । कालकूट । पटच्चर । वाहीक । कल-
कीट । मलकीट । कमलकीट । कमलभिदा । कमलकीर । बाहुकीट । नेतकी ।
परिखा । शूरसेन । गोमती । उदपान । पच्च । कललकीट । कललकीकटा । गोष्ठी ।
नैषिकी । नैकेती । सकृल्लोमन् । इति पलद्यादयः ॥

७८—कण्वादिभ्यो गोत्रे ॥ अ० ॥ ४ । २ । १११ ॥

गोत्रप्रत्ययान्तकण्वादिप्रातिपदिकेभ्यः शैषिकोऽण् प्रत्ययो भवति । काण्यस्ये-
मे काण्वाशृच्छात्राः । गगौद्यन्तर्गताः कण्वादयः । अतएवात्र न लिख्यन्ते ॥

७९—काश्यादिभ्यश्छञ्जिठौ ॥ अ० ॥ ४ । २ । ११६ ॥

काश्यादिप्रातिपदिकेभ्यः शैषिकौ छञ्जिठौ प्रत्ययो भवतः । प्रत्यययोज्जकार
विपर्ययभेदात् स्त्रीप्रत्यये विशेषः । छञन्तान् छीप् जिठान्तात् तु टावेव भवति ।
काश्यां भवः काशिकः । काशिकौ । काशिका :-

काशि । चेदि । वैदि । संज्ञा । संवाह । अच्युत । मोहमान । शकुलाद । हस्ति-
कर्षू । कुदामन् । कुनामन् । हिरण्य । करण । गोधाशन । भौरिकि । भौलिङ्गि ।
अरिन्दम । सर्वमित्र । देवदत्त । साधुमित्र । दासमित्र । दासग्राम । सौधावतान ।
युवराज । उपराज । सिन्धुमित्र । देवराज । आपदादिपूर्वपदान्तात् कालान्तात् ॥
आपत्कालिकौ । आपत्कालिका । और्ध्वकालिकौ । और्ध्वकालिका । तात्कालिकौ ।
तात्कालिका । इति काश्यादयः ॥

८०—धूमादिभ्यश्च ॥ अ० ॥ ४ । २ । १२७ ॥

देशवाचिभ्यो धूमादिप्रातिपदिकेभ्यः शैषिको बुञ् प्रत्ययो भवति । अणोऽपवादः
धूमे भवो धूमकः :-

धूम । खण्ड । खडण्ड । शशादन । आर्जुनाद । दाण्डायनस्थली । माहकस्थली
घोषस्थली । माषस्थली । राजस्थली । राजगृह । सत्रासाह । भक्षास्थली । मद्रकूल
गर्तकूल । आञ्जीकूल । द्वाहाव । त्राहाव । संहोय । वर्वर । वर्चगर्त । विदेह ।
आनर्त । माठर । पाथेय । घोष । शिथ । मित्र । वल । आराज्ञी । धार्तराज्ञी ।

अवयात । तीर्थ । कूलात्सौवीरेषु ॥ समुद्रान्नावि मनुष्ये च (१) ॥ कुक्षि । अन्त-
रीप । द्वीप । अरुण । उज्जयिनी । दक्षिणापथ । साकेत । मानवत्सौ । वत्सौ । सुरात्री ।
इति धूमादयः ॥

८१—कच्छादिभ्यश्च ॥ अ० ॥ ४ । २ । १३३ ॥

कच्छादिदेशवाचि प्रातिपदिकेभ्यः शैषिकोऽण् प्रत्ययो भवति । वुजादेरपवादः ।
कच्छे भवः काच्छः :—

कच्छ । सिन्धु । वरुण । गन्धार । मधुमत् । कम्बोज । कश्मीर । सात्व । कुश-
रङ्कु । अणु । अण्ड । खुण्ड । द्वीप । अनूप । अजवाह । विजापक । कुलून ।
इति कच्छादयः ॥

८२—गहादिभ्यश्च ॥ अ० ॥ ४ । २ । १३८ ॥

गहादिप्रातिपदिकेभ्यः शैषिकप्रकः प्रत्ययो भवति अणञोरपवादः । अन्तःस्थो भव-
अन्तःस्थीयः :—

गह । अन्तःस्थ । सम । विषम । मध्यमधमं चाण् चरणे (२) उत्तम । अङ्ग ।
वङ्ग । मगध । पूर्वपक्ष । अपरपक्ष । अधमशाख । उत्तमशाख । समानशाख । एक-
ग्राम । एकवृक्ष । एकपलाश । इक्ष्वय । इक्ष्वनीक । अवस्यन्दी । अवस्कन्द । काम-
प्रस्थ । खाडायनि । खाण्डायनी । कावेरणि । कामवेरणि । शैशिरि । शैष्नि ।
आसुरि । आहिंसि । आमिचि । व्याडि । वैदजि । भौजि । आक्षरि । आनृशंसि ।
सौवि । पारकि । अग्निशर्मन् । देवशर्मन् । श्रौति । आरटकि । वाहमीकि । चेमव-
द्धिन् । उत्तर । अन्तर ॥ मुखपार्श्वतसोर्लोपः ॥ जनपरयोः कुक् च ॥ देवस्य च ॥
वेणुकादिभ्यश्छण् (३) ॥ इति गहादयः ॥

(१) समुद्रशब्दान्नावि मनुष्ये च वाच्ये वुज् । समुद्रे भवा सामुद्रिका नौः ।
सामुद्रिको मनुष्यः । अन्यत्र सामुद्रं जलम् ॥

(२) अस्यैव सूत्रस्य शेषवार्त्तिकप्रमाणेन पृथिवीमध्यशब्दस्य मध्यमादेश-
रणेऽभिधेये निवासलक्षणोऽण् प्रत्ययः । अन्यत्र तु छ एव । पृथिवीमध्येनिवास एषा-
ते माध्यमाश्रयः । चरणादन्यत्र । मध्ये भवो मध्यमीयः ॥

(३) मुखपार्श्वयोस्तसन्तयोरन्यलोपः । मुखतो भवं मुखतीयम् । पार्श्वतीयम् ।
जने भवो जनकीयः । परकीयः । देवो भक्तिरस्य देवकीयः । वेणुकादिराकृतिगणः ।
वेणुकदेशे भवो वेणुकीयः । वैरेणकीयः । पालाशकीयः ॥

८३—सन्धिवेलाद्यतुनक्षत्रेभ्योऽण् ॥ अ० ॥ ४ । ३ । १६ ॥

सन्धिवेलादिभ्य ऋतुभ्यो नक्षत्रेभ्यश्च कालवाचिभ्यः प्रातिपदिकेभ्यः शेषिकोऽण् प्रत्ययो भवति । ठञोऽपवादः । अणग्रहणं वृद्धात्कस्य बाधनार्थम् । सन्धिवेलायां जातः सान्धिवेलः । श्रै मः । तैषः । पौषः :-

सन्धिवेला । सन्ध्या । अमावास्या । त्रयोदशी । चतुर्दशी । पंचदशी । पौर्णमासी । प्रतिपत् ॥ संवत्सरात् फलपर्वणोः ॥ सांवत्सरं फलम् । सांवत्सरं पर्व ॥ इति सन्धिवेलादयः ॥

८४—दिगादिभ्यो यत् ॥ अ० ॥ ४ । ३ । ५४ ॥

सप्तमीसमर्थदिगादिप्रातिपदिकेभ्यो भवार्थे यत् प्रत्ययो भवति । अणग्रहणस्य चापवादः । दिशि भवं दिश्यम् :-

दिश । वर्ग । पूर्ग । गण । पक्ष । धाव्या । मित्र । मेधा । अन्तर । पथिन् । रहस् । अलौक । उखा । साक्षिन् । आदि । अन्त । मुख । जघन (१) । मेघ । यूथ । उदकात्संज्ञायाम् (२) न्याय । वंश । अनुवंश । विश । काल । अप् । आकाश । इति दिगादयः ॥

८५—वा०—उच्यप्रकरणे परिमुखादिभ्य उपसर्ख्यानम् ॥ ४ । ३ । ५६ ॥

अव्ययीभावसंज्ञकेभ्यः परिमुखादिप्रातिपदिकेभ्यो उच्यप्रत्ययो भवति । नियमार्थं वार्त्तिकमिदम् । सूत्रेण सामान्याव्ययीभावाद उच्यः प्राप्तो नियम्यते । परिमुखं भवं पारिमुख्यम् । पारिहन्यम् । नियमादिह न भवति । उपकूलं भवमौपकूलम् :- परिमुख । परिहनु । पर्योष्ठ । पर्यूल । औपमूल । खल । परिसीर । अनुसीर । उपसीर । उपखल । उपकलाप । अनुपथ । अनुखड्ग । अनुतिल । अनुशीत । अनुमाष । अनुयव । अनुयू । अनुवंश । अनुखड्ग । इति परिमुखादयः ॥

८६—वा०—अध्यात्मादिभ्यश्च ॥ ४ । ३ । ६० ॥

अध्यात्मादिभ्यो भवार्थे ठञ् प्रत्ययो भवति । अध्यात्मं भवमाध्यात्मिकम् :- अध्यात्म । अधिदेव । अधिभूत । आकृतिगणोऽम् । इत्यध्यात्मादयः ॥

(१) मुखजघनशब्दाभ्यां शरीरावयवत्वादेव यति सिद्धे पुनरत्र दिगादिषु पाठोऽशरीरावयवार्थः । सेनामुखे भवः सेनामुख्यम् । सेनाजघन्यम् । सेनाया अग्र पश्चाद्भागौ गृह्येते । तदन्तविधिना यत् ॥

(२) उदके भवा उदका रजस्रला । संज्ञाग्रहणादिह न भवति । उदके भव औदको मतस्यः ॥

८७—अण् ऋगयनादिभ्यः ॥ अ० ॥ ४ । ३ । ७३ ॥

षष्ठीसप्तमीसमर्थेभ्य ऋगयनादिप्रातिपदिकेभ्यो भवव्याख्यानयोरर्थयोरण् प्रत्ययो भवति । ऋगयने भवमार्गयनः । तस्य व्याख्यानो वा । अण्ग्रहणं बाधकवाधनार्थम् वास्तुविद्याया व्याख्यानो ग्रन्थो वास्तुविद्यः । अत्र ह्य प्रत्ययो माभूत् :-

ऋगयन । पदव्याख्यान । कुन्दोमान । कुन्दीभाषा । कुन्दोविचिति । न्याय । पुनरुक्त । व्याकरण । निगम । वास्तुविद्या । अङ्गविद्या । चित्रविद्या । उत्पात । उत्पाद । संवत्सर । मुहूर्त्त । निमित्त । उपनिषद् । शिक्षा । कुन्दोविजिनी । व्याय । निरुक्त । विद्या । उद्याव । भिक्षा । इति, ऋगयनादयः ॥

८८—शुण्डिकादिभ्योऽण् ॥ अ० ॥ ४ । ३ । ७६ ॥

पंचमीसमर्थशुण्डिकादिप्रातिपदिकेभ्य आगतार्थेऽण् प्रत्ययो भवति । शुण्डिकादागतः शौण्डिकः :-

शुण्डिक । कृकण । स्थण्डिल । उदपान । उपल । तीर्थ । भूमि । दण । पर्ण । इति शुण्डिकादयः ॥

८९—शण्डिकादिभ्यो ज्यः ॥ अ० ॥ ४ । ३ । ८२ ॥

प्रथमासमर्थशण्डिकादिप्रातिपदिकेभ्योऽभिजन ऽभिधेये ज्यः प्रत्ययो भवति शण्डिकोऽभिजनोऽस्य स शण्डिक्यः :-

शण्डिक । सर्वकेश । सर्वसेन । शक । सट । रक । शङ्ख । बोध । इति शण्डिकादयः ॥

९०—सिन्धुतक्षशिलादिभ्योऽणञौ ॥ अ० ॥ ४ । ३ । ८३ ॥

प्रथमासमानाधिकरणेभ्यः सिन्धादिभ्यस्तक्षशिलादिभ्यश्चाभिजनेर्थे यथासंख्यमणञौ प्रत्ययौ भवतः । सिन्धुरभिजनोऽस्य स सैन्धवः । तक्षशिलाऽभिजनोऽस्य स तक्षशिलः । प्रत्ययभेदः स्वरभेदार्थः :-

सिन्धु । वणु । गन्धार । मधुमत् । कम्बोज । कश्मीर । सात्व । किष्किन्धा । गव्दिका । उरस । दरत् । कुलून । दिरसा । इति सिन्धादयः ॥

तक्षशिला । वल्कोद्धरण । कौमेदुर । काण्डवारण । ग्रामणी । सरालक । कंस । किन्नर । संकुचित । सिंहकोष्ठ । कर्णकोष्ठ । बर्वर । अवसान । इतितक्षशिलादयः ॥

६१—शौनकादिभ्यश्छन्दसि ॥ अ० ॥ ४ । ३ । १०६ ॥

तृतीयासमर्थशौनकादिप्रातिपदिकेभ्यश्छन्दसि वेदे प्रोक्तार्थे णिनिः प्रत्ययो भवति । छाणोरपवादः । शौनकेन प्रोक्तमधीयते, शौनकिनः । वाजसनेयिनः । छन्दसीति किम् । शौनकीया शिच्चा । अथ छन्द एव भवति :-

शौनक । वाजसनेय । साङ्गरव । शाङ्गरव । सांपेय । शाखेय । खाडायन । स्कन्द । स्कन्ध । देवदत्तशठ । रज्जुकण्ठ । रज्जुभार । कठशङ्ख । कशाथ । तलवकार । पुरुषासक । अश्वपेय । स्कन्ध । इति शौनकादयः ॥

६२—कुलालादिभ्यो वुञ् ॥ अ० ॥ ४ । ३ । ११८ ॥

तृतीयासमर्थकुलालादिप्रातिपदिकेभ्यो वुञ् प्रत्ययो भवति । कृतमित्ये तस्मिन्नर्थे संज्ञायां गम्यमानायां । कुलालेन कृतं कौलालकम् । वारुडकम् :-

कुलाल । वरुड । जण्डाल । निषाद । कर्मर । सेना । सिरिध्र । सेन्द्रिय । देवराज । परिषत् । बधू । रुह । ध्रुव । रुद्र । अनडुह । वृद्धान् । कुम्भकार । श्वपाक । इति कुलालादयः ॥

६३—विल्वादिभ्योऽण् ॥ अ० ॥ ४ । ३ । ११६ ॥

षष्ठीसमर्थविल्वादिप्रातिपदिकेभ्यो विकारावयवयोरर्थयोरण् प्रत्ययो भवति । विल्वस्य विकारोऽवयवो वा बैल्वः :-

विल्व । व्रीहि । काण्ड । सुदण । मंसूर । गोधूम । इक्षु । विणु । गवेधुका (१) कर्पासी । पाटलो । कर्कम्भू । कुटीर ॥ इति विल्वादयः ॥

६४—पलाशादिभ्यो वा ॥ अ० ॥ ४ । ३ । १४१ ॥

पलाशादिप्रातिपदिकेभ्यो विकारावयवयोरण् प्रत्ययो भवति । पलाशस्य विकारः पालाशम् । खादिरम् :-

पलाश । खदिर । शिंशपा । स्थन्दन । करीर । शिरीष । यवास । विकङ्कत । इति पलाशादयः ॥

६५—नित्यं वृद्धंशरादिभ्यः ॥ अ० ॥ ४ । ३ । १४४ ॥

वृद्धेभ्यः शरादिभ्यश्च प्रादिपदिकेभ्यो भक्ष्याच्छादनयोर्विकारावयवयोर्भाषायां विषये नित्यं मयट् प्रत्ययो भवति । वृद्ध-आत्ममयम् । शालमयम् । शरमयम् । दर्भमयम् :-

शर । दर्भ । मृत् । कुटी । तण । सोम । वल्वज । इति शरादयः ॥

(१) अस्मात्कोपधाच्चेत्यणि सिद्धे पुनःपाठो मयड्भाधनार्थः एतस्मिन् पक्षेऽपि मयण् माभूदिति ॥

६६—तालादिभ्योऽण् ॥ अ० ॥ ४ । ३ । १५२ ॥

तालादिप्रातिपदिकेभ्यो विकारावयवयोरण् प्रत्ययो भवति । तालस्य विकारः
तालं धनुः । अन्यत्र तालमयम् । वृद्धत्वान्मयट् :-

तालाधनुषि । बार्हिण । इन्द्रालिश । इन्द्रादृश । इन्द्रायुध । चाप । श्यामाक ।
पौयुक्षा ॥ इति तालादयः ॥

६७—प्राणिरजतादिभ्योऽण् ॥ अ० ॥ ४ । ३ । १५४ ॥

प्राणिवाचिभ्यो रजतादिभ्यश्च प्रातिपदिकेभ्यो विकारावयवयोरञ् प्रत्ययो
भवति । कपोतस्य विकारः कापोतम् । राजतम् :-

रजत । सीस । लोह । उदुम्बर । नीच । नील । दारु । रोहितक । बिभीतक ।
कपीत । दारु । तीव्रदारु । त्रिकण्टक । कण्टकार । इति रजतादयः ॥

६८—प्लक्षादिभ्योऽण् ॥ अ० ॥ ४ । ३ । १६४ ॥

प्लक्षादिप्रातिपदिकेभ्यो विकारावयवत्वेन विवक्षिते फलेऽभिधेयेऽण् प्रत्ययो
भवति । प्लक्षस्य विकारः प्लाक्षम् नैयग्रोधम् :-

प्लक्ष । न्यग्रोध । अश्वत्थ । इङ्गदी । शिग्रु । कर्कशु । कर्कन्तु । ऋक्रतु ।
बृहती । काक्ष । तुररु ॥ इति प्लक्षादयः ॥

६९—हरीतक्यादिभ्यश्च ॥ अ० ॥ ४ । ३ । १६७ ॥

हरीतक्यादिप्रातिपदिकेभ्यः फलेऽभिधेये प्रत्ययस्य लुक् भवति । लुकि प्राति
लुपो विधानं युक्तवद्भावार्थम् । हरीतक्याः फलं हरीतकी । हरीतक्याः फलानि
हरीतक्यः (१) :-

हरीतकी । कोशातकी । नखरजनी । नखररजनी । शष्कण्डी । शाकण्डी ।
दाडो । दोडो । दडो । श्वेतपाकी । अर्जुनपाकी । काला । द्राक्षा । धाङ्क्षा ।
गर्गरिका । कण्टकारिका । शेफालिका ॥ इति हरीतक्यादयः ॥

१००—पर्पादिभ्यः षन् ॥ अ० ॥ ४ । ४ । १० ॥

पर्पादिभ्यश्चरतौत्यर्थे षन् प्रत्ययो भवति । षकारो ङीष्पर्यः । पर्पेण चरति,
पर्पिकः । पर्पिकी :-

पर्प । अश्व । अश्वत्थ । रथ । जाल । न्यास । व्यास ॥ पादः पञ्च ॥ पदिकः ।
इति पर्पादयः ॥

(१) हरीतक्यादिषु व्यक्तिर्भवति युक्तवद्भावेनेति वार्त्तिकेन लिङ्गस्यैवयुक्तवद्
भावो न तु वचनस्य ॥

१०१—वेतनादिभ्यो जीवति ॥ अ० ॥ ४ । ४ । १२ ॥

तृतीयासमर्थवेतनादिप्रातिपदिकेभ्यो जीवतीत्यर्थे ठक् प्रत्ययो भवति । वेतनेन जीवति, वैतनिकः :-

वेतन । वाह । अर्धवाह । धनुर्दण्ड (१) । जाल । वेस । उपवेस । प्रेषण । उपस्ति । सुख । शय्या । शक्ति । उपनिषत् । उपवेष । स्नक् । पाद । उपस्थान । इति वेतनादयः ॥

१०२—हरत्युत्सङ्गादिभ्यः ॥ अ० ॥ ४ । ४ । १५ ॥

तृतीयासमर्थोत्सङ्गादिप्रातिपदिकेभ्यो हरतीत्यर्थे ठक् प्रत्ययो भवति । उत्सङ्गेन हरति, औत्सङ्गिकः :-

उत्सङ्ग । उडुप । उत्पत । पिटक । उडप । पिटाक । इत्युत्सङ्गादयः ॥

१०३—भस्त्रादिभ्यः छन् ॥ अ० ॥ ४ । ४ । १६ ॥

भस्त्रादितृतीयासमर्थप्रातिपदिकेभ्यो हरतीत्यर्थे छन् प्रत्ययो भवति । भस्त्रया हरति, भस्त्रिकः । भस्त्रिकी :-

भस्त्रा । भरट । भरण । भारण । शीर्षभार । शीर्षेभार । अंसभार । अंशेभार । इति भस्त्रादयः ॥

१०४—निर्वृत्तेऽच्यूतादिभ्यः ॥ अ० ॥ ४ । ४ । १८ ॥

अच्यूतादितृतीयासमर्थप्रातिपदिकेभ्यो निर्वृत्तेऽर्थे ठक् प्रत्ययो भवति । अच्यूतेन निर्वृत्तम्, आच्यूतिकं वैरम् :-

अच्यूत । जानुप्रहत । जङ्घाप्रहत । पादस्वेदन । कण्ठकमर्दन । गतागत । यातोपयात । अनुगत । इत्यच्यूतादयः ॥

१०५—अण् महिष्यादिभ्यः ॥ अ० ॥ ४ । ४ । ४८ ॥

षष्ठीसमर्थमहिष्यादिप्रातिपदिकेभ्यो धर्म्यमित्यर्थेऽण् प्रत्ययो भवति । महिष्या धर्म्यं माहिषम् :-

महिषी । प्रजावती । प्रलेपिका । विलेपिका । अनुलेपिका । पुरोहित । मणिपाली । अनुचारक । होतृ । यजमान । इति महिष्यादयः ॥

(१) अत्र संघातविगृहीतयोर्ग्रहणं भवति । धनुर्दण्डेन जीवति धानुर्दण्डिकः । धनुषा जीवति धानुष्कः । दाण्डिकः ॥

१०६—किशरादिभ्यः षन् ॥ अ० ॥ ४ । ४ । ५३ ॥

प्रथमासमानाधिकरणकिशरादिप्रातिपदिकेभ्यः पण्यमित्यर्थे षन् प्रत्ययो भवति । गन्धविशेषवाचकाः किशरादयः । किशराः पण्यमस्य, किशरिकः । किशरिकी :-

किशर । नरद । नलद । सुमङ्गल । तगर । गुग्गुल । उशीर । हरिद्रा । हरिद्रायणी ॥ इति किशरादयः ॥

१०७—कृत्रादिभ्यो णः ॥ अ० ॥ ४ । ४ । ६२ ॥

प्रथमासमानाधिकरणकृत्रादिप्रातिपदिकेभ्यः शीलमित्यर्थे णः प्रत्ययो भवति । इव शब्दस्यात्र लोपो द्रष्टव्यः । कृत्रमिव शीलमस्य सकृत् शिष्यः । कृत्रवद्गुरुरचकः :-

कृत्र । बुभुक्षा । शिक्षा । पुरीर । स्था (१) । चुरा । उपस्थान । ऋषि । कर्मन् । विश्वधा । तपस् । सत्य । अनृत । शिबिका । इति कृत्रादयः ॥

१०८—प्रतिजनादिभ्यः खञ् ॥ अ० ॥ ४ । ४ । ६६ ॥

सप्तमीसमर्थप्रतिजनादिप्रातिपदिकेभ्यः साधुरित्यस्मिन्नर्थे खञ् प्रत्ययो भवति । प्रतिजने साधुः, प्रातिजनौनः । जने जने साधुरित्यर्थः :-

प्रतिजन । इदंयुग । संयुग । समयुग । परयुग । परकुल । परस्य कुल । असुखकुल । सर्वजन । विश्वजन । पञ्चजन । महाजन । इति प्रतिजनादयः ॥

१०९—कथादिभ्यश्चक् ॥ अ० ॥ ४ । ४ । १०२ ॥

सप्तमीसमर्थकथादिप्रातिपदिकेभ्यः साधुरित्यर्थे ठक् प्रत्ययो भवति । कथायां साधुः काथिकः :-

कथा । विकथा । शितण्डा । कुष्टचित् । जनवाद । जनेवाद । वृत्ति । सदग्रह । गुण । गण । आयुर्वेद । इति कथादयः ॥

११०—गुडादिभ्यश्चञ् ॥ अ० ॥ ४ । ४ । १०३ ॥

सप्तमीसमर्थगुडादिप्रातिपदिकेभ्यः साधुरित्यर्थे ठञ् प्रत्ययो भवति । गुडे साधुः, गौडिक इत्युः :-

गुड । कुल्लाष । सक्तु । अपूप । मांसौदन । इक्षु । वेणु । संग्राम । संघात । प्रवास । निवास । उपवास । इति गुडादयः ॥

(१) अत्र स्थग्रहणेन सोपसर्गस्य ग्रहणमिष्यते । आस्था शीलमस्य स, आस्थः । सांस्थः । आवस्थः ॥

१११—उगवादिभ्यो यत् ॥ अ० ॥ ५ । १ । २ ॥

उवर्णान्ताद् गवादिभ्यश्च प्रातिपदिकेभ्यः प्राक्क्रीतीयेष्वर्थेषु यत् प्रत्ययो भवति।
शङ्कवे हितं शाङ्कव्यम् दारु । गवे हितं गव्यम् :-

गो । हविस् । बहिस् । खट । अष्टका । युग । मेधा । स्वक् ॥ नाभि नभं च ॥
शूनः संप्रसारणं वाच दीर्घत्वं तत्तनियोगेन चान्तोदात्तत्वम् (१) ॥ शून्यम् । शून्यम् ॥
जधसोऽनङ् च ॥ जधन्यः । कूपः । उदर । खर । स्वद । अक्षर । विष । स्कन्द ।
अन्वा । इति गवादिभ्यः ॥

११२—विभाषा हविर्पूपादिभ्यः ॥ अ० ॥ ५ । १ । ४ ॥

ह विर्विशेषवाचिभ्योऽपूपादिभ्यश्च प्रातिपदिकेभ्यः प्राक्क्रीतीयेष्वर्थेषु विभाषा यत्
प्रत्ययो भवति । पक्षे कः । पुरोडाशाय हिताः पुरोडाश्याः पुरोडाशीया वा तण्डुलाः ।
अपूपेभ्यो हितं, अपूप्यम् । अपूपीयम् :-

अय । तण्डुल । अभ्यूष । अभ्योष । पृथुक । अभ्येष । अर्गल । सुसल । सृपा ।
कटक । कर्णवेष्टक । किण्व ॥ अन्नविकारेभ्यश्च (२) ॥ पूष । स्थूणा । पोष । अश्वा ।
पत्र । कट । अयःस्थूण । ओदन । अवोष । प्रदोष । इत्यपूपादिभ्यः ॥

११३—असमासे निष्कादिभ्यः ॥ अ० ॥ ५ । १ । २० ॥

असमस्तेभ्यो निष्कादिप्रातिपदिकेभ्य आर्हीयेष्वर्थेषु ठक् प्रत्ययो भवति । निष्कं
परिमाणमस्य तन्नैष्किकम् । असमासे किम् । परमनैष्किकम् । अत्र ठञ्स्वरभेदः :-

निष्क । पण । पाद । माष । वाहद्रोण । षष्टि । इति निष्कादिभ्यः ॥

११४—गोद्यचोऽसंख्यापरिमाणाश्चादेर्यत् ॥ अ० ॥ ५ । १ । ३६ ॥

संख्यापरिमाणाश्चादिविवर्जिताद् गोशब्दाद् द्वाचश्च प्रातिपदिकाद्यत् प्रत्ययो
भवति । तस्य निमित्तं संयोगोत्पातावित्यर्थः । गोर्निमित्तं संयोग उत्पातो वा गव्यः ।
द्वाच्-धनस्य निमित्तं संयोग उत्पातो वा । धन्यम् । स्वर्ग्यम् । यशस्यम् । आयुष्यम् ।
संख्या- पञ्चानां निमित्तं पञ्चकम् । परिमाण-प्रास्थिकम् । अश्वादिः-आश्विकम् ।
सर्वत्र यत् न भवति :-

अश्व । अश्वमन् । गण । जर्णा । उमा । वसु । वर्ष । भङ्ग । इत्यश्वादिभ्यः ॥

(१) नाभये हितो नभ्योऽक्षः । नभ्यमञ्जनम् । यस्तु शरीरावयववाची नाभि
शब्दस्ततः शरीरावयवादिति यति कृते नाभये हितं नाभ्यम् तैलमिति भवति ।
चकारस्यानुक्तसमुच्चयार्थत्वात्तद्विहित इति लोपो न भवति ॥

(२) अन्नविकारवाचिभ्यो यत् प्रत्ययो भवति । शङ्कुलीभ्यो हितं शङ्कुल्यम् ।
सूप्यम् । ओदन्यम् ॥

११५—तद्धरतिवहत्यावहतिभारादंशादिभ्यः ॥ अ० ॥ ५ । १ । ५० ॥

द्वितीयासमर्थद् वंशादिभ्यः परस्माद् भारशब्दाद्धरत्यादिषु यथाविहितं प्रत्ययो भवति । वंशभारं हरति वहत्यावहति वा, वांशभारिकः । कौटजभारिकः । भारादिति किम् । वंशं हरति । वंशादिभ्य इति किम् । ब्रीहिभारं हरति । अत्र मा भूतः—
वंश । कुटज । बल्वज । मूल । अक्ष । स्थूला । अशूमन् । अश्व । इक्षु । खट्वा । इति वंशादयः ॥

११६—छेदादिभ्यो नित्यम् ॥ अ० ॥ ५ । १ । ६४ ॥

द्वितीयासमर्थछेदादिप्रातिपदिकेभ्यो नित्यमर्हतीत्यर्थे यथाविहितं प्रत्ययो भवति छेदनं नित्यमर्हति । छेदिकः :—

छेद । लेद । दोह । दोहावर्त । कर्ष । संप्रयोग । विप्रयोग । प्रेषण । संप्रग्न । विप्रकर्ष । विराग विरंगं च । वैरङ्गकः । इति छेदादयः ॥

११७—दण्डादिभ्यो यः ॥ अ० ॥ ५ । १ । ६६ ॥

द्वितीयासमर्थदण्डादिप्रातिपदिकेभ्योऽर्हतीत्यर्थे यः प्रत्ययो भवति । दण्डमर्हति, दण्ड्यः :—

दण्ड । मुसल । मधुपर्क । कशा । अर्घ । मेधा । मेघ । युग । उदक । वध । गुहा । भाग । इभ । इति दण्डादयः ॥

११८—व्युष्टादिभ्योऽण् ॥ अ० ॥ ५ । १ । ६७ ॥

सप्तमीसमर्थव्युष्टादिप्रातिपदिकेभ्यो दीयते कार्यमित्येतयोरर्थयोरण् प्रत्ययो भवति । व्युष्टे दीयते कार्यं वा वैयुष्टम् :—

व्युष्ट । नित्य । निष्क्रमण । प्रवेशन । तीर्थ । संभ्रम । आस्तरण । संग्राम । संघात । अग्निपद । पीलुमूल । प्रवास । उपसंक्रमण । दीर्घ । उपवास । इति व्युष्टादयः ॥

११९—तस्मै प्रभवति संतापादिभ्यः ॥ अ० ॥ ५ । १ । १०१ ॥

चतुर्थीसमर्थसन्तापादिप्रातिपदिकेभ्यः प्रभवतीत्यर्थे ठञ् प्रत्ययो भवति । सन्तापाय प्रभवति, सान्तापिकः :—

सन्ताप । संनाह । संग्राम । संयोग । संपराय । संपेष । निष्पेष । निसर्ग । असर्ग । विसर्ग । उपसर्ग । उपवास । प्रवास । संघात । संमेदन । सक्तु ॥ मांसीदनादिगृहीतादपि । मांसीदनिकः । मांसिकः । औदनिकः ॥ निर्वोष । सर्ग । संपाता संवाद । संवेशन । इति संतापादयः ॥

१२०—अनुप्रवचनादिभ्यश्च ॥ अ० ॥ ५ । १ । १११ ॥

प्रथमासमानाधिकरणानुप्रवचनाप्रातिपदिकेभ्यः प्रयोजनमित्यर्थे छः प्रत्ययो भवति अनुप्रवचनं प्रयोजनमस्य, अनुप्रवचनीयम् :—

अनुप्रवचन । उत्थापन । प्रवेशन । अनुप्रवेशन । उपस्थापन । संवेशन । अनुवेशन । अनुवचन । अनुवादन । अनुवासन । आरम्भण । आरोहण । प्ररोहण । अन्वारोहण । इत्यनुप्रवचनादयः ॥

१२१—पृथ्वादिभ्य इमनिच्वा ॥ अ० ॥ ५ । १ । १२२ ॥

षष्ठीसमर्थपृथ्वादिप्रातिपदिकेभ्यो भावेर्थे इमनिच् प्रत्ययो वा भवति । वावचन मणादिः समवेशार्थम् । पृथोर्भावः प्रथिमा । पार्थवम् । पृथुत्वम् । पृथुता :—

पृथु । मृदु । महत् । पटु । तनु । लघु । बहु । साधु । वेणु । आसु । बहुल । गुरु । दण्ड । ऊरु । खण्ड । चण्ड । बाल । अकिंचन । हीड । पाक । वत्स । मन्द । स्वादु । क्लृप्त । दीर्घ । प्रिय । वृष । ऋजु । क्षिप्र । क्षुद्र । इति पृथ्वादयः ॥

१२२—वर्णदृढादिभ्यः ष्यञ् च ॥ अ० ॥ ५ । १ । १२३ ॥

वर्णविशेषवाचिभ्यो दृढादिभ्यश्च प्रातिपदिकेभ्यो भावेऽप्यञ् चादिमनिच् प्रत्ययो भवति । शुक्तस्य भावः शौक्तायम् । शुक्तिमा । शुक्तत्वम् । शुक्ताता । दाढ्यम् । दृढिमा । दृढत्वम् । दृढता :—

दृढ । परिवृढ । भृश । कृश । चक्र । आम्न । लवण । ताम्र । अम्न । शीत । उष्ण । जड । बधिर । पण्डित । मधुर । मूर्ख । मूक । वेर्यातलाभमतिमनःशार-दानाम् ॥ समो मतिमनसोर्जवने (१) ॥ बाल । तरुण । मन्द । स्थिर । बहुल । दीर्घ । मूढ । आकृष्ट । इति दृढादयः ॥

१२३—गुणवचनब्राह्मणादिभ्यः कर्मणि च ॥ अ० ॥ ५ । १ । १२४ ॥

गुणवचनेभ्यो ब्राह्मणादिभ्यश्च प्रातिपदिकेभ्यो भावे कर्मणि चाभिधेये ष्यञ् प्रत्ययो भवति । जडस्य भावः कर्म वा जाडम् । ब्राह्मणस्य भावः कर्म वा ब्राह्मण्यम् :—

ब्राह्मण । वाडव । माणव । चीर । मूक । आराधय । विराधय । अपराधय । उपराधय । एकभाव । द्विभाव । त्रिभाव । अन्यभाव । समस्थ । विषमस्थ । परमस्थ ।

(१) वेः परेभ्योयातादिभ्यः ष्यञ् । वेयात्यम् । वैलाभ्यम् । वैमत्यम् । वैमनस्यम् । वैशारद्यम् । समः पराभ्यां मतिमनोभ्यां वेगेऽर्थे ष्यञ् । साम्नात्यम् । साम्नस्यम् ॥

मध्यमस्थ । अनौश्वर । कुशल । कपि । चपल । अक्षेत्रज्ञ । निपुण । अर्हन्तो नुम् च ॥
 आर्हन्त्यम् । संवादिन् । संवेशिन् । बहुभाषिन् । बालिश । दुष्पुरुष । कापुरुष ।
 दायाद । विशसि । धूर्त्त । राजन् । संभाषिन् । शीर्षपातिन् । अधिपति । अलस ।
 पिशाच । पिशुन । विशाल । गणपति । धनपति । नरपति । गडुल । निव । निधान ।
 विष । सर्ववेदादिभ्यः स्वार्थे (२) ॥ चतुर्वेदस्योभयपदद्वयश्च ॥ चातुर्वेदम् । स्वभाव ।
 निघातिन् । विघातिन् । राजपुरुष । विशस्ति । विशाय । विशात । विजात ।
 नयात । सुहित । दौन । विदग्ध । उचित । समग्र । शली । तत्पर । इदम्पर ।
 यथातथा । पुरस् । पुनः । पुनर् । अभौक्ष्ण । तरतम । प्रकाम । यथाकाम ।
 निष्कुल । खराज । महाराज । युवराज । सम्नाज् । अविदूर । अपिशुन । अनृशंस ।
 अयथातथा । अयथापुर । स्वधर्म । अनुकूल । परिमाण्डल । विश्वरूप । ऋत्विज् ।
 उदासीन । ईश्वर । प्रतिभू । साक्षि । मानुष । आस्तिक । नास्तिक । युगपत् ।
 पूर्वापर । उत्तराधर । इति ब्राह्मणादयः ॥

१२४-वा०-चातुर्वर्णादीनां स्वार्थ उपसंख्यानम् ॥ अ० ॥ ५ । १ । १२४

चत्वार एव वर्णाश्चातुर्वर्ण्यम् । चातुराश्रमम् :—

चतुर्वर्ण । चतुराश्रम । त्रिलोक । त्रिखर । षड्गुण । सेना । सन्निधि । समीप ।
 उपमा । सुख । इति चतुर्वर्णादयः ॥

१२५—पत्यन्तपुरोहितादिभ्यो यक् ॥ अ० ॥ ५ । १ । १२८ ॥

षष्ठीसमर्थेभ्यः पत्यन्तेभ्यः पुरोहितादिभ्यश्च प्रातिपदिकेभ्यो भावकर्मणोर्यक्
 प्रत्ययो भवति सेनापतेर्भावः कर्म, सा सैन्यापत्यम् । प्राजापत्यम् । पुरोहितस्य भावः
 कर्म वा, पौरोहित्यम् :—

पुरोहित । राजन् । संग्रामिक । एषिक । वर्मित । खण्डिक । दण्डिक । कृत्रिक ।
 मिलिक । पिण्डिक । बाल । मन्द । स्तनिक । चडितिक । कृषिक । पूतिक । पत्रिक ।
 प्रतिक । अजानिक । सलनिक । सूचिक । राकर । सूचक । पन्निक । सारथिक । जलिक ।
 सूतिक । अज्जलिक । शर्मिक । चर्मिक । कर्मिक । शौलिदा । मूलिक । तिलिका ।
 तिथिक । अज्जतिका । ऋषिक । पुत्रक । पथिका । प्रचिक । प्रविक । परिचिक ।
 पूजनिक ॥ राजाऽसे (१) । मूचिक । खरिक । चडिक ॥ इति पुरोहितादयः ॥

(१) सर्वे एव वेदाः सार्ववेदम् । सार्वलीक्यम् । सार्वरान्यम् । सार्वगुण्यम् ।
 आकृतिगणोऽयम् ॥

(२) राज्ञो भावः कर्म वा राज्यम् । समासेतु ब्राह्मणादित्वात्पथञ् सौराज्यम् ॥

१२६—प्राणभृज्जातिव्योवचनोद्गात्रादिभ्यो ऽञ् ॥ अ० ॥ ५ ।
१ । १२६ ॥

प्राणभृज्जातिभ्यो वयोवचनेभ्य उद्गात्रादिभ्यश्च प्रातिपदिकेभ्यो भावकर्मणोरञ् प्रत्ययो भवति । अश्वस्य भावः कर्म वा, आश्वम् । औष्ट्रम् । कौमारम् । केशीरम् । औद्गात्रम् :-

उद्गात्र । उन्नेत । प्रतिहर्तृ । रथगणक । पक्षिगणक । पत्रिगणक । सुष्ठु । दुष्ठु । अध्वर्यु । वधू ॥ सुभग मंत्रे (१) ॥ प्रशारत । होत । पोत । कर्त्तृ । इत्युद्गात्रादयः ॥

१२७—हायनान्त्युवादिभ्यो ऽण् ॥ अ० ॥ ५ । १ । १३० ॥

हायनातेभ्यो युवादिभ्यश्च षष्ठीसमर्थप्रातिपदिकेभ्यो भावकर्मणोरर्थयोरण् प्रत्ययो भवति । हिहायनस्य भावः कर्म वा, हेहायनम् । यूनो भावः कर्म वा, यौवनम् :-

युवन् । स्थविर । होत । यजमान । कमण्डलु ॥ पुरुषाऽसे (२) ॥ सुहृत् । यात । श्वण । कुस्त्री । सुस्त्री । सुहृदय । सुभ्रातृ । हृषल । दुर्भ्रातृ ॥ हृदयाऽसे (३) ॥ चेतज्ञ । कतक । परिव्राजक । कुशल । चपल । निपुण । पिशुन । सब्रह्मचारिन् । कुतूहल । अनृशंस । भ्रातृ । क्लृप्तक । कन्दुक । दुःस्त्री । दुर्हृदय । दुर्हृत् । मिथुन । कुलली । महस् । कतक । कितव । पोत ॥ इति युवादयः ॥

१२८—हन्वसनोद्गात्रादिभ्यश्च ॥ अ० ॥ ५ । १ । १३३ ॥

हन्वसंज्ञकेभ्यो मनोज्ञादिभ्यश्च षष्ठीसमर्थप्रातिपदिकेभ्यो भावकर्मणोरर्थयोर्वञ् प्रत्ययो भवति । गोपालपशुपालानां भावः कर्म वा, गोपालपशुपालिका । शैथीपाध्यायिका । मनोज्ञस्य भावः कर्म वा, मानोज्ञकम् :-

मनोज्ञ । कल्याण । प्रियरूप । हान्दस । छात्र । मेधाविन् । अभिरूप । आव्य । कुलपुत्र । श्रोत्रिय । चोर । धूर्त । वैश्वदेव । युवन् । ग्रामपुत्र । ग्रामखण्ड । ग्रामकुमार । अमुष्यपुत्र । अमुष्यकुल । शतपुत्र । कुशल । बहुल । अवश्य । अहोपुरुष ॥ इति, मनोज्ञादयः ॥

(१) सुभगस्य भावः सौभगो मंत्रः ॥

(२) पुरुषस्य भावः कर्म पौरुषम् । सुपुरुषत्वमिति समासे ॥

(३) हार्दयम् । समासे तु परमहृदयत्वमित्येव ॥

१२६—तस्य पाकमूले पीलवादिकर्णादिभ्यः कुण्वजाहचौ
॥ अ० ॥ ५ । २ । २४ ॥

पीलवादिभ्यः कर्णादिभ्यश्च षष्ठीसमर्थं प्रातिपदिकेभ्यो यथासंख्यं पाकमूलयोरर्थयोः
कुण्वजाहचौ प्रत्ययौ भवतः । पीलूनां पाकः पीलुकुणः । कर्णस्य मूलं, कणजाहम् :-
पील । कर्कम्बु । शमी । करीर । कुवल । बदर । अश्वत्थ । खदिर । इति पीलवादयः ॥
कर्ण । अक्षि । नख । मुख । मख । केश । पाद । गुल्फ । भ्रूभङ्ग । दन्त ।
ओष्ठ । पृष्ठ । अङ्गुष्ठ ॥ इति कर्णादयः ॥

१३०—तदस्य संजातं तारकादिभ्य इतच् ॥ अ० ॥ ५ । २ । ३६

प्रथमासमर्थेभ्यस्तारकादिप्रातिपदिकेभ्योऽस्येति षष्ठ्यर्थे इतच् प्रत्ययो भवति ।
तारकाः संजाता अस्य, तारकितं नभः ॥ पुष्पितो वृक्षः संजातग्रहणप्रकृतिविशेषणम् :-
तारका । पुष्प । मुकुल । कण्टक । पिपासा । सुख । दुःख । ऋजोष । कुड्मल ।
सूचक । रोग । विचार । तन्द्रा । वेग । पुच्छा । अद्वा । उत्कण्ठ । भर । द्रोह । गर्भा-
दप्राणिनि (१) ॥ फल । उच्चार । स्तवक । पल्लव । खण्ड । धेनुष्या । अभ्र । अङ्-
गारक । अङ्गार । वर्णक । पुलक । कुवलय । शैवल । गर्भ । तरङ्ग । कल्लोल ।
पण्डा । चन्द । स्तवक । मुदा । राग । हस्त । कर । सीमन्त । कर्दम । कज्जल ।
कलङ्क । कुतूहल । कन्दल । आन्दोल । अश्वकार । कोरक । अङ्कुर । रोमाक्ष ।
हर्ष । उत्कर्ष । लुधा । ज्वर । गोर । दोह । शास्त्र । मुकुर । तिलक । बुभुक्षा ।
निद्रा । तारकादिराकृतिगणः ॥ इति तारकादयः ॥

१३१—विमुक्तादिभ्योऽण् ॥ अ० ॥ ५ । २ । ६१ ॥

अध्यायानुवा कथोरभिधेययोर्विमुक्तादिप्रातिपदिकेभ्यो मत्वर्थेऽण् प्रत्ययो भवति ।
विमुक्तं वर्तते ऽस्मिन् स विमुक्तोऽध्यायो ऽनुवाको वा । देवासुरः :-

विमुक्त । देवासुर । वसुमत् । सत्वत् । उपसत् । दशार्हपयस् । हविर्धान ।
मित्रौ । सोमापूषन् । अग्नाविष्णू । वृत्रहति । इडा । रक्षोऽसुर । सदसत् । परिषा-
दक् । वसु । मरुत्वत् । पत्नीवत् । महीयल । सत्वत् (२) । दशार्ह । वयस् । पतत्रि ।
सोम । सहित्री । हेतु । अस्यहत्य । दशार्ह । उर्वशी । सुपर्ण । इति विमुक्तादयः ॥

(१) गर्भिताः शालयः । अप्राणिनोतिवचनाद् गर्भिणी भार्या । इत्यनेतच् न भवति ॥

(२) सत्वदिति शब्दोऽस्मिन् गणेष्विवारं पठ्यते । यद्येकस्तालव्यादिर्भवेत्तदा तु युक्तं
मन्त्राद्या प्रामादिकः पाठः ॥

१३२—गोषदादिभ्यो वुन् ॥ अ० ॥ ५ । २ । ६२ ॥

अध्यायानुवाकयो रभिधेययोर्गोषदादिप्रातिपदिकेभ्यो मत्वर्थे वुन् प्रत्ययो भवति । गोषदशब्दोऽस्मिन्नस्ति, गोषदकोऽध्यायोऽनुवाको वा । इषेत्वकः :-

गोषद । इषे त्वा । मातरि खन् । देवस्य त्वा । देवौ रापः । कृष्णोऽस्याखरेष्टः । देवीं धियम् । रक्षो हण । अञ्जन । प्रभूत । प्रतूर्त्त । दृशान । युञ्जान । सहस्रशीर्षा । वातस्यते । कृशास्व । स्वाहाप्राण । प्रसुस्त ॥ इति गोषदादयः ॥

१३३—आकर्षादिभ्यः कन् ॥ अ० ॥ ५ । २ । ६४ ॥

आकर्षादिभ्यः सप्तमौसमर्थप्रातिपदिकेभ्यः कुशल इत्यर्थे कन् प्रत्ययो भवति । आकर्षे कुशल आकर्षकः :-

आकर्ष । तस् । पिपासा । पिचण्ड । अग्रनि । अग्रमन् । विचय । चय । जय । आचय । अय । नय । निपाद । गह्वद । दीप । ऋद । क्राद । क्वाद । शकुनि । पिशाच । पिण्ड ॥ इत्याकर्षादयः ॥

१३४—रसादिभ्यश्च ॥ अ० ॥ ५ । २ । ६५ ॥

प्रथमासमानाधिकरणरसादिप्रातिपदिकेभ्योऽस्यास्त्यस्मिन्नियर्थे मतुप् प्रत्ययो भवति । रसादिगुणवाचकेभ्योऽन्ये मत्वर्थीयाः प्रत्यया माभूवन्ति सूत्रारम्भः । रूपिणो कन्येत्यत्र तु शोभापरत्वं रूपस्य । रसोऽस्मिन्नस्तीति, रसवान् । रूपवान् :-

रस । रूप । गन्ध । स्पर्श । शब्द । स्नेह । गुणात् । एकाचः (१) ॥ इति रसादयः ॥

१३५—सिध्मादिभ्यश्च ॥ अ० ॥ ५ । २ । ६७ ॥

सिध्मादिप्रातिपदिकेभ्यो मत्वर्थे विकल्पेन लच् प्रत्ययो भवति । सिध्मोऽस्यास्तीति सिध्मलः । सिध्मवान् । अत्र पक्षे मतुबिध्यते नत्वत इनिठनौ :-

सिध्म । गडु । मणि । नाभि । जीव । निष्पाव । पांसु । सक्तु । हनु । मांस । परशु ॥ पाणिधमन्योर्दीर्घश्च ॥ पाणिलः । धमनीलः । पर्ण । उदक । प्रज्ञा । मण्ड । पार्श्व । गण्ड । ग्रन्थि । वातदन्तबलललाटगलानामूङ् च ॥ वातूलः । दन्तूलः । बलूलः । ललाटूलः । गलूलः ॥ जटौघटाकालाः क्षेपे ॥ जटालः । घटालः । कालालः । सक्थि । कर्ण । स्नेह । शीत । श्याम । पिङ्ग । पित्त । शुष्क । पृथु । सृदु । मज्जु । पत्र । चटु । कपि । कण्डु । संज्ञा । क्षुद्रजन्तूपतापाक्षेप्यते । क्षुद्रजन्तुः । यूकालः । मक्षिकालः । उपताप-विचर्चिकालः । विपादिकालः । मूर्च्छालः । इति सिधादयः ॥

(१) अत्र गुणशब्दो रसादीनां विशेषणम् । एकाच् शब्दादपि मतुब् भवति नत्वत इनिठनौ । खवान् । खवान् ॥

१३६—लोमादिपामादिपिच्छादिभ्यः शनेलचः ॥ अ० ॥

५ । २ । १०० ॥

लोमादिभ्यः पामादिभ्यः पिच्छादिभ्यश्च प्रातिपदिकेभ्यो मत्वर्थे यथासंख्यं श, न, इलच् इयेते प्रत्यया भवन्ति । लोमान्यस्य सन्तीति लोमशः । लोमवान् । पाम विद्यतेऽस्य स पामनः । पामवान् । पिच्छमस्यास्तीति पिच्छलः । पिच्छलवान् :-

लोमन् । रोमन् । बल्गु । बभ्रु । हरि । कपि । शुनि । तरु । इति लोमादयः पामन् । वामन् । हेमन् । श्लेष्मन् । कद्रु । बलि । श्रेष्ठ । पलल । सामन् । अङ्गात्कल्याणे ॥ शाकीपलालौदद्रा ऋस्त्वं च ॥ विष्वगित्युत्तरपदलोपश्चाकृते सन्धेः ॥ लक्ष्म्या अच् (१) ॥ इति पामादयः ॥ पिच्छ । उरस् । ध्रुवका । जुवका । जरावटाकालात् क्षेपे (२) ॥ वर्ण । उदक । पङ्क । प्रज्ञा । इति पिच्छादयः ॥

१३७—ब्रीह्यादिभ्यश्च ॥ अ० ॥ ५ । २ । ११६ ॥

प्रथमासमानाधिकरणब्रीह्यादिप्रातिपदिकेभ्यो मत्वर्थे इनिठनौ प्रत्ययौ भवतः ब्रीहयोऽस्य सन्तीति ब्रीही । ब्रीहिकः । ब्रीहिमान् :-

ब्रीहि । माया । शिखा । मेखला । संज्ञा । बलाका । माला । वीणा । वडवा । अष्टका । पताका । कर्मन् । चर्मन् । हंसा (३) । यवखद । कुमारी । नौ (४) । शीर्षान्नजः ॥ अशीर्षी । अशीर्षिका । इति ब्रीह्यादयः ॥

१३८—तुन्दादिभ्य इलच्च ॥ अ० ॥ ५ । २ । ११७ ॥

तुन्दादिप्रातिपदिकेभ्यो मत्वर्थे इलच् चकारादिनिठनौ मतुप् च प्रत्यया भवन्ति तुन्दोऽस्यास्तीति तुन्दिलः । तुन्दी । तुन्दिकः । तुन्दवान् :-

तुन्द । उदर । पिचण्ड । घट । यव । ब्रीहि । स्वाङ्गादिवृद्धौ च (५) ॥ इति ॥

(१) अङ्ग शब्दात्कल्याणे नः प्रत्ययः । कल्याणकरमंगं शरीरमस्याः सा, अङ्गना । शाकिनः । पलालिनः । दद्रुणः । विषु-अच् इत्यवस्थायां नः प्रत्ययस्तद्देवोत्तरपदस्याज् भागस्य लोपः । विष्वगस्यास्तीति विषुणः । लक्ष्मी अस्यास्तीति लक्ष्मणा ।

(२) कुत्सिता जटा अस्य सन्तीति जटिलः । एवं घटिलः । कालिलः ॥

(३) शिखादिभ्य इनिरेवेयते नतु ठक् ॥

(४) यवखदादिभ्यश्चगेवेयते शेषादुभयम् ॥

(५) विवृद्धयुपाधिभूतात् स्वाङ्गवाचिनः प्रातिपदिकादिलच् । दीर्घा नासिकाऽस्यास्तीति नासिकिलः । लम्बौकर्णौ यस्य स कर्णिलः । ओष्ठिलः ॥

१३६—अर्श आदिभ्योऽच् ॥ अ० ॥ ५ । २ । १२७ ॥

अर्श आदिप्रातिपदिकेभ्यो मत्वर्थेऽच् प्रत्ययो भवति । अर्शाः स्थस्य विद्यन्ते स, अर्शसः—
अर्शस् । उरस् । तुन्द । चतुर । पलित । जटा । घटा । अम्भ । कर्दम । आमा ।
लवण । खाङ्गाद्वीनात् ॥ वर्णात् (१) ॥ आकृतिगणोयम् । इत्यर्श आदयः ॥

१४०—सुखादिभ्यश्च ॥ अ० ॥ ५ । २ । १३१ ॥

सुखादिप्रातिपदिकेभ्यो मत्वर्थे इनिः प्रत्ययो भवति । मतुबादीनामपवादः ।
सुखमस्यास्तीति सुखी । दुःखी :—

सुख । दुःख । तृप् । कृच्छ । आम्भ । अलीक । करुणा । कृपण । सोढ । प्रमीष ।
शील । हल ॥ माला चेपे (२) ॥ प्रणय । इति सुखादयः ॥

१४१—पुष्करादिभ्यो देशे ॥ अ० ॥ ५ । २ । १३५ ॥

पुष्करादिप्रातिपदिकेभ्यो मत्वर्थे देशेऽभिधेये इनिः प्रत्ययो भवति पुष्करोऽ
स्मिन्नीति पुष्करो देशः । पद्मी वा । देश इति किम् । पुष्करवान् हस्ती :—

पुष्कर । पद्म । उत्पल । तमाल । कुमुद । नड । कपिल्य । बिस । मृणाल ।
कर्दम । शालूक । विगर्ह । करौष । शिरीष । यवास । प्रवास । हिरण्य । कौरव ।
कल्लोल । तरङ्ग । वयस । इति पुष्करादयः ॥

१४२—बलादिभ्यो मतुबन्धनतरस्याम् ॥ अ० ॥ ५ । २ । १३६ ॥

बलादिप्रातिपदिकेभ्यो मत्वर्थे विकल्पेन मतुप् पञ्च इनिः ठक् तु न भवति ।
बलमस्यास्तीति बलवान् । बली :—

बल । उत्साह । उद्भाव । उद्वास । उद्दाम । शिखाबल । बूगमूल । दंश । कुल
आयाम । व्यायाम । उपयाम । आरोह । अवरोह । परिणाह । युद्ध ॥ इति बलादयः ॥

१४३—देवपथादिभ्यश्च ॥ अ० ॥ ५ । ३ । १०० ॥

देवपथादिप्रातिपदिकेभ्यो द्वार्थे प्रतिकृतौ संज्ञायां च विहितस्य कन् प्रत्ययस्य
लुब् भवति । देवपथस्येव प्रतिकृतिः, देवपथः । हंसपथः :—

देवपथ । हंसपथ । वारिपथ । जलपथ । राजपथ । शतपथ । सिंहगति ।
उष्ट्रग्रीवा । चामरञ्जु । रञ्जु । हस्त । इन्द्र । दण्ड । पुष्प । मत्स्य । रथपथ ।
शङ्कुपथ । सिंहपथ । आकृतिगणोऽयम् । इति देवपथादयः ॥

(१) हीनशब्दात्परस्मात् खाङ्गादजेव स्थान्तु मतुबादिः । अस्मिभ्यां हीनो
हीनाक्षः । हीनहस्तः । हीनबाहवः । वर्णादिति श्वेतादेर्यहणनत्वकारादेः । श्वेतो
वर्णोऽस्यास्तीति श्वेतः । नीलः । कालः । पीतः । हरितः । इत्यादि ॥

(२) कुत्सिता मालास्यास्तीति माली । मतुस्माभूत् । प्रणयी ॥

१४४—शाखादिभ्यो यत् ॥ अ० ॥ ५ । ३ । १०३ ॥

शाखादिप्रातिपदिकेभ्यो इवार्थे यत् प्रत्ययो भवति । शाखेव शाख्यः । मुख्यः—
शाखा । मुख । जघन । शृङ्ग । मेघ । चरण । स्कन्ध । शिरस् । उरस् । अग्र
शरण । इति शाखादयः ॥

१४५—शर्करादिभ्योऽण् ॥ अ० ॥ ५ । ३ । १०७ ॥

शर्करादिप्रातिपदिकेभ्यो इवार्थेऽण् प्रत्ययो भवति । शर्करेव, शर्करम्—
शर्करा । कपालिका । पिष्टिका । कनिष्ठिक । कपिष्ठिक । पुण्डरीक । शत-
पत्र । गोलोमन् । गोपुच्छ । नरालि । नकुल । सिकता । इति शर्करादयः ॥

१४६—अङ्गुल्यादिभ्यश्चक् ॥ अ० ॥ ५ । ३ । १०८ ॥

अङ्गुल्यादिप्रातिपदिकेभ्यः इवार्थे ठक् प्रत्ययो भवति । अङ्गुलिरिव
अङ्गुलिकः :-

अङ्गुलि । भरुज । बभ्रु । वल्गु । मण्डर । मण्डल । शङ्कुल । कपि । उदशित ।
गाक्षी । उरस् । शिखा । कुलिश । इत्यङ्गुल्यादयः ॥

१४७—दामन्यादित्रिगर्त्तषष्ठाच्छः ॥ अ० ॥ ५ । ३ । ११६ ॥

दामन्यादिभ्यस्त्रिगर्त्तषष्ठेभ्यश्चायुधजीवि संघवाचिभ्यः प्रातिपदिकेभ्यः स्वार्थे छ्
प्रत्ययो भवति । त्रिगर्त्तः षष्ठो येषां ते त्रिगर्त्तषष्ठाः । दामन्येव दानीयः । दामनीयौ ।
दामन्यः । तद्राजत्वाद बहुवचने लुक् । त्रिगर्त्तषष्ठाः । कौण्डोपरथएव, कौण्डोपरथीयः ।
अन्यत्पूर्ववत् । दाण्डकि । कौष्टकि । जालमानि । बृहद्गुप्ताजानकि । इति त्रिगर्त्तषष्ठाः ।
अत्र जानकिरित्यस्यैव त्रिगर्त्त इति नामान्तरम् :-

दामनी । औलपि । आकिदन्ती । काकरन्ति । काकदन्ति । शत्रुन्तपि । सार्व-
सेनि । बिन्दू । मौञ्जायन । उलभ । सावित्रीपुत्र । अच्युतन्ति । कोकतन्ती । तुलभ ।
देववापि । औतकी । अपच्युतकी । कर्की । पिण्ड ॥ इति, दामन्यादयः ॥

१४८—पश्यादियौधेयादिभ्यामणञौ ॥ अ० ॥ ५ । ३ । ११७ ॥

पश्यादिभ्यो यौधेयादिभ्यश्चायुधजीविसंघवाचिभ्यः प्रातिपदिकेभ्यः स्वार्थे णञौ
प्रत्ययो यथासंख्यं भवतः । पशुरेव, पार्श्वः । यौधेयः :-

पशु । असुर । रक्षस् । वारहीक । त्रयस् । मरुत् । दशार्ह । पिशाच । विमाल ।
अशनि । कार्पापण । सत्वत् । वसु । इति पश्यादयः ॥

यौधेय । कौशेय । क्रीशेय । शौक्रेय । शौभ्रेय । धार्तेय । वार्तेय । जावालेय ।
त्रिगर्त । भरत । उशीनर । इति यौधेयादयः ॥

१४६—स्थूलादिभ्यः प्रकारवचने कन् ॥ अ० ॥ ५ । ४ ३ ॥

स्थूलादिप्रातिपदिकेभ्यः प्रकारवचनेद्यौत्येकन् प्रत्ययो भवति । स्थूलप्रकारः, स्थूलकः :-
स्थूल । अणु । माष । इषु ॥ कृष्णतिलेषु ॥ यवबीहिषु ॥ इक्षुतिलपाद्यकालाव-
दाताः सुरायाम् ॥ गोमूत्र आच्छादने ॥ सुराया अहौ ॥ जीर्णशालिषु । पत्रमूले
समस्तव्यस्ते (१) कुमारी पुत्र । कुमार । श्वशुर । मणि ॥ इति स्थूलादयः ॥

१५०—यावादिभ्यः कन् ॥ अ० ॥ ५ । ४ । ३६ ॥

यावादिप्रातिपदिकेभ्यः स्वार्थे कन् प्रत्ययो भवति । याव एव, यावकः :-
याव । मणि । अस्थि । चण्ड । पीतस्तम्ब । ऋतावुष्णशीते । पशौ लूनविशते ।
अणुनिपुणे । पुत्रकृत्रिमे ॥ ज्ञात वेदसमाप्ती ॥ शून्यरिक्ते । दानकुत्सिते ॥ तनुसूत्रे ॥
(२) । ईयसश्च ॥ श्रेयस्कः । ज्ञात । कुमारीक्रीडनकानिच । इति यावादयः ॥

१५१—विनयादिभ्यः ठक् ॥ अ० ॥ ५ । ४ । ३४ ॥

विनयादिप्रातिपदिकेभ्यः स्वार्थे ठक् प्रत्ययो भवति । विनय एव, वैनयिकः :-
विनय । समय । उपायाद् भ्रस्वत्वं च । औपयिकः । संगति । कथंचित् । अक-
स्मात् । समयाचार । उपचार । समाचार । व्यवहार । सम्प्रदान । समुत्कर्ष । समूह ।
विशेष । अत्यय । अस्थि । कण्डु । इति विनयादयः ॥

१५२—प्रज्ञादिभ्यश्च ॥ अ० ॥ ५ । ४ । ३८ ॥

प्रजानातीति प्रज्ञः । प्रज्ञादिप्रातिपदिकेभ्यः स्वार्थे ऽण् प्रत्ययो भवति । प्रज्ञ एव
प्रज्ञः । प्राज्ञी स्त्री । यस्यास्तु प्रज्ञा विद्यते सा प्राज्ञा भवति :-

प्रज्ञ । वणिक् । उगिक् । उणिक् । प्रत्यक्ष । विद्वस् । विदन् । षोडन् । षोडश ।
विद्या । मनस् । औत्र शरीरे । औत्रम् । जुह्वत् । कृष्ण मृगे । कार्ष्ण्यः । चिकीर्षत् ।
चौर । शक । योध । वक्षस् । चक्षुस् । धूर्त्त । वस् । एत् । मरुत् । क्रुड् । राजा ।
सत्त्वन्तु । दशार्ह । वयस् । आतुर । असुर । रक्षस् । पिशाच । अशनि । कार्षापण ।
देवता । बन्धु ॥ इति प्रज्ञादयः ॥

(१) कृष्ण प्रकाराः कृष्णकारितलाः । यवका बीहयः । इक्षुका । तिलका ।
पाद्यका । कालका । अवदातका वासुरा । मूत्रकमाच्छादनम् । सुराकः सर्पः ।
जीर्णकाः शालयः । पत्रकंसमस्तम् । मूलकं व्यस्तम् ॥

(२) उष्णकः, शीतको वा ऋतुः । नूनकः, विघातको वा पशुः । अणुको निपुणः । पुत्रकः
कृत्रिमः । ज्ञातको वेदपारगः । शून्यकं रिक्तम् । कुत्सितं दानं दानकम् । तनुकं सूत्रम् ॥

१५३—द्विदण्डादिभ्यश्च ॥ अ० ॥ ५ । ४ । १२८ ॥

द्विदण्डादिशब्देषु बहुव्रीहिसमासे समासान्तश्च प्रत्ययो निपात्यते । द्वाभ्यां दण्डाभ्यां हन्यतेऽसौ द्विदण्डः । अव्ययीभावसमासे परिगणनमतो व्ययत्वम् । एवं द्विमुसलिः—

द्विदण्डः । द्विमुसलि । उभाञ्जलि । उभयाञ्जलि । उभाकर्णः । उभयाकर्णः । उभादन्ति । उभयादन्ति । उभाहस्ति । उभयाहस्ति । उभापाणि । उभयापाणि । उभाबाहु । उभयाबाहु (१) । एकपदि । प्रोक्षपदि । आक्षपदि । सपदि । निकुच्यकर्णः । संहतपुच्छः ॥ इति द्विदण्डादयः ॥

१५४—पादस्य लोपोऽहस्यादिभ्यः ॥ अ० ॥ ५ । ४ । १२८ ॥

हस्यादिवर्जितादुपमानात्परस्य पादशब्दस्य लोपो बहुव्रीहौ । व्याघ्रपादाविव पादावस्य, स व्याघ्रपात् । अहस्यादिभ्य इति किम् । हस्तिपादः—

हस्तिन् । कटोला । गण्डोला । गण्डोलक । मङ्गिला । दासी । गणिका । कुसूल । इति ।

१५५—कुम्भपदौषु च ॥ अ० ॥ ५ । ४ । १२९ ॥

कुम्भपदीप्रभृतयः कृतपादसमासान्तलोपाः समुदाया बहुव्रीहौ समासे निपात्यन्तः—

कुम्भपदी । शतपदी । अष्टापदी । जालपदी । एकपदी । मालापदी । मुनिपदी । गोधापदी । गोपदी । कलश्रीपदी । घृतपदी । दासीपदी । निष्पदी । आर्द्रपदी । कुणपदी । कण्णपदी । द्रोणपदी । द्रुपदी । शकृत्पदी । सूपपदी । पक्षपदी । अर्वपदी । स्तनपदी । स्थूलपदी । सूत्रपदी । कलहंसपदी । द्विपदी । विषपदी । सुपदी । सूकरपदी । सूचीपदी । इति कुम्भपदीप्रभृतयः ॥

१५६—उरः प्रभृतिभ्यः कप् ॥ अ० ॥ ५ । ४ । १५१ ॥

उरः प्रभृत्यन्ताद्बहुव्रीहेः समासान्तः कप् प्रत्ययो भवति । व्यूढमुरोऽस्य स व्यूढोरस्कः । प्रियसर्पिष्कः—

उरस् । सर्पिस् । उपानह् । पुमान् । अनङ्वान् । नौः । पयः । लक्ष्मीः । दधि । मधु । शालिः ॥ अर्थान्नजः ॥ अनर्थकः । इत्युरः प्रभृतयः ॥

१५७—उज्झादीनाञ्च ॥ अ० ॥ ६ । १ । १६० ॥

उज्झादीनां शब्दानामन्त उदात्तः स्वरौ भवति—

उज्झ । ज्जेच्छ । जञ्ज । जल्प । जप । व्यध । वध ॥ युगकालविशेषे रथायु-

(१) अत्रोभयत्र निपातनादिचप्रत्यस्यलोपः । प्रत्ययलक्षणन चाव्ययीभावसंज्ञाभवत्येव । अत्रापिकेचिच्छब्दात्पुरुषसमासान्ता निपात्यन्ते । तैर्द्यसंगत्या ज्ञेयाः ॥

पकरणे च ॥ गरो दूष्येऽन्तः ॥ वेगवेदचेष्टबन्धाः करणे ॥ स्तुयुद्गुवश्चन्दसि । परि-
 द्रुत् । संयुत् । परिद्रुत् ॥ वर्त्तनिः स्तोत्रे ॥ श्वभेदरः ॥ साम्बतापौ भावगर्हायाम् ॥
 उत्तमशश्वत्तमौ सर्वत्र ॥ भक्षमन्यभोगदेहाः ॥ इत्युक्तादयः ॥

१५८—वृषादीनाञ्च ॥ अ० ॥ ६ । १ । २०३ ॥

वृषादीनामादिरुदात्तो भवति :-

वृषः । जनः । ज्वरः । ग्रहः । हयः । गयः । नयः । तयः । पयः । वेदः । अंशः ।
 दवः । सूदः । गुहा ॥ शमरणौ संज्ञायां संमतौ भावकर्मणोः ॥ मंत्रः । शान्तिः ।
 कामः । यामः । आरा । धारा । कारा । वहः । कल्पः । पादः ॥ आकृतिगणोऽयम् ।
 अविहितलक्षणमाद्युदात्तत्वं वृषादिषु द्रष्टव्यम् ॥ इति वृषादयः ॥

१५९—कार्तिकौजपादयश्च ॥ अ० ॥ ६ । २ । ३७ ॥

कृतद्वन्द्वसमासाः कार्तिकौजपादयः शब्दाः पूर्वपदप्रकृतिस्वरा भवन्ति । कृतस्या-
 पत्यं कार्तिकः । कुजपस्यापत्यम् कौजपः । कार्तिकश्च कौजपश्च :-

कार्तिकौजपौ । सावर्णिमाण्डूकेयौ । आयत्यश्मकाः । पैलश्यापर्णैयाः । पैलश्या-
 पर्णयौ । कपिश्यापर्णैयाः । श्रैतिकान्नर्पाचालैयाः । कटुकवार्चालैयाः । शाकलशुनकाः ।
 शाकलसणकाः । शुनकधात्रेयाः । सणकवाभ्रवाः । आर्चाभिमौद्गलाः । कुन्तिसुराष्ट्राः ।
 चितिसुराष्ट्राः । तण्डवतण्डाः । गर्गवत्साः । अविमत्तकामविद्धाः । बाभ्रवशालङ्-
 कायनाः । बाभ्रवदानच्युताः । कठकालापाः । कठकौथुमाः । कौथुमलौकाचाः ।
 स्त्रीकुमारम् । मीदपैथ्यलादाः । मीदपैथ्यलादाः । द्विःपाठः समासान्तोदात्तार्थः ।
 वत्सजरत् । सौश्रुतपार्शवाः । जरामृत्यु । याज्याशुवाक्ये ॥ इति कार्तिकौजपादयः ॥

१६०—कुरुगार्हपतरिक्तगुर्वसूतजरत्यश्लीलदृढरूपापारिवड-
 वातैतिलकद्रूः पण्यकम्बलोदासीभाराणाञ्च ॥ अ० ॥ ६ । २ । ४२ ॥

कुरुगार्हपत, रिक्तगुरु, असूतजरती, अश्लीलदृढरूपा, पारिवडवा, तैतिलकद्रू,
 पण्यकम्बल इत्येषां समासानां दासीभारादीनां च पूर्वपदं प्रकृतिस्वरं भवति ।
 कुरुणां गार्हपतं कुरुगार्हपतम् । रिक्तो गुरुः रिक्तगुरुः । असूता जरती, असूतज-
 रती । अश्लीला दृढरूपा अश्लीलादृढरूपा । दास्या भारो दासीभारः :-

दासीभारः । देवहृतिः । देवजूतिः । देवसूतिः । देवनोतिः । वसुनोतिः । ओ
 षधिः । चन्द्रमाः । अविहितलक्षणः पूर्वपदप्रकृतिस्वरो दासीभारादिषु द्रष्टव्यः ॥

१६१—युक्तारोह्यादयश्च ॥ अ० ॥ ६ । २ । ८१ ॥

युक्ता रोह्यादिषु पूर्वपदमाद्युदात्तं निपात्यते :-

युक्तारोहो । आगतरोहो । आगतयोधो । आगतवच्चो । आगतनर्दो । आगतप्रहारो ।
आगतमत्स्या । चौरहोता । भगिनीभर्ता । ग्रामगोधुक् । अश्वचिरात्रः । गर्गचिरात्रः ।
व्युष्टचिरात्रः । शणपादः । समपादः । एकशितिपात् ॥ पात्रेसम्मितादयश्च ॥ इति०

१६२—घोषादिषु च ॥ अ० ॥ ६ । २ । ८५ ॥

घोषादिषु चोत्तरपदेषु परेषु पूर्वपदमाद्युदात्तं भवति :-

दाक्षिघोषः । दाक्षिकटः । दाक्षिपल्लवः । दाक्षिवल्लभः । दाक्षिक्रदः । दाक्षि-
वदरी । दाक्षिङ्गलः । दाक्षिपिशङ्गः । दाक्षिशालः । दाक्षिरत्नः । दाक्षिशिखी ।
दाक्ष्यश्वयः । कुन्दतण्डुलम् । दाक्षिशाल्मली । आश्वममुनिः । शाल्मलिमुनिः । दाक्षि-
पुंसा । दाक्षिकूटः । इति घोषादयः ॥

१६३—प्रस्थेऽष्टद्वयमकर्क्यादीनाम् ॥ अ० ॥ ६ । २ । ८७ ॥

प्रस्थ उत्तरपदेकर्क्यादिरहितमष्टद्वयं पूर्वपदमाद्युदात्तं भवति । इन्द्रप्रस्थः । कुण्ड-
प्रस्थः । अष्टद्वयमिति किम् । दाक्षिप्रस्थः । अकर्क्यादीनामिति किम् । कर्कीप्रस्थः :-
कर्की । मघी । मकरौ । कर्कन्धू । शमी । करीरा । कटुक । कुरल । कवला । वरद ॥ इति०

१६४—मालादीनां च ॥ अ० ॥ ६ । २ । ८८ ॥

प्रस्थ उत्तरपदे मालादय आद्युदात्ता भवन्ति । मालाप्रस्थः । शालाप्रस्थः :-
माला । शाला । शोणा । द्राक्षा । चोमा । चामा । काष्ठी । एक काम । इति०

१६५—क्रत्वादयश्च ॥ अ० ॥ ६ । २ । ११८ ॥

सोत्तरपदस्थाः क्रत्वादयो बहुव्रीहौ समासे आद्युदात्ता भवन्ति । सुक्रतुः :-
क्रतु । दृशीक । प्रतीक । प्रपूर्ति । हव्य । भग । इति क्रत्वादयः ॥

१६६—आदिश्चिह्णादीनाम् ॥ अ० ॥ ६ । २ । १२५ ॥

कन्यान्ते नपुंसकेत्युरुषेचिह्णादिपूर्वपदानामादिरुदात्तो भवति चिह्णकन्यम् :-
चिह्ण । मडर । मडुर । वैतुल । पटक्क । वैडालिकर्णः । वंतालिकर्णः ।
कुकुट । चिक्कण । चिक्कण ॥ इति चिह्णादयः ॥

१६७—चूर्णादीन्यप्राणिषष्ट्याः ॥ अ० ॥ ६ । २ । १३४ ॥

तत्पुरुषसमासेऽप्राणिवाचिनः षष्ठ्यन्तात्पराणि चूर्णादीन्युत्तरपदानि आद्यु-
दात्तानि भवन्ति । सुदृगस्य चूर्णं मदृगचूर्णम् :-

चूर्णं । करिप । करिव । शाकिन । शाकट । द्राक्षा । तूस्त । कुन्दम । दलप
चमसौ । चकन । चकन । चौल ॥ इति चूर्णादीनि ॥

१६८—उभे वनस्यत्यादिषु युगपत् ॥ अ० ॥ ६ । २ । १४० ॥

वनस्यत्यादिषु समासेषूभे पूर्वोत्तरपदे युगपत्प्रकृतिस्वरे भवतः :-
वनस्यतिः । वृहस्यतिः । शचीपतिः । तनूनपात् । नराशंसः । शुनःश्रेपः । शण्डामकौ
दृष्णावरुन्नी । बम्बाविश्ववयसौ । मर्त्यलुः । इति वनस्यत्यादयः ॥

१६९—संज्ञायांमनाचितादीनाम् ॥ अ० ॥ ६ । २ । १४६ ॥

संज्ञायां विषये गतिकारकोपपदात्परंक्तान्तमुत्तरपदमन्तोदात्तं भवति । आचि-
तादीन् वर्जयित्वा । संभूतः । धनुष्खाता । अनाचितादीनामिति किम् :-

आचितम् । पर्याचितम् । आस्थापितम् । परिगृहीतम् । निरुक्तम् । प्रतिपन्नम्
प्रक्षिप्तम् । उपहतम् । उपस्थितम् । संहिताऽगवि ॥ इत्याचितादयः ॥

१७०—प्रवृद्धादीनां च ॥ अ० ॥ ६ । २ । १४७ ॥

प्रवृद्धादिशब्दानांक्तान्तमुत्तरपदमन्तोदात्तं भवति । प्रवृद्धयानम् :-
प्रवृद्धो वृषलः । प्रयुक्ताः सक्तवः । आकर्षेऽवहितः । अवहितो भोगेषु । खट्वारूढः ।
कविशस्तः । आकृतिगणत्वात् पुनरुत्स्यूतं वासोदेयम् । पुनर्निष्कृतो रथः । इति०

१७१—निरुदकादीनि च ॥ अ० ॥ ६ ॥ २ । १८४ ॥

निरुदकादीनि च शब्दरूपाख्यन्तोदात्तानि निपात्यन्ते :-

निरुदकम् । निरुलपम् । निरुपलम् । निर्मशकम् । निर्मचिकम् ।
निष्कालकः । निष्कालिकः । निष्पेपः । दुस्तरौपः । निस्तरौपः । निस्तर-
रौकः । निरजिनम् । उदजिनम् । उपाजिनम् ॥ परिहस्तपादकेशकर्षाः । परि-
हस्तः । परिपादः । परिकेशः । परिकर्षः । आकृतिगणोऽयम् ॥ इति निरुदकादयः ॥

१७२—प्रतेरंश्वादयस्तत्पुरुषे ॥ अ० ॥ ६ । २ । १८३ ॥

तत्पुरुषसमासे प्रतेरुत्तरा अंशादयोऽन्तोदात्ताभवन्ति । प्रतिगतौशुः प्रत्यंशुः । :-

अंशु । जन । राजन् । उष्ट्र । रोटका । अजिर । आर्द्रा । श्वण । कृत्तिका । अर्द्ध । पुर ॥ इत्यंशादयः ॥

१७३—उपाद् द्यज्जिनमगौरादयः ॥ अ० ॥ ६ । २ । १८४ ॥

उपादुत्त रंयच्छद्दरूपमजिनं च तत्पुरुषसमासे गौरादिवर्जितमन्तोदात्तं भवति।
उपगतो देवमुपदेवः । उपसोमः । उपाजिनम् । अगौरादय इति किम् । उपगौरः :-
गौरानैषा तैल । लेटा । लोटा । जिह्वा । कृष्णा । कन्या । गुडा । कल्प । पाद । इति गौरादयः ॥

१७४—स्त्रियाः पुं वद्भाषितपुंस्कादनुङ् समानाधिकरणे
स्त्रियामपूरणीप्रियादिषु ॥ अ० ॥ ६ । ३ । ३४ ॥

भाषितपुंसकशब्दात्परस्य समानाधिकरणस्त्रीलिङ्गे पूरणीप्रियादिवर्जितं
उत्तरपदे परतः पुंशब्दस्यैवरूपं भवति । दर्शनोया भार्या यस्य स दर्शनोयभार्याः ।
दीर्घजङ्घः । अप्रियादिस्त्रितिकिम् । कस्याणीप्रियः :-

प्रिया । मनोज्ञा । कस्याणी । सुभगा । दुर्भगा । भक्तिः । सचिवा । अम्बा ।
कान्ता । चान्ता । समा । चपला । दुहिता । वामा ॥ इति प्रियादयः ॥

१७५—वनगिर्योः संज्ञायां कोटरकिंशुलकादीनाम् ॥ अ० ॥ ६ । ३ । ११७ ॥

वन, गिरि, इत्येतयोश्चत्तरपदयोः परयोर्थया संख्यं कोटरादीनां किंशुलादीनां
च संज्ञायां विषये दीर्घो भवति । कोटरावणम् । किंशुलकागिरिः :-

कोटर । मिश्रक । पुरक । सिद्धक । सारिक । इति कोटरादयः ॥ किंशुलक ।
साख्यक । अञ्जन । लोहित । कुक्कुट । इति किंशुलकादयः ॥

१७६—मतौ बह्वचोऽनजिरादीनाम् ॥ अ० ॥ ६ । ३ । ११८ ॥

मतौ प्रत्यये परतोऽनजिरादिवर्जितस्य बह्वचो दीर्घो भवति संज्ञायां विषये । उदुम्ब-
रावती । मशकावती । अमरावती । अनजिरादीनामिति किम् :-

अजिरवती । खदिरवती । पुलिनवती । हंसकारणवती । चक्रवाकवती । इत्यनजिरादयः ॥

१७७—शरादीनां च ॥ अ० ॥ ६ । ३ । १२० ॥

संज्ञायां विषये मतौ परतः शरादीनां च दीर्घो भवति । शरावती । वंशावती :-
शर । वंश । धूम । अहि । कपि । मणि । मुनि । शुचि । हनु । इति शरादयः ॥

१७८—हारादीनां च ॥ अ० ॥ ७ । ३ । ४ ॥

हारादीनां य्वाभ्यामुत्तरस्याचामादेरचः स्थाने वृद्धिर्न भवति । किन्तु वाभ्यां
पूर्वावैजागमो भवतः । हारिनियुक्तः, दीवारिकः । स्वरमधिकृत्य कृतो ग्रन्थः, सौवरः :-
हार । स्वर । व्यस्कश । खस्ति । स्फाकत । खादुमृदु । खन् ख । इति हारादयः ॥

१७६—स्वागतादीनां च ॥ अ० ॥ ७।३।७ ॥

स्वागतादीनां शब्दानां यवाभ्यां पूर्वे। जित् णित् कित् तद्धिते परत ऐजागमौ न भवतः। वृद्धितुभषत्येव। स्वागतमित्याह स्वागतिकः। स्वध्वरेण चरति, स्वाध्वरिकः :-
स्वागत। स्वध्वर। स्वङ्ग। व्यङ्ग। व्यङ्ग। व्यवहार। स्वपति। इतिस्वागतादयः॥

१८०—अनुशक्तिकादीनां च ॥ अ० ॥ ७।३।२० ॥

जितिणितिकित्चित्तद्धिते परतोऽनुशक्तिकादिशब्दानां पूर्वपदस्योत्तरपदस्या-
चामादेरचःस्थानेवृद्धिर्भवति। अनुशक्तिकस्येदमानुशक्तिकम् :-

अनुशक्तिक। अनुङ्गोड। अनुसंवत्सर। अङ्गारवेणु। असिङ्गल्य। वध्योग।
पुष्करसत्। अनुहरत्। कुरुकत। कुरुपञ्चाल। उदकशुद्ध। इहलोक। परलोक।
सर्वलोक। सर्वपुरुष। सर्वभूमि। प्रयोग। परस्त्री। राजपुरुषात् थजि॥ सूतनड॥
आकृतिगणोऽयम् (१) ॥ इत्यनुशक्तिकादयः॥

१८१—न्यङ्क्तादीनां च ॥ अ० ॥ ७।३।५३ ॥

न्यङ्क्तादिषु कुत्वं निपात्यते। नितरामश्चतीति :-

न्यङ्कुः। मदगुः। भृगुः। दूरेपाकः। फलेपाकः। क्षणेपाकः। फलेपाका।
दूरेपाकुः। फलेपाकुः। तक्रम्। वक्रम्। व्यतिषङ्गः। अनुषङ्गः। अवसर्गः। उपसर्गः।
मेघः। श्वपाकः। मसिपाकः। कपोतपाकः। उलूकपाकः। संज्ञायामर्घः। अवदाघः।
निदाघः (२)। न्यग्रोधः॥ इति न्यङ्क्तादयः॥

१८२—पूजनात्पूजितमनुदात्तकाष्ठादिभ्यः ॥ अ० ॥ ८।१।६७ ॥

पूजनवाचिभ्यः काष्ठादिभ्यः परं पूजितमुत्तरपद मनुदात्तं भवति। काष्ठस्यासाव-
ध्यापकः काष्ठाध्यापकः :-

काष्ठ। दारुण। अमातापुत्र। अयुत। अङ्गुत। अनुक्त। भृश। घोर। परम।
सु। पति। अनुज्ञात। कल्याण। वेश॥ इति काष्ठादयः॥

१८३—मादुपधाश्च मतोर्वोऽयवादिभ्यः ॥ अ० ॥ ८।२।६ ॥

मकारान्ताभ्यकारिपिधादवर्णान्तादवर्णोपधाश्च परस्य मतुपोमकारस्य वकारा-
देशो भवति नतु यवादिभ्यः परस्य मस्य वो भवति। मान्तात् किंवान्। शंवान्।

(१) अत्राकृतिगणेनेदमपि सिद्धं भवति। अभिगममर्हति, अभिगामिकः। अधिदेवेभव-
माधिदैविकम्। आधिभौतिकम्। आध्यात्मिकम्। चतस्रएवविद्याः, चातुर्वैद्यम्। स्वार्थेयज्।

(२) अर्घ, अवदाघ, निदाघ, इति त्रिषु शब्देषु संज्ञायामेव कुत्वम्। अन्यत्र। अर्हः।
अवदाहः। निदाहः॥

मकारोपधात् । शमौवान् । दाडिमौवान् । अश्वर्णान्तात् । वृचवान् । खट्वावान् ।
अवर्णोपधात् । यशस्वान् । भास्वान् । मादुपधाश्चेति किम् । अग्निमान् । अयवा-
दिभ्य इति किम् । यवमान् :-

यव । दक्षि । जर्मि । भूमि । कृमि । क्रुच्चा । वशा । द्राक्षा । वृक्षा । वेशा ।
ध्रुजि । ध्वजि । सञ्जि । वजि । व्रजि । शञ्जि । सिञ्जि । हरित् । ककुत् । गरुत् ।
इक्षु । मधु । द्रुम । मण्ड । धूम । आकृतिगणोऽयम् ॥

१८४—कस्कादिषु च ॥ अ० ॥ ८० । ३ । ४८ ॥

कस्कादिशब्देषु विसर्जनोपधात् सः षो वा कवर्गोपवर्गयोः परतः :-

कस्कः । कौतस्कृतः । भ्रातृष्पुत्रः । शुनस्कृणः । सद्यस्कालः । सद्यस्क्रीः । स-
द्यस्कः । कांस्कान् । सर्पिष्कुण्डिका । धनुष्कपालम् । बर्हिष्पूलम् । यजुष्पात्रम् ।
अयस्काण्डः । मेदस्यिण्डः । आकृतिगणोऽयम् । इति कस्कादयः ॥

१८५—सुषामादिषु च ॥ अ० ॥ ८० । ३ । ४८ ॥

सुषामादिषु सकारस्य मूर्धन्यादेशो निपात्यते । शोभनं सामयस्यासौ सुषामा ब्राह्मणः :-

सुषामा । निष्षामा दुष्षेधः । सुषन्धिः । दुःषन्धिः । निषन्धिः । सुष्ठु । दुष्ठु ।
गौरिषक्थः संज्ञायाम् ॥ प्रतिष्णिका । जलाषाहम् । नौषेवनम् । दुन्दुभिषेवनम् ॥
अविहितलक्षणी मूर्धन्यः सुषामादिषु द्रष्टव्यः । इति सुषामादयः ॥

१८६—नरपरसृपिसृजिस्पृशिस्पृहिसवनादीनाम् ॥ अ० ॥ ८० । ३ । ४९ ॥

रेफपरस्य सकारस्य सृपिसृजिस्पृशिस्पृहि सवानादशौनां सस्य मूर्धन्यादेशो न
भवति । नरपर, विस्त्रंसिका । विस्त्रब्धः । विसृपः । विसर्जनम् । सुस्पृशम् । निस्पृहम् :-

सवने सवने । सूते सूते । सामे सामे । सवनमुखे सवनमुखे । अनुसवनमनुस-
वनम् । वृहस्यतिसवः । शकुनिसवनम् । संवत्सरे संवत्सरे । सुसलं सुसलम् । गोसनिम् ।
अश्वसनिम् । इति सवनादयः ॥

१८७—क्षुभ्नादिषु च ॥ अ० ॥ ८० । ४ । ३६ ॥

क्षुभ्ना इत्यादि शब्देषु नरस्य णकारादेशो न भवति । यथाप्राप्तिनिषेधः :-

क्षुभ्नाति । क्षुभ्नीतः । क्षुभ्नन्ति । नृनमन । नन्दिन् । नन्दिन् । नगर । नरी-
नृत्यते । दृष्टु । नर्तन । गहन । नन्दन । निवेश निवाश । अग्नि । अनूप ॥
आचार्यादणत्वं च ॥ आचार्यभोगीनः । आचार्यानी ॥ हायन ॥ इरिकादिभ्यः
वनोत्तरपदेभ्यः संज्ञायाम् ॥

इरिका । तिमिर । समीर । कुबेर । हरि । कर्मार । क्षुभ्नादिराकृतिगणः ॥
इति क्षुभ्नादयः ॥ समाप्तश्चायं ग्रन्थः ॥

अथ भूमिका ॥

सत्र उणादिगणस्य शब्द इस वक्ष्यमाण एक सूत्र की विशेष व्याख्या में हैं ॥

उणादयो बहुलम् ॥ अ० ॥ ३।३।१ ॥

वर्त्तमान काल में विहित धातुओं से उणादि प्रत्यय बहुल करके होते हैं ॥

भूतेऽपि दृश्यन्ते ॥ अ० ॥ ३।३।२ ॥

और कहीं २ भूतकाल में भी इन का विधान दीख पड़ता है ॥

भविष्यति गम्यादयः ॥ अ० ॥ ३।३।३ ॥

और गमी आदि गणपठित वक्ष्यमाण शब्द भविष्यत्काल में ही होते हैं। उणादि प्रत्ययों के होने के लिये यह तीनों काल का नियम है। गम्यादि शब्द। गमी। आगामी। प्रस्थायी। प्रतिरोधी। प्रतिबोधी। प्रतियोधी। प्रतियोगी। प्रतियायी। आयायी। भावी। इन से अन्य शब्द भूत और वर्त्तमान अर्थों के बोधक होते हैं। अब जितनी प्रकृतियों से जितने उणादि प्रत्यय कहे हैं उतने ही जानना चाहिये वा कुछ विशेष। इस लिये—

बाहुलकं प्रकृतेस्तनुदृष्टेः प्रायसमुच्चयनादपि तेषाम् ।

कार्यसशेषविधेश्च तदुक्तं नैगमरूढिभवं हि सुसाधु ॥ १ ॥

नाम च धातुजमाह निरुक्ते व्याकरणे शकटस्य च तोकम् ।

यन्न प्रदार्थविशेषसमुत्थं प्रत्ययतः प्रकृतेश्च तदूह्यम् ॥ २ ॥

संज्ञासु धातुरूपाणि प्रत्ययाश्च ततः परे ।

कार्याद्विद्यादनुबन्धमेतच्छास्त्रमुणादिषु ॥ ३ ॥ महाभाष्ये

इसी सूत्र की व्याख्या में महाभाष्यकार पतञ्जलिमुनि उणादि पाठ की व्यवस्था बांधते हैं कि (बाहुलकम्) उणादि पाठ में थोड़े से धातुओं से प्रत्यय विधान किया है सो बहुल के होने से वे प्रत्यय अन्य धातुओं से भी होते हैं। इसी प्रकार प्रत्यय

भी थोड़े से संकेतमात्र पढ़े हैं। सप्रयोगों में देख के इन से अन्य भी नवीनप्रत्ययों की कल्पना कर लेनी चाहिये। जैसे (ऋफिडः) इस शब्द में ऋधातु से फिड प्रत्यय समझा जाता है। इसी प्रकार अन्यत्र भी जानना चाहिये। तथा जितने शब्द उणादिगण से सिद्ध होते हैं उन में जितने कार्य सूत्रों से प्राप्त हैं वे सब नहीं होते यह भी बहुलग्रहण का ही प्रताप है। इस में यदि कोई ऐसा प्रश्न करे कि उणादिपाठ में जितने धातुओं से जितने प्रत्यय विधान किये और शब्दों की सिद्धि में जितने कार्य सूत्रों से हो सकते हैं उन से अधिक वा न्यून क्यों होते हैं। तो इस का उत्तर यह है कि (नैगम०) वैदिक शब्द और लौकिक संज्ञा शब्द ये सब अच्छे प्रकार सिद्ध नहीं हो सकते। इस लिये पूर्वोक्त तीन प्रकार के कार्य उणादिगण में बहुल वचन से होते हैं इस बहुल के होने से अनेक प्रकार के सहस्रों शब्द सिद्ध होते हैं ॥ १ ॥

संज्ञा शब्द वे ही कहते हैं जो किसी निज वाच्य के साथ संबन्ध रखें फिर उन की सिद्ध करने से क्या प्रयोजन है क्योंकि वे संज्ञाशब्द जिस निज अर्थ के बोधक हैं उस का बोध तो प्रकृति प्रत्ययार्थ सम्बन्ध के बिना भी कराते ही हैं वही पश्चात् होगा इस लिये (नामच०) इस विषय में निरुक्तकारों और वैयाकरणों में शाकटायन ऋषि का ऐसा मत है कि सब संज्ञा (रुडि) शब्द प्रकृति प्रत्ययार्थ के संबन्ध से यौगिक तथा योगरूढता से अर्थों के बोधक होते हैं। इन से भिन्न अन्य ऋषियों के मतानुसार सब संज्ञा शब्द रुडि अर्थात् अव्युत्पन्न होते हैं। अब जहां शब्दों में प्रकृतिप्रत्यय कुछ भी नहीं जान पड़ता वहां (प्रत्ययतः०) यदि प्रत्यय जान पड़े तो धातु की कल्पना और धातु जान पड़े तो नवीन प्रत्यय की कल्पना कर लेनी चाहिये। इस प्रकार उन शब्दों का अर्थज्ञान कर लेना चाहिये ॥ २ ॥ संज्ञा शब्दों में धातुओं का रूप पूर्व भाग में और शब्द के पर भाग में धातु से परे प्रत्यय की कल्पना करनी चाहिये। और जिस शब्द में जिस अनुबन्ध का कार्य देख पड़े वैसे ही सानुबन्धक धातु वा प्रत्ययों की जहा करनी चाहिये। अर्थात् आत्मनेपद देख पड़े तो अनुदात्तेत् वा डित् धातु जानना और जो आयुदात्त स्वर हो तो जित् वा नित् प्रत्यय की कल्पना करनी चाहिये। यह कल्पना सर्वत्र नहीं करनी किन्तु वैदिक वा लौकिक सत्प्रयुक्त शब्दों के अर्थ जानने के लिये शब्द के पूर्व भाग में धात्वर्थ की और पर भाग में प्रत्ययार्थ की कल्पना करनी चाहिये। यह सब संबन्ध ऋषि लोगों ने इस लिये बांधा है कि अगाध शब्दसागर की याह व्याकरण से भी नहीं मिल सकती। जो कहें कि ऐसा व्याकरण क्यों नहीं बनाया

भूमिका ॥

३

कि जिस से शब्दसागर के पार पहुँच जाते तो यह समझना चाहिये कि कितने ही पोथा बनाते और जन्म जन्मान्तरों भर पढ़ते तो भी पार होना दुर्लभ ही था इस लिये यह पूर्वोक्त व्याकरण से सब प्रबन्ध जताया है ॥ ३ ॥ उणादिगण में कारक व्यवस्था का यह नियम है कि —

दाशगोप्तौ संप्रदाने ॥ अ० ॥ ३ । ४ । ७३ ॥

यह सूत्र सामान्य कृदन्त का नियामक है कि दाश और गोप्त शब्द औणादिक हो वा अष्टाध्यायी से सिद्ध हों परन्तु प्रत्यय संप्रदान कारक में हो हों। इस नियम से ये दोही शब्द संप्रदान में होते हैं अन्य नहीं ॥

भीमादयोऽपादाने ॥ अ० ॥ ३ । ४ । ७४ ॥

भीमादि शब्दों में अपादान कारक में ही प्रत्यय होते हैं। भीमादि शब्द औणादिक हैं जैसे—भीमः । भीष्मः । भयानकः । वरुः । चक्रुः । भूमिः । रजः । संस्कारः । संक्रन्दनः । प्रपतनः । समुद्रः । स्त्रुचः । स्त्रुक् । खलतिः । इति भीमादिगणः ॥

ताभ्यामन्यत्रोणादयः ॥ अ० ॥ ३ । ४ । ७५ ॥

उन संप्रदान और अपादान दोनों कारकों से भिन्न अन्य कारकों में उणादि प्रत्यय होते हैं। व्युत्पन्न पक्ष में उणादि प्रत्ययान्त शब्दों के यौगिक होने से प्रत्ययों को कृतसंज्ञक मान के कर्त्ता में प्राप्त हैं इस लिये यह कारक नियम है। और भाव में भी उणादि प्रत्यय होते हैं। संप्रदान और अपादान को छोड़ के अन्य कारकों में तो उणादि प्रत्ययों का यथेष्ट विधान है परन्तु बहुलवचन से कहीं संप्रदान में भी कोई प्रत्यय कर दिये हों तो चिन्ता नहीं। इस उणादिगण की एक वृत्ति छपी भी है परन्तु वही पोपलीला आदि का जगद्द्वाल बहुत और प्रयोजन थोड़ा सिद्ध होता है। इस लिये यह कोष बनाना पड़ा। इस ग्रंथ में सूत्रों का पाठ तथा अर्थ बहुधा सुगम है इसी लिये प्रति सूत्र का अर्थ वृत्ति में नहीं किया और जहाँ कुछ कठिन जान पड़ा वहाँ खोल दिया है। अनुवृत्ति भी बहुधा जनादी है। इस का मूल ऊपर २ पृथक् इस लिये छप वाया है कि अध्येता लोगों को पाठ करने और घोषण से कष्ट रहने में सुगमता रहेगी। जो अंक सूत्र के अन्त में लिखा है वही नीचे वृत्ति के आदि में डाल दिया है। इस से बड़ी सुगमता होगी। इस में विशेष करके लौकिक शब्द और सामान्य से वैदिक लौकिक दोनों ही सिद्ध किये हैं। निष्पटु में जित ने वैदिक शब्द हैं उन में से बहुतों का

निर्वचन वृत्ति में मिले गा । सो दोनों की अकारादि सूची को देख के खोज लेना चाहिये । निर्वचन तो सब शब्दों का कर दिया है परन्तु वे धातुगणानुबन्ध और अर्थ के सहित यहां नहीं लिखे हैं क्यों कि ग्रंथ बहुत बढ़ जाता इस लिये धातु के प्रयोग से गण अनुबन्ध तथा उस के पर्याय शब्द से धातु के अर्थ का बोध कर लेना चाहिये । संस्कृत में वृत्ति बना ने का यही प्रयोजन है कि जो लोग पठन पाठन व्यवस्था के पहिले पुस्तकों को पढ़ेंगे उन के लिये संस्कृत कुछ कठिन नहीं होगा । और संस्कृत भी सरल ही बनाया है । कई शब्दों के अर्थ इति शब्द लगा कर भाषा में भी खोल दिये हैं ॥

इति भूमिका

स्थान महाराणा जी का उदयपुर }
माघकृष्ण १ संवत् १८३८

दयानन्दसरस्वती

ओ३म् ॥

अथोणादिकोषः ॥

—३*८—

कृवापाजिमिस्त्रदिसाध्यशूभ्य उण् ॥१॥ कारुः । वायुः । पायुः ।
जायुः । मायुः । स्वादुः । साधुः । आशु । आशुः ॥ १ ॥

छन्दसौणः ॥ २ ॥ आयुः ॥ २ ॥

दृसनिजनिचरिचटिरहिभ्यो जुण् ॥३॥ दारु । सानु । जानु ।
चारु । चाटु । राहुः ॥ ३ ॥

(१) करोतीति कारुः कर्त्ता शिल्पी वा । वातिंगच्छति जानाति वेति वायुः
पवनः परमेश्वरो वा । पाति रक्षति स पायू रक्षकः गुदेन्द्रियं वा । जयत्यभिभवति
तिरस्करोति शत्रूनिति जायुः शूरः । जयति रोगानिति जायुरौषधं वैद्यो वा । यो
मिनाति प्रक्षिपति स मायुः । अथवा मिनोति प्रक्षिपत्यूष्माणमिति मायुः पित्तम् ।
गां विह्वलां वाचं मिनोतीति गोमायुः शृगालः । स्वद्यते भोक्तुमभीप्स्यते तत्स्वादु
भोज्यमन्नं वा । साधनोति धर्म्यं कर्मेति साधुः सज्जनः । अश्नुते व्याप्नोति तदाशु
शीघ्रम् । अश्नुते सद्योऽऽधानमित्याशुरश्वः । वाऽऽश्र्यते भुज्यते शीघ्रमित्याशुर्धान्यं
ब्रीहिः बहुलवचनात्—स्नाति शोधयत्यङ्गानीति स्नायुर्नाडी वा । कक्ष्यते लोलशृङ्खलो
भवति येनेति काकुः । भयादिः ध्वनेर्विकारो वा । हल्यते छिद्यतेऽन्नमनेनेति
हालुः । दन्तो वा । वसति जगदस्मिन् वा सर्वस्मिन् यो वसति स वासुरौश्वरः । इत्यादि ।

(२) वेद इण् धातोरुण् । एति प्राप्नोति सर्वानित्यायुर्जीवनकालः । सान्तसु
द्वितीयपादे वक्ष्यते ॥

(३) दीर्यते भिद्यत इति दारु काष्ठं वा । सनति संभजति सनोति ददाति
वा स सानुः । पर्वतैकदेशशृङ्गबुधमार्गवात्यापर्णवनानि च सानूनि वा । जायन्ते
ऽस्मात्तज्जानु जङ्घाया उपरिभागा वा । जनिवध्येति प्रतिषिद्धाऽप्यनुबन्धद्वय-
सामर्थ्याद्बहिर्भवति । चरति चतुरादिष्विति चारु शोभनम् । चटति भिनत्तीति चाटु
प्रिं वचो वा । रहति त्यजति दोषानिति राहुः । ग्रहविशेषो वा ॥

६

अ० १ । पा० १ ॥

किंजरयोः श्रिणः ॥ ४ ॥ किंशरुः । जययुः ॥ ४ ॥

चोरञ्चलः ॥ ५ ॥ तालु ॥ ५ ॥

ऊके वचः कञ्च ॥ ६ ॥ ऊकवाकुः ॥ ६ ॥

भूमृशीङ्ठृचरित्सरितनिधनिमिमस्त्रिभ्य उः ॥ ७ ॥ भरुः ।
मरुः । शयुः । तरुः । चरुः । त्सरुः । तनुः । धनुः । मयुः । मज्जुः ॥ ७ ॥

अणश्च ॥ ८ ॥ अणुः ॥ ८ ॥

धान्ये नित् ॥ ९ ॥ अणवः ॥ ९ ॥

(४) किं श्रूयतेऽनेनेति किंशरुः धान्यविशेषो वा । जयं जीर्णतामेति जरायुः ।
गर्भाशयो गर्भावरणं वा ॥(५) तृधातोर्जुण् रेफस्य लत्वम् । तरन्ति निःसरन्ति वर्णा यत इति तालु मुखे-
कदेशः । बाहुलकात् । अर्थते प्राप्यत इत्यालु भक्ष्यकन्दं वा । भृणाति स्वतापेन क्लेदयति
पदार्थानिति भालुः सूर्यः । शृणाति चित्तं हिनस्तीति शालुः । कषायद्रव्यं वा ।
इत्यादि ॥

(६) ऊकोपपदादचधातोर्जुण् । ऊकेन कण्ठेन वतीति ऊकवाकुर्यवनादिर्मयूरो वा

(७) भरति विभर्त्सि वेति भरुः । स्वामी । म्रियन्ते भूतान्यस्मिन्निति मरुर्नि-
र्जलो देशो वा । श्रितेऽसौ शयुः शयनशीलः । यस्तरति येन वा स तरुः वृक्षो वा ।
चरति चर्यतेऽग्निना भक्ष्यत इति चरुः । यज्ञपाको वा । त्सरति कुटिलं गच्छतीति
त्सरुः । खड्गमुष्टिर्वा । तन्यन्ते कर्माण्यनेनेति तनुः शरीरं स्वल्पं वा । धन्यते धनं
प्राप्यतेऽनेनेति धनुः शास्त्रं शस्त्रं वा । मिनोति सुशब्दं प्रक्षिपतीति मयुः वानरो
वा । मज्जति शुद्धो भवतीति मद्गुः जलप्लवो पक्षी वा । न्यङ्कादित्वात्कुलम् ।
बाहुलकात्-गण्डति स गण्डुः वदनैकदेशः । उपधानम्-तकिया इतिप्रसिद्धं तेलं वा(८) अणति शब्दयतीत्यणुः । अतिसूक्ष्मं वा । अत्र चकारग्रहणाद्वा-कटति
जिह्वां विकारयतीति कटू रसः । वटति गुणकर्माणि विभजतीति वटुः । द्विजसुतीवा

(९) अणन्ति शब्दायन्ते येस्तऽणवोऽन्विशेषा वा नित्करणमाद्युदात्तस्वरार्थम् ।

उणादिकोषः ॥

७

शृश्वुस्त्रिह्रस्वसिवसिह्रनिक्लिदिवन्धिसनिश्च ॥ १० ॥ शरुः ।
स्वरुः । स्नेहुः । तपु । अशुः । वसुः । हनुः । क्लेदुः । बन्धुः । मनुः ॥ १० ॥

स्यन्देः सम्प्रसारणं धञ्च ॥ ११ ॥ सिन्धुः ॥ ११ ॥

उन्देरिच्चादेः ॥ १२ ॥ इन्दुः ॥ १२ ॥

ईषेः किञ्च ॥ १३ ॥ इषुः ॥ १३ ॥

स्कन्देः सलोपश्च ॥ १४ ॥ कन्दुः ॥ १४ ॥

सृजेरसुम् च ॥ १५ ॥ रज्जुः ॥ १५ ॥

(१०) अत्र चादुप्रत्ययोनिदितिसंबन्धः । एवमर्थ एव पृथक्पाठः । शृणाति-
हिनस्ति येनेति शरुरायुधं कोपो वा । स्वर्यन्त उपतप्यन्ते प्राणिनोऽनेनेति स्वर्यज्रम् ।
स्त्रिह्रति यस्मिन् स स्नेहुर्याधिर्वा । अग्निं प्राप्य यत्तपते सज्जितमिव भवतीति
तत् त्रु सौसकं रंगं वा । अस्थिति प्रक्षिपति वायुमित्यसुः प्राणः । असुं प्राणं राति
ददातीत्यसुरो मेघः । वस्त आच्छादयति दुःखं येन तदसु धनं वा । वसन्ति प्राणिनो
येषु ते वसवोऽग्न्यादयोऽष्टौ । हन्यतेऽनेनेति हनुः कपोलावयवः प्रहरणं मृत्युर्वा ।
क्लिद्यत्यार्द्धीकरोति चित्तमिति क्लेदुश्चन्द्रमा वा प्रेम्णा बध्नातीति बन्धुः सज्जनो वा ।
मन्यते चराचरं जगज्जानातीति मनुरीश्वरः मनुतेऽवबुध्यते शास्त्रमिति मनुर्विद्वान्
राजर्षिः । बहुलवचनात् । बिन्दत्यवयवौ भवतीति बिन्दुः परिमाणं जलादिकणो वा ।

(११) स्यन्दन्ते प्रस्त्रवन्त्युदकान्यस्मिन्निति सिन्धुः ॥

(१२) उन्धधातोः प्रत्यय आदिवर्णस्येकारादेशश्च । उनत्त्यार्द्धीकरीति पदार्था-
नितीन्दुश्चन्द्रमा वा ॥

(१३) अत्र चकारादिच्चेत्यनुवर्तते तेन दीर्घस्य ऋसो भदति ईषति गच्छति
हिनस्ति वा शत्रूनि, इषुर्वाणो वीरो वा । किच्चाद् गुणाऽभावः ॥

(१४) स्कन्दति गच्छति शुष्यति वा येन स कन्दुः कुमाराणां क्रीडायै गेद-
इति प्रसिद्धं वा ॥

(१५) अत्र पूर्वसूत्रात्सलोप इत्यनुवर्तते । धातोरसुमागम आदिसकारलोपश्च ।
पुनर्ऋकारस्य यणादेश आगमसकारस्य जश्त्वं च । सृजन्त्युदकनिस्सारणायैति
रज्जुर्जलोदरणं वा ॥

कृतेराद्यन्तविपर्यञ्च ॥ १६ ॥ तकुः ॥ १६ ॥

नावञ्चेः ॥ १७ ॥ न्यङ्कुः ॥ १७ ॥

फलिपाटिनमिमनिजनां गुक्पटिनाकिधतश्च ॥ १८ ॥ फल्गुः । पटुः । नाकुः । मधुः । जतुः ॥ १८ ॥

बलेगुक्च ॥ १९ ॥ बल्गुः ॥ १९ ॥

शः कित्सन्वच्च ॥ २० ॥ शिशुः ॥ २० ॥

यो द्वे च ॥ २१ ॥ ययुः ॥ २१ ॥

कुर्भश्च ॥ २२ ॥ बभ्रुः ॥ २२ ॥

(१६) आद्यन्तविपर्ययोर्थादादौ तकारोऽन्ते ककारः । उच्च प्रत्ययः कन्तति छिनत्ति वस्त्रादिकमनेन स तकुः । कर्तनी वा ॥

(१७) ये नितरामञ्चन्ति गच्छन्ति ते न्यङ्कुवो जातिविशेषाः पशवो वा ॥

(१८) उप्रयये फलधातोर्गुणागमः फलति निष्पद्यते स फल्गुः असारी वा नपुंसके फल्गु फलम् । पाटिधातोः पटिरादेशः । पाटयति ज्ञापयति सदसत्पदार्थान् स पटुर्वारमौ विगारदो वा । नमधातोर्नाकिरादेशः नमतीति नाकुः । बलभीको वा मनधातोर्धकारादेशः । मन्वन्ते विशेषेण जानन्ति यस्मिन् स मधुश्चेतो मासः । मधूको मयं चौन्द्रं पुष्परसो वा । जनधातोस्तकारादेशः । जायते प्रादुर्भूयतेऽनेनेति जतु लाक्षा वा ॥

(१९) बलते प्राणयतीति बल्गुः । नपुंसके बल्गु शोभनम् ॥

(२०) सन्वदुभावाद्वित्वादिकम् । श्यति तनूकरोति पिचोः शरीरमिति शिशुर्बालकं वा ॥

(२१) अत्र सन्वदित्यनुवर्तमानेपि द्विग्रहणमभ्यासेत्वनित्यर्थम् । यान्ति प्राप्नुवन्ति देशान्तरमनेनेति ययुरश्वो वा ॥

(२२) अत्र द्वे इत्यनुवर्तते भृधातोः कुः प्रत्ययो द्वित्वं च । विभर्त्ति सर्वमिति बभ्रुः नकुलः पिंगलो वा । सूत्रे चकारग्रहणादव्यधातुभ्यांऽपि कुः प्रत्ययस्तेर्षा द्वित्वं भवति । तद्यथा । करोतीति चक्रुः कर्त्ता । हन्तीति जघ्रुर्हन्ता । पाति रक्षतीति पयुः पालकः । इत्यादि ॥

उणादिकोषः ॥

६

पृभिर्द्विष्यधिगृधिधृषिहृषिभ्यः ॥ २३ ॥ पुरुः । भिदुः । विधुः ।
गृधुः । धृषुः । हृषुः ॥ २३ ॥

कृग्रोरुच्च ॥ २४ ॥ कुरुवः । गुरुः ॥ २४ ॥

अपदुःसुषु स्थः ॥ २५ ॥ अपठुः । दुष्ठुः । सुष्ठुः ॥ २५ ॥

रपेरिञ्चोपधायाः ॥ २६ ॥ रिपुः ॥ २६ ॥

अर्जिदृशिकम्यमिपंसिवाधामृजिपंसितुक्धुक्दीर्घहकाराञ्च ॥ २७ ॥
ऋजुः । पशुः । कन्तुः । अन्धुः । पांसुः । बाहुः ॥ २७ ॥

(२३) एभ्यः कुः । पिपत्तिं पालयति पूरयति वा स पुरुः । बहुरिन्द्रियं वा
भिनत्तीति भिदुर्वज्रं वा । विध्यति दुर्गन्धिं दिवसं वेति विधुः कर्पूरं चन्द्रमा वा ।
व्यधेर्ग्रहिज्येति सम्प्रसारणम् । गृध्नीत्यभिकाङ्क्षते येन स गृधुः कामो वा । धृष्णोति
प्रगल्भो भवतीति धृषुदक्षः । हृषयति स हृषुर्हर्षकः । दृश्येति पाठान्तरे दृशुर्दर्शकः ॥

(२४) यः करोति येन वा स कुरुः । कुरुवो राजानो वा । गृणाल्युपदिशति वेद-
शास्त्रविद्यामाचारं च स गुरुः सर्वेषां गुरुत्वादीश्वरः । आचार्यः पिता वा ॥

(२५) अप, दुः, सु, इत्येतेषूपपदेषु स्थाधातोः कुः । अपतिष्ठतीत्यपठुर्वामभागः
प्रतिकूलः पदार्थो वा निन्दितस्तिष्ठतीति दुष्ठुरविनीतः । सुतिष्ठतीति सुष्ठु शोभ-
नम् । सर्वत्र सुषामादित्वात् षत्वम् ॥

(२६) अनिष्टं रपति वदतीति रिपुः शत्रुः । चकारग्रहणात्कुप्रत्यये परे इका-
रादेश एव समुच्चीयते ॥

(२७) कुप्रत्यये सति-अर्ज्यादिप्रकृतीनामृज्यादय आदेशा भवन्ति अर्जयति
संचिनोति गुणानिति, ऋजुः कोमलो वा । पश्यति सर्वमिति पशुः पश्यन्ति येन वा स
पशुरग्निः । पश्यति जानाति स्वार्थमिति पशुर्गवादिः । कमधतोऽसुक् । कामयन्ते यं स
कन्तुः कामो वा । अमधातोर्धुक् । अमतिरुजति गच्छति वेत्यन्धुः शूपो वा । अस्मिन्
सूत्रे चकारग्रहणादबहुलवचनाद्वा अमधातोर्बुगागमोऽपि भवति अमन्ति गच्छन्ति
चैष्टन्ते प्राणिनो येन तदम्बु जलम् । पंसयति नष्टमिव भवतीति पांसुर्धूलिर्वा
पंसधातोर्दीर्घः । क्षेत्रार्थं चिरकालात्संचितं गोमयं वा । इत्याद्येवार्थेषु पांशुरिति
तालान्तोऽपि शब्दो दृश्यते । बाध्यन्ते विलोड्यन्ते पदार्था याभ्यां तौ बाहू भुजौ ।
प्रायेणा यं द्विवचनान्तः ॥

प्रथिम्नदिम्बस्त्रां संप्रसारणं सलोपश्च ॥ २८ ॥ पृष्ठुः । मृदुः ।
भृगुः ॥ २८ ॥

लंघिवंह्योर्नलोपश्च ॥ २९ ॥ लघुः । बहुः ॥ २९ ॥

जर्णीतेर्जुलोपश्च ॥ ३० ॥ जरुः ॥ ३० ॥

महति ह्रस्वश्च ॥ ३१ ॥ उरु ॥ ३१ ॥

प्रिलषिः कश्च ॥ ३२ ॥ प्रिलकुः ॥ ३२ ॥

आङ्परयो खनिशृम्यां डिच्च ॥ ३३ ॥ आखुः । परशुः ॥ ३३ ॥

हरिमितयोर्द्रुवः ॥ ३४ ॥ हरिद्रुः । मितद्रुः ॥ ३४ ॥

(२८) प्रथ्यादिभ्यः कुः प्रत्ययस्तस्मिन् सति प्रथिम्नद्योः संप्रसारणं सलोपश्च
प्रथते कौर्त्तिः वा विस्तारयति पृष्ठूराजविशेषो विस्तीर्णः पदार्थो वा । मृदते
स्त्रदितुं शक्यते स मृदुर्मादकः । कोमलं वा । भृज्जति तपसा शरीरमिति भृगुर्कर्त्तृभिः
प्रतापो वा । न्यङ्कादित्वात्कुत्वम् ॥

(२९) लंघिवंहिभ्यां कुरनयोर्नलोपश्च । लङ्घति गन्तुं शक्नोतीति, लघुः सलो
वा । अस्यैव, बालमूललघ्वसुरालमङ्गुलीनां बालोरत्वमापद्यत इति वार्त्तिकेन
रेफः । रघू राजविशेषः । बंहतेवर्धतेऽन्येभ्य इति बहुः । प्रचुरः संख्या वा ॥

(३०) जर्णीत्याच्छादयति यां सा जरुर्जङ्घा । कुप्रत्यये नुभागलोपः ॥

(३१) जर्णुधातोः कुप्रत्ययस्तस्मिन् नुभागलोप उकारस्य क्स्वत्वं च जर्णी-
त्याच्छादयत्यल्पानित्युरु महत् ॥

(३२) प्रिलष्यति पदार्थैः सह संबध्यते स प्रिलकुः । परवशी ज्योतिषं वा ॥

(३३) आसमन्तात्खनति भूमिमित्याखुर्मेषको वराहो वा परान् शत्रून् शृणोति
हिनस्ति येन स परशुः । शस्त्रभेदः कुठारो वा पृषोदरादित्वादकारलोपे पूर्वार्धे एव
पश्यरपि दृश्यते ॥

(३४) हरिणाऽश्वेन वा द्रवति गच्छतीति हरिद्रुः । दारु हरिद्रा वा । मितं
परिमितं द्रवतीति मितद्रुः शोभनगमनो वा ॥

उच्चादिकोषः ॥

११

शते च ॥ ३५ ॥ शतद्रुः ॥ ३५ ॥

खरशङ्कुपीयुनीलङ्गुलिगु ॥ ३६ ॥

मृगय्वाद्यश्च ॥ ३७ ॥ मृगयुः । देवयुः । मित्रयुः ॥ ३७ ॥

मन्दिवाशिमथिचतिचङ्क्यङ्किम्य उरच् ॥ ३८ ॥ मन्दुरा ।

वाशुरा । मथुरा । चतुरः । चङ्कुरः । अङ्कुरः ॥ ३८ ॥

(३५) शतधा बहुप्रकारैर्द्रवति गच्छतीति शतद्रुः । नदीभेदो गङ्गा वा । अत्र बाहुलकात्केवलादपि द्रुधातोः कुप्रत्ययो दृश्यते । यं द्रवन्ति कार्यार्थं प्राणिनः प्राप्नुवन्तीति स द्रव्यः शाखा वा । द्रवः शाखा अस्मिन् सन्तीति द्रुमो वृक्षः (द्युद्रुभ्यां मः) इति सूत्रेण मत्वर्थीयो मः प्रत्ययः ॥

(३६) खर इत्येवमाद्यशब्दाः कुप्रत्ययान्ता निपात्यन्त । खनधातोः कुर्नस्य रः । खनति शरीरमिति खरः कामः । दन्तः संहर्त्ता दर्पोऽश्वो वा । श्वेतार्थे तु वाच्यवत् यथा खररियं ब्राह्मणी । खर कुलम् खरः पुमान् । यं दृष्ट्वा शङ्कते सन्दिग्धो भवतीति तत् शङ्कु विषम् । कौलं शस्त्रं संख्या वृक्षभेदो जलभेदः पापं स्थाणुर्वा । पिबति पाति वा स पीयुः कालः काको वा । कुप्रत्यये धातोरीकारादेशो युगागमश्च । नितरां लङ्गति गच्छतीति नीलङ्गुः । क्रिमिजातिभ्रमरः पुच्छं वा । कुप्रत्यये उपसर्गस्य दीर्घत्वम् । सर्वत्र लगति संगच्छते तत् लिङ् चित्तं वा लगे धातोरुपधाया इत्वम् । बाहुलकात् खंजति गमने विकलो भवतीति पङ्कः । गतिहीनो वा कुप्रत्यये खज्जधातोः पङ्गादेशः । खगत्वेनान्यगन्तान् हन्तीति हिङ्गुर्वणिग्द्रव्यम् ॥

(३७) मृगयुप्रभृतयः कुप्रत्ययान्ता निपात्यन्ते मृग, देव, मित्र, कुमार, अध्वर इत्येतेषु पदेषु या प्रापण इत्यस्मात् कुप्रत्ययो भवति । मृगान् याति प्राप्नोतीति मृग युर्व्याधः देवान् विदुषो याति स देवयुर्धर्मिकः । मित्रान् यातीति मित्रयुर्लोकव्यवहारवित् । कुमारावस्थां यातीति कुमारयुः राजपुत्रो वा । अध्वरं यज्ञं यातीत्यध्वर्युर्याजकः । अध्वरस्यान्यलोपश्च बहुलवचनात् कोहयति विस्मापयतीति कुहुः । यस्यां चन्द्रो न दृश्यते साऽमावास्या वा कुहः पण्डति गच्छतीति पाण्डुः रङ्गविशेषो राजविशेषो वा । पीलति प्रतिष्ठ्मन्तीति निरुणद्धि जीवानिति पीलुर्हस्तोऽङ्गः । वृत्रः काणुः परमाणवः पुण्याणि वा । मंजिः सौत्रो धातुस्तस्मात्कुः । मंजति चित्तं प्रसादयतीति मंजु शोभनम् । एवं निष्पटु पलाण्डु कर्करेटु करेटु डमरु प्रभृतयः शब्दा अथत्रैव दृष्टव्या आकृतिगणत्वादस्य ॥

(३८) मन्दते स्तीति माद्यति वा यस्यां सा मन्दुरा । अश्वशाला वा । वाश्यते शब्दं करोतीति वाशुरा रात्रिर्वा । मथति विलोडयतीति मथुरा नगरौवा ।

व्यथेः सम्प्रसारणं धः क्लिञ्च ॥ ३९ ॥ विधुरः ॥ ३९ ॥

मकुरददुरौ ॥ ४० ॥

मङ्गुरादयश्च ॥ ४१ ॥ मङ्गुरः । कबुरः । बन्धुरः । कुक्कुरः ।
कुकुरः ॥ ४१ ॥

असेसरन् ॥ ४२ ॥ असुरः ॥ ४२ ॥

चतते याचते स चतुरो दक्षः कुशलो वा । चङ्क इति सौत्रो धातुः । चङ्कति
सर्वतो भ्रमति येन स चङ्कुरो रथा वा । अङ्क्यते । लङ्क्यते निःसृतं दृश्यते सोऽङ्कुरो
बीजात्पादो वा । अत्र खजूरादिवक्ष्यमाणगणेन, । ऊर प्रत्ययेऽङ्कूर इत्यपि ।
अर्थः स एव ॥

(३९) व्यथति विभेति यस्मात् स विधुरोऽत्यन्तवियोगः शरीरत्यागी वा । संप्र-
सारणे सति गुणनिषेधाय क्लिञ्चम् । बाहुलकात्प्रकारस्य धकारो न तेन विधुर
इत्यपि सिद्धं भवति । विधुरश्चौरो दुष्टो वा ॥

(४०) मकुरददुरावुरच्प्रत्ययान्तौ निपात्यते । मङ्कतेऽलङ्करोति येन स मकुरो
दर्पणो वा । मङ्कधातोर्नलोपः । बाहुलकाच्चातोर्कारस्योकारे क्लृप्ते दर्पणार्थ एव
मुकुर इत्यपि सिद्धम् । दृणाति विदारयत्युष्णमिति ददुरो मेघो मण्डूको वाद्यभेदः
पर्वतभेदो वा । उरचि दृधातोर्द्विवचनमभ्यासस्य रुगागमो धातोः ष्टिलोपश्च निपात्यते ॥

(४१) मदगुरप्रभृतयः शब्दा उरजन्ता निपात्यन्ते । माद्यति हृष्यतीति मदगुरा
मत्स्यभेदो वा धातोर्गुगागमः कबतेवर्णविशेषो भवतीति स कबुरः श्वेतो दुष्टो वा
धातोर्गुगागमः । बध्नाति मार्दवेन स बन्धुरो नम्रः सुन्दरो वा । खजूरादित्वादूर-
प्रत्ययेपि बन्धुर उक्तार्थ एव । चिन्वन्त्येकीकुर्वन्ति यांस्ते चिकुराः । अत्र धातोः
कुगागमः । कौकत आदत्ते परपदार्थमिति कुक्कुरः कुकुरः श्वः । एकार्थो । द्विकल्पे-
नात्र कुगागमो निपातनम् अतति निरन्तरं गच्छतीति, आतुरोऽशान्तः । धातोरा-
दौदौर्घः । वान्ति मृगान् प्राप्नुवन्ति यथा सा वागुरा मृगबन्धनी मृगबन्धनार्थजालम्
अत्र धातोर्गुगागमो निपातनम् । शक्नोति तरितुमिति शकुलो मत्स्यः । वङ् कर्तृकुटिलो
भवतीति वकुलो वृचभेदो वा । अत्रोभयत्र प्रत्ययरेफस्य लत्वम् । वङ्कर्तृलोपश्च ॥

(४२) अस्यति प्रक्षिपति धर्मं शुभगुणांश्च सोसुरः । मेघोदुर्जनादिर्वा । निक्कर-
णमाद्युदात्तस्वरार्थम् ॥

उणादिकोषः ॥

१३

मसेशच ॥ ४३ ॥ मसुरा ॥ ४३ ॥

शावशेराप्तौ ॥ ४४ ॥ श्वशुरः ॥ ४४ ॥

अविमह्योष्टिषच् ॥ ४५ ॥ अविषः । महिषः ॥ ४५ ॥

अमेदीर्घश्च ॥ ४६ ॥ आमिषम् ॥ ४६ ॥

रुहेर्द्विषच् ॥ ४७ ॥ रौहिषम् ॥ ४७ ॥

तवर्णिहा ॥ ४८ ॥ ताविषौ । तविषौ ॥ ४८ ॥

नजि व्यधेः ॥ ४९ ॥ अव्यधिषः ॥ ४९ ॥

किलेर्वक्च ॥ ५० ॥ किल्बिषम् ॥ ५० ॥

(४३) मस्यन्ति सुष्ठु तथा परिणमन्ते ते मसुरा हिदलविशेषाः । अत्रैव पंचमपादे मसधातोःरुन् प्रयये मसुर इत्यपि सिद्धम् । एकार्थाविमौ हिदलान्नेषु मसुर इति प्रसिद्धम् ॥

(४४) शु इति शीघ्राद्यंवाचिन्युपपद आगौ गम्यमानायां शुङ्धातोःरुन् शु शीघ्रमश्नत आप्नाति जामाता यं स श्वशुरः । दम्पत्योः पिता ॥

४५) तावन्ति नद्यो गच्छन्ति स अविषः समुद्रः । महति पूजयति संपुरुषार्थेन इति महिषो महान् राजा वा तद्योगान्महिषौ राज्ञौ पशुविशेषो वा । अवति प्रीणाति प्राणिन इत्यविषौ नदी वा ॥

(४६) टिषच् असन्ति गच्छन्ति येन तदामिषं मांसं वा । अथवाऽमन्ति रोगिणो भवन्ति येन भक्षितेन तदामिषम् । इत्येकाधः ॥

(४७) टिषच् रुहन्त्युत्पद्यन्त यानि तानि रौहिषाणि वृक्षानि । रौहिषो रुहेर्दो वा ॥

(४८) तव इति सौत्रो धातुस्तस्माद्विषच् णिद्विकल्पेन भवति तवतीति ताविषौ तविषौ नदी बलं सेना भूमिर्दा ॥

(४९) न व्यथत इत्यव्यधिषः समुद्रः सूर्यो वा । अव्यधिषौ पृथिवी रात्रिर्वा ॥

(५०) किलति क्रौडति विचारशून्यतया कार्येषु प्रवर्तते यत् तत् किल्बिषं पापम्

(५३) अजिरादयः सप्त किरच् प्रत्ययान्ता निपात्यन्ते । अजन्ति गच्छन्ति यत्र तदजिरमङ्गनम् । गृहाग्रभागः । आंगन इति प्रसिद्धम् । अशति दिनाखला च्छीघ्रं गच्छति तच्छिरमृतुहिम शीतलं वस्तु वा । अथति विमुचनि पुरुषार्थमिति शिथिलः पुरुषः । शिथिला कन्या । शिथिलानि लणानि मृदूनौत्यर्थः । धातोरेफ-धाया इत्वं रेफस्य लोपः प्रत्ययस्थस्य रेफस्य लत्वं च निपात्यते । गमनागमननिवृत्त्या तिष्ठतीति स्थिरं निश्चलम् । धातोराकारलोपः । स्फायते प्रवर्द्धते स स्फिरः । प्रभा-वो वा । आयभागस्य लोपा निपातनम् । गमनेऽसमर्थत्वात्तिष्ठतीति स्थविरः । वृत्ती भिन्नुको वा । धातोर्वुक् ऋस्त्वच्च । खदति हिनस्तीति खदिरः । वृत्तभेदो वा । बाहुलकात् । यः शेते स शिविरः । शेरत् यस्मिन् तत् शिविरं स्थानं वा । शीङ्-धातोर्वुक् ऋस्त्वच्च ॥

उणादिकोषः

१५

सलिकल्यनिमहिभडिभण्डिशण्डिपिण्डितुण्डिकुकिभूम्य इ
लच् ॥ ५४ ॥ सलिलम् । कलिलम् । अनिलः । महिलः । भडि-
लः । भण्डिलः । शण्डिलः । पिण्डिलः । तुण्डिलः । कोकिलः ।
भविलः ॥ ५४ ॥

कमेः पञ्च ॥ ५५ ॥ कपिलः ॥ ५५ ॥

गुपादिभ्यः कित् ॥ ५६ ॥ गुपिलः । तिजिलः । गुहिलः ॥
मिथिलादयश्च ॥ ५७ ॥ मिथिला ॥ ५७ ॥

(५४) सल्यादिभ्य इलच् । सलति गच्छतीति सलिलम् । जलं वा । कलति
संख्याति तत् कलिलम् । मिश्रं दुःखेन साध्यं गहनमिति वा । अनिति जीवति
जीवयति वा स अनिलः । वायुर्वा । यो महयति यं महयन्ति येन वा मद्ध्यते पूज्यते
स महिलः पुमान् । महिलं स्थानम् । महिला स्त्री वा । बाहुलकादिलच् इकार-
रकारे सति महेला स्त्री इत्यपि सिद्धं भवति भड इति सौत्रो धातुः । भडति
हिनस्तीति भडिलः शूरो वा । भडति परिचरति स्वामिनमिति भडिलः सेवकः ।
इत्यादि । भण्डयति परिहसति येन स भण्डिलः । कस्याणं वा । शण्डति रोगयुक्तो
भवतीति शण्डिलः । ऋषिविशेषो वा यस्य गोचापत्यं शण्डित्य इति प्रसिद्धम् ।
पिण्डति सङ्घातं करोति स पिण्डिलः गणको वा । तुण्डति तोडति पृथक् करोति
स तुण्डिलः । उव्वनाभिर्जनो वा । कोकत प्रादत्तेऽसौ काकिलः । पक्षिविशेषो वा ।
यो भवति स भविलः । भवितुं योग्यो वा । बाहुलकात् कुटति कौटिल्यं करोति
स कुटिलः क्रूरकर्मा वा ॥

(५५) कमेरिलच् मस्य पः कामयतेऽसौ कपिलः । वर्णभेदो मुनिविशेषो वा ॥

(५६) इलच् कित् गुणनिषेधार्थम् । गोपायति रक्षति प्रजा इति गुपिलः । राजा
वा । तेजते तीक्ष्णो करोति वा तिज्यते सह्यते सर्वैः स तिजिलः । चन्द्रमा वा । पूजित-
मादत्तुं योग्यः पूजिलो विद्वान् । शोषयति सर्वमिति शुषिलो वायुः । देवते प्रकाशयति
धर्ममिति देविलो धार्मिको वा गूहते वृक्षे राक्षादितो भवतीति गुहिलं वनं वा ॥

(५७) मिथिलादय इलच् प्रत्ययान्ता निपात्यन्ते मथ्यते या सा मिथिला मथ्यन्ते
शत्रवो यत्र सा मिथिला विदेहानां राज्ञां नगरी वा । अकारस्येत्वं निपात्यते । गच्छन्ति
प्राप्नुवन्ति यां सा गतिला वेचलता वा । गमेस्तकारान्तादेशः । या तद्धति कृच्छ्रेण
जीवति सा तकिला । नलोपः । ओषधिर्वा । चमति भक्षयतीति चण्डिला काचिन्नदी
वा । धातोर्ङ्गागमः । यः पथति निरन्तरं गच्छति स पथिलः पथिको वा । इत्यादि ॥

पतिकठिकुठिगडिगुडिदंशिभ्य एरक् ॥५८॥ पतेरः । कठेरः ।
कुठेरः । गडेरः । गुडेरः । दशेरः ॥

कुम्बेर्नलोप्रश्च ॥ ५९ ॥ कुबेरः ॥

शदेस्तश्च ॥ ६० ॥ शतेरः ॥

मूलेरादयः ॥ ६१ ॥ मूलेरः । गुहेरः । सुहेरः ॥

कवेरोतच् पश्च ॥ ६२ ॥ कपोतः ॥

भातेर्डवत्तुप् ॥ ६३ ॥ भवान् ॥

कठिचकिभ्यागेरन् ॥ ६४ ॥ कठोरः । चकोरः ॥

(५८) पतति गच्छतीति पतेरः गन्ता पच्ची वा कठति कृच्छ्रेण जीवतीति कठेरः ।
कारागारिका वा कठेरऽप कृच्छ्रेण जीवौ पर्णासौ वा । कटहर इति प्रसिद्धम् ।
गडति सिंचतीति गडेरः मेघो वा गुडति रक्षति स गुडेरः रक्षकः । दशति दंष्ट्रा
भ्यामिति दशेरः । हिंसको जीवो वा । अनुनासिकलोपः ॥

(५९) कुम्बल्यन्यानाऽऽच्छादयति कुबेरः । धनाध्यक्षो विद्वान् वा इदित्वाद्प्राप्तं
नलोपः एरकि विधीयते ॥

(६०) शीयते शातयति दुःखाकरोतीति शतेरः शत्रुर्वा धातोर्दकारस्य तकारादेशः ॥

(६१) मूलैरादय एरक्प्रत्ययान्ता निपात्यन्ते । यो मूलति सर्वोपरि तिष्ठति
स मूलेरः । भूपतिर्वा । गुधति सर्वतो वेष्टयतीति । गुधेरः । रक्षको वा । गृह्णते येन
स गुहेरः लोहघातनो वा मुहति विक्षिप्त इव भवतीति मुहेरः । मुखः । मुह्यत्यनेन
वृषभारिरिति वा मुहेरः कणमर्दनादौ वृषभमुखवन्धनम् मुहिर इत्येव भाषायां प्रसिद्धम् ॥

(६२) ओतच् प्रत्ययो वकारस्य पकारः कवते विचित्रवर्णो भवति । ति कपोतः ।
पक्षिभेदो वा ॥

(६३) भाति दीप्तो भवति दीपयति वा स भवान् । सर्वनामवाचकः सर्वनाम
संज्ञकश्चाऽयं शब्दः ॥

(६४) कठति कृच्छ्रेण जीवति येन स कठोरः कठिनः पूर्णो वा चकते लप्यति
स चकारः पक्षिविशेषो वा ॥

उणादिकोषः ॥

१७

किशोरादयश्च ॥ ६५ ॥ किशोरः । सहोरः ॥ ६५ ॥

कपिगण्डिगण्डकटिप्रटिभ्यश्चोलच् ॥ ६६ ॥ कपोलः । गण्डोलः । गण्डोलः । कटोलः । पटोलः ॥ ६६ ॥

मौनातेरुरन् ॥ ६७ ॥ मयूरः ॥ ६७ ॥

स्यन्देः संप्रसारणं च ॥ ६८ ॥ सिन्दूरम् ॥ ६८ ॥

सितनिगमिमसिसच्यविधाञ्जुशिश्यस्तुन् ॥ ६९ ॥ सेतुः । तन्तुः । गन्तुः । मस्तुः । सक्तुः । ओतुः । धातुः । क्रोष्टुः ॥ ६९ ॥

(६५) किशोरादयश्च ओरन् प्रत्ययान्ता निपात्यन्ते । किंशृणाति हिनस्तौति किशोरः । अश्वशावको वा । किमो मलोपः शृधातोष्टिलोपश्च निपातनम् । सोढुंशीलः सहोरः साधुर्वा । गायति शब्दं करातीति गौरः । अरुणे श्वेते पीते निर्मले च वाच्यलिङ्गः । गौरः कुमारः । गौरी कन्या । गौरं कुलम् । गौरं कमलम् । गौरः सर्षपः । इत्यादि । गेधातोराकारादेशे कृत ओरना सह वृद्धेकादेशः । श्रियादेशस्त्वात्वाप्राप्तौ भवति ।

(६६) कम्पते चलति स कपोलः । वदनैकदेशो वा । सूत्रे निर्देशादेव नलोपः । गण्डति सिंचति स गण्डोलः । गण्डति स गण्डोलः । वदनैकदेशो वा । गण्डोलगण्डोलौ गुडकपर्यायौ वा । कटति वर्षत्यावृणोति वा स कटोलः कटुश्चालो वा । पटति गच्छति स पटोलः । फलविशेषो वस्त्रविशेषो वा । बाहुलकात् कण्डति माद्यतीति कण्डोलः । चाण्डालो वा ॥

(६७) मौनाति हन्तीति मयूरः । पक्षिविशेषो वा । धातोर्गुणादेशः । बहुलवचनात् मौनातेरात्त्वनिषेधः ॥

(६८) स्यन्दते प्रस्रवति तत् सिन्दूरम् । रक्तचूर्णं वृक्षभेदो वा । इत्यादि । सरन् प्रत्यये यकारस्य संप्रसारणम् ॥

(६९) सिनोति बध्नातीति सेतुः । समुदो वा । (तितुञ्जतथ०) इतीट्निषेधः । तनोति विस्तृणोतीति तन्तुः । सूत्रं वा । वरामुत्तमां विद्यां तनोति स वरतन्तुर्मुनिः । वरतन्तुना प्रोक्तो वारतन्तवीथी ग्रन्थः । गच्छतीति गन्तुः । पथिको वा । समन्ताद्गच्छति भ्रमतीति, आगन्तुरभ्यागतो वा । मस्यति परिणमतीति मस्तुः । दधनि निरुद्धतमुदकं वा । सच्यन्ते समवेताः क्रियन्ते ते सक्तवः । पक्वयवादिचूर्णं वा । भवति रक्षणदिकं करोति स ओतुः । विडालो वा । अव धातोर्ज्वरत्वर इति सूत्रेणोपधावकारयोरुट् । दधाति धरति पोषति वा स धातुः । अश्रमनो विकारः । सुवर्णादिः शरीरस्थवातादिर्वा । क्रोशत्याह्वयति रोदिति वा स क्रोष्टुः क्राष्टा शृगालो वा ।

वसेरगारे शिञ्च ॥ ७० ॥ वास्तु ॥ ७० ॥

पः किञ्च ॥ ७१ ॥ पीतुः ॥ ७१ ॥

अत्तेश्च तुः ॥ ७२ ॥ ऋतुः ॥ ७२ ॥

कमिमनिजनिगाभायाहिम्यश्च ॥ ७३ ॥ कन्तुः । मन्तुः । ज-
न्तुः । गातुः । भातुः । यातुः । हेतुः ॥ ७३ ॥

चायः की ॥ ७४ ॥ केतुः ॥ ७४ ॥

आप्नोतेर्ऋस्वश्च ॥ ७५ ॥ अप्तुः ॥ ७५ ॥

कृञ् कतुः ॥ ७६ ॥ क्रतुः ॥ ७६ ॥

एधिवह्योश्च तुः ॥ ७७ ॥ एधतुः । वहतुः ॥ ७७ ॥

(७०) वसन्ति प्राणिनो यत्र तद्वास्तु गृहं वा । अगृह्रादन्यत्र शिञ्चाभावः ।
वसन्ति येन तद्वस्तु द्रव्यं वा ॥

(७१) पिबत्युदकादिकं, पाति प्राणिनो रक्षति वा स पीतुः । अग्निः सूर्यो
वा । कित्वादीत्वम् ॥

(७२) चकारात्तुः किद्भवति पुनः पुनर्ऋच्छति गच्छत्यागच्छतीति ऋतुः ।
वसन्तादिः स्त्रीणां रजःपतनकालो वा ॥

(७३) कामयते येन स कन्तुः कामश्चित्तं वा मन्यते जानाति वा येन स मन्तुः ।
अपराधो वा । जन्यते शरीरादिधारणेन प्रादुर्भवति स जन्तुर्जीवः । गायति षड्जा-
दिस्वरानाऽऽलापयति स गातुर्गायकः । गाते गच्छतीति गातुः पथिको वा । भृङ्ग-
गन्धर्वो वा । भाति प्रकाशयतीति भातुः सूर्यो वा । याति प्रापयतीति यातुः । अध्वगः
कालो वा । हिनोति येन यो वा कार्यरूपेण वर्धतेऽसौ हेतुः कारणम् ॥

(७४) चायते पूजयति निशामयति आशयति वा स केतुः । ग्रहः पाताका वा
धूमकेतुरुत्पातः ॥

(७५) आप्नोति व्याप्नोति सर्वान् पदार्थानिति, अप्तुः । शरीरं वा तुप्रत्यये आप्तु-
धातोर्ऋस्वत्वम् ॥

(७६) कृञ् धातोः कतुः प्रत्ययो भवति यः क्रियतेऽयया करोति वेति क्रतुः ।
प्रज्ञा यज्ञो वा कित्वाद् यण् गुणाऽभावश्च ॥

(७७) एधते वर्धतेऽसाविधतुः । पुरुषो वा । वहति भारमिति वहतुः । अन-
ह्वान् वा । चित्करणमन्तोदात्तार्थम् ॥

जीवेरातुः ॥ ७८ ॥ जीवातुः ॥ ७८ ॥
 आतकन् वृद्धिश्च ॥ ७९ ॥ जैवातकः ॥ ७९ ॥
 कृषिचमितनिधनिसर्जिखर्जिभ्य ऊः स्त्रियाम् ॥ ८० ॥ कर्षूः ।
 चमूः । तनूः । धनूः । सर्जूः । खर्जूः ॥ ८० ॥
 मृजेर्गुणश्च ॥ ८१ ॥ मर्जूः ॥ ८१ ॥
 खड्डेडुड्वा ॥ ८२ ॥ खड्डूः । खडूः ॥ ८२ ॥
 बहेर्धश्च ॥ ८३ ॥ बधूः । ८३ ॥
 कषेष्टश्च ॥ ८४ ॥ कच्छूः ॥ ८४ ॥
 शिल्कशिपद्यत्तेः ॥ ८५ ॥ काशूः । पादूः । आरूः ॥ ८५ ॥
 अणो डश्च ॥ ८६ ॥ आडूः ॥ ८६ ॥

(७८) जीव्यते येन यो वा जीवति स जीवतिः । जीवनमौषधं वा ॥

(७९) जीवधातोरातकन् प्रत्ययस्तस्मिन् सति वृद्धिश्च भवति । यो जीवति पूर्णावस्थापर्यन्तं स जैवातक आमुष्मान् निशाकरो वा ॥

(८०) कृष्यादिभ्य ऊः प्रत्ययः कर्षत्याकर्षति पदार्थानिति कर्षूः शुष्क-
 गोमयोऽग्निर्नदी वा । चमति भक्षयतीति चमूः । शत्रुभक्षिणी सेना वा । तनोति
 कार्याणि येन सा तनूः शरीरं वा दिधति धनमर्जयति स तनूः शस्त्रं वा । सर्जति,
 उपार्जति कार्याणीति सर्जूः वैश्यो वा । खर्जति पीडयतीति खर्जूः । कंडूवा ॥

(८१) माष्टि शोधयतीति मर्जूः । शुद्धिर्वा । ऊप्रत्ययस्याकित्वान्नित्यापि
 प्राप्ता वृद्धिर्गुणेन बाध्यते ॥

(८२) खडति भिनत्तीति खड्डूः । खडूः । बाहुजड्यबोरामूषणं मृतशय्या वा ।

(८३) वहति सुखानि प्रापयतीति बधूः । नवोटा स्त्री वा ॥

(८४) कषति हिर्नस्ति दुःखयतीति कच्छूः पामा वा । खाज इति प्रसिद्धा ।
 पकारस्य छकारः ॥

(८५) कश्यादिभ्य ऊ णिङ्गवति । कष्टे गच्छति शास्ति वेति काशूः । विकल-
 धातुर्जनः शक्तिर्वा पचन्ते गच्छन्ति यया सा पादूः । उपानहौ वा ऋच्छति प्राप्नोति
 स आरूः पिङ्गलो वा ॥

(८६) अणति शब्दयतीति, आडूः । णस्य डः । जलगामि द्रव्यं वा ॥

लम्बेर्नलोपश्च ॥ ८७ ॥ अलाबूः ॥ ८७ ॥

के अ एरङ् चास्य ॥ ८८ ॥ कशेरुः ॥ ८८ ॥

बो दुट् च ॥ ८९ ॥ तर्दूः ॥ ८९ ॥

दरिद्रातेर्यालोपश्च ॥ ९० ॥ दर्द्रूः ॥ ९० ॥

नृतिशृङ्गोः कूः ॥ ९१ ॥ नृत्तः । शृङ्गः ॥ ९१ ॥

ऋतेरम् च ॥ ९२ ॥ रत्तः ॥ ९२ ॥

अन्दृष्टफूजम्बूकम्बूकफेलूककर्कन्धूदिधिषू ॥ ९३ ॥

(८७) जप्रत्यये लम्बधातोर्नलोपो भवति । न लम्बतेऽधो न स्रवति गच्छति सा अलाबूः । तुम्बी वा ॥

(८८) ककारोपपदात् शृ धातोरुप्रत्ययस्तस्मिन् प्रकृतेरङादेशः । कष्टे शास्ति स कशेरुः । लृणकन्दं वा । बहुलकादूप्रत्ययस्य ह्रस्वे कृते कशेरुरिति ह्रस्वान्तोऽपि दृश्यते ॥

(८९) तरति येन यथा वा स तर्दूः दारुहस्तः पुरुषो यष्टिर्वा । तृधातोर्दुर्गागमः ।

(९०) दरिद्राधातोरुप्रत्यये (इ, आ) इत्येतयोर्वर्णयोर्लोपः । दरिद्राति दुर्गतिं करोतीति दर्द्रूः कुष्ठभेदो वा । मृगवादिवात् (रि, आ) इत्यनयोर्लोपे ददुरित्यपि सिद्धम् । अत्र सूत्रेऽपि (रि आ) इत्येतयोर्लोपे ददूरिति भवति ॥

(९१) नृत्यतीति नृत्तुर्नर्तकः शर्धते कुत्सितं शब्दयतीति शृङ्गः अपानवायुर्वा । प्रत्ययस्य क्त्वाद् गुणनिषेधः ॥

(९२) ऋत इति सौत्रो धातुः ऋतीयते घृणां करोतीति रत्तूः सत्यं दिव्यनदी वा । धातेरमागमः ॥

(९३) अन्दृष्टभृतयः शब्दाः कूप्रत्ययान्ता निपात्यन्ते । अन्दति बध्नाति येन यथा वा सा अन्दूः हस्तिबन्धनी शृङ्खला वा । जंजीर इति प्रसिद्धा । दृष्टशुक्लं क्लेशं ददातीति दृष्टफूः सर्पजातिर्वा । जमन्ति भक्षयन्ति या सा जम्बूः वृक्षविशेषजातिर्वा । धातोर्दुर्गागमः । बाहुलकादूप्रत्ययस्य ह्रस्वे कृते जम्बुरित्यपि दृश्यते । कामन्ते स कम्बूः परद्रव्यापहारौ वा । धातोर्बुक् । कफं श्लेष्माणं लात्याददातीति कफेलूः । ओषधिविशेषो वा । एकारान्तत्वं कफशब्दस्य निपातनम् कर्कं कण्टकं दधाति रतीति कर्कन्धूः । वदरीफलं वा । क्त्वादाकारलोपः । उपपदस्य नुगागमो निपातनम् । दिधिं धैर्यमिन्द्रियदौर्बल्यात्स्यति त्यजतीति दिधिषूः । पुनर्भूषा निपातनात् घत्वम् ॥

मृग्रोरुतिः ८४ ॥ मरुत् । गरुत् ॥ ८४ ॥

ग्रो मुट्च ॥ ८५ ॥ गर्मुत् ॥ ८५ ॥

हृषेरुलच् ॥ ८६ ॥ हृषुलः ॥ ८६ ॥

हृसृरुहियुषिभ्य इतिः ॥ ८७ ॥ हरित् । सरित् । रोहित् ।
योषित् ॥ ८७ ॥

ताडेरुलुक् च ॥ ८८ ॥ तडित् ॥ ८८ ॥

शमेठः ॥ ८९ ॥ शण्डः ॥ ८९ ॥

कमेरठः ॥ १०० ॥ कमठः ॥ १०० ॥

रमेठद्विञ्च ॥ १०१ ॥ रामठम् ॥ १०१ ॥

शमेः खः ॥ १०२ ॥ शङ्खः ॥ १०२ ॥

(८४) म्रियते मारयति वा स मरुत् मनुष्यजातिः पवनो वा । गिरति निग-
लतीति गरुत् पक्षो वा ॥

(८५) गिरति येन तत् गर्मुत् सुवर्णं हृणजातिभेदो वा ॥

(८६) हृषति तुष्टो भवतीति हृषुलः । मृगः कामो वा । बाहुलकात् चटति
वर्षत्याहृणोति वा स चटुलः शोभनो वा ॥

(८७) आहरति गृह्णाति द्रव्यमिति हरित् दिक् वर्णस्तृणमश्वविशेषो वा ।
सरति गच्छतीति सरित् नदी वा । रोहति प्रादुर्भवतीति रोहित् लताविशिष्टा
हरिणो वा । युष इति सौत्रो धातुः अथवा जुष इत्यस्य वर्णविकारेण पाठः । जुष्यते
सेव्यते प्रीणयति वा सा योषित् स्त्री वा ॥

(८८) ताडयति पीडयतीति तडित् । विद्युद्वा । प्रत्ययलक्षणेन णिलोपेऽपि
वृद्धिः स्यादिति लुग्विधीयते ॥

(८९) शाम्यति शान्तो भवतीति शण्डः स्वतंत्रो वृषभः । सांड इति प्रसिद्धः ।
नपुंसकं वा ॥

(१००) कामयतेऽसौ कमठः कच्छपो वा । कमठमिति भाण्डभेदो वा ।
बाहुलकात् । जीर्यत्यवस्थाहीनो भवतीति जरठः पाण्डुरङ्गो वा । शमठः । शान्तो वा

(१०१) रमतेऽसौ रामठं हिङ्गु वा अठ प्रत्यये रमधातोर्द्विः ॥

(१०२) शाम्यतीति शङ्खः । निधिभेदः । जलजं ललाटास्थि वा । बहुलव-
चनात् खकारस्येत्संज्ञा न भवति ॥

कण्ठः ॥ १०३ ॥ कण्ठः ॥ १०३ ॥

कलस्तपस्व ॥ १०४ ॥ तपला ॥ १०४ ॥

शमेर्वस्व ॥ १०५ ॥ शवलः ॥ १०५ ॥

वृषादिभ्यश्चिचत् ॥ १०६ ॥ वृषलः ॥ १०६ ॥

कमेर्बुक् ॥ १०७ ॥ कम्बलः ॥ १०७ ॥

लङ्गे वृद्धिश्च ॥ १०८ ॥ लङ्गलम् ॥ १०८ ॥

(१०३) कणति येन शब्दं करोतीति कण्ठः । गलो ध्वनि र्वा ॥

(१०४) तपधातोः कलप्रत्ययः । तप्यति यया सा तपला सता वा । अत्र सूत्रे चकारग्रहणात् तपधातोरपि कलप्रत्ययस्तेन तपला इत्यपि सिद्धम् । तपला त्रिफला इत्योषधिविशेषपर्यायी । बाहुलकात् काम्यतेऽसौ कमलः । कमलं पद्मं वा । उदकं ताम्रमौषधं च । मृगभेदः कमलः । कमला श्रीपतिप्रिया वा । मण्डति भूषयति प्रतिपादयति वा स मण्डलः । मण्डलं चक्राकारं देशभेदो विस्वः कदम्बः कुण्डं यज्ञभेदः श्वा च । कुण्डति दहतीति कुण्डलम् । वलयं पाशं कर्णभूषणं वा । पटति गच्छतीति पटलः । अक्षिरोगस्तिलकं वा । इत्यादि । छति छिनत्ति पराऽभिप्रायमिति छलम् ॥

(१०५) शपत्याक्रोशति स शवलः वर्णभेदो वा ॥

(१०६) वृषादिधातुभ्यः कलप्रत्ययश्चिचवति । वर्षति सिञ्चतीति वृषलः शूद्रो वा । तस्य स्त्री वृषली । कोशति श्लिष्यति कोशति व्यवहर्त्तुं जानातीति वा कुशलो निपुणः कुशलं चैममिति वा । बाहुलकाद्गुणे कोशल इति देशभेदो वा । पलति गच्छति येन तत् पललम् । तिलचूर्णं पङ्कं मांसं वा । दीव्यत्यर्धमिणो विजिगीषतीति देवलो धार्मिकः । सरति सर्वत्र गच्छतीति सरलः । अकुटिल उदारो वा । धावति गच्छति शुद्धो भवति वा स धवलः । खेतः शुद्धो वा । धावधातोर्बाहुलकाद्भ्रूलम् । वृषादेराकृतिगणत्वात् केवलकबलतरलानलजम्बलपेशलमर्दलादयोऽपि शब्दादष्टव्या सुस्यति खण्डयति मोषयति चोरयति वा स मुसलः । मुषलो वा । मुशलं मुसलमिति लोहाग्रभागि कुट्टनसाधनम् । मुषलश्चौरो वा ॥

(१०७) काम्यतेऽभौप्स्यते यः स कम्बलः । कर्णाविकार उदकं वा । कमधातोः कलप्रत्यये बुक् ॥

(१०८) लङ्गन्ति प्राप्नुवन्ति, अन्नादिकं येन तत् लाङ्गलम् । हलं वा । बहुलवचनात् । कन्दत्याह्वयति सा कदली । वृक्षभेदः केला इति प्रसिद्धा वा । बाहुलकाच्चान्तोर्नलीपः ॥

कुटिकशिकौतिभ्यो मुट् च ॥ १०६ ॥ कुट्मलम् । कश्मलम् ।
कोमलम् ॥ १०६ ॥

मृजेष्ठिलोपश्च ॥ ११० ॥ मलम् ॥ ११० ॥

चुपेरञ्चोपधायाः ॥ १११ ॥ चपलम् ॥ १११ ॥

शक्विशम्योर्नित् ॥ ११२ ॥ शकलम् । शमलम् ॥ ११२ ॥

छो गुग्म्रस्वश्च ॥ ११३ ॥ छगलः ॥ ११३ ॥

जमन्ताड् डः ॥ ११४ ॥ दण्डः । रण्डा । खण्डः । मण्डः ।

वण्डः । अण्डः । षण्डः । गण्डः । चण्डः । पण्डः । पण्डा ॥ १०४ ॥

(१०६) कुटादिभ्यो विहितस्य कलप्रत्ययस्य मुट् । कुटतीति कुट्मलः ।
बाहुलकात् । कुण्डति दष्टतीति कुड्मलः । किञ्चदिकसितपुष्पनाम्नी वा । कष्टे
गच्छति शास्ति दा स कश्मलः कश्मलं करमषं पापं वा । कौतिशब्दयतीति कोमलः ।
कोमलं मृदु जलं वा । बाहुलकात् । पिङ्क्ते वर्णयतीति पिङ्गलः । वर्णभेदो वा ।

(११०) यन् मृज्यते शोध्यते तन्मलम् । पुरीषं पापम् । कपणः पुरुषो वा ।
मृजधातोष्ठिलोपः ॥

(१११) चोपति मन्दं मन्दं गच्छति स चपलः । क्षणिकं शीघ्रं वा । चपला
पिप्यलौ विद्युद्वा । धातोरुकारस्याकारादेशः ॥

(११२) शक्नोतीति शकलः । खण्डो मत्स्यभेदो वा । शाभ्यतीति शमलः । अशुद्धं वा ॥

(११३) च्छाति छिनत्तीति छगलः । छागो वर्करो वा । धातोरुङ्गागमो ह्रस्वश्च ॥

(११४) जमिति प्रत्याहारग्रहणम् । ज, म, ड, ण, न इत्येते वर्णा अन्तेऽस्य
तस्माड् डः प्रत्ययो भवति बहुलवचनादित्संज्ञानिवेधः । दाभ्यन्त्युपशाभ्यन्त्यनेन
स दण्डः । यष्टिभेदो वा । रमतेऽसौ रण्डा विधवा नारी वा । खण्डतेऽवदीर्यतेऽसौ
खण्डः । विभागी मिष्टभेदो वा । खाण्ड इति प्रसिद्धः भिन्नः पदार्थो वा । मन्यते जानाती-
ति मण्डः । मण्डा धातौ समाख्याता मण्डं पक्वोदनोदकम् । वनति शब्दयति
संभजति वा । स वण्डः । छिन्नहस्तको वा । अमन्ति संप्रयोगं प्राप्नुवन्ति येन सोऽण्डः
प्राण्यङ्गावयवो वा । सनीति ददातीति षण्डः । नपुंसको वनं गोपः सङ्घातो वा
गच्छतीति गण्डः । कपोलव्याधिविशेषो वा । चणति ददातीति चण्डः हिंसकस्त्रीब्रू-
वा । कोपना स्त्री चण्डी । चडिकोप इत्यस्य वज्रतोपि चण्डः क्रोधी । पणयति व्यव-
हरति स्त्रीति वा स पण्डः । नपुंसकः पण्डा बुद्धिर्वा । फणति गच्छत्यवेति फण्डः ।
पत्या फण्डमुदरं वा ॥

क्वादिभ्यः कित् ॥ ११५ ॥ कुण्डम् । काण्डम् । गुडः । घुण्डः ॥ ११५ ॥
 स्याचतिमृजेणलच्वालजालीयचः ॥ ११६ ॥ स्थालम् । चात्वालः
 मार्जालीयः ॥ ११६ ॥

पतिचण्डिभ्यामालज् ॥ ११७ ॥ पातालम् । चण्डालः ॥ ११७ ॥
 तमिविशिविडिमृणिकुलिकपिपंलिपञ्चिभ्यः कालन् ॥ ११८ ॥
 तमालः । विशालः । विडालः । मृणालम् । कुलालः । कपालम् ।
 पलालम् । पञ्चलाः ॥ ११८ ॥

(११५) कवर्गादिधातुभ्यो डः किद् भवति । कुणति शब्दयत्युपकरोति वा स
 कुण्डः । पत्यौ जीवति पुरुषान्तरादुत्पन्नः पुत्री जलाधात्रविशेषी वा । कुण्डा कुण्ड-
 का वा । गवतेऽव्यक्तशब्दं करोतीति गुडः । गोल इच्छुपङ्को वा । घोणते भ्राम्य-
 तौति घुण्डः । भ्रमरो वा । काम्यते जनैस्तत्काण्डम् । ग्रंथैकदेशः । परिमाणविशेषी
 वाणोऽवसरो वा ॥

(११६) तिष्ठन्त्यस्मिन् तत्स्थालम् । पात्रभेदे वा थाल इति प्रसिद्धम् । स्थाली
 सूपादिपचनी । गौरादित्वान् डौष् । चतधातोर्वालज् । चतते याचतेऽसौ
 चात्वालः । चात्वालं यज्ञकुण्डं दर्भो वा । मृजेरालीयच् । मार्ष्टीति मार्जालीयः ।
 विडालो वा ॥

(११७) पतन्ति गच्छन्ति यत्र स पातालो देशः पादस्य तले वर्तत इति वा ।
 पातालः पृषोदरादित्वात् सिद्धः चण्डति कुप्यतीति चाण्डालः मातङ्गो वा । चण्डं
 कुपितमलं भूषणमस्येति समासेऽपि चण्डालः सिद्धः ॥

(११८) ताम्यन्ति काङ्क्षन्ति यं स तमालः वृक्षभेदो वा । विशति सर्वत्रेति
 विशालः । विशाला मानिनौ भार्या विशालः सुन्दरः पुमा । विशालोज्जयिनी
 प्रोक्ता विशालं च वृहद् गृहम् । विडत्याक्रोशतीति विडालः । मार्जारी वा । स्त्री
 विडाली मृणति हिनस्तीति मृणालः मृणालं पद्ममूलं वा । कोलति सङ्घातयतीति
 कुलालः । कुम्भकारो वा । कम्पते येन तत्कपालम् । नृशिरो घटखण्डो वा । पत्यते
 प्राप्यतेऽसौ पलालः । निष्फलानि ब्रीहिलणानि वा । प्यार इति प्रसिद्धम् । पञ्चति
 व्यक्तं करोतीति पञ्चालः । देशविशेषो वा । बहुलवचनात् शोधातीरपि कालन् ।
 श्यन्ति सूक्ष्माणि कार्याणि कुर्वन्त्यत्र सा थाला गृहम् ॥

उणादिकोषः ॥

२५

पतेरङ्गच् पक्षिणि ॥ ११९ ॥ पतङ्गः ॥ ११९ ॥
 तदत्यादिभ्यश्च ॥ १२० ॥ तरङ्गः । लवङ्गः ॥ १२० ॥
 विडादिभ्यः कित् ॥ १२१ ॥ विडङ्गः । मृदङ्गः । कुरङ्गः ॥ १२१ ॥
 सृवृजोर्द्विभ्यश्च ॥ १२२ ॥ सारङ्गः । वारङ्गः ॥ १२२ ॥
 गन् गम्यद्योः ॥ १२३ ॥ गङ्गा । अद्गः ॥ १२३ ॥
 छापूखडिभ्यः कित् ॥ १२४ ॥ छागः । पूगः । खङ्गः ॥ १२४ ॥
 भृजः किन्नुट् च ॥ १२५ ॥ भृङ्गः ॥ १२५ ॥

(११९) पक्षिण्यभिधेये पतधातोरङ्गच् प्रत्ययो भवति पतति गच्छतीति पतङ्गः पक्षी पक्षिणीत्युच्यमानेऽपि बाहुलकात् । पतङ्गः सूर्योऽग्निरखः शलभः शालिभेदो वा । इत्यादीनामपि नामानि भवन्ति ॥

(१२०) तरति प्लवत्यनेन स तरङ्गः । जलोर्मेर्वस्त्रं भङ्गा वा । लुनात्यनेन स लवङ्गः । ओषधिर्वा । तरत्याद्याकृतिगणः ॥

(१२१) विडत्याक्रोशतीति विडङ्गः । ओषधिविशेषो वा । मृदनाति यं स मृदङ्गः । वाद्यभेदो वा । किरति विक्षिपतीति कुरङ्गः । हरिणो वा । कुरङ्गो हरिणौ स्त्रियां गौरादित्वान् ङीष् । बाहुलकाद् ऋकारस्योत्वं रपरत्वं च ॥

(१२२) सृवृज्भ्यामङ्गच् धातोर्द्विभ्यश्च । सरति सर्वत्र गच्छतीति सारङ्गः । पक्षी हरिणो भृङ्गो वा । यो वृणोति गृह्णाति स वारङ्गः खङ्गादिमुष्टिर्वा । बाहुलकात् । नृणाति नयति स नारङ्गः । रसः पिप्यली वृक्षफलभेदो वा ॥

(१२३) गच्छतीति गङ्गा । नदीभेदो वा । अस्ति वाऽद्यते भक्ष्यतेऽसावद्गः । पुरोडाशो वा । बाहुलकात् । अमगत्यादिष्वित्यस्मादपि गन् । गच्छति प्राप्नोति कर्माणि विषयान् वा येन तदङ्गम् । गात्रमुपायः प्रतीकमप्रधानं देशविशेषो वा ॥

(१२४) छादिभ्यो गन् किद् भवति छिनत्तीति छागः । वर्करो वा । पूयते मुखं येन स पूगः । क्रमुकः फलविशेषः सुपारीति प्रसिद्धः । समूहा वा । खडति भिनत्ति येन स खङ्गः । शस्त्रं गण्डकः—गेंडा इति प्रसिद्धः । बाहुलकात् सेट्यनाद्विद्यते स विडङ्गः । चंचलमनाः हारमध्यस्थो मणिर्वा । बाहुलवचनादेव सत्त्वनिषेधः ॥

(१२५) भृज्धातोर्गन् प्रत्ययः कित् तस्य च नुट् विभक्तिं धरति पुथति वा स भृङ्गः । भ्रमरो वा ।

शृणातेर्कस्वश्च ॥ १२६ ॥ शृङ्गः ॥ १२६ ॥

गण् शकुनौ ॥ १२७ ॥ शार्ङ्गः ॥ १२७ ॥

मुदिग्रोर्गगौ ॥ १२८ ॥ मुद्गः । गर्गः ॥ १२८ ॥

अण्डन् कृसृभृवृजः ॥ १२९ ॥ करण्डः । सरण्डः । भरण्डः ।
वरण्डः ॥ १२९ ॥

शृदृभसोऽदिः ॥ १३० ॥ शरत् । दरत् । भसत् ॥ १३० ॥

दृणातेः पुग्घ्रस्वश्च ॥ १३१ ॥ दृषत् ॥ १३१ ॥

(१२६) कित् नुट् चेल्यनुवर्तते शृणाति हिनास्ति येन तत् शृङ्गम् वृषभादि-
विषाणं पर्वताग्रं मत्स्यभेदः ओषधिभेदः सुवर्णभेदो वा ।

(१२७) गण्प्रत्ययस्य णित्त्वाद्वातीर्हृङिः पूर्वेष्वनुट् च । शृणातीति शार्ङ्गः पक्षी
बाहुलकात्प्रत्ययस्यादावकारागमेन शारङ्ग इत्यपि सिद्धं भवति ॥

(१२८) मुदधातीर्गक् । मोदतेऽसौ मुद्गः अन्नभेदो वा । मुद्गान् लाति गृह्णा-
तीति मुद्गलो मुनिः । यस्य गोत्रापत्यं मौद्गल्य इति प्रसिद्धम् । गृणात्युपदिश-
तीति गर्गः । ऋषिविशेषो वा । गृधातीर्गः प्रत्ययः ॥

(१२९) कृजादिभ्योऽण्डन् प्रत्ययः । क्रियतेऽसौ करण्डः पुष्पभाण्डभेदः करण्डो
वंशविकारपात्रम् । पिटारी इति प्रसिद्धा । सरति गच्छतीति सरण्डः पक्षी वा ।
विभर्त्ति पुष्पतीति भरण्डः स्वामी । वृणोति स्वीकरोतीति वरण्डः । मुखरोगः सन्दोही
वा । बाहुलकात् तरति येन स तरण्डः । जलतरणसाधनं वा । वनति संभजति
धर्ममिति वतण्डः । ऋषिविशेषो वा । धातोस्तकारान्तादेशः । छमति भक्षयतीति
छमण्डः । मातापितृशून्यो वा । श्रतेऽसौ श्रयण्डः । विषयो वा । इत्यादयः शब्दा
बहुलवचनादेव सिद्धा भवन्ति ।

(१३०) शृदृभसधातुभ्योऽदिः प्रत्ययः शृणाति हिनस्त्यस्मिन्निति शरत् । काल-
विशेष ऋतुर्वा । दीर्यतेऽसौ दरत् हृदयं कूलं वा । विभस्ति भर्त्सयति प्रकाशते वा ।
स भसत् जघनं वा । बाहुलकात् पर्षति स्निह्यति प्रीतिकरं प्रसन्नं भवति चित्तमस्यां
सा पर्षत् । सभा समाजा वा ॥

(१३१) दीर्यतेऽसौ दृषत् । पाषाणो वा । अदिप्रत्यये धातोः पुक् ह्रस्वागमश्च
भवति ।

उष्णादिकोषः ॥

२७

त्यजितनियजिभ्यो ङित् ॥ १३२ ॥ त्यद् । तद् । यद् ॥ १३२ ॥
 एतेस्तुट् च ॥ १३३ ॥ एतद् ॥ १३३ ॥
 सत्तेरटिः ॥ १३४ ॥ सरट् ॥ १३४ ॥
 लङ्घेर्नलोपश्च ॥ १३५ ॥ लघट् ॥ १३५ ॥
 पारयतेरजिः ॥ १३६ ॥ पारक् ॥ १३६ ॥
 प्रथेः क्लिप्सम्प्रसारणं च ॥ १३७ ॥ पृथक् ॥ १३७ ॥
 भियः षुग्प्रस्वश्च ॥ १३८ ॥ भिषक् ॥ १३८ ॥
 युष्यसिभ्याश्चद्विक् ॥ १३९ ॥ युष्मद् । अस्मद् ॥ १३९ ॥
 अर्त्तिस्तुसुहृष्टधृक्षिस्तुभायावापदियक्षिनीभ्यो मन् ॥ १४० ॥
 अर्म्मः । स्तोमः । सोमः । होमः । सर्म्मः । धर्मः । क्षेमम् ।
 क्षोमम् । भामः । यामः । वामः । पद्मम् । यक्ष्मः । नेमः ॥ १४० ॥

(१३२) त्यजति क्लेशादिहीनो भवतीति त्यद् । तनुते विस्तृतो भवतीति तद् यजति सर्वैः पदार्थैः संगतो भवतीति यत् । ब्रह्मणो नामानि त्रयाणि । त्यदादीनां सर्वनामसंज्ञा भवति तेन सामान्यवाचकास्त्यदादयः ।

(१३३) इण्धातोरदिः प्रत्ययस्तस्य तुडागमश्च । एति प्राप्नोतीत्येतत् । अस्यापि सर्वनामसंज्ञा ।

(१३४) सरति गच्छतीति सरट् । वायुर्मेघो वा । सधातोरटिः प्रत्ययः ॥

(१३५) लङ्घति शोषयतीति लघट् । वायुर्वा । धातोर्नलोपः ॥

(१३६) पारयति कर्म समापयतीति पारक् सुवर्णं वा । चौरादिकात्पारिधा-
तोरजिः प्रत्ययः ॥

(१३७) प्रथयति संघाताद्विस्तृतो भवतीति पृथक् नानात्वं वा । स्वरादिपाठा-
दथ्यत्वम् ॥

(१३८) विभेत्यसौ भिषक् । वैद्यो वा सुमङ्गलभेषजाच्चेति निपातनानुणे
कृते भेषजम् । भेषजमेव भेषज्यम् ॥

(१३९) योषति सेवतेऽसौ युष्मद् । युषसौचो धातुः । अश्रयति प्रक्षिपत्यन्यमि-
त्यस्मद् । सर्वनामवाचकाविमौ ॥

(१४०) ऋच्छति प्राप्नोति सोऽर्मः । चक्षुरोगो वा । स्तीति येन स स्तोमः ।
सङ्घातो वा सवत्यैश्वर्यहेतुर्भवतीति सोमः । कर्पूरश्चन्द्रमा वा । ह्रयते दीयतेऽसौ

जहातेः सन्वदाकारलोपश्च ॥ १४१ ॥ जिह्वः । १४१ ॥

अवतेष्टिलोपश्च ॥ १४२ ॥ ओम् । १४२ ॥

ग्रसेराच ॥ १४३ ॥ ग्रामः । १४३ ॥

अविसिविसिशुषिभ्यः कित् ॥ १४४ ॥ ऊमम् । सूम् ।

सिमः । शुष्मम् ॥ १४४ ॥

इषियुधौन्विदसिष्याधूसूभ्यो भक् ॥ १४५ ॥ इष्मः । युष्मः

इष्मः । दक्षः । श्यामः । धूमः । सूमः । १४५ ॥

होमः । यज्ञो वा । स्विद्यते गम्यते स समीं गमनम् । ध्रियते सुखप्राप्तये सेव्यते स धर्मः । पक्षपातरहितो न्यायः सत्याचारो वा । चयत्यज्ञानं नाशयतीति क्षेमम् । कुशलं वा क्षीति शब्दयतीति क्षीमम् । वस्त्रभेदो वा । दुकूलमतसीकुसुमं च । भाति प्रकाशतेऽसौ भामः । क्रोधः सूर्यो दीप्तिर्वा । यायते प्राप्यते स यामः । प्रहरो वा । वाति गच्छति ग्रन्थं वा गृह्णातीति वामः । शोभनः दुष्टः पार्श्वभेदो वा । पद्यते प्राप्नोतीति पद्मम् । कमलं निधिः शङ्खो वा । यक्षयते पूजयतीति यक्षः । राजरोगो वा । नयतीति नेमः । प्रकारमूलं वा । अर्द्धवाचैतु सर्वनामसंज्ञकः ॥

(१४१) मनिन्यनुवर्त्तते । जहाति त्यजतीति जिह्वः । कुटिलो मन्दो वा ॥

(१४२) मन् प्रत्ययस्य टिलोपो धातोरुपधावकारयोरुठ् । अवति रक्षादिकं करोतीति ओम् । प्रणव आरम्भोऽनुमतिर्वा । चादिषु पाठादस्याव्ययत्वम् ॥

(१४३) मन् । ग्रसतेऽस्ति यो वा ग्रस्यते स ग्रामः । शालासमुदायः प्राणिनिवासो वा । संग्रामो युद्धं वा । शालीनां ग्रामः समूहः शालिग्रामः । एवं शब्दग्रामः ग्रामो गानविद्यायां स्वरभेदश्च ॥

(१४४) मन्-कित् । अवति रक्षणादिकं भवति यत्र तत् ऊमम् । नगरं वा । टापि कृते बाहुलाद्भ्रुस्वे च । उमा । विशिष्टा स्त्री वा । सीयति तन्तून् संतनोतीति सूम् । रश्मिर्वा । सिनोति बध्नातीति सिमः । सर्वनामसंज्ञः सर्वपदार्थाः । शुष्यति निस्सारं करोतीति शुष्मम् । अग्निर्वायुर्वा ॥

(१४५) य इच्छति य इष्यते स इष्मः । कामी वसन्त ऋतुर्वा । युध्यते यो येन वा स युष्मः । वाणो वा । य इन्धे दीप्यते वा येनेन्धे स इध्मः । समिद्धः । दस्यत्युपक्षयति दुःखयति वा स दक्षः । यजमानो वा । श्यायति गच्छति प्राप्नोति वा स

युजिर्वाचतिजां कुञ्च ॥ १४६ ॥ युग्मम् । रुक्मम् । तिग्मम् ।

हन्तेर्हि च ॥ १४७ ॥ हिमम् ॥ १४७ ॥

भियः पुग् वा ॥ १४८ ॥ भौमः । भौष्मः ॥ १४८ ॥

धर्मग्रीष्मौ ॥ १४९ ॥

प्रथेः प्रिवन्प्रवन्प्रवनः संप्रसारणं च ॥ १५० ॥ पृथिवी । पृथ्वी ।
पृथ्वी ॥ १५० ॥

अशुप्रुषिलटिकणिखटिविशिष्यः क्वन् ॥ १५१ ॥ अश्वः । प्रुष्वः ।
लद्धा । कख्वम् । खद्धा । विश्वः ॥ १५१ ॥

श्यामः । हरितः कृष्णो वा । अप्रसूता स्त्री श्यामा लतीषधी वा । इत्यादि धूनीति
कम्पयतीति धूमः । अग्निसम्भवो वा । सूते जनयति प्राणिगर्भं विमुञ्चतीति सूमो-
न्तरिचं वा । बाहुलकात् । ईर्त्ते गच्छति कम्पते वा तदीर्मम् । व्रणं वा । क्षीति
शब्दयति सा क्षमा । अतसौ वा । जजन्ति जायते स जन्मः । उत्पत्तिर्वा ॥

(१४६) मक् । युज्यते तद्युग्मम् । द्वयोरेककर्माणि संबन्धः । रोचते प्रदीप्तवर्णो
भवति स रुक्मो वर्णभेदो वा । तद्वर्णयोगाद्गुक्मं सुवर्णम् । रुक्मो वर्णोऽस्यास्तीति
रुक्मिष्ठी स्त्री । तेजते छिनत्तीति तिग्मम् । तीक्ष्णम् । विशेषलिङ्गोऽयं शब्दः तिग्मा-
धौः । तिग्मस्त्रीब्रौ वा ॥

(१४७) मक् । हन्त्युष्णं दुर्गन्धिं वा तद्धिमम् । हिमन्त ऋतुसुषारश्चन्दनं वा ।
महत् हिमं हिमाम्नी । डौष् आनुक् ॥

(१४८) विभेति विभ्यति वा यस्मात् यस्या वा स भौमः । भौमा वा । भौष्मः ।
भौष्मा वा । भौमो भयानकः । पाण्डुपुत्रो वा । भौमा भयानका सेना यस्य स भौम-
सेनः । एवं भौष्मसेनो वा ॥

(१४९) मक् प्रत्ययान्तो निपाल्यते जिघर्त्ति रचति नश्यति दीप्यते वा प्राणिनो
जगद्धा येन स धर्मः । यज्ञ आतपो ग्रीष्म ऋतुः स्वेदकं वा । ग्रसते ग्रीतं रसादिकं वा
स ग्रीष्मः । अत्युष्णकालो वा । ग्रसधातोर्यौभावः । पुगागमश्च निपातनात् ॥

(१५०) प्रथते विस्तीर्णा भवतीति पृथिवी । पृथ्वी । पृथ्वी । इत्येकार्वाख्यः ।
भूमिरन्तरिचं वा ॥

(१५१) अशुते व्याप्नोतीत्यश्वः । तुरङ्गो वह्निर्वा । अजादिपाठात् स्त्रिया-
मश्वः । यः प्रुषणाति सिद्ध्यति सिञ्चति पूरयति वा स प्रुष्वः । ऋतुः सूर्यो वा ।

इण्शीभ्यां वन् ॥ १५२ ॥ एवः । शिवः ॥ १५२ ॥

सर्वनिघृष्वरिष्वलष्वशिवपट्प्रह्वेष्व्वा अतन्त्रे ॥ १५३ ॥

शेवायह्वजिह्वाग्रीवाऽप्वामौवाः ॥ १५४ ॥

कृष्टृष्टृभ्यो वः ॥ १५५ ॥ कर्वः । गर्वः । शर्वः । दर्वः ॥ १५५ ॥

लटति बाल इव भवति सा लट् । निश्चतस्त्रीलिंगः । करञ्जभेदः । फलं वाद्यं पत्ति-
भेदो वा । कणति निमीलति चेष्टेऽसौ कण्वः । कण्वं पापं कण्वो मुनिर्वा । येनादा-
वध्यापिता कारावी शाखेति प्रसिद्धा वा । खल्यति काङ्क्ष्यते या सा खट्वा । शय्याभेदो
वा । विशति सर्वत्र स विश्वः । विश्वं जगत् । विश्वाऽतिविषया वा । सर्वादि-
पाठात्सर्वनामसंज्ञश्च ॥

(१५२) एति प्राप्नोतीत्येवः । बाहुलकात् एवेत्यवधारणेऽध्ययम् । शिन्तेऽसौ शिवः ।
सुखं मेद्वं वा ॥

(१५३) सर्वादयो वन्प्रत्ययान्ता निपात्यन्ते । सरतीति सर्वः । संपूर्णवाची
सर्वनामसंज्ञो विशेषणम् । नितरां सर्षति पिनष्टीति निघृष्वः । गुणाभावः । खुरं
वा । रेषति हिनस्तीति रेष्वा हिंसकः । लषति कामयतेऽसौ लष्वः । नर्त्तको वा ।
शिन्तेऽसौ शिवः । धातोर्ङ्गत्वम् । शिव ईश्वरः शिवं भद्रं सुखमुदकं च । शिवा
हरीतकौ पद्यन्ते गच्छन्त्यत्रेति पङ्कः । भूलोको वा । प्रजहति त्यजति स प्रह्वः ।
नम्नो वा । अकारलोपो निपातनम् । ईषते हिनस्त्यज्ञानमिति, ईष्वः । आचार्यो
वा । अतन्त्र इति किम् सत्ता, सारक इत्यादिसूत्रेषु पठिताः सर्वादिशब्दा यौगिका
माभूवन् । बाहुलकात् । ऋसति शब्दयति ऋस्वः । वामन एकमात्रो वर्णो वा ॥

(१५४) शेवादयो वदन्ता निपात्यन्ते । शिन्तेऽसौ शेवा । लिङ्गाकृतिर्वा ।
यजतीति यङ्गः । यजमानो वा । जकारस्य हकारः जयति यया सा जिह्वा । इन्द्रियं
वा । धातोर्हुक् । निगलति यया सा ग्रीवा । शरीराङ्गं वा । धातोर्ग्रीभावः ।
प्राप्नोति यया सा अप्वा । कण्ठस्थानं वा । मौनाति हिनस्तीति मौवः । उदर-
कृमिर्वा ॥

(१५५) किरति विक्षिपति चित्तमिति कर्वः । कामो वा । गिरतीति गर्वः ।
अहङ्कारो वा । शणाति दुःखमिति शर्वः परमेश्वरः सुखं वा । दृणाति विदारयति
प्राणिन इति दर्वः हिंसको जनो वा ॥

कनिन् युवृषितक्षिराजिधन्विद्युप्रतिदिवः ॥ १५६ ॥ युवा ।
वृषा । तक्षा । राजा धन्वा । द्युवा । प्रतिदिवा ॥ १५६ ॥

सप्तशूभ्यां तुट् च ॥ १५७ ॥ सप्त । अष्ट ॥ १५७ ॥

नञि जहातेः ॥ १५८ ॥ अहः ॥ १५८ ॥

श्वनुक्षन्पूषन्सौहन्क्लेदन्स्नेहन्मज्जन्यमन्विश्वप्सन्परि-
ज्वन्मातरिश्वन्मघवन्निति ॥ १५९ ॥ श्वा । उक्षा । पूषा । सौहा ।
क्लेदा । स्नेहा । मूर्द्धा । मज्जा । अर्यमा । विश्वप्सा । परिज्वा ।
मातरिश्वा । मघवा ॥ १५९ ॥

इत्युणादिषु प्रथमः पादः ॥ १ ॥

(१५६) यौति मिश्रयत्यमिश्रयति वा स युवा मध्यावस्थस्तरुणो जनो वा ।
वर्षतीति वृषा सूर्यो वा । तक्षति तनूकरोति स तक्षा वधेकिर्वा । राजते प्राप्तो
भवतीति राजा भूपतिश्चन्द्रमा वा । धन्वति गच्छतीति धन्वा । बाणक्षेपणं वा ।
द्यौत्यभिगच्छतीति द्युवा । सूर्यो वा । प्रतिदीव्यन्ति यस्मिन् स प्रतिदिवा । दिवसो
वा बहुलवचनात् केवलादपि दिवधातोः कनिन् तेन । दिवा दिवानौ । इत्याद्यपि
सिद्धम् । दशतीति दशन् । संख्याविशेषो वा । नौतीति नवन् संख्या वा । बाहुल-
काद् गुणः ॥

(१५७) सपति समवेतीति सप्तन् संख्याभेदो वा । अश्नुते व्याप्नोतीत्यष्टन् ।
संख्या वा बाहुलकात् पञ्चति व्यक्तिकरोतीति पञ्चन् संख्यावाचको वा ॥

(१५८) जहाति त्यजति पृथक्करोत्यन्धकारमित्यहः दिनम् ।

(१५९) श्वनादयस्त्रयोदश शब्दाः कनिनन्ता निपात्यन्ते । श्वयति गच्छति
वर्धतेऽसौ श्वा । कुकुरो वा । स्त्रियां ङीष् । शुनो । उक्षति सिञ्चतीति, उक्षा वलोवर्दी
वा । पूषति वर्धतेऽसौ पूषा । सूर्यो वायुर्वा । प्लिङ्गते प्राप्यतेऽन्तरिति प्रीहा । कुचि
व्याधिर्वा । धातोरुपधादौर्वत्वम् । क्लिद्यत्यार्दीभवतीति क्लेदा चन्द्रमा वा । धातोगुणः ।
क्षिहयति प्रीतिं करोतीति स्नेहा । व्याधिर्वा । धातोगुणः । मूर्धति बध्नाति स
मूर्धा शिरो वा । उकारस्य दीर्घो वकारस्य धकारश्च । मज्जति शुश्र्वतीति मज्जा
अस्थिसारो वा । अर्यं स्वामिनं मिमीते मन्यतेजानातीति, अर्यमा । आदिषो वा ।
आकारलोपः । विश्वं पसाति भक्षयतीति विश्वप्सा अग्निर्वा । परितो जवति

कृहभ्यामेणुः ॥ १ करेणुः । हरेणुः ॥ १ ॥

हनिकुषिनौरमिकाशिम्यः कथन् ॥ २ ॥ हाथः । कुष्ठः ।
नीथः । रथः । काष्ठम् ॥ २ ॥

अवे भृजः ॥ ३ ॥ अवभृथः ॥ ३ ॥

उषिकुषिगार्त्तिभ्यश्चन् ॥ ४ ॥ ओष्ठः । कोष्ठः । गाथा । अर्थः ॥ ४ ॥

बेगवान् भवतीति परिज्वा । चन्द्रमाः । जु इति सौचो धातुस्तस्य यणादेशः मातरि
अन्तरिक्षे श्रवति गच्छति वर्द्धते वा, अथ वा मातरि श्वसिति जीवयति शिंते वा,
स मातरिश्वा बायुर्वा । मह्यते पूज्यतेऽसौ मधवा सूर्यो वा । महधातोर्हकारस्य
घत्वमबुगागमश्च । मधवदिति तकारान्तोऽप्ययं शब्दो दृश्यते । तत्र मधं धनमस्या-
स्तीति मधवान् मधवन्तौ । मधवन्तः । इति मतुवन्तः । कनिनन्तस्तु । मधवा ।
मधवानौ । मधवानः । मधवन् । मधवानम् । मधवानौ । मधोनः । अस्मिन् सूत्रे
इति शब्दः प्रकारार्थे । एवंविधा अन्येऽपि कनिन ता शब्दा यथाप्रयोगं साध्याः ।
पादसमाप्त्यर्थो वेति शब्दः ॥

इत्युणादिव्याख्यायां वैदिकलौकिककोषे प्रथमः पादः ॥ १ ॥

—:०:—

(१) करोतीति करेणुः हस्ती हस्तिनी वा । हरति स हरेणुः । गम्भद्रथं
कलापो वा । मटर इति प्रसिद्धः ॥

(२) यो हन्यते येन वा स हथः । दुःखितः शस्त्रविशेषो वा । कुणाति निरन्तरं
कर्षतीति कुष्ठम् । व्याधिभेदः । कूट इत्याख्यौषधिर्वा । नीयते स नीथः । नयनं वा
शोभनो नीथोऽस्यास्तीति सुनीथी धर्मशीलः । रमते यस्मिन् येन वा स रथः । यानं
शरीरं पादो वेतसो वा । काशते दीप्यते तत्काष्ठम् । इन्धनं स्थानं कालमानं वा ।
काष्ठा दिक्, दारु हरिद्रा वा ॥

(३) कथन् । अव विभर्त्सति, अवभृथः । पक्षिभेदो यज्ञान्तस्नानं वा ।

(४) ओषति यो दहति येन वा स ओष्ठः । मुखावयवो वा । कुणाति निर-
न्तरं कर्षति स कोष्ठः । कोष्ठं कुचिः कुशूलमन्तर्गृहं वा । गीयते या सा गाथा
वाग्भेदः श्लोको वा । अर्थते प्राप्यतेऽसावर्थः । शब्दानां वाच्यो धनं कारणं वस्तु प्रयो-
जनं निवृत्तिर्विषयो वा । बाहुलकात् श्यति तनूकरोतीति शोथः । रोगविशेषो
वा । शोतनूकरण इत्यस्यात्वनिषेधः ॥

उणादिकोषः ॥

३३

सत्तेर्णित् ॥ ५ ॥ सार्थः ॥ ५ ॥

जृष्टज्भ्याम्यन् ॥ ६ ॥ जरुथम् । वरुथः ॥ ६ ॥

पातृतुदिवचिरिचिसिचिभ्यस्यक् ॥ ७ ॥ पीथः । तीर्थम् ।
तुथः । उक्थम् । रिक्थम् । सिक्थम् ॥ ७ ॥

अत्तेर्निरि ॥ ८ ॥ निऋथः ॥ ८ ॥

निशीथगोपीथावगथाः ॥ ९ ॥

गञ्जोदि ॥ १० ॥ उज्जीथः ॥ १० ॥

समीणः ॥ ११ ॥ समिथः ॥ ११ ॥

(५) सरति गच्छति स सार्थः समूहो वा यन्प्रत्ययस्य णित्वाद् वृद्धिः ॥

(६) जीर्यति वयोहीनो भवति स जरुथः आसं वा । वृणोति येन स्वीकरोति
स वरुथः । लोहेन रथावरणं वा ॥(७) यः पिबति यं वा स पीथः । सूर्यो घृतं वा । तरन्ति येन यत्र वा तत्तीर्थम् ।
गुरुयज्ञः पुरुषार्थो मंत्री जलाशयो वा । यो येन वा तुदति व्यर्था प्राप्नोति स तुथः ।
अग्निरञ्जनं तुल्या नीली ओषधिर्गोवर्द्धवा वा । सूक्ष्मैला वा । छोटी इलाची इति
प्रसिद्धा । उच्यते परितो भाष्यते यत्तदुक्थम् । सामवेदो वा । य उक्थमधीते वेत्ति
वा स औक्थिकः । रिणक्ति पृथक् करोतीति यत्तद् रिक्थम् । दायादधनं सुवर्णं वा ।
बाहुलकात् । ऋचसुतावित्यस्मादपि थक् । ऋचति यदर्थं स्तोतीति ऋक्थम् ।
धनं वा । सिञ्चति प्रसादयति तत्सिक्थम् । मधूच्छिष्टम् । मोम इति प्रसिद्धम् ।
ओदनाविसृतं मण्डं वा ॥

(८) निरन्तरमृच्छन्ति गच्छन्ति यस्मिन्नसौनिऋथः । सामवेदो वा ॥

(९) नितरां श्रतेऽस्मिन् स निशीथः । अर्द्धरात्रः । सर्वरात्रो वा । गां वार्षीं
पृथिवीं वा पातीति गोपीथः । पण्डितो राजा वा गावः पिबन्त्युदकमस्मन् स
नद्याजलाशयो वा । अवगातेऽवगच्छते जानीतेऽसाववगाथः । प्राप्तः स्नानं वा ॥(१०) उदुपपदाङ्गाधातोस्यक् । य उज्जीयत उज्जैः शङ्कते स उज्जीथः । साम-
ध्वनिः प्रणवो वा ॥

(११) समेति सम्यक् प्राप्नोति पदार्थानिति समिथः । अग्निर्वा ॥

तिथ्यष्टगुण्युथप्रोथाः ॥ १२ ॥

स्फायितञ्चिबञ्चिशक्तिक्षिपिचुदिरुपिहपिहपिवन्द्युन्दिप्रिव-
तिवृत्त्यजिनोपदिमदिमुदिखिदिह्निदिभिदिमन्दि चन्दिदहिदसि-
दन्निवसिवाशिशीङ् हसिसिधिशुभिभ्यो रक् ॥ १३ ॥ स्फारम् ।
तक्रम् । वक्रः । शक्रः । क्षिप्रम् । चुद्रः । रुद्रः । तृप्रः । दृप्रः । वन्द्रः ।
उद्रः । शिवद्रम् । वृचः । वीरः । नौरम् । पद्रः । मद्रः । मुद्रा ।
खिद्रः । छिद्रम् । भिद्रम् । मन्द्रः । चन्द्रः । दक्रः । दखः । दभः ।
वच्चः । वाच्यः । शौरः । हखः । सिधः । शुभम् ॥ १३ ॥

(१२) तिथादयस्त्रयप्रत्ययान्ता निपाताः । तेजते सद्यतेऽसौ तिथः । अग्निः
कामो वा । पर्वति सिञ्चति यो येन वा तत्पृष्ठम् । शरीरस्य पञ्चाङ्गागः स्तोत्रं वा ।
यो येन वा गवतेऽव्यक्तशब्दं करोति तन्नूथम् । अपानमार्गः पुरोषं वा । यौति
मिश्रयत्यमिश्रयति वा स यूथः । रुमुदायो वा । यः प्रवते गच्छति येन वा स प्रोथः ।
तुरङ्गनासिका । प्रस्थितः पुरुषो हवभेदः प्रियमुदकमत्र स्त्रीगर्भश्च । प्रोथ उच्यते ।

(१३) यः स्फायते वर्धतेऽसौ स्फारः । सुवर्णादेर्विकारो बुद्बुदो वा । बलि रेफे
यलोपः । तनक्ति संकोचयतीति तक्रम् । मथितं दधि वा । वञ्चति प्रलभ्यते स वक्रः ।
कुटिलः । क्रूरो वा । शक्नोति यः स शक्रः । समर्थः कुटजो वृक्षविशेषो वा । क्षिप्यते
प्रेष्यते तत् क्षिप्रम् । शीघ्रं वा । चुनन्ति संपिनष्टि यः स चुद्रः । अधमः क्रूरः
क्षपणो वा । अल्पे वाच्यलिङ्गः । चुद्रा वेश्या । कण्ट कारिका (भटकटाई) तथा
मधुमक्षिका च । सर्पति गच्छतीति सृप्रः । चन्द्रमा वा यस्तृप्यति येन वा स तृप्रः ।
पुरोडाशो वा । दृप्यति ह्वयति मुह्यति वा स दृप्रः । बलवान् वा । दन्दतेऽभिवदति
स्त्रोति वा स वन्द्रः सत्कर्त्ता वा । उनन्ति क्लियति स उद्रः । जलचरो वा । सम्य-
गुनन्तीति समुद्रः । अनदितामिति नलोपः । श्वेतते वर्णविशिष्टो भवतीति श्वित्रम् ।
कुष्ठभेदो वा वर्तते सदैवाऽसौ वृचः । मेघः । शत्रुस्तमः । पर्वतश्चक्रं वा । अजति
गच्छति शत्रून् वा प्रक्षिपति स वीरः । सुभटः श्रेष्ठसत्पथं वा । वीरा वीरका-
काली, पतिपुत्रवती स्त्री मदिरा मधुपर्णिकौषधिर्वा नयति शरीरमिति नौरम् ।
जलम् वा । पद्यन्ते गच्छन्त्यस्मिन् वा स पद्रः । ग्रामः संवेशः स्थानं वा । मायतीति
मद्रः । हर्षो देशभेदो वा । मोदन्ते ह्वयन्ति यथा सा मुद्रा यञ्जिता सुवर्णादिधातु-
मया वा । यः खिद्यते येन वा दीनो भवतीति स खिद्रः । रोगो दारिद्र्यो वा ।
क्षिद्यते यत्तच्छिद्रम् । विवरं वा । भिनन्ति येन तदभिद्रम् । बज्जो वा । मन्दते

उखादिकोषः ॥

३५

चकिरम्योरुच्चोपधायाः ॥ १४ ॥ चुक्रम् । रुम्भः । १४ ॥

वौ कसेः ॥ १५ ॥ विकुस्रः । १५ ॥

अमितम्योर्दीर्घश्च ॥ १६ ॥ आम्भम् । ताम्भम् । १६ ॥

निन्देर्नलोपश्च ॥ १७ ॥ निद्रा । १७ ॥

अर्देर्दीर्घश्च ॥ १८ ॥ आर्द्रम् । १८ ॥

शुचेर्दश्च ॥ १९ ॥ शूद्रः । १९ ॥

स्तीतीति मन्द्रः गम्भीरध्वनिर्वा । चन्दति हर्षयति दीपयति वा स चन्द्रः कर्पूर-
रश्मन्मा वा दहति भस्मीकरोतीति दहः दावाग्निर्वा । दस्यति रोगानुपचयतीति
दस्रः । वैद्यश्रीरो वा यो दम्नोति दम्भं करोति स दम्भः । क्षुदो जनः समुद्रो वा ।
वसतीति, उस्रः । रश्मिर्वा । उखा गौः । ब्राश्यते शब्दयतीति वाश्रम् । पुरीषं
दिवसो मन्दिरं चतुष्पथं वा । श्रितेऽसौ शीरः । महासर्पो वा । हसतीति
हस्रः । मूर्खो वा । मेधति गच्छति सिध्यति वा स सिद्धः । साधुर्वृत्तजातिर्वा ।
कुक्किताः सिद्धा वृत्ताः सिद्धकास्तासां वनं सिद्धकावणम् । वनं पुरगामिश्रकासि-
धकेतिसूत्रेण णत्वम् शोभते दीप्यते तत् शुभ्रम् रुचिरं शुक्लं पाण्डुरं वा । बाहुलकान्
मेशति शब्दयतीति मिश्रः संयोगो वा । पुण्डति खण्डयतीति पुण्ड्रः । दुष्टो वा ।
सिनोति बध्नाति मांसरुधिरादिकमिति सिरा । नाडो वा । मुस्यति खण्डयतीति
मुस्रम् । नेत्रोदकं वा । अत्यतीति, अस्त्रम् । रुधिरम् वा । अस्त्रम् पिबतीति,
अस्त्रपो दंशः ॥

(१४) चकते तृप्यति प्रतिहन्यते वा । स चुक्रः । अस्त्रमस्त्रवेतसमित्यादि ।
रमन्तेऽस्मिन् स रुम्भः । अरुणः शोभनो वा ॥

(१५) विकसति विशेषतया गच्छतीति विकुस्रः । चन्द्रमा वा कस धातोर्उप-
धाया उत्त्वम् ॥

(१६) अभ्यते सम्भज्यते मेव्यते तदस्त्रम् । क्षुतो वा । ताम्भयति काङ्क्षतीति ।
ताम्भम् । धातुभेदो रक्तवर्णो वा ॥

(१७) या निन्दति यया वा सा निद्रा शयनं वा ॥

(१८) आर्दति गच्छति याचते वा तत्, आर्द्रम् । सरसद्रव्यमार्दानक्षत्रं वा ॥

(१९) दीर्घश्चाणुवर्त्तते । शोचतीति शूद्रः सेवको वा । पुंयोगे शूद्रस्य स्त्री शूद्रो
शूद्रा तज्जातिर्वा ॥

दुरीणो लोपश्च ॥ २० ॥ दूरम् । २० ॥

कृतेश्छः क्रू च ॥ २१ ॥ कृच्छ्रम् । क्रूरः । २१ ॥

रोदेर्णिलुक् च ॥ २२ ॥ रुद्रः । २२ ॥

जोरी च ॥ २३ ॥ जीरः । २३ ॥

सुसूधाज्गृध्रिभ्यः क्रन् ॥ २४ ॥ सुरः । सूरः । धीरः । गृध्रः ॥ २४ ॥

शुसिचिमौनां दीर्घश्च ॥ २५ ॥ शूरः । सौरः । चीरम् । मीरः ॥ २५ ॥

(२०) दुरुपपदादिण्धातोर्क् धातोश्च लोपः दुःखेनेयते प्राप्यते तदूरम् । विप्रकृष्टं वा ॥

(२१) कृतधातोर्न्यस्य छः सर्वस्य च क्रू इत्येतावादेशौ रक् च । कन्तति क्लिप्तौति कृच्छं क्रूरश्च कठिनं दुःखं खलोवा ॥

(२२) पापिनो रोदयतीति रुद्रः । ईश्वरः प्राणादिदश रुद्रा जीवो वा । बाहुलकादन्यत्रापि धात्वन्तरे संचाकृन्दसोः सामान्यप्रत्ययादौ च णेलुक् पाशं बन्धनं धारयतीति पाशधरः । शूलधरः । चक्रधरः । वज्रधरः । शक्तिधरो वा कुमारः । उदकधरो मेघः । दण्डधरो राजा । अत्र सर्वत्राचि प्रत्यये धृधातोः परस्य णेलुक् । पर्णानि शोषयति मोचयति रोहयति वा स पर्णशुट् । पर्णमुट् । पर्णरुट् । इति य्यन्तात् शुषधातोः क्तिप् णेलुक् । जश्त्वकुत्वादिकार्यम् । वान्ति पर्णशुषो वाता वान्ति पर्णमुचोऽपरे । ततः पर्णरुहो वान्ति ततो देवः प्रवर्षति ॥ १ ॥

(२३) जुधातोर्कि प्रत्यय ईकारादेशः । जवति सूक्ष्मो भवतीति जीरः । अण् खड्गो वणिग्द्रव्यं वा । महाभाष्यकारसंमत्या, रकि ज्यः सम्प्रसारणम् । भा० १।१।४। ज्यावयोहानावित्यस्य रकि प्रत्यये सम्प्रसारणम् । जिनात्यवस्थां जहातीति जीरः । तथा महाभाष्यकारसंमत्या जीवधातोर्दानुक् । जीवति प्राणान् धारयतीति जीरदानुः । वेदिकं रूपमेतत् । अत्र च जीवधातोर्वलि वलोपः । जठ्निषेधश्च बाहुलकादेव । इत्यादि ॥

(२४) सुनोति सवति उत्पादयत्यैश्वर्यवान् वा भवतीति सुरः । देवसंज्ञो विहान् स्त्रियां सुरा मयं वा । सूर्यते वा सुवति प्राणिनः समर्थयतीति सूरः । सूर्यो वा दधाति सर्वान् पोषयति वा स धीरः पण्डितो वा । गृध्रयत्यभिकाङ्क्षतीति गृध्रः । पक्षिविशेषो वा ॥

(२५) शु इति सौत्री धातुः । शवति गच्छतीति शूरः । विक्रमणशीलः पुरुषो वा । मिनोति बध्नातीति सौरः । हलं वा । चिनोतीति चीरम् । वरकलं वा । मिनाति प्रक्षिपतीति मीरः । समुद्रो वा ॥

उणादिकोषः ॥

३७

वा विन्धेः ॥ २६ ॥ वीधम् ॥ २६ ॥

वृधिवपिभ्यां रन् ॥ २७ ॥ वर्धम् । वप्रः ॥ २७ ॥

ऋज्जेन्द्राग्रवज्रविप्रकुत्रचुत्रचुरखुरभद्रोग्रभेरभेलशुक्रशुक्लगौ-
रवनरेरामालाः ॥ २८ ॥

समि कस उकन् ॥ २९ ॥ संकसुकः ॥ २९ ॥

(२६) विशेषेण्येन्धते प्रदीप्यते तद्वीधम् । स्वभावशुद्धः ॥

(२७) वर्धते तद्वर्धम् । चर्म वा । वपति बीजं क्षिनति वा स वप्रः । पिता
केदारः प्राकारो रोधो वा ॥

(२८) ऋज्जाद्येकोनविंशतिः शब्दा निपात्यन्ते । अर्जति गच्छति तिष्ठति वा
स ऋजः । नायको वा । गुणाभावः । इन्दति परमैश्वर्यवान् भवतीति इन्द्रः । सम-
र्थोऽन्तराऽऽत्मादित्यो योगो वा । अङ्गति गच्छतीति अग्रम् । प्रधानमुपरिभागे
वा । वजति प्राप्नोति प्राप्यते वा स वज्रः । हीरकं शास्त्रं वा वपति धर्ममिति विप्रः ।
मेधावी वा । कुम्बत्याच्छादयतीति कुत्रम् । अरण्यं वा । चुम्बति यो येन वा
तचुत्रम् । मुखं वा । अत्रोभयत्रेदितोऽपि नलोपः । यः चरति विलिखति येन
वा । क्षिनत्तीति स चुरः । केदनद्रव्यं कोकिलाजं गोचुरो लोमच्छेदकं नापितश्च
वा । खुरति क्षिनति यो येन वा स खुरः शफं वा । अत्रोभयत्र रकि रेफलोपो
गुणाऽभावश्च । भन्दते कल्याणं करोतीति भद्रम् कल्याणम् । नकारलोपः । उच्यति
समवैतीति, उग्रः । महेश्वर उल्लटः क्षत्रं वा । विभेत्यस्मात् भेरः । भेरी दुग्दुभिर्वा
गौरादित्वान् ङीष् । पक्षे भेरशब्दस्य लत्वम् । भेलो जलतरणद्रव्यं वृषकायः कातरो
वा । शुच्यते पवित्रीभवतीति शुक्रम् । ब्रह्माग्निराषाढः प्राणिवीजं नेत्ररोगो वा ।
अस्यैव व्यवस्थितविभाषया पक्षे लत्वम् शुक्लः श्वेतं रजतं वा । गवतेऽव्यक्तं शब्दय-
तीति गौरः । श्वेतो रक्तवर्णो वा । गौरी स्त्री । ङीष् । वनति सम्भजतीति वनः
विभागी । एति गच्छति यथा सा इरा । उदकं मद्यं वा । इरावान् समुद्रः ऐरावती
नदी । इरया मद्येन माद्यतीति, इरम्यदः । माति मानहेतुर्भवतीति माला ।
पुष्पादिस्त्रक् । मालं क्षेत्रम् । मालो जनः । बाहुलकात् । तितिक्षते येन तत्तौब्रम् ।
तौल्यं वा । जस्य वो दीर्घत्वं च धातोः ॥

(२९) सम्यक् कसति गच्छतीति सङ्कसुकः संशयमापन्नश्चली दुर्जनो वा ।

पचिनशोर्णु कन्कनुमौ च ॥ ३० ॥ पाकुक्कः । नंशुकः ॥ ३० ॥

भियः क्रुकन् ॥ ३१ ॥ भौक्कः ॥ ३१ ॥

कुन् शिल्पिसंज्ञयोरपूर्वस्यापि ॥ ३२ ॥ रजक्कः । इक्षुकुट्टकः ।
तच्चक्कः । ध्रुवक्कः । अन्नक्कम् । चरक्कः । चषक्कः । शुनक्कः । भषक्कः ॥ ३२ ॥

रमेरश्च लो वा ॥ ३३ ॥ रमक्कः । लमक्कः । ३३ ॥

जहातेदं च ॥ ३४ ॥ जहक्कः । ३४ ॥

धमो धम च ॥ ३५ ॥ धमक्कः । ३५ ॥

(३०) पचनशधातुभ्यां णुकन् प्रत्ययः पचधातोश्चस्य कः । नशधातोर्नुम् च
पचतीति पाकुक्कः सूपकारो वा । नश्यतीति नंशुकः । अणुवाचको वा ॥

(३१) यो बिभेति यस्माद्वा स भौक्कः कातरो वा ॥

(३२) शिल्पिनि संज्ञायां च गम्यमानायां सोपपदादनुपपदाद्वा सामान्याधातोः
कुन् भवति । रजतीति रजक्कः । वस्त्रशोधको वा । इक्षून् कुट्टयतीति, इक्षुकुट्टकः
गौडिकस्येयं संज्ञा । तच्चति तनूकरोतीति तच्चको वर्धकः शिल्पी । ध्रुवको
गर्ममोचको जनः संज्ञा वा । अन्नति गच्छति येन तदन्नकमौषधं संज्ञा वा ।
चरतीति चरको वैद्यकशास्त्रं गन्ता वा । चषति भक्षयत्यस्मिन्निति चषकं पानपा-
त्रं शालं वा मत्स्यभेदः प्राकारो वा । शालान् भक्षन्ति यस्यां सा शालभक्षिका क्रीडा ।
काष्ठं पुत्रयति यस्यां सा काष्ठपुत्रिका क्रीडा । पुष्पैः प्रचायन्ते पूजयन्ति यस्यां सा
पुष्पप्रचायिका क्रीडा वा । शुनति गच्छतीति शुनक्कः खा । भषति भक्षयतीति भषक्कः
खा वा । आमलते समन्तादारयतीत्यामलको वृक्षभेदः । गौरादित्वान् ङीष् । आम-
लकी । कलामंशं पाति रचतीति कलापकश्चन्द्रमा वा । मल्लते गन्धं धरतीति
मल्लिका पुष्पजातिर्वा । कन्यते दीप्यते काम्यतेऽभीष्यते वा तत्कनकं सुवर्णं वा ।
कटत्यावृणोत्यङ्गमिति कटकमाभूषणं वा । कड़ा इति प्रसिद्धं । शिखरं राजधानी
नितम्बस्या । लटति बाल इव भवतीति लटको दुर्जनो वा । इत्यादिषु शिल्पि-
संज्ञाः कुन् बोध्यः ॥

(३३) रमतेऽसौ रमक्कः । रमणशीलो वा । लमकोऽपि स एव ॥

(३४) जहाति त्यजति हानिं करोतीति जहक्कः त्यागी कालो वा ॥

(३५) धमति शब्दं करोति अग्निं वा संयुनक्ति स धमक्कः कर्मकारी वा ॥

उणादिकोषः

३६

हनो बध च ॥ ३६ ॥ बधकः । ३६ ॥

बहुलमन्यत्रापि ॥ ३७ ॥ कुहकः । कृतकम् । भिदकः । छिद-
कम् । रुचकम् । लङ्गकः । उज्झकः । ३७ ॥

क्षपेर्वृ द्विष्टोदीचाम् ॥ ३८ ॥ कार्षकः । कृषकः । ३८ ॥

उदकञ्च ॥ ३९ ॥

वृश्चिकृषोः किकन् ॥ ४० ॥ वृश्चिकः । कृषिकः । ४० ॥

प्राडि पस्थिकषः ॥ ४१ ॥ प्रापणिका । प्राकषिकः । ४१ ॥

मुषेर्दीर्घश्च ॥ ४२ ॥ मूषिकः । ४२ ॥

स्यमेः सम्प्रसारणं च ॥ ४३ ॥ सौमिकः । ४३ ॥

क्रिय इकन् ॥ ४४ ॥ क्रयिकः । ४४ ॥

(३६) हन्तीति बधको हिंसकः ॥

(३७) बहुलवचनादन्यत्रापि क्नुन् । कोहयति विस्मयं कारयतीति कुहकः ।
दक्षिको नौहारी वा कृन्तति छिनत्तीति कृतकं मिथ्या वा भिनत्ति येन स भिदकः
खड्गो वा । छिनत्ति येन तच्छिदकं वज्रो वा । रोचतेऽनेन तद्रुचकं मातुलङ्गकं
वा । विजोरा नौबू इति प्रसिद्धं वा । लङ्गति गच्छतीति लङ्गकः । प्रियो वा ।
उज्झत्युज्झतीति, उज्झकः । योगी मेघो वा ॥

(३८) क्षपतीति कार्षकः क्षपको वा क्षपैवलः ॥

(३९) उनत्ति क्लेदयतीत्युदकं जलं वा ॥

(४०) वृश्चति छिनत्तीति वृश्चिकः विषी जीवविशेषः शूककौटो वा । केंचुपा
इति प्रसिद्धः । कृषति येन स कृषकः फाली वा ॥(४१) प्रकर्षेण सजन्तात्यणायत्यसौ प्रापणिकः । पस्थविक्रयो वा प्राकषति
हिनत्तीति प्राकषिकः पारदारिको वा ॥

(४२) मुष्णाति पदार्थानिति मूषिकः । आसुर्वा स्त्रियां मूषिका । अजादिस्वाहाप् ॥

(४३) स्यमति शब्दयतीति सौमिकः । वृक्षभेदो वा ॥

(४४) क्रीणाति द्रव्येण पदार्थान्तरं ददाति गृह्णाति वा स क्रयिकः क्रेता ।
विक्रयिको विक्रेता ॥

आङि पणिपनिपतिखनिभ्यः ॥ ४५ ॥ आपणिकः । आप-
निकः । आपतिकः । आखनिकः । ४५ ॥

श्यास्त्याह्वजविभ्य इनच् ॥ ४६ ॥ स्थेनः । स्थेनः । हरिणः ।
अविनः ॥ ४६ ॥

वृजेः कित् ॥ ४७ ॥ वृजिनम् ॥ ४७ ॥

अजैरज च ॥ ४८ ॥ अजिनम् ॥ ४८ ॥

बहुलमन्यवापि ॥ ४९ ॥

द्रुदक्षिभ्यामिनन् ॥ ५० ॥ द्रविणम् । दक्षिणः । दक्षिणा ॥

(४५) समन्तात्पणायति व्यवहरति स आपणिकः । वैश्यो वा । आपणेन व्यवहरतीति तद्धिते ठक् सिद्धे निस्सुरार्थं वचनम् । आपनायतीति, आपनिकः । म्लेच्छजातिर्वा । समन्तात् पततीत्यापतिकः । स्थेनो वा समन्तात् खनतीत्याखनिकः । मूषिको वराहो वा ॥

(४६) श्यायति गच्छतीति स्थेनः । पक्षिभेदो वा स्त्यायति शब्दयति संघातयतीति स स्थेनः । चैरो वा । हरतीति हरिणः । मृगः पाण्डुवर्णो वा । स्त्रियां हरिणी सुन्दरी कुन्दोभेदो हरितवर्णा वा । अवति रक्षणादिकं करोतीति, अविनः । अभ्ययुर्वा ॥

(४७) इनच् कित् । वृजैर्बर्जयतीति वृजिनः केशः पापं वक्रो या ॥

(४८) अजति गच्छति क्षिपति वा तत् अजिनम् । चर्म वा । अजादेशो वीभावनिवृत्त्यर्थः ॥

(४९) कठति कृच्छ्रेण जीवतीति कठिनम् । कठोरं वा । कुण्डति दहतीति कुण्डिनः । ऋषिर्वा । यस्यापत्यं कौण्डिन्यः वर्धते प्रधानो भवतीति बर्हिणः । मयूरो वा । फलति विशीर्णो भवतीति फलिनः । फलवान्-वृक्षो वा । नलति गन्धयुक्तो भवतीति नलिनम् । कमलं वा । मस्यति परिणमतीति मसिनम् । सुपिष्टं वा । मलते धरतीति मलिनः । मलयुक्तो वा । द्रुहति जिघांसतीति द्रुहिणः । ब्रह्मा वा । अभ्यकारं द्यत्यवखण्डयतीति दिनम् । दिवसं वा । इनचः किला-दाकारलोपः ॥

(५०) द्रवति गच्छति द्रूयते प्राप्यते वा तद् द्रव्यं सुवर्णं पराक्रमो वा । दहते वर्धते शीघ्रकारी भवति वा स दक्षिणः सरलो वामभागः परतन्त्रोऽसुवर्णं च स्त्रियां दक्षिणादानं प्रतिष्ठा वा ॥

अर्त्तः किदिच्च ॥ ५१ ॥ इरिणम् ॥ ५१ ॥

वेपितुह्योर्ऋस्वश्च ॥ ५२ ॥ विपिनम् । तुहिनम् ॥ ५२ ॥

तलिपुलिभ्यां च ॥ ५३ ॥ तलिनम् । पुलिनम् ॥ ५३ ॥

गर्वरत उच्च ॥ ५४ ॥ गुर्विणी ॥ ५४ ॥

रुहेश्च ॥ ५५ ॥ रोहिणः ॥ ५५ ॥

महेरिनश्च ॥ ५६ ॥ माहिनम् । महिनम् ॥ ५६ ॥

क्विप् वचिप्रच्छिश्चिषुद्रुपुज्वां दीर्घोऽसंप्रसारणं च ॥ ५७ ॥

वाक् । प्राट् । श्रौः । सूः । द्रूः । कटपूः । जूः ॥ ५७ ॥

आप्नोतेर्ऋस्वश्च ॥ ५८ ॥ आपः ॥ ५८ ॥

(५१) ऋच्छन्ति ऋच्छन्ति यत्र यस्माद्वा जनास्तत्, इरिणम् । शून्यमूषरभूमिर्वा

(५२) यो वेपते कम्पते यत्र वा तद्विपिनम् । गहनं वा । तोहति गच्छति याचते वा । तत्तुहिनं । हिमं वा । गुणे कृते ह्रस्वः ॥

(५३) तालयति प्रतितिष्ठतीति तलिनम् । विरलं पृथग्भूतं स्वरूपं स्वरूपं वा । पोलयति महान् भवतीति पुलिनम् । जलसामोष्यं वा ॥

(५४) गर्वति प्राप्नोति गर्वयति मुंचति वा सा गुर्विणी । गर्भिणी वा ॥

(५५) रोहति वीजेन जायते स रोहिणः । चन्दनवृक्षो वा । जातिवाचकात् स्त्रियां ङीष् रोहिणी गौर्वा । प्रजादित्वादण् रोहिणः ॥

(५६) महति मद्ध्यते पूज्यते वा तन्महिनम् । राज्यं वा । चादिनजनुवर्त्तते ॥

(५७) वक्ति शब्दानुच्चारयति यया सा वाक् । पृच्छतीति प्राट् शब्दं पृच्छतीति शब्दप्राट् शिष्यो वा । शब्दप्राशौ । शब्दप्राशः । क्वोः शूढनुनासिके चेति कस्य शः । श्रयति श्रीयते वा सा श्रौः । ईश्वररचना शोभा वा । या स्त्रवति यस्या वा सा सूः यज्ञसाधनं वा । द्रूयते प्राप्यते दुःखमनया सा द्रूः । हिरण्यं वा । कटेन कटिभागेन प्रवते गच्छतीति कटपूः । कामुको जनः कीटो वा । जवति शीघ्रं गच्छतीति जूः शयोऽश्वो वृषभ आकाशं विद्या वा । बाहुलकात् । प्रवर्षन्ति मेघा यस्यां सा प्रावट् । ऋतुः । हारयति संवृणोति यया सा हाः । द्वारौ । उदकेन श्रयति वर्धन्ते तत् उद-
श्वित् । तक्रं वा । ऋच्छन्ति सुवन्ति यया सा ऋक् ॥

(५८) आप्नुवन्ति शरीरमित्यापः । अस्य नित्यं बहुवचनत्वं स्त्रीत्वं च । अपः । अग्निः । अदभ्यः । इत्यादि ॥

परौ ब्रजेः षश्च पदान्ते ॥ ५६ ॥ परिव्राट् ॥ ५६ ॥

हुवः प्रलुवच्च ॥ ६० ॥ जुहः ॥ ६० ॥

स्रुव कः ॥ ६१ ॥ स्रुवः ॥ ६१ ॥

चिक् च ॥ ६२ ॥ स्रुक् ॥ ६२ ॥

तनोतिरनश्च वः ॥ ६३ ॥ त्वक् ॥ ६३ ॥

ग्लानुदिभ्यां डौः ॥ ६४ ॥ ग्लौः । नौः ॥ ६४ ॥

चिरव्ययम् ॥ ६५ ॥

रातेडैः ॥ ६६ ॥ राः ॥

गमेडौः ॥ ६७ ॥ गौः ॥ ६७ ॥

(५६) क्तिप् । परितः सर्वतो ब्रजति स परिव्राट् । परिव्राजौ । परिव्राजः संन्यासी वा ॥

(६०) जुहोति ददात्यत्ति वा यया सा जुहः । सुग्भेदो वा ॥

(६१) स्रुवति घृतमस्मात् स स्रुवः । यज्ञसाधनं वा । बहुलवचनात् । ध्रुवति स्थिरं भवतीति ध्रुवम् । निश्चलं वा ॥

(६२) स्रु धातोश्चिक् प्रत्ययोऽपि भवति । घृतमस्याः स्रुवति सा स्रुक् । यज्ञी-चितद्रव्यं वा ॥

(६३) तनोति विस्तृता भवतीति त्वक् । त्वचौ । त्वचः । शरीरावरणं चर्मवस्त्रकलं वा ।

(६४) ग्लायति हर्षचयं करोतीति ग्लौः । चन्द्रमाः वा । नुदति प्रेरयतीति नौः । जलतरणसाधनं वा ॥

(६५) अत्रस्थ एजन्तप्रत्ययान्तश्च्यन्त एवाव्ययसंज्ञो भवति । एतेन नियम-नोणादीनां व्युत्पन्नपक्षे कग्मेजन्त इत्यनेनाच्यन्तानामव्ययसंज्ञा न भवति । अग्लौ ग्लौः संपद्यत इति ग्लौ करोति । ग्लौ भवति । ग्लौ स्यात् । नौ करोति । इत्यादि । ग्लौः । नौः । अत्र केवलानामव्ययसंज्ञाऽभावाद्भिभक्तिलुङ् न भवति ॥

(६६) राति ददाति रायते दीयते वा सा राः । रायौ । रायः । धनं सुवर्णं वा । च्विप्रत्यये रैकरोति । इत्यादि ॥

(६७) गच्छति यो यत्र यया वा सा गौः । पशुनिन्द्रियं सुखं किरणो वज्रं चन्द्रमा भूमिर्वाणी जलं वा । गौरिवाऽयोगमनं प्राप्तिर्वाऽस्येति गवयो गोसदृशो वन-पशुविशेषः । स्त्री गवयी । गौरादित्वान् डौष् । च्विप्रत्यये गो करोतीत्यादि । द्योतते लोका अस्यां वा यया द्योतते सा द्यौः । अन्तरिक्षं वा । द्यावौ । द्यावः । इत्यादि ॥

उणादिकोषः ॥

४३

भ्रमेश्च डू ॥ ६८ ॥ भ्रूः । अग्रेगूः ॥ ६८ ॥

दमेर्डोसिः ॥ ६९ ॥ दोः ॥ ६९ ॥

पणोः रिज्यादेश्च वः ॥ ७० ॥ बणिक् ॥ ७० ॥

वशः कित् ॥ ७१ ॥ उशिक् ॥ ७१ ॥

भृज उच्च ॥ ७२ ॥ भुरिक् ॥ ७२ ॥

जसिसहोरुरिन् ॥ ७३ ॥ जसुरिः । सहुरिः ॥ ७३ ॥

सुयुक्वृजो युच् ॥ ७४ ॥ सवनः । यवनः । रवणः । वरणः ॥ ७४ ॥

अशेरश्च् ॥ ७५ ॥ रशना ॥ ७५ ॥

उन्देर्नलोपश्च ॥ ७६ ॥ ओदनः ॥ ७६ ॥

गमेर्गश्च ॥ ७७ ॥ गगनम् ॥ ७७ ॥

(६८) चादगमधातोर्डः । भ्रमति चलतीति भ्रूः । नेत्रयोरुपरि रेखा वा ।
अग्रे गच्छतीत्यग्रेगूः । सेवको वा ॥

(६९) दास्यत्युपशास्यति यो येन वा स दोः । दोषी । दोषः । बाहुर्वा ॥

(७०) पणायति व्यवहरतीति बणिक् । बणिजी । बणिजः । वैश्यो वा । पन्ना-
दित्वात् स्वार्थे ऽण् बाणिजः ॥

(७१) वष्टि यं कामयते यत्काम्यते वा स उशिक् । उशिजी । उशिजः । अग्नि-
वृत्तं वा ॥

(७२) इजिः कित् । भ्रति सर्वं धरतीति भुरिक् । भूमिर्वा । भुरिजी । भुरिजः ॥

(७३) जस्यति मुञ्चति जासयति हिनस्ति वेति जसुरिः । वज्रं वा । सहते
भारमिति सहुरिः । सूर्यो भूमिर्वा ॥

(७४) सवत्युत्पादयति सुनोति निस्सारयति रसान् वा स सवनः । चन्द्रमा
वा । यौति मिश्रयत्यमिश्रयति वा स यवनः । ज्वेच्छमेदो वा । रौति शब्दयतीति
रवणः । कोकिलः पक्षी वा । वृणोति स्वीकरोतीति वरणः । उदकं वृक्षमेदो वा ॥

(७५) युच् धातोरशादेशश्च । अश्रुते व्याप्नोतीति रशना । स्त्रियाः कटिभूषणं
वा । दन्त्यसकारवांस्तु रसना शब्दो नन्त्यादित्वाल्बुप्रत्ययान्तः । रसयत्यास्वादयति
यथा सा रसना जिह्वा । कल्बुटो बहुलमिति करणे ल्युः ॥

(७६) उनत्यार्द्राभवतीत्योदनः । भक्तं वा ॥

(७७) मस्य गः गच्छत्यस्मिन्निति गगनम् । आकाशं वा ॥

बहुलमन्यत्रापि ॥ ७८ ॥

रञ्जः क्युन् ॥ ७९ ॥ रजनम् ॥ ७९ ॥

भूसध्वञ्जिभ्यश्छन्दसि ॥ ८० ॥ भुवनम् । सुवनम् । निधुवनम् । भृञ्जनम् ॥ ८० ॥

कृपृवृजिमन्दिनिधाञः क्युः ॥ ८१ ॥ किरणः । पुरणः । वृजनम् । मन्दनम् । निधनम् ॥ ८१ ॥

धृषेर्धिषच् संज्ञायाम् ॥ ८२ ॥ धिषणा ॥ ८२ ॥

(७८) अन्यधातुभ्योपि बहुलं युच् प्रत्ययो भवति । द्योततेऽसौ द्योतनः प्रदीपो वा । स्यन्दते प्रस्रवति गच्छतीति स्यन्दनः । रथो धा । नयते प्राप्नोति रूपं येन तन्नयनम् । नेत्रं वा । चन्दत्याह्लादयतीति चन्दनम् । सुगन्धिर्वृक्षो वा । रोचतेऽसौ रोचना । गोरोचनमौषधं वा । अश्नति प्रक्षिपतीति, असनः । पीतवर्णः शालवृक्षो वा । राजानमततीति, राजातनः । पुष्पं वा । शृणोत्यनया सा श्रवणा नक्षत्रं वा । एवमन्येऽपि यथाप्रयोग युच्प्रत्ययान्ताः शब्दाः साध्याः ॥

(७९) रजति वस्त्राण्यनेन तद्रजनम् । कुसुम्भं वा । स्त्रियां ङीष् । रजनी हरिद्रा । ल्युट्प्रत्यये सति रञ्जनमित्येव स्वरभेदश्च भवति । बाहुलकात् । कल्पतेऽसौ कृपणः । लोभयुक्तो वा ॥

(८०) क्युन् । भवतीति भुवनम् । लोको वा । बहुलवचनाद् भाषायामपि प्रयुज्यते । सूते सूयते वा स सुवनः । ईश्वरः सूर्यो वा । धूनीति कम्पयतीति धुवनः । अग्निर्वा । निधुवनम् । रतिक्रीडा वा यद् यस्मिन् वा भृञ्जति परिपक्वं भवतीति भृञ्जन्म् । अन्नभजनकपालं वा ॥

(८१) किरति विक्षिपत्यन्धकारमिति किरणः । पिपर्त्ति पालयति पूरयति वा स पुरणः । जलैः पूर्णो भवतीति समुद्रो वा । वृक्षे वर्जयतीति वृजनम् । अन्तरिक्षं बलं वा । यो येन वा मन्दते स्तौति खपिति कामयते वा तन् मदनम् । स्तोत्रं वा । नितरां दधाति यस्तन्निधनम् । मरणं वा । बाहुलकात् केवलादपि धनम् ॥

(८२) धृषोति प्रागल्भ्यं ददाति स धिषणः गुरुः । धिषणा बुद्धिर्वा । अत्र संज्ञाग्रहणेन ज्ञायते । उणादयः सामान्यार्थे यौगिका भवन्तीति । संज्ञायास्तस्मिन्नर्थे कृत्वात् । यदि च प्रकृतिप्रत्ययविभागेन उणादिभ्यो यौगिकोऽर्थो न निस्सरेत् तर्हि सर्वं उणादिस्थाः शब्दाः संज्ञावाचका एव स्युः । पुनः संज्ञाग्रहणमनर्थकं स्यात्

हन्तेर्घुरच् ॥ ८३ ॥ घुरणः ॥ ८३ ॥

वर्त्तमाने षष्ठ बृहन्महज्जगच्छटवच्च ॥ ८४ ॥

संघचत्तृपदे हत् ॥ ८५ ॥

कृन्दस्य सानच्शुजृभ्याम् ॥ ८६ ॥ शवसानः । जरसानः ॥ ८६ ॥

ऋज्जिवृधिमन्दिसहिभ्यः कित् ॥ ८७ ॥ ऋज्जसानः । वृध-
सानः । मन्दसानः । सहसानः ॥ ८७ ॥

(८३) हन्ति हननेन वा प्रादुर्भवति स घुरणः । शब्दो वा ॥

(८४) पृषदादयो वर्त्तमानार्थवाचका अतिप्रत्ययान्ता निपात्यन्ते । शतृवच्चेषां
कार्यं भवतीति । पृषति सिञ्चति हिनस्ति वा तत् पृषत् । मृगविशेषो विन्दुर्वा ।
पृषती । पृषन्ति । स्त्रियां पृषती । बहति वर्धतेऽसौ बहत् । महत्यर्थे त्रिलिङ्गः ।
स्त्रियां बहती कृन्दोभेदो वा । महति पूजयति पूज्यते वा तन्महत् । महान् । महते
भावो महिमा । स्त्रियां ङीप् । महती । नारदस्य समतंत्री वीणा वा । गच्छतीति
जगत् । धातोर्जगादेशः । संसारे नपुंसकं वायुर्वा जगत् पुंसि । जङ्गमवाचिनि
त्रिलिङ्गः । स्त्रियां जगती कृन्दोभेदो जनो वा ॥

(८५) एतेऽप्यतिप्रत्ययान्ता निपात्यन्ते । संघीयतेऽसौ संघत् कुहको वा ।
प्रत्ययस्य सुट् धातोरिकारलोपश्च । संघदिवाचरति संघायते धूमः । भृशादित्वात्-
क्यङ् । तृप्नोति प्रीणयतीति तृपत् । कृत्वा वा । विशेषेण हन्तीति वेहत् । विहन्ति
गर्भमिति गर्भोपघातिनी गौर्वा । वेरुपसर्गस्यैकारादेशो धातोश्च टिलोपः । पूर्वसू-
त्रात् पृथक् कारणं शतृवदभावनिवृत्त्यर्थम् । तेन वेहती । वेहतः । संघतौ । इत्यादि-
सिद्धम् ॥

(८६) शवन्ति गच्छत्यस्मिन् स शवसानः । मार्गो वा । जीर्यति वयसा हीनो
भवतीति जरसानः । वृद्धो जनो वा । बाहुलकाद् दृणाति तमो विदारयतीति दर-
सानः । प्रकाशो वा । तरयति येन स तरसानः । नौका वा । दृणोतीति वरसानः ।
कतदारो वा ॥

(८७) ऋज्जल्योषध्यादिकं पाचयतीति, ऋज्जसानः । मेघो वा । वर्धतेऽसौ
वृधसानः । पुरुषो वा । मन्दते सुखादिकं करोतीति मन्दसानः । जीवोऽग्निर्वा ।
सहतेऽसौ सहसानः । मयूरो यज्ञो वा ॥

अर्त्तैर्गुणैः शुट् च ॥ ८८ ॥ अर्शसानः ॥ ८८ ॥

सम्यनच् स्तुवः ॥ ८९ ॥ संस्तवानः ॥ ८९ ॥

युधिबुधिदृशः क्तिञ्च ॥ ९० ॥ युधानः । बुधानः । दृशानः ॥ ९० ॥

हुच्छैः सनो लुक् क्लोपञ्च ॥ ९१ ॥ जुहुराणः ॥ ९१ ॥

श्वितेर्दृश्च ॥ ९२ ॥ शिष्विदानः ॥ ९२ ॥

मुचियुधिभ्यां सन्वच्च ॥ ९३ ॥ मुमुचानः । युयुधानः ॥ ९३ ॥

तन्तृचौ शंसिच्चदादिभ्यः संज्ञायां चानिटौ ॥ ९४ ॥ शंस्ता ।

शंस्तारौ । क्षत्ता । क्षत्तारौ ॥ ९४ ॥

नमृनेष्टृत्वष्टृहोतृपोतृभ्रातृजामातृमातृदुहितृ ॥ ९५ ॥

(८८) य ऋच्छति प्राप्नोति, सर्वान् स, अर्शसानः । अग्निर्वा । धातोर्गुणः प्रत्ययस्य शुडागमश्च ॥

(८९) सम्यक् स्तौतीति संस्तवानः । वाग्मी वा ॥

(९०) युध्यतेऽसौ युधानः । शत्रुर्वा । बुध्यते स बुधानः । आचार्यो वा । पश्यतीति दृशानः । लोकपालः सूर्यो वा । बाहुलकात् कल्पते समर्थो भवतीति क्षपाणः खड्गो वा । पाषयति स्थूलो भवतीति पाषाणः । णित्वाद्बुद्धिः ॥

(९१) हुच्छति कुटिलो भवतीति जुहुराणः । चन्द्रमा वा ॥

(९२) सनो लुक् तकारस्य दकारः किदित्यनुवृत्तेर्गुणनिषेधः । श्वेततेऽसौ शिष्विदानः । पापकर्मा वा ॥

(९३) मुञ्चत्यसौ मुमुचानो मोचकः । युध्यतेऽसौ युयुधानो योद्धा ॥

(९४) शंस्यादिभ्यः क्षदादिभ्यश्च यथाक्रमं तन्तृचौ तौ चानिटौ । शंसति स्तौतीति शंस्ता स्तौता । अमृतं जिति सूत्रे नमृप्रभृतेः पृथक् पाठादीणादिकयोस्तन्तृचोर्यङ्गं न भवति । तेन शंस्तारौ । शंस्तारः इत्यादिषु दीर्घो न भवति शास्त्रिचिते धर्मादिकमिति प्रास्ता । पण्डितो वा । प्रशास्ता राजा । प्रशास्तारौ । प्रशास्तारः । परिगणनाद्दीर्घः । क्षद संवृताविति सौत्रोधातुः । क्षदति संवृणोतीति क्षत्ता । सारथिर्द्वारपालो वैश्यायां शूद्राज्जातो वा । क्षुनन्ति संपिनष्टि येन स क्षोत्ता मुसलो वा । उन्नयति कार्याणीत्युन्नेता । ऋत्विग्वा । मन्यते जानात्यसौ मन्ता । विहान् । हन्तीति हन्ता चोरो वा । धाता । ईश्वरो वा । उपदेष्टा गुरुः । इत्यादि ॥

सावसेर्द्धन् ॥ ६६ ॥ स्वसा ॥ ६६ ॥

यतेर्वृद्धिश्च ॥ ६७ ॥ याता ॥ ६७ ॥

नञि च नन्देः ॥ ६८ ॥ ननन्दा । ननान्दा ॥ ६८ ॥

दिवेर्द्ध ॥ ६९ ॥ देवा ॥ ६९ ॥

नयतेर्द्धिश्च १०० ॥ ना ॥ १०० ॥

सव्येस्यश्छन्दसि ॥ १०१ ॥ सव्येष्ठा ॥ १०१ ॥

अर्त्तिसुधृधस्यस्यश्रयवितृभ्योऽनिः ॥ १०२ ॥ अरणिः । सरणिः ।
धरणिः । धमनिः । अमनिः । अशनिः । अवनिः । तरणिः ॥ १०२ ॥

(६५) नप्चादयो दश ढन्तजन्तानिपात्यन्ते । नपतीति नप्ता । पौत्रो दौहित्रो
वा । नप्तुः पुत्रः प्रनप्ता स्यात् । नप्त्री पौत्रौ । नजः प्रकृतिभावः । नयतेः षक् ।
नयतीति नेष्टा । ऋत्विग्वा । दीप्यतेऽसौ त्वष्टा । सूर्यो वा । इकारस्योकारः । जु-
होतीति होता यजमानो वा । व्यापकत्वेन सर्वं पुनातीति पोता विष्णुरीश्वरः ।
भाजते दीप्यतेऽसौ भ्राता । सोदर्यो वा । जकार लोपः । जायां कन्यां माति मि-
नोति मिमीते मार्जयति वा स जामाता दुहितुः पतिः । मृजधातोः सति रेफज-
कारलोपः । मानयति सत्करोतीति माता । उत्पादिका वा । स्वस्त्रादित्वाद्वापनिषेधः
पाति रचतीति पिता । जनको वा । दोग्धि कार्याणि प्रपूरयतीति दुहिता पुत्री
वा । दुहितुरपत्यं दौहित्रः ॥

(६६) सुष्ठुस्यतीति स्वसा भगिनी वा ॥

(६७) यततेऽसौ याता । भ्रातृणां भार्याः परस्परं यातारो भवन्ति ॥

(६८) न नन्दति तुष्यतीति ननान्दा बाहुलकाद् वृद्धभावे ननन्दा ।
पत्युर्भगिनी वा ॥

(६९) दीव्यति क्रीडादिक्रं करोतीति देवा । पत्युः कनीयान् भ्राता वा ॥

(१००) ऋप्रत्ययस्य ङित्वाङ्लोपः । कार्याणि नयतीति ना । नरो । नरः ।
वदकेशा वधूर्वा ॥

(१०१) ङित्वाङालोपः । सव्ये वामभागे तिष्ठतीति सव्येष्ठा । सारथिर्वा
सप्तम्या अलुक् ॥

(१०२) ऋच्छति प्राप्नोति येन स, अरणिः । अग्न्युत्पत्तये मथनी इ दास्यणी
वा । सरन्ति गच्छन्त्यस्मिन् स सरणिः । मार्गो वा । एयन्तात्सृधातोर्निः सारणिः

आङि शुषे सनश्चन्दसि ॥ १०३ ॥ आशुशुचिणिः ॥ १०३ ॥

कषेरादेश्च धः ॥ १०४ ॥ धर्षणिः ॥ १०४ ॥

अदर्मुट् च ॥ १०५ ॥ अद्मनिः ॥ १०५ ॥

वृतेश्च ॥ १०६ ॥ वर्त्तनिः ॥ १०६ ॥

क्षिपेः किञ्च ॥ १०७ ॥ क्षिपणिः ॥ १०७ ॥

अर्चिशुचिहुसृपिक्कादिक्कृदिभ्य इति ॥ १०८ ॥ अर्चिः शोचिः ।

हविः । सर्पिः । कृदिः । कृदिः ॥ १०८ ॥

बृंहैर्नलोश्च ॥ १०९ ॥ बर्हिः ॥ १०९ ॥

स्त्रियां सारणी । बाहुलकात् । शृणाति हिनस्तीति शर्षणिः धरति सवमिति धरणिः पृथिवी वा । धमिः सौत्रो धातुः धमति प्रापयति रसादिकमिति धमनिः नाडी वा अमतीत्यमनिः । गतिर्वा । येनाश्रनाति योऽश्रुते व्याप्नोति वा । स, अशनिः । वज्रं वा । अवति रक्षणादिकं करोतीत्यवनिः । भूमिर्वा । तरति येन यया वा । स सा वा तरणिः । सूर्यः कुमारौ नौकौषधिभेदो वा । बाहुलकात् रजतीति रजनिः रात्रिर्वा । नलोपः । स्त्रियां रजनी द्राक्षा हरिद्रा वा ।

(१०३) सन्नन्तादाङ्पूर्वादनः प्रत्ययः । समन्तात् शुष्यन्ति पदार्था येन स आशुशुचिणिः । अग्निर्वा ॥

(१०४) कषतीति धर्षणिः । पुंश्चली स्त्री वा ङीष् धर्षणी ॥

(१०५) असीत्यन्ननिः । अग्निर्वा ॥

(१०६) वर्तते यस्मिन्निति वर्तनिः । मार्गं एकपदी वा ॥

(१०७) क्षिपत्यनेन शत्रून् स क्षिपणिः । आयुधं वा ॥

(१०८) अर्चति येन तदर्चिः । दीप्तिर्वा । शोचति शोचयतीति शोचिः । प्रकाशो वा । ह्वयते यत्तद्विः । होमयोग्यं वस्तु वा । यो येन वा सर्पति तत् सर्पिः । घृतं वा । क्वादयति येन तच्छदिः । क्वादनं तृणादिक्वादनसाधनं वा । इस्मन् । व्रनिति क्खादेशः । क्कृदति यत्तच्छदिः । वमनं व्याधिर्वा । बाहुलकात् समन्तादवतीति, आविः । प्राकट्यम् । अव्ययशब्देयम् ॥

(१०९) बृंहति वर्धते तद् बर्हिः । दर्भो वा ॥

उणादिकोषः ॥

४६

द्युतेरिसिन्नादेश्च जः ॥ ११० ॥ ज्योतिः ॥ ११० ॥
 वसौ रुचेः संज्ञायाम् ॥ १११ ॥ वसुरोचिः ॥ १११ ॥
 भुवः कित् ॥ ११२ ॥ भुविः ॥ ११२ ॥
 सहो धश्च ॥ ११३ ॥ सधिः ॥ ११३ ॥
 पिबतेस्थक् ॥ ११४ ॥ पाथिः ॥ ११४ ॥
 जनेरुसिः ॥ ११५ ॥ जनुः ॥ ११५ ॥
 मनेर्धश्छन्दसि ॥ ११६ ॥ मधुः ॥ ११६ ॥
 अर्त्तिपृवपियजितनिधनितप्रिभ्यो नित् ॥ ११७ ॥ अरुः । परुः ।
 वपुः । यजुः । तनुः । धनुः । तपुः ॥ ११७ ॥
 एतेर्णिच्च ॥ ११८ ॥ आयुः ॥ ११८ ॥
 चक्षेः शिच्च ॥ ११९ ॥ चक्षुः ॥ ११९ ॥

(११०) द्योतते प्रकाशते तज्ज्योतिः । अग्निः सूर्यादिकं वा । ज्योतिरधिकृत्य
 कृतो ग्रंथो ज्योतिषम् । संज्ञापूर्वकविधेरनित्यत्वाद् वृद्धिनिषेधः ॥

(१११) वसूनभ्यादीन् रोचतेऽसौ वसुरोचिः । यज्ञो वा । बाहुलकात् केवला-
 दपि रोचिः ज्वाला वा ॥

(११२) इस्मिन् कित् । यो भवति यस्मिन् वा स भुविः समुद्रो वा ॥

(११३) इस्मिन् । सहते भारमिति सधिः । अनङ्गवान् वा ॥

(११४) पिबति यो येन वा तत् पाथिः चक्षुः समुद्रो वा ॥

(११५) जायते यत्तज्जनुः । जनुषी । जननं वा । बाहुलकात्मनधातीरपि
 मन्यते जानातीति मनुः । मनुषी ॥

(११६) मन्यते बुध्यते यो येन वा तन् मधुः पवित्रद्रव्यं वा ॥

(११७) ऋच्छति प्राप्नोतीत्यरुः । आदित्यो ब्रह्मो वा । पिपसि येन तत् परुः ।
 ग्रंथिर्वा । वपति बीजादिकमस्मात्तद्वपुः शरीरं वा । यजति येन तद्यजुः । वेदविशेषो
 वा । तनोति कार्याख्येन तत्तनुः शरीरं वा । दिधन्ति धनादिकं प्राप्नोति येन
 तद्वनुः वाणक्षेपणं वा । तपति दुःखयतीति तपुः सूर्योऽग्निः शत्रुर्वा ॥

(११८) ईयते प्राप्यते यत्तदायुः । जीवनं वा जटापूर्वाञ्जटायुः । पक्षिराजः ॥

(११९) चक्षते रूपमनुभवन्त्यनेन तच्चक्षुः । नेत्रं वा । चक्षुषा गृह्यत इति
 चानुषं रूपम् ।

५०

पा० ३ ॥

मुहेः किञ्च ॥ १२० ॥ मुहुः ॥ १२० ॥

कृगृशृवृञ्चतिभ्यः ष्वरच् ॥ १२१ ॥ कर्वरः । गर्वरः । शर्वरी ।
वर्वरः । चत्वरम् ॥ १२१ ॥

नौ षदेः ॥ १२२ ॥ निषहरः ॥ १२२ ॥

इत्युणादिषु द्वितीयः पादः ॥

—:—

छित्त्वरकृत्वरधौवरपौवरमीवरचौवरतीवरनौवरगह्वरकट्टरसं-
यहराः ॥ १ ॥

(१२०) मुह्यति भ्रान्तो भवतीति मुहुः । पौनः पुन्येऽर्थेऽव्ययं वा ॥

(१२१) किरति विचिपतीति कर्वरः । व्याघ्रो दुष्टो वा । कर्वरी रात्रिर्व्याघ्री
दुष्टा वा । गिरति निगरतीति गर्वरीऽहंकारः । अहङ्कारयोगाद्गर्वरो नायकः ।
शृणाति हिनस्ति प्रकाशमिति शर्वरी रात्रिर्वा । वृणातीति वर्वरः । प्राकृतजनो
वा । चतते याचते स्वीक्रियते यत्तत् चत्वरम् । अङ्गनं वा ॥

(१२२) निषीदति यो यत्र वा स निषहरः । पङ्को निषहरी रात्रिर्वा ॥

इत्युणादिव्याख्यायां वैदिकलौकिककोषे द्वितीयः पादः ॥

—*—

(१) छित्तरादय एकादश शब्दाः ष्वरच् प्रत्ययान्ता निपात्यन्ते । छिनतीति
छित्तरः धूर्तः । शत्रुश्छेदनद्रव्यं वा । कृदतेऽपवारयतीति कृत्वरः । गृहं सताच्छा-
दितं स्थानं वा । अत्रोभयत्र धातुदकारस्य तकारः । दुधाज्, पा पाने, मा माने ।
एषामीत्वमन्त्यस्य । दधातीति धौवरः । नौवाहको वा । पिबति दुग्धादिकमिति
पौवरः स्थूलो वा । माति मौनाति हिनस्ति वा स मौवरः । हिंसको वा । चिनोति
वृणादिना चीयते वा स चौवरः । चौवरं वस्त्रं मुनिस्थानं वा । धातोर्दीर्घादेशः ।
तीरयति कर्मसमाप्तिं करोतीति तीवरो जातिविशेषो वा । रेफलोपो गुणाभावश्च ।
नयतीति नौवरः । गुणनिषेधः । परित्राट् वा । गाहते विलोडयतीति गह्वरम् ।
गहनं वा । ऋसादेशः । कटति वर्षत्यावृणोति वा तत् कट्टरम् । भोज्यं व्यञ्जनं वा ।
संयच्छतीति संयहरः । नृपो वा । मकारस्य दकारः । बाहुलकात् । उपजुहोतीत्यु-
पहरः । रथो वा । ष्वरच् प्रत्ययस्य षित्वात् स्त्रियां छित्वरी । इत्यादि सर्वत्र ङीष् ॥

उणादिकोषः ॥

५१

दूणसिञ्जिदीडुष्यविभ्यो नक् ॥ २ ॥ इनः । सिनः । जिनः ।
दीनः । उष्णः । जनः ॥ २ ॥

फेनमीनौ ॥ ३ ॥

कषेर्वणं ॥ ४ ॥ कृष्णः ॥ ४ ॥

बन्धेर्बन्धिवुधौ च ॥ ५ ॥ ब्रध्नः । बुध्नः ॥ ५ ॥

धापृवस्यज्यतिभ्यो नः ॥ ६ ॥ धानाः । पर्णम् । वस्रः । वेनः ।
अन्नः ॥ ६ ॥

लक्षेरट्मुट् च ॥ ७ ॥ लक्षणम् । लक्ष्मणम् ॥ ७ ॥

वनेरिञ्चोपधायाः ॥ ८ ॥ वेन्ना ॥ ८ ॥

(२) एतीति इनः । ईश्वरो राजा प्रभुः सूर्यो वा । इनेन स्वामिना सह वर्तत
इति सेना । सिनोति बध्नातीति सिनः । काणो वा । जयतीति जिनः । अतिवृद्धो
जयशीलो नास्तिकभेदो वा । दीयते क्षीणो भवतीति दीनः । दुःखी वा । ओषति
दहतीत्युष्णम् । ईषत्तप्तं वा । वाचलिङ्गः । अवति रक्षादिकं करोतीत्यूनः ।
असंपूर्णं वा ॥

(३) रुफायते वर्धते स फेनः । हिण्डीरः । समुद्रफेन इतिप्रसिद्धः । जलविकारो
वा । फेनायते नदी । मीनाति हिनस्तीति मीनः । राश्वन्तरो मत्स्यो वा ॥

(४) कृषतीति कृष्णो नीलवर्णो वा । कृष्णा पिप्यली वा । बाहुलकात् । जिघर्त्ति
वरति चिन्तं यया सा घृणा दौर्मनस्यं वा ॥

(५) बध्नातीति ब्रध्नः । बुध्नो वा । ब्रध्नो महान् सूर्यो वा । बुध्नो मेघो वा
मूलमन्तरिचं वा ॥

(६) दधातीति धानाः । अग्निपक्वा यवा वा । नित्यं स्त्रीलिङ्गो बहुवचनञ्च ।
पिपर्त्ति पालयति पूरयति वा तत् पर्णम् । पत्रं वा । वसति येन स वस्रः । मुख्यं
वेतनं वा । अजति गच्छति प्राप्नोति वा स वेनः । कमनीयः प्रजापतिरीश्वरो वा ।
अतति निरन्तरं गच्छतीति अन्नः । सूर्यो वा । बाहुलकात् शृणोतीति श्रोणः । पङ्गुर्वा ॥

(७) लक्षयतीति लक्षणः । लक्ष्मणम् । चिह्नं नाम वा । रामभाता लक्ष्मणो
वा । हंसस्त्री लक्षणा सारसी वा ॥

(८) वन्यते सम्मन्यते या सा वेन्ना । नदी वा ॥

सिवेष्टेर्यु च ॥ ९ ॥ स्योनः ॥ ९ ॥

कृवृजृसिद्रूपन्यनिस्वपिभ्यो नित् ॥ १० ॥ कर्णः । वर्णः । जर्णः ।

सेना । द्रोणः । पन्नः । अन्नम् । खन्नः । १० ॥

धेट इच्च ॥ ११ ॥ धेनः । धेना । ११ ॥

ट्षिषुषिरसिभ्यः कित् ॥ १२ ॥ तृष्णा । शुष्णः । रस्नम् । १२ ॥

सुञ्जो दीर्घश्च ॥ १३ ॥ सूना । १३ ॥

रमेस्तच ॥ १४ ॥ रत्नम् । १४ ॥

रास्नासास्नास्थूणावीणाः ॥ १५ ॥

(९) सौव्यति तन्तून्सन्तनोतीति स्यूनः । आदित्यो वा । टिभागस्य यू इत्यादेशः । बाहुलकात् केवलोऽपि नप्रत्ययस्तेन जठादेशे कृते स्योनः सुखी स्योनं सुखमित्यपि सिद्धं भवति ॥

(१०) नो नित् । किरति विक्षिपतीति कर्णः । ओत्रं क्षत्रियविशेषो वा । वृणोति विव्रते वा स वर्णः । ब्रह्मणादिः शुक्लादिः सुतिर्यगोरूपमक्षरं स्वीकारश्च । जीर्यतीति जर्णः । चन्द्रमा वृद्धो वा । सिनोति बध्नाति शत्रून् निति सेना । इनेन सह वर्तत इति पूर्वमुक्तम् । द्रवति गच्छतीति द्रोणः । कृष्णकाको मानविशेषोऽर्जुनगुरुर्वा । द्रोणी जलसेचनी वा । पनायति स्तौतीति पन्नः । सर्पो वा । अनिति जीवयतीत्यन्नमोदनादिकं वा । यः स्वपिति यत् सुष्यते वा स खन्नः । निद्रा वा ॥

(११) धयन्ति पिवन्ति यस्मात् धेनः समुद्रो धेना नदी वा । आत्वनिहत्यर्थे इकारादेशः ॥

(१२) ट्षति काङ्क्षति पिपासति वा यया सा तृष्णा । लिप्सा पिपासा वा शुष्यति रसादिकमिति शुष्णः । सूर्योऽग्निर्वा । रसति शब्दयतीति रस्नम् । द्रव्यं वा ॥

(१३) यः सुनोति यत्र वेति सूना । जन्तुबधस्थानं वा ॥

(१४) रण्ताद्रेर्न प्रत्ययो मस्य तच्चादेशः । रमयति हर्षयतीति रत्नम् । जाती जाती यदुत्कृष्टं तद्धि रत्नं प्रचक्षते । अश्वरत्नम् । गजरत्नम् । मणिरत्नम् । स्त्रीरत्नम् । इत्यादि ॥

(१५) रसति शब्दयतीति रास्ना । गन्धद्रव्यं वा । सस्ति स्वपिति यया सा सास्ना । गवादीनां कण्ठाऽधोभागश्चर्म वा । तिष्ठति ह्लादनादिकमनया सा स्थूणा गृहस्तम्भो वा । आकारस्य ज आदेशः । वेति व्याप्नोति शब्दोऽस्याः सा वीणा वाद्यविशेषो वा । निपातनासत्वम् ॥

उणादिकोषः ॥

५३

गादाभ्यामिष्णुच् ॥ १६ ॥ गेष्णुः । देष्णुः । १६ ॥

कृत्यश्रुभ्यां क्स्रः ॥ १७ ॥ कृत्स्नम् । अक्ष्णम् ॥ १७ ॥

तिजेर्दीर्घश्च ॥ १८ ॥ तीक्ष्णम् । १८ ॥

श्लिषेरञ्चोपधायाः ॥ १९ ॥ श्लक्ष्णम् । १९ ॥

यजिमनिशुन्विदसिजनिभ्यो युच् ॥ २० ॥ यज्युः । मन्युः ।

शुन्ध्युः । दस्युः । जन्युः ॥ २० ॥

भुजिमृङ्भ्यां युक्त्युक्कौ ॥ २१ ॥ भुज्युः । मृत्युः । २१ ॥

सरतेरयुः ॥ २२ ॥ सरयुः । २२ ॥

पानीविषिभ्यः पः ॥ २३ ॥ पापम् । नौपः । वेष्पः । २३ ॥

च्युवः किञ्च ॥ २४ ॥ च्युपः ॥ २४ ॥

(१६) गायति शब्दं करोतीति गेष्णुः । गायको वा । ददातीति देष्णुः । दानशीलो वा ॥

(१७) कृन्तति स्वल्पमिति कृत्स्नम् । संपूर्णं वा । अग्रनुते व्याप्नोतीत्यक्ष्णम् । अखण्डं वा ॥

(१८) तितिक्षते तत् तीक्ष्णम् । तीव्रम् । वाच्यलिङ्गोऽयं शब्दः । तीक्ष्णा बुद्धिः । तीक्ष्णः पुरुषः । तीक्ष्णं घृतम् ॥

(१९) क्स्रः । श्लिष्यतीति श्लक्ष्णम् । सुकुमारं त्रिलिङ्गेषु वा ॥

(२०) यजतीति यज्युः । अध्वरुर्वा । मन्यतेऽसौ मन्युः । शोकः क्रोधो वा । शन्यतीति शुन्ध्युः । अग्निर्वा । दस्यति नाशयति प्ररपदार्थानिति दस्युः । तस्करो वा । जायते प्रादुर्भवतीति जरयुः । शरीरो वा । बाहुलकादनादेशाभावः ॥

(२१) यो भुनक्ति यत्र वा स भुज्युः पात्रं वा । म्रियत इति मृत्युः । शरीर-विधोगो वा स्त्रीलिंगः पुंलिंगश्च ॥

(२२) यः सरति यत्र जलानि वा सरन्ति स सरयुः । नदी वा । अयूप्रत्यय इति पाठान्तरम् । सरयूः ॥

(२३) पान्ति रचन्त्यात्मानमस्मादिति, पापमधर्मी वा । तद्योगात्पापः पुरुषः । नयतीति नेपः । पुरोहितो वा । वेवेष्टि व्याप्नोतीति वेष्पः । पेयमुदकं वा ॥

(२४) च्यवते प्राप्नोति वदति वा येन स च्युपः । सुखं वा ॥

स्तुवो दीर्घश्च ॥ २५ ॥ स्तूपः ॥ २५ ॥

सुशृभ्यां निच्च ॥ २६ ॥ सूपः । शूर्पम् ॥ २६ ॥

कुयुभ्यां च ॥ २७ ॥ कूपः । यूपः ॥ २७ ॥

खष्पशिल्पशष्पवाष्परूपपर्यतल्याः ॥ २८ ॥

स्तनिहृषिपुषिगदिमदिभ्यो णेरित्नुच् ॥ २९ ॥ स्तनयित्नुः ।
हर्षयित्नुः । पोषयित्नुः । गदयित्नुः । मदयित्नुः ॥ २९ ॥

ऊहनिभ्यां कृत्नुः ॥ ३० ॥ कृत्नुः । हृत्नुः ॥ ३० ॥

गमे सन्वच्च ॥ ३१ ॥ जिगत्नुः ॥ ३१ ॥

(२५) स्तौतीति स्तूपः । भूमिसमुच्छायो यज्ञवेदिर्वा ॥

(२६) किद् दीर्घश्च । सुनोति सूयते पचयते वा स सूपः पक्वं द्विदलान्नं वा
शृणाति हिनस्तीति शूर्पं मानभेदोऽन्नशोधकं पात्रं वा ॥

(२७) कित् दीर्घश्च । कौति शब्दयतीति कूपः । यौति मिश्रयतीति यूपः ।
यज्ञशाला स्तम्भो वा ॥

(२८) खष्पादयः प्रप्रत्ययान्ता निपाताः । खनतीति खष्पः । क्रोधो बलाकारो
वा । नकारस्य षत्वम् । यत् शीलति समादधाति तत् शिल्पम् कौशलं वा । ह्रस्वादेशः ।
शथते हन्यते तच्छष्पम् । बालढणं कान्तिचयो वा । षत्वम् । बाधते दुःखयतीति
वाष्पम् । नेत्रजलमूष्मा वा । धकारस्य सत्वम् । रीति शब्दयतीति रूपम् । आकृतिः
स्वभावः सौन्दर्यं वा । दीर्घादेशः । पिपत्तीति पर्यम् । गृहं बालढणं वा । तलप्रति
प्रतिष्ठां करोतीति तल्पम् । शय्या स्त्रियो वा । बाहुलकात् । चमति भक्षयतीति
चम्पा । नगरी वा । पाति रक्षतीति पम्पा । नदी वा । ह्रस्वत्वं मुडागमश्च ॥

(२९) स्तनयति शब्दयतीति स्तनयित्नुः । मेघो विद्युद्वा । हर्षयतीति हर्ष-
यित्नुः । हर्षयिता । सुवर्णं वा । पोषयतीति पोषयित्नुः । पोषयिता । गादयतीति
गदयित्नुः । वावदूको वा । मादयतीति मदयित्नुः । मदिरा वा । अत्र सर्वत्र ।
अयामन्तात्वायित्नुः इतिसूत्रेण णेरयादेशः ॥

(३०) करोतीति कृत्नुः । शिल्पी वा यो हन्ति येन वा स हृत्नुः । व्याधिः
शास्त्रं वा ॥

(३१) गमयति शरीराणीति जिगत्नुः प्राणो वा ॥

उणादिकोषः ॥

५५

दाभाभ्यां नुः ॥ ३२ ॥ दानुः । भानुः ॥ ३२ ॥

वचेर्गञ्च ॥ ३३ ॥ वग्नः ॥ ३३ ॥

घेष्ट इच्च ॥ ३४ ॥ धेनुः ॥ ३४ ॥

सुवः कित् ॥ ३५ ॥ सूनः ॥ ३५ ॥

जहातेर्होऽन्त्यलोपञ्च ॥ ३६ ॥ जग्हुः ॥ ३६ ॥

स्थो णुः ॥ ३७ ॥ स्थाणुः ॥ ३७ ॥

अजिवृरीभ्यो निच्च ॥ ३८ ॥ वेणुः । वणुः । रेणुः ॥ ३८ ॥

विषेः किच्च ॥ ३९ ॥ विष्णुः ॥ ३९ ॥

कृदाधारार्चिकलिभ्यः कः ॥ ४० ॥ कर्कः । दाकः । धाकः ।

राका । अर्कः । कल्कः ॥ ४० ॥

(३२) ददातीति दानुः । दानशीलो बुद्ध्यादिविचक्षणो वा । भाति दीप्यतेऽसौ भानुः
सूर्यः प्रकाशः किरणा वा । स्वर्भानूराहुः । चित्रभानुः सूर्योऽग्निर्वा । वृहद्भानुरग्निः ॥

(३३) वक्तोति वग्नः । वाचालो वा ॥

(३४) धयन्ति पिबन्ति यस्याः सा धेनुः । नवप्रसूता गौर्वा । कनि सति
धेनुका हस्तिनी वा ॥

(३५) सूनयत उत्पद्यतेऽसौ सूनः । अनुजः पुत्रः सूर्यो वा ॥

(३६) जहाति दोषानिति जग्हुः । कश्चिद्राजर्षिर्वा ॥

(३७) तिष्ठतीति स्थाणुः शुष्कवृक्षो निश्चलो वा ॥

(३८) अजति गच्छति प्रक्षिपति वा स वेणुः । वंशो राजविशेषो वा । त्रियते
सम्भजतीति वणुः । गदो देशभेदो वा । रिणाति गच्छति हिनस्ति हन्यते वा स
रेणुः । धलिः । सुरेणुः सुवर्णरजः । त्रसरेणुः सुरेणुर्वा ॥

(३९) वेवेष्टि व्याप्नोति चराचरं जगदिति विष्णुर्जगदीश्वरः ॥

(४०) बहुलवचनाम्न ककारस्येतन्ना । करोतीति कर्कः । अग्निः शुक्लाश्वो
दर्पणी घटो वा । ददातीति दाकः । यजमानो वा । दधातीति धाकः । आधारोऽ
गह्वान् वा । राति ददातीति राका । पौर्णमासी नदीभेदो वा । अर्चयतीत्यर्कः ।
अर्कपर्णं स्फटिकं सूर्यो वा । कलते शब्दयतीति कल्कम् । दम्भः किल्बिषं वा ।
बाहुलकात् । रमतेऽसौ रञ्जकः क्षपणो मन्दो वा । कपिलकादित्वात्स्वत्वे कृते ।
लङ्का दुष्टनगरी वृक्षशाखा पुंश्चली वा ॥

सृवृभूशुषिमुषिभ्यः कक् ॥ ४१ ॥ सृकः । वृकः । भूकम् ।
शुष्कः । मुष्कः ॥ ४१ ॥

शुकवल्कोल्काः ॥ ४२ ॥

इण्भौकापाशत्यतिमर्चिभ्यः कन् ॥ ४३ ॥ एकः । भेकः ।
काकः । पाकः । शल्कम् । अल्कः । मर्कः ॥ ४३ ॥

नौ हः ॥ ४४ ॥ निहाका ॥ ४४ ॥

नौ सदर्डिच्च ॥ ४५ ॥ निष्कः ॥ ४५ ॥

स्यमेरौट् च ॥ ४६ ॥ स्यमौकः । स्यमिकः ॥ ४६ ॥

अजियुधुनीभ्यो दीर्घश्च ॥ ४७ ॥ वौकः । यूका । धूकः । नौकः ४७ ॥

(४१) सरतीति सृकः । वाणो वज्रं वायुरुत्पलं वा । वृणोतीति वृकः काकः
श्वापदो वा । वृक एव वार्कैण्यः । भवतीति भूकम् । छिद्रं कालो वा । शुष्यतीति
शुष्कः । नीरसो वा । मुष्यत आद्रियत इति मुष्कः अण्डकोषः सङ्घातो वा । मुष्को
ऽस्यास्तीति मुष्करः । बाहुलकादवति रक्षणहेतुर्भवतीत्योकः । राशिः स्थानं वा ।
मूर्ध्यते बध्यतेऽसौ मूकः । वचनवर्जितो वा । रेफवकारयोर्लोपः ॥

(४२) शुकादयः कप्रत्ययान्ता निपाताः । शोभतेऽसौ शुकः । पक्षिजातिर्यास-
पुत्रो वा । बलते संवृणोति येन तत् बल्कलं वा । ओषति दहतीति, उल्का । विद्यु-
द्गनेर्ज्वाला वा । षकारस्य लत्वम् ॥

(४३) एति प्राप्नोतीत्येकः । मुख्योऽन्यः केवलो वा । यो विभेति यस्माद्वा स
भेकः । मण्डूको मेघो वा । कायति शब्दयतीति काकः । बायसो वा । पिबत्यसा-
विति पाकः शिशुर्वहो वा । शल्यति गच्छति शल्यते वा तत् शल्कम् वल्कलं वा ।
अतति निरन्तरं गच्छतीत्यल्कः । पथिकः शरीरावयवो वा । मर्च इति सौचो धातुः
मर्चति चेष्टतेऽसौ मर्कः । शरीरवायुर्वा । बाहुलकात् । श्यतीति शाकम् । स्यतीति
साकं वा ॥

(४४) नितरां जहाति त्यजतीति निहाका । गोधिका वा ॥

(४५) निषीदतीति निष्कः । परिमाणभेदो वा ॥

(४६) स्यमति शब्दयतीति स्यमौकः । बल्मीको वृक्षभेदो वा । चकारादिङाग-
मे स्यमिकः ॥

(४७) अजति गच्छतीति वौकः । वायुः पक्षी वा । यीतीति यूका । शिरः
केशजन्तुर्वाधूनीति कम्पयतीति धूकः । वायुर्वा । नयतीति नौकः । वृक्षविशेषो वा ॥

उणादिकोषः ॥

५७

ह्रियो रश्च लो वा ॥ ४८ ॥ ह्रीका । ह्रीका ॥ ४८ ॥

शक्तेरनोन्तोन्त्युनयः ॥ ४९ ॥ शकुनः । शकुन्तः । शकुन्तिः ।

शकुनिः ॥ ४९ ॥

भवो भिच् ॥ ५० ॥ भवन्तिः ॥ ५० ॥

कन्युच् क्षिपेश्च ॥ ५१ ॥ क्षिपय्युः । भुवन्युः ॥ ५१ ॥

अबुङ् नदेश्च ॥ ५२ ॥ नदनुः । क्षिपणुः ॥ ५२ ॥

कृवृदारिभ्य उन्नन् ॥ ५३ ॥ करुणा । वरुणः । दारुणम् ॥ ५३ ॥

वो रश्च लो वा ॥ ५४ ॥ तरुणः । तलुनः ॥ ५४ ॥

क्षुधिपिशिमिधिभ्यः कित् ॥ ५५ ॥ क्षुधुनः । पिशुनः ।

मिधुनम् । ५५ ॥

(४८) जिह्वेति लज्जां करोतीति ह्रीका ह्रीका लज्जा वा ॥

(४९) उन्न, उन्त, उन्ति, उन्नि, इत्येते प्रत्यया भवन्ति । शक्नोतीति शकुनः । शकुन्तः । शकुन्तिः । शकुनिः । पक्षिनामानि वा ॥

(५०) भवन्ति पदार्था यस्मिन् स भवन्तिः । वर्त्तमानकालो वा । कामयतेऽसौ कुन्तिः । स्त्रियां कुन्ती । धातोः कुरादेशः प्रत्ययादिलोपश्च । अबतीति, अबन्तिः । राजा वा । वदतीति वदन्तिः । कोलाहलो वा । किंवदन्तो जनश्रुतिः । कुन्त्यादयो बाहुलकादेव भवन्ति ॥

(५१) चाङ्गुवः । क्षिप्यति प्रेरयतीति क्षिपय्युः । वसन्त ऋतुर्वा । भवतीति भुवन्युः । स्वामी सूर्यो वा ॥

(५२) चात् क्षिपेः । नदत्यव्यक्तं शब्दं करोतीति नदनुः मेघो वा क्षिप्यतीति क्षिपणुः वायुर्वा ॥

(५३) किरति विक्षिपति दुर्गुणमिति करुणः । वृक्षभेदो वा । करुणा कृपा वा । करुणा शीलमस्येति कारुणिकः । वृणोति विन्यते वाऽसौ वरुणः । उत्तमं जलं वृक्षभेदो वा । दारयति यो येन वा तद्दारुणं भीषणं वा ॥

(५४) उन्नन् । तरतीति तरुणः तलुनः । युवा वृक्षभेदो वा । स्त्रियां गौरादित्वान् ङीष् तरुणी तलुनी वा युवती ॥

(५५) क्षुध्यति भोक्तुमिच्छतीति क्षुधुनः । स्नेच्छजातिर्वा । पिशत्यवयवं करोतीति पिशुनः । खलः सूचको वा । मेधति जानाति ज्ञायते हिनस्ति वा तन् मिधुनम् । हयोः संयोगो राशिर्वा ॥

फलैर्गुक् च ॥ ५६ ॥ फल्गुनः । ५६ ॥

अशैर्लशश्च ॥ ५७ ॥ लशुनम् ॥ ५७ ॥

अर्जैर्गिलुक् च ॥ ५८ ॥ अर्जुनः । ५८ ॥

तृणाख्यायां चित् ॥ ५९ ॥ अर्जुनम् । ५९ ॥

अत्तेश्च ॥ ६० ॥ अरुणः । ६० ॥

अजियमिशौङ्भ्यश्च ॥ ६१ ॥ वयुनम् । यमुना । शयुनः । ६१ ॥

वृत्तृवद्विचिवसिह्निकमिकषिभ्यः सः ॥ ६२ ॥ वर्षम् । तर्षः ।

वत्सः । वक्षः । वत्सम् । हंसः । कंसः । कक्षम् । ६२ ॥

लुप्रेरञ्चोपधायाः ॥ ६३ ॥ लक्षः । ६३ ॥

मनेर्दीर्घश्च ॥ ६४ ॥ मांसम् । ६४ ॥

(५६) फलति निष्पन्नो भवतीति फल्गुनः शुक्लो वा ॥

(५७) उन्नन् । अशयते भुज्यते यत्तल्लशुनम् । औषधरूपः कन्दो वा ॥

(५८) उन्नन् अर्जयतीत्यर्जुनः । शुक्लो मयूरो वृक्षभेदो वा । अर्जुनी । सौरभेयी ॥

(५९) अर्जयति यत्तदर्जुनं तृणम् । चित्करणमन्तोदात्तार्थम् ॥

(६०) ऋच्छति प्राप्नोतीत्यरुणः सूर्यः कुष्ठं रक्तं वा ॥

(६१) वीयते गम्यतेऽन्नेति वयुनम् । मन्दिरं वा । यच्छतीति यमुना । नदीभेदो वा । शैतेऽसौ शयुनः । अजगरो वा ॥

(६२) वृणोति स्त्रीकरोतीति वर्षम् । संवत्सरो वृष्टिरार्यावर्त्तो मेघो वा । स्त्रियां बहुवचनात्तो वर्षाः प्रावृषि ऋतौ । तरति येन यत्र वा स तर्षः । समुद्रो वा । वदतीति वत्सः । वालो वक्षःस्थलं वा । हन्तीति हंसः । निर्लोभः सूर्यः पक्षिभेदो श्वभेदः शरीरस्थो वायुर्षा । कामयते परपदार्थानिति कंसः । तैजसद्रव्यं पात्रं तस्करो वा । कषति हिनस्तीति कक्षः तृणं लता वनसमीपं बाहुमूलं वा । बाहुलकात् । राजते दीप्यते सा राक्षा लाक्षा । कपिलकादित्वाल्लत्वम् । यौतीति योषा स्त्री वा ॥

(६३) लोषति दहतीति लक्षः । पिप्पलं पर्कटी वा । पाकरि इति प्रसिद्धा । दीपभेदो गृहस्य द्वारपार्श्वं वा ॥

(६४) मन्यते ज्ञायतेऽनेन तन्मांसम् । शरीरोपचयो वा ॥

उणादिकोषः ॥

५६

अग्नेर्देवने ॥ ६५ ॥ अक्षः । ६५ ॥

स्नुप्रप्रिचकृत्यृषिभ्यः कित् ॥ ६६ ॥ स्नुषा । वृक्षः । कृत्यम् ।
कृक्षम् । ६६ ॥

ऋषेर्जातौ ॥ ६७ ॥ ऋक्षः । ६७ ॥

उन्दिगु धिकुषिभ्यश्च ॥ ६८ ॥ उत्सः । गुत्सः । कुक्षः । ६८ ॥

गृधिपण्योर्दकौ च ॥ ६९ ॥ गृत्सः । पक्षः ॥ ६९ ॥

अग्नेः सरन् ॥ ७० ॥ अक्षरम् ॥ ७० ॥

वसेश्च ॥ ७१ ॥ वत्सरः ॥ ७१ ॥

संपूर्वाच्चित् ॥ ७२ ॥ संवत्सरः ॥ ७२ ॥

(६५) अग्नौ व्याप्नोतीत्यक्षः । अक्षाणीन्द्राणि तुषं चक्रं शकटं व्यवहारो वा ॥

(६६) स्त्रीति प्रस्रवतीति स्नुषा । यवीयसो भ्रातृभार्या वा । वृक्ष्यते छिद्यतेऽसौ
वृक्षः । वृक्ष वरण इत्यस्मादपीगुपधात् के प्रत्यये वृक्ष इति सिध्यति । अर्थभेदायान्न-
वृक्षिग्रहणं तेन छेद्यत्वात् कार्यं जगदपि वृक्ष उच्यते । कृक्षति छिनतीति कृक्षमुदकम् ।
ऋषति गच्छतीति ऋक्षम् । नक्षत्रसामान्यं वा । बाहुलकात् । समन्ताक्षेपति
हिनस्तीत्यामिक्षा । क्षीरविकारो वा । लिप्यतेऽस्या भवतीति लिक्षा । शिरःकेशज-
न्तुर्वा । रोहति बीजाज्जायतेऽसौ रुक्षः । वृक्षजातिः प्रीतिहीनो वा ॥(६७) ऋषति गच्छतीति ऋक्षः । मृगजातिभेदो भल्लूकः । पूर्वसूत्रेण सिद्धे
जातिनियमाद्यौगिके ऋषधातोः षः प्रत्ययो वा ॥(६८) उन्दिगु क्लियतीत्युत्सः । जलस्त्रवणस्थानमृषिर्वा । गुह्नाति रोषं करोतीति
गुक्षः । हारभेदः पुष्पगुम्फो वा । कुष्णाति निष्कर्षतीति कुक्षः । जठरस्थानं वा ॥(६९) चित् गृध्यति अभिकाङ्क्षतीति गृत्सः । कामो वा । गकारस्य भष्भा-
वनिवृत्त्यर्थो दकारादेशः । पणायति स्त्रीति व्यवहरति वा येन यत्र वा स पक्षः ।
मासार्धः पार्श्वभागः साध्यविरोधः समूहो बलं मित्रसहायो वा ॥

(७०) अग्नौ व्याप्नोतीत्यक्षरम् । ब्रह्म वर्णो मोक्ष उदकं वा ॥

(७१) वसन्त्यस्मिन्निति वत्सरः । वर्षो वा ॥

(७२) चित्वादन्तोदात्तस्वरः । सम्यग्वसन्त्यत्र स संवत्सरः ॥

कधूमदिभ्यः कित् ॥ ७३ ॥ कसरः । धूसरः । मत्सरः ॥ ७३ ॥

पतेरश्च लः ॥ ७४ ॥ पत्सलः ॥ ७४ ॥

तन्युषिभ्यां कसरन् ॥ ७५ ॥ तसरः । ऋक्षरः ॥ ७५ ॥

पौयुक्किभ्यां कालन् ऋक्षं संप्रसारणञ्च ॥ ७६ ॥ पियालः ।

कुणालः ॥ ७६ ॥

कठिकुषिभ्यां काकुः ॥ ७७ ॥ कठाकुः । कुषाकुः ॥ ७७ ॥

सत्तेर्दुक् च ॥ ७८ ॥ सृदाकुः ॥ ७८ ॥

वृतेर्द्विश्च ॥ ७९ ॥ वार्त्ताकुः । वार्त्ताकम् ॥ ७९ ॥

पर्देर्नित्संप्रसारणमलोपश्च ॥ ८० ॥ पृदाकुः ॥ ८० ॥

स्युवचिभ्योऽन्युजागूजकुचः ॥ ८१ ॥ सरयुः । यवागूः ।

वचकुः ॥ ८१ ॥

(७३) यः करोति क्रियते वा स कसरः । तिलौदनं मिश्रं वा । धूनीतीति धूसरः । ईषत्याण्डुरो वा । माद्यतीति मत्सरः । असह्यपरसंपत्तिर्जनः कपणः कुषो वा मत्सरा मक्षिका वा ॥

(७४) पतन्ति गच्छन्ति यत्र स पत्सलः । पन्था वा ॥

(७५) तनीतीति तसरः । सूत्रवेष्टनो वा । ऋषति प्राप्नोति वा स ऋक्षरः । ऋत्विग्वा ॥

(७६) पौयुः सौत्रो धातुः पौयति तर्पयतीति पियालः । वृक्षभेदो वा । चिरीनी इति प्रसिद्धा । कणति शब्दं करोतीति कुणालः । देशभेदो वा । बाहुलकात् । भजतीति भगालम् । नरमस्तकं वा । कुलं च ॥

(७७) कठतीति कठाकुः । पक्षी वा । कषति हिनस्तीति कषाकुः । अग्निः सूर्यो वा ॥

(७८) सरतीति सृदाकुः । वायुर्वा । सरन्यापोऽस्यामिति सृदाकुर्नदी ॥

(७९) वर्त्ततेऽसौ वार्त्ताकुः । हिंगुली । वृन्ताक इति प्रसिद्धम् । बाहुलकात् कारस्य अ, ई भवतः । वार्त्ताकं । वार्त्ताकौ वा ॥

(८०) पर्दते कुक्षितं शब्दं करोतीति पृदाकुः । व्याघ्रः सर्पौ वा ॥

(८१) सरतीति सरयुः । मेघो वायुर्वा । श्येति मिश्रयतीति यवागूः । दुग्धे पक्षयवचूर्णं वा । वक्षतीति वचकुः । वाचालः प्राज्ञो वा ॥

आनकः शीङ्भियः ॥ ८२ ॥ शयानकः । भयानकः ॥ ८२ ॥
 आणको लूधूशिङ्घिधाञ्म्यः ॥ ८३ ॥ लवाणकः । धवाणकः ।
 शिङ्घाणकः । धाणकः ॥ ८३ ॥
 उल्मुकदर्विहोमिनः ॥ ८४ ॥
 क्रियः कक्रश्च लो वा ॥ ८५ ॥ क्रीकुः । ह्रीकुः ॥ ८५ ॥
 हसिमृग्रिण्वाभिदमिलूपूधूर्विभ्यस्तन् ॥ ८६ ॥ हस्तः । मर्त्तः ।
 गर्त्तः । एतः । वातः । अन्तः । दन्तः । लोतः । पोतः । धूर्त्तः ॥ ८६ ॥
 नञ्याप इट् च ॥ ८७ ॥ नापितः ॥ ८७ ॥

(८२) श्येतोऽसौ शयानकः । अजगरो वा । बिभेत्यस्मादिति भयानको भयप्रदः ॥
 (८३) लुनाति येन तल्लवाणकम् । दात्रं वा । धूनीतीति धवाणकः । वायुर्वा
 शिङ्घति समन्ताज्जिघ्रतीति शिङ्घाणकः । श्लेष्मा वा । बाहुलकात् ककारलोपे
 शिङ्घाणम् । काचपात्रं लोहनासिकयीर्मलं वा । दधाति धीयते वा स धाणकः ।
 व्यवहारयोग्यद्रव्यभागो वा ॥

(८४) ओषति दहती युल्मुकम् । उवलदङ्गारो वा । मुकप्रत्ययो धातोः षकारस्य
 लत्वम् । दृणाति विदारयति येन स दर्विः । परिवेषणपात्रं वा । विन् प्रत्ययः
 शुभोतीति होमी । यजमानो वा । अत्र मिन् प्रत्ययः ॥

(८५) जिह्रेति लज्जां करोतीति क्रीकुलंज्जावान् । ह्रीकुः । जतु वपुणी लाक्षादिर्वा ॥

(८६) हसतीति हस्तः । नक्षत्रं करो वा । हस्तोऽस्यास्तीति हस्ती । म्रियतेऽसौ
 मर्त्तः । मनुष्यो वा । मर्त्त एव मर्त्यः स्वार्थे यत् । गिरति निगलति स गर्त्तः ।
 अवटः पतनस्थानं वा । एति प्राप्नोति यं स एतः । विचित्रवर्णो वा । स्त्रियां, एनी
 एता । वातीति वातः । वायुर्व्याधिर्वा अमति गच्छतीति, अन्तः । नायः समीपं
 तत्स्वरूपं मनोहरं वा । दाम्यत्युपशमयति यो येन वा स दन्तः । दशनो वा । शोभना
 दन्ता यस्याः सा सुदती युंवतिः । दन्तावलो दन्तुरो वा हस्ती । लुनातीति लोतः ।
 पशुश्चिन्हं वा । पुनातीति पोतः । बालो वहिचो वा । धूर्वतीति धूर्त्तः । शठो
 लवणं धसूरं वा । बाहुलकात् । तीसति शब्दयतीति तूस्तम् । पापं जटा वा । तूस्तं
 करोति तूस्तयति । छति छिनत्तीति छातः । दुर्बलो वा । अभिती म्लायतीति,
 अभिस्तातः । हर्षच्छीणो वा ॥

(८७) नाप्नोति सत्कर्मणीति नापितः । केशच्छेदको वा ॥

तनिमृङ्क्ष्वां किञ्च ॥ ८८ ॥ ततम् । मृतम् ॥ ८८ ॥

अञ्चिघृसिभ्यः क्तः ॥ ८९ ॥ अक्तम् । घृतम् । सितम् ॥ ८९ ॥

दुतनिभ्यां दीर्घश्च ॥ ९० ॥ दूतः । तातः ॥ ९० ॥

जेर्मूट् चोदात्तः ॥ ९१ ॥ जीमूतः ॥ ९१ ॥

लोष्टपलितौ ॥ ९२ ॥

हृश्याभ्यामितन् ॥ ९३ ॥ हरितः । श्येतः ॥ ९३ ॥

रुहेरश्च लो वा ॥ ९४ ॥ रोहितः । लोहितम् ॥ ९४ ॥

पिशिः किञ्च ॥ ९५ ॥ पिशितम् ॥ ९५ ॥

(८८) तनोतीति ततम् । वीणादिकं वाद्यं वा । म्रियते येन तन्मृतम् । याचितं भैक्ष्यं वा ॥

(८९) यदनक्ति प्रकटौकरोति तदक्तम् । व्याघ्रः परिमितं वा । जिघर्षि संवलति दीप्यते वा तत्, घृतम् । उदकं सर्पिः प्रदीप्तं वा । सिनोति बध्नातीति सितम् । शुक्लं वा । बहुलवचनात् । हृच्छति कुटिलं भवतीति मुहूर्त्तम् । घटिका-द्वयकालो वा । धातोर्मुङागमो राखलोप इति छलोपः । ऋच्छत्यात्मानं प्राप्नोतीति ऋतम् । यथार्थं वा । वसति यत्रेति वस्तम् । स्थानं वा ॥

(९०) दवति गच्छति दुनोत्युपतपति वा स दूतः । बहुकार्यसाधको राजभृत्यो वा । स्त्रियां दूतौ । तनोति कार्याणीति तातः । पिता वा । बाहुलकात् । स्यति कर्मसमाप्तिं करोतीति सीता क्षेत्रे हलेन कृता रेखा स्त्रीविशेषो वा ॥

(९१) धातोर्दीर्घः प्रत्ययस्य मूढुदात्तत्वं च । यो जयति येन वा । स जीमूतः । मेघः पर्वतो वा ॥

(९२) लोष्टते सङ्घातो भवतीति लोष्टम् । मृत्पिण्डो वा । पल्यते प्राप्यते तत् पलितम् । वृद्धावस्थया केशादीनां शुक्लत्वं वा ॥

(९३) हरतीति हरितः । वर्णभेदो वा । श्यायति गच्छतीति श्येतः । श्याम-वर्णो वा । स्त्रियां हरिणी । हरिता । श्येनी श्येता ॥

(९४) रोहति प्रादुर्भवतीति रोहितः । मृगमत्स्ययोर्भेदो रोहितं रुधिरं वा । लोहितोऽङ्गारको रुधिरम् रक्तवर्णो वा ॥

(९५) पिश्यते ऽवयवरूपं क्रियते तत् पिशितं मांसं वा ॥

श्रुदक्षिस्पृहृहृभ्य आय्यः ॥ ९६ ॥ अवाय्यः । दक्षाय्यः ।
स्पृहयाय्यः । गृहयाय्यः ॥ ९६ ॥

दधातेर्द्वित्वभित्त्वं षुक् च ॥ ९७ ॥ दधिषाय्यः ॥ ९७ ॥

वृज् एण्यः ॥ ९८ ॥ वरेण्यः ॥ ९८ ॥

स्तुवः केय्यश्छन्दसि ॥ ९९ ॥ स्तुवेय्यम् ॥ ९९ ॥

राजेरन्यः ॥ १०० ॥ राजन्यः ॥ १०० ॥

शूरम्योश्च ॥ १०१ ॥ शरण्यम् । रमण्यम् ॥ १०१ ॥

अत्तेर्निच्च ॥ १०२ ॥ अरण्यम् ॥ १०२ ॥

पर्जन्यः ॥ १०३ ॥

वदेरान्यः ॥ १०४ ॥ वदान्यः ॥ १०४ ॥

अमिनक्षियनिप्रधिपतिभ्योऽवन् ॥ १०५ ॥ अमचम् । नक्ष-
त्रम् । यजचम् । बधत्रम् । पतत्रम् ॥ १०५ ॥

(९६) आवयतीति अवाय्यः । दानपशुर्वा । दक्षयति वर्द्धतेऽसौ दक्षाय्यः ।
गृध्रो वा । स्पृहयतीति स्पृहयाय्यः । अभीप्सुर्नक्षत्रं वा । गर्हयति पदार्थान्
गृह्णातीति गृहयाय्यः । गृहस्वामी वा । आय्यप्रत्यये णेरयादेशः ॥

(९७) दधिस्यति समापयतीति दधिषाय्यो घृतम् । निपातनात् षत्वम् ॥

(९८) त्रियते स्त्रीक्रियतेऽसौ वरेण्यः । अष्टौ वा ॥

(९९) स्तूयतेऽसौ स्तुवेय्यः पुरन्दरो वा । क्सेय्य इति पाठान्तरं तदा सुषेय्यः ॥

(१००) राजते दीप्यतेऽसौ राजन्यः । अग्निर्वा । क्षत्रियजातो तु राज्ञोऽपत्यं
राजन्यः । तत्रान्यस्वरितः ॥

(१०१) शृणाति हिनस्तीति शरण्यम् । अज्ञानं वा । रमतेऽस्मिन् रमण्यम् । गृहं वा

(१०२) ऋच्छन्ति गृहाद् गच्छन्ति यत्र तदरण्यम् । वनं वा । महदरण्यमरण्यानी

(१०३) पर्षति सिञ्चतीति पर्जन्यः । मेघः समर्थो वा निपातनात् षकारस्य जकारः

(१०४) उद्यते वदतीति वा स वदान्यः । वाग्मी त्यागी वा ॥

(१०५) अमति प्राप्नोति यत्र तत् अमत्रम् । पात्रं वा । नक्षति गच्छतीति
नक्षत्रम् । तारका वा । इज्यते यजति वा तद् यजत्रम् । अग्निहोत्रं हीता वा ।
बधतीति हनः स्थाने बधादेशो निपात्यते । हन्ति येन तद् बधत्रम् । आयुधं वा । पतति
गच्छति येन तत्पतत्रम् । वाहनं लोमानि वा ॥

गडेरदिश्व कः ॥ १०६ ॥ कडचम् । कलचम् ॥ १०६ ॥

वृजश्चित् ॥ १०७ ॥ वरत्ना ॥ १०७ ॥

सुविदेः कवन् ॥ १०८ ॥ सुविदत्रम् ॥ १०८ ॥

कृतेर्जुम् च ॥ १०९ ॥ कृन्तचम् ॥ १०९ ॥

भृमृदृशियजिपर्विप्रच्यमितमिनमिहर्थिभ्योऽतच् ॥ ११० ॥

भरतः । सरतः । दर्शतः । यजतः । पर्वतः । पचतः । अमतः । तमतः ।
नमतः । हर्यतः ॥ ११० ॥

पृषिरञ्जिभ्यां कित् ॥ १११ ॥ पृषतः । रजतम् ॥ १११ ॥

खलतिः ॥ ११२ ॥

(१०६) गडति सिञ्चतीति कडचम् । बाहुलकाडस्य लः । कलचम् । कटि-
भागो भार्या वा ॥

(१०७) वृणोत्युदकादिकं यया या वा सा वरत्ना चर्मरज्जुर्वा ॥

(१०८) सुष्ठु विद्यते तत् सुविदत्रम् कुटुम्बं वा ॥

(१०९) कृन्तति छिनत्ति येन तत्कृन्तचम् । लाङ्गलं वा ॥

(११०) भरति पुष्पातीति भरतः । राजभेदो नटो रामानुजो वा । म्रियते
सौ सरतः मृत्युर्वा । पश्यन्ति येन स दर्शतः । चन्द्रः सूर्यो वा । यजतीति यजतः ।
ऋत्विग्वा । पर्वति पूर्णो भवतीति पर्वतः । पर्व विद्यतेऽस्मिन्निति मत्वर्थीयस्तकार
प्रत्ययो वा । गिरिर्वा । पचति येन स पचतः । अग्निर्वा । अमति गच्छतीति,
अमतः । रेणुर्वा । ताम्यति काङ्क्षतीति तमतः । दृष्णापरो वा । नमतीति नमतः
नम्रो वा । हर्यति गच्छतीति हर्यतः । अश्वो वा । बाहुलकात् । मलते स्वरूपं धरतीति
मालती । उपधादीर्घो गौरादित्वान् ङीष् ॥

(१११) पर्वति सिञ्चतीति पृषतः । बिन्दुर्मृगो वा । रजति प्रियं भवतीति
रजतम् । रूप्यं शुक्लं वा ॥

(११२) खलति संचलतीति खलतिः । निष्केशधिराः पुरुषो वा । धातीः
सलोपः प्रत्ययान्तस्येत्वं निपातः ॥

उणादिकोषः ॥

६५

श्रीङ्शपिरुगमिवञ्चिजीविप्राणिभ्योऽधः ॥ ११३ ॥ शयथः ।
 शपथः । रवथः । गमथः । वञ्चथः । जीवथः । प्राणथः । द्रथः ।
 शमथः । दमथः ॥ ११३ ॥

भृजश्चित् ॥ ११४ ॥ भरथः ॥ ११४ ॥

रुविदिभ्यां ङित् ॥ ११५ ॥ रुवथः । विदथः ॥ ११५ ॥

उपसर्गो वसेः ॥ ११६ ॥ आवसथः । संवसथः ॥ ११६ ॥

अत्यविचमितमिनमिराभलभिनभितपिपतिपनिपणिमहि
 भ्योऽसच् ॥ ११७ ॥ अतसः । अवसः । चमसः । तमसः । नमसः ।
 रभसः । लभसः । नभसः । तपसः । पतसः । पनसः । पणसः । महसम् ॥

(११३) श्रुतेऽसौ शयथुः । अजगरो वा । शय्यत आक्रुश्यत इति शपथः । निश्चय
 करणं वा रौतौति रवथः कोकिलो वा । गच्छतीति गमथः । पथिको वा । वञ्चति
 प्रलभ्यतीति वञ्चथो धूर्त्तः । अस्य स्थाने वन्दौति पाठान्तरे वन्दथः स्तोता सुत्यं
 वा । जीवतीति जीवथ आयुष्मान् । प्राणितौति प्राणथः । बलवान् वा । बाहुलकात् ।
 दृणातीति द्रथः । दिक्षु प्रसरणं गर्तो वा । श्राम्यतीति श्रमथः । शान्तिः । दाम्य-
 तीति दमथः । दमो वा ॥

(११४) विभर्त्तीति भरथः । लोकपालो राजा वा ॥

(११५) रौतौति रवथः । श्वा वा । वेत्तीति विदथः । योगो वा ॥

(११६) समन्ताद्वसति यत्र स आवसथः । गृहं वा । सम्यग्वसन्ति यत्र स सं-
 वसथः । ग्रामो वा ॥

(११७) अतति निरन्तरं गच्छतीत्यतसः । वायुर्वा । स्त्रियामतसौ । अवति
 रक्षादिकं करोतीत्यवसः । राजा वा । चमति भक्षयति येन स चमसः । गौरादित्वाच्च
 मसौ । ताम्भयति काङ्क्षतीति तमसः । ध्वान्तं वा । नमतौति नमसः । अनुकूलं वा ।
 रभतेऽसौ रभसः । वेगो हर्षो वा । लभतेऽसौ लभसः । अश्वबन्धनं वा । नभते हिनस्तीति
 नभसः । आकाशं वा । तपति तापहेतुर्भवतीति तपसः । चन्द्रमा वा । पततीति पतसः ।
 पक्षी वा । पनायति स्तौतीति पनसः । कण्टकिफलं वा । महतीति महसम् । ज्ञानं वा ।
 बाहुलकात् । अभ्यते प्राप्यते तप्तामरसम् । कमलं वा । प्रत्ययस्य णित्वाद् वृद्धिर्धातोश्च तुट्
 स्यति कर्म समापयतीति साध्वसम् । पश्चाद् ज्ञानं वा । धातोर्धुक् । कंकते चञ्चलं ।
 भवतीति कीकसम् । अस्थि वा । धातोः कीकादेशः । तरतीति तरसम् । मांसं वा ॥

वेजसुट् च ॥ ११८ ॥ वेतसः ॥ ११८ ॥

वहियुभ्यां णित् ॥ ११९ ॥ वाहसः । यावसः ॥ ११९ ॥

वयश्च ॥ १२० ॥ वायसः ॥ १२० ॥

दिवः कित् ॥ १२१ ॥ द्विवसम् ॥ १२१ ॥

कृशृश्लिकलिगर्दिभ्योऽभच् ॥ १२२ ॥ करभः । शरभः । शलभः ।
गर्दभः ॥ १२२ ॥

ऋषिवृषिभ्यां कित् ॥ १२३ ॥ ऋषभः वृषभः ॥ १२३ ॥

रुषेर्निष्णुप् च ॥ १२४ ॥ लुषभः ॥ १२४ ॥

रासिवल्लिभ्यां च ॥ १२५ ॥ रासभः । वल्लभः ॥ १२५ ॥

जृविशिभ्यां भच् ॥ १२६ ॥ जरन्तः । वेशन्तः ॥ १२६ ॥

(११८) वयति तन्तून संतनोतीति वेतसः । वृचभेदो वा ॥

(११९) वहतीति वाहसः । अजगरो वा । यीति मिश्रयत्यमिश्रयति वा स
यावसः । टणसन्ततिर्वा ॥

(१२०) वयते गच्छतीति वायसः काको वा ॥

(१२१) दीव्यति प्रकाशते सूर्यो यत्र तद्विवसम् । दिवसो वा । अर्द्धादिपाठाद्द्विलिङ्गः ॥

(१२२) किरति विक्षिपतीति करभः । हस्तस्य बहिर्भागो बालो वा । शृणा-
तीति शरभः । आरण्यानां मध्ये हिंसकविशेषपशुजातिः । शलते गच्छतीति शलभः ।
पतङ्गो वा । कलते संख्यां करोति स कलभः । करिशावको वा । गर्दयति शब्दं
करोतीति गर्दभः । खरो वा ॥

(१२३) ऋषति गच्छतीति ऋषभः । वर्षतीति वृषभः । श्रेष्ठपर्यायौ वलीवर्दो वा ॥

(१२४) रोषति हिनस्तीति लुषभः । मत्तहस्ती वा ॥

(१२५) रासति शब्दयतीति रासभः । खरो वा । वल्लते संवृणोतीति वल्लभः प्रियो वा ॥

(१२६) प्रत्ययादिभकारस्य भोऽन्त इत्यन्तादेशः । जीर्यति स जरन्तः । महिषो
वा । विशति प्रवेशं करोतीति वेशन्तः अत्यजलाशयो वा । बाहुलकात् । अर्हति
पूज्यो भवतीति, अर्हन्तः ॥

उणादिकोषः ॥

६७

रुहिनन्दिजौविप्राणिभ्यः षिदाशिषि ॥ १२७ ॥ रोहन्तः ।
नन्दन्तः । जीवन्तः । प्राणन्तः । रोहन्ती ॥ १२७ ॥

तृभूवहिवसिभासिसाधिगडिमंडिजिनन्दिभ्यश्च ॥ १२८ ॥ त
रन्तः । भवन्तः । वहन्तः । वसन्तः । भासन्तः । साधन्तः । गण्डयन्तः ।
मण्डयन्तः । जयन्तः । नन्दयन्तः ॥ १२८ ॥

हन्तेसुट् हि च ॥ १२९ ॥ हेमन्तः । १२९ ॥

भन्देर्नलोपश्च ॥ १३० ॥ भदन्तः । १३० ॥

ऋच्छेरः ॥ १३१ ॥ ऋच्छरः । १३१ ॥

(१२७) रोहतीति रोहन्तः । वृक्षभेदो वा । नन्दति समृद्धियुक्तो भवतीति
नन्दन्तः । पुत्रो वा । यो जीवति स जीवन्तः । औषधं वा । प्राणिति श्वासप्रश्वासान्
प्रवर्तयति स प्राणन्तः । वायुर्वा । पित्वात् स्त्रियां ङीष् । प्राणन्ती । रोहन्ती ।
नन्दन्ती । जीवन्ती ॥

(१२८) भृच् । यस्तरति येन यत्र वा । स तरन्तः समुद्रस्तरन्ती नौका वा ।
यो भवतीति यत्र वा स भवन्तः । कालो वा । वहति कार्याणि प्रापयतीति वहन्तः
वायुर्वा । यो वसति यत्र वा स वसन्तः ऋतुभेदो वा । भासयति दीप्यतेऽसौ भासन्तः ।
सूर्यो वा । साधोति कार्याणीति साधन्तः । भिक्षुको वा । गण्डयति सेचयतीति
गण्डयन्तः । मेघो वा । मण्डयति शोभितं करोतीति मण्डयन्तः । भूषणं वा । जय-
तीति जयन्तो जयशीलः ।

स्त्रियां जयन्ती पुष्पभेदो वा । विजयन्तः कश्चिद्राजविशेषस्तस्य प्रासादो वैजयन्तः ।
वैजयन्ती पताका । नन्दन्ति येन स नन्दन्तः । आनन्दकरो वा । अतः पूर्वसूत्रेऽपि
नन्दिः पठितः । अत्र पुनर्यहणमनाशिष्यपि यथा स्यात् ॥

(१२९) यो हन्ति शीतेन स हेमन्तः । ऋतुभेदो वा ॥

(१३०) भन्दते कल्याणं करोतीति भदन्तः प्रव्रजितो वा ॥

(१३१) ऋच्छति गच्छति स ऋच्छरः । ऋच्छरा वेश्या वा । बाहुलकात् वद-
तीति वदरम् । वदर्याः फलं वा कन्दति वैकश्यं करोतीति कदरः श्वेतखदिरो वा ।
कपिलकादित्वाङ्गत्वे गौरादित्वान् ङीष् कदली । कदरी । वदरी । मन्दरकन्दर-
शीकरकोटरश्वरसमरबर्बरबर्करकर्परपिञ्जराम्बराडम्बरजर्जरकर्करनखरतोमरप्रभृ-
तयोऽपि-अरप्रत्ययान्ता बहुलवचनादेव साधनीयाः ॥

६८

पा० ३ ॥

अर्त्तिकमिभ्रमिचमिदेविवासिभ्याश्चित् ॥ १३२ ॥ अररः ।
कसरः । भ्रमरः । चमरः । देवरः वासरः । १३२ ॥

कुवः करन् ॥ १३३ ॥ कुररः । १३३ ॥

अङ्गिमदिमन्दिभ्य आरन् ॥ १३४ ॥ अङ्गारः । मदारः ।
मन्दारः ॥ १३४ ॥

गडेः कड च ॥ १३५ ॥ कडारः । १३५ ॥

शृङ्गारभृङ्गारौ ॥ १३६ ॥

कञ्जिमृजिभ्यां चित् ॥ १३७ ॥ कञ्जारः । मार्जारः । १३७ ॥

कमेः किदुच्चोपधायाः ॥ १३८ ॥ कुमारः ॥ १३८ ॥

(१३२) ऋच्छति गच्छति यतः स, अररः । कपाटो वा । कामयतेऽसौ कसरः ।
कामुको वा । आस्यतीति भ्रमरः । षट्पदः । कामुको वा । चमति भक्षयतीति चमरः ।
मृगभेदो वा । गौरादित्वात् स्त्रियां ङीष् । चमरौ सुरा गौः । चमर्या अयं चामरी
बालसमूहैः । दीव्यति क्रीडादिकं करोतीति देवरः । विधवाया द्वितीयः पतिः पत्न्युः
कनिष्ठभ्राता । वासयतीति वासरः । मङ्गलादिवारो वा ॥

(१३३) कौति शब्दयतीति कुररः । पक्षिभेदो वा ॥

(१३४) अङ्गति गच्छति स अङ्गारः । निर्धूमोऽग्निर्धूमिविकारो वा । माद्यति
मत्तो भवतीति मदारः । वराहो वा । मन्दते स्तौतीति मन्दारः । निम्बतरुर्कटुचो
वा । बाहुलकान्मन्दधातोरारुप्रत्ययोऽपि भवति । मन्दतेऽसौ मन्दारः । निम्बाकौ वा ॥

(१३५) गडति सिञ्चतीति कडारः । पीतवर्णो वा ॥

(१३६) शृणाति हिनस्तीति शृङ्गारः । हस्तिशोभा नात्यरसो दम्पत्योर-
न्योऽन्यं सम्भोगस्पृहा वा । अत्र धातानुं मुञ्जस्वादेशश्च । बिभर्त्ति पुष्यतीति भृङ्गारः ।
सुवर्णपात्रविशेषो वा । स्त्रियां भृङ्गारौ कौटजातिभेदो वा । भौं गर इति प्रसिद्धः ॥

(१३७) कञ्जति रीतीति कञ्जारः । मयूरो व्यंजनं वा । मार्ष्टि शुश्रूषतीति
मार्जारः । विडालो वा । स्त्रियां मार्जारी ॥

(१३८) चिदनुवर्त्तते । कामयते भोगानिति कुमारः । शिशुर्युवराजो वा ।
कुमारक्रीडायामित्यस्मादपि पचाद्यचि कृते कुमारशब्दो व्युत्पद्यते तदुपायान्तर-
मर्थभेदश्च ॥

उणादिकोषः ॥

६६

तुषारादयश्च ॥ १३६ ॥ तुषारः । कासारः । सहारः ॥ १३६ ॥

दौडो सुट् च ॥ १४० ॥ दौनारः ॥ १४० ॥

सर्त्तोरपः षुक् च ॥ १४१ ॥ सर्षपः ॥ १४१ ॥

उषिकुटिदलिकचिखजिभ्यः कपन् ॥ १४२ ॥ उषपः । कुटपः ।

दलपः । कचपम् । खजपम् ॥ १४२ ॥

कणोः संप्रसारणं च ॥ १४३ ॥ कुणपम् ॥ १४३ ॥

कपश्चाक्रवर्मणस्य ॥ १४४ ॥

विटपविष्टपविशिपोलपाः ॥ १४५ ॥

वृतेस्तिकन् ॥ १४६ ॥ वर्त्तिका ॥ १४६ ॥

(१३६) यस्तुथति हेन वा तत्तुषारम् । हिमं वा । कासते शब्दयति निन्दति वा स कासारः । सरसी वा । सहतीति सहारः । आस्रभेदो वा । तर्कयति भाषते ऽसौ तर्कारः । स्त्रियां गौरादित्वात् तर्कारौ । जयेन्ती विशेषलता वा ॥

(१४०) दौयते क्षयति येन वा स दौनारः । सुवर्णाभरणं वा ॥

(१४१) सरति गच्छति स सर्षपः । कटुस्नेहवान् वा ॥

(१४२) ओषति दहति स उषपः । अग्निः सूर्यो वा । कुटतीति कुटपः । मानभांडं वा । दालयति विदारयतीति दलपः । प्रहारो वा । कचते बध्नातीति कचपम् । शाकपात्रं वा । खजति मथ्नाति मथ्यत इति खजपम् । घृतं वा ॥

(१४३) कणति शब्दं करोतीति कुणपः । शवो मृद्भेदो वा ॥

(१४४) चाक्रवर्मणस्य मते कपे सति प्रत्ययस्यादिरुदात्तः । अन्यमते सङ्घातस्याद्युदात्तत्वम् ॥

(१४५) कपप्रत्ययान्ता निपाताः वेटति शब्दयति वायुनेति विटपः । शाखा-विस्तारो वा । विशन्ति युजेति विष्टपम् । भुवनं वा । त्रिविष्टपः । सुखविशेषभोगो वा । धातोर्वकारस्य पत्वम् । प्रत्ययस्य तुट् च । त्रिविष्टप इति वा । विशन्ति यजेति विशिपम् । मन्दिरं वा । प्रत्ययादेरित्वम् । बलते संहृणीतीत्युलपम् । कोमलदणं वा । धात्वादेः संप्रसारणम् ॥

(१४६) वर्त्ततेऽसौ वर्त्तिका पक्षिभेदो वा । यस्तु घृत धातोर्बुल् प्रत्यये वर्त्तिका शब्दस्तत्र वर्त्तिकेनेत्वनिवेधादस्य इत्येव । तत्रोणादीनामभ्युत्पन्नत्वाद् वर्त्तिकाभ्युत्पन्न इति भेदः ॥

कृतिभिदिलतिभ्यः कित् ॥ १४७ ॥ कृत्तिका । भित्तिका ।
लत्तिका ॥ १४७ ॥

दृष्यशिभ्यां तकन् ॥ १४८ ॥ दृष्टका । अष्टका ॥ १४८ ॥

दृणस्तशन्तशसुनौ ॥ १४९ ॥ एतशः । एतशाः ॥ १४९ ॥

विपतिभ्यां तनन् ॥ १५० ॥ वेतनम् । पत्तनम् ॥ १५० ॥

दृदलिभ्यां भः ॥ १५१ ॥ दर्भः । दल्भः ॥ १५१ ॥

अर्त्तिगृभ्यां भनन् ॥ १५२ ॥ अर्भः । गर्भः ॥ १५२ ॥

दृणः कित् ॥ १५३ ॥ द्रुमः ॥ १५३ ॥

असिसञ्जिभ्यां क्थिन् ॥ १५४ ॥ अस्थि । सक्थि ॥ १५३ ॥

(१४७) कृत्ततीति कृत्तिका । नक्षत्रं वा । भिनत्तीति भित्तिका भित्तिर्वा ।
लत्ततीति लत्तिका गोधा वा ॥

(१४८) दृष्यतेऽसाविष्टका । अश्नुते सा अष्टका । वैदिककर्मविशेषो वा ।
बाहुलकात् मस्यति परिणमतीति मस्तकम् । शिरो वा । दधातीति धातकम् ।
स्त्रियां धातकौ पुष्पभेदः ॥

(१४९) एति प्राप्नोतीति एतशः । एतशाः । एतशो । अश्वो ब्राह्मणो वा ।
एकोऽदन्तोऽपरः सान्तः ॥

(१५०) वेत्ति प्राप्नोति खादति वा तद्देतनम् । भृतिर्वा । वेतनेन जीवति
वैतनिकः कर्मकरः । पतति गच्छतीति पत्तनम् । नगरं वा ॥

(१५१) दृणाति विदारयतीति दर्भः । कुशो वा । दलते विशीर्णो भवतीति
दल्भः । ऋषिश्चक्रं वा ॥

(१५२) दृयर्त्ति गच्छतीत्यर्भः । शिशुर्वा । अल्पोऽर्भोऽर्भकः । गिरति गृणालु-
पदिशतीति गर्भः । जठरं तत्रस्थो वा । गर्भादप्राणिनीति तारकादित्वादितच् ।
गर्भिताः शालयः । प्राणिनि तु गर्भिणी ॥

(१५३) एतीति द्रुमः । हस्तौ वा ॥

(१५४) अस्थति प्रक्षिपति येन तत् अस्थि । कौकसं शरीरान्तरवयवो वा ।
सजतीति सक्थि । ऊरुदेशो वा ॥

मुषिकुषिशुषिभ्यः क्सिः ॥ १५५ ॥ मुक्षिः । कुक्षिः । शुक्षिः ॥ १५५ ॥

अग्नेर्नित् ॥ १५६ ॥ अक्षिः ॥ १५६ ॥

इषेः क्सुः ॥ १५७ ॥ इक्षुः १५७ ॥

अवितृस्तृतन्निभ्य ईः ॥ १५८ ॥ अवीः । तरीः । स्तरीः ।
तन्नीः ॥ १५८ ॥

यापोः किद् द्वे च ॥ १५९ ॥ ययीः । प्रपीः ॥ १५९ ॥

लक्षेसुट् च ॥ १६० ॥ लक्ष्मीः ॥ १६० ॥

इत्युणादिषु तृतीयः पादः ॥

(१५५) श्लोषति दहतीति मुक्षिः । अग्निर्वा । कुणाति निष्कषतीति कुक्षिः ।
जठरं गर्भाशयो वा । श्लोषयतीति शुक्षिः । वायुर्वा । अत्रान्तर्गतो णिच् तस्य च
पर्यशुङ्वत् णिलुक् ॥

(१५६) अश्नुते व्याप्नोति विषयान्, येन तदक्षि । नेत्रं वा ॥

(१५७) इष्यते स इक्षुः । मधु तृणं वा ॥

(१५८) अवतीति अवीः । रजस्वला स्त्री वा । तरति यया सा तरीः । नौका
वस्त्रादिरक्षकं भांडं वा । स्तृणोत्याच्छादयतीति स्तरीः । धूमो वा । तंनयति
कुटुवं धरतीति तन्नीः । वीणा वा । णिलोपः ॥

(१५९) याति प्रापयति स ययीः । अश्वो वा । पिवति पाति रक्षतीति वा स
प्रपीः । सूर्यश्चन्द्रो वा ॥

(१६०) लक्षयति पश्यत्यङ्कयति वा सा लक्ष्मीः । विभूतिर्वा । लक्ष्मीरस्या-
स्तीति लक्ष्मणः । लक्ष्म्या अक्षेति पामादिपाठान्मत्वर्थीयो नः ॥

इत्युणादिव्याख्यायां वैदिकलौकिककोषे तृतीयः पादः ॥

—*—

वातप्रमौः ५ १ ॥

कृतन्यञ्जिवन्यञ्ज्यर्पिमद्यत्यङ्गिकुयुक्कशिभ्यः कलिच्यतु-
जलिजिष्णु जिष्ठजिसन्त्यनिथिन्नुल्पासासानुक्ः ॥ २ ॥ रत्तिः ।
तन्यतुः । अञ्जलिः । वनिष्णुः । अञ्जिष्ठः । अर्पिसः । मत्स्यः ।
अतिथिः । अङ्गुलिः । कवसः । यवासः । कृशानुः ॥ २ ॥

अः करन् ॥ ३ ॥ शर्करा ॥ ३ ॥

पुषः कित् ॥ ४ ॥ पुष्करम् ॥ ४ ॥

कलंप्रच ॥ ५ ॥ पुष्कलम् ॥ ५ ॥

(१) वात इव प्रमिषोति प्रक्षिपतीति वातप्रमौः । अतिशौघगामी हरिण-
विशेषो वा । पुंल्लिङ्ग एवायं शब्दः । वातप्रमौन् मृगान् ङौ तु वातप्रमौ । अमि
वातप्रमौम् । बाहुलकात् । वष्टि कामयतेऽसौ उशी वाञ्छा तत्कुशलानरा अस्मिन्
सन्तीति उशीनरो देशः अत्र बहुलवचनादेव सम्प्रसारणम् ॥

(२) एभ्यो द्वादशधातुभ्यः कलिजादयो द्वादश प्रत्यया यथासंख्यं भवन्ति ।
कच्छति गच्छतीति रत्तिः । वड्मुष्टिहस्तो वा । प्रसृताङ्गुलिररत्तिः तनु-यतुच् ।
तनोति विस्तृणोतीति तन्यतुः । वायूरात्रिर्वा । अञ्जू-अलिच् । अनक्ति व्यक्तं
करोतीति, अञ्जलिः । संयुतौ करौ वा । वनु-इष्णुच् । वनोति याचतेऽसौ वनिष्णुः ।
अपानवायुर्वा । अञ्जू-इष्ठच् । अनक्ति प्रकटयति पदार्थानिति, अञ्जिष्ठः ।
सूर्यो वा । अर्पि-इसन् । अर्पयतीति, अर्पिसः । अग्रमांसं वा । माद्यति हृष्यतीति
मत्स्यः । मौनो वा । अत-इथिन् । अतति निरन्तरं गच्छति भ्रमतीत्यतिथिः ।
अकस्मादागतः सञ्जनो वा । न विद्यते निश्चितातिथिरस्येति व्युत्पत्त्यन्तरम् ।
स्त्रियां कृदिकारादक्तिन इति ङौष् अतिथी स्त्री । अङ्गि-उलि । अङ्गति
चेष्टतेऽनेन सोऽङ्गुलिः । करशाखा वा । कु-अस । कौति वा कवत इति कवसः ।
कण्टकजातिर्वा । अच इति पाठान्तरम् । तदा कथत इति कवचम् । यीति
मिश्रयतीति यवासः । कण्टकवृक्षभेदो वा । कृषति तनूकरोतीति कृशानुः । अतिनर्वा ॥

(३) शृणातीति शर्करा । खण्डविकारो मृद्विकारो वा ॥

(४) पुष्णातीति पुष्करम् । अन्तरिचं कमलमुदकं वा ॥

(५) पुष धातोः कलनपि । पुष्यतीति पुष्कलम् पूर्णं वा ॥

उणादिकोषः ॥

७३

गमेरिनिः ॥ ६ ॥ गमी ॥ ६ ॥

आडि णित् ॥ ७ ॥ आगामी ॥ ७ ॥

भुवश्च ॥ ८ ॥ भावी ॥ ८ ॥

प्रे स्थः ॥ ९ ॥ प्रस्थायी ॥ ९ ॥

परमे कित् ॥ १० ॥ परमेष्ठी ॥ १० ॥

मन्यः ॥ ११ ॥ मन्याः । मन्यानौ ॥ ११ ॥

पतः स्थ च ॥ १२ ॥ पन्याः ॥ १२ ॥

खजेराकः ॥ १३ ॥ खजाकः ॥ १३ ॥

वलाकादयश्च ॥ १४ ॥ वलाका । शलाका । पताका ॥ १४ ॥

(६) गमिष्यतीति गमी पथिको वा । भविष्यति गम्यादय इति कालनियमः ॥

(७) णित्वाद् वृद्धिः । आगमिष्यतीत्यागामी ॥

(८) इनिः णित् । भविष्यतीति भावी ॥

(९) इनिः णित् । णित्वाद्युक् । प्रस्थातुमिच्छतीति प्रस्थायी गन्तुमनाः ॥

(१०) परमे उत्तमे व्यवहारे तिष्ठतीति परमेष्ठी । सर्वेषां पितामह ईश्वरो वा । सप्तम्या अलुक् षत्वं च ॥

(११) इनिः कित् कित्त्वान्नलोपः । मन्ययति विलोडयतीति मन्याः । मथिन् शब्दस्य सर्वनामस्थान आत्वम् । मन्यानौ । मन्यानः । दध्यादिमन्यनदण्डो वज्रोवायुर्वा ॥

(१२) पतन्ति गच्छन्ति यत्र स पन्था मार्गः । पन्थानौ । पूर्ववदात्वम् । पथेगतावित्यस्माद्वातोः पचाद्यचि कृते पथः । पथौ । पथाः । इत्यदन्तोऽपि दृश्यते ॥

(१३) खजति मथ्नातीति खजाकः पत्तिः । खजाकादर्विर्वा । बहुलवचना मन्यन्तेसूयन्ते तानि मन्दाकानि स्त्रोतांसि वा । तान्यस्याः सन्तीति मन्दाकिनी । नदीभिदः ॥

(१४) वलते संवृणोत्यसौ वलाका । वक्पंक्तिः कामिनी वलाको वक्पची वा । मन्यते जानाति सा मनाका । हस्तिनी वा । पुनातीति पवाका । यां शलन्ति गच्छन्तीति शलाका । अञ्जनयष्टिका वा । पटति गच्छतीति पटाकः । पची वा । पत्यते प्रायतेऽसौ पताका ध्वजा वा ॥

पिनाकादयश्च ॥ १५ ॥ पिनाकः । तडाकः ॥ १५ ॥

कषिदूषिभ्यामीकन् ॥ १६ ॥ कषीका । दूषीका ॥ १६ ॥

अनिहृषिभ्यां किञ्च ॥ १७ ॥ अनीकम् । हृषीकम् ॥ १७ ॥

चङ्कणः कङ्कण च ॥ १८ ॥ कङ्कणीका ॥ १८ ॥

शृपृष्टजां द्वे रुक् चाभ्यासस्य ॥ १९ ॥ शर्शरीकः ॥ पर्परौकः ।
वर्वरीकः । १९ ॥

फर्फरीकादयश्च ॥ २० ॥ फर्फरीकम् । दर्दरीकम् । तिलि-
डीकः । चञ्चरीकः । मर्मरीकः । कर्करौकम् । पुण्डरीकः ॥ २० ॥

(१५) पाति रचयतीति पिनाकः । त्रिशूलं धातुर्वा । ताडयत्याहन्तीति तडाका
प्रभा वा । बहुलवचनात् । आगप्रत्यये सति तडागः । इत्यपि सिद्धं भवति । भन्दतेऽसौ
भदाकः । कल्याणम् । श्यायति प्राप्नोतीति श्यामाकः । ब्रीहिभेदो वा । समा इति प्रसिद्धः ।
मुगागमो निपातनम् । न भाति प्रकाशत इति नभाकम् । मेघयुतमाकाशं वा । यं
पिनष्टि सम्यक्चूर्णयति स पिण्याकः । तिलकरको वा । धातोः प्रकारस्य धत्वं युगाग-
मश्च । वर्त्तते येन स वार्त्ताको वार्त्ताकौ वा । वनभण्टा इति प्रसिद्धः । धातोर्द्विङि ।
गुवति पुरीषमुत्सृजतीति गुवाकः । पूगीफलं वा । कुटादित्वाद् गुणाभावः ॥

(१६) कषति हिनस्तीति कषीका । पक्षिजातिर्वा । दूषयतीति दूषीका । नेत्रमलं वा ॥

(१७) अनिति जीवयतीत्यनीकम् । विरुद्धं सैन्यं वा । हृथति तुष्टो भवतीति
येन तत् हृषीकम् । ज्ञानेन्द्रियं वा ॥

(१८) यङ्लुगन्तात्कणधातोरीकन् । कंकणादेशश्च । पुनः पुनः कणति शब्दयतीति
कङ्कणीका । वाद्यसाधनविशेषो वा । घरियार इति प्रसिद्धः । किङ्किणीका
नुद्रघण्टिका । बहुलवचनात् सिद्धम् ॥

(१९) शृणाति हिनस्तीति शर्शरीको हिंसकः । पिपत्तिं पालयतीति पर्परौकः
सूर्यो वा । वृणोति स्त्रीकरोतीति वर्वरीकः । कुटिलकेशो जनो वा ॥

(२०) स्फुरति चेतनो भवतीति फर्फरीकम् । पत्रादिसहितः शाखाग्रन्थिर्वा ।
ईकन्प्रत्यये धातोः फर्फरादेशः । वृणातीति दर्दरीकम् । वादित्रं वा । करोति
कार्याणि येन तत् कर्करौकम् । शरीरं वा । कर्करौका गलन्तिका । कलशी इति
प्रसिद्धा । अन्नोभयत्र धातोर्द्विलभ्यासस्य रुक् च । तिभ्यत्यार्दीकरोतीति तिलि-
डीकः । वृक्षजातिर्वा । मकारस्य डकारोऽभ्यासस्य नुट् च । चरति गच्छति भचयति
वा स चञ्चरीकः । भ्रमरो वा । अभ्यासस्य नुम् । म्रियतेऽसौ मर्मरीकः । ह्रीनजनो
वा । पुणति शुभ कर्माचरतीति पुण्डरीकम् । श्वेताम्भोजं सितपत्रं भेषजं व्याघ्रोऽग्निर्वा ॥

उणादिकोषः ॥

७५

ईषेः किङ् धस्त्रश्च ॥ २१ ॥ इषीका । २१ ॥

ऋजेश्च ॥ २२ ॥ ऋजीकः । २२ ॥

सर्त्तुर्नुम् च ॥ २३ ॥ ऋणीका । २३ ॥

मृडः कीकच् कङ्कणौ ॥ २४ ॥ मृडौकः । मृडङ्कणः । २४ ॥

अलीकादयश्च ॥ २५ ॥ अलीकम् । व्यलीकम् । बलीकम् । २५ ॥

कृत्तृभ्यामौषन् ॥ २६ ॥ करौषः । तरौषः ॥ २६ ॥

शृपृभ्यां किच्च ॥ २७ ॥ शिरोषः । पुरौषम् ॥ २७ ॥

अर्जैर्ऋज च ॥ २८ ॥ ऋजीषम् ॥ २८ ॥

अम्बरीषः ॥ २९ ॥

(२१) कित्वाद् गुणानावः । ईषते गच्छतीति इषीका । मुञ्जादिशलाका वा ॥

(२२) कित् । अर्जति गच्छतीति ऋजीकः । रुपहतो वा कित्वाद्गुणनिषेधः ॥

(२३) सरति प्राप्नोतीति सृणीका । लाला वा । ष्ठीवनभेदः । लार इतिप्रसिद्धम् ॥

(२४) मृडति सुखयतीति मृडौकः । सुखदाता । मृडङ्कणः । बालो वा । बहुलवचनात् कायति शब्दयतीति कङ्कणः । करभूषणं वा ॥

(२५) कीकन् प्रत्ययान्ता अमी निपात्यन्ते । अलति वारयतीत्यलीकम् । मिथ्या वा । विपूर्वाद् व्यलीकमप्रियं खेदो वा । बलते संवणोत्यनेन तत् बलीकम् । गृहच्छादनसामग्री वा । अन्येपि बलते संवतो भवतीति बलीकम् । छिद्रमृषिभेदो वा । तस्यापत्यं बलीकिः । मुडागमः । वहतीति वाहीकः । गौरश्चो वा । धातोर्द्विः । सुष्ठु प्रैतीति सुप्रतीकः अनिर्वा । धातोस्तुट् च ॥

(२६) कीर्यते विचिष्यते स करौषः । शुष्कगोमयं वा । तरति येन स तरौषः । नौका वा ॥

(२७) शृणाति हिनस्तीति शिरोषः । वृक्षभेदो वा । पिपत्ति तत् पुरौषम् । शकहा ॥

(२८) अर्जति सञ्चितो भवति यस्मात्तत् ऋजीषम् । पिष्टपचनं वा । तवा इतिप्रसिद्धम् ॥

(२९) अम्बते शब्दयतीति, अम्बरीषः । आकाशः स्वेदनी वा । भाङ् इतिप्रसिद्धम् ॥

कृष्णकटिपटिशौटिभ्य ईरन् ॥ ३० ॥ करौरः । शरीरम् । परी-
रम् । कटौरः । पटौरः । शौटौरः ॥ ३० ॥

वञ्जिः किञ्च ॥ ३१ ॥ उशीरम् ॥ ३१ ॥

कश्मिर्मुट् च ॥ ३२ ॥ कश्मीरः ॥ ३२ ॥

कृञ् उञ्च ॥ ३३ ॥ कुरीरम् ॥ ३३ ॥

वसेः किञ्च ॥ ३४ ॥ क्षीरम् ॥ ३४ ॥

गभीरगम्भीरौ ॥ ३५ ॥

विषाविहा ॥ ३६ ॥

पच एलिमच् ॥ ३७ ॥ पचेलिमः ॥ ३७ ॥

(३०) किरतीति करौरः । वृक्षभेदो वंशाङ्कुरौ वा । शीर्यते हिंस्यत इति
शरीरम् । प्राणिकायो वा । पूर्यतेऽनेनेति परीरम् । फलं वा । कव्यत आत्रियतेऽसौ
कटौरः । कुटी जघनदेशो वा । पटति गच्छतीति पटौरः । कन्दुकः कामध्वन्द-
वचो वा । शौटति गर्वं करोतीति शौटौरः । त्यागो वीरो वा । ब्राह्मणादित्वात्
यञ् शौटीर्यम् । वैराग्यम् । बहुलवचनात् । हिण्डत इतस्ततो गच्छतीति हिंडौरः ।
समुद्रफेनो दाडिमो वा । किर्मरि तूणीरजम्बीरकुम्भीरकुटीरादयोऽपीरन् प्रत्ययान्ता
बाहुलकादेव बोद्धव्याः ॥

(३१) उञ्जते काम्यते तदुशीरम् वीरणमूलं वा । खस २ इति प्रसिद्धम् ॥

(३२) ईरनित्येव । कष्टे गच्छति शास्ति वाऽसौ कश्मीरः । देशभेदो वा ॥

(३३) क्रियते तत् कुरीरम् । मैथुनं वा । कपिलकादित्वात्तत्वे कुलीरः ।
जलजन्तुभेदो वा ॥

(३४) अच्यते भक्ष्यते यत्तत् क्षीरम् दुग्धं वा ॥

(३५) गमधातोर्मकारस्य भकार एकस्मिन् पचे नृणागमश्च । गम्यते प्राप्यते
ज्ञायते वा स गभीरः शान्तो महाशयो वा । विशेष्यलिङ्गावेतौ शब्दौ ॥

(३६) विशेषेण स्यति कर्मान्तं करोतीति विषा । बुद्धिर्वा । विशेषेण जहाति
त्यजति दुःखमिति विहा सुखलोको वा । स्वभावादनयोर्व्ययत्वम् ॥

(३७) पचति पदार्थानिति पचेलिमः । अग्निः सूर्यो वा । यस्तु पचधातोः
सामान्य वार्त्तिकेन कृत्यार्थेकेलिमञ् विधीयते स भावे कर्मणि कर्मकर्त्तरिवेतिभेदः ॥

उणादिकोषः ॥

७७

शीङो धुक्लक्वलज्वालनः ॥ ३८ ॥ शीधु । शीलम् । शै-
वलः । शेवालम् । शेपालः ॥ ३८ ॥

मृकणिभ्यामूकणौ ॥ ३९ ॥ मरुकः । काणूकः ॥ ३९ ॥
वलरुकः ॥ ४० ॥ वलूकः ॥ ४० ॥

उलूकादयश्च ॥ ४१ ॥ उलूकः । वावटूकः । भलूकः । शम्बूकः ॥ ४१ ॥

शलिमण्डिभ्यामूकण् ॥ ४२ ॥ शालूकम् मण्डूकः । ४२ ॥

नियो मिः ॥ ४३ ॥ नेमिः । ४३ ॥

अत्तेरुच्च ॥ ४४ ॥ ऊर्मिः । ४४ ॥

भुवः कित् ॥ ४५ ॥ भूमिः । ४५ ॥

अश्रुतेरशच् ॥ ४६ ॥ रश्मिः । ४६ ॥

(३८) शेते येन तत् शीधु । मयं वा । शीलं सभावः । शैवलम् । शेवालम् ।
बाहुलकात् प्रत्ययवकारस्य पकारः । शेपालम् । जलनील्यानामान्येतानि । उदके
लता रूपमुत्पन्नं सेवार इति प्रसिद्धम् ॥

(३९) म्रियतेऽसौ मरुकः । मृगो वा । कणति शब्दयतीति काणूकः काको वा ॥

(४०) वलते संहृणोतीति वलूकः । पक्षी कमलमूलं वा ॥

(४१) ऊक प्रत्ययान्ता निपात्यन्ते । वलतेऽसावलूकः । पक्षिभेदो वा । धातोः
संप्रसारणम् । भृशं वतीति वावटूको वक्ता । यङ्लुगन्ताटूकः । जलशुक्तिर्वा । धातो-
र्बुक् । बाहुलकादुक्प्रत्यये शम्बुक इत्यपि सिद्धम् । भलते परितो भाषतेऽसौ भलूकः ।
कृचो वा । बाहुलकाद् ऋस्वे भलूक इत्यपि । तथा भलतेऽसौ भालूकः स एव ।
महतीति मधूकः । वृक्षभेदो वा । तथा । एलूकजम्बूकबन्धूकवास्तूकादयोऽप्यत्रैव
द्रष्टव्याः ॥

(४२) शल्यते प्राप्यते यत्तत्, शालूकम् । मूलद्रव्यं वा । मण्डति शोभतेऽसौ
मण्डूकः । भेको जलजन्तुर्वा ॥

(४३) नयतीति नेमिः । चक्रावयवो वा बाहुलकात् । याति कार्याणि प्रापय-
तीति यामिः । आदेर्जत्वं जामिः । खसा कुलस्त्री वा ॥

(४४) कृच्छति गच्छतीत्यूर्मिः । जलतरङ्गो वा ॥

(४५) भवन्ति पदार्था अस्यामिति भूमिः । उत्पत्तिस्थानम् । अल्पा भूमिर्भू-
मिका । कदिकारादिति ङीष् भूमी ॥

(४६) अश्रुते व्याप्नोतीति रश्मिः । किरणा रज्जुर्वा ।

दल्लिमः ॥ ४७ ॥

वीज्याज्वरिभ्यो निः ॥ ४८ ॥ वेणिः । ज्यानिः । जूर्णिः ॥ ४८ ॥

सृष्टिभ्यां कित् ॥ ४९ ॥ सृणिः । वृष्टिः । ४९ ॥

अङ्गेर्नलोपश्च ॥ ५० ॥ अग्निः । ५० ॥

वह्निश्चिश्चयद्रुग्लाहात्वरिभ्यो नित् ॥ ५१ ॥ वह्निः । अग्निः ।
ओणिः । योनिः । द्रोणिः । ग्लानिः । हानिः । तूर्णिः । ५१ ॥

घृणिष्टश्चिन्पाणिर्चूर्णिभूर्णयः ॥ ५२ ॥

वृष्ट्यां विन् ॥ ५३ ॥ वर्विः । दर्विः । ५३ ॥

(४७) दलति येन विट्णातीति दल्लिमः । सूर्यकिरण उत्तमायुधं वा ॥

(४८) वीयते क्षिप्यते स वेणिः । केशविन्यासो वा । त्रिपातनास्रत्वम् । जिनाति
वयोहीनो भवतीति ज्यानिः । क्षतिर्वा । ज्वरति रोगी भवतीति जूर्णिः । स्त्रीरोगो
वा । बाहुलकात् चौति शब्दयतीति ओणिः । ङीष् चौणी । भूमिर्वा । क्रीणातीति
क्रेणिः । क्रेणी ॥

(४९) सरति गच्छतीति सृणिः । अङ्कुशं वा । वर्षतीति वृष्टिः । क्षत्रियो वैश्य वा ॥

(५०) अङ्गति गच्छति प्राप्नोति जानाति वा सोऽग्निः । वह्निः । प्रसिद्धो वा ॥

(५१) वहतीति वह्निः । अग्निर्वा । अयति सेवतेऽसौ अग्निः । पङ्क्तिर्वा ।
निपूर्वाक्षिप्त्रेणी । अधिरोहणी वा । शृणोतीति ओणिः । कटिप्रदेशो वा । यौति
संयोजयति पृथक्करोति वा स योनिः । कारणमुपस्थेन्द्रियं वा । द्रवन्ति गच्छन्ति
यत्र स द्रोणिः । सेचनी देशविशेषो वा । ग्लायति यस्मिन् स ग्लानिः । दीर्घस्य
दीर्घमनस्यं वा । हीयते जहाति वा स हानिः । अपचयो वा । प्रहाणिः परिहाणिः ।
कल्यण इति णत्वम् । त्वरति सम्यग्भ्रमतीति तूर्णिः । मनो वा । बहुलवचनात् ।
शेतेऽसौ शिनिः । क्षत्रियो वा । धातोर्ङ्गस्त्व' च । स्नायतीति ग्लानिः । आनन्दक्षयो वा ॥

(५२) जिघर्षि चरति दीप्यते वा स घृणिः । किरणो वा । स्पृशति संयुक्ती
भवतीति घृष्टिः । अल्पशरीरो वा । धातोः सलोपः पठति सिञ्चतीति पाणिः ।
पादतलं वा । धातोर्द्विः । चरति गच्छति भक्षयति चूर्णयति प्रेरयतीति वा चूर्णिः ।
विवरणं वा । विभर्त्ति धरति सर्वमिति भूर्णिः । पृथिवी वा । बाहुलकात् । घुरति
शब्दयतीति घूर्णिः ॥

(५३) वृणोतीति वर्विः । भक्षको वा । दृणाति यया सा दर्विः । सूपचालनपात्रं
वा । ङीष् । दर्वी ॥

जृशृस्तृजागृभ्यः क्तिन् ॥ ५४ ॥ जीर्विः । शीर्विः । स्त्रीर्विः ।
जागृविः ॥ ५४ ॥

दिवो द्वे दीर्घश्चाभ्यासस्य ॥ ५५ ॥ दीदिविः । ५५ ॥

क्विवृष्विक्विविक्विक्वीदिवि ॥ ५६ ॥

पातेर्डतिः ॥ ५७ ॥ पतिः । ५७ ॥

शक्तेर्ऋतिन् ॥ ५८ ॥ शकृत् ॥ ५८ ॥

अमेरतिः ॥ ५९ ॥ अमतिः ॥ ५९ ॥

वहिवस्यर्त्तिभ्यश्चित् ॥ ६० ॥ वहतिः । वसतिः । अरतिः ॥ ६० ॥

अञ्चः क्रीवा ॥ ६१ ॥ अङ्कतिः । अञ्चतिः ॥ ६१ ॥

(५४) जीर्यतीति जीर्विः । पशुर्वा । शृणातीति शीर्विः । स्तृणीत्याच्छादयतीति स्त्रीर्विः । अध्वर्युर्वा । जागर्तीति जागृविः नृप्रतिर्वा ॥

(५५) दीव्यतीति दीदिविः । सुखमन्नं वा । कन्प्रत्ययस्य बाहुलकादेवत्संज्ञा लोपी न भवतः ॥

(५६) करोति येन स क्विविः । तन्तुवायद्रव्यं वा । वर्षति सिञ्चतीति वृष्विः । वराहो वा । ह्यति सूक्ष्मं करोतीति क्विविः । दीप्तिर्वा । धातोर्ङ्गस्त्वं च । तिष्ठतीति स्थिविः । तन्तुवायो वा । अत्रापि ह्रस्वः । किकिना शब्देन दीव्यतीति किकिदीविः । चापो वा । नीलकण्ठ इति प्रसिद्धः । किकीदिविः । किकिदिविः । किकिदीविः । किकिदिवः । किकीदीविः । इति पञ्चभेदा बहुलवचनादेव मन्तव्याः ॥

(५७) पाति रक्षतीति पतिः । स्वामी वा ।

(५८) शक्नोतीति शकृत् । बाहुलकात् । यजतीति यकृत् । कालखण्डं वा । धातोर्जकारस्य ककारः ॥

(५९) अमति गच्छतीति, अमतिः कालो वा । बाहुलकात् वृत्तमाचरतीति वृत्तिः । बिस्तरौ वृत्तौ लता वा । मालयति गन्धं धारयतीति मालती मालतिः । सुमना वा । चमेली इति प्रसिद्धा । स्थापयति धर्ममिति स्थपतिः । वाग्मी यज्ञकर्त्ता वा । स्थान्तस्य स्थाधातोः पुक्लि सति ऋस्त्वम् ॥

(६०) वहति प्रापयति पदार्थान् प्राप्नोति वेति वहतिः । पवनो वा । वसन्ति यत्रेति वसतिर्वसती वा गृहं रात्रिर्वा । ऋच्छति गच्छतीति, अरतिः क्रोधो वा । बाहुलकात् । अलति भूषयति समर्थो वा भवति । स, अलतिः । गीतमात्रिका वा ॥

(६१) अञ्चति गच्छति पूजयति वा स, अङ्कतिः । अञ्चतिः । वायुर्वा ॥

हन्तेरंह च॥ ६२ ॥ अंहतिः ॥ ६२ ॥

रमेर्नित् ॥ ६३ ॥ रमतिः ॥ ६३ ॥

सूङ्ः क्रिः ॥ ६४ ॥ सूरिः ॥ ६४ ॥

अदिशदिभूशुभिभ्यः क्रिन् ॥ ६५ ॥ अद्रिः । शद्रिः । भूरिः ।
शुभिः ॥ ६५ ॥

वङ्क्त्वादयश्च ॥ ६६ ॥ वङ्क्त्रिः । वप्रिः । अङ्क्त्रिः । तन्द्रिः ।
भेरिः ॥ ६६ ॥

राशदिभ्यां त्रिप् ॥ ६७ ॥ रात्रिः । शत्रिः ॥ ६७ ॥

अदेस्त्रिनिश्च ॥ ६८ ॥ अत्री । अत्रिः ॥ ६८ ॥

पतेरत्रिन् ॥ ६९ ॥ पतत्रिः ॥ ६९ ॥

मुकणिभ्यामौचिः ॥ ७० ॥ मरीचिः । कणीचिः ॥ ७० ॥

(६२) अतिः । हन्त्यनेनेति, अंहतिः । दानं वा ॥

(६३) रमन्तेऽस्मिन् स रमतिः कालः कामो वा ॥

(६४) सूते प्राणिनः प्रसवति समर्थयतीति, सूरिः । पण्डितो वा । स्त्रियां सूरौ ॥

(६५) योऽस्ति, अदन्ति यत्रेति वा स, अद्रिः । पर्वतो मेघो वृक्षः सूर्यो वा ।
श्रीयते शतयतीति शद्रिः । शर्करा वा । भवतीति भूरिवहु सुवर्णं वा । भूरिप्रयोज-
नमस्य स भौरिकः । कनकाध्यक्षो वा । शोभतेऽसौ शुभिः । चतुर्वेदविद् ब्रह्मा वा ॥

(६६) वङ्क्तेऽसौ वङ्क्त्रिः । वाघभेदो गृहदार वा । वपन्ति यस्मिन् स वप्रिः
क्षेत्रं वा । सम्प्रसारणाभावो बाहुलकात् । अंहयति भाषतेऽसारवंह्रिः । पादो वा ।
तन्द्रिः सौत्रो धातुः । तन्दति क्लिप्नातीति तन्द्रिः मोहो वा । स्त्रियां तन्द्री । विभेति
येन स भेरिः । वाद्यविशेषो वा । भेरी वा ॥

(६७) राति सुखं ददातीति रात्रिः । प्रसिद्धा वा । श्रीयते क्षिप्ततीति शत्रिः
हस्तौ वा ॥

(६८) चात् त्रिप् । अस्ति भक्षयतीति, अत्री, । अक्षिणी । पापं वा । अत्रिः ।
मुनिभेदो वा । तस्यापत्यमात्रेयः ॥

(६९) पततीति पतत्रिः । पत्नी वा । पतत्रयः । पक्षवाचकात्पतत्रशब्दात्पक्ष-
त्रिः । पतत्री । पतत्रिणी ॥

(७०) त्रियतेऽसौ मरीचिः । दीप्तिर्महर्षिर्वा । कणति शब्दयतीति कणीचिः ।
पत्रादियुक्ता शाखा शब्दो वा ॥

उणादिकोषः ॥

८१

श्वयतेष्वित् ॥ ७१ ॥ श्वयीचिः ॥ ७१ ॥

वेजो डिच्च ॥ ७२ ॥ वीचिः ॥ ७२ ॥

ऋहनिभ्यामूधन् ॥ ७३ ॥ अरूषः । हनूषः ॥ ७३ ॥

पुरः कुषन् ॥ ७४ ॥ पुरुषः । पूरुषः ॥ ७४ ॥

पृह्निकलिभ्य उषच् ॥ ७५ ॥ परुषः । नहुषः । कलुषम् ॥ ७५ ॥

पौयेरूषन् ॥ ७६ ॥ पौयूषम् । पेयूषम् ॥ ७६ ॥

मस्जेर्नुम् च ॥ ७७ ॥ मज्जूषा ॥ ७७ ॥

गण्डेच्च ॥ ७८ ॥ गण्डूषः ॥ ७८ ॥

अत्तररुः ॥ ७९ ॥ अररुः ॥ ७९ ॥

कुटः किञ्च ॥ ८० ॥ कुटरुः ॥ ८० ॥

शकादिभ्योऽटन् ॥ ८१ ॥ शकटः । कङ्कटः । देवटः । करटः ॥ ८१ ॥

(७१) श्वयति गच्छति वर्धते वा स श्वयीचिः । व्याधिर्वा ॥

(७२) वयति तन्तून् सन्तनोतीति वीचिः । डित्वाटिलोपः । तरङ्गी वा ॥

(७३) ऋच्छति गच्छतीति, अरूषः । सूर्यो वा । हन्तीति हनूषो दस्युः ॥

(७४) पुरत्यग्रं गच्छतीति पुरुषः पुमान् । अन्येषामपि दृश्यत इति दीर्घपूरुषो वा

(७५) पिपस्तीति परुषम् । निष्ठुरं वचो वा । नहति बध्नातीति नहुषः ।

राजर्षिः सर्पविशेषो वा । कलते शब्दयतीति कलुषम् । पापम् ॥

(७६) पौयति पौयते वा तत् पौयूषम्, पेयूषम् । नूतनं पयोऽमृतं वा । सप्त-

रात्रप्रसूतायाः क्षीरम् । बहुलवचनात् । अङ्कवते लक्षयतीति अङ्कूषः । नकुलो वा ॥

(७७) धातोर्नुम् । स चाचोऽन्यात्परः । जश्त्वशुत्वे । मज्जति शुद्धो भवतीति

मज्जूषा । काष्ठमयं द्रव्यं वा ॥

(७८) गण्डति वदन्नावयवं दिशतीति गण्डूषः । जलादिना पूर्णं मुखम् कुला

इति प्रसिद्धम् ॥

(७९) ऋच्छति प्राप्नोति येन तत् । अररुः । आयुधं वा ॥

(८०) कुटतीति कुटरुः । वस्त्रगृहं वा ॥

(८१) शक्नोतीति शकटः । शकटं यानविशेष ऋषिर्वा यस्यापत्यं शकटायनः ।

वृणोतीति वरटः । कीटभेदो वरटा हंसयोषिडा । कङ्कते गच्छतीति कङ्कटः । कवचो वा । सरति प्रसरतीति सरटः । ककलासो वा । गिरगट इति प्रसिद्धः । देवते

कृकटिकडिकटिभ्योऽम्बच् ॥ ८२ ॥ करम्बम् । कदम्बः । कडम्बः ।
कटम्बः ॥ ८२ ॥

कदेर्गित पक्षिणि ॥ ८३ ॥ कादम्बः । ८३ ॥

कलिकटोरिमः ॥ ८४ ॥ कलमः । कर्दमः । ८४ ॥

कुण्डिपुल्योः किन्दच् ॥ ८५ ॥ कुण्डिन्दः । पुलिन्दः । ८५ ॥

कुपेर्वा वञ्च ॥ ८६ ॥ कुबिन्दः । कुपिन्दः । ८६ ॥

नौ प्रञ्जेर्घथिन् ॥ ८७ ॥ निषङ्गथिः । ८७ ॥

उदृत्तेश्चिच् ॥ ८८ ॥ उदरथिः । ८८ ॥

व्यवहरतीति देवटः । शिल्पी वा । कम्पते येन स कपटः । माया वा । धातोर्नलोपः ।
कर्कमर्ककर्पाः सौत्रा धातवः । कर्कतीति कर्कटः । जलजन्तुभेदो वा । मर्कतीति
मर्कटः । वानरो वा । स्त्रियां गौरादित्वान् डीष् । मर्कटो । कर्पतीति कर्पटः ।
छिन्नं पुराणं वस्त्रं वा । पर्पति गच्छतीति पर्पटः । जषरभूभिर्वा । कखति हसतीति
कक्खटम् । कठिनं वा । कुगागमः । चपति सान्त्वयतीति येन स चपेटः । चर्पटो
वा । प्रसृताङ्गुलिर्हस्तो वा । एकत्र प्रत्ययादेरेत्वमपरत्र रेफागमश्च । मयते प्राप्नोति
यं स मयटः । प्रासादो वा । किरति विचिपतीति करटः । काको वा । एवमन्येऽपि
शब्दा अटन्प्रत्ययान्ता यथाप्रयोगं सध्याः ॥

(८२) करोतीति करम्बम् । व्यामिश्रम् कदतीति कदम्बः । वृचभेदो वा ।
कडल्यावृणोतीति कडम्बः । अग्रभागो वा । कटतीति कटम्बो वादिवं वा ॥

(८३) कदति विकलो भवतीति कादम्बः पक्षिभेदो वा वक इति प्रसिद्धः ॥

(८४) कलते संख्यातीति कलमः । शालिभेदो वा । कर्दति कुक्षितं शब्दयतीति
कर्दमः पापं वा ॥

(८५) कुण्ड्यते शब्दयतेऽसौ कुण्डिन्दः । शब्दो वा । पोलति महान् भवतीति
पुलिन्दः । शवरद्याण्डालभेदो वा । बाहुलकात् । अलति भूषयतीति, अलिन्दः ।
गृहैकदेशो वा । प्रज्ञादित्वादणि आलिन्द इत्यपि सिद्धम् ॥

(८६) कुप्यति क्रुद्धो भवति स कुबिन्दः । कुपिन्दः । तन्तुवायो वा ॥

(८७) नितरां सजति सङ्गं करोतीति निषङ्गथिः । आलिङ्गको वा ।
घित्वात् कुत्वम् ॥

(८८) उदृच्छन्त्यूर्ध्वं गच्छन्त्यापोऽस्मिन् स उदरथिः । समुद्रो वा ॥

उणादिकोषः ॥

८३

सर्त्तैर्णिच्च ॥ ८६ ॥ सारथिः । ८६ ॥

खर्जिपिञ्जादिभ्य ऊरोलचौ ॥ ८० ॥ खर्जूरः । कर्पूरः ।

धुस्तूरः । वल्लूरम् । पिञ्जूलम् । लाङ्गूलम् । ८० ॥

कुवञ्चट् दौर्घञ्च ॥ ८१ ॥ कूचौ ॥ ८१ ॥

समीणः ॥ ८२ ॥ समीचः । समीचौ ॥ ८२ ॥

सिवेष्टेरू च ॥ ८३ ॥ सूचः । सूचौ ॥ ८३ ॥

शमेर्वन् ॥ ८४ ॥ शम्बः ॥ ८४ ॥

उल्वादयश्च ॥ ८५ ॥ उल्वम् । विल्वम् ॥ ८५ ॥

(८६) सारयतीति नियमेन चालयतीति सारथिः । नियन्ता वा । अत्र णेली-
पो णित्वाद् वृद्धिः ॥(८०) खर्ज्यादिभ्यः ऊरः । खर्जति मार्जयतीति खर्जूरः । वृक्षभेदो रजतं वा ॥
स्त्रियां गौरादित्वान् डौष् । खर्जूरौ । कल्पते रुमर्थो भवतीति कर्पूरः । सुगन्धि-
द्रव्यं वा । बाहुलकादत्र लत्वाभावः । धुनोति कम्पयतीति धुस्तूरः । कनकाह्वयः ।
धतूरा इति प्रसिद्धः । वल्लते संवृणोतीति वल्लूरम् । शुष्कमांसं वा । शालयति गम-
यतीति शालूरः । मण्डूको वा । मल्लते धरतीति मल्लूरः । कस्ते गच्छति प्राप्नोति
शास्ति वा स कस्तूरः । स्त्रियां कस्तूरी प्रसिद्धा । सुगन्धिभेदः । पिञ्जादिभ्य
ऊलः । पिङ्क्ते वणयतीति पिञ्जूलम् । कुशवर्तिर्वा । कञ्चते दीप्यतेऽसौ कञ्चूलः ।
स्त्रीगात्राभरणं वा । लाङ्गति गच्छतीति लाङ्गूलम् । पुच्छं वा । धातोर्वृद्धिः ।
ताम्यति काङ्क्षति यत्तत् ताम्बूलमिति प्रसिद्धम् । धातोर्बुक् । धातोर्दुक् दीर्घत्वं
च । शृणाति हिनस्तीति शार्दूलः । व्याघ्री वा । धातोर्दुक् वृद्धिश्च । दुनोत्युपता
पयतीति दुकूलम् । स्त्रिया अधोवस्त्रम् । धातोः कुक् । कुस्यति श्लिथ्यतीति कुमूलः ।
धान्यपात्रं वा ॥

(८१) कूति शब्दयतीति कूचः । स्नानं हस्ती वा । स्त्रियां कूचौ चित्रलेखनी ॥

(८२) सम्यगेति गच्छतीति समीचः । समुद्रो वा । समीचौ हरणी ॥

(८३) इवभागस्य टेरू आदेशः । सौव्यति येन स सूचः । दर्भाङ्कुरो वा ।
स्त्रियां सूचौति प्रसिद्धा ॥

(८४) शामयतीति शम्बः । मुसलस्य लोहमुखं वा । शामी इति प्रसिद्धा ॥

(८५) वन् प्रत्ययान्ता निपाताः । उच्यति समवैतीति उल्वः । गर्भो वा ।
चकारस्य लत्वं गुणाभावश्च । शोचतीति शुल्वम् । ताम्रं वा । पूर्ववत्त्वम् । नयति
प्रापयतीति शुभगुणानिति निम्बः । वृक्षभेदो वा । वीयते काम्यते तत् बिम्बम् ।

स्यः स्तोऽम्बजवकौ ॥ ६६ ॥ स्तम्बः । स्तवकः ॥ ६६ ॥

शाशपिभ्यां ददनौ ॥ ६७ ॥ शादः । शब्दः ॥ ६७ ॥

अद्वादयश्च ॥ ६८ ॥ अद्दः । कुन्दः ॥ ६८ ॥

वल्लिमलितनिभ्यः कयन् ॥ ६९ ॥ वलयम् । मलयः । तनयम् ॥ ६९ ॥

वृद्धोः षुग्दुक्च ॥ १०० ॥ वृषयः । हृदयम् ॥ १०० ॥

मीपीभ्यां रुः ॥ १०१ ॥ मेरुः । पेरुः ॥ १०१ ॥

जत्वादयश्च ॥ १०२ ॥

मण्डलमोषधिविशेषो वा । अत्रोभयत्र नो वी धातोर्नुमागमो ऋस्वत्वं च । स्त्रियां गौरादित्वात् । बिम्बी । बिम्बफलमिवीष्टी यस्यः सा बिम्बीष्टी । कन्या । दिधन्ति धान्य-
हेतुर्भवतीति धन्वम् । धनुर्वा । तद्योगादन्वी जनः । जमति भक्षयतीति जम्बः । पङ्को वा ॥

(६६) अम्बच् अवक इत्येतौ प्रत्ययौ तिष्ठतीति स्तम्बः । शाखाशून्यो व्रीह्या-
देर्गुच्छो वा । स्तवकः । पुष्पगुच्छे वा ॥

(६७) श्यति सूक्ष्मं करोतीति शादः । कर्दमो बालवृणं वा । शप्यत आह्वयते
ऽनेन स शब्दो नादः । पश्य बः ॥

(६८) ददन् प्रत्ययान्ता निपाताः । अवति रक्षणादिकं करोतीति अद्दः ।
सम्बत्सरोऽवसरो मेघो वा । कौति शब्दयतीति कुन्दः । पुष्पजातिर्वा । धातोर्नुम्
वृणोतीति वृन्दं समूहो वा । रुम् गुणाभावश्च । कनति दीप्यतेऽसौ कन्दः । सस्य
मूलं सूकरो वा । तुदति व्यथतीति तुन्दः । स्थूलमुदरं वा । तुन्दो स्थूलोदरो धातोर्नुम् ॥

(६९) वलते संवृणोतीति वलयः । करभूषणं वा । मलते धरतीति मलयः ।
पर्वतो वा । तनोति सुखमिति तनयः । पुत्रो वा बाहुलकात् । आमयति पीडयतीति
आमयः रोगो वा ॥

(१००) वृणोतीति वृषयः । आश्रयो वा । षुक् । हरति विषयानिति हृदयम् ।
मनो वा । दुक् ॥

(१०१) मिनोति प्रक्षिपतीति मेरुः । सुमेरुः पर्वतो वा । पीयते पिबतीति वा
पेरुः । आदित्यो वा । बाहुलकात् । पिबतीति पारुः । स एव ॥

(१०२) जायते तत् जत्रु । स्तम्बसन्धिर्वा । नस्य तः जत्रुणी । जत्रणि । श्रितेऽसौ
श्रियुः । शोभाञ्जनस्तर्कः । सहिंजना इति प्रसिद्धः । शाकं वा । मनुष्यविशेषो वा ।
तत्र शिग्रोरपत्यं शैग्रवः । विशेषेण तनोतीति वितद्गुः । नदी वा । नकारस्य दः ।
कवतेऽसौ कद्गुः । वर्णभेदो वा । वस्य दः । अस्थति प्रक्षिपति जलमिति अस्तुः ।
बहुलवचनात् । शकारभेदे । अश्रुः । नेत्रजलं वा ॥

उणादिकोषः ॥

८५

रुशातिभ्यां क्रुन् ॥ १०३ ॥ रुः । शत्रुः ॥ १०३ ॥

जनिदाच्युसृवृमदिषमिगमिभृज्भ्य इत्वन्त्वन्त्वाङ्गिन्शक्-
खट्टाटचः ॥ १०४ ॥ जनित्वः । दात्वः । च्यौतः । सृणिः । वृशः ।
मत्स्यः । षण्डः । नटः भरटः ॥ १०४ ॥

अन्येऽपि दृश्यन्ते ॥ १०५ ॥ पेट्वम् ॥ १०५ ॥

कुसेरम्भोमेदेताः ॥ १०६ ॥ कुसुम्भम् । कुसुमम् । कुसीदम् ।
कुसितः ॥ १०६ ॥

सानसिवर्णसिपर्णसितण्डुलाङ्कुशचषालेल्बलपल्बलधिष्ण्य-
शल्याः ॥ १०७ ॥

(१०३) रौति शब्दं करोतीति रुः । मृगभेदो वा । शीयते शातयतीति शत्रुः ।
प्रज्ञादित्वादण् । शात्रवः । वैरी ॥

(१०४) जायते जनयति वा । स जनित्वः । मातापितरौ वा । यो ददाति यत्र
वा स दात्वः । यज्ञकर्म वा । च्यवते गच्छतीति च्यौतम् । बलं वा । सरतीति सृणिः
चन्द्रोऽङ्गुशो वा । वृणोतीति वृशः । ओषधिर्वा । मायतीति मत्स्यः । मीनो वा स्त्रियां
मत्स्यौ । मत्स्या । शाम्यतीति शण्डः । अकृतदारो वा । नमतीति नटः । वंशावरोही-
ति प्रसिद्धः । डित्वाट्टिलोपः । विभर्त्तीति भरटः । कुलालो वा ॥

(१०५) इत्वनादय इति शेषः । पीयते यत् पेट्वम् । अमृतं वा । कचते बध्य-
तेऽसौ कच्छः । शाकमूलं वा । सरतीति सरटः । वायुर्वा । ध्यायते तद् ध्यात्वम् ।
चिन्ता वा जुहोतीति हौतः । यजमानो वा । लूयतेऽसौ लूनः । ब्रीहिर्वा इत्यादि ॥

(१०६) कुस्यति श्लिथतीति कुसुम्भम् । महारजनं वा । कुसुमम् । पुष्पं वा ।
कुसीदम् । वृद्धिजीविका वा । कुसितः । देशो वा ॥

(१०७) सनोति ददाति सन्धते वा स सानसिः । हिरण्यं वा । असिप्रत्यय उपधा-
वृद्धिश्च । वृणोतीति वर्णसिः । जलं वा । धातोरुक् । पिपर्त्तीति पर्णसिः । जलगृहं
वा । पूर्ववत्सर्वम् । तण्डति ताडयति ताड्यते वा । स तण्डुलः । उलच् । तुषरहिती
ब्रीहिर्वा । अङ्कते लक्षयति येन स, अङ्गुशः । शस्त्रभेदो वा । उग्रच् । चषति भक्षय-
तीति चषालः । यूपकङ्कणं वा । इलति स्वपितीति, इल्वलः । नक्षत्रविशेषो वा ।
पलति गच्छतीति पल्वलम् । अल्पसरो वा । अत्रोभयत्र वलच् गुणाभावश्च । वृणोति
प्रगल्भो भवतीति धिष्ण्यः । स्थान्मृत्तोऽग्निरालयो वा । ऋकारस्येकारोऽप्यप्रत्ययश्च ।
शलति गच्छतीति शल्यम् । शस्त्रविशेषो वाणायभागो वा ॥

मूशक्यविश्वः क्तः ॥ १०८ ॥ मूलम् । शक्तः । अम्बूलः । अम्बलः ॥ १०८ ॥

माह्वाशसिन्धो यः ॥ १०९ ॥ माया । छाया । सस्यम् ॥ १०९ ॥

सनोतेः ॥ ११० ॥ सव्यम् ॥ ११० ॥

जनेर्यक् ॥ १११ ॥ जन्यम् । जाया ॥ १११ ॥

अघ्न्यादयश्च ॥ ११२ ॥ अघ्न्या । कन्या । बन्ध्या ॥ ११२ ॥

स्नामदिपद्यर्त्तिपृशकिभ्यो वनिप् ॥ ११३ ॥ स्नावा । मद्वा ।

पद्वा । अर्वा । पर्वा । शक्वा । शक्वरो ॥ ११३ ॥

(१०८) मनते बध्नातीति मूलमिति प्रसिद्धम् । शक्नोतीति शक्तः । प्रियम्बदो वा । अम्बते शब्दं करोतीत्यम्बूलः । बाहुलकात् । अमति गच्छतीति, अम्बलः । रसविशेषो वा ॥

(१०९) मात्यन्तर्भवतीति माया । छलं मिथ्याजालो वा । छाति प्रकाशमिति छाया । प्रकाशावरणमुल्कोचक प्रतिविम्बो वा । शस्यते र्यस्तत् सस्यम् । क्षेत्रपक्षमश्वं गुणो वा बाहुलकात् अनितिजीवयतीत्यन्यः । इतरो वा ॥

(११०) सुनोत्यभिभवतीति सव्यम् । वामभागो वा ॥

(१११) या जायते यस्यां वा सा जाया पत्नी । ये विभावेति व्यवस्थितविभाषया पत्न्यां जाया नित्यमात्ममन्यत्र जन्यम् । निर्वादो युद्धं वा ॥

(११२) यगन्ता निपाताः । यो न हन्यते न हन्तीति वा स, अघ्न्यः । प्रजापालको वा । धातोरुपधातोपो हस्य घत्वं च । अघ्न्या गौर्वा । सन्दधाति यस्यां वेलायां सा सन्ध्या । आतो लोपः । सायंकालः प्रतिज्ञा वा । सम्यग्धाययन्ति परं ब्रह्म यस्यां सा सन्ध्या । इति तु स्त्रियां क्तिन्वित्यधिकारे, आतश्चोपसर्ग इत्यङ् । कन्यते दीप्यते काम्यते गच्छति वा सा कन्या । कुमारी वा । बध्यतेऽसौ बन्ध्या अप्रसूता वा । कौति शब्दयतीति कुड्यम् । भित्तिर्वा । धातोर्ङ्क् । मन्यते येन तन्मध्यम् । द्वयोरन्तरालं वा । नस्य धः । उह्यते यत्तद् बह्यम् । मनुष्यविशेषो वा । अहति व्याप्नोतीत्यहत्या । रात्रिर्वा । अहर्लीयतेऽस्त्रामिति व्युत्पत्त्यन्तरम् । पूर्वत्र धातोरनुगागमः । ऋषति गच्छतीति ऋथः मृगभेदो वा । कष्टे गच्छति शास्ति वा स कथ्यः । मर्द्यं वा । इत्यादि ॥

(११३) स्नाति शुचयतीति स्नावा । रसिको वा । स्नावानो । स्नावानः माद्यतीति मद्वा । कल्याणदातेश्वरो वा । पद्यन्ते यत्र स पद्वा । पन्था वा । ऋच्छतीत्यर्वा । अश्वो निन्द्यो वा । पिपर्त्तीति पर्वा । ग्रन्थिर्वा । शक्नोतीति शक्वा । हस्ती जा । स्त्रियां डौनेप्सो । शक्वरो । नदीछन्दी भेदो वा ॥

उणादिकोषः ॥

८७

श्रीङ्क्रुशिरुहिलिजिसृधृभ्यः कनिप् ॥ ११४ ॥ श्रीवा । क्रुश्वा ।
रुह्वा । जित्वा । जित्वा । सृत्वा । धृत्वा ॥ ११४ ॥

ध्याप्योः संप्रसारणं च ॥ ११५ ॥ धीवा । पौवा ॥ ११५ ॥

अदेर्धं च ॥ ११६ ॥ अष्वा ॥ ११६ ॥

प्र ईरशदोस्तुट् च ॥ ११७ ॥ प्रेतर्वा । प्रशत्त्वा । प्रेतर्वरी ।
प्रशत्त्वरी ॥ ११७ ॥

सर्वधातुभ्य इन् ॥ ११८ ॥ पचिः । तुण्डिः । बलिः । बटिः ।
मणिः । वल्लिः । यजिः । गण्डिः । तडिः । धाडिः । काशिः । बाशिः ।
घटिः । घटौ । यतिः । केलिः । मसिः । कोटिः । जटिः । कटिः ।
हलिः । हेलिः । पथिः । कलिः ॥ ११८ ॥

(११४) श्रेतेऽसौ श्रीवा । अजगरो वा । क्रोशतीति क्रुश्वा । शुगालो वा ।
रोहति बीजादुत्पद्यत इति रुह्वा । वृक्षो वा । जयतीति जित्वा । जयश्रीलः ।
चयति नाशयति क्षिपति निवसति गच्छति वा स चित्वा । वायुर्वा । सरतीति
सृत्वा । प्रजापतिर्वा । धारयतीति धृत्वा । व्यापको जगदीश्वरो वा । स्त्रियां जित्वरी
त्यादि बोध्यम् ॥

(११५) ध्यायतीति धीवा । कर्मकारो वा । स्त्रियां धीवरी । मत्स्याधानं पात्रम् ।
प्यायते वर्धतेऽसौ पौवा । स्थूलो वा । पौवरी तरुणौ ॥

(११६) अस्ति भक्षयतीति, अष्वा । मार्गो वा ॥

(११७) प्रेतर्वाऽसौ प्रेतर्वा । सागरो वा । प्रेतर्वरी । प्रशीयतेऽसौ प्रशत्त्वा सरुदो
वा । प्रशत्त्वरी नदी ॥

(११८) पचति येन स पचिः । अग्निर्वा । तुण्डति छिनत्तीति तुण्डिः । बलते
संवृणोतीति बलिः । महाराजो वा । बाटयति ग्रथ्नाति स बटिः । विभाजको वा
मणति शब्दयतीति मणिः । बहुमूल्यः पाषाणो वा । प्रशंसितो मणिर्मणिकः । तदेव
माणिक्यम् । बलहते प्रधानो भवतीति बलिहः । बलिहका नाम क्षत्रिया जनपदो
वा । यजतीति यजिः । संगन्ता होता वा । गण्डति स गण्डिः । वदनेकदेशो वा ।
ताडयतीति तडिः । पीडकः । धाडते विशेषेण हिनस्तीति ध्राडिः । पुष्पचयो वा
काश्यते दीप्यतेऽसौ काशिः । देशभेदो वा । तद्देशान्तर्गत्वाद्दाराणसी नगरो काशिः ।
काशी । तस्य देशस्य राजा काश्यः । वाश्यते शब्दयतीति वाशिः । कठभेदिनी वा ।
घटतेऽसौ घटिः । घटौ । यततेऽसौ यतिः । नियमधारी संन्यासी वा । केलति चलति

हृदिपिबिहृतिविदिद्धिदिकीर्त्तिभ्यश्च ॥ ११६ ॥ हरिः ।
पेधिः । रोहिः । वर्त्तिः । वेदिः । छेदिः । कीर्त्तिः ॥ ११६ ॥

इगुपधात् कित् ॥ १२० ॥ कृषिः । ऋषिः । रुचिः । शुचिः ।
लिपिः ॥ १२० ॥

भ्रमेः संप्रसारणं च ॥ १२१ ॥ भूमिः । भ्रमिः । १२१ ॥

क्रामितमिशतिस्तम्भामत इच्च ॥ १२२ ॥ क्रिमिः । कृमिः ।
तिमिः । शतिः । स्तिभिः । १२२ ॥

यस्यां सा केलिः । क्रीडा वा । मस्यति परिणमते स मसिः । मसी । पात्राज्जनं
वा । कुटतीति कोटिः । संख्यावरणमग्रभागो वा । बाहुलकाद् गुणः । जटति
संघातं करोतीति जटिः । जटाधारी वा । कटतीति कटिः । कटी । शरीरमध्यं वा ।
हलति येन विलिखतीति हलिः । कृषीवलः । कृषिसीधनं वा । हेलति विह्वं
बहु भाषत इति हेलिः । प्रहेलिः । यः पणायति व्यवहरति स पणिः । विपणिः ।
वणिजां वीथी वा । कलन्ते स्पृष्टमाना भाषन्ते यत्र स कलिः । कलहो विग्रहो वा ।
नन्दति यत्रेति नन्दिः । वृद्धिर्वा । इत्यादीन्यनेकान्युदाहरणानि सन्ति ॥

(११६) हरतीति हरिः । सर्पो मण्डूकोऽश्वः सिंहः सूर्यो वा । इगुपधात्
किदिति वक्ष्यते तद्वाधनार्थं पिष्यादीनां ग्रहणम् । तत्र हि कित्वाद् गुणनिषेधः
प्राप्तः स न स्यात् । पिनष्टि येन स पेधिः । वज्रो वा । रोहतीति रोहिः । व्रती वा ।
वर्त्तते सा वर्त्तिः । दीपोपकरणं वा विद्यते या सा वेदिः । यज्ञभूमिर्वा छिनत्तीति छेदिः ।
वर्धकिश्लेष्ता वा । कीर्त्यते संशब्दयते सा कीर्त्तिः । पुण्यं यशो वा ॥

(१२०) कृष्यते विलेख्यते या सा कृषिः । खेतीति प्रसिद्धा । ऋषति गच्छति
प्राप्नोति जानाति वा स ऋषिः । मन्त्रार्थद्रष्टा वा । रुच्यते सा रुचिः । दीप्तिर्वा ।
शुच्यतीति शुचिः । शुद्धिर्वा । लिप्यतीति लिपिः । लेखो वा बाहुलकात् । बत्वे लिभिः ।
इत्यपि लिभिं करोतीति लिबिकरः । लिप्यर्थे एव । तूलने निष्कर्षतीति तूलिः ।
तूली । कूर्चिका दध्यादिना सह पक्वः क्षीरबिकारो वा । इत्यादि ॥

(१२१) भ्राम्यतीति भूमिः । वायुर्वा । बाहुलकात् । भ्रमिरित्यपि सिद्धम् ॥

(१२२) क्राम्यति पादान् विक्षिपतीति क्रिमिः । क्षुद्रजन्तुर्वा । संप्रसारणानुवृत्तिः
कमिरित्यपि । ताम्यत्याकाङ्क्षतीति तिमिः । मृतस्य भेदो वा । शतिस्तम्भौ सौत्री
धातू । शितिः कृष्णः । शुक्लो वा । स्तम्भनातीति स्तिभिः । समुद्रो वा ॥

उणादिकोषः ॥

८६

मनेरुच्च ॥ १२३ ॥ मुनिः । १२३ ॥

वर्णवर्लिश्चाहिरण्ये ॥ १२४ ॥ बलिः । १२४ ॥

वसिष्वपियजिराजिब्रजिसदिहनिवाशिवादिवारिभ्य इङ् ॥ १२५ ॥
 वासिः । वापिः । याजिः । राजिः । ब्राजिः । सादिः । निघातिः ।
 वाशिः । वादिः । वारिः । १२५ ॥

नहो भञ्ज ॥ १२६ ॥ नाभिः । १२६ ॥

कृषेष्टद्विष्कृन्दसि ॥ १२७ ॥ कौर्षिः । १२७ ॥

श्रः शकुनौ ॥ १२८ ॥ शारिः । शारिका । १२८ ॥

कृञ् उदीचां कारुषु ॥ १२९ ॥ कारिः । १२९ ॥

(१२३) किदित्येव । रुच्यते जानातीति मुनिः । मननशीलः । मुनिरियं ब्राह्मणौ ।
 ब्रह्मादित्वान् मुनी । मुनेभ्यः कर्म वा मौनम् ॥

(१२४) वर्णिः सौत्रो धातुः वर्णयति स बलिः । राजकारः सत्कारसामग्री
 शरीराङ्गं वा । हिरण्ये तु वर्णिः सुवर्णम् ॥

(१२५) वसत आच्छादयति वसति वा स वासिः । क्तेदनवस्तु वा । वपन्ति
 यन्नेति वापिर्वापो वा । जलाशयभेदी वा । यजतीति याजिः । यष्टा वा । राजते
 दौष्यतेऽसौ राजिः । राजौ । पंक्तिर्वा । राजीवंपद्मम् । व्रजतीति ब्राजिः । वायुसमूहो
 वा । सीदतीति सादिः । सारथिर्वा । हन्ति यथा सा घातिः । निघातिर्लोहघाता
 धारा । वाश्र्यते शब्दयतीति वाशिः । अग्निर्वा । वादयति व्यक्तमुच्चारयति स वादिः ।
 विहान् वा । वारयति निवारयतीति वारिः । गजबन्धनौ शृङ्खला वा । जले
 नपुंसकम् । वारि । बाहुलकात् । हरतीति हारिः । पथिकसंसतिर्वा । संप्रहारिः ।
 योद्धा । खटति काङ्क्षतीति खाटिः । शुष्कव्रणस्थानं वा ॥

(१२६) नहति दुष्टं नाडोर्वा बध्नातीति नाभिः । चन्द्रियः प्राण्यङ्गं वा । नाभौ डोष् ।

(१२७) कर्षत्याकर्षतीति कौर्षिः । अग्निर्वा । लोके तु कृषिः ॥

(१२८) श्रुणाति हिनस्तीति शारिः पक्षी । स्त्री शारिका । शुकशारिकमिति
 पक्ष एकवद्भावः । शारीन् हन्तीति शारिका वा । शकुनेरन्यत्र शरिर्हिंस्रः । कपिलका-
 दित्वात्त्वम् । शलिः । अपिशलिर्मुनिविशेषस्तस्यापत्यमापिशलिः । बाह्वादित्वादिङ् ॥

(१२९) करोतीति कारिः । शिल्पी । शिल्पिनोऽन्यत्र करिः ॥

जनिषसिभ्वासिण् ॥ १३० ॥ जनिः । वासिः ॥ १३० ॥

अज्यतिभ्यां च ॥ १३१ ॥ आजिः । आतिः । १३१ ॥

पादे च ॥ १३२ ॥ पदाजिः । पदातिः । १३२ ॥

अशिपणाय्योरुडायलुकौ च ॥ १३३ ॥ राशिः । पाणिः । १३३ ॥

वातेर्डिच्च ॥ १३४ ॥ विः । १३४ ॥

प्रे हरतेः कूपे ॥ १३५ ॥ ग्रहिः । १३५ ॥

नौ व्यो यलोपः पूर्वस्य च दीर्घः ॥ १३६ ॥ नौविः । १३६ ॥

समाने ख्यः स चोदात्तः ॥ १३७ ॥ सखा । १३७ ॥

आडि अहिनिभ्यां ऋस्वञ्च ॥ १३८ ॥ अश्विः । अहिः ॥ १३८ ॥

(१३०) जायतेऽसौ जानिः । जननं वा । षसति भञ्जयतीति वासिः । अग्निर्वा । बाहुलकात् शल्यते प्राप्यतेऽसौ शालिः । ब्रौह्मयो वा । पलति गच्छतीति पाणिः । खड्गादेरग्रभागो वा । प्रत्ययान्तरकरणं स्वरार्थम् ॥

(१३१) अजन्ति क्षिपन्ति शस्त्रादिकं यत्र स आजिः । संग्रामो वा । अतति निरन्तरं गच्छतीति, आतिः । तित्तरिभेदो वा । शोभनः—आतो स्वाती नक्षत्रम् ॥

(१३२) पदभ्यामजत्यतति वा स पदाजिः । पदातिः । पदगः । पादस्य पदाज्यातिः सूत्रेण पदादेशः ॥

(१३३) अशेरुट् पणायते रायलुक् । अश्रुते व्याप्नोतीति राशिः । समूहो वा । पणायति व्यवहरति येन स पाणिः । हस्तो वा ॥

(१३४) वाति वायुवद्गच्छतीति विः पक्षी वा । डित्त्वादाकारलोपः । अटति वयोऽस्यामित्यटविर्नगरी । पदस्य विः । पदवी ॥

(१३५) इण्—डित् । प्रहरति जलमस्मात् स ग्रहिः कूपो वा । कूपादन्यत्र हरिः ॥

(१३६) पूर्वस्योपसर्गस्य दीर्घः । निवीयते संव्रियते सा नौविः । नौवी । मूलधनं दुकूलबन्धनं वा ॥

(१३७) समानं ख्यातीति सखा । सखायौ । सखायः । मितं सहायो वा ॥

(१३८) आश्रयति तत्रेति, अश्विः । कोणो वा । आहन्तीति, अहिः । मेघः सर्पो वा । अत्राहुःपसर्गस्यैव ऋस्त्वम् ॥

उखादिकोषः ॥

८१

अच इः ॥ १३६ ॥ रविः । कविः । पविः । अरिः । अलिः ॥ १३६ ॥

खनिकष्यज्यसिर्वसिर्वानिषनिध्वनिग्रन्थिचरिभ्यश्च ॥ १४० ॥

खनिः । कषिः । अजिः । असिः । वसिः । वनिः । सनिः । ध्वनिः ।
ग्रन्थिः । चरिः ॥ १४० ॥

वृतेऽक्षन्दसि ॥ १४१ ॥ वर्त्तिः । ॥ १४१ ॥

भुजेः क्तिञ्च ॥ १४२ ॥ भुजिः ॥ १४२ ॥

कुट्टृशृपृकुटिभिदिच्छिदिभ्यश्च ॥ १४३ ॥ किरिः । गिरिः । शिरिः
पुरिः । कुटिः । भिदिः । छिदिः ॥ १४३ ॥

(१३६) अजन्ताद्वातोः प्रत्ययः । लुनाति छिनत्तीति लविः । छिदको लोहो वा । पुनातीति पविः । वज्रं ह्यैरकं वा । तरति येन स तरिः । वस्त्रादिस्थापनभाण्डं वा । स्त्रिधां तरौ । रौतीति रविः । सूर्यो वा । कौति शब्दयत्युपदिशति स कविः । मेधावो विद्वान् क्रान्तदर्शनो वा । स्त्रिधां कवो । ऋच्छति प्राप्नोति परपदार्थानित्यरिः । शत्रुर्वा । कपिलकादित्वाह्वये । अलिः । अमरो वा । नखेनातिक्रामतीति नखयति तस्मात् । नखिः । सूचयतीति सूचिः ॥ इत्यादि ॥

(१४०) खनति येन खन्यते यत्रेति वा स खनिः । धनस्थानं वा । बाहुलकादोर्ध्वत्वे खानिरित्यपि । कषति हिनस्तीति कषिः । हिंसको वा अनक्ति व्यनक्ति कार्यमित्यञ्जिः । प्रेषणकर्त्ता । डीष् । अञ्जी मङ्गलार्थः । अस्यति क्षिपत्यनेनेत्यसिः खड्गो वा । वस्तु आचक्षादययनेनेति वसिः । वस्त्रं वा । वनति संभजतीति वनिः । अग्निर्वा । धान्यवनिर्धान्यराशिः वन्यते याच्यत इति वनिः । तं वनि याचनमिच्छतीति वनीयति तदन्ताण्युल् । वनीयकः । प्रार्थकः । सनोति ददातीति सनिः । अभ्येषणं वा । ध्वन्यत उच्चार्यते स ध्वनिः । शब्दो वा । ग्रन्थयति समुदेति स ग्रन्थिः पर्व । चरतीति चरिः । पशुर्वा ॥

(१४१) वर्त्तते तत्र येन वा स वर्त्तिः । योगक्रिया साधनद्रव्यं मार्गो वा ॥

(१४२) भुनक्ति पालयति भक्षयति वा स भुजिः । अग्निर्वा ॥

(१४३) क्तिदिति वर्त्तते । किरतीति किरिः । वराहो वा । गिरति गृणाति वा स गिरिः । गोत्रमक्षिरोगः पर्वतो मेघो वा शृणातीति शिरिहन्ता । पिपत्तीति पुरिः नगरं नदी वा । कुटतीति कुटिः कुटी । शाला वा । भिनत्ति येन स भिदिः । वज्रं वा । छिनत्त्यनेन स छिदिः । परशुर्वा बहुलवचनात् । तरति प्लवतेऽसौ तित्तिरिः । पक्षिभेदो वा । तृधातोः प्रत्ययः स च कित् सन्वत्कार्यमभ्यासस्य तुगागमश्च ॥

कुण्डिकम्प्योर्नलोपश्च ॥ १४४ ॥ कुठिः । कपिः ॥ १४४ ॥
 सर्वधातुभ्यो मनिन् ॥ १४५ ॥ कर्म । चर्म । भस्म । जन्म ।
 शर्म । हेम । श्लेष्मा । तर्म । स्थाम । दाम । छद्म । सुत्रामा ॥ १४५ ॥
 वृंहेर्नोऽच्च ॥ १४६ ॥ ब्रह्म ॥ १४६ ॥
 अशिशकिभ्यां छन्दसि ॥ १४७ ॥ अश्मा । शक्मा । १४७ ॥
 हृमृधृस्त्वृभ्य इमनिच् ॥ १४८ ॥ हरिमा । भरिमा । धरिमा ।
 सरिमा । स्तरिमा । शरिमा । १४८ ॥
 जनिमृङ्भ्यामिमनिन् ॥ १४९ ॥ जनिमा । मरिमा । १४९ ॥

(१४४) कुण्डति गतिं प्रतिहन्तीति कुठिः । पर्वतो वृक्षो वा । कम्पतेऽसौ
 कपिः वानरो वर्णभेदो वा । कपिवर्णमस्यास्तीति कपिशूः । कपिलवर्णः । लोमादि-
 पाठादत्र मत्वर्थीयः शप्रत्ययः ॥

(१४५) क्रियते तत् कर्म क्रिया वा । अर्चर्चादित्वादुभयलिङ्गः कर्मशब्दः ।
 कर्माणं कुरुते शुभम् । चरति गच्छति येन तच्चर्म । प्रसिद्धम् । भसितं दीपितमिति
 यत्तदभस्म । जायते यत्र तज्जन्म । उत्पत्तिः । शृणातीति शर्म । सुखं गृहं वा ।
 हिनोति वर्धते येन तत्, हेम । सुवर्णं वा । श्लिष्यतीति श्लेष्मा । कफोद्भावी वा ।
 श्लेष्माऽस्यास्तीति पामादित्वान्मत्वर्थे नः प्रत्ययः । श्लेष्मणः । सिध्मादित्वात् श्लेष्मलः
 तरतीति तर्म यूप्राग्रं वा । तर्मणी । तर्माणि । तिष्ठति येन तत् स्थाम । बलं वा ।
 स्थामनी । ददातीति दाम । स्रग्वा । छादयतीति छद्म । माया वा । इस्मन्निति
 ऋस्वत्वम् । सुष्ठु त्रायत इति सुत्रामा । ओषति दहतीति, जष्मा । अन्येषामपीति
 दीर्घे । जष्मा । औष्मर्त्तुर्वायो वा ॥

(१४६) वृंहति वर्धते तद् ब्रह्म । ईश्वरो वेदस्तत्वं तपो वा ॥

(१४७) अश्नात्यश्नुते व्याप्नोति वा स, अश्मा । मेघः पाषाणो वा । भाषायामपि
 दृश्यते । अश्मानं दृषदं मन्ये । शक्नोतीति शक्मा सूर्यो वा ॥

(१४८) छन्दसीति वर्त्तते । हरति सह्रिमा । कालो वा । भर्तुं योग्यो भरिमा ।
 कुटुम्बं वा । ध्रियत इति धरिमा । रूपं वा । सरतीति सरिमा । वायुर्वा । स्त्रीर्यत
 आच्छादयत इति स्तरिमा । तल्पं वा । शृणातीति शरिमा । प्रसवो वा ॥

(१४९) छन्दसीत्यनुवर्त्तते । जायत इति जनिमा जन्म । म्रियत इति मरिमा
 मृत्युः ॥

उणादिकोषः ॥

६३

वेजः सर्वत्र ॥ १५० ॥ वेमा । १५० ॥

नामन्सौमन्व्योमन्रोमन्लोमन्पाप्मन्ध्यामन् ॥ १५१ ॥

मिथुने मनिः ॥ १५२ ॥ सुशर्मा । सुधर्मा । १५२ ॥

सातिभ्यां मनिन्मनिणौ ॥ १५३ ॥ साम । आत्मा । १५३ ॥

हनिमशिभ्यां सिकन् ॥ १५४ ॥ हंसिका । मक्षिका । १५४ ॥

कोररन् ॥ १५५ ॥ कवरः । १५५ ॥

गिर उडच् ॥ १५६ ॥ गरुडः । १५६ ॥

इन्देः कमिन्नलोपश्च ॥ १५७ ॥ इदम् । १५७ ॥

कायतेर्डिमिः ॥ १५८ ॥ किम् । १५८ ॥

(१५०) वयति वस्त्राणि येन स वेमा । तन्तुवायदण्डः । वस्त्रनिर्माणसामग्री वा । सर्वत्र वचनाच्छन्दसोति निवृत्तम् ॥

(१५१) सप्तमी मनिनन्ता निपात्यन्ते । स्थायतेऽभ्यस्यतेयेन तत् नाम संज्ञा । स्वार्थे वार्त्तिकेन धेयट् । नामैव नामधेयम् । सिनोति वध्नातीति सौमा । अवधिर्वा । व्ययति संवृणोतीति व्योम । अन्तरिक्षं वा । रौति शब्दयतीति रोम । लूयते छिद्यते तल्लोम । गात्रकेशा वा । पिबतीति पाप्मा । किल्बिषं वा धातोः पुक् । ध्यायते स ध्यामा परिमाणं तेजो वा । बाहुलकात् । यक्षयति पूजयतीति यक्ष्मा । राजरोगो वा । सुवतिप्रेरयतीति सोमा । चन्द्रो वा । हूयतेऽसौ होमा । आहुतिर्वा । दधाति यद्यत्र वेति धास स्या तेजो वा ॥

(१५२) यत्रोपसर्गो धातुक्रियया सम्बद्धस्तन्किथुनम् । तस्मिन् सत्युक्तेभ्यो वक्ष्यमाणेभ्यश्च धातुभ्यो मनिः प्रत्ययः स्यान्नतु मनिन् स्वरभेदार्थो नियमः । सुष्ठु शृणातीति सुशर्मा । राजविशेषो वा । सुधरतीति सुधर्मा । इत्यादि ॥

(१५३) स्यति कर्माणि समापयतीति साम वेदभेदो वा । अतति निरन्तरं कर्मफलानि प्राप्नोति व्याप्नोति वा स आत्मा । आत्मने हितमात्मनो नम् ॥

(१५४) हन्तीति हंसिका । हंसस्त्री वा । मशति शब्दयति रोषं करोति वा सा मक्षिका । प्रसिद्धा जातिर्वा ॥

(१५५) कौत्युपदिशतीति कवरः । पाठको वा । केशविन्यासः कवरी । अन्यत्र कवरा कन्या पाठिकेत्यर्थः ॥

(१५६) गिरति निगलतीति गरुडः । पक्षिभेदो वा ॥

(१५७) इन्दति परमैश्वर्यहेतुर्भवतीति, इदम् । प्रत्यक्षविषयबोधकः सर्वनाम-संज्ञको वा ॥

सर्वधातुभ्यः ञ् ॥ १५६ ॥ वस्त्रम् । अस्त्रम् । छत्रम् । १५६ ॥
 भ्रष्टिजगमिनमिहनिविश्यशां वृद्धिश्च ॥ १६० ॥ आङ् ।
 गान्त्रम् । नान्त्रम् । हान्त्रम् । वेष्ट्रम् । आष्ट्रम् । १६० ॥
 दिवेद्युञ्च ॥ १६१ ॥ द्यौचम् ॥ १६१ ॥
 उषिखनिभ्यां कित् १६२ ॥ उष्ट्रः । खात्रम् ॥ १६२ ॥
 सिविमुच्योष्टेरु च ॥ १६३ ॥ सूत्रम् । मूत्रम् ॥ १६३ ॥
 अमिचिमिशसिभ्यः क्रः ॥ १६४ ॥ अन्त्रम् । चित्रम् । मित्रम् ।
 शस्त्रम् ॥ १६४ ॥
 पुवो ऋस्त्रञ्च ॥ १६५ ॥ पुत्रः ॥

(१५८) कायति शब्दयतीति किम् । प्रश्नाद्यर्थे वा ॥

(१५८) वस्त आच्छादयत इति वस्त्रम् । अस्थति क्षिपतीति, अस्त्रम् । छादयति घर्मादिकमपवारयतीति छत्रमिति प्रसिद्धम् । इक्षन्त्राक्षितिसूत्रेण ऋसादेशः । पतति धागच्छति येन वा तत्पक्षमावाहनं वा । राजतेऽसौ राष्ट्रः राष्ट्रं राज्यं देशो वा । जातिविशेषो वा । अन्येपि गच्छत्यनया सा गन्त्री । महच्छ कटं वा । पिबत्यनेन तत् पात्रम् । पाति रक्षतीति पात्रः सज्जनो वा । दशति यया सा दंष्ट्रा दन्तो वा । इत्यादि ॥

(१६०) भृञ्जति यजेति आङ् । अम्बरोषो वा । गच्छति ये न तद्गान्त्रम् । शकटं वा । नमति येन तन्नान्त्रम् । स्तोत्रं वा । हन्यते तत् हान्त्रम् । मरणं वा । विशन्ति यजेति वेष्ट्रम् । लोको वा । अश्नुते व्याप्नोतीति आष्ट्रम् । आकाशो वा ॥

(१६१) वृद्धिरित्यनुवर्त्तते । दीव्यति द्योतते प्रकाशते तद् द्यौचम् ॥

(१६२) ओषति दहत्युष्ट्रः । पशुजातिभेदो वा । खन्यते तत् खात्रम् । खनित्रम् । जलाधारविशेषो वा । जनसनखनामित्यात्वम् ॥

(१६३) सौव्यति येन यदर्थं बध्नाति वा तत् सूत्रम् । तन्तुः शास्त्रैकादेशो वा । मुच्यते यस्तत् मूत्रम् । प्रस्त्रावो वा ॥

(१६४) अमति जानाति प्राप्नोति येन तत् अन्त्रम् । उदरनाडी वा । चीयते तत् चित्रम् । चित्रा नक्षत्रं वा । चैत्रो मासः । मिनोति माग्यं करोतीति मित्रम् । सुहृदा । नित्यं नपुंसकम् । क्वचित् पुंस्त्रिङ्गो वा । शत्रो मित्र इत्यादिषु । अयं मित्रम् । इयं मित्रम् । शोभनानि मित्राण्यस्याः सन्तीति सुमित्रा तस्या अपत्यं सौमित्रिः । बाह्वादित्वादित् । शंसति हिनस्तीति येन तत् शस्त्रम् । आयुधं वा ॥

(१६५) पुनाति पवित्रं करोतीति पुत्रः । आत्मजो वा ॥

उणादिकोषः

६५

स्थायतेर्ङट् ॥ १६६ ॥ स्त्री ॥ १६६ ॥

गुधृवीपचिवचियमिसदिक्षदिभ्यः स्त्रः ॥ १६७ ॥ गोत्रम् ।
गोत्रम् । गोत्रा । धर्वम् । वेत्रम् । पक्त्रम् । वक्त्रम् । यन्त्रम् । सत्रम् ।
क्षत्रम् ॥ १६७ ॥

हुयानाश्रुभसिभ्य स्त्रन् ॥ १६८ ॥ होत्रम् । यात्रा । मात्रा ।
श्रोत्रम् । भस्त्रा ॥ १६८ ॥

गमेरा च ॥ १६९ ॥ गात्रम् ॥ १६९ ॥

दादिभ्यश्छन्दसि ॥ १७० ॥ दात्रम् । पात्रम् ॥ १७० ॥

भूवादिगृभ्यो णित्रम् ॥ १७१ ॥ भावित्रम् । वादित्रम् ।
गारित्रम् ॥ १७१ ॥

(१६६) स्थायति शब्दयति गुणान् गृह्णाति वा सा स्त्री । प्रसिद्धा भार्या वा ॥

(१६७) गवते शब्दयत इति गोत्रम् । नामवंशो वा । गोत्रा पृथिवी । धर-
तीति धर्वम् । गृहं वा । वेति गच्छतीति वेत्रम् । लताविशेषो वा । पचति येन
यत्र वा तत् पक्त्रम् । गार्हपत्यं वा । वक्ति येन तद् वक्त्रम् । मुखं वा । यच्छति उप-
रमति येन तद्यन्त्रम् । कलाविशेषो वा । सौदन्ति यत्रेति सत्रम् । यज्ञो वा । सतः
सत्पुरुषान् त्रायते तत् सत्रमिति व्युत्पत्त्यन्तरम् । क्षद सौत्रो धातुः । क्षदति रक्ष-
तीति क्षत्रम् । वर्णभेदो वा । क्षतात्रायत इत्यपि ॥

(१६८) ह्रयत इति होत्रं होमः । यायत इति यात्रा गमनं वा । मातीति
मात्रा । मानं भूषणं वा । श्रूयतेऽनेन तत् श्रोत्रम् । कर्णं वा । बिभस्ति दीप्यते यया
सा भस्त्रा । अग्निज्वलनी वा ॥

(१६९) गच्छति चेष्टतेऽनेनेति गात्रम् । अवयवः शरीरं वा ॥

(१७०) दाति लुनाति तत् दात्रम् । धान्यादिहोदनसाधनं वा । पिबत्यने-
नेति पात्रम् । योग्यो भाजनं वा । पूर्वत्रापि पात्रमिति साधितम् । तत्र प्रत्ययस्य
षित्वात्पात्री । ब्राह्मणीत्यपि साधितम् । क्षयति नश्यति निवासहेतुर्भवतीति क्षेत्रम् ।
केदारः कलत्रं वा । एवमन्येपि शब्दा द्रष्टव्याः ॥

(१७१) भवतीति भावित्रम् । लोकत्रयी वा । वाचते तद्वादित्रम् । तूर्यादिर्वा ।
गौर्यते भक्ष्यते तद् गारित्रम् । ओदनो वा ॥

चरेवृते ॥ १७२ ॥ चारित्रम् ॥ १७२ ॥

अशित्वादिभ्य इत्वौ ॥ १७३ ॥ अशितम् । वहितम् ।
धरित्वौ । त्वौचम् । वरुत्वम् ॥ १७३ ॥

अमेर्द्विषति चित् ॥ १७४ ॥ अमितः ॥ १७४ ॥

आः समिग्निकषिभ्याम् ॥ १७५ ॥ समया । निकषा ॥ १७५ ॥

चितेः कणः कश्च ॥ १७६ ॥ चिक्कणम् ॥ १७६ ॥

सूचेः स्रान् ॥ १७७ ॥ सूक्ष्मम् ॥ १७७ ॥

पातेडुम्सुन् ॥ १७८ ॥ पुमान् ॥ १७८ ॥

रुचिभजिभ्यां किष्यन् ॥ १७९ ॥ रुचिष्यम् । भुजिष्यः ॥ १७९ ॥

(१७२) चरतीति चारित्रम् । वृत्तान्तं समाचारी वा । इत्त्वच्प्रत्यये चरितं
सुशीलम् ॥

(१७३) अश्यादिभ्यः इत्त्वः अर्धनुते व्याप्नोतीति अशितम् । चरुर्वा । कटतीति
कटितम् । कवचभेदो वा । वहति येन तद्वहितम् । वाहनं वा । बध्नातीति बधि-
त्वम् । कामो वा । धरतीति धरित्वौ । पृथिवौ वा । त्वादिभ्य उत्रः । त्रायतेयेन
तत् त्वौत्वम् । प्रहारो वा । लुनाति छिनति येन तल्लोचम् । चीरचिह्नं वा । हृषा-
तीति वरुत्वम् । प्रावरणं वा ॥

(१७४) शत्रौ वाच्येऽमेरित्रः । अमति गच्छतीति अमितः । शत्रुः ॥

(१७५) समेतीति समया । निकषति हिनस्तीति निकषा । समीपवाचकौ वा ।
स्वरादिपाठादनयोरव्ययत्वम् । बाहुलकाद्दीव्यतीति दिवा । दिनं वा । दुष्यतीति
दोषा । रात्रिर्वा । अनयोरपि तत्रैव पाठादव्ययत्वम् । स्वदते स्वादुक्रियये या सा
स्वधा । न्यायेनैश्वर्यक्रिया दृष्टिर्वा । धातीर्दस्य धः ॥

(१७६) चेतति जानाति येन तत् चिक्कणम् । स्निग्धं वा ॥

(१७७) सूचयति पेशुन्यं करोतीति सूक्ष्मम् । अत्यल्पं वा ॥

(१७८) पाति रचतीति । पुमान् । पुमांसौ । पुमांसः । असुडादिकार्यम् ।
शोभनः पुमान् यस्याः सा सुपुंसौ । असुड उगित्वान् ङीप् ॥

(१७९) रोचते तत्, रुचिष्यम् । इष्टं वा । भुनक्तीति भुजिष्यः । दासी वा ॥

उणादिकोषः ॥

६७

वसेस्तिः ॥ १८० ॥ वस्तिः ॥ १८० ॥
 सावसेः ॥ १८१ ॥ स्वस्तिः ॥ १८१ ॥
 वौ तस्तेः ॥ १८२ ॥ वितस्तिः ॥ १८२ ॥
 पदिप्रधिभ्यां नित् ॥ १८३ ॥ पत्तिः । प्रधितिः ॥ १८३ ॥
 दृणातेर्ऋस्वः ॥ १८४ ॥ दृतिः ॥ १८४ ॥
 कृतृकृपिभ्यः कौटन् ॥ १८५ ॥ किरौटम् । तिरौटम् ।
 कृपौटम् ॥ १८५ ॥
 रुचिवचिकुचिकुटिभ्यः कितच् ॥ १८६ ॥ रुचितम् । उचि-
 तम् । कुचितम् । कुटितम् ॥ १८६ ॥

(१८०) वस्त आच्छादयति सा वस्तिः । वसनस्य दशा कोणो नाभिरधीभागी
 वा । बाहुलकात् । शास्ति शिञ्चत इति शास्तिः । राजदण्डो वा । यजतौति यष्टिः
 यष्टी वा । काष्ठदण्डो वा । अस्यते क्षिप्यते या सा, अस्तिः । अगं वृक्षमस्यत्युत्पाटयति
 स, अगस्तिः । मुनिर्वा । तस्यापत्यमागस्त्यः । शकन्धादित्वाद्वा पररूपम् । पुलं
 महत्वमसते गच्छति प्राप्नोतीति पुलस्तिः । ऋषिर्वा । तस्यापत्यं पौलस्त्यः । गभ-
 मन्धकारमस्यतीति गभस्तिः किरणो वा । दूयते परितापयतीति दूतिः । दूती वा ।
 इतस्ततः समाचारज्ञापिका स्त्री वा ॥

(१८१) सुष्ठु, अस्ति वर्त्तत इति स्वाती कल्याणं वा । बहुलषचनाद् भूभा-
 वनिषेधः । स्वरादित्वादव्ययत्वं च ॥

(१८२) विशेषेण तस्यत्युपक्षिपति वा सा वितस्तिः । हादशाङ्गुलं
 परिमाणं वा ॥

(१८३) पद्यते गच्छत्यसौ पत्तिः । पदातिः पुरुषो वा । प्रथ्यते या सा प्रधितिः ।
 प्रथ्यातिर्वा । तितुत्रेति सूत्रेऽग्रहादीनामिति वार्त्तिकेनेट् ॥

(१८४) दीर्यतेऽसौ दृतिः चर्ममयं पात्रं वा ॥

(१८५) किरति विचिपतीति किरौटम् मुकुटं शिरोवेष्टनं वा । तरतीति
 तिरौटम् । शिरोवेष्टनं लोधो वा कल्पतेऽसौ कृपौटम् । कुचिरुदकं वा । बाहुलका-
 दन् लत्वाभावः ॥

(१८६) रोचतेतत्, रुचिरम् । मिष्टं वा । वक्तुं योग्यमुचितम् । योग्यं वा । कोचति
 यश्चतारं करोतीति कुचितम्, परिमितम् वा । कुटतीति कुटितम् कुटिलं वा ॥

कुटिकुषिभ्यां कुम्भलन् ॥ १८७ ॥ कुट्मलम् । कुम्भलम् ॥ १८७ ॥
 कुषेर्लश्च ॥ १८८ ॥ कुल्मलम् ॥ १८८ ॥
 सर्वधातुभ्योऽसुन् ॥ १८९ ॥ चेतः । सरः । सदः ॥ १८९ ॥
 रपेरत एच्च ॥ १९० ॥ रेपः ॥ १९० ॥
 अशेदेवने युट् च ॥ १९१ ॥ यशः ॥

(१८७) कुटतीति कुड्मलम् मुकुलम् (फूलती हुई कली) इतिप्रसिद्धम् ।
 कुष्णाति निष्कर्षतीति कुम्भलम् । पर्णं वा ॥

(१८८) कुस्मातीति कुल्मलम् । पापं वा ॥

(१८९) वर्चते दीप्यतेऽसौ वर्चः । तेजः पुरीषं वा । रचतीति रचः । पालको
 दुष्टो वा । प्रज्ञादित्वाद्दणि स एव राक्षसः । रुणद्धि येन स रोधः । तटो वा । चेतति
 जानाति येन तत्, चेतः । चित्तं वा । सरन्ति गच्छन्त्यपि यत्र तत् सरः । तडागो
 वा । स्त्रीत्वविवक्षायां गौरादित्वात्सरसौ महासरो वा । सरस्वान् समुद्रः । सरोवि-
 ज्ञानमुदकं वा विद्यतेऽस्यां सा सरस्वती वाक् नदी वा । रोदतीति रोदः । गौरादि-
 त्वादोदसौ द्यावापृथिव्यौ वा । वेति गच्छतीति वयः कालकृताऽवस्था वा । अथवा
 वेति खादतीति वयो वय एव वायसः काकः । प्रज्ञादित्वाद्दण् । सीदन्त्यत्रेति सदः
 सभा वा । एति प्राप्नोतीति, अयः । लोहं वा । अयः कामयतेऽसावयस्कान्तश्चुम्बक
 मणिः । अनिति जीवति येनेति, अनः । ओदनं पक्वान्नं वा । अनो महत्सम्पद्यते
 यत्र तन्महासनम् । पाकस्थानम् । समासान्तष्टच् । ताम्यति काङ्क्षति येन तत्
 तमः । गुणः क्षेपोरात्रिरन्धकारो वा । तमश्चोऽच्प्रत्ययान्तोऽदन्तोऽपि दृश्यते ।
 महति पूजयति पूज्यो भवति वेति महः । महद्वा । महसी । महसि । अच्प्रत्यये
 ऽकारान्तोऽपि । सहते यत्रेति सहः । बलं मार्गशीर्षो वा । सहसा बलेन सह प्रवर्तते
 स साहसिको दस्युर्दुष्टकर्मा वा । सहो बलं विद्यते यत्रेति सहस्यः पौषो मासः ।
 तपति दुःखो भवति तप्यते समर्थो वा भवति येन तत् तपः । धर्मसेवनं माघमासी
 वा । तपसि साधुस्तपस्यः फागुनो मासः । ग्रीष्मेऽकारान्तस्तपश्चः । मिमीति
 येन समाः । मासो वा । इत्यादि ॥

(१९०) रप्यत उच्यत इति रेपः । अवद्यं वचो वा । बहुलवचनादन्यत्रापि ।
 पौयते तत् पयः । उदकं दुग्धं वा । पयोऽस्या अस्तीति पयस्विनी गौः । पयस्वी
 तडागः । विनिः । धातोरीत्वम् । पुनर्गुणेशत्ययादेशः ॥

(१९१) अश्यते दीप्यते औडादि क्रियते येन तत्, यशः । कीर्तिर्वा ॥

उणादिकोषः ॥

६६

उब्जेर्वले बलोपश्च ॥ १६२ ॥ ओजः ॥ १६२ ॥

श्वेः सम्प्रसारणं च ॥ १६३ ॥ शवः ॥ १६३ ॥

अयतेः स्वाङ्गे शिरः किञ्च ॥ १६४ ॥ शिरः ॥ १६४ ॥

अत्तेरुच्च ॥ १६५ ॥ उरः ॥ १६५ ॥

व्याधौ शुट् च ॥ १६६ ॥ अर्शः ॥ १६६ ॥

उदके नुट् च ॥ १६७ ॥ अर्णः ॥ १६७ ॥

इण आगसि ॥ १६८ ॥ एनः ॥ १६८ ॥

रिचेर्धने विच्च ॥ १६९ ॥ रेक्णः ॥ १६९ ॥

चायतेरन्ने ऋस्वश्च ॥ २०० ॥ चनः ॥ २०० ॥

वृङ्शीङ्भ्यां रूपस्वाङ्गयोः पुट् च ॥ २०१ ॥ वर्षः ॥ २०१ ॥

(१६२) उजति कोमलो भवतीति, ओजः । पराक्रमो वा । ओजसा वर्तते, औजसिकः । ठक् ॥

(१६३) श्वयति गच्छतीति शवः । मृतकशरीरं वा । बाहुलकात् । वहति यत इति जधः । गवादेर्दुग्धस्थानं वा । धातोः सम्प्रसारणे कृते दीर्घत्वं धकारश्चा-न्तादेशः घट इवोधो यस्याः सा घटोऽनी कुण्डोऽनी । गौर्महिषी वा ॥

(१६४) औयत आऔयने तत् शिरः । मस्तकम् । शिरसी । शिरांसि ॥

(१६५) स्वाङ्ग इत्यनुवर्तते । ऋच्छति प्राप्नोति येन तत्, उरः । हृदयस्थानं वा । पिच्छादित्वादिलच् । बहूरोऽस्यास्तीत्युरसिलः ॥

(१६६) ऋच्छति प्राप्नोति दुःखं येन तत्, अर्शः । गुदरोगो वा । अर्शोऽस्या-स्तीत्यर्शसः पुमान् । अर्श आदित्वादच् ॥

(१६७) अर्सेरित्येव । ऋच्छति गच्छतीत्यर्णो जलम् अर्णोऽस्मिन्नस्तीत्यर्णवः समुद्रः । वप्रत्यये सलोपः ॥

(१६८) ईयते प्राप्यते दुःखमनेन तदेनः पापं वा ॥

(१६९) रिणक्ति व्ययं करोति यत् तत् रेक्णः । सुवर्णं वा । घित्वाकृतम् ॥

(२००) चायते पूज्यतेऽनेन तत् चनो भक्तम् प्रत्ययस्य नुडागमे सति यलोपो ह्रस्वश्च

(२०१) विव्रयते स्वीक्रियते तत् वर्षो रूपम् । शेते येन तत् शेपः । लिङ्गेन्द्रि-यं वा । अकारान्तोऽपि मेद्वधाचौ शेपश्चो दृश्यते । शुन इव शेपोऽस्य स शुनः शेपो सुनिः । षष्ठ्या अलुक् । बाहुलकात् । वर्षव्यत्यये वर्षः शेफ इत्यपि सिद्धम् ॥

१००

पा० ४ ॥

सुरीभ्यां तुट् च ॥ २०२ स्त्रोतः । रेतः ॥ २०२ ॥

पातेर्बले जुट् च ॥ २०३ ॥ पाजः ॥ २०३ ॥

उदके षुट् च ॥ २०४ ॥ पाथः ॥ २०४ ॥

अन्त्रे च ॥ २०५ ॥ पाथः ॥ २०५ ॥

अदेर्नुम्भौ च ॥ २०६ ॥ अन्धः ॥ २०६ ॥

स्कन्देश्च स्वाङ्गे ॥ २०७ ॥ स्कन्धः ॥ २०७ ॥

आपः कर्माख्यायां ह्रस्वो नुट् च वा ॥ २०८ ॥ अप्नः । अपः ।

आपः ॥ २०८ ॥

रूपे जुट् च ॥ २०९ ॥ अब्जः ॥ २०९ ॥

उदके बुम्भौ च ॥ २१० ॥ अभ्रमः ॥ २१० ॥

नहेर्दिवि भ्रश्च ॥ २११ ॥ नभः ॥ २११ ॥

(२०२) स्रवति चलतीति स्त्रोतः । स्त्रोत जलचरणं वा । रीयते स्रवतीति रेतः । वीर्यं वा ॥

(२०३) पाति रक्षतीति पाजः बलं वा ॥

(२०४) पातेरेव । पातीति पाथो जलम् ॥

(२०५) षुट् । पाति रक्षतीति पाथो भक्तम् ॥

(२०६) अन्न इत्यनुवर्त्तते । अद्यते भक्ष्यते तदन्धोन्नमोदनो वा ॥

(२०७) स्कन्दते गच्छति चेष्टते शुष्यति वा येन तत् स्कन्धो बाहुमूलं वृक्षावयवो वा । अकाराऽन्तोष्यम् ॥

(२०८) आप्यते सुखं येन तत्, अप्नः । अपः । अपत्यं सुकर्म वा ह्रस्वस्यापि विकल्पे । आप इत्यपि भवति आपोभिर्मार्जनमित्यादि सत्प्रयोगदर्शनात् ॥

(२०९) आप इत्येव । आप्यते यत्, तद अब्जो रूपम् । अद्भ्यो जात इति निर्वचने अब्जः कमलं वा ॥

(२१०) आप इत्येव । आप्यते तत्, अभ्रः । उदकम् । अभ्रसा वर्तत इत्याभ्रसिको मत्स्यः ॥

(२११) नह्यति घर्मं बध्नातीति नभो मेघधूत्यादियुक्त आकाशः आवण्मासो वा । नभोऽस्मिन् शुद्धमस्तीति नभस्यो भाद्रो मासः ॥

इय आगोऽपराधे च ॥ २१२ ॥ आगः ॥ २१२ ॥

अमेहुक् च ॥ २१३ ॥ अंहः ॥ २१३ ॥

रमेश्च ॥ २१४ ॥ रंहः ॥ २१४ ॥

देशे ह च ॥ २१५ ॥ रहः ॥ २१५ ॥

अञ्चयञ्जियुनिभृजिभ्यः कुश्च ॥ २१६ ॥ अङ्कः । अङ्गः । योगः ।
भर्गः ॥ २१६ ॥

भूरञ्जिभ्यां कित् ॥ २१७ ॥ भुवः । रजः ॥ २१७ ॥

वसेर्णित् ॥ २१८ ॥ वासः ॥ २१८ ॥

चन्देरादेश्च छः ॥ २१९ ॥ छन्दः ॥ २१९ ॥

(२१२) ईयते प्राप्स्यते ज्ञायते वा तत्, आगोऽपराधो दण्डी वा ॥

(२१३) अमन्ति प्राप्नुवन्ति दुःखं येन तत्, अंहः । पापं वा ॥

(२१४) चात्-हुक् । रमते येन तत् रंहः । वेगो वा ॥

(२१५) चाद्रमेरसुन् । रमन्तेऽस्मिन्निति रहः । एकान्तो विश्वासदेशो वा ।
रह एकान्ते भवं रहस्यं वेदान्तं वा । देशादन्यत्र रहोऽव्ययं शब्दान्तरं वास्ति । रहो
मैथुनसमयस्तत्र भवं रहस्यं मैथुनम् । दिगादिवाद्यत् ॥

(२१६) अञ्चति गच्छति येन तत् अङ्कः । संख्याद्यौतकं चिह्नं वा । अनक्ति
व्यक्तीकरोतीति अङ्गः । पक्षी वा । अवयवेऽङ्गशब्दोऽदन्तः । युज्यते स योगः ।
समाधिः कालो वा । भर्जति पक्वं भवतीति भर्गः । प्रजापतिः तेजो वा । बाहुलकात्
उच्यते यत्र तत् ओकः । स्थानं वा । न्यङ्कादिवात् कुत्वम् ॥

(२१७) भवन्ति यस्मिन्निति भुवः । अन्तरिक्षं वा । रजति तत् रजः । लोकः ।
सूक्ष्मधूलिः । स्त्रीपुष्पं गुणो वा । आकारान्तश्च ॥

(२१८) वस्त आच्छादयति शरीरादिकमनेन तत् । वासो वस्त्रं वा । असुनो
णिहद्भावाद्बुद्धिः ॥

(२१९) चन्दति हृषति येन दीप्यते वा तत् छन्दः । गायत्र्यादि कपटमिच्छा-
भिप्रायो वशो वा । छन्दानुवृत्तिः । इत्यादि प्रयोग दर्शनादकारान्तोऽप्ययं शब्द इति
मन्तव्यम् ॥

पचिवचिर्भ्यां सुट् च ॥ २२० ॥ पक्षः । वक्षः ॥ २२० ॥

वह्निहाधाज्भ्यश्चन्द्रसि ॥ २२१ ॥ वक्षाः । हासाः । धासाः ॥ २२१ ॥

दृणश्चासिः ॥ २२२ ॥ अयाः ॥ २२२ ॥

मिथुनेऽसिः ॥ २२३ ॥ सुपयाः । सुयशाः ॥ २२३ ॥

नञि हन एह च ॥ २२४ ॥ अनेहाः ॥ २२४ ॥

विधाजो वेध च ॥ २२५ ॥ वेधाः ॥ २२५ ॥

नुवो धुट् च ॥ २२६ ॥ नोधाः ॥ २२६ ॥

गतिकारकयोः पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वं च ॥ २२७ ॥ सुतपाः ।

जातवेदाः ॥ २२७ ॥

(२२०) पचतीति पक्षः । पूर्वोत्तरपक्षौ वा । वक्षि येन तद्वक्षः । हृदयं वा ॥

(२२१) सुट् । वहति भारमिति वक्षाः । अनड्वान् वा । ह्रीयते हीनो भवतीति हासाः । चन्द्रमा वा । दधातीति धासाः । पर्वतो वा ॥

(२२२) एति प्राप्नोति अयाः । अग्निर्वा । खरादिपाठादव्ययम् । अत एव दीर्घादिरासिः प्रत्ययः ॥

(२२३) यचोपसर्गो धातुक्रियया संयुक्तस्तन्मिथुनम् । तत्र सति येभ्यो धातुभ्योऽसुन् विधीयते तेभ्यः सर्वेभ्योऽसिरेव स्यात् । खरभेदार्थं सूत्रमिदम् । सुपयाः । सुतपाः । सुपेशाः । न्योजाः । सुजवाः । सुस्त्रोताः । इत्यादयो द्रष्टव्याः ॥

(२२४) न हन्यते विच्छिन्नो न भवतीत्यनेहाः । कासो वा । अनेहसौ । अनेहसः ॥

(२२५) विशेषेण दधातीति वेधाः । वेधसौ । वेधसः । वेधसम् । विधान् विधाता जगदीश्वरो वा ॥

(२२६) नोति स्तौति नूयते स्तूयते वा स नोधाः । ऋषिर्वा ॥

(२२७) गतिकारकोपपदाद्वातोरसिः प्रत्ययो भवति तस्मिन् सति गतिकारकयोः पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वं । उत्तरपदप्रकृतिस्वरस्यापवादः । सुतपाः । सुतेजाः । सुवक्षाः । कारके । उपतेजाः । हिरण्यरेताः । जातवेदाः । सर्ववेदाः । विश्ववेदाः । वृद्धेभ्यः शृणोतीति वृद्धश्रवाः । विष्टर आसने शृणोतीति विष्टरश्रवाः । इत्यादि ॥

चन्द्रे मो डित् ॥ २२८ ॥ चन्द्रमाः ॥ २२८ ॥

वयसि धाजः ॥ २२९ ॥ वयोधाः ॥ २२९ ॥

पयसि च ॥ २३० ॥ पयोधाः ॥ २३० ॥

पुरसि च ॥ २३१ ॥ पुरोधाः ॥ २३१ ॥

पुरुवाः ॥ २३२ ॥

चक्षेर्वहुलं सिञ्च ॥ २३३ ॥ नृचक्षाः ॥ २३३ ॥

उषः किञ्च ॥ २३४ ॥ उषः ॥ २३४ ॥

दमेरुनसिः ॥ २३५ ॥ दमुनाः ॥ २३५ ॥

अङ्गेरसिः ॥ २३६ ॥ अङ्गिराः ॥ २३६ ॥

(२२८) चन्द्रमानन्दं मिमीतेऽसौ चन्द्रमाः । सोमो वा । चन्द्रमसौ ।
चन्द्रमसः ॥

(२२९) वयो दधातीति वयोधाः । तरुणो वा ॥

(२३०) धाज इत्येव । पयो दधातीति पयोधाः । समुद्रे वा । मेघविशेषः
स्तनोवा ॥

(२३१) धाज इत्येव । पुरोऽग्रे यजमानं दधातीति पुरोधाः । पुरोहितो वा ॥

(२३२) पुरु बहु सौत्युपदिशति ब्रवीति वा स पुरुवाः । राजर्षिर्वा ॥

२३३) विशेषेण चष्टेऽसौ विचक्षाः । उपाध्यायो वा नृन् चष्टे पश्यति ख्याति
वा स नृचक्षाः । ईश्वरो दुष्टो वा । शित्वाभावपत्ने । आचष्टेऽसौ । आख्याः । प्रख्याः
प्रजापतिर्वा ॥

(२३४) असिः । अशेषति । दहतीति, उषः । कर्णक्षिद्रं पर्वतभेदः । स्त्रियां
सूर्योदयात्प्राक् प्रभातप्रकाश उषा वा । उषः काले बुध्यत इत्युषर्बुधः । अग्निर्बालः
संयमी वा । कप्रत्ययान्ताद्वापि कृते । उषा रात्रिरित्यपि भवति ॥

(२३५) दाम्यत्युपशमयतीति दमुनाः । अग्निर्वा ॥

(२३६) अङ्गति प्राप्नोति जानाति वा स, अङ्गिराः । ईश्वरोऽन्निर्हविर्मेदो वा ।
तस्यापत्यमाङ्गिरसः । असिप्रत्ययस्य रुडागमः ॥

अप्सराः ॥ २३७ ॥

विदिभुजिभ्यां विश्वेऽसिः ॥ २३८ ॥ विश्ववेदाः । विश्वभोजाः ।

वशेः कनसिः ॥ २३९ ॥ उशनाः । २३९ ॥

इत्युणादिषु चतुर्थः पादः ॥

—0—

अदिभुवो डुतच् ॥ १ ॥ अद्भुतम् । १ ॥

गुधेरूमः ॥ २ ॥ गोधूमः । २ ॥

मसेरुन ॥ ३ ॥ मसूरा । ३ ॥

स्थः किच्च ॥ ४ ॥ स्थूरः । ४ ॥

पातेरतिः ॥ ५ ॥ पातिः । ५ ॥

(२३७) अप्सरति विरुद्धं गच्छतीत्यप्सराः । उपसर्गान्त्यलोपः । अथवाऽसुप् जलेषु प्राणेषु वा सरन्तीत्यप्सरसः । किरणा वा । अथवा न प्सान्ति भक्षयन्ति रक्षां कुर्वन्तीत्यप्सरसः । प्रत्ययस्य रुट् । नित्यबहुवचनान्तः स्त्रीलिङ्गश्च ॥

(२३८) विश्वं सर्वं वेत्ति जानातीति विश्ववेदाः जगदीश्वरो वा । विश्वे विद्यते विश्वं वा विन्दति स विश्ववेदाः । अग्निर्वा । विश्वं भुनक्ति प्रलयसमये कारणरूपेण स्वात्मनि स्थापयति वा विश्वं पालयतीति विश्वभोजाः । ईश्वरो राजा वा ॥

(२३९) वष्टि कामयते स उशनाः । शुक्रवारो वा । संप्रसारणादिकार्यम् ॥

इत्युणादिव्याख्यायां वैदिकलौकिककोषे चतुर्थः पादः ॥

—0—

(१) अदित्यव्ययं कदाचिदर्थे । अद् भवतीत्यद्भुतम् । आश्चर्यम् । अद्भुतमधीते । अद्भुताध्यापकः ॥

(२) गुधति वेष्टयतीति गोधूमः । अन्नविशेषो वा । गोधूमस्य विकारो गोधूममयः ।

(३) मस्यति परिणमतेऽसौ मसूरा । ब्रीहिभेदो वेष्ट्या वा ॥

(४) तिष्ठतीति स्थूरः । मनुष्यो वा । तस्यापत्यं स्थीर्यः ॥

(५) पाति रक्षतीति पातिः स्वामी । सम्पातिः पक्षिराजो वा ॥

उणादिकोषः ॥

१०५

वातेर्नित् ॥ ६ ॥ वातिः । ६ ॥

अर्त्तेष्वच ॥ ७ ॥ अरतिः । ७ ॥

टहः क्तो हलोपश्च ॥ ८ ॥ टणम् । ८ ॥

वृज लुठितमिताडिभ्य उलच् तण्डश्च ॥ ९ ॥ तण्डुलाः ॥ ९ ॥

दंसेष्टनौ न आ च ॥ १० ॥ दासः । १० ॥

दाशेश्च ॥ ११ ॥ दाशः । ११ ॥

उद्दि चेर्दैसिः ॥ १२ ॥ उच्चैः । १२ ॥

नौ दीर्घश्च ॥ १३ ॥ नीचैः । १३ ॥

सौ रमे क्तो दमे पूर्वपदस्य च दीर्घः ॥ १४ ॥ सूरतः ॥ १४ ॥

पूजो यण् गुग्गुलुश्च ॥ १५ ॥ पुण्यम् ॥ १५ ॥

(६) वाति गच्छतीति वातिः सूर्यश्चन्द्रो वा ॥

(७) अर्यते गम्यते सा अरतिः । उद्देगो वा ॥

(८) टहयते हन्यते तत्, टणम् । प्रसिद्धमेव ॥

(९) त्रियन्ते लुप्यन्ते तन्यन्ते ताड्यन्ते वा वे तण्डुलाः प्रसिद्धा वा वृजादीनां स्थाने तण्डादेशः ॥

(१०) दंसयन्ति दशति पश्यति वा स दासः । सेवकः शूद्रो वा । टित्त्वान् कौप् । दासो । नकारस्याकारः । नित्करणं पक्ष आद्युदात्तार्धम् ॥

(११) टटनौ नकारस्य चात्वम् । दशति मत्स्यादिकमिति दाशो धीवर-
स्त्रियां दाशो । धीवरो ॥

(१२) उच्चैयते वर्धतेऽसावुच्चैः । महान् वा । खरादित्वादव्ययम् ॥

(१३) चेरियेव । निचीयत इति नीचैः । अधोऽधमो वा । अस्यापि खरादित्वा-
देवाव्ययत्वम् ॥(१४) सुष्ठु रमत इति सूरतः । उपशान्तः कपालुर्वा । दमार्थादन्यत्र सुरतः ।
कौडायुक्तः ॥

(१५) पवते पवित्रो भवति येन तत् पुण्यम् । सुकृतो धर्मो वा ॥

खंसिः शिः कुट् किञ्च ॥ १६ ॥ शिक्वम् ॥ १६ ॥

अत्तेः क्युञ्च ॥ १७ ॥ उरणः ॥ १७ ॥

हिंसीरौ रन् नौरचौ ॥ १८ ॥ हिंसीरः ॥ १८ ॥

उदि दृष्टाते रजलचौ पूर्वपदान्त्यलोपश्च ॥ १९ ॥ उदरम् ॥

डित्खनेर्मुट् चोदात्तः ॥ २० ॥ मुखम् ॥ २० ॥

अमेः सन् ॥ २१ ॥ अंसः ॥ २१ ॥

मुहेः खो मूर्च ॥ २२ ॥ मूर्खः ॥ २२ ॥

नहेर्हलोपश्च ॥ २३ ॥ नखम् ॥ २३ ॥

शीङो ऋस्त्रश्च ॥ २४ ॥ शिखा ॥ २४ ॥

(१६) खंसते गच्छतीति शिक्वम् । काचः क्लीका इति प्रसिद्धः । तत्र धृतं वसु शैक्वम् ॥

(१७) ऋच्छति गच्छतीति उरणः । मेघो वा ॥

(१८) हिनस्तीति हिंसीरः । व्याघ्रो दुष्टो वा । प्रत्ययद्वयं स्वरभेदार्थम् ॥

(१९) उदि दृष्टाति येनात्रमिति, उदरम् । कुचिस्थानम् । प्रत्ययभेदोऽत्रापि स्वरभेदार्थः ॥

(२०) खनेरलचौ । तयोर्ङित्त्वं धातोर्मुडागमश्च । तस्योदात्तत्वम् । खनत्वा-
दिकमनेनेति मुखमाख्यम् । मुखे भवो मुख्यो रोगः । शरीरावयवाद्यत् । मुखमिवोत्तमं
मुख्यम् । शाखादित्वादिवार्थे यः ॥

(२१) अमति गच्छति प्राप्नोति येन स, अंसः । स्कन्धो विभागी वा । अंसोऽ-
स्यास्तीत्यंसलः ॥

(२२) मुहति विक्षिप्त इव भवतीति मूर्खः । मूर्खस्य भावो मोर्ख्यं मूर्खिमा
वा । बाहुलकात् खस्येनादेशाभावः ॥

(२३) नहति बध्नाति रुधिरादिकमिति नखः प्राखङ्गं वा ॥

(२४) खः । श्वेतोऽसौ शिखा । चूडा केशभदो ज्वाला वा ऋस्त्रविधानसामर्थ्याद्
गुणाभावः ॥

उष्णादिकोषः ॥

१०७

माङ्गु जखो मय च ॥ २५ ॥ मयूखः ॥ २५ ॥

कलिंगलिभ्यां फगस्योच्च ॥ २६ ॥ कुल्फः । गुल्फः ॥ २६ ॥

स्पृष्टेः श्वण्शुनौ ष्ट च ॥ २७ ॥ पार्श्वः । पशुः ॥ २७ ॥

श्मनि श्रयतेर्हुन् ॥ २८ ॥ श्मश्रु ॥ २८ ॥

अश्रवादयश्च ॥ २९ ॥ अश्रु ॥ २९ ॥

जनेष्टन् नलोच्च ॥ ३० ॥ जटो ॥ ३० ॥

अच् तस्य जङ्घ च ॥ ३१ ॥ जङ्घा ॥ ३१ ॥

हन्तेः शरीरावयवे द्वे च ॥ ३२ ॥ जघनम् ॥ ३२ ॥

क्लिशेरन्लो लोपश्च ॥ ३३ ॥ केशः ॥ ३३ ॥

फलेरितजादेश्च पः ॥ ३४ ॥ पलितम् ॥ ३४ ॥

(२५) मिमीते मान्यहेतुर्भवतीति मयूखः । किरणः कान्तिः करो ज्वाला वा ॥

(२६) कलति संख्यातीति कुल्फः । शरीरावयवो रोगो वा । गलति भक्षय-
तीति गुल्फः । पादग्रंथिर्वा ॥

(२७) स्पृष्टति येन स पार्श्वः । कक्षयोरधोभागो वा । पशुः । आयुधं वा ॥

(२८) श्मनि मुखे श्रयतीति, श्मश्रु । श्मश्रुणी । श्मश्रूणि । पुरुषमुखरोमाणि वा ॥

(२९) अश्रुते व्याप्नोतीति, अश्रु नेत्रजलं वा । हुन् प्रत्ययो रुडागमश्च । एव-
मन्येऽपि यथायोग्यं द्रष्टव्याः ॥(३०) जायतेऽसौ जटा । दीर्घाः केशा वा । जटा अस्य सन्तीति जटालः ।
सिष्मादित्वाल्लच् । जटिलः । पिच्छादित्वादिलच् ॥

(३१) तस्य जनेः । जायतेऽसौ जङ्घा । जानोरधोभागो वा ॥

(३२) हन्ति येन यो वा हन्यते तज्जघनम् । जानोरपरिभागो वा । इवार्थे
शाखादित्वाद्यः । जघनमिव जघन्यं नीचम् ॥(३३) क्लिश्यति येन स केशः । शिरलोमानि वा । केशा अस्य सन्तीति केशवः
केशिकः । केशी ॥

(३४) फलति निष्पन्नं पक्वमिव भवतीति पलितम् । केशश्चेत्यं वा । फस्य पः ॥

कृजादिभ्यः संज्ञायाम् ॥ ३५ ॥ करकः । कटकः । नरकः ।
कोरकः ॥ ३५ ॥

चीकयतेराद्यन्तविपर्ययश्च ॥ ३६ ॥ कौचकः । ३६ ॥

प्रचिमच्योरिच्चोपधायाः ॥ ३७ ॥ पेचकः । मेचकः । ३७ ॥

जनेररञ्च च ॥ ३८ ॥ जठरम् । ३८ ॥

वचिमनिभ्यां चिच्च ॥ ३९ ॥ वठरः । मठरः । ३९ ॥

जर्जिहणातेरलचौ ॥ ४० ॥ जर्दरः । ४० ॥

कृदरादयश्च ॥ ४१ ॥ कृदरः । मृदरः । सृदरः । ४१ ॥

हन्तेर्युनाद्यन्तयोर्धत्वतत्वे ॥ ४२ ॥ घतनः । ४२ ॥

(३५) करोतीति करकः करका । वृष्टिपाषाणो वा । करको दाडिमः कमण्ड-
लुर्वा । कटति वर्षत्यावृणोति वा । स कटकः । बाहुभूषणं शिखरो वा । नृणांति
नयतीति नरकम् । पापभागो वा । सरति गच्छतीति सरकम् । गमनं वा । अलति
भूषितो भवतीत्यलकम् । शीतादिकं वा । अलति वारयति येन तेऽलकाः । कुटिलाः
केशा वा । कुरति शब्दयतीति
कोरकः । कलिका (कली) इति प्रसिद्धा ॥

(३६) चीकयते सहतेऽसौ कौचकः । वंशभेदो वा ॥

(३७) पचतीति पेचकः । ललूकपक्षी वा । मचते शब्दयतीति मेचकः । कण्ठ-
वर्णो मयूरपक्षचिह्नं वा ॥

(३८) जायतेऽस्मादिति जठरम् । जदरं कठिनं वा ॥

(३९) अन्यस्य ठः वक्तीति वठरः । मूर्खो वा । मन्यतेऽसौ मठरः । मुनिभेदो
मत्तो वा । तस्यापत्यं माठरः । माठर्यः ॥

(४०) जर्कं पराक्रमं रसं वा दृणातीति, जर्दरः । शूरो दुष्टो वा । स्वरभेदार्थं
प्रत्ययद्वयम् ॥

(४१) कृत्स्नं दृणातीति कृदरः । कुशूलो वा । मृदं दृणातीति मृदरः व्याधि-
बिलं वा । सृष्टिं दृणातीति सृदरः सर्पः ॥

(४२) हन्तीति घतनः । मारको वा ॥

उणादिकोषः ॥

१०६

क्रमिगमिजमिभ्यस्तुन् ष्ट्विश्च ॥ ४३ ॥ क्रान्तुः । गान्तुः ।
क्षान्तुः । ४३ ॥

ह्रयतेः कन्यन् हिरच् ॥ ४४ ॥ हिरण्यम् ॥ ४४ ॥

कृजः पासः ॥ ४५ ॥ कर्पासः । ४५ ॥

जनेस्तुरश्च ॥ ४६ ॥ जर्तुः ॥ ४६ ॥

जर्णोतेर्डः ॥ ४७ ॥ जर्णा । ४७ ॥

दधाते र्यन्नुट् च ॥ ४८ ॥ धान्यम् । ४८ ॥

जीर्यतेः क्रिन् रश्च वः ॥ ४९ ॥ जिब्रिः । ४९ ॥

मव्यतेर्यलोपो मघायतुट्चालः ॥ ५० ॥ ममायतालः ॥ ५० ॥

ऋजेः कीकच् ॥ ५१ ॥ ऋजीकः । ५१ ॥

(४३) क्रामति पादान् विक्षिपतीति क्रान्तुः । पक्षी वा । गच्छतीति गान्तुः ।
पथिकी वा । आगान्तुरभ्यागतः । क्षमतेऽसौ क्षान्तुः । सहनशीली वा ॥

(४४) ह्रयते काम्यते तत्, हिरण्यम् । सुवर्णं वा ॥

(४५) क्रियत उत्पाद्यतेऽसौ कर्पासः सस्य भेदो वा । कर्पासस्य विकारः कर्पासं
वस्त्रम् । विल्वादित्वादण् ॥

(४६) जायते यत इति जर्तुः । उपरथेन्द्रियं हस्ती वा ॥

(४७) जर्णोत्याच्छादयति यया सा, जर्णा । अविमेषयो रोमाणि वा । जर्णा
याति प्राप्नोतीत्यूर्णायुः । मेषो मेषोर्णा कम्बलो वा । जर्णा इव नाभिरस्य स जर्ण-
नामः । समासान्तोऽच् जर्णनाभिरिति वा समासान्तस्य विधेरनित्यत्वात् । लूताहिर्वा ॥

(४८) दधाति पुष्पाति लोकानिति धान्यम् । ब्रीहिर्वा । धाने पोषणे साधु
धान्यमित्यपि ॥

(४९) यो जीर्यति येन वा स जिब्रिः । कालः पक्षी वा । हलिचेति बाहुल-
काद्दीर्घाभावः ॥

(५०) मव्यति बध्नातीति ममायतालः । बन्धनहेतुर्विषयो वा ॥

(५१) अर्जति गच्छतीति, ऋजीकः । सूर्यो धूमो वा ॥

तनोतेडंउः सन्वच्च ॥ ५२ ॥ तितउ ॥ ५२ ॥

अर्भकपृथुकपाका वयसि ॥ ५३ ॥

अवद्यावमाधमार्वरेफाः कुत्सिते ॥ ५४ ॥

लौरीडोर्ङ्गखः पुट् च तरौ श्लेषखकुत्सनयोः ॥ ५५ ॥ लिप्तम् ।
रिप्रम् ॥ ५५ ॥

क्लिशेरौच्चोपधायाः कन् लोपश्चलो नाम् च ॥ ५६ ॥ कीनाशः ।

अश्नोतेराशुकर्मणि वरट् च ॥ ५७ ॥ ईश्वरः ॥ ५७ ॥

चतेररन् ॥ ५८ ॥ चत्वारः ॥ ५८ ॥

प्रातेररन् ॥ ५९ ॥ प्रातः ॥ ५९ ॥

(५२) तनोति विस्ठणोति, येन तत् तितउ । चालनी पेषणशोधकपात्रम् ॥

(५३) ऋध्यति वर्धतेऽसावर्भकः ऋधुधातोर्बुन् धस्य भः । प्रथते वर्धते स
पृथुकः । कुकन् प्रययः सम्प्रसारणं च पिवतीति पाकः । कन् प्रत्ययः । अर्भकपृथुक
पाका बालकपर्यायाः ॥

(५४) वदितुमयोग्यमवद्यम् । नञ्पूर्वाद्दधातोर्यत् । अवतीत्यवमः । अमः
प्रत्ययः । तच्चैव वस्य धः । अधमम् । ऋच्छति गच्छतीत्यर्वा । वन् । अश्नो वा । रिफति
निन्दतीति रेफः । कुत्सितपर्याया इमे ॥

(५५) लीयते क्षिप्यत इति लिप्तम् । क्षिष्टम् । रीयते तत्, रिप्रं कुत्सितम् ।
तरौ प्रत्ययौ पुडागमः ॥

(५६) क्लिश्नातीति कीनाशः । क्लीबलो न्यायाधीशो वा । धातोरुपधाया
ईत्वं लकारलोपः कन् प्रत्ययो नामागमश्चान्यादचः परः ॥

(५७) अश्नुते, आशु शीघ्रं करोति जगद्रचयति स, ईश्वरः । स्वामी वा ।
टित्वादौश्वरी । वरच् प्रत्यये । ईश्वरा ॥

(५८) चतते याचतेऽसौ चतुः । संख्यावाची वा । चत्वारः । चतस्रः ॥

(५९) प्रकृष्टमतति गच्छतीति प्रातः । प्रभातकालो वा । स्वरादित्वादव्ययम् ॥

अमेस्तुट् च ॥ ६० ॥ अन्तः ॥ ६० ॥
 दहेर्गोहलोपो दश्च नः ॥ ६१ ॥ नगः ॥ ६१ ॥
 सिचेः संज्ञायां हनुमौ कश्च ॥ ६२ ॥ सिंहः ॥ ६२ ॥
 व्याङि घ्रातेश्च जातौ ॥ ६३ ॥ व्याघ्रः ॥ ६३ ॥
 हन्तेरच् घुर च ॥ ६४ ॥ घोरम् ॥ ६४ ॥
 क्षमेरुपधालोपश्च ॥ ६५ ॥ क्ष्मा ॥ ६५ ॥
 तरतेङ्त्रिः ॥ ६६ ॥ त्रयः ॥ ६६ ॥
 ग्रहेरनिः ॥ ६७ ॥ ग्रहणिः ॥ ६७ ॥
 प्रथेरमच् ॥ ६८ ॥ प्रथमः ॥ ६८ ॥
 चरेश्च ॥ ६९ ॥ चरमः ॥ ६९ ॥

- (६०) अमति गच्छतीति यत्नेति, अन्तः । मध्यं वा । पूर्ववदव्ययम् ॥
 (६१) दहति दह्यते वा स नगः । पर्वतो वृक्षो वा । बाहुलकान्नकारस्य नाकारी
 नागः सर्पभेदो वा ॥
 (६२) सिञ्चतीति सिंहः । प्रसिद्धो वा । हकारप्रत्ययो नुमागमः । चस्य कः ।
 ककारस्य च लोपः हिनस्तीति सिंहः इति पृषोदरादित्वादप्याद्यन्तविपर्ययः ॥
 (६३) विशेषेण समन्ताज् जिघ्रतीति व्याघ्रः हस्ती वा ॥
 (६४) हन्तीति घोरम् । भयानकं वा ॥
 (६५) क्षमते सहते सर्वमिति क्ष्मा पृथिवी वा ॥
 (६६) तरतीति त्रिः । संख्यावाची वा । त्रयः । त्रीन् । त्रिभ्यः ॥
 (६७) गृह्णातीति ग्रहणिः । कृदिकारादिति ङीष् । ग्रहणी संग्रहणी
 व्याधिभेदो वा ॥
 (६८) प्रथते प्रख्यातो भवतीति प्रथमः । आद्य उत्तमो नूतनो वा ॥
 (६९) चरति गच्छति भक्षयति वा स चरमः । अन्त्यः पश्चिमो वा ॥

मङ्गेरलच् ॥ ७० ॥ मङ्गलम् ॥ ७० ॥

इत्युणादिषु पञ्चमः पादः समाप्तः ॥

मन्यानंविशदंविधायबहुलंव्युत्पन्नपक्षेनवा

ऽव्युत्पन्नेनदलेनयेनविधिवद्वाग्वारिधिर्मन्यितः ।

व्यक्ताव्यक्ततराण्यववचसारत्नान्यदीप्यन्तवै

भूयात्सोयमुखादिरुत्तमगणोध्येतुर्यशोऽद्वये ॥ १ ॥

(७०) मङ्गति प्राप्नोति सुखं येन तन्मङ्गलम् । प्रशस्तम् मङ्गलो वारभेदो वा ।
मङ्गलस्य भावो माङ्गल्यम् ॥

इतिश्रीमत्स्वामिदयानन्दसरस्वतीकृतोणादिव्याख्यायां

वैदिकलौकिककोषे पञ्चमः पादः समाप्तः ॥

समाप्तश्चायं ग्रन्थः

अथोणादिशब्दसूचीपत्रम् ॥

— ३ * ६ —

शब्दाः	प	ख	शब्दाः	प	ख	शब्दाः	प	ख
अ			अन्तः	५	६०	अर्कः	३	४०
अक्षम्	३	८८	अन्तम्	४	१६४	अर्णः	४	१८७
अक्षरम्	३	७०	अन्धः	४	२०६	अरणिः	२	१०२
अक्षः	३	६५	अन्नम्	३	१०	अरण्यम्	३	१०२
अक्षम्	३	१७	अनलः	१	१०६	अरतिः	४	६०
अशम्	२	२८	अन्यः	४	१०८	अरतिः	५	७
अगस्तिः	४	१८०	अपः	४	२०८	अर्थः	२	४
अघ्न्यः	४	११२	अप्रः	४	२०८	अर्भः	३	१५२
अङ्गः	४	२१६	अप्सराः	४	२३७	अर्भकः	५	५३
अङ्कतिः	४	६१	अपष्ठः	१	२५	अर्मः	१	१४०
अङ्गः	४	२१६	अजः	४	२०८	अर्थमः	१	१५८
अक्षतिः	४	६१	अब्दः	४	८८	अररः	३	१३२
अक्षलिः	४	२	अभ्रकम्	२	३२	अररः	४	७८
अष्टविः	४	१३४	अमतः	३	११०	अर्वः	५	५४
अष्टः	१	११४	अमत्रम्	३	१०५	अर्शः	४	१८६
अश्वः	१	८	अमतिः	४	५८	अर्शसानः	२	८८
अश्वः	३	४३	अमनिः	२	१०२	अर्हन्तः	३	१२६
अश्वः	३	६	अम्बरम्	३	१३१	अलकम्	५	३५
अतसः	३	११७	अम्बरीषः	४	२८	अलकाः	५	३५
अन्नः	१	१२३	अम्बुः	४	१०८	अलतिः	४	६०
अद्मनिः	२	१०५	अम्भः	४	२१०	अवगथः	२	८
अधमः	५	५४	अम्भः	४	१०८	अवद्यम्	५	५४
अध्वयुः	१	३७	अयः	४	१८८	अवनिः	२	१०२
अनः	४	१८८	अयस्कान्तः	४	१८८	अवभृथः	२	३
अन्तः	३	८६						

शब्दाः	पृ	श	शब्दाः	पृ	श	शब्दाः	पृ	श
अवमम्	५	५४	अक्षिष्ठः	४	२	अणुः	१	८
अव्ययिषः	१	४८	अतिथिः	४	२	अहुतम्	५	१
अवसः	३	११७	अत्रिः	४	६८	अभ्युः	१	२७
अशनिः	२	१०३	अद्रिः	४	६५	असुः	१	७५
अश्वः	१	१५१	अनिलः	१	५४	अम्बु	१	२७
अष्ट	१	१५७	अपिशलिः	४	२२८	अरुः	२	११७
अष्टका	३	१४८	अभिस्नातः	३	८६	अर्जुनः	३	५८
अंसः	५	२१	अमित्रः	४	१७४	अर्जुनम्	३	५८
अस्त्रम्	४	१५८	अरिः	४	१३८	अरुणः	३	६०
असनः	२	७८	अर्चिः	२	१०८	अशुः	५	२८
अस्मद्	१	१३८	अर्पिसः	४	२	असुः	१	१०
अस्त्रम्	२	१३	अलिः	४	१३८	असुः	४	१०२
अहः	१	१५८	अविनः	२	४६	असुरः	१	४२
अंहः	४	२१३	अविषः	१	४५	अहकृषः	४	७६
अंहतिः	४	६२	अग्निः	४	१३८	अन्दूः	१	८३
अहल्या	४	११२	अग्नित्रयम्	४	१७३	अरुषः	४	७३
अङ्गारः	३	१३४	अग्निरः	१	५२	अग्नेयः	२	६८
अध्या	४	११६	असिः	४	१४०	अनेहाः	४	२२४
अपूर्वा	१	१५४	अस्तिः	४	१८०	आ		
अपाः	४	२२२	अस्थि	३	१५४	आखनिकः	२	४५
अर्वा	४	११३	अहिः	४	१३८	आगः	४	२१२
अलावूः	१	८७	अङ्गिः	४	६६	आडम्बरः	३	१३१
अशमा	४	४७	अनी	४	६८	आपः	२	५८
अक्षि	३	१५६	अनीकम्	४	१७	आपः	४	२०८
अग्निः	४	५०	अनीः	३	१५८	आपाणिकः	२	४५
अङ्गिराः	४	२३६	अलोकम्	४	२५	आपतिकः	२	४५
अजिः	४	१४०	अङ्कुशः	४	१०७	आपनिकः	२	४५
अजिनम्	२	४८	अङ्कुरः	१	३८	आमयः	४	८८
अजिरः	१	५३	अङ्गलिः	४	२	आम्रम्	२	१६

इ, ई, उ, ऊ]

उणादिशब्दसूचीपत्रम् ॥

११५

शब्दाः	पु	ल	शब्दाः	पु	ल	शब्दाः	पु	ल
आमलकः	२	३२	इष्टका	३	१४८	उरः	४	१८५
आर्द्रम्	२	१८	इष्मः	१	१४५	उरणः	५	१७
आवसथः	३	११६	इरा	२	२८	उल्कः	३	४२
आष्टम्	४	१६०	इरिणम्	२	५१	उलपः	३	१४५
आख्याः	४	२३३	इषिरः	१	५१	उल्लः	४	८५
आगामी	४	७	इषीका	४	२१	उशनाः	४	२३८
आमा	४	१५३	इत्तुः	३	१५७	उस्रः	२	१३
आजिः	४	१३१	इत्तुकुष्टकः	२	३२	उषः	४	२३४
आतिः	४	१३१	इन्दुः	१	१२	उष्ट्रः	४	१६३
आमिच्छा	३	६६	इषुः	१	१३	उष्णः	३	२
आमिषम्	१	४६	ई			उषपः	३	१४३
आविः	२	१०८	ईर्मम्	१	१४५	उषवर्धः	४	२३४
आखुः	१	३३	ईश्वरः	५	५७	उचा	१	१५८
आतुरः	१	४१	ईध्वः	१	१५३	उषाः	४	२३४
आयुः	१	२	उ			उष्मा	४	१४५
आयुः	२	११८	उक्षम्	२	७	उचितम्	४	१८६
आलुः	१	५	उयः	२	२८	उशिक्	२	७१
आशुः	१	१	उग्रतेजाः	४	२२७	उन्नीधः	२	१०
आशुशुचिः	२	१०३	उज्जकः	२	३७	उशी	४	१
आहू	१	८६	उक्तः	३	६८	उशीनरः	४	१
आरु	१	८५	उदकम्	२	३८	उशीरम्	४	३१
इ			उदकधरः	२	२२	उरुः	१	३१
इदम्	४	१५७	उदरम्	५	१८	उल्मुकम्	३	८४
इन्द्रः	२	२८	उदरथिः	४	८८	उलूकः	४	४१
इष्मः	१	१४५	उदश्वित्	२	५७	उन्नेता	२	८४
इनः	३	२	उन्द्रः	२	१३	उच्चैः	५	१२
इमः	३	१५३	उपदेष्टा	२	८४	ऊ		
इल्ललः	४	१०७	उपहरः	३	१	ऊधः	४	१८३
						ऊनः	३	२

शब्दाः	पृ०	श्र०	शब्दाः	पृ०	श्र०	शब्दाः	पृ०	श्र०
जमम्	१	१४४	एतः	३	८६	कटम्बः	४	८२
जर्णनाभः	५	४७	एतशः	३	१४८	कट्वरम्	३	१
जर्णनाभिः	५	४७	एतशाः	३	१४८	कटिः	४	११८
जर्दरः	५	४०	एधतुः	१	७७	कटित्रम्	४	१७३
जर्षा	५	४७	एनः	४	१८८	कटोरः	४	३०
जर्षायुः	५	४७	एवः	१	१५२	कटुः	१	८
जह्मा	४	१४५	एलूकः	४	४१	कटोलः	१	६६
जर्मिः	४	४४	ओ			कठाकुः	३	७७
जहः	१	३०	ओकः	३	४१	कठिनम्	२	४८
ऋ			ओकः	४	२१६	कठेरः	१	५८
ऋक्	२	५७	ओजः	४	१८२	कठोरः	१	६४
ऋक्थम्	२	७	ओदनः	२	७६	कडचम्	३	१०६
ऋचम्	३	६६	ओम्	१	१४२	कडम्बः	४	८२
ऋचः	३	६७	ओष्ठः	२	४	कडारः	३	१३५
ऋच्छरः	२	७५	ओतुः	१	६८	कणौचिः	४	७०
ऋच्छरः	३	१३१	क			कण्डः	१	१०३
ऋजूः	२	२८	कक्खटम्	४	८१	कखम्	१	१५१
ऋक्षसानः	२	८७	कचम्	३	६२	कण्डीलः	१	६६
ऋतम्	३	८८	कङ्कटः	४	८१	कदम्बः	४	८२
ऋषभः	३	१२३	कङ्कणः	४	२४	कदरः	३	१३१
ऋथः	४	११२	कङ्कणीका	४	१८	कद्रुः	४	१०२
ऋषिः	४	१२०	काक्कः	४	१०५	कदली	१	१०१
ऋजीकः	४	२२	काक्कूः	१	८४	कदली	३	१३१
ऋजीकः	५	५१	कचपम्	३	१४२	कानकम्	२	३२
ऋजीषम्	४	२८	कंचूलः	४	८	कान्तुः	१	२७
ऋजुः	१	२७	कंजारः	३	१३७	कान्तुः	१	७३
ऋतुः	१	७२	कटकम्	२	३२	कन्दः	४	८८
ए			कटकः	५	३५	कन्दरः	३	१३१
एकः	३	४३	कटप्रः	२	५७	कन्दुः	१	१४
एतत्	१	१३३						

क]

उणादिशब्दसूचीपत्रम् ॥

११७

शब्दाः	पं	पं	शब्दाः	पं	पं	शब्दाः	पं	पं
कन्या	४	११२	क्रतुः	१	७६	कश्यः	४	११२
कपटम्	४	८१	कर्दमः	४	८४	कशेरुः	१	८८
कपालम्	१	११८	कर्पटः	४	८१	कशेरुः	१	८८
कपिः	४	१४४	कर्परः	३	१३१	कशिः	४	१४०
कपिलः	१	५५	कर्पासः	५	४५	कषाकुः	३	७७
कपोतः	१	६२	कर्पूरः	४	८०	कषीका	४	१६
कपोलः	१	६६	कबुरः	१	४१	चत्रम्	४	१६७
कफेलूः	१	८३	करभः	३	१२२	चत्ता	२	८४
कवरः	४	१५५	कर्म	४	१४५	कंसः	३	६२
कमठः	१	१००	करम्बम्	४	८२	कस्तूरः	४	८०
कम्बलः	१	१०७	क्रयिकः	२	४४	कस्तूरी	४	८०
कम्बूः	१	८३	करीरः	४	३०	काकः	३	४३
कमरः	३	१३२	कर्कः	१	१५५	काकुः	१	१
कमलम्	१	१०४	कर्करः	२	१२१	काणूकः	४	३८
कमलः	१	१०४	करीषः	४	२६	काण्डम्	१	११५
करिः	४	१२८	कषूः	१	८०	कादम्बः	४	८३
कर्कः	३	४०	कलिः	४	११८	कारिः	४	१२५
करकः	५	३५	कलकः	३	४०	कारः	१	१
कर्कटः	४	८१	कलवम्	३	१०६	क्रान्तुः	५	४३
कर्कन्धूः	१	८३	कलापकम्	२	३२	कार्विः	४	१२७
कर्करः	३	१३१	कलभः	३	१२२	कार्षकः	२	३८
कर्करीकम्	४	२०	कलमः	४	८४	काशिः	४	११८
कर्करेटुः	१	३७	कलिलम्	१	५४	काशूः	१	८५
करटः	४	८१	कलुषम्	४	७५	काष्ठम्	२	२
करेटुः	१	३७	कविः	४	१३८	काष्ठपुत्रिका	२	३२
कर्णः	३	१०	कवलः	१	१०६	चान्तुः	५	४३
करण्डः	१	१२८	कवसः	४	२	क्ष्मा	५	६५
करुणा	३	५३	कश्मलम्	१	१०८	कासारः	३	१३८
करेणुः	२	१	कश्मीरः	४	३२			

११८

उणादिशब्दसूचीपत्रम् ॥

[क]

शब्दाः	पृ	पृ	शब्दाः	पृ	पृ	शब्दाः	पृ	पृ
किकौदिविः	४	५६	कुटितम्	४	१८६	कुररः	३	१३३
किङ्कणीका	३	१८	कुटपः	४	१४२	कुरीरम्	४	३३
किम्	४	१५८	कुट्मलम्	४	१०८	क्रुखा	४	११४
किरिः	४	१४३	कुट्मलः	१	१०८	कुरवः	१	२४
किरीटम्	४	१८५	कुटरः	४	८०	कुल्फः	२	२६
किरणः	२	८१	कुटीरः	४	३०	कुल्मलम्	४	१८८
क्लिमिः	४	१२२	कुटिलम्	४	१८६	कुलीरः	४	३३
किर्मीरः	४	३०	कुटिलः	१	५४	कुलालः	१	११८
किरीरः	४	३०	कुठिः	४	१४४	कुशलः	१	१०६
क्लिबधम्	१	५०	कुठेरः	१	५८	कुष्ठम्	२	२
किंवदन्ती	३	५०	कुड्मलः	१	१०८	कुट्टः	२	१३
किंशरुः	१	४	कुडम्	४	११२	कुधुनः	३	५५
किशोरः	१	६५	कुण्डम्	१	११५	कुध्मलम्	४	१८७
चित्वा	४	११४	कुण्डिनः	२	४८	कुमा	१	१४५
क्षिपणिः	२	१०७	कुण्डलम्	१	१०४	कुुरः	२	२८
क्षिपणुः	३	५२	कुणिन्दः	४	८५	कुसितः	४	१०६
क्षिपण्युः	३	५१	कुणपः	३	१४३	कुसीदम्	४	१०६
क्षिप्रम्	२	१३	कुणालः	३	७६	कुसुभम्	४	१०६
कीकसम्	३	११७	कुत्सम्	३	६६	कुसुमम्	४	१०६
कीचकः	५	३६	कुन्तिः	३	५०	कुसुलः	४	८०
कीनाशः	५	५६	कुन्दः	४	८८	कुहुः	१	३७
कीर्त्तिः	४	११८	कुपिन्दः	४	८६	कुङ्कः	२	३७
चौरम्	४	३४	कुविन्दः	४	८६	कुञ्जी	४	८१
कुक्कुरः	१	४१	कुवः	२	२८	कुषः	३	२७
कुकुरः	१	४१	कुवेरः	१	५८	क्रूरः	२	२१
कुचः	३	६८	कुम्भीरः	४	३०	ककवाकुः	१	६
कुचिः	३	१५५	कुमारः	३	१३८	कच्छम्	२	२१
कुचितम्	४	१८६	कुमारयुः	१	३७	कतकम्	३	३७
कुटिः	४	१४३	कुरङ्गः	१	१२१	कत्तिका	३	१४७

शब्दाः	पृ	श	शब्दाः	पृ	श	शब्दाः	पृ	श
कलुः	३	३०	कीमलम्	१	१०८	ग		
कलम्	३	६६	कीरजः	५	३५	गगनम्	२	७७
कलम्	३	१७	क्रोष्टुः	१	६८	गङ्गा	१	१२३
कदरः	५	४१	कोशलः	१	१०६	गडेरः	१	५८
कन्तत्रम्	३	१०८	कोष्ठः	२	४	गडोलः	१	६६
कपीटम्	४	१८५	चोणिः	४	४८	गण्डः	१	११४
कपणः	२	७८	चोत्ता	२	८४	गण्डयन्तः	३	१२८
कपाणः	२	८०	चोमम्	१	१४०	गण्डिः	४	११८
कभिः	४	११२	ख			गण्डुः	१	७
कविः	४	५६	खजपम्	३	१४२	गण्डूषः	४	७८
कशालुः	४	१	खजाकः	४	१३	गण्डोलः	१	६६
कभिः	४	१२०	खट्वा	१	१५१	गतिला	१	५७
कविः	४	१२७	खड्गः	१	१२४	गदयितुः	३	२८
कषकः	२	३८	खडूः	१	८२	गन्त्री	४	१५८
कषिकः	२	४०	खड्डूः	१	८२	गन्तुः	१	६८
कणः	३	४	खण्डः	१	११४	गभीरः	४	३५
कसरः	३	७३	खदिरः	१	५३	गभेस्तिः	४	१८०
केतुः	१	७४	खनिः	४	१४०	गमथः	३	११३
क्रेणिः	४	४८	खनित्रम्	४	१६२	गमी	४	६
कोदा	१	१५८	खरुः	१	३६	गम्भीरः	४	३५
कोदुः	१	१०	खजूः	१	८०	गर्गः	१	१२८
केलिः	४	११८	खजूरः	४	८०	गरुडः	४	४६
केवलः	१	१०६	खलतिः	३	११२	गरुत्	१	८४
केशः	५	३३	खष्पः	३	२८	गतः	३	८६
केत्रम्	४	१७०	खाटिः	४	१२५	गर्दभः	३	११३
केमम्	१	१४०	खात्रम्	४	१६२	ग्रन्थिः	४	१४०
कोकिलः	१	५४	खिद्रः	२	१३	गर्भः	३	१५२
कोटरः	३	१३१	खिदिरः	१	५१	गर्भुत्	१	८५
कोटिः	४	११८	खुरः	२	२८	गर्वः	१	१५५

शब्दाः	पृ	सू	शब्दाः	पृ	सू	शब्दाः	पृ	सू
गर्वरः	२	१२१	गृधुः	१	२३	चक्षुः	२	११८
ग्रहणिः	५	६७	गृह्याप्यः	३	२६	चक्षोरः	१	६४
गवयः	२	६८	गेषुः	३	१६	चङ्कुरः	१	३८
गह्वरः	३	१	गोत्रम्	४	१६७	चञ्चरीकः	४	२०
गातुः	१	७३	गोत्रा	४	१६७	चटुलः	१	८६
गात्रम्	४	१६८	गोधूमः	५	२	चण्डः	१	११४
गाथा	२	४	गोपीथः	२	८	चण्डालः	१	११७
गान्धम्	४	६०	गोरोचनम्	२	७८	चण्डिला	१	५७
गान्तुः	५	४३	गौरः	१	६५	चतुरः	१	३८
ग्रामः	१	१४३	गौरः	२	२८	चत्वरम्	१	१२१
गारित्रम्	४	१७१	गौः	२	६८	चत्वारः	५	५८
ग्लानिः	४	५१	ग्लौः	२	६४	चतः	४	२००
गिरिः	४	१४३	घ			चन्दनम्	२	७८
ग्रीवा	१	१५४	घटिः	४	११८	चन्द्रः	२	१३
ग्रीष्मः	१	१४८	घतनः	५	४२	चन्द्रमाः	४	२२८
गुडः	१	११५	घर्मः	१	१४८	चन्द्रिरम्	१	५१
गुडेरः	१	५८	घासिः	४	१३०	चपटः	४	८१
गुक्तः	३	६८	घुण्डः	१	११५	चपेटः	४	८१
गुधिरः	१	६१	घुरणः	२	८३	चपलम्	१	१११
गुपिलः	१	५६	घूर्णिः	४	५२	चम्पा	३	२८
गुरुः	१	२४	घृणा	३	४	चमूः	१	८०
गुर्विणी	२	५४	घृणिः	४	५२	चमरः	३	१३२
गुल्फः	५	२६	घृतम्	३	८८	चमसः	३	११७
गुवाकः	४	१५	घृष्टिः	४	५६	चरिः	४	१४०
गुहेरः	१	६१	घोरम्	५	६४	चरुः	१	७
गुहिलः	१	५६	च			चरकः	२	३२
गूथः	२	१२	चक्रधरः	२	२२	चरितम्	४	१७२
गृक्षः	३	६८	चक्रुः	१	२२	चर्पटः	४	८१
गृध्रः	२	२४				चर्म	४	१४५

शब्दाः	पं	पं	शब्दाः	पं	पं	शब्दाः	पं	पं
चरमः	५	६८	कविः	४	५६	जन्यम्	४	१११
चर्चकः	२	३२	कागः	१	१२४	जन्तुः	३	२०
चमालः	४	१०७	कातः	३	८६	जङ्गुः	३	३६
चाटु	१	३	काया	४	१०८	जम्बलः	१	१०६
चाल्वालः	१	११६	किल्वरम्	३	१	जम्बः	४	८५
चारित्र्यम्	४	१७२	खिदकम्	२	३७	जम्बीरः	४	३०
चाब	१	३	खिद्रम्	२	१३	जम्बूः	१	८३
चिकणम्	४	१७६	खिदिः	४	१४३	जम्बूकाः	४	४१
चिकुराः	१	४१	खिदिरः	१	५१	जयन्तः	३	१२८
चित्रभानुः	३	३२	खेदिः	४	११८	जर्जरः	३	१३१
चित्रम्	४	१६४	खेमण्डः	१	१२८	जरठः	१	१००
चित्रा	४	१६४	ज			जर्णः	३	१०
चीरम्	२	२५	जगत्	२	८४	जर्तुः	५	४६
चीवरम्	३	१	जघनम्	५	३२	जरुथम्	२	६
चुक्रम्	२	१४	जङ्घा	५	३१	जरन्तः	३	१२६
चुब्रः	२	२८	जघ्नुः	१	२२	जरायुः	१	४
च्युपः	३	२४	जटा	५	३०	जरसानः	२	८६
चूर्णिः	४	५२	जटायुः	२	११८	जसुरिः	२	७३
चेतः	४	१८८	जटिः	४	११८	जह्मकः	२	३४
च्यौन्नः	४	१०४	जठरम्	५	३८	जागृविः	४	५४
छ			जतुः	१	१८	जातवेदाः	४	२२७
छगलः	१	११३	जतु	४	१०२	जातु	१	३
छत्वरम्	३	०१	जन्म	४	१४५	जामाता	२	८५
छत्रम्	४	१५८	जन्मः	१	१४५	जामिः	४	४३
छदिः	२	१०८	जनितः	४	१०४	जाया	४	१११
छद्म	४	१४५	जनिः	४	१३०	ज्यानिः	४	४८
छन्दः	४	२१८	जनिमा	४	१४८	जायुः	१	१
छदिः	२	१०८	जनुः	२	११५	जिगन्तुः	३	३१
छलम्	१	१०४	जन्तुः	१	७३	जित्वा	४	११४

शब्दाः	प	स	शब्दाः	प	स	शब्दाः	प	स
जिनः	३	२	तद्	१	१३२	त्रयुः	१	१०
जिनिः	५	४८	तन्त्रीः	३	१५८	तर्म	४	१४५
जिन्नः	१	१४१	तन्तुः	१	६८	त्रयः	५	६६
जिह्वाः	१	१५४	तन्त्रिः	४	६६	तरलः	१	१०६
जीमूतः	३	८१	तनयम्	४	८८	तर्षः	३	६२
जीरः	२	२३	तन्यतुः	४	२	तरसम्	३	११७
जीरदानुः	२	२३	तनुः	१	७	त्रसरेणुः	३	३८
जीविः	४	५४	तनुः	२	११७	तरसानः	२	८६
जीवातुः	१	७८	तनूः	१	८०	तलिनम्	२	५३
जीवधः	३	११३	तपः	४	१८८	तलुनः	३	५४
जीवन्तः	३	१२७	तपुः	२	११७	तल्पम्	३	२८
जुहुराणः	२	८१	तपसः	३	११७	त्वक्	२	६३
जुहुः	२	६०	तमः	४	१८८	त्वष्टा	२	८५
जूः	२	५७	तमतः	३	११७	तविषी	१	४८
जूषिः	४	४८	तमालः	१	११८	तसरः	३	७५
जैवाढकः	१	७८	त्यद्	१	१३२	त्सरः	१	७
ज्यातिः	२	११०	तकारः	३	१३८	तातः	३	८०
त			तकारौ	३	१३८	ताम्रम्	२	१६
तक्रम्	२	१३	तकुं	१	१६	तामरसम्	३	११७
तकिला	१	५७	तरङ्गः	१	१२०	ताम्बूलम्	४	८०
तक्षकः	२	३२	तरण्डः	१	१२८	तालु	१	५
तक्षा	१	१५६	तरणिः	२	१०२	ताविषी	१	४८
तडाका	४	१५	तरिः	४	१३८	तिमम्	१	१४६
तडागः	४	१५	तरीः	३	१५८	तिजिलः	१	५६
तडिः	४	११८	तरीषः	४	२६	तितउ	५	५२
तडित्	१	८८	तरुः	१	७	तित्तिरिः	४	१४३
तण्डुलः	४	१०७	तरुणः	३	५४	तिथः	२	१२
तण्डुलाः	५	८	तदूः	१	८८	तित्तिडीकः	४	२१
ततम्	३	८८	तरन्तः	३	१२८	तिमिः	४	१२३

शब्दाः	पं	सू	शब्दाः	पं	सू	शब्दाः	पं	सू
तिमिरम्	१	५१	द			दशन	१	१५६
तिरीटम्	४	१७५	दक्षिणः	२	५०	दशेरः	१	५८
त्रिफला	१	१०४	दक्षिणा	२	५०	दंष्ट्रा	४	१५८
त्रिविष्टपम्	३	१४५	दचाप्यः	३	८६	दस्यः	१	१४५
त्रिविष्टपः	३	१४५	दण्डः	१	११४	दस्युः	३	२०
तौल्यम्	३	१८	दण्डधरः	२	२२	दस्यः	२	१३
तीव्रम्	२	२८	दहुः	१	८०	दङ्गः	२	१३
तीर्थम्	२	७	दङ्गः	१	८०	दाकः	३	४०
तीवरः	३	१	दक्षिषायः	३	८७	दाचम्	४	१७०
तुण्डः	४	११	दन्तः	३	८६	दात्वः	४	१०४
तुण्डिलः	१	५४	दमुनाः	४	२३५	दातुः	३	३२
तुत्यः	२	७	दभम्	२	१३	दाम	४	१४५
तुन्दः	४	८८	दमथः	३	११३	दाब	१	३
तुषारः	३	१३८	दरत्	१	१३०	दाबणम्	३	५३
तुहिनम्	२	५२	दरथः	३	११३	डाः	२	५७
तूणीरः	४	३०	दर्दरीकम्	४	२०	दाशः	५	११
तूळिः	४	५१	दर्भः	३	१५१	दासः	५	१०
तूळिः	४	१२०	ददुरः	१	४०	दिधिषूः	१	८३
तूस्तम्	३	८६	दद्रूः	१	८०	दिनम्	२	४८
दणम्	५	८	दर्वः	१	१५५	दिवसम्	३	१२१
दपत्	२	८५	दर्विः	३	८४	दिवा	१	१५६
दप्रः	२	१३	दर्विः	४	५३	दिवा	४	१७५
दपला	१	१०४	द्विषणम्	२	५०	दौदिविः	४	५५
दफला	१	१०४	दर्शतः	३	११०	दोनः	३	२
दणा	३	१२	दरसानः	२	८६	दोनारः	३	१४०
तोत्रम्	४	१७३	दलपः	३	१४२	दुक्कलम्	४	८०
तोमरः	३	१३१	दल्भः	३	१५१	दुवा	१	१५६
			दलिः	४	४७	हुः	१	३५
						हुमः	१	३५

शब्दाः	पं	सू	शब्दाः	पं	सू	शब्दाः	पं	सू
दुहिणः	२	४८	ध			धासाः	४	२२१
दुष्टु	१	२५	धनम्	२	८१	धिषसा	२	८२
दुहिता	२	८५	धनुः	१	७	धिष्ण्यम्	४	१०७
दूतः	३	८०	धनुः	२	११७	धीरः	२	२४
दूतिः	४	१८०	धनूः	१	८०	धीवरः	३	१
दूः	२	५७	धन्वम्	४	८५	धीवरो	४	११५
दूरम्	२	२०	धन्वा	१	१५६	धीवा	४	११५
दूषीका	४	१६	धमकः	२	३५	ध्रुवम्	२	६१
दृतिः	४	१८४	धमनिः	२	१०२	ध्रुवकः	२	३२
दृप्तः	२	१३	धरणिः	२	१०२	धुस्त्रः	४	८०
दृम्फूः	१	८३	धत्रम्	४	१६७	धूकः	३	४७
दृशानः	२	८०	धरित्रो	४	१७३	धूमः	१	१४५
दृशः	१	२३	धर्मः	१	१४०	धूमकेतुः	१	७४
दृषत्	१	१३१	धरिमा	४	१४८	धूर्तः	३	८६
देवटः	४	८१	धर्षणिः	२	१०४	धूसरः	३	७३
देवयुः	१	३७	धवाणकः	३	८३	धृत्वा	४	११४
देवरः	३	१३२	ध्वनिः	४	१४०	धृषुः	१	२३
देवलः	१	१०६	धवलः	१	१०६	धेनः	३	११
देविलः	१	५६	धाकः	३	४०	धेनुः	३	३४
देवा	२	८८	धाणकः	३	८३	न		
देष्णुः	३	१६	धातकी	३	१४८	नक्षत्रम्	३	१०५
दोः	२	६८	धाता	२	८४	नखम्	५	२३
द्योतनः	२	७८	धातुः	१	६८	नेखरः	३	१३१
द्रोणः	३	१०	धानाः	३	६	नखिः	४	१३८
द्रोणिः	४	५१	धान्यम्	५	४८	नगः	५	६१
दोषा	४	१७५	धाम	४	१५१	नटः	४	१०४
द्यौः	२	६८	ध्यात्वम्	४	१०५	नदनुः	३	५२
द्यौत्रम्	४	१६१	ध्यामा	४	१५१	नदन्तः	३	१२७
			धाडिः	४	११८	नन्दयन्तः	३	१२८

प]

उणादिशब्दसूचीपत्रम् ॥

१२५

शब्दाः	पं	रू	शब्दाः	पं	रू	शब्दाः	पं	रू
नन्दिः	४	११८	निद्रा	२	१७	पक्षः	४	२२०
ननन्दा	२	८८	निधनम्	२	८१	पङ्गुः	१	३६
ननान्दा	२	८८	निधुवनम्	२	८०	पतङ्गः	१	११८
नसा	२	८५	निम्बः	४	८५	पचतः	३	११०
नभः	४	२११	निर्कथः	२	८	पचिः	४	११८
नभसः	३	११७	निशीथः	२	८	पचेलिमः	४	३७
नभस्यः	४	२११	निष्कः	३	४५	पञ्चन्	१	१५७
नमतः	३	११०	निषङ्गधिः	४	८७	पञ्चालः	१	११८
नभाकम्	४	१५	निषहरः	२	१२२	पटाकः	४	१४
नमसः	३	११७	निष्ठाका	३	४४	पटीरः	४	३०
न्यङ्कुः	१	१७	नीकः	३	४७	पटलः	१	१०४
नयनम्	२	७८	नीचैः	५	१३	पटुः	१	१८
नरकम्	५	३५	नीथः	२	२	पटोलः	१	६६
नलिनम्	२	४८	नौपः	३	२३	पटुः	१	१५३
नवन्	१	१५६	नौरम्	२	१३	पण्डः	१	११४
नङ्गुः	२	३०	नौलङ्गुः	१	३६	पण्डा	१	११४
नहुषः	४	७५	नौविः	४	१३६	पणसः	३	११७
ना	२	१००	नौवरम्	३	१	पणिः	४	११८
नाकुः	१	१८	नृचचाः	४	२३३	पताका	४	१४
नागः	५	६१	नृतूः	१	८१	पत्तिः	४	१८३
नान्दम्	४	१६०	नेमः	१	१४०	पतिः	४	५७
नापितः	३	८७	नेमिः	४	४३	पत्तनम्	३	१५०
नाभिः	४	१२६	नेष्टा	२	८५	पतचम्	३	१०५
नाम	४	१५१	नोधाः	४	२२६	पतचम्	४	१५८
नारङ्गः	१	१२२	न्योजाः	४	२२३	पतचिः	४	६४
निकषा	४	१७५	नौः	२	६४	पतेरः	१	५८
निघण्टुः	१	३७	प			पतसः	३	११७
निघातिः	४	१२५	पकूषम्	४	१६६	पत्तलः	३	७४
निघृष्वः	१	१५३	पक्षः	३	६८	पथः	४	१२

शब्दाः	पृ	श	शब्दाः	पृ	श	शब्दाः	पृ	श
पथिलः	१	५७	परीरम्	४	३०	पशुः	१	२७
पदाजिः	४	१३२	पर्यरीकः	४	१८	पाकः	३	४३
पदातिः	४	१३२	परिब्राट्	२	५८	पाकः	५	५३
पद्मम्	१	१४०	पर्वतः	३	११०	पाकुक्कः	२	३०
पद्मः	२	१३	पर्वा	४	११३	पाजः	४	२०३
पद्म	४	११३	प्रशत्वा	४	११७	पाण्डुः	१	३७
पविः	४	१३८	प्रशत्वरी	४	११७	पाणिः	४	१३३
पम्पाः	४	१२	प्रगस्ता	२	८५	पातालम्	१	११७
पम्पः	३	१०	पशुः	१	३३	पातिः	५	५
पनसः	३	११७	पशुः	५	२७	पात्रम्	४	१५८
पपीः	३	१५८	परशुः	१	३३	पात्रम्	४	१७०
पपुः	१	२२	पर्वत्	१	१३०	पथः	४	२०४
पम्पा	३	२८	प्रस्थायी	४	८	पाथः	४	२०५
पथः	४	१८०	प्रहः	२	११७	पाथिः	२	११४
पथोधाः	४	२३०	प्रहषः	४	७५	पादूः	१	८५
प्रस्थाः	४	२३३	प्रहाणिः	४	५१	पापम्	३	२३
पर्जन्यः	३	१०३	परिहाणिः	४	५१	पापमा	४	१५१
परिज्वा	१	१५८	प्रहिः	४	१३५	पायुः	१	१
पर्णम्	३	६	प्रहेलिः	४	११८	पावः	४	१०१
पर्णमुट्	२	२२	प्रहः	१	१५३	पास्क	१	१३६
पर्णरुट्	२	२२	प्रहः	३	६३	प्राकविकः	२	४१
पर्णशुट्	२	२२	पलाण्डुः	१	३७	प्राट्	२	५७
पर्णसिः	४	१०७	पलितम्	५	३४	प्राणथः	३	११३
प्रतिदिवा	१	१५६	पलितः	३	८२	प्राणन्तः	३	१२७
प्रथितिः	४	१८३	पललम्	१	१०६	प्रातः	५	५८
प्रथमः	५	६८	पलालम्	१	११८	प्रापणिका	२	४१
पर्यः	३	२८	पल्लवः	४	१०७	प्राष्टट्	२	५७
पर्यटः	४	८१	पवाका	४	१४	पार्श्वम्	५	२७
परमेष्ठी	४	१०	पविः	४	१३८	पाणिः	४	५२

फ, व]

उणादिशब्दसूचीपत्रम् ॥

१२७

शब्दाः	पृ	श	शब्दाः	पृ	श	शब्दाः	पृ	श
पालिः	४	१३०	पुरिः	४	१४३	पेचकः	५	३७
पाशधरः	२	२२	पुरीषम्	४	२७	पेत्वम्	४	१०५
पाषाणः	२	८	पुरुः	१	२३	पेयूषम्	४	७६
पांसुः	१	२७	पुरुषः	४	७४	पेवः	४	१०१
पिङ्गलः	१	१०८	पुद्गवः	१	१५१	प्रेतर्वरी	४	११७
पिञ्जरः	३	१३१	पुङ्गवः	४	२३२	प्रेतर्वा	४	११७
पिञ्जूलम्	४	८०	पुरोधः	४	२३१	पेशलः	१	१०६
पिण्याकः	४	१५	पुचिः	३	१५५	पेषिः	४	११८
पिण्डिलः	१	५४	पुलिनम्	२	५३	पोतः	३	८६
पिता	२	८५	पुलिन्दः	४	८५	पोता	२	८५
पिनाकः	४	१५	पुलक्तिः	४	१८०	पोषः	२	१२
पियालः	३	७६	पुष्करम्	४	४	पोषयितुः	३	२८
पिशितम्	३	८५	पुष्कलम्	४	५	फ		
पिशुनः	३	५५	पुष्पप्रचायिका	२	३२	फण्डः	१	११४
पीतुः	१	७१	पूगः	१	१२४	फर्फरीकम्	४	२०
पीथः	२	७	पूजिलः	१	५६	फलगुः	१	१८
पीयुः	१	३६	पूषः	४	७४	फलगुनः	३	५६
पीयूषम्	४	७६	पूषा	१	१५८	फलिनः	२	४८
पालुः	१	३७	पृथक्	१	१३७	फेनः	३	३
प्रीडा	१	१५८	पृथुः	१	२८	व		
पीवरः	३	१	पृथुकः	५	५३	वक्षथः	३	११३
पीवरी	४	११५	पृथ्वी	१	१५०	वटिः	४	११८
पीवा	४	११५	पृथिवी	१	१५०	वषिक्	२	७०
पुण्ड्रः	२	१३	पृथ्वी	१	१५०	वधनम्	३	१०५
पुण्डरीकम्	४	२०	पृदाकुः	३	८०	वधिवम्	४	१०३
पुष्पम्	५	१५	पृष्ठम्	२	१२	वदरम्	३	१३१
पुत्रः	४	१६५	पृषत्	२	८४	वधकः	२	३६
पुमान्	४	१७८	पृषतः	३	१११	वधिरः	१	५१
पुरणः	२	८१	पृश्निः	४	५२	वधूः	१	८३

शब्दाः	पृ०	सू०	शब्दाः	पृ०	सू०	शब्दाः	पृ०	सू०
बन्धुः	१	१०	बृहत्	२	८४	भातुः	१	७३
बन्धुरः	१	४१	बृहद्भातुः	३	३२	भातुः	३	३२
बन्धूकः	४	४१	भ			भामः	१	१४०
बन्ध्या	४	११२	भगालम्	३	७६	भाता	२	८५
बन्धूरः	१	४१	भडिलः	१	५४	भाष्टम्	४	१६०
बभ्रुः	१	२२	भण्डिलः	१	५४	भालुः	१	५
बक्ररः	३	१३१	भदाकः	४	१५	भालूकः	४	४१
ब्रध्नः	३	५	भद्रम्	२	२८	भाविचम्	४	१७१
बर्वरः	३	१३१	भदन्तः	३	१३०	भावौ	४	८
बर्वरः	२	१२१	भयानकः	३	८२	भासन्तः	३	१२८
बृद्ध	४	१४६	भर्गः	४	२१६	भित्तिका	३	१४७
बर्हिः	२	१०८	भरटः	४	१०४	भिदकः	२	३७
बर्हिणः	२	४८	भरण्डः	१	१२८	भिद्रम्	२	१३
बल्लभः	३	१२५	भरतः	३	११०	भिदिः	४	१४३
बलिः	४	११८	भरथः	३	११४	भिदिरम्	१	५१
बलिः	४	१२४	भ्रमरः	३	१३२	भिदुः	१	२३
बलीकम्	४	२५	भ्रमिः	४	१२१	भिषक्	१	१३८
बलिहः	४	११८	भरिमा	४	१४८	भीमः	१	१४८
बहुः	१	२८	भरुः	१	७	भीरुकः	२	३१
बाष्पः	३	२८	भल्लुकः	४	४१	भीष्मः	१	१४८
बाहुः	१	२७	भल्लूकः	४	४१	भुजिः	४	१४३
विन्दुः	१	१०	भवन्तः	३	१२८	भुजिष्यः	४	१७८
विम्बम्	४	८५	भवन्तिः	३	५०	भुज्युः	३	२१
बुध्नः	३	५	भवान्	१	६३	भुरिक्	२	७२
बुधानः	२	८०	भविलः	१	५४	भुवः	४	२१७
हन्ः	४	८८	भषकः	२	३२	भुवनम्	२	८०
हृषिणः	४	४८	भसत्	१	१३०	भुवन्यः	३	५१
हृषभः	३	१२१	भस्त्रा	४	१६८	भुविः	२	११२
हृषलः	१	१०६	भस्त्र	४	१४५	भूकम्	३	४१

शब्दाः	पं	सं	शब्दाः	पं	सं	शब्दाः	पं	सं
भूमिः	४	४५	मत्स्यः	४	१०४	मन्थुः	३	२०
भूः	२	६८	मत्सरः	३	७३	ममायतालः	५	५०
भूर्णिः	४	५२	मथुरा	१	३८	मयटः	४	८१
भूरिः	४	६५	मद्गुः	१	७	मयुः	१	७
भृगुः	४	२८	मद्गुरः	१	४१	मयूखः	५	२५
भृङ्गः	१	१२५	मदयितुः	३	२८	मयूरः	१	६७
भृङ्गारः	३	१३६	मद्रः	२	१३	मर्कः	३	४३
भृज्जनम्	२	८०	मद्दारः	३	१३४	मरुकः	४	३८
भृमिः	४	१२१	मदिरा	१	५१	मर्कटः	४	८१
भेकः	३	४३	महा	४	११३	मरिचिः	४	७०
भेरः	२	२८	मध्यम्	४	११२	मर्जुः	१	८१
भेरिः	४	६६	मधुः	१	१८	मर्तः	३	८६
भेलः	२	२८	मधुः	२	११६	मरतः	३	११०
भेषजम्	१	१३८	मधूकः	४	४१	मरुत्	१	८४
म			मनाका	४	१४	मर्दलः	१	१०६
मल्लिका	४	१५४	मन्ता	२	८४	मरिमा	४	१४८
मकुरः	१	४०	मन्तुः	१	७३	मर्मरीकः	४	२०
मधवा	१	१५८	मन्थाः	४	११	मलम्	१	११०
मङ्गलम्	५	७०	मन्दाकम्	४	१३	मलयः	४	८८
मज्जा	१	१५८	मन्दनम्	२	८१	मलिनः	२	४८
मञ्जुः	१	३७	मन्द्रः	२	१३	मल्लिका	२	३२
मञ्जूषा	४	७७	मन्दरः	३	१३१	मल्लूरः	४	८१
मठरः	५	३६	मन्दारः	३	१३४	मस्तकम्	३	१४८
मण्डः	१	११४	मन्दाहः	३	१३४	मस्तुः	१	६८
मण्डयन्तः	३	१२८	मन्दिरम्	१	५१	मसिः	४	११८
मण्डलः	१	१०४	मन्दुरा	१	३८	मसिनम्	२	४८
मणिः	४	११८	मन्दसानः	२	८७	मसुरा	१	४३
मण्डूकः	४	४२	मनुः	१	१०	मसुरा	५	३
मत्स्यः	४	२	मनुः	२	११५	महः	४	१८८

शब्दाः	पा	सू	शब्दाः	पा	सू	शब्दाः	पा	सू
महत्	२	८४	मीवः	१	१५४	मृडीकः	४	२४
महानसम्	४	१८८	मीवरः	३	१	मृणालम्	१	११८
महिनम्	२	५६	मुकुरः	१	४०	मृतम्	३	८८
महिलः	१	५४	मुखम्	५	२०	मृत्युः	३	२१
महसम्	३	११७	मुचिरः	१	५१	मृदङ्गः	१	१२१
महिषः	१	४५	मुक्तः	१	१२८	मृदरः	५	४१
माः	४	१८८	मुक्तलः	१	१२८	मृदुः	१	२८
माता	२	८५	मुद्रा	२	१३	मेचकः	५	३७
मात्रा	४	१६८	मुदिरः	१	५१	मेरुः	४	१०१
मातरिष्वा	१	१५८	मुनिः	४	१२३	मौनम्	४	१२३
माया	४	१०८	मुमुक्षुः	२	८३	य		
मायुः	१	१	मुशलः	१	१०६	यक्ष्मः	१	१४०
मार्जारः	३	१३७	मुष्कः	३	४१	यक्ष्मा	४	१५१
मार्जालीयः	१	११६	मुषलः	१	१०६	यक्तत्	४	५८
माला	२	२८	मुखम्	२	१३	यजतः	३	११०
मालती	३	११०	मुखलः	१	१०६	यजत्रम्	३	१०५
मालती	४	५८	मुहिरः	१	५१	यजिः	४	११८
म्लानिः	४	५१	मुहुः	२	१२०	यजुः	२	११७
मांसम्	३	६४	मुहूर्तम्	३	८८	यज्युः	३	२०
माहिनम्	२	५६	मुहिरः	१	६१	यतिः	४	११८
मितद्रुः	१	३४	मूकः	३	४१	यद्	१	१३२
मित्रम्	४	१६४	मूत्रम्	४	१६३	यन्त्रम्	४	१६७
मित्रयुः	१	३७	मूर्खः	५	२२	यमुना	३	६१
मिथिला	१	५७	मूर्धा	१	१५८	ययीः	३	१५८
मिथुनम्	३	५५	मूलम्	४	१०८	ययुः	१	२१
मित्रम्	२	१३	मूलरः	१	६१	यवागूः	३	८१
मिहिरः	१	५१	मूषिकः	२	४२	यवनः	२	७४
मीनः	३	३	मृगयुः	१	३७	यवासः	४	२
मीरः	२	२५	मृडङ्गणः	४	२४			

शब्दाः	पं	सं	शब्दाः	पं	सं	शब्दाः	पं	सं
यशः	४	१८१	रञ्जुः	१	१५	राजिः	४	२५
यष्टिः	४	१८०	रजतम्	३	१११	राजिः	४	६०
यद्धः	१	१५४	रजनम्	२	७८	रासभः	३	१२५
याजिः	४	१२५	रजनिः	२	१०२	रामठम्	१	१०१
याता	२	८७	रजनी	२	७८	राशिः	४	१३३
यात्रा	४	१६८	रङ्गा	१	११४	रास्त्रा	३	१५
यातुः	१	७३	रतूः	१	८२	राहुः	१	३
यामः	१	१४०	रत्नम्	३	१४	रिक्थम्	२	७
यामिः	४	४३	रत्निः	४	२	रिप्रम्	५	५५
यावसः	३	११८	रथः	२	२	रिपुः	१	२६
युग्मम्	१	१४६	रभसः	३	११७	रिष्वः	१	१५३
युधानः	२	८०	रमकः	२	३३	रुचः	३	६६
युष्मः	१	१४५	रमण्यम्	३	१०१	रुक्मम्	१	१४६
युयुधानः	२	८३	रमतिः	४	६३	रुचकम्	२	३७
युवाः	१	१५६	रवणः	२	७४	रुचिः	४	१२०
युग्मद्	१	१३८	रवथः	३	११३	रुचितम्	४	१८६
यूका	३	४७	रविः	४	१३८	रुचिरम्	१	५१
यूष्मः	२	१२	रघना	२	७५	रुचिष्यम्	४	१६८
यूपः	३	२७	रश्मिः	४	४६	रुद्रः	२	२२
योगः	४	२१६	रस्त्रम्	३	१२	रुधिरम्	१	५१
योनिः	४	५१	रसना	२	७५	रुम्नः	२	१४
योषित्	१	८७	रहः	४	२१५	रुक्मः	४	१०३
योषा	३	६२	रंहः	४	२१४	रुक्थः	३	११५
र			राः	२	६६	रुक्ता	४	११४
रत्नः	४	१८८	राका	३	४०	रूपम्	३	२८
रघुः	१	२८	राक्षा	३	६२	रेक्णः	४	१८८
रङ्गः	३	४०	राजा	१	१५६	रेणुः	३	३८
रजः	४	२१७	राजातेनः	२	७८	रेतः	४	२०२
रजकः	२	३२	राजन्यः	३	१००	रेपः	४	१८०

शब्दाः	पं	सं	शब्दाः	पं	सं	शब्दाः	पं	सं
रेफः	५	५४	लवाणकः	३	८३	वचक्रुः	३	८१
रोचना	२	७८	लविः	४	१३८	वज्रः	२	२८
रोचिः	२	१११	लशुनम्	३	५७	वज्रधरः	२	२२
रोदः	४	१८८	लघ्नः	१	१५३	वटुः	१	८
रोदसी	४	१८८	लाक्षा	३	६२	वण्डः	१	११४
रोधः	४	१८८	लाङ्गूलम्	१	१०८	वतण्डः	१	१२८
रोम	४	१५१	लाङ्गूलम्	४	८०	वत्सम्	३	६२
रोहन्तः	३	१२७	लिक्षा	३	६६	वत्सः	३	६२
रोहन्ती	३	१२७	लिगुः	१	३६	वत्सरः	३	७१
रोहिः	४	११८	लिप्तम्	५	५५	वदन्तिः	३	५०
रोहिणः	२	५५	लिपिः	४	१२०	वदान्यः	३	१०४
रोहिम्	१	८७	लिबिः	४	१२०	वन्द्रः	२	१३
रोहितः	३	८४	लुषभः	३	१२४	वनः	२	२८
रोहिषम्	१	४७	लूनिः	४	१०५	वनिः	४	१४०
ल			लोतः	३	८६	वनिष्णुः	४	२
लक्षणम्	३	७	लोत्रम्	४	१७३	वप्रः	२	२७
लक्ष्मणम्	३	७	लोम	४	१५१	वप्रिः	४	६६
लक्ष्मीः	३	१६०	लोठः	३	८२	वपुः	२	११७
लघट्	१	१३५	लोहितम्	३	८४	वयः	४	१८८
लघुः	१	२८	व			वयुनम्	३	६१
लङ्का	३	४०	वक्रम्	४	१६७	वयोधाः	४	२२८
लङ्ककः	२	३७	वक्रः	२	१३	व्यलीकम्	४	२५
लटकः	२	३२	वकुलः	१	४१	वर्चः	४	१८८
लट्टा	१	१५१	वचः	३	६२	वरटः	४	८१
लसिका	३	१४७	वचः	४	२२०	वठरः	५	३८
लभसः	३	११७	वचाः	४	२२१	वर्णः	३	१०
लभकः	२	३३	वगुः	३	३३	वरणः	२	७४
लवङ्गः	१	१२०	वङ्क्रिः	४	६६	वर्णसिः	४	१०७
						वर्णिः	४	१२४

शब्दाः	पृ	सू	शब्दाः	पृ	सू	शब्दाः	पृ	सू
वर्णः	३	३८	वस्तिः	४	१८०	वार्त्ताकम्	३	७८
वरुणः	३	५३	वस्तु	१	७०	वार्त्ताकः	४	१५
वरेण्यः	३	८८	वस्त्रः	३	६	वार्त्ताकुः	३	७८
व्रततिः	४	५८	वसन्तः	३	१२८	वारि	४	१२५
वरत्रा	३	१०७	वसिः	४	१४०	बावदूकः	४	४१
वरुचम्	४	१०३	वसुः	१	१०	वायः	२	१३
वर्त्तनिः	२	१०६	वस्त्रः	२	१३	वाग्निः	४	११८
वर्त्तिः	४	११८	वसुरोचिः	२	१११	वाग्निः	४	१२५
वर्त्तिः	४	१४१	वहतिः	४	६०	वाशुरा	१	३८
वर्त्तिका	३	१४६	वहित्रम्	४	१७३	वासः	४	२१८
वरुथः	२	६	वहतुः	१	७७	वासरः	३	१३२
वर्द्धम्	२	२७	वहन्तः	३	१२८	वासिः	४	१२५
वर्षः	४	२०१	वह्निः	४	५१	वासुः	१	१
वर्षः	४	२०१	वह्नम्	४	११२	वासु	१	७०
वरण्डः	१	१२८	वाक्	२	५७	वास्तूकः	४	४१
वर्वरौकः	४	१८	वागुरा	१	४१	वाहसः	३	११८
वर्विः	४	५३	वातः	३	८६	वाहौकः	४	२५
वर्षम्	३	६२	वातप्रमौः	४	१	विः	४	१३४
वरसानः	२	८६	वातिः	५	६	विक्रयिकः	२	४४
वल्कः	३	४२	वादिः	४	१२५	विकुस्रः	२	१५
वलाका	४	१४	वादित्रम्	४	१७१	विचक्षाः	४	२३३
वल्लूकः	४	४०	वापिः	४	१२५	विजयन्तः	३	१२८
वल्गुः	१	१८	वामः	१	१४०	विटपः	३	१४५
वल्मीकम्	४	२५	वायसः	३	१२०	विडङ्गः	१	१२१
वलयम्	४	६८	वायसः	४	१८८	विडालः	१	११८
वल्लूरम्	४	८०	वायुः	१	१	वितदुः	४	१०२
वस्तम्	३	८८	व्याघ्रः	५	६३	वितस्तिः	४	१८२
वस्त्रम्	४	१५८	वारङ्गः	१	१२२	विद्युः	१	३८
वसतिः	४	६०	व्राजिः	४	१२५	विदथः	३	११५

शब्दाः	पं०	सू०	शब्दाः	पं०	सू०	शब्दाः	पं०	सू०
विधुः	१	२३	वृथः	४	१०४	शक्रः	२	१३
विधुरः	१	३८	वृश्चिकः	२	४०	शकलम्	१	११२
विपणिः	४	११८	वृषपः	४	१००	शकुलः	१	४१
विपिनम्	२	५२	वृषा	१	१५६	शक्ता	४	११३
विप्रः	२	२८	वेणिः	४	४८	शक्वरी	४	११३
वित्त्वम्	४	८५	वेणुः	३	३८	शङ्कुः	१	३६
विशिपः	३	१४५	वेतनम्	३	१५०	शङ्खः	१	१०२
विशालः	१	११८	वेत्रम्	४	१६७	शरटः	४	१०४
विश्वम्	१	१५१	वेतसः	३	११८	शण्डिलः	१	५४
विश्वस्मन्	१	१५८	वेदिः	४	११८	शण्डः	१	८८
विश्वभोजाः	४	२३८	वेधाः	४	२२५	शतद्रुः	१	३५
विश्ववेदाः	४	२३८	वेनः	३	६	शतिः	४	१२२
विषा	४	३६	वेत्रा	३	८	शन्निः	४	६७
विष्टपः	३	१४५	वेमा	४	१५०	शत्रुः	४	१०३
विष्टरश्वाः	४	२२७	वेशन्तः	३	१२६	शतेरः	१	६०
विष्णुः	३	३८	वेष्ट्रम्	४	१६०	शद्भिः	४	६५
विह्व	४	३६	वेष्टपः	३	२३	शपथः	३	११३
वीकः	३	४७	वेहत्	२	८५	शब्दः	४	८७
वीचिः	४	७२	वैजयन्तः	३	१२८	शबलः	१	१०५
वीणा	३	१५	व्योम	४	१५१	शमठः	१	१००
वीधम्	२	२६	श			शमथः	३	११३
वीरः	२	१३	शकटः	४	८१	शम्बः	४	८४
वृकः	३	४१	शक्तिधरः	२	२२	शम्बुकः	४	४१
वृक्षः	३	६६	शक्तत्	४	५८	शम्बूकः	४	४१
वृजनम्	२	८१	शकुनः	३	४८	शमलम्	१	११२
वृजिनम्	२	४७	शकुनिः	३	४८	शमशुः	५	२८
वृत्रः	२	१३	शकुन्तः	३	४८	शयण्डः	१	१२८
वृत्रश्वाः	४	२२७	शकुन्तिः	३	४८	शयथः	३	११३
वृधसानः	२	८७	शक्ता	४	१४७	शयानकः	३	८२

शब्दाः	पं	श	शब्दाः	पं	श	शब्दाः	पं	श
शयुः	१	७	शयः	३	२८	शिरौषः	४	२०
शयुनः	३	६१	शयम्	४	१६४	श्लिङ्गः	१	३२
शरिः	४	१२८	शंस्ता	२	८४	शिल्पम्	३	२८
शरुः	१	१०	शाकम्	३	४३	शिवम्	२	१३
शर्करा	४	३	शादः	४	८७	शिवः	१	१५३
शरण्याम्	३	१०१	श्यामः	१	१४६	शिखिदानः	२	८२
शरणिः	२	१०२	श्यामाकः	४	१५	शिविरम्	१	५३
शरत्	१	१३०	शारिका	४	१२८	शिशिरः	१	५३
शरभः	३	१२२	शारिः	४	१२८	शिशुः	१	२०
शर्म	४	१४५	शार्ङ्गः	१	१२७	शौकरः	३	१३१
शरिमा	४	१४८	शार्दूलः	४	८०	शोधुः	४	३८
शरीरम्	४	३०	शालभञ्जिका	२	३२	श्रीः	२	५७
शर्वः	१	१५५	शालिः	४	१३०	श्रीरः	२	१३
श्रवणा	२	७८	शालुः	१	५	श्रीर्विः	४	५४
श्रवाय्यः	३	८६	शालूकम्	४	४२	शीलम्	४	३८
शर्वरी	२	१२१	शालूरः	४	८०	शीवा	४	११४
शर्शरीकः	४	१८	शवा	१	१५८	शुकः	३	४२
शल्कम्	३	४३	शास्ता	२	८४	शुचिः	३	१५५
शल्कः	४	१०८	शास्त्रिः	४	१८०	शुकः	२	२८
श्लक्ष्णम्	३	१८	शिक्षम्	५	१६	शुक्लम्	२	२८
शलाका	४	१४	शिखा	५	२४	शुचिः	४	१२०
शलभः	३	१२२	शिशुः	४	१०२	शुनकः	२	३२
शल्यम्	४	१०७	शिङ्घाणकः	३	८३	शुन्धयुः	३	२०
शलिः	४	१२८	शिङ्घाणम्	३	८३	शुभ्रम्	२	१३
शवः	४	१८३	शितिः	४	१२२	शुभिः	४	६५
श्वयीचिः	४	७१	शियिलः	१	५३	शुखम्	४	८५
श्वरः	३	१३१	शिनिः	४	५१	शुष्कः	३	४१
श्वसानः	२	८६	शिरः	४	१८४	शुष्णः	३	१२
श्वसुरः	१	४४	शिरिः	४	१४३	शुष्मम्	१	१४४

शब्दाः	पृ	ल	शब्दाः	पृ	ल	शब्दाः	पृ	ल
शुभिरम्	१	५१	सु			स्यन्दनः	२	७८
शुभिलः	१	५६	सक्तुः	१	६८	स्यमिकः	३	८६
शूद्रः	२	१८	सक्थि	३	१५४	स्यमीकः	३	८६
शूरः	२	२५	स्कन्धः	४	२०७	सरः	४	१८८
शूर्पम्	३	२६	संकसुकः	२	२८	सरकम्	५	३५
शूलधरः	२	२२	सखा	४	१३७	सर्जुः	१	८०
शृङ्गः	१	१२६	संग्रहणी	५	६७	सरट्	१	१३४
शृङ्गारः	३	१३६	स्नयितुः	३	२८	सरटः	४	८१
शृधूः	१	८१	स्तवकः	४	८६	सरटः	४	१०५
शेषः	४	२०१	स्तम्बः	४	८६	सरण्डः	१	१२८
शेषालः	४	३८	सत्रम्	४	१६७	सरणिः	२	१०२
शेषः	४	२०१	स्तरिमा	४	१४८	सरण्युः	३	८१
श्वेतः	३	८३	स्तरीः	३	१५८	सरित्	१	८७
श्वेनः	२	४६	स्थपतिः	४	५८	सर्पिः	२	१०८
श्रेणिः	४	५१	स्थविः	४	५६	सर्मः	१	१४०
श्रेष्ठा	४	१४५	स्थविरः	४	५३	सरिमा	४	१४८
श्रेवः	१	१५२	सद्	४	१८८	सरयुः	३	२२
श्रेवा	४	१५४	सधिः	२	११३	सरयूः	३	२२
शेवालः	४	३८	सन्ध्या	४	११२	सरलः	१	१०६
शेवलः	४	३८	सनिः	४	१४०	सर्वः	१	१५३
शोचिः	२	१०८	सप्त	१	१५७	सर्ववेदाः	४	२२७
शोथः	२	४	संपातिः	५	५	सर्वपः	३	१४१
शोणः	३	६	समीचः	४	८२	सलिलम्	१	५४
शोणिः	४	५१	समीची	४	८२	संवत्सरः	३	७२
श्रीतम्	४	१६८	समिथः	२	११	स्वधा	४	१७५
श्रीटीरः	४	३०	सम्प्रहाणिः	४	१२५	सवनः	२	७४
ष			समया	४	१७५	स्वप्नः	३	१०
षण्डः	१	११४	समरः	३	१३१	सव्यम्	४	११०
षिङ्गः	१	१२४	संयहरः	३	१	सव्येष्ठा	२	१०१

शब्दाः	पृ	श	शब्दाः	पृ	श	शब्दाः	पृ	श
स्वः	१	१०	सार्थः	२	५	सुधर्मा	४	१५२
स्वर्भानुः	३	३२	सारथिः	४	८८	सुषा	३	६६
स्वसा	२	८६	खाती	४	१३१	सुपयाः	४	२२३
स्वस्ति	४	१८१	खादुः	१	१	सुप्रतीकः	४	२५
संवसथः	३	११६	साम्ना	३	१५	सुयशाः	४	२२३
संशत्	२	८५	सिक्थम्	२	७	सुमेरुः	४	१०१
संस्तवानः	२	८८	सितम्	३	८८	सुरः	२	२४
सस्यम्	४	१०८	स्तिभिः	४	१२२	सुकृ	२	६२
सहः	४	१८८	स्थिरः	१	५३	सुरेणुः	३	३८
सहसानः	२	८७	सिन्दूरम्	१	६८	सुरतः	५	१४
सहारः	३	१३८	सिन्धुः	१	११	सुवः	२	६१
सहुरिः	२	७३	सिध्रः	२	१३	सुवत्ताः	४	२२७
सहोरः	१	६५	सिनः	३	२	सुविदत्रम्	३	१०८
साकम्	३	४३	स्फिरः	१	५३	सुवनम्	२	८०
स्याणुः	३	३७	सिमः	१	१४४	सुशर्मा	४	१५२
स्याम	४	१४५	सिरा	२	१३	सुष्टु	१	२५
स्थालम्	१	११६	सिंहः	५	६२	सुस्रोतः	४	२२३
सादिः	४	१२५	सीता	३	८०	सुक्ष्मम्	४	१७७
साधन्तः	३	१२८	स्त्री	४	१६६	सूचः	४	८३
साध्वसम्	३	११७	स्त्रीर्विः	४	५४	सूचिः	४	१३८
साधुः	१	१	सीमा	४	१५१	सूची	४	८३
सानु	१	३	सीमिकः	२	४३	सूपः	३	२५
सायुः	१	०१	सीरः	२	२५	सूत्रम्	४	१६३
सावा	४	११३	सुजवाः	४	२२३	स्थूणा	३	१५
सानसिः	४	१०७	सुतपाः	४	२२७	स्थूरः	५	४
स्फारम्	२	१३	सुतेजाः	४	२२७	सूनुः	३	३५
साम	४	१५३	सुत्रामा	४	१४५	सूना	३	१३
सारङ्गः	१	१२२	सुवप्यम्	३	८८	सपः	३	२६
सारणिः	२	१०२	सुषेप्यम्	३	८८	सूमः	१	१४५

शब्दाः	पं	सं०	शब्दाः	पं	सं०	शब्दाः	पं	सं०
स्यूनः	३	८	ह			हालुः	१	१
स्यूमः	१	१४४	हलुः	३	३०	हासाः	४	२२१
स्युः	२	५७	हथः	२	२	हिङ्गुः	१	३६
सुरः	२	२४	हन्ता	२	८४	हिण्डीरः	४	३०
सुरतः	५	१४	हनुः	१	१०	हिमम्	१	१४७
सुरिः	४	६४	हनूषः	४	७३	हिरण्यम्	५	४४
सृकः	३	४१	हरिः	४	११८	हिरण्यरेताः	४	२२७
सृणिः	४	१०४	हरिणः	२	४६	हिंसीरः	५	१८
सृणिः	४	४८	हरेणुः	२	१	हीका	३	४८
सृणीका	४	२३	हरित्	१	८७	हीकुः	३	८५
सृत्वा	४	११४	हरितः	३	८३	हीका	३	४८
सृदाकुः	३	७८	हरिद्रुः	१	३४	हीकुः	३	८५
सृदरः	५	४१	हरिमा	४	१४८	हृदयम्	४	१००
सृप्रः	२	१३	हर्यतः	३	११०	हृषीकम्	४	१७
स्पृहयायः	३	८६	हर्षयिन्नुः	३	२८	हृषुः	१	२३
सेतुः	१	६८	हर्षुलः	१	८६	हेतुः	१	७३
स्त्वेनः	२	४६	ह्रस्वः	१	१५३	हेम	४	१४५
सेना	३	१०	हलिः	४	११८	हेमन्तः	३	१२८
सेहा	१	१५८	हविः	२	१०८	हलिः	४	११८
सेहुः	१	१०	हंसः	३	६२	होता	२	८५
सोमः	१	१४०	हंसिका	४	१५४	होत्रम्	४	१६८
सोमः	१	१४०	हस्तः	३	८६	होमः	१	१४०
सोमः	४	१५१	हस्तः	२	१३	होमा	४	१५१
स्योनः	३	८	हान्तम्	४	१६०	होमी	३	८४
स्रोतः	४	२०२	हानिः	४	५१	होनः	४	१०५
			हारिः	४	१२५			

शुद्धिपत्रम् ॥

पृ०	पं०	अशुद्धम्	शुद्धम्
६	०	अ०१ पा०१	पा० १
६	८	अयूते	शृणाति०
८	०	अ०१ पा०१	पा० १
१०	१०	काप्तिः	कौत्सिम्
१४	३०	वुक्	वुक्
१५	५	कपिल	कपिलः
१८	१३	आमुष्मान्	आयुष्मान्
१८	१६	तनूः	धनूः
२२	२८	क्षान्ती	क्षान्ती
२३	२८	पन्था	पन्था
२४	८	डः	डः
२७	२४	भेषज	भेषज
३२	२	हाथः	हथः
३५	२३	दम्भम्	दाम्भम्
३६	२१	संकत्या	संमत्या
४०	३	स्थेनः	श्वेनः
४०	१७	या	वा
४०	२७	द्रवति	द्रवति
४२	२१	व्युत्पन्न	व्युत्पन्न
४७	२३	०	नारी
५१	२६	लक्षणा	लक्षणा
५५	२७	रङ्गकः	रङ्गः
५७	२६	युवती	युवतिः

पृ०	पं०	अशुद्धम्	शुद्धम्
८५	२८	वाणग्र	वाणग्र
८६	८	मनते	भवते
८३	१८	किथुनम्	मिथुनम्
८४	१	१५८	१५८
८४	२२	कादेशीवा	कदेशीवा
८६	१७	अमितः	अमित्रः
८६	२०	क्रियये	क्रियते
८८	२४	फागुनो	फाल्गुनो
११२	०	पा० ४	पा० ५
११४	२३	४७	१४७
११४	८३	आपाणिक	आपणिकः
११६	५५	८	८०
११६	८१	१०१	१०८
११८	३२	४	१
१२०	८	६०	१६०
१२०	३१	२६	८६
१२४	५८	ध्रिषसा	ध्रिषणा
१२५	८३	६४	६८
१२७	१८	पालुः	पीलुः
१२८	६८	मरिचिः	मरीचिः
१३१	१५	युवाः	युवा
१३१	५८	२५	१२५

इति

7

॥ अथ वेदाङ्गप्रकाशः ॥

—३*८—

तवत्यः ।

षोडशो भागः ॥

निघण्टुः

यास्कमुनिनिर्मितो वैदिककोषः

श्रीमत्स्वामिदयानन्दसरस्वतीकृतशब्दानुक्रमणिकया
सहितः ।

पण्डितज्वालादत्तशर्मणा संशोधितः

पठनपाठनव्यवस्थायां षोडशं पुस्तकम् ।

—०—

मुन्शी समर्थदान के प्रबन्ध से

वैदिकयन्त्रालयप्रयाग में मुद्रित हुआ ।

इस पुस्तक के छापने का अधिकार किसी को नहीं है ।

क्योंकि

इस को रजिस्टरी कराई गई है ।

—

संवत् १८४० आश्विनकृष्ण ३

पहली बार १००० पुस्तक छपे

मूल्य ॥)

विषयसूचीपत्रम् ॥

विषयाः	पृ०	पं०	खण्डे विषयाः	पृ०	पं०
भूमिका	१	१	५ अङ्गुलिनाम	११	१
प्रथमाऽध्याये			६ कान्तिकर्मा	११	६
खण्डे			७ अन्ननाम	११	१०
१ पृथिवीनाम	५	१	८ अक्तिकर्मा	११	१५
२ हिरण्यनाम	५	७	९ बलनाम	१२	१
३ अन्तरिक्षनाम	५	१०	१० धननाम	१२	६
४ साधारणनाम	५	१३	११ शोनाम	१२	११
५ रश्मिनाम	५	१५	१२ क्रुध्यतिकर्मा	१२	१३
६ दिशो नाम	६	१	१३ क्रोधनाम	१२	१६
७ रात्रिनाम	६	३	१४ गतिकर्मा	१२	१८
८ उषसो नाम	६	८	१५ क्षिप्रनाम	१४	८
९ अहर्नाम	६	१२	१६ अन्तिकनाम	१५	३
१० मेघनाम	६	१५	१७ संग्रामनाम	१५	६
११ वाङ्नाम	७	३	१८ व्याप्तिकर्मा	१५	१४
१२ उदकनाम	७	१३	१९ बधकर्मा	१६	१
१३ नदीनाम	८	१४	२० वज्रनाम	१६	८
१४ अश्वनाम	८	५	२१ ऐश्वर्यकर्मा	१६	११
१५ आदिष्टोपयोजनानि	८	१०	२२ ईश्वरनाम	१६	१३
१६ ज्वलतिकर्मा	८	१४			
१७ ज्वलतोनाम	८	१७			
द्वितीयाध्याये					
१ कर्मनाम	१०	१	१ बहुनाम	१७	१
२ अपत्यनाम	१०	६	२ क्लृप्तनाम	१७	४
३ मनुष्यनाम	१०	८	३ महन्नाम	१७	७
४ बाहुनाम	१०	१४	४ गृहनाम	१७	१२
			५ परिचरणकर्मा	१८	१
			६ सुखनाम	१८	४

खण्डे विषयाः	पृ०	पं०	खण्डे विषयाः	पृ०	पं०
७ रूपनाम	१८	८	२५ अन्तर्हितनाम	२१	१३
८ प्रशस्यनाम	१८	११	२६ दूरनाम	२१	१५
९ प्रज्ञानाम	१८	१४	२७ पुराणनाम	२२	१
१० सत्यनाम	१८	१६	२८ नवीननाम	२२	३
११ पश्यतिकर्मा	१८	१८	२९ उत्तरपदनाम	२२	५
१२ सर्वपदसमान्नायः	१९	१	३० व्यावापृष्वीनाम	२२	१०
१३ उपमानाम	१९	४	चतुर्थाध्याये		
१४ अर्चतिकर्मा	१९	८			
१५ मेधाविनाम	२०	१			
१६ स्तोत्रनाम	२०	६			
१७ यज्ञनाम	२०	८	१ पदनाम	२३	१
१८ ऋत्विङ्नाम	२०	१२	२ पदनाम	२३	११
१९ याज्ञाकर्मा	२०	१४	३ पदनाम	२४	७
२० दानकर्मा	२१	१	पञ्चमाध्याये		
२१ अध्येषणाकर्मा	२१	४			
२२ स्वपितिकर्मा	२१	६			
२३ कूपनाम	२१	७			
२४ स्निननाम	२१	१०			
			१ पदनाम	२५	१३
			२ पदनाम	२५	१४
			३ पदनाम	२५	१७
			४ पदनाम	२६	४
			५ पदनाम	२६	८
			६ पदनाम	२६	१५

इति

ओ३म् ।

निघण्टुवैदिककोशः ।

अथास्य भूमिका ।

यह ग्रन्थ ऋग्वेदी लोगों के पठितव्य दश ग्रन्थों में है । विशेष कर वेद और सामान्य से लौकिक ग्रन्थों से भी संबन्ध रखता है । यह मूल और इस का भाष्य निरुक्त यह दोनों ग्रन्थ यास्क मुनि जी के बनाये हैं । सदा से ज्ञान से प्राचीन हैं । इस को बहुत पुस्तकों से मिला कर जो २ पुस्तकान्तरों में विशेष शब्द पाये वे नोट में धर दिये हैं । अकारादि शब्द क्रम से इसकी शब्दानुक्रमिका भी बना कर छपवाई है कि जिस से जिस शब्द को देखना चाहे भ्रष्टि देख सकता है इस में पांच अध्याय हैं । उस के प्रथम अध्याय में १७ खण्ड द्वितीयाध्याय में २२ तृतीयाध्याय में ३० चतुर्थाध्याय ३ और पंचमाध्याय में ६ खण्ड हैं । इसकी शब्दानुक्रमिका में प्रथम अङ्क से अध्याय और द्वितीय से खण्ड समझना । तृतीय कोष्ठ में अकारादि शब्द और चतुर्थ में जिस का नाम है लिखा है । परन्तु यह सब शब्द वेद में यौगिक और योगरूढि आते हैं केवल रूढि नहीं । इस में जो पदनाम हैं वे पद धातु के गत्यर्थ अर्थात् ज्ञान गमन प्राप्यर्थके वाचक हो कर योगिक हो जाते हैं । यह ग्रन्थ सर्वत्र उपलब्ध नहीं था अब छपने से प्राप्त होने लगा है इस से बड़ा उपकार यह होगा । कि जो पुराण वालों ने अर्थ का अनर्थ किया है । सो इन आर्ष ग्रन्थों से निवृत्त हो कर सब के आत्मा में सत्य का प्रकाश होगा । निदर्शन जैसे पुराणी लोगों ने वृत्र शम्बर और

अशुर शब्द से दैत्य निघंटुमें मेघ । पु० अहि शब्दसे सर्प नि० मेघ । पु० अद्रि गिरि तथा पर्वत से केवल पहाड़ नि० मेघ । पु० अश्मा, ग्रावा; शब्दोंसे पाषाण और नि० मेघ । पु० वराह से सुअर नि० मेघ । पु० धारा से जल का प्रवाह नि० वाणी । पु० गौरी से महादेव की स्त्री नि० वाणी पु० कर्मकाण्ठी स्वाहा शब्द से अग्नि की स्त्री और स्वधा शब्द से पितृ की स्त्री नि० स्वाहा वाणी और स्वधा से अन्न । पु० शची शब्दसे इन्द्र की स्त्री नि० में वाणी कर्म और प्रज्ञा का नाम है । पुराणोलोग शचीपति शब्द से देवों का राजा इन्द्र और वेद में वाणी कर्म और प्रज्ञा का पालन करने वाला स्वामी लिया जाता है । पु० गय शब्द से एक मृतकों के अर्घ्य पिण्डप्रदानार्थ स्थानविशेष और निघं० अपत्य, धन और गृह का नाम है । पु० घृताची शब्द से देवलोक की वेश्या विशेष स्त्री और नि० में रात्रि का नाम है । आज कल के लोग विप्र शब्द से केवल ब्राह्मण और निघंटु में बुद्धिमान् का नाम है । पु० अद्वा से प्रीति और आड से मृतकों की दृष्टि मानते हैं और नि० में अत् शब्द से सत्य और जिस क्रिया से सत्य का ग्रहण हो वह अद्वा और जो इस से धर्मयुक्त कर्म किया जाय सो आड कहता है अब कहां तक लिखें मनुष्य लोग जब इस कोश को पढ़ेंगे तभी नवीन पुराणादि ग्रन्थों का मिथ्यापन और वेदों का सत्यत्व तथा वेदों के अर्थ करने में प्रवृत्ति अपने आप हो जायगी । तब तक वेदार्थ में प्रवृत्ति नहीं होती और व्याकरणदि का पढ़ना निष्फल है । यद्यपि जहां तहां यंत्रालयों में निघंटु छपा है तथापि इस के छापने का मुख्य प्रयोजन यही है कि अकारादिशब्द क्रम से इस के साथ शब्दानुक्रमणिका ठिकाने के सहित छपवा दी है कि जिस शब्द को निकालना चाहें उस को शब्दानुक्रमणिका के अनुकूल देख के शीघ्रनिका ज लेवेंगे इस से जिस को

भूमिका ॥

३

कंठस्थ ग्रन्थ न होगा वह भी शब्दानुक्रयिका से लाभ ले सकेगा
अलमतिविस्तरेण बुद्धिमद्वयेषु ॥

इतिभूमिका समाप्ता ॥

निधि (६) रामा (३) क्लृ (६) चन्द्रे (१) के मार्गशीर्षसिते दले ॥
चतुर्थ्यां गुरुवारेयं निघंटुः शोधितोनघाः ॥ १ ॥

श्रीमन्महामहिमविक्रमभूपतेरेकोनचत्वारिंशदुत्तर
एकोनविंशतितमे संवत्सरे यन्त्रणाय मुनिवर
यास्कमुनिनिर्मितः सशब्दानुक्रमणिको
निघंटुः प्रेषितः ॥

स्यान महाराणा जी का }
उदयपुर

{ दयानन्दसरस्वती

॥ अथ निघण्टुः ॥

प्रथमोऽध्यायः ॥

गौः । रमा । उमा । क्ष्मा । क्षा । क्षमा (१) । क्षोणिः (२) ।
क्षितिः । अवनिः । उर्वी । पृथ्वी । मही । रिपः (३) । अदितिः ।
इळा । निर्वृतिः । भूः । भूमिः । पूषा । गातुः । गोत्रेत्येकविंशतिः
पृथिवीनामधेयानि ॥ १ ॥

हेम (४) । चन्द्रम् । रुक्मम् । अयः । हिरण्यम् । पेशः ।
कशनम् । लोहम् । कनकम् । काञ्चनम् । भस्म । अमृतम् । मरु
त् । द्रवम् । जातरूपमिति पञ्चदश हिरण्यनामानि ॥ २ ॥
अम्बरम् । वियत् । व्योम । बर्हिः । धत्त्व । अन्तरिक्षम् । आका-
शम् । आपः । पृथिवी । भूः । स्वयम्भूः । अध्वा । पुष्करम् । सगरः
(५) । ससुद्रः । अध्वरमिति षोडशान्तरिक्षनामानि ॥ ३ ॥

स्वः । पृश्निः । नाकः (६) । गौः । विष्टपम् । नभ इति षट्
साधारणानि ॥ ४ ॥

खेदयः । किरणाः । गावः । रश्मयः (७) । अभीश्वः । दी-
धितयः (८) । गभस्तयः । वनम् । उक्षाः । वसवः । मरीचिपाः ।
मयूखाः । सप्तवृषयः । साध्याः । सुपर्णाः । इति पञ्चदश रश्मि-
नामानि ॥ ५ ॥

(१) इत्यस्यस्थाने । क्ष्मा । क्षामा । क्षामः । क्षाम । इति चत्वारः शब्दाः पुस्तकान्तरेषु
कचित् २ दृश्यन्ते ॥ (२) कदिकारादतिन इति डीषि सति क्षोणी । इत्यपि
भवति ॥ (३) स्वरमेदेन रिपः, इत्यपि पु० २ दृश्यते ॥ (४) हेमाः, इत्यपि पु० २ ॥
(५) सगरम् । इति लिङ्गमेदेन पुस्तकान्तरपाठः ॥ (६) नाकाः । इति बहु-
वचनान्तः कचित् ॥ (७) रश्मयः । इति डीषि सति पु० २ ॥ (८) दिधीतयः ।
इत्यपि पुस्तकान्तरपाठः ॥

६

निघण्टुः । अ० १ । खं ०७ । १० ॥

आताः । आशाः । उपराः । आषाः । काष्ठाः । व्योम ।
ककुभः । हरितः । इत्यष्टौ दिङ्नामानि ॥ ६ ॥

श्यावी । क्षपा । शर्वरी । अक्तुः । जम्या । राम्या (१) । यम्या ।
नम्या । दोषा । नक्ता । तमः । रजः । असिक्ती । पयस्वती । तम-
स्वती । घृताची । शिरिणा (२) । मोकी । शोकी । ऊधः
(३) । परः । हिमा (४) । वस्त्री (५) । इति त्रयोविंशतौ
राचिनामानि ॥ ७ ॥

विभावरी । सूनरी । भास्वती । ओदती । चित्रामघा ।
अर्जुनी । वाजिनी । वाजिनीवती (६) । सुम्नावरी । अहना ।
द्योतना । श्वेत्या । अरुषी (७) । सूनृता । सूनृतावती ।
सूनृतावरी । इति षोडशोषोनामानि ॥ ८ ॥

वस्तोः । द्युः (८) । भानुः । वासरम् । स्वसराणि । घ्नसः ।
घर्मः । घृणः (९) । दिनम् । दिवा । दिवेदिवे । द्यविद्यवि ।
इति द्वादशाहर्नामानि ॥ ९ ॥

अद्रिः । श्यावा । गोचः । बलः । अन्नः । पुरुभोजाः ।
बलिशानः (१०) । अश्मा । पर्वतः । गिरिः । ब्रजः । चक्रः ।
वराहः । शस्वरः । रौहिण्यः । रैवतः । फलिगः । उपरः । उपलः ।
चमसः । अहिः । अभ्रम् (११) । वलाहकः । मेघः । दत्तिः (१२) ।

(१) रम्या इति पाठः ॥ (२) श्रीणा इत्यपि पु० २ (३) उधा । इत्यपि
पु० २ ॥ (४) हिम इत्यपि पु० २ ॥ (५) वसु । वस्वा । वसी । इत्यपि पु० २ ॥
(६) वाजिनिवती । इत्यपि पु० ॥ (७) अरुषी इत्यपि पु० ॥ (८) द्यौ
इति पा० ॥ (९) घृणिः इत्यपि पु० ॥ (१०) पशुर्नः । पशुर्नः । इमावपि
क्वचित् ॥ (११) अभ्रम् इत्यपि पु० ॥ (१२) दत्तिः इति च पु० ।

निघण्टुः । अ० १ । खं० ११ । १२ ॥

७

ओदनः (१) । वृषन्धिः (२) । वृचः । असुरः । कोशः । इति
त्रिंशन्मेघनामानि ॥ १० ॥

प्रलोकः । धारा । इळा । गौः । गौरौ । गान्धर्वी । गभीरा ।
गम्भीरा । मन्द्रा । मन्द्राजनौ । वाशी । वाष्ठी । वाष्ठीची ।
वाणः । पविः । भारती । धमनिः । नाळीः (३) । मेळिः । मेना ।
सूर्या । सरस्वती । निवित् । स्वाहा । वग्नः (४) । उपदिः । मायुः ।
काकुत् (५) । जिह्वा । घोषः । खरः । शब्दः । खनः । ऋक् ।
होवा । गौः । गावा । गुणः (६) । धेना । ग्नाः । विपा (७) ।
नना । कशा । धिषणा । नौः । अक्षरम् । मही । अदितिः ।
शची । वाक् । अबुष्टुप् । धेनुः । वल्लुः (८) । गल्दा (९) । सरः ।
(१०) । सुपर्णी (११) । वेकुरा (१२) । इति सप्तपञ्चाशद्
वाङ् नामानि ॥ ११ ॥

अर्णीः । क्षोदः । क्षद्वा (१३) । नभः । अन्धः । कवन्धम् (१४) ।
सलिलम् । वाः । वनम् । घृतम् । मधु । पुरीषम् । पिप्पलम् ।
क्षीरम् । विषम् । रेतः । कशः (१५) । जम्भ (१६) । बुबुकम् ।
बुसम् । तुग्र्या । बुबुरम् (१७) । सुक्षेम (१८) । धरुणम् ।

(१) ओदनम् । इति नपुंसकम् पु० ॥ (२) वृषन्धिः । इत्यपि पु० ॥
(३) नालिः । नीलिः । इमौ क्वचित् ॥ (४) गग्नः । इति क्वचित् ॥
(५) काकुप् इति पु० ॥ (६) गुणः । इति पु० (७) नग्ना, इति पु० ॥ (८) वग्नः ।
इति पु० ॥ (९) गल्दः । गल्दः । इमौ पु० ॥ (१०) रसः । रासः । इमौच पु० ॥
(११) सुपर्णी, इतिच पु० ॥ (१२) वेकुरा, इति पु० ॥ (१३) क्षद्वा । क्षद्वा । क्षद्वा । इमे
त्रयः पु० ॥ (१४) कवन्धम् । इति वकारभेदेन क्वचिद् दृश्यते ॥ (१५) शकम् । पु० ॥
(१६) जम्भ । जम्भ । इमावस्येव स्थाने पु० दृश्यते ॥ (१७) बुबुरम् । बुबुरः । इमौच
पूर्ववत् ॥ (१८) सुक्षेमा । सुक्षेमा । ऐतौच ॥

८

निघण्टुः । अ० १ । खं० १३ ॥

सिरा (१) । अरिन्दानि (२) । ध्वान्वत् । जामि (३) । आयु-
धानि । क्षपः । अहिः । अक्षरम् (४) । स्त्रोतः । तृप्तिः । रसः ।
उदकम् (५) । प्रयः । सरः । भेषजम् । सहः । शवः । यहः ।
ओजः । सुखम् । क्षवम् । आवयाः । शुभम् । यादुः (६) । भूतम् ।
भुवनम् । भविष्यत् । महत् । आपः । व्योम । यशः । महः । सर्णी-
कम् (७) । स्वृतीकम् (८) । सतीनम् (९) । गहनम् । गभीरम्
(१०) । गम्भीरम् (११) । ईम् (१२) । अन्नम् । हविः । सद्यः ।
सदनम् । ऋतम् । योजिः । ऋतस्ययोजिः । सत्यम् । नीरम् । रयिः ।
सत् । पूर्णम् । सर्वम् । अक्षितम् । बर्हिः । नाम । सर्पिः । अपः ।
पवित्रम् । अमृतम् । इन्दुः । हेम (१३) । स्वः । सर्गः । शम्बरम् ।
अश्वम् । वपुः । अश्वु (१४) । तोयम् । तूयम् । कृपीटम्
(१५) । शुक्रम् । तेजः । स्वधा । वारि । जलम् । जलाशयम् । इदम् ।
इत्येकशतमुदकनामानि ॥ १२ ॥

अवनयः । युव्याः (१६) । खाः । सौराः । स्त्रोत्याः । एन्यः ।
धुनयः । रुजानाः । वक्षणाः । खादो अर्णाः । रोधचक्राः । हरितः ।
सरितः । अगुवः । नभस्वः (१७) । वध्वः । हिरण्यवर्णाः । रोहितः ।

(१) सिरा । सूर । इति पु० ॥ (२) अरिन्दानि । इति पु० ॥ (३) जामिः ।
जामिवत् । इति पु० ॥ (४) अक्षरः । अक्षराः । इति पीठान्तरम् ॥ (५) प्रयः ।
इत्यपि पु० ॥ (६) यादुः इति क्वचित् पु० ॥ (७) सर्णीकम् । इति पु० ॥
(८) सतीकम् । स्मृतीकम् । इति पु० ॥ (९) सतिनम् । पु० ॥ (१०)
गम्भीरम् । इति पु० ॥ (११) गह्वरम् । इति पु० ॥ (१२) कम् । इत्यधिकं
क्वचित् पु० ॥ (१३) हेमा इति पु० ॥ (१४) अश्वुः, इति लिङ्गभेदेन क्वचित् ॥
(१५) कृपीटम् । नृपीटम् । इति पुस्तकान्तरपाठः ॥ (१६) युव्याः । इति पु० ॥
(१७) नभस्वाः, इति मात्राभेदेन पु० ॥

निघण्टुः । अ० १ । खं० १४-१७ ॥

६

सल्लुतः । अर्णीः । सिन्धवः । कुल्याः । वर्यः (१) । उर्यः । इरा-
वत्यः । पार्वत्यः (२) । खर्वन्त्यः (३) । जर्जस्वत्यः । पयस्वत्यः ।
सरस्वत्यः । तरस्वत्यः । हरस्वत्यः । रोधस्वत्यः । भास्वत्यः । अजिराः
मातरः । नद्यः । इति सप्तविंशन्नदीनामानि ॥ १३ ॥

अत्यः । हयः । अर्वाः । वाजौ । सप्तिः । वन्हिः । दधिकाः ।
दधिकावा । एतम्बः (४) । एतशः । पैदः । दौर्गहः । औच्चैः अवसः
(५) । तार्क्ष्यः । आशुः । ब्रध्नः । अरुषः । माञ्चत्वः (६) । अव्य-
थयः (७) । श्येनासः । सुपर्णाः । पतङ्गाः । नरः । हार्याणाम् (८) ।
हंसासः । अशनाः । इति षड्विंशतिरश्वनामानि ॥ १४ ॥

हरौ इन्द्रस्य । रोहितोऽग्नेः । हरित् आदित्यस्य । रासभाव-
श्विनोः । अजाः पूष्णः । पृषत्यो मरुताम् । अरुणयोगाव उष-
साम् । श्यावाः सवितुः । विश्वरूपा बृहस्पतेः । नियुतो वायोः ।
इति दशाऽऽदिष्टोपयोजनानि ॥ १५ ॥

भाजते । भाशते (९) । भाश्यति । दीदयति । शोचति ।
मन्दते । भन्दते । रोचते । द्योतते । ज्योतते । द्युमत् । इत्येका-
दश उवलतिकर्माणि ॥ १६ ॥

जमत् । कुल्मलौकिनम् । जज्जजणाभवन् । मल्मलाभवन् ।
अर्चिः । शोचिः । तपः । तेजः (१०) । हरः । घृणिः (११) । शृङ्गाणि ।
इत्येकादश उवलतो नामधेयानि ॥ १७ ॥

गौर्हमाम्बरं ख १ः । खेदय आताः श्यावौ विभावरीवस्तोरद्विः
श्लोकोऽर्णोऽवनयोऽथो हरौ इन्द्रस्य भाजते जमदिति सप्तदश ॥

इति निघण्टौ प्रथमाध्यायः समाप्तः ॥

(१) ऋतावर्यः । इति पु० ॥ (२) वार्वत्यः । अर्वत्यः । इमोप० ॥ (३) रेवत्यः ।
इति पु० ॥ (४) एतम्बा इति पु० ॥ (५) औच्चैः अवसः । इति पु० ॥ (६) मञ्चतो । मञ्चतुः ।
इति पा० ॥ (७) व्यथयः । इति पा० ॥ (८) वार्याणाम् । इति पाठान्तरम् ॥
(९) भ्लाश्यति । भ्लाशते । भ्लाश्यते । इमे पुस्तकान्तरेषु दृश्यन्ते ॥ (१०) पयः ।
इति पु० ॥ (११) हृणिः । हणिः । इति पाठभेदः ॥

अथ द्वितीयाध्यायारम्भः ।

अपः । अप्नः । दंसः । वेषः । वेपः (१) । विष्टी । व्रतम् ।
कर्षम् । शक्म् (२) । क्रतुः । कुरुम् (३) । करणानि । करांसि ।
करन्ती (४) । करिक्तत् । चक्रत् (५) । कर्त्तुम् (६) । कर्त्ताः ।
कर्त्तुवै । कृत्वी । धौः । शचौ । शमी । शिमी । शक्तिः । शिल्पमिति
षड्विंशतिः कर्मनामानि ॥ १ ॥

तुक् । तोकम् । तनयः (७) । तोक्म् । तक्म् । शेषः । अप्नः ।
गयः । जाः । अपत्यम् । यहुः । स्तूनुः । नपात् । प्रजा । वीजम् ।
इति पंचदशापत्यनामानि ॥

मनुष्याः । नरः (८) । ध्रुवाः । जन्तवः । विशः । क्षितयः ।
कृष्टयः । चषण्यः । नहुषः (९) । हरयः । मर्याः । मर्त्याः ।
मर्त्ताः । व्राताः । तुर्वशाः । द्रुह्यवः । आयवः (१०) । यदवः ।
अनवः । पूरवः । जगतः । तस्थुषः । पञ्चजनाः । विवस्वन्तः ।
पृतनाः । इति पंचविंशतिर्मनुष्यनामानि ॥ ३ ॥

आयती । चवाना । अभीशु । अप्नवाना । विनङ्गुसौ ।
गभस्ती । कुरस्नौ । बाहू । भुरिजौ । क्षिपस्ती (११) । शक्रौ ।
भरित्रे । इति द्वादश बाहुनामानि ॥ ४ ॥

(१) वेगः । विष्टी । इति पुस्तकान्तरम् । (२) शक्म् । शक्म् । अस्यैव भेदः पु० ॥ (३)
करणम् । इति पु० ॥ (४) कुरुन्ति । इति पु० ॥ (५) चक्रतुः । इति पु० ॥ (६) कर्त्तुम् ।
इति पाठभेदपु० ॥ (७) तनयम् । इति लिङ्गभेदेन कचित् पु० ॥ (८) नराः ।
इति पुस्तकान्तरेषु ॥ (९) नहुषाः । इति दचन भेदेन कचित् पाठः ॥ (१०)
अयवः । इति पु० ॥ (११) क्षिपती । क्षिपन्ती । इति पु० ॥

निघण्टुः । अ० १ । खं० ५—८ ॥

११

अग्रुवः । अग्र्यः (१) । विशः (२) । क्षिपः । शयीः ।
रशनाः । धीतयः । अग्र्यः (३) । विपः । कृत्याः । अवनयः ।
हरितः (४) । स्वसारः । जामयः । सनाभयः । योक्ताग्निः ।
योजनानि । धुरः । शाखाः । अभीश्वः । दौधितयः । गभस्तयः
(५) । इति द्वाविंशतिरङ्गुलिनामानि ॥ ५ ॥

वृश्मि । उश्मसि (६) । वेति । वेनेति । वेसति (७) ।
वाञ्छति । वष्टि (८) । वनोति । जुषते । ह्वयति (९) । आचके ।
उशिक् । सन्यते । छन्तसत् (१०) । चाकनत् । चकमानः । कनति ।
कानिषत् । इत्यष्टादश कान्तिकर्माण्यः ॥ ६ ॥

अन्धः (११) । आजः । पयः । प्रयः (१२) । पृक्षः । पितुः । वयः ।
सुतः (१३) । सिनम् (१४) । अवः । क्षु (१५) । धासिः । दूरा । दूळा ।
दूषम् । ऊर्कः । रसः । स्वधा । अर्कः । क्षन् (१६) । नेमः । ससम् ।
नमः । आयुः । स्तूनुता । बह्वः । वर्चः । कौलालम् । यशः । इत्य-
ष्टाविंशतिरन्तनामानि ॥ ७ ॥

आवयति । भवति । बभस्ति । वेति । वेवेष्टि । अविष्यन् ।
वसति । भुसधः । बबधाम् । ह्वरति (१७) । इति दशान्तिकर्माण्यः ॥ ८ ॥

- (१) विभ्राः, इत्यधिकं कचित् पु० ॥ (२) वृश्मः । इति पाठान्तरम् ॥ (३) अग्र्यवेः ।
अग्र्यः । इति पाठान्तरम् ॥ (४) रोहितः, इति कचित् पाठः ॥ (५) सुहस्यः । सुसुतः ।
अस्यैव स्थाने इमौ लभ्येते पु० ॥ (६) इतोऽग्रे, अववेति, इत्यधिकं पुस्तकान्तरेषु ॥
(७) विसति । वेष्टति । इति पुस्तकान्तरपाठः ॥ (८) वेष्टि, इति कचित् पु० ॥
(९) ह्वयति । उग्रत् । इमावधिकौ पुस्तकान्तरेषु ॥ (१०) शंसनत् । इति पु० ॥
(११) पाजः । इत्यधिकं कचित् पु० ॥ (१२) अवः, इति कचित् पु० ॥ (१३)
सुतम् । इति लिङ्गभेदेन दृश्यते पु० ॥ (१४) सोनमिति पु० ॥ (१५) क्षुमत् ॥
क्षुत् । इत्येतौ क्षु, इत्यस्यैव स्थाने दृश्येते पुस्तकान्तरेषु ॥ (१६) चदम् । इति पु० ।
(१७) ह्वयति, इति पु० ॥

१२

निघण्टुः । अ० १ । खं० ६-१३ ॥

ओजः (१) । पाजः । शवः । तरः । तवः । त्वक्षः । शङ्घः (२) ।
बाधः । नृम्णम् । तविषौ । शुर्मम् । शुष्णम् । शुषम् । दक्षः ।
वीळु । च्यौलम् । सहः । यहः । बधः । वर्गः । वृजनम् । वृक् (३) ।
मुज्जना । मीस्थानि । धर्णसिः (४) । द्रविणम् । स्यन्द्रासः ।
शम्बरम् । इत्यष्टाविंशतिर्बलनामानि ॥ ६ ॥

मधम् । रेक्णाः । रिक्थम् । वेदः । वरिवः । श्वातम् । रत्नम् ।
रयिः । क्षत्रम् । भगः । मीढुम् (५) । गयः । नृम्णम् । द्युम्नम् ।
तना । बन्धुः । इन्द्रियम् । वसु । रायः । राधः । भोजनम् । मेधा ।
यशः । ब्रह्म । द्रविणम् (६) । श्वः । वृत्तम् (७) । वृत्तम् । इ-
त्यष्टाविंशतिरेव धननामानि ॥ १० ॥

अघ्न्या । उखा । उखिया । अही मही । अदितिः (८) ।
इळा । जगती शकरी । इति नव गोनामानि ॥ ११ ॥

रेळते । हेळते । भामते । भृणीयते (९) । भ्रीणाति ।
भेषति । दोधति । वबुध्यति । कम्पते । भोजते । इति दश क्रुध्य-
तिकर्माणः ॥ १२ ॥

हेळः । हरः । हृणिः (१०) । त्यजः । भामः । एहः । ह्वरः (११) ।
तपुषी । जूर्णिः । मुन्युः । व्यधिः । इत्येकादश क्रोधनामानि ॥ १२ ॥
वर्त्तते । अयते । लोटते । लोठते । स्यन्दते (१२) । कसति ।

(१) वाजः इत्यधिकं कचित् पुस्तके ॥ (२) त्वक्षः, इति पु० ॥ (३) विट्, इति पाठा-
न्तरम् ॥ (४) धर्णसि, इति प्रधानं पाठः ॥ (५) मील्हम्, इति कचित् पु० ॥ (६) शवः ।
इत्यधिकं कचित् ॥ (७) कृतम् । विसम् । इति पु० ॥ (८) अदितिः । इति पुस्तका-
न्तरपाठः ॥ (९) अस्यैव स्थाने हृणीयते, इति कचित् पु० ॥ (१०) घृणिः, इति च पु० ॥
(११) वरः, इति तस्यैव स्थाने पुस्त० । (१२) स्यन्दति । इति पु० ॥

निघण्टुः । अ० २ । खं० १४ ॥

१३

सर्पति । स्यमति । स्वति (१) । स्मंसति । अवति । श्रोति ।
 स्मंसति । वेनति । माष्टि । भुरग्यति । शवति । कालयति । पे-
 लयति । कण्टति । पिथति । विथति । मिथति । प्रवते । पुव-
 ते । च्यवते । कवते । गवते । नवते (२) । क्षोदति । नक्षति ।
 सक्षति । म्यक्षति (३) । सचति (४) । ऋच्छति । तुरीयति ।
 चतति । अतति । गाति । इयक्षति । सश्चति । त्वरति । रंहति ।
 यतते । भ्रमति । ध्रजति । रजति । लजति । क्षियति । धमति ।
 मिनाति (५) । ऋण्वति (६) । ऋणोति । स्वरति । सिसर्त्ति ।
 विषिष्टि (७) । योषिष्टि (८) । रिणाति (९) । रीयते ।
 रेजति । दघति (१०) । दभ्नोति (११) । युध्यति (१२) ।
 धन्वति । अरुषति (१३) । आर्यति (१४) । सौयते (१५) ।
 तकति (१६) । दीयति । ईषति । फणति (१७) । हनति (१८) ।
 अर्दति । मर्दति । सद्धते । नसते । हर्यति । इयर्त्ति । ईत्ते । ईङ्-
 खते । ज्वयति । श्वात्रति । गन्ति । आगनौगन्ति । जगन्ति (१९) ।

(१) स्मंसते । इति पाठश्च । (२) अवते । इत्यपि कचित् पु० ॥ (३) मियक्षति । इत्यपि
 पु० ॥ (४) अचति । इत्यपि ० ॥ (५) मिनोति । क्षिणोति । इति पु० ॥ (६) रिण्वति ।
 इत्यपि पु० ॥ (७) वेषिष्टि । वेषिष्टि । इति कचित् पु० ॥ (८) योषिष्टि । इति च
 पु० ॥ (९) ऋणाति । ऋणर्त्ति । ऋणति । इति भेदः पुस्तकान्तरे ॥ (१०)
 दध्यति । इति भेदः । नख्यति । इत्यधिकं पु० ॥ (११) दध्नोति । इति पु० ॥ (१२)
 युध्यते । इति कचित् पाठः ॥ (१३) अरुषति । अरुषति । इति पा० ॥ (१४) अलर्य-
 ति । अलर्यति । इति पाठान्तरम् ॥ (१५) दीयते । इति बहुमतः पाठः ॥ (१६)
 दीयते । इत्यपि कचित् पा० ॥ (१७) अवकणति । इत्यपि कचित् पा० ॥ (१८) सस्रति ।
 सिस्रति । धवति । धावति । हभति । हभ्यति । हयति इत्येतेऽधिकाः पुस्तका-
 न्तरे ॥ (१९) जङ्गन्ति इत्यपि पु० ॥

जिन्वति (१) । जसति । गमति । ध्रति । ध्राति । धपति (२) ।
 वहते (३) । रश्चर्यति । जेहते (४) । ष्वःकति (५) । क्षुम्पति
 (६) । प्साति । वाति । याति । इषति (७) । द्राति (८) । द्रूळति ।
 एजति । जस्ति । जवति । वञ्चति अनिति । पवते (९) । हन्ति ।
 सेधति । अगन् । अजगन् । जिगाति । पतति । इव्वति । द्रमति
 (१०) । द्रवति (११) । वेति । हयन्तात् (१२) । एति । जगायात् ।
 अययुः (१३) । इति द्वाविंशशतं गतिकर्माणः ॥ १४ ॥

नु । मच्चु । द्रवत् । ओषम् । जीराः (१४) । जूर्णिः (१५) ।
 शूर्त्तिः । शुघनासः (१६) । शीभम् । तृषु (१७) । तूयम् (१८) ।
 तूर्णिः (१९) । अजिरम् (२०) । भुरण्युः । शु (२१) । आशु । प्राशुः
 (२२) । तूतुजिः (२३) । तूतुजानः (२४) । तुज्यमानासः ।

(१) जगाति । जगति । इत्यपि क्वचित् पु० ॥ (२) ध्रुवति इति पाठान्तरम् ॥
 (३) । वहत्यति । अश्चर्यति । इत्यधिकं क्वचित् पु० ॥ (४) जेहति, इतिभेदः ।
 वदति । राति । रूहति इत्यधिकं क्वचित् पुस्तकान्तरपाठः ॥ (५) षःकति ।
 ष्वकति इति पु० ॥ (६) निम्पति । इति पु० ॥ (७) । जायति इत्यधिकं क्वचित्
 पु० ॥ (८) पतयति इत्यप्यधिकं क्वचित् पु० ॥ (९) पवति इति पु० ॥ (१०) ब्रजति
 इत्यधिकं क्वचित् पु० ॥ (११) द्रवति । द्रुमति । इति पाठान्तरम् ॥ (१२)
 यकाराभावि । हन्तात् । इति पु० ॥ (१३) अयुयुः । अयुधुः । इति तस्यैव भेदेन
 पाठः (१४) । जिरा इति पु० ॥ (१५) जूर्णिः । इति ङीष्भेदेन दीर्घान्तः पु० ॥
 (१६) शुघनासः । शुधनाः । शुघनाशः । इति तस्यैव भेदेन पाठान्तरम् ॥ (१७)
 तृषु । इति पु० (१८) । तूयम् । इति पा० (१९) । तूर्णिः इति लिङ्भेदेन पा० ॥
 (२०) अजिरम् । इत्याद्युदात्तस्वरभेदेन क्वचित् पाठः ॥ (२१) शुः । आशुः । इति
 पूर्वापरयोर्भेदः पु० ॥ (२२) प्राशुचित् । प्राशुवित् इति पाठान्तः ॥ (२३) । तूतुजित्
 इति पाठान्तरम् ॥ (२४) तूतुजानासः । इति पा० ॥

निघण्टुः । अ० २ । खं १६—१८ ॥

१५

अज्जाः (१) साच्चिवित् । (२) युगत् (३) । ताजत् ।
 तुरणिः । वातरंहाः । इति षड्विंशतिः क्षिप्रनामानि ॥ १५ ॥
 तल्लित् (४) । आसात् (५) । अम्बरम् । तुर्वशे (६) ।
 अस्तुमीके । आके । उपाके । अर्वाके (७) । अन्तमानाम् ।
 अवमे । उपमे । इत्येकादशान्तिकनामानि ॥ १६ ॥

रणः । विवाक् । विखादः । नक्षतुः । भरे । आक्रन्दे । आहवे
 आजौ । पृतनाज्यम् । अभीके । समीके । ममसत्यम् । नेमधि-
 ता (८) । सङ्काः । समितिः । समनम् । मौढ्वे । पृतनाः ।
 स्पृधः । मृधः । पृत्सु । सजत्सु । समये । समरणे । समोहे । (९) समीधे
 (१०) सङ्ख्ये । सङ्गे । सङ्गुगे (११) । सङ्गुधे । सङ्गुमे ।
 वृत्तयै । पृत्ते । आणौ (१२) शूरसातौ । वाजसातौ । समनीके ।
 खले । खजे । पौस्ये । महाधने । वाजे । अजम् । सद्म (१३)
 संयत् । सम्बतः (१४) इति षट्चत्वारिंशत्संग्रामनामानि ॥ १७ ॥

इन्वति । नक्षति । (१५) आक्षार्णः । आनट् । आष्ट ।
 (१६) आपानः । अशत् । नशत् । आनशे । अश्रुते । इति दश
 व्याप्तिकर्माणः ॥ १८ ॥

(१) अजराः । इति पा० ॥ (२) साच्चिवित् । साच्चिवत् । इति पुस्तकान्तः ॥ (३) युगत् ।
 इति पु० ॥ (४) तल्लित् । इति पा० ॥ (५) आसा । इति तकाराभावे तस्यैव भेदः ॥
 (६) तुर्वशः । इति पा० ॥ (७) अर्वाकः । इति पु० ॥ (८) नेमधितिः । इति पा० ॥
 (९) समीधे । इति पु० ॥ (१०) समीधे । सङ्ख्ये । इति पूर्वापरयोर्भेदेन पाठः ॥
 (११) इत्यस्मात् पूर्व संयत् । इत्यधिकं कचित् पुस्तके ॥ (१२) प्रधने । इत्यधिकं
 कचित् पु० ॥ (१३) अजम् । समनम् । स्पगमन् । इत्येते ऽधिकाः पु० ॥ (१४)
 संवतम् । इति पाठान्तरम् ॥ (१५) नक्षति । इति पा० ॥ (१६) आष्ट । आष्टः ।
 आष्टः । इति तस्यैव भेदः ॥

१६

निघण्टुः । अ० २ । खं० १६—२२ ॥

दुभ्नाति (१) । शनयति । ध्वरति । धूर्वति । वृणक्ति ।
 वृञ्चति । कृण्वति (२) । कृन्तति । अस्सिति (३) । नभते (४) ।
 अदयति । स्तृणाति । स्नेहयति (५) । यातयति (६) । स्फुरति
 स्फुलति । निवपन्तु । अवतिरति । वियातः । आतिरत् । त्वित्
 आखण्डल । दूणाति । रम्णाति । शुणाति । शम्नाति । तृणोढ ।
 तार्ढ । नितशते (७) । निबहयात (८) । मिनाति । मिना-
 ति । धमति (९) । इति त्रयस्त्रिंशद्वधकर्मणिः ॥ १६ ॥

दिद्युत् । नेमिः । हेतिः । नमः । प्रविः । सृकः । टुकः । वधः
 वज्रः । अकः (१०) । कुत्सेः । कुलिशः । तुजः । तिग्मम् (११) ।
 मेनिः । स्वधितिः । सायकः । परशुः । इत्यष्टादश वज्रनामानि ॥ २० ॥
 इरज्याति । पत्यते । जयति (१२) । राजति । इति चत्वार
 ऐश्वर्यकर्माणिः ॥ २१ ॥

राष्ट्री । अयः । नियुत्वा न् । इनइनः । इति चत्वारोऽश्वरना-
 मानि ॥ २२ ॥

अपस्तुङ् । मनुष्यः । अपत्यगुवो वषम्यन्ध आवयत्योजोमधमघ्न्यरेकं
 ते हेगोवर्त्तते । नुत णिद्रण इन्वतिदुभ्नोतिदिघुदिरज्यातिराष्ट्रीतिहा
 विंशतिः ॥

॥ इति निघण्टौ द्वितीयाध्यायः समाप्तः ॥

(१) शनयति इत्यधिकं क्वचित् पु० । अयति । इति परस्य पाठान्तरम् ॥ (२)
 कृणक्ति । कृण्वति । इति पु० ॥ (३) अस्सिति । इति पा० ॥ (४) नभति इति पु० ॥
 (५) स्नेहयति इति पूर्वस्यैव भेदपाठः । अदयति । मदयति । इत्यधिकं क्वचित् ॥ (६)
 यातयति । यावति । इति पुस्तकान्तरपाठः ॥ (७) नितोषते । नितोषयति इति
 भेदेन क्वचित् पाठः ॥ (८) वबहयति पु० ॥ (९) जूवति । इत्यधिकं क्वचित् ॥ (१०) अकः ।
 इति पु० ॥ (११) तुजः । तिग्मः । इति पाठान्तरम् ॥ (१२) जियति । इति क्वचित् पाठः ।

अथ तृतीयाध्यायारम्भः ।

उरु । तुवि । पुरु । भूरि । शश्वत् । विश्वम् । परौणसा । व्या न-
शिः । शतम् । सहस्रम् । सलिलम् (१) । कुवित् । इति द्वादश
बहुनामानि ॥ १ ॥

ऋहन् (२) ऋस्वः । निघृष्वः । (३) मायुकः । प्रतिष्ठा । कृधु (४) ।
वभ्वकः । दभ्वम् (५) । अभ्वकः । क्षुल्लकः । अल्पः (६) । इत्येकादश
ह्रस्वनामानि ॥ २ ॥

महत् (७) । ब्रध्नः । ऋष्वः । बृहत् (८) । उक्षितः । तवसः ।
तविषः । महिषः । अश्वः । ऋमुक्षाः । उक्षाः । विहायाः । युह्वः ।
ववक्षिथः । ववक्षसे । अम्भृणः । माहिनः । गभीरः । ककुहः (९) ।
रभसः । ब्राधन् (१०) । विरप्शी । अद्भुतम् (११) । बर्हिष्ठः (१२) ।
बर्हिषत् (१३) । इति पञ्चविंशतिर्महन्नामानि ॥ ३ ॥

गयः । कृदरः । गर्तः । हर्म्यम् । अस्तम् । पस्त्यम् । दुरोणे ।
नीळम् । दुय्यीः । खसराणि । अमा । दमे । कृत्तिः । योनिः ।
सद्यः । शरणम् । वरुथम् । कृदिः । कृदिः । छाया । शर्म । अजम्
(१४) । इति द्वाविंशतिर्गृहनामानि ॥ ४ ॥

(१) सरिरम् । इति पुस्तकान्तरपाठः ॥ (२) रिहम् । ऋहम् । ऋहत् । इति
पा० ॥ (३) ऋषमः । निषमः । इत्यधिकौ पु० ॥ (४) कृधुकः । ऋधुकः । इति
पुस्तकान्तरपाठः ॥ (५) दृहरकः । देहरकः । इमावधिकौ पु० ॥ (६) अल्पकम् ।
इति पा० ॥ (७) महः । इति पु० ॥ (८) तुक्षः । इत्यधिकः पु० ॥ (९) ककुह-
स्तिना । इति पाठभेदः ॥ (१०) ब्राधम् । ब्राधत् । इति पु० ॥ (११) अद्भुतः ।
इति लिंगभेदः ॥ (१२) बर्हिष्ठः । इति पु० ॥ (१३) बर्हिषि । इति पु० ॥ (१४)
वर्म । इति पु० ॥

इ॒र॒ज्यति^१ (१) । वि॒धेम^२ । स॒पर्यति^३ । न॒म॒स्यति^४ । दु॒व॒स्यति^५ ।
 ऋ॒ध्नोति^६ । ऋ॒ण॒ङ्गि । ऋ॒च्छति^७ । स॒पति^८ (२) । वि॒वा॒सति ।
 इति दश परिचरणकर्माणाः ॥ ५ ॥

शि॒म्बा॒ता । श॒तरा । शा॒त॒प॒न्ता । श॒र्म (३) । स्यु॒म॒कम् ।
 शे॒ष्ट॒ध॒म् । म॒यः । सु॒ग॒म्यम् । सु॒दि॒नम् । शू॒घ्रम् । शु॒नम् । श॒ग्मम् ॥ (४)
 भे॒ष॒जम् । ज॒ला॒षम् । स्यो॒नम् । सु॒म्नम् । शे॒वम् । शि॒वम् । श॒म् ।
 कम् । इति विंशतिः सुखनामानि । ६ ॥

नि॒र्षि॒क् । व॒त्रिः । व॒र्षः । व॒पुः (५) । अ॒म॒तिः । अ॒श्वः (६) ।
 श्नुः । अ॒घ्नः । पि॒ष्टम् । पे॒शः । दृ॒श॒नम् । म॒रु॒त् । (७) अ॒र्जु॒नम् ।
 ता॒म्रम् । अ॒रु॒षम् । शि॒ल्प॒म् (८) । इति षोडश रूपनामानि ॥ ७ ॥

अ॒स्त्रे॒मा । अ॒ने॒मा । अ॒ने॒द्यः । (९) अ॒न॒व॒द्यः । अ॒न॒भि॒श॒स्ताः
 (१०) । उ॒क्थ्यः । सु॒नी॒थः । पा॒कः । वा॒मः । व॒यु॒नम् । इति दश
 प्रशस्यनामानि ॥ ८ ॥

के॒तः । के॒तुः । (११) चे॒तः । चि॒त्तम् । क्र॒तुः । अ॒सुः । धीः ।
 श॒ची । मा॒या । व॒यु॒नम् । अ॒भि॒ख्या । इत्येकादशप्रज्ञानानामानि ॥ ९ ॥

व॒ष्ट । अ॒त् । स॒वा । अ॒द्वा । इ॒त्या । ऋ॒तम् । इति षट्
 सत्यनामानि ॥ १० ॥

चि॒क्य॑त् (१२) । चा॒क॒न॒त् (१३) । आ॒च॒क्ष्म॑ (१४) । च॒ष्टे । वि॒च॒ष्टे ।
 वि॒च॒र्ष॒णिः । वि॒श्व॑च॒र्ष॒णिः । अ॒व॒चा॒क॒श॒त् । इत्यष्टौ प्रश्यतिकर्माणाः ॥ ११ ॥

(१) इ॒र॒ज्यति । इतिपा० ॥ (२) श॒र्वति । इतिपा० ॥ (३) शि॒ल्युः । इति
 बहु॒मतः पा० ॥ (४) श॒ग्म्यम् । इतिपा० ॥ (५) अ॒पुः । इत्यधिकं क्वचित् ॥ (६)
 व॒प॒सः । इतिपा० ॥ (७) प॒सरः । इतिपा० ॥ (८) श॒ष्यम् । शि॒ष्यम् । इति
 पा० ॥ (९) अ॒नि॒त्यः । इत्यधिकं पु० ॥ (१०) अ॒न॒भि॒श॒स्तिः । इति सम्मतः
 पाठः ॥ (११) कु॒तुः । इतिपु० । (१२) चि॒क्ये॒म् । पा० । (१३) च॒ना । इतिपा० ॥
 (१४) चा॒क्ष्म॑ । अ॒च॒क्ष्म॑ । इतितस्यैव भेदः ॥

निघण्टुः । अ० ३ । खं० १२—१४ ॥

१६

हिकम् । लुकम् । सुकम् । आहिकम् । आकौम् । (१)
नकिः । माकिः । नकौम् । आकृतम् । इति नवोत्तराणि पदानि
सर्वपदसमाम्नायः ॥ १२ ॥

इदमिव । इदंयथा । अग्निर्नये । चतुरष्टिचिद्दमानात् ।
ब्राह्मणाव्रतचारिणः । वृक्षस्पृशते पुनरुह्यतयाः । जारआभगम् ।
मेषोभूतो ३ भियन्नयः । तद्रूपः । तद्वर्णः । तद्वत् । तथा ।
द्वत्युपमाः ॥ १३ ॥

अर्चति । गायति । रेभति । स्तोभति । गूर्डयति गृणाति ।
जरते (२) । ह्वयते (३) । नदति । पृच्छति । रिहति । धसति ।
कृपायति (४) । कृपयति । पुनस्यति (५) । पुनायते । वल्गु
यति । मन्दते । मन्दति । कृन्दति । कृदयते (६) । शशमानः
रञ्जयति । रजयति । शंसति । स्तौति । द्यौति । रौति । नौति ।
भनति (७) । पुणायति (८) । पणते । सपति (९) । पिष्टृचाः (१०)
मुहयति । वाजयति । पूजयति । मन्यते (११) । मदति । रसति ।
स्वरति । वेनति । मन्द्रयते (१२) । कल्पति (१३) । इतिचतु-
ष्ट्वारिंशदर्चतिकर्माणः ॥ १४ ॥

(१) आकिम् । इति पाठान्तरम् ॥ (२) जरति । इति पु० ॥ (३) ह्वयति ।
पा० ॥ (४) कृपा । इति पा० ॥ (५) पुनस्यति । पुणायते । इति पूर्वापरयो-
र्भेदः ॥ (६) कृदयति । इति पा० ॥ (७) भणति । इति एत्वभेदः ॥ (८)
मुणायते । इति भेदः ॥ (९) स्वपति । इति पा० ॥ (१०) पिष्टृचाः । इति
पा० ॥ (११) स्वदति । इत्यधिकं पु० ॥ (१२) कल्पते । इत्यधिकं पु० ॥ (१३)
मन्त्रयते । वन्दते । इमावधिकौ पुस्तकान्तरे ॥

२०

निघण्टुः । अ० ३ । खं० १५-१६ ॥

विप्रः । विग्रः । गृत्सः । धीरः । वेनः । वेधाः (१) । कखः ।
 ऋभुः । नवेदाः । कविः । मनौषी । मन्धाता । विधाता । विप्रः ।
 मनश्चित् । विप्रश्चित् । विप्रन्यवः । (२) । आकेनिपः (३) ।
 उशिजः । कौस्तासः । अङ्गातयः । मतयः । मतुथाः (४) । वाघतः
 (५) । इति चतुर्विंशति मेधाविनामानि ॥ १५ ॥

रेभः । जरिता । कारुः । नदः । स्तामुः (६) । कीरिः । गौः ।
 सूरिः । नादः । छन्दः । स्तुप् (७) । रुद्रः । छपण्युः । इति
 त्रयोदशस्तोदनामानि ॥ १६ ॥

यज्ञः । वेनः अध्वरः । मेधः । विदथः । नार्यः । सवनम् (८) ।
 होवा । इष्टिः । देवताता । मुखः । विष्णुः । इन्दुः । प्रजापतिः ।
 घर्म । इति पञ्चदशयज्ञनामानि ॥ १७ ॥

भरताः (९) । कुरुवः । वाघतः । वृक्तबर्हिषः । यतस्तुचः ।
 मरुतः । सबाधः । देवयवः । इत्यष्टाष्टत्विङ्नामानि ॥ १८ ॥

ईमहे । यामि । मन्महे । दृद्धि । शुग्धि (१०) । पूर्द्धि । रिरि-
 द्ढि । मिमिद्ढि । मिमीहि । रिरिीहि । पीपरत् । युन्तारः ।
 युन्धि (११) । इषुध्यति । मदेमहि । मनामहे । मायते । इति
 सप्तदश याञ्चाकर्माणि ॥ १९ ॥

(१) मेधः । इत्यधिकः पु० ॥ (२) विप्रन्युः । इति पु० ॥ (३) केनिपः ।
 अयमधिकः पु० ॥ (४) मनुथाः ॥ (५) मेधाविनः । इत्यधिकं पु० ॥ (६)
 तामुः । इति पाठान्तरम् ॥ (७) स्तु इति पाठान्तरम् ॥ (८) नारी । अयमधिकः
 पु० ॥ (९) भारताः । इति पाठभेदः ॥ (१०) दृग्धि । इति पा० ॥ (११)
 युन्ति । इति पाठान्तरम् ॥

निघण्टुः । अ० ३ । खं० २०-२६ ॥

२१

दाति । दाशति । दासति । राति । रासति । घृणति (१) ।
पृणति (२) । शिञ्जति । तुञ्जति । मंहते । इति दश दानक-
र्माणि ॥ २० ॥

परिस्त्रव (३) । पवस्त्र । अम्यर्ष । आशिषः । इति चत्वारो-
ऽध्वेयणाकर्माणि ॥ २१ ॥

स्वपिति । स्वस्ति (४) । इति द्वौ स्वपितिकर्माणौ ॥ २२ ॥

कूपः । कातुः । कर्त्तुः । वव्रः । काटः । खातः (५) । अव्रतः ।
क्रिविः (६) । सूदः । उत्सः । कृश्यदात् । कारोतरात् (७) ।
कुशयः । केवटः । इति चतुर्दशकूपनामानि ॥ २३ ॥

तृपुः (८) । तक्का (९) । रिक्का (१०) । रिपुः । रिक्का ।
रिहायः । तायुः । तस्करः । वनर्गुः । हरश्चित् । सुष्रीवान् । मलिम्लु-
चः । अद्यशंसः । वृकः । इति चतुर्दशैव स्तेननामानि ॥ २४ ॥

निण्यम् । सखः । सव्रुतः । हिरक् । प्रतीच्यम् (११) ।
अपीच्यम् । इति षण् निशीतान्तर्हितनामधेयानि ॥ २५ ॥

आकि । पुराकि । पुराचै । आरे । परावतः । इति पञ्च दूर-
नामानि ॥ २६ ॥

(१) घृणति । इति पा० ॥ (२) वृञ्जति । इत्यधिकं पु० ॥ (३) परिस्त्रव ।
इति शकारभेदेन पाठः ॥ (४) स्वस्ति । इति पा० ॥ (५) अव्रटः ।
अयमधिकः पुस्तकान्तरे ॥ (६) क्विविः । इति पाठः ॥ (७) कारोतरः ।
इति पाठः ॥ (८) त्रिपुः । इति पाठः ॥ (९) रिक्का । त्रिक्का । तक्का ।
इति पुस्तकान्तरपाठः ॥ (१०) रिक्का । इति पाठान्तरम् ॥ (११) प्रतीच्यम् ।
इति पा० ॥

प्र॒लम् । प्र॒दिवः । प्र॒वयाः । सने॑मि । पू॒र्यम् (१) । अ॒ज्ञाय ।
इति षट् पुराणनामानि ॥ २७ ॥

नव॑म् । नू॒लम् । नू॒तनम् । नव्य॑म् । इ॒दा । इ॒दानी॑म् । इति
षडेव नवनामानि ॥ २८ ॥

प्र॒पि॒त्वे ! अ॒भीके॑ । द॒भ्रम् । अ॒र्भ॒कम् । ति॒रः । स॒तः । त्वः ।
नेमः । ऋ॒क्षाः । स्त॒भिः । व॒भ्वीभिः । उ॒पजि॑ह्विका । ऊ॒र्द॑रम् ।
कृ॒द॑रम् । र॒म्भः । पि॒ना॒कम् । मि॒ना । ग्नाः । श्रे॒पः । वै॒त॒सः । अ॒या ।
ए ना । सिष॑क्तु (२) । स॒च॒ते । भ्य॑स॒ते (३) रेज॑ते । इति षड्-
विंशतिर्द्विंश उत्तराणि नामानि ॥ २९ ॥

स्व॒धे (४) पुर॑न्धी । धि॒षणे॑ । रो॒द॒सी (५) । क्षो॒णी । अ-
म्भ॑सी । न॒भ॑सी । रज॑सी । स॒द॒सी । स॒ङ्ग॑नौ । घृ॒त॒व॒ती । ब॒हु॒ले ।
ग॒भी॒रे । ग॒म्भी॒रे । ओ॒ण्यौ । च॒म्बौ (६) पा॒श्वौ (७) म॒ही ।
उ॒र्वी । पृ॒थ्वी (८) । अ॒दि॒ती । अ॒ही । दू॒रे॒अ॒न्ते । अ॒पा॒रे॒अ॒पा॒
रे । इति चतुर्विंशतिर्द्यावापृथिवीनामधेयानि ॥ ३० ॥

उ॒र्व्य॑ १ ह॒न्म ह॒ङ्गय॑दूरज्यतिशिखातानिर्णिगस्त्रेमाकेतुर्वट्चि-
क्यद्विकमिदमिवाचतिविप्रोरेभोयज्ञोभरताईमहेदातिपरिस्त्रव-
स्त्रपितिकूपस्तपुर्निर्णयमाकेप्रत्नन्नवम्प्रपित्वेस्वधेविंशत् ॥

इति निघण्टौ तृतीयाऽध्यायः समाप्तः ॥

(१) पूर्वा । इति पा० ॥ (२) सिषक्ति । इति पा० ॥ (३) नंसते । इत्य-
धिकं पु० ॥ (४) सधे । इति पु० ॥ (५) रोधसी । इति वर्णभेदेनाधिकं वा पु० ॥
(६) अतः पूर्वं नृपत्री । इत्यधिकं कचित् । अतोऽग्रे च चम्बौ । इति भेदपाठः ॥
(७) पाश्वर्यौ । इति पा० ॥ (८) बृहती । इत्यधिकमत्र पुस्तकान्तरे ॥

अथ चतुर्थाऽध्यायारम्भः ॥

—०*०—

ज॒ह्या । नि॒धा । शि॒ता॒म । मे॒ह॒ना । द॒मू॒नाः । मू॒षः (१) ।
 इ॒षि॒रे॒षा । कु॒रु॒त॒न । ज॒ठ॒रे । ति॒त॒उ । शि॒प्रे । म॒ध्या । म॒न्द्र ।
 ई॒र्मा॒न्ना॒सः । का॒य॒मा॒नः । लो॒ध॒म् । शी॒र॒म् । वि॒द्व॒धे । द्रु॒प॒दे ।
 तु॒ग्व॒नि । न॒स॒न्ते । न॒स॒तः (२) । आ॒ह॒न॒सः । अ॒द॒म॒स॒त् । इ॒ष्मि॒-
 णः । वा॒हः । परि॒त॒क्म॒या । सु॒वि॒ते । द॒य॒ते । नू॒चि॒त् । नू॒च ।
 दा॒व॒ने । अ॒कू॒पा॒र॒स्य । शि॒शी॒ते । सु॒तु॒कः । सु॒प्रा॒य॒णाः । अ॒प्रा॒य॒वः ।
 च्य॒व॒नः । र॒जः । ह॒रः । जु॒हु॒रे । व्य॒न्तः । क्रा॒णाः । वा॒शी । वि॒षु॒णः ।
 जा॒मिः । पि॒ता । श॒योः । अ॒दि॒तिः । ए॒रि॒रे । ज॒रु॒रिः । ज॒र॒ते ।
 म॒न्दि॒ने । गौः । गा॒तुः । दं॒स॒यः । त॒ता॒व । च॒य॒से । वि॒यु॒ते ।
 ऋ॒ध॒क् । अ॒स्याः । अ॒स्य । इति द्विषष्टिः पदानि ॥ १ ॥

स॒स्मि॒म् । वा॒हि॒ष्ठः । दू॒तः । वा॒व॒शानः । वा॒र्य॒म् । अ॒न्धः । अ॒स॒-
 च्च॒न्ती । व॒नु॒ष्य॒ति । त॒रु॒ष्य॒ति । भ॒न्द॒नाः । आ॒ह॒नः । न॒दः । सो॒मो
 अ॒क्षाः । श्वा॒च॒म् । ज॒तिः । हा॒स॒मा॒ने । प॒ङ्भिः । स॒स॒म् । हि॒ता ।
 वाः । व॒रा॒हः । ख॒स॒रा॒णि । श॒र्याः । अ॒र्कः । प॒विः । व॒क्षः । ध॒न्व ।
 सि॒न॒म् । इ॒त्या । स॒चा । चि॒त् । आ । द्यु॒म॒न॒म् । प॒वि॒त्र॒म् । तो॒दः ।
 ख॒ञ्जाः । शि॒पि॒वि॒ष्टः । वि॒ष्णुः । आ॒घृ॒णिः । पृ॒थु॒ज॒याः । अ॒ध॒र्यु॒म् ।
 का॒णु॒का । अ॒ग्नि॒गुः । आ॒ङ्ग॒वः । आ॒पा॒न्त॒म॒न्युः । श॒शा । उ॒र्व॒शी ।

(१) इ॒षि॒रः । इत्यधिकं ० ॥ (२) न॒स॒न्तः । इत्यधिकं कचित् ॥

व्युनम् । वाजपत्यम् । वाजगन्धाम् । गन्धम् (१) । गन्धिता ।
कौर्याणः । तौर्याणः । अक्र्याणः (२) । आरितः । वृन्दी । निष्प्रपी ।
तूर्णाशम् । क्षुम्पम् । निचुम्पुणः । पदिम् । पादुः । वृकः । जोषवा-
कम् । कृत्तिः । श्वघ्नी । समस्य । कुटस्य । चर्षणिः । शम्बः । केपयः ।
तूतुमाकषे । असवम् । काकुदम् । वीरिटे । अच्छ । परि । ईम् । सीम् ।
एनम् । एनाम् । रुणिः । इति चतुस्तत्तरमशीतिः पदानि ॥ २॥

आशुशुक्षिणः । आशाभ्यः । काशिः । कुणारम् । अलाट्णः ।
सललूकम् । कत्ययम् । विस्तुहः । वीरुधः । नक्षहाभम् । अस्कधोयुः ।
शृम्भाः । बृबट्कथ्यम् । ऋदरः । ऋदूपे । पुलुकामः । असिन्वती । कपना ।
भाऋजौकः । रुजानाः । जूर्णिः । ओमना । उपलप्रक्षिणी ।
उपसि । प्रकलवित् । अभ्यर्धयज्वा । ईक्षे । क्षोणस्य । अस्त्रे ।
पाथः । सवौमनि । सप्रथाः । विदधानि । आयन्तः । आशीः ।
अनौगः । अमूरः । शशमानः । देवोदेवाच्या । क्षपा । विजामा ।
तुः । ओमासः । सोमानम् । अनत्रायम् । किमौदिने (१) अमवान् ।
अमौवा । दुरितम् । अप्वा । अमतिः । श्रुष्टौ । पुरन्धिः । रश-
त् । रिशाशादसः । सुदत्रः । सुविदत्रः । आनुषक् । तुर्वणिः ।
गिर्वणसे । असूत्त । सूत्त । अस्यक् । यादृश्मिन् । जारयायि ।
अग्रिया । चनः । पचता । शुरुधः । अमिनः । जज्भती । अप्र-
तिष्कुतः । शाशदानः । रुप्रः । सुशिप्रः । शिप्र । रंसु । द्विबर्ही ।
अक्रः । उराणः । स्तियानाम् । स्तिपाः । जवारु । जरुथम् ।

(१) ग०य०ति। इत्यधिकमत्र पुस्तकान्तरे ॥ (२) ह०याणः । इति पुस्तकान्तरपाठः ॥

(३) अग्रः । अमः । इत्यधिकौ क्वचित् पुस्तकान्तरे ॥

निघण्टुः । अ० ५ । खं०—१—३ ॥

२५

कुलिशः । तुञ्जः । बर्हिणा । ततबुष्टिम् । इलीविशः । कियेधाः ।
भूमिः । विष्पितः । तुरीपम् । रास्पिनः । ऋज्जतिः । ऋजुनीती ।
प्रतवस्त्र । हिनोत चोष्कूयमाणः । चोष्कूयते । सुमत् । दिविष्टिषु
दूतः । जिन्वति । अमवः । ऋचौषमः । अनर्शरतिम् । अनर्वा ।
असामि । गल्दया जल्हवः । बकुरः । बेकनाटान् । अभिघेतन ।
अंहुरः । वतः । वातायम् । चाकन् । रथ्यति । असक्राम् ।
आधवः । अनवव्रवः । सदान्वे । शिरिम्बिठः । पुराशरः । क्रिविर्दती ।
करुळती । दनः । शराकः । इदंयुः । कौकटेषु । बुन्दः । वृन्दम् । किः ।
उल्वम् । ऋवौसम्वौसमिति पञ्चत्रिंशच्छतं पदानि ॥ ३ ॥

जहासस्त्रिंमाशुशुक्षिस्त्रीणि ॥ ३ ॥

॥ इति नैघण्टुके चतुर्थोऽध्यायः समाप्तः ॥

अथ पञ्चमाध्यायारम्भः ॥

— * —

अग्निः । जातवेदाः । वैश्वानरः । इति त्रीणि पदानि ॥ १ ॥
द्रविणोदाः । द्रुध्मः । तनूनपात् । नराशंसः । द्रुक् । बर्हिः ।
हारः । उषासानक्ता । दैव्याहोतारा । तिस्रो देवीः । त्वष्टा ।
वनस्पतिः । स्वाहाकृतय इति त्रयोदश पदानि ॥ २ ॥

अश्वः । शकुनिः । मण्डूकाः । अक्षाः । ग्रावाणः । नाराशंसः (१) ।
रथः । द्रुधुभिः । द्रुधुभिः । हस्तः । अभीशवः । धनुः । ज्या । द्रुषुः । अश्व
जनी । उलूखलम् । वृषभः । द्रुषणः । पितुः । नद्यः । आपः । ओषधयः ।

(१) नराशंसः । इति पुस्तकान्तर पाठः ॥

रात्रिः । अरण्यानी । अद्वा । पृथिवी । अर्वा । अम्नायी । उलूखल
मुसले । हविर्धाने । द्यावापृथिवी । विपाटकुतुद्रौ । आर्त्तौ । शुना
सीरौ । देवीजोष्टौ । देवीजर्जा हुतीति षट्त्रिंशत्पदानि ॥ ३ ॥

वायुः । वरुणः । रुद्रः । इन्द्रः । पर्जन्यः । बृहस्पतिः । ब्रह्मणस्पतिः ।
क्षेत्रस्यपतिः । वास्तोष्पतिः । वाचस्पतिः । अपानपात् । यमः । मित्रः ।
कः । सरस्वान् । विश्वकर्मा । तार्क्ष्यः । मन्युः । दधिक्राः । सविता ।
त्वष्टा । वातः । अग्निः । वेनः । असुनीतिः । ऋतः । इन्द्रुः । प्रजापतिः ।
अहिः । अहिर्बुध्नयः । सुपर्णः । पुरुरवा । इति द्वात्रिंशत्पदानि ॥ ४ ॥

श्येनः । सोमः । चन्द्रमाः । मृत्युः । विश्वानरः । धाता ।
विधाता । मरुतः । रुद्राः । ऋभवः । अङ्गिरसः । पितरः । अश्व-
र्वाणः । भृगवः । (१) आप्त्याः । अदितिः । सरमा । सरस्वती ।
वाक् । अनुमतिः । राका । सिनीवाली । कुहः । यमी । उर्वशी ।
पृथिवी । इन्द्राणी । गौरौ । गौः । धेनुः । अघ्न्या । पथ्या । स्वस्तिः ।
उषाः । इष्ठा । रोदसी । इति षट्त्रिंशत्पदानि ॥ ५ ॥

अश्विनौ । उषाः । सूर्या । वृषाकपायी । सरण्यः । त्वष्टा । सविता ।
भगः । सूर्यः । पूषा । विष्णुः । विश्वानरः । वरुणः । केशी । केशिनः ।
वृषाकपिः । यमः । अनङ्कपात् । पृथिवी । समुद्रः । अथर्वा । मनुः ।
दध्यङ् । आदित्याः । सप्तऋषयः । देवाः । विश्वेदेवाः । साध्याः ।
वसवः । वाजिनः । देवपत्न्यो देवपत्न्य इत्येकत्रिंशत्पदानि ॥ ६ ॥

अग्निर्द्रविणोदा अश्वो वायुः श्येनोऽश्विनौ षट् ॥ ६ ॥

इति नैघण्टुके पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ नैघण्टुकं समाप्तम् ॥

ओ३म्

॥ अथ निघण्टोः शब्दानुक्रमणिका ॥

— * —

अक्षरम्	सं	अकारादयः	विषयः	अक्षरम्	सं	अकारादयः	विषयः
४	३	अक्रः	पदनाम	४	२	अथर्युम्	पदनाम
१	११	अचरम्	वाङ्नाम	५	६	अथर्वाः	"
१	१२	अचरः	उदकनाम	५	५	अथर्वाणः	"
१	१२	अचरा	"	४	१	अन्न सत्	"
२	१४	अगन्	गतिकर्मा	१	३	अध्वरम्	अन्तरिक्षनाम
२	१७	अगमन्	संश्रामनाम	३	१७	अध्वरः	यज्ञनाम
२	२४	अवशंसः	स्तेननाम	४	२	अस्यः	पदनाम
४	२	अच्छ	पदनाम	२	७	अस्यः	अन्ननाम
२	१४	अचति	गतिकर्मा	२	१६	अन्तमानाम्	अन्तिकनाम
३	११	अचक्ष्म	पश्यतिकर्मा	१	१२	अन्नम्	उदकनाम
५	६	अजएकपात्	पदनाम	१	३	अन्तरिक्षम्	अन्तरिक्षनाम
२	१४	अजगमन्	गतिकर्मा	२	३	अनवः	मनुष्यनाम
२	१७	अज्म	संश्रामनाम	३	८	अनभिश्स्ताः	प्रशस्यनाम
३	४	अज्म	गृहनाम	३	८	अनभिश्क्तिः	"
२	१५	अजराः	क्षिप्रनाम	३	८	अनवद्यः	"
२	५	अण्व्यः	अङ्गुलिनाम	४	३	अनर्वा	पदनाम
२	२०	अत्कः	वचननाम	४	३	अनवायम्	"
२	१४	अतति	गतिकर्मा	४	३	अनवव्रवः	"
२	१६	अतमीके	अन्तिकनाम	४	३	अनर्शरातिम्	"
१	१४	अत्यः	अश्वनाम	१	१२	अपः	उदकनाम
२	५	अथर्यः	अङ्गुलिनाम	२	१	अपः	कर्मनाम
२	१४	अथर्यति	गतिकर्मा	२	२	अपत्यम्	अपत्यनाम
२	५	अथर्याः	अङ्गुलिनाम	४	३	अप्रतिस्कृतः	पदनाम
२	५	अथर्यवः	"	२	१	अप्रः	कर्मनाम

शब्दानुक्रमिका

अध्यायः	श्लो	शकारादयः	विषयः	अध्यायः	श्लो	शकारादयः	विषयः
३	७	अप्रः	रूपनाम	१	१२	अणः	उदकनाम
४	३	अप्रः	पदनाम	५	३	अरण्यानि	पदनाम
२	२	अप्रः	अपत्यनाम	२	१४	अर्हति	गतिकर्मा
२	४	अप्रधाना	वाहुनाम	२	१८	अर्हति	बधकर्मा
३	७	असः	रूपनाम	२	१६	अर्हयति	"
१	१०	अभ्रम्	मेघनाम	३	२	अर्भकः	कृत्स्ननाम
३	३	अभवः	महन्नाम	३	२८	अर्भकम्	उत्तराणिपदानि
१	१२	अभवम्	उदकनाम	२	२२	अर्थः	ईश्वरनाम
१	१०	अभवम्	मेघनाम	१	१२	अररिदानि	उदकनाम
४	३	अभ्यर्चयज्वा	पदनाम	१	१२	अररिन्दानि	"
३	२१	अभ्यर्ष	अधीषणाकर्मा	२	१४	अरर्षति	गतिकर्मा
४	३	अमः	पदनाम	३	२	अल्पम्	कृत्स्ननाम
३	७	अमतिः	रूपनाम	३	२	अल्पः	"
४	३	अमतिः	पदनाम	२	१४	अलर्यति	गतिकर्मा
१	१२	अम्भः	उदकनाम	२	१४	अलर्षति	"
४	३	अमतः	पदनाम	२	७	अवः	अन्ननाम
१	३	अम्बरम्	अन्तरिक्षनाम	३	११	अवचाकशत्	पश्यतिकर्मा
२	१६	अम्बरम्	अन्तिकनाम	३	२३	अवटः	कूपनाम
४	३	अम्यक्	पदनाम	३	२३	अवतः	"
४	३	अमवान्	"	२	१४	अवति	गतिकर्मा
३	२०	अम्भसी	द्यावापृथिवी	२	१८	अवतिरति	बधकर्मा
१	२	अयः	हिरण्यनाम	२	१४	अवते	गतिकर्मा
२	१४	अयते	गतिकर्मा	१	१३	अवत्यः	नदीनाम
२	१४	अयथुः	"	१	१३	अवनयः	"
१	३	अयवः	मनुष्यनाम	२	५	अवनयः	अङ्गुलिनाम
२	७	अकः	अन्ननाम	१	१	अवनिः	पृथिवीनाम
२	२०	अकः	वज्रनाम	१	१४	अव्यथयः	अश्वनाम
४	३	अकः	पदनाम	२	१६	अवमे	अन्तिकनाम
३	१४	अर्चति	अर्चतिकर्मा	२	६	अववेति	कान्तिकर्मा

शब्दानुक्रमणिका ॥

३६

अक्षरः	विषयः	अक्षरः	विषयः
२ १८	अश्वत्	१ १२	अर्णाः
१ १०	अश्वनः	१ १३	अर्णाः
१ १०	अश्वः	१ १४	अर्वा
५ ३	अश्वः	२ १६	अर्वाके
४ ३	असक्राम्	२ १६	अर्वाकः
३ ४	अस्तम्	४ ३	अलाटणः
४ २	अंसत्रम्	१ १०	अशना
४ १	अस्य	१ १४	अश्वाः
४ २	असश्चन्ती	५ ३	अश्वाजनी
१ ८	अहना	४ १	अस्याः
४ २	अक्रयाणः	४ ३	असामि
५ ३	अक्षाः	३ २०	अक्राय
५ ३	अग्न्यायी	१ १२	अचितम्
२ ११	अघ्या	५ १	अग्निः
५ ५	अघ्या	५ ४	अग्निः
१ १५	अजाः पूषः	३ १३	अग्निर्नये
		४ ३	अग्रिया
२ १५	अज्राः	५ ५	अङ्गिरसः
३ १०	अक्षा	२ १५	अजिरम्
३ १५	अक्षातयः	१ १३	अजिरा
१ ३	अध्वा	२ ११	अठितिः
५ ४	अपान्नपात्	१ १	अदितिः
४ १	अप्रायुवः	१ ११	अदितिः
३ ३०	अपारे अपारे	२ ११	अदितिः
५ ३	अप्वा	४ १	अदितिः
३ ४	अमा	५ ५	अदितिः
३ २८	अया	१ १०	अद्रिः
४ ३	अश	३ ३०	अदितौ
			उदकनाम
			नदीनाम
			अश्वनाम
			अस्तिकनाम
			"
			पदनाम
			मेघनाम
			अश्वनाम
			पदनाम
			"
			पुराणनाम
			उदकनाम
			पदनाम
			"
			उपमा
			पदनाम
			"
			क्षिप्रनाम
			नदीनाम
			गोनाम
			पृथिवीनाम
			वाङ्नाम
			गोनाम
			पदनाम
			"
			मेघनाम
			द्यावापृथिवी

अक्षर	अक्षर	अकारादयः	विषयः	अक्षर	अक्षर	अकारादयः	विषयः
४	२	अधिगुः	पदनाम	१	७	अक्तुः	रात्रिनाम
२	१४	अनिति	गतिकर्मा	१	१३	अग्रुवः	नदीनाम
३	८	अनिन्द्यः	प्रशस्यनाम	२	५	अग्रुवः	अङ्गुलिनाम
३	८	अभिख्या	प्रज्ञानाम	३	३	अद्भुतम्	महन्नाम
४	३	अभिधेतन	पदनाम	३	३	अद्भुतः	"
४	३	अभिनः	"	१	११	अनुष्टुप्	वाङ्नाम
३	३	अमृणः	महन्नाम	५	५	अनुमतिः	पदनाम
१	१७	अर्चिः	ज्वलतोनाम	३	७	अपुः	रूपनाम
२	८	अविष्यन्	अतिकर्मा	३	७	अप्सुः	"
५	६	अश्विनौ	पदनाम	१	१२	अम्बु	उदकनाम
१	७	असिक्ती	रात्रिनाम	१	१२	अम्बुः	"
४	३	असिन्वती	पदनाम	२	१४	अयुधुः	गतिकर्मा
१	१०	अहिः	मेघनाम	२	१४	अयुधुः	"
१	१२	अहिः	उदकनाम	३	७	अर्जुनम्	रूपनाम
५	४	अहिः	पदनाम	१	८	अर्जुनी	उषोनाम
५	४	अहिर्बुध्नः	"	१	१५	अरुण्योगा	आदिष्टोपयो-
४	३	अजीगः	"			व उषसाम्	जनानि
३	२५	अपीच्यम्	निर्णीतान्त-	३	७	अरुषम्	रूपनाम
			हितनाम	१	१४	अरुषः	अश्वनाम
२	१७	अभीके	संग्रामनाम	२	१४	अरुषति	गतिकर्मा
३	२८	अभीके	उत्तराणिप०	२	१४	अरुष्यति	"
१	५	अभीश्वः	रश्मिनाम	१	८	अरुषी	उषोनाम
२	५	अभीश्वः	अङ्गुलिनाम	२	१८	अश्नुते	व्याप्तिकर्मा
५	३	अभीश्वः	पदनाम	३	८	असुः	प्रज्ञानाम
२	४	अभीशू	वाङ्नाम	५	४	असुनीतिः	पदनाम
४	३	अमीवा	पदनाम	१	१०	असुरः	मेघनाम
२	११	अही	गोनाम	४	३	अंहुरः	पदनाम
३	३०	अही	द्यावापृथिवी	४	१	अकूपारस्य	"

पञ्चादि	उ	शकारादयः	विषयः	पञ्चादि	उ	शकारादयः	विषयः
४	३	अमूरः	"	२	१८	आष्टः	"
१	८	अरुषी	उषीनाम	२	१८	आष्ठ	"
४	३	असूतसूतै	पदनाम	२	१८	आष्ठः	"
१	२	अमृतम्	हिरण्यनाम	४	१	आहनसः	पदनाम
१	१२	अमृतम्	उदकनाम	४	२	आहनः	"
४	३	अस्तधोयुः	पदनाम	२	१७	आहवे	संग्रामनाम
३	८	अनेद्यः	प्रशस्यनाम	१	३	आकाशम्	अन्तरिक्षनाम
३	८	अनेमा	"	२	१८	आक्षाणः	व्याप्तिकर्मा
४	३	अस्मे	पदनाम	१	६	आताः	दिङ्नाम
३	८	अस्त्रिमा	प्रशस्यनाम	५	५	आत्थाः	पदनाम
		आ		२	१८	आपानः	व्याप्तिकर्मा
४	२	आ	पदनाम	४	२	आपान्तमव्युः	पदनाम
२	१७	आक्रन्दे	संग्रामनाम	१	६	आशाः	दिङ्नाम
२	१८	आखण्डल	बन्धकर्मा	४	३	आशाभ्यः	पदनाम
२	१४	आगनीगन्ति	गतिकर्मा	१	६	आष्ठाः	दिङ्नाम
३	११	आचक्ष्म	पश्यतिकर्मा	२	१६	आसा	अन्तिकनाम
२	६	आचके	कान्तिकर्मा	२	१६	आसात्	"
४	३	आधवः	पदनाम	३	१२	आकिम्	सर्वपदसमाना
२	१८	आनट्	व्याप्तिकर्मा	२	१८	आतिरत्	बन्धकर्मा
२	१८	आनशे	"	५	६	आदित्याः	पदनाम
१	३	आपः	अन्तरिक्षनाम	४	२	आरितः	"
१	१२	आपः	उदकनाम	३	२१	आशिषः	अध्येषणाकर्मा
५	३	आपः	पदनाम	३	१२	आहिकम्	सर्वपदसमा०
२	४	आयती	बाहुनाम	३	१२	आकीम्	"
२	३	आयवः	मनुष्यनाम	५	३	आर्त्ता	पदनाम
२	१४	आर्पति	गतिकर्मा	४	३	आशीः	"
१	१२	आवयाः	उदकनाम	४	३	आनुषक्	"
२	८	आवयति	अन्तिकर्मा	२	७	आयुः	अन्ननाम
२	१८	आष्ट	व्याप्तिकर्मा				

अध्यायः	श्लो	आकारादयः	विषयः	अध्यायः	श्लो	इकारादयः	विषयः
१	१२	आयुधानि	उदकनाम	२	१४	इयति	गतिकर्मा
१	१४	आशुः	अश्वनाम	२	१४	इषति	"
२	१५	आशु	क्षिप्रनाम	२	७	इषम्	अन्ननाम
२	१५	आशुः	"	१	१	इष्ठा	पृथिवीनाम
४	३	आशुशुचिणिः	पदनाम	१	११	इष्ठा	वाङ्नाम
४	२	आङ्गूषः	"	२	७	इष्ठा	अन्ननाम
३	१२	आकृतम्	सर्वपदसमाप्तायः	२	११	इष्ठा	गोनाम
४	२	आघृणिः	"	५	५	इष्ठा	पदनाम
२	१६	आके	अन्तिकनाम	३	१०	इत्या	सत्यनाम
३	२६	आके	दूरनाम	४	२	इत्या	पदनाम
३	१५	आकेनियः	मेधाविनाम	३	२८	इदा	नवीननाम
३	२६	आरे	दूरनाम	३	२८	इदागीम्	"
२	१७	आजी	संग्रामनाम	५	५	इन्द्राणी	पदनाम
२	१७	आणी	"	२	७	इरा	अन्ननाम
५	२	इः	पदनाम	१	१३	इरावत्यः	नदीनाम
१	१२	इदम्	उदकनाम	२	१०	इन्द्रियम्	धननाम
३	१३	इदमिव	उपमा	३	१७	इष्टिः	यज्ञनाम
३	१३	इदंयथा	"	४	१	इष्टिणः	पदनाम
४	३	इदंयुः	पदनाम	४	१	इष्टिरः	"
५	२	इधमः	"	४	३	इष्टिरेण	"
२	२२	इनइनः	ईश्वरनाम	४	३	इष्टीविशः	"
५	४	इन्द्रः	पदनाम	१	१२	इन्दुः	उदकनाम
२	१४	इग्वति	गतिकर्मा	३	१७	इन्दुः	यज्ञनाम
२	१८	इग्वति	व्याप्तिकर्मा	५	४	इन्दुः	पदनाम
२	१४	इयत्ति	गतिकर्मा	५	३	इषुः	"
३	५	इरज्यति	परिचरणकर्मा	५	३	इषुधिः	"
२	२१	इरज्यति	प्रेष्यकर्मा	३	१८	इषुधयति	याच्ञाकर्मा
३	१५	इरज्यति	परिचरणकर्मा	२	१४	ई	गतिकर्मा
				१	१२	ईङ्खवे	उदकनाम
						ईम्	

अध्यायः	श्रु	इकारादयः	विषयः	अध्यायः	श्रु	उकारादयः	विषयः
४	२	ईम्	पदनाम	४	३	उरणः	पदनाम
३	१८	ईमहे	याच्चाकर्मा	२	११	उस्त्रा	गोनाम
५	६	ईयति	कान्तिकर्मा	१	५	उस्त्राः	रश्मिनाम
२	१४	ईषति	गतिकर्मा	५	५	उषाः	पदनाम
४	१	ईर्मान्तासः	पदनाम	५	६	उषाः	"
४	३	ईचे	"	५	२	उषासानता	"
२	१४	ईर्षे	गतिकर्मा	३	३	उक्षितः	महन्नाम
		उ		२	११	उस्त्रिया	गोनाम
३	८	उक्थः	प्रशस्यनाम	२	६	उशिक्ष	कान्तिकर्मा
३	२३	उत्सः	कूपनाम	३	१५	उशिजः	मेधाविनाम
१	१२	उदकम्	उदकनाम	१	१	उर्वी	पृथिवीनाम
३	२८	उपजिह्विका	उत्तराणिपदानि	३	३०	उर्वी	द्यावापृथिवी
१	११	उपष्टिः	वाङ्नाम	३	१	उरु	बहुनाम
२	१६	उपमे	अन्तिकनाम	५	३	उलूखलम्	पदनाम
१	१०	उपरः	मेघनाम	५	३	उलूखलमुसले	"
१	६	उपराः	दिङ्नाम	१	१४	उच्चैःश्रवसः	अश्वनाम
१	१०	उपलः	मेघनाम			ज	
४	३	उपलप्रक्षिणी	पदनाम	१	७	जघः	रात्रिनाम
४	३	उपसि	"	२	७	जर्क	अन्ननाम
१	१३	उर्व्यः	नदीनाम	१	१३	जर्जस्त्यः	नदीनाम
४	२	उर्वशी	पदनाम	३	२८	जर्दरम्	उत्तराणिपदानि
५	५	उर्वशी	"	१	८	जर्म्यः	उषोनाम
४	३	उरुवम्	"	१	७	जर्म्या	रात्रिनाम
२	६	उशत्	कान्तिकर्मा	४	२	जतिः	पदनाम
२	६	उश्मसि	"			घट	
३	३	उच्चाः	महन्नाम	१	११	ऋक्	वाङ्नाम
१	७	उधा	रात्रिनाम	२	१४	ऋच्छति	गतिकर्मा
२	१६	उपाके	अन्तिकनाम	३	५	ऋच्छति	परिचरणकर्मा

प्र.सं.	श्रुति	ककारादयः	विषयः	प्र.सं.	श्रुति	एकारादयः	विषयः
४	३	ऋञ्जतिः	पदनाम	४	३	ऋदूफे	"
२	१४	ऋणन्ति	गतिकर्मा	२	१४	ऋणोति	गतिकर्मा
२	१८	ऋणन्ति	बधकर्मा	३	५	ऋध्नोति	परिचरणकर्मा
२	१४	ऋणन्ति	गतिकर्मा			ए	
२	१४	ऋण्वति	"	२	१४	एजति	गतिकर्मा
३	५	ऋण्वि	परिचरणकर्मा	१	१४	एतग्वः	अश्वनाम
१	१२	ऋतम्	उदकनाम	१	१४	एतगवा	"
२	१०	ऋतम्	धननाम	४	३	एतद्वसू	पदनाम
३	१०	ऋतम्	सत्यनाम	१	१४	एतशः	अश्वनाम
५	४	ऋतः	पदनाम	४	२	एनम्	पदनाम
१	१२	ऋतस्ययोनिः	उदकनाम	१	१३	एन्यः	नदीनाम
४	१	ऋधक्	पदनाम	२	१३	एहः	क्रोधनाम
५	५	ऋर्भवः	"	३	२८	एना	उत्तराणिपदानि
३	२३	ऋश्यदात्	कूपनाम	४	२	एनाम्	पदनाम
५	६	ऋषयः	पदनाम	२	१४	एति	गतिकर्मा
३	३	ऋष्वः	महन्नाम	४	१	एरिरे	पदनाम
३	२	ऋहत्	ऋखनाम			ओ	
३	२	ऋहन्	"	१	१२	ओजः	उदकनाम
३	२	ऋहम्	"	२	८	ओजः	बलनाम
३	२८	ऋचाः	उत्तराणिपदानि	१	८	ओदती	उषोनाम
२	१४	ऋणाति	गतिकर्मा	१	१०	ओदनम्	मेघनाम
१	१३	ऋतावर्यः	नदीनाम	१	१०	ओदनः	"
४	३	ऋचीषमः	पदनाम	४	३	ओशना	पदनाम
४	३	ऋबीसम्	"	५	३	ओषधयः	"
४	३	ऋजुनीती	"	२	१५	ओषम्	क्षिप्रनाम
३	२	ऋधुकः	ऋखनाम	४	३	ओमासः	पदनाम
३	१५	ऋभुः	मेधाविनाम	३	३०	ओण्यी	द्यावापृथिवी
३	३	ऋभुचाः	महन्नाम			औ	
४	३	ऋदूदरः	पदनाम	१	१४	औच्चैःश्वसः	अश्वनाम

क्रमादि	खण्ड	क कारादयः	विषयः	क्रमादि	खण्ड	क कारादयः	विषयः
		का		२	१	कार्कशम्	"
५	४	कः	पदनाम	२	४	करस्नो	वाङ्नाम
१	६	ककुभः	दिङ्नाम	२	१	करासि	कर्मनाम
२	५	कच्याः	अङ्गुलिनाम	२	१	करिकृत्	"
३	३	ककुहः	महन्नाम	४	३	करुषती	पदनाम
३	३	ककुहस्तिना	"	३	१४	कल्पते	अर्चतिकर्मा
२	१४	कंठति	गतिकर्मा	१	१७	कलमलीकिन	ज्वलतीनाम
२	१४	कणति	"	२	१४	कवते	गतिकर्मा
३	१५	कण्वः	मेधाविनाम	१	१२	कवन्धम्	उदकनाम
२	१८	कण्वति	बधकर्मा	३	१५	कविः	मेधाविनाम
४	३	कलायम्	पदनाम	१	१२	कशः	उदकनाम
१	२	कनकम्	हिरण्यनाम	१	११	कशा	वाङ्नाम
२	६	कनति	कान्तिकर्मा	१	१२	क्षत्रम्	उदकनाम
४	३	कपना	पदनाम	२	१०	क्षत्रम्	धननाम
१	१२	कवन्धम्	उदकनाम	१	१२	क्षत्र	उदकनाम
१	१२	कम्	"	२	७	क्षत्र	अन्ननाम
३	६	कम्	सुखनाम	२	७	क्षत्रः	"
२	१२	कम्पते	क्रुध्यतिकर्मा	१	१२	क्षपः	उदकनाम
२	१	करणम्	कर्मनाम	२	२१	क्षपति	ऐश्वर्यकर्मा
२	१	करणानि	"	१	७	क्षपा	रात्रिनाम
३	२३	कर्तः	कूपनाम	१	१	क्षमः	पृथिवीनाम
२	१	क्रतुः	कर्मनाम	१	१	क्षमा	"
३	८	क्रतुः	प्रज्ञानाम	१	१२	क्षमन्	उदकनाम
२	१	करन्ति	कर्मनाम	२	१४	कसति	गतिकर्मा
२	१	करन्ती	"	१	११	काकुत्	वाङ्नाम
२	१	कर्त्तव्ये	"	४	२	काकुदम्	पदनाम
२	१	कर्त्तुम्	"	१	११	काकुप्	वाङ्नाम
२	१	कर्त्तव्यम्	"	१	२	काञ्चनम्	हिरण्यनाम

अक्षरः	संख्या	ककारादयः	विषयः	अक्षरः	संख्या	ककारादयः	विषयः
२	२३	काटः	कूपनाम	२	१४	क्षिपन्ति	गतिकर्मा
४	२	काण्डुका	पदनाम	२	४	क्षिपन्ती	बाहुनाम
४	२	काणुका	"	२	४	क्षिपस्तो	"
२	२३	कातुः	कूपनाम	२	१४	क्षिप्पति	गतिकर्मा
२	६	कानिषत्	कान्तिकर्मा	२	१४	क्षिपति	"
४	१	कायमानः	पदनाम	२	२१	क्षिपति	पेश्वय्यकर्मा
४	१	क्राणः	"	४	३	कौकटेषु	पदनाम
२	१६	कारुः	स्तोत्रनाम	३	१६	कौरिः	स्तोत्रनाम
३	२३	कारोतरः	कूपनाम	२	७	कौलालम्	अन्ननाम
३	२३	कारोतरात्	"	१	१२	चौरम्	उदकनाम
२	१४	कालयति	गतिकर्मा	३	१५	कोस्तासः	मेधाविनाम
४	३	काशिः	पदनाम	४	२	कुटस्थ	पदनाम
१	१	चा	पृथिवीनाम	४	३	कुणारम्	"
१	६	काष्ठाः	दिशोनाम	३	८	कुतुः	प्रज्ञानाम
१	१	च्चा	पृथिवीनाम	२	२०	कुत्सः	वज्रनाम
१	१	चाम	"	३	१८	कुरवः	ऋत्विङ्नाम
१	१	चामः	"	४	१	कुरुतन	पदनाम
१	१	चामा	"	१	१३	कुल्याः	नदीनाम
४	३	किः	पदनाम	२	२०	कुलिशः	वज्रनाम
४	३	किमीर्दिने	"	४	३	कुलिशः	पदनाम
४	३	क्रियेधाः	"	३	२३	कुशयः	कूपनाम
१	५	किरणाः	रश्मिनाम	३	१	कुषित्	बहुनाम
३	२३	क्रिविः	कूपनाम	२	७	कु	अन्ननाम
४	३	क्रिविर्दती	पदनाम	२	७	कुत्	"
२	१४	क्षिणोति	गतिकर्मा	२	७	कुमत्	"
१	१	क्षितिः	पृथिवीनाम	४	२	कुम्भम्	पदनाम
२	३	क्षितयः	मनुष्यनाम	२	१४	कुम्भति	गतिकर्मा
२	५	क्षिपः	अङ्गुलिनाम	३	२	कुल्लकः	ह्रस्वनाम
२	४	क्षिपती	बाहुनाम	५	५	कुहूः	पदनाम

अध्याये	सू	ककारादयः	विषयः	अध्याये	सू	ककारादयः	विषयः
३	२३	कूपः	कूपनाम	१	१०	कीशः	मेघनाम
२	१८	कण्वत्ति	बधकर्म	४	३	क्षीणस्व	पदनाम
२	१८	कण्वत्ति	"	१	१	क्षीणिः	पृथिवीनाम
३	४	कत्तिः	गृहनाम	१	१	क्षीणी	"
४	३	कत्तिः	पदनाम	३	३०	क्षीणी	द्यावापृथिवी
२	१	कत्वी	कर्मनाम	१	१२	क्षोदः	उदकनाम
३	४	कदरः	गृहनाम	३	१४	क्षोदति	गतिकर्मा
३	२८	कदरम्	उत्तरपदनाम	४	२	क्षौरपाणः	पदनाम
३	२	कधुः	ह्रस्वनाम			ख	
३	२	कधुकः	"	१	१७	खजे	संश्रामनाम
२	१८	कन्तति	बधकर्म	१	१७	खले	"
३	१४	कपण्यति	अर्चतिकर्मा	१	१३	खाः	नदीनाम
३	१६	कपण्युः	स्तोत्रनाम	३	२३	खातः	कूपनाम
३	१४	कपा	अर्चतिकर्मा	१	१३	खादोअर्णाः	नदीनाम
३	१४	कपायति	"	१	५	खेदयः	रश्मिनाम
१	१२	कपीटम्	उदकनाम			ग	
३	२३	कविः	कूपनाम	१	११	गगनुः	वाङ्नाम
१	२	कशनम्	हिरण्यनाम	१	११	गणः	"
३	७	कशनम्	रूपनाम	१	११	गणा	"
२	३	कष्टयः	मनुष्यनाम	४	२	गध्यम्	पदनाम
३	८	केतः	प्रज्ञानाम	४	२	गध्यति	"
३	८	केतुः	"	४	२	गधिता	"
३	१५	केनिपः	मेधाविनाम	२	१४	गन्ति	गतिकर्मा
४	२	केपयः	पदनाम	१	५	गभस्तयः	रश्मिनाम
३	२३	केवटः	कूपनाम	२	५	गभस्तयः	अङ्गुलिनाम
५	६	केशी	पदनाम	२	४	गभस्ती	बाहुनाम
५	६	केशिनः	"	१	१२	गभीरम्	उदकनाम
५	४	क्षेत्रस्यपतिः	"	३	३	गभीरः	महद्वाम

क्रमादि	सङ्ख्या	गकारादयः	विषयः	क्रमादि	सङ्ख्या	गकारादयः	विषयः
१	११	गभीरा	वाङ्नाम	१	५	गावः	रश्मिनाम
३	३०	गभीरे	द्यावापृथिवी	१	१०	गिरिः	मेघनाम
२	१४	गमति	गतिकर्मा	४	३	गिर्वणसे	पदनाम
१	१२	गम्भरम्	उदकनाम	१	११	गौः	वाङ्नाम
१	१२	गम्भीरम्	"	३	१४	गूडयति	अर्चतिकर्मा
१	११	गम्भीरा	वाङ्नाम	३	१४	गृणाति	"
३	३०	गम्भीरे	द्यावापृथिवी	३	१५	गृत्सः	मेधाविनाम
२	२	गयः	अपत्यनाम	१	१०	गोत्रः	मेघनाम
२	१०	गयः	धननाम	१	१	गोत्रा	पृथिवीनाम
३	४	गयः	गृहनाम	१	१	गौः	"
३	४	गर्त्तः	"	१	४	गौः	साधारणनाम
१	११	गल्दः	वाङ्नाम	१	११	गौः	वाङ्नाम
१	११	गल्दः	"	३	१६	गौः	स्तोत्रनाम
१	११	गल्दा	"	४	१	गौः	पदनाम
४	३	गल्दवा	पदनाम	५	५	गौः	"
२	१४	गवते	गतिकर्मा	१	११	गौरी	वाङ्नाम
१	१२	गङ्गरम्	उदकनाम	५	५	गौरी	पदनाम
१	१२	गङ्गनम्	"			घ	
२	१४	गाति	गतिकर्मा	१	८	घर्मः	अहर्नाम
१	१	गातुः	पृथिवीनाम	३	१७	घर्म	यज्ञनाम
४	१	गातुः	पदनाम	१	८	घ्रंसः	अहर्नाम
१	११	गाथा	वाङ्नाम	१	८	घृणः	"
१	११	गाध्वी	"	१	८	घृणिः	"
१	११	गना	"	१	१७	घृणिः	ज्वलतीनाम
३	२८	गनाः	उत्तरपदनाम	२	१३	घृणिः	क्रोधनाम
१	१	गमा	पृथिवीनाम	१	१२	घृतम्	उदकनाम
३	१४	गायति	अर्चतिकर्मा	३	३०	घृतवती	द्यावापृथिवी
१	१०	गावा	मेघनाम	१	९	घृताची	रात्रिनाम
५	३	गावाणः	पदनाम	१	११	घोषः	वाङ्नाम

अक्षरार्थः	शुद्धिः	चकारादयः	विषयः	अक्षरार्थः	शुद्धिः	चकारादयः	विषयः
		च				चित्	पदनाम
२	६	चक्रमानः	कान्तिकर्मा	३	८	चित्तम्	प्रज्ञानाम
२	१	चक्रत्	कर्मनाम	१	८	चित्रामेषा	उषोनाम
३	११	चक्ष्म	पश्यतिकर्मा	३	८	चेतः	प्रज्ञानाम
२	१	चक्रतुः	कर्मनाम	४	३	चोष्कूयते	पदनाम
२	१४	चतति	गतिकर्मा	४	३	चोष्कूयमानः	"
३	१३	चतुरसिद्धि नात् }	उपमानाम	२	८	चौलम्	बलनाम
						छ	
१	२	चन्द्रम्	हिरण्यनाम	३	१४	छदयति	अचैतिकर्मा
५	५	चन्द्रमाः	पदनाम	३	१४	छदयते	"
४	३	चनः	"	२	१४	छन्दति	"
३	११	चना	पश्यतिकर्मा	२	६	छन्तसत्	कान्तिकर्मा
३	३०	चम्बौ	द्यावापृथिवी	३	१६	छन्दः	स्तोत्रनाम
१	१०	चमसः	मेघनाम	३	४	छदिः	गृहनाम
४	१	चयसे	पदनाम	३	४	छर्दिः	"
४	१	च्यवनः	"	३	४	छाया	"
२	४	च्यवाना	बाहुनाम			ज	
२	१४	च्यवते	गतिकर्मा	२	३	जगतः	मनुष्यनाम
४	२	चर्षणिः	पदनाम	२	१४	जगति	गतिकर्मा
२	३	चर्षणयः	मनुष्यनाम	२	११	जगती	गोनाम
१	१०	चरुः	मेघनाम	२	१४	जगन्ति	गतिकर्मा
३	११	चष्टे	पश्यतिकर्मा	२	१४	जङ्गन्ति	"
४	३	चाकन्	पदनाम	२	१४	जगाति	"
२	६	चाकनत्	कान्तिकर्मा	२	१४	जगायात्	"
३	११	चाकनत्	पश्यतिकर्मा	१	१७	जङ्गणभवन्	ज्वलतोनाम
३	११	चाक्ष्म	"	४	३	जञ्जतीः	पदनाम
३	११	चिक्यत्	"	४	१	जठरे	"
३	११	चिक्यम्	"	२	३	जन्तवः	मनुष्यनाम

अध्यायः	श्लो	जकारादयः	विषयः	अध्यायः	श्लो	जकारादयः	विषयः
१	१२	जन्म	उदकनाम	४	१	जाश्चि	पदनाम
१	१७	जमत्	ज्वलतीनाम	५	३	ज्या	"
२	१४	जमति	गतिकर्मा	२	१४	जायति	गतिकर्मा
२	१४	जयति	"	३	१३	जारआभ-	उपमानान्
३	१४	जरति	अर्चतिकर्मा			गोमेषोभू-	
३	१४	जरते	"			तोऽभियन्त्रय	
४	१	जरते	पदनाम	४	३	जारयायि	पदनाम
३	१६	जरिता	स्त्रीद्वनाम	२	१४	जिगाति	गतिकर्मा
४	३	जरुथम्	पदनाम	२	१४	जिग्वति	"
२	१४	ज्रयति	गतिकर्मा	४	३	जिग्वति	पदनाम
३	१४	जल्पति	अर्चतिकर्मा	२	१६	जिरा	अन्तिकनाम
१	१२	जलम्	उदकनाम	१	११	जिह्वा	बाह्नाम
१	१२	जलाषम्	"	२	१५	जीराः	क्षिप्रनाम
३	६	जलाषम्	सुखनाम	२	६	जुषते	कान्तिकर्मा
४	३	जलह्वः	पदनाम	४	१	जुहुरे	पदनाम
२	१४	जवति	गतिकर्मा	२	१३	जूर्णिः	क्रोधनाम
४	३	जवारु	पदनाम	२	१५	जूर्णिः	क्षिप्रनाम
१	१२	जघ्न	उदकनाम	४	३	जूर्णिः	पदनाम
४	१	जहा	पदनाम	२	१५	जूर्णीः	क्षिप्रनाम
२	१४	जसति	गतिकर्मा	२	१८	जूर्वति	बधकर्मा
४	१	जसुरिः	पदनाम	२	१४	जेहते	गतिकर्मा
२	२	जाः	अपत्यनाम	१	१६	ज्योतते	ज्वलतिकर्मा
१	२	जातरूपम्	हिरण्यनाम	४	२	जोषवाकम्	पदनाम
५	१	जातवेदाः	पदनाम			ड	
१	१	जमा	पृथिवीनाम	२	१४	डोयते	गतिकर्मा
२	५	जामयः	अङ्गुलिनाम			त	
१	१२	जामि	उदकनाम	२	१४	तकति	गतिकर्मा
१	१२	जामिः	"	२	२	तका	अपत्यनाम
१	१२	जामिवत्	"	३	२४	तका	स्तेननाम

अध्यायः	श्रु	तकारादयः	विषयः	अध्यायः	श्रु	तकारादयः	विषयः
२	१८	तक्किन्	बधकर्मा	२	८	तविषी	बलनाम
७	३	ततनुष्ठिम्	पदनाम	२	२४	तस्करः	स्तेननाम
२	१४	तत्सरति	गतिकर्मा	२	३	तस्थुषः	मनुष्यनाम
३	१३	तथा	उपमा	२	१५	ताजत्	क्षिप्रनाम
३	१३	तद्भूपः	"	२	१८	ताडि	बधकर्मा
३	१३	तद्वर्णः	"	३	२४	तापुः	स्तेननाम
३	१३	तद्वत्	"	३	७	ताम्रम्	रूपनाम
२	२	तनयम्	अपत्यनाम	३	१६	तामुः	स्तोत्रनाम
२	२	तनयः	"	१	१४	तार्क्ष्यः	अश्वनाम
२	१०	तना	धननाम	५	४	तार्क्ष्यः	पदनाम
५	२	तनूनपात्	पदनाम	३	२०	तिग्मम्	वज्रनाम
१	१७	तपः	ज्वलतीनाम	२	२०	तिग्मः	"
२	१३	तपुषी	क्रोधनाम	४	१	तितव	पदनाम
१	७	तमः	रात्रिनाम	३	२८	तिरः	उत्तरपदनाम
१	७	तमस्वती	"	३	२४	तिका	स्तेननाम
२	१३	त्यजः	क्रोधनाम	३	२४	त्रिपुः	"
२	८	तरः	बलनाम	२	१५	त्रिषु	क्षिप्रनाम
२	१५	तरणिः	क्षिप्रकर्मा	३	२	त्रिषमः	ह्रस्वनाम
१	१३	तरस्वत्यः	नदीनाम	५	२	तिस्रोदेवीः	पदनाम
४	२	तरुथति	पदनाम	२	२	तुक्	अपत्यनाम
२	१६	तलित्	अन्तिकनाम	३	३	तुच्चः	महन्नाम
२	८	तवः	बलनाम	१	१२	तुग्या	उदकनाम
३	२८	त्वः	उत्तरपदनाम	४	१	तुग्वनि	पदनाम
२	८	त्वच्चः	बलनाम	२	२०	तुजः	वज्रनाम
३	३	तवसः	महन्नाम	२	१५	तुज्यमानासः	क्षिप्रनाम
५	२	त्वष्टा	पदनाम	२	२०	तुज्जः	वज्रनाम
५	४	त्वष्टा	"	४	३	तुज्जः	पदनाम
५	६	त्वष्टा	"	३	२०	तुज्जति	दानकर्मा
३	३	तविषः	महन्नाम	२	१४	तुरीयति	गतिकर्मा

अध्यायः	श्लो	तकारादयः	विषयः	अध्यायः	श्लो	तकारादयः	विषयः
४	३	तुरीयम्	पदनाम	४	२	तोदः	पदनाम
४	३	तुर्वणिः	"	१	१२	तोयम्	उदकनाम
२	१६	तुर्वशः	अन्तिकनाम	२	१५	तोयम्	क्षिप्रनाम
२	३	तुर्वशाः	मनुष्यनाम	४	२	तौरयाणः	पदनाम
२	१६	तुर्वशे	अन्तिकनाम			ह	
३	१	तुवि	बहुनाम	२	८	दक्षः	बलनाम
४	१	तूताव	पदनाम	२	१४	दग्धि	याच्चाकर्मा
२	१५	तूतुजानः	क्षिप्रनाम	३	१८	दध्यति	गतिकर्मा
२	१५	तूतुजानासः	"	२	१४	दध्नोति	"
२	१५	तूतुजिः	"	१	१०	दक्षिः	मेघनाम
२	१५	तूतुजित्	"	१	२	द्वम्	हिरण्यनाम
४	२	तूतुमाक्षे	पदनाम	३	१८	दक्षि	याच्चाकर्मा
१	१२	तूयम्	उदकनाम	५	६	दध्यङ्	पदनाम
२	१५	तूयम्	क्षिप्रनाम	२	१४	दध्यति	गतिकर्मा
२	१५	तूर्णिः	"	१	१४	दधिका	अश्वनाम
२	१५	तूर्णि	"	१	१४	दधिकावा	"
४	२	तूर्णाशम्	पदनाम	५	४	दधिकाः	पदनाम
३	२४	तृका	स्तेननाम	४	३	दनः	"
२	८	तृक्षः	बलनाम	२	१४	दध्नोति	गतिकर्मा
२	१८	तृषेदि	बधकर्मा	२	१८	दध्नोति	बधकर्मा
१	१२	तृपीटम्	उदकनाम	३	२	दध्मम्	ऋक्षनाम
१	१२	तृप्तिः	"	३	२८	दध्मम्	उत्तरपदनाम
३	२४	तृप्ः	स्तेननाम	४	१	दध्मनाः	पदनाम
२	१५	तृप्	क्षिप्रनाम	३	४	दध्मे	गृहनाम
३	२	तृषमः	ऋक्षनाम	४	१	दधते	पदनाम
१	१२	तेजः	उदकनाम	१	८	दधिवि	अहर्नाम
१	१०	तेजः	उवलतोनाम	२	१४	द्रमति	गतिकर्मा
२	२	तोकम्	अपत्यनाम	२	१५	द्रवत्	क्षिप्रनाम
२	२	तोकम्	"	२	१४	द्रवति	गतिकर्मा

अध्यायः	श्लो	दकारादयः	विषयः	अध्यायः	श्लो	दकारादयः	विषयः
२	८	द्रविणम्	बलनाम	१	१६	द्युम्	ज्वलतिकर्मा
२	१०	द्रविणम्	धननाम	२	१०	द्युम्	धननाम
५	२	द्रविणोदाः	पदनाम	४	२	द्युम्	पदनाम
२	१	दंसः	कर्मनाम	५	३	द्रवणः	"
४	१	दंसयः	पदनाम	२	१८	द्रुणाति	बधकर्मा
३	२	दहरकः	कर्मनाम	३	४	दुरोणे	गृहनाम
३	२०	दाति	दानकर्मा	४	३	दुरितम्	पदनाम
५	३	द्यावापृथिवी	पदनाम	४	१	द्रुपदे	"
२	१४	द्राति	गतिकर्मा	२	१४	द्रुमति	गतिकर्मा
४	१	दाव्ने	पदनाम	३	४	दुर्था	गृहनाम
५	२	हारः	"	२	३	दुह्यवः	मनुष्यनाम
३	२०	दाशति	दानकर्मा	३	५	दुवस्यति	परिचरणकर्मा
३	२०	दासति	"	४	२	दूतः	पदनाम
२	२०	दियुत्	वज्रनाम	४	३	दूतः	"
१	५	दिधीतयः	रश्मिनाम	३	३०	दूरेअन्ते	द्यावापृथिवी
२	५	दिधीतयः	अङ्गुलिनाम	२	१४	दूष्कति	गतिकर्मा
१	८	दिनम्	अहर्नाम	२	१४	दूणाति	"
४	२	दिता	पदनाम	२	१४	दूवति	"
४	३	द्विर्हर्हाः	"	१	१०	दृतिः	मेघनाम
१	६	दिवा	अहर्नाम	३	१८	देवताता	यज्ञनाम
४	३	द्विविष्टिषु	"	५	६	देवपत्न्यः	पदनाम
१	८	द्विवेद्वे	"	३	१८	देवयवः	ऋत्विङ्नाम
१	१६	दीदयति	ज्वलतिकर्मा	५	६	देवाः	पदनाम
१	५	दीधितयः	अङ्गुलिनाम	५	३	देवीजर्जाहुती	"
२	१४	दीयति	गतिकर्मा	५	३	देवीजोष्टी	"
२	१४	दीयते	"	४	३	देवीदेवो	"
५	३	दुन्दुभिः	पदनाम			स्यात्तुपा	"
१	८	द्युः	अहर्नाम	३	२	देहरकः	इक्ष्वाकनाम
२	१५	द्युगत	क्षिप्रनाम	५	२	देव्याहीतारः	पदनाम

क्रमादि	उ	दकारादयः	विषयः	क्रमादि	उ	धकारादयः	विषयः
२	१२	दोधति	क्रुध्यतिकर्मा	२	१४	धावति	"
१	८	द्योतना	उद्योनाम	२	७	धासिः	अन्ननाम
१	१६	द्योतते	उवलतिकर्मा	१	११	धिषणा	वाङ्नाम
१	७	दोषा	रात्रिनाम	३	३०	धिषणे	व्यावापृथिवी
१	८	द्यौः	अहर्नाम	२	१	धीः	कर्मनाम
१	१४	दीर्गहः ध	अश्वनाम	३	८	धीः	प्रज्ञानाम
५	३	धनुः	पदनाम	२	५	धीतयः	अङ्गुलिनाम
१	३	धन्व	अन्तरिक्षनाम	३	१५	धीरः	मेधाविनाम
४	२	धन्व	पदनाम	१	१३	धुनयः	नदीनाम
२	१४	धन्वति	पदनाम	२	५	धुरः	अङ्गुलिनाम
२	१४	धमति	गतिकर्मा	२	१४	ध्रुवति	गतिकर्मा
२	१८	धमति	"	२	१८	ध्रुवति	बधकर्मा
२	१८	धमति	बधकर्मा	२	१८	ध्रुवति	"
३	१४	धमति	अर्चतिकर्मा	२	१४	धृजति	गतिकर्मा
१	११	धमनिः	वाङ्नाम	१	११	धेना	वाङ्नाम
२	१४	ध्रजति	गतिकर्मा	१	११	धेनुः	"
२	८	धर्णसि	बलनाम	५	५	धेनुः	पदनाम
२	८	धर्णसिः	"			न	
१	१२	धरुणम्	उदकनाम	१	७	नक्ता	रात्रिनाम
२	१४	ध्रति	गतिकर्मा	२	१४	नक्षति	गतिकर्मा
२	१४	ध्रयति	"	२	१८	नक्षति	व्याप्तिकर्मा
२	१४	धवति	"	४	३	नक्षद्दाभम्	पदनाम
२	३	धवाः	मनुष्यनाम	३	१२	नकिः	सर्वपदसमानम्
२	१८	ध्वरति	बधकर्मा	३	१२	नकीम्	नायः
१	१२	ध्वस्मवत्	उदकनाम	२	१४	नख्यति	गतिकर्मा
२	१४	ध्वंसति	गतिकर्मा	१	११	नग्ना	वाङ्नाम
५	५	धाता	पदनाम	३	१६	नदः	स्तोत्रनाम
१	११	धारा	वाङ्नाम	४	२	नदः	पदनाम
२	१४	धाति	गतिकर्मा	३	१४	नदति	अर्चतिकर्मा

क्र.सं.	सं.	नकारादयः	विषयः	क्र.सं.	सं.	नकारादयः	विषयः
२	१७	नदन्तः	सङ्ग्रामनाम	४	१	नसतः	पदनाम
१	१३	नद्यः	नदीनाम	२	१४	नसते	गतिकर्मा
५	३	नद्यः	पदनाम	४	१	नसन्तः	पदनाम
२	१८	ननच्चे	व्याप्तिकर्मा	३	२८	नंसते	उत्तरपदनाम
१	११	नना	वाङ्नाम	४	१	नंसन्ते	पदनाम
२	२	नपात्	अपत्यनाम	२	३	नहुषः	मनुष्यनाम
३	३०	नपृथ्वी	द्यावापृथिवी	२	३	नहुषाः	"
१	४	नभः	साधारणनाम	१	४	नाकः	साधारणनाम
१	१२	नभः	उदकनाम	१	४	नाका	"
१	१३	नभन्वः	नदीनाम	१	११	नाञ्जीः	वाङ्नाम
१	१३	नभन्वाः	"	३	१६	नादः	स्तोत्रनाम
२	१८	नभति	बधकर्मा	१	१२	नाम	उदकनाम
२	१८	नभते	"	३	१७	नार्यः	यज्ञनाम
३	३०	नभसी	द्यावापृथिवी	५	३	नाराशंसः	पदनाम
२	७	नमः	अन्ननाम	३	१७	नारी	यज्ञनाम
२	२०	नमः	वज्रनाम	१	११	नालिः	वाङ्नाम
१	७	नम्या	रात्रिनाम	३	३	निघृष्वः	ऋष्यनाम
३	५	नमस्यति	परिचरणकर्मा	४	२	निचुम्पुणः	पदनाम
१	१४	नरः	अश्वनाम	३	२५	निष्णम्	{ निशितान्त- हितनाम
२	३	नरः	मनुष्यनाम	४	१	निधा	पदनाम
२	३	नराः	"	२	१८	नितोशयति	बधकर्मा
५	२	नराशंसः	पदनाम	२	१८	नितोशते	"
५	३	नराशंसः	"	२	१८	नितोषते	"
३	२८	नवम्	नवनाम	२	१८	नितोषते	"
२	१४	नवते	गतिकर्मा	२	१८	निबर्हयति	"
३	२८	नव्यम्	नवनाम	१	१५	नियुतो	{ आदिष्टोप- योजनानि
३	१५	नवेदाः	मेधापिनाम	२	२१	बायोः	{
२	१८	नशत्	व्याप्तिकर्मा	१	१	निश्रुत्वान्	ईश्वरनाम
						निश्रुतिः	पृथिवीनाम

पञ्चादि	खण्ड	नकारादयः	विषयः	पञ्चादि	खण्ड	पकारादयः	विषयः
३	७	निर्णिक्	रूपनाम	३	१४	पणते	अर्चतिकर्मा
१	११	निवित्	वाङ्नाम	३	१४	पणायति	"
२	१६	निवपन्तु	बधकर्मा	३	१४	पणायते	"
४	३	निश्मृभाः	पदनाम	३	१४	पणस्यति	"
४	२	निष्पपी	"	१	१४	पतङ्गाः	अश्वनाम
३	४	नीळम्	गृहनाम	२	१४	पतति	गतिकर्मा
१	१२	नीरम्	उदकनाम	२	१४	पतयति	"
१	११	नीलिः	वाङ्नाम	२	२१	पत्यते	ऐश्वर्यकर्मा
२	१५	नु	चिप्रनाम	५	५	पथ्या	पदनाम
३	१२	नुकम्	सर्वपदसमाप्तायः	४	२	पदिम्	"
४	१	नूच	पदनाम	३	१४	पनस्यति	अर्चतिकर्मा
४	१	नूचित्	"	३	१४	पनायते	"
३	२८	नूत्रम्	नवनाम	३	१४	पपृक्षाः	"
३	२८	नूतनम्	"	१	७	पयः	रात्रिनाम
१	१२	नृपीटम्	उदकनाम	१	१२	पयः	उदकनाम
२	६	नृष्णम्	बलनाम	१	१७	पयः	ज्वलतीनाम
२	१०	नृम्णम्	धननाम	२	७	पयः	अन्ननाम
२	२०	नेभिः	वज्रनाम	१	१३	पयस्वत्यः	नदीनाम
२	७	नेमः	अन्ननाम	१	७	पयस्वती	रात्रिनाम
३	२६	नेमः	उत्तरपदनाम	४	३	प्रकलवित्	पदनाम
२	१७	नेमधिता	संग्रामनाम	३	२६	पराके	दूरनाम
२	१७	नेमधितिः	"	३	२६	पराचै	"
२	१४	नेहति	गतिकर्मा	५	४	पर्जन्यः	पदनाम
१	११	नौः	वाङ्नाम	२	२	प्रजा	अपत्यनाम
३	१४	नौति	अर्चतिकर्मा	३	१७	प्रजापतिः	यज्ञनाम
		प		५	४	प्रजापतिः	पदनाम
४	३	पचता	पदनाम	१	१०	पर्णानः	मेघनाम
२	३	पञ्चजनः	अपत्यनाम	३	१	परीणसा	बहुनाम
४	२	पङ्भिः	पदनाम	४	३	प्रतद्वस्	पदनाम

अध्यायः	श्लो	पकारादयः	विषयः	अध्यायः	श्लो	पकारादयः	विषयः
३	२७	प्रब्रम्	पुराणनाम	४	२	पपित्रम्	पदनाम
३	२५	प्रतीच्यम्	{ निर्णीतान्त- र्हितनाम	३	४	परुत्यम्	गृहनाम
३	२	प्रतिष्ठा	ह्रस्वनाम	३	७	पसरः	रूपनाम
३	२५	प्रतीच्यम्	निर्णीतान्तर्हि०	३	८	पाकः	प्रशस्यनाम
४	२	परि	पदनाम	२	७	पाजः	अन्ननाम
४	१	परितक्ता	"	२	८	पाजः	बलनाम
३	२७	प्रदिवः	पुराणनाम	४	३	पाथः	पदनाम
२	१७	प्रधने	संग्रामनाम	४	२	पादुः	"
३	२८	प्रपित्वे	उत्तरपदनाम	१	१३	पार्वत्यः	नदीनाम
१	१२	प्रयः	उदकनाम	२	१५	प्राशुः	क्षिप्रनाम
२	७	प्रयः	अन्ननाम	२	१५	प्राशुचित्	"
१	१०	पर्वतः	मेघनाम	३	३०	पाश्वौ	द्यावापृथिवी
२	१४	प्रवते	गतिकर्मा	३	३०	पाश्व्यौ	"
३	२७	प्रवयाः	पुराणनाम	२	१५	प्राशुचित्	क्षिप्रकर्मा
३	२६	परावतः	दूरनाम	२	१४	पसाति	गतिकर्मा
१	१०	पर्शानः	मेघनाम	४	१	पिता	पदनाम
४	३	पराशरः	पदनाम	२	७	पितः	अन्ननाम
३	२१	परिश्रव	अध्येषणाकर्मा	५	५	पितरः	पदनाम
२	२०	परशुः	बज्रनाम	५	३	पितुः	"
३	२१	परिस्त्रव	अध्येषणाकर्मा	३	२८	पिनाकम्	उत्तरपदनाम
२	१४	प्लवति	गतिकर्मा	३	१४	पिपृचाः	अर्चितिकर्मा
२	१४	प्लवते	"	१	१२	पिप्पलम्	उदकनाम
२	१४	पवते	"	२	१४	पिस्यति	गतिकर्मा
३	२१	पवस्त्र	अध्येषणाकर्मा	३	७	पिष्टम्	रूपनाम
१	११	पविः	वाङ्नाम	३	१८	पीपरत्	याज्ञाकर्मा
४	२	पविः	पदनाम	४	३	पुरन्धिः	पदनाम
२	२०	पविः	बज्रनाम	३	३०	पुरन्धि	द्यावापृथिवी
१	१२	पवित्रम्	उदकनाम	१	१२	पुरीषम्	उदकनाम
				३	१	पुरु	बहुनाम

पञ्चाये	सू	पकारादयः	विषयः	पञ्चाये	सू	पकारादयः	विषयः
१	१०	पुरुभोजाः	मेघनाम	४	२	पृथुज्याः	पदनाम
५	४	पुरुखाः	पदनाम	१	४	पृथ्विः	साधारणनाम
४	३	पुलुकामः	"	१	१५	पृथ्व्योम	आदिष्टोपयो-
१	३	पुष्करम्	अन्तरिक्षनाम			ताम्	जनानि
३	७	सुः	रूपनाम	२	१४	पेलयति	गतिकर्मा
३	१४	पूजयति	अर्चतिकर्मा	१	२	पेशः	हिरण्यनाम
१	१२	पूर्णम्	उदकनाम	३	७	पेशः	रूपनाम
३	१८	पूर्वि	याज्ञाकर्मा	१	१४	पैदः	अश्वनाम
३	२७	पूर्वम्	पुराणनाम	२	८	पौस्यानि	बलनाम
२	३	पूरवः	मनुष्यनाम	२	१७	पौस्थे	संग्रामनाम
३	२७	पूर्वा	पुराणनाम			फ	
१	१	पूषा	पृथिवीनाम	२	१४	फणति	गतिकर्मा
५	६	पूषा	पदनाम	१	१०	फलिगः	मेघनाम
२	७	पृक्षः	अन्ननाम			ब	
२	१७	पृक्षे	संग्रामनाम	४	३	बकुरः	पदनाम
३	१४	पृच्छति	अर्चतिकर्मा	३	१०	बट्	सत्यनाम
३	२०	पृणक्षि	दानकर्मा	४	३	बतः	पदनाम
३	२०	पृणक्ति	"	२	८	बधः	बलनाम
३	२०	पृणाति	"	२	१०	बन्धुः	धननाम
२	१७	पृतना	संग्रामनाम	३	७	बप्सः	रूपनाम
२	३	पृतनाः	मनुष्यनाम	२	८	बप्सति	अस्तिकर्मा
२	१७	पृतनाज्यम्	संग्रामनाम	२	८	बभस्ति	"
२	१७	पृत्तु	"	२	८	बबधाम्	"
१	३	पृथिवी	अन्तरिक्षनाम	१	१०	ब्रजः	मेघनाम
५	३	पृथिवी	पदनाम	१	१४	ब्रध्नः	अश्वनाम
५	५	पृथिवी	"	३	३	ब्रध्नः	महन्नाम
५	६	पृथिवी	"	१	१२	बर्बुरम्	उदकनाम
१	१	पृथ्वी	पृथिवीनाम	१	१२	ब्रह्म	"
३	३०	पृथ्वी	द्यावापृथिवी	२	७	ब्रह्म	अन्ननाम

अध्यायः	श्लो	वकारादयः	विषयः	अध्यायः	श्लो	अकारादयः	विषयः
२	१०	ब्रह्म	धननाम	५	४	बृहस्पतिः	पदनाम
५	४	ब्रह्मणस्पतिः	पदनाम	४	३	बेकनाटान्	"
४	३	बर्हिणा	"	१	११	बेकुः	वाङ्नाम
२	१८	बर्हयति	बधकर्मा	१	११	बेकुरा	"
१	३	बर्हिः	अन्तरिक्षनाम			भ	
१	१२	बर्हिः	उदकनाम	२	१०	भगः	धननाम
५	२	बर्हिः	पदनाम	५	६	भगः	पदनाम
३	३	बर्हिषत्	महन्नाम	३	१४	भणति	अर्चतिकर्मा
३	३	बर्हिष्ठः	"	३	१४	भणायते	"
३	३	बर्हिषि	"	४	२	भन्दनाः	पदनाम
१	१०	बलाहकः	भेषनाम	१	१६	भन्दते	ज्वलतिकर्मा
३	३	बंहिष्ठः	महन्नाम	३	१४	भन्दति	अर्चतिकर्मा
३	३०	बहुले	द्यावापृथिवी	३	१४	भनति	"
२	८	बाधः	बलनाम	३	२८	भ्यसते	उत्तरपदनाम
३	१३	ब्राह्मणाव्रत-	उपमानाम	२	१७	भरे	संग्रामनाम
		चारिणः		३	१८	भरताः	ऋत्विङ्नाम
२	४	बाहु	बाहुनाम	२	४	भरिन्ने	बाहुनाम
२	१४	बिस्पति	गतिकर्मा	१	२	भर्म	हिरण्यनाम
४	३	बिष्पितः	पदनाम	२	१४	भ्रमति	गतिकर्मा
२	२	बीजम्	अपत्यनाम	२	८	भर्वति	अस्तिकर्मा
४	२	बीरिटे	पदनाम	१	१२	भविष्यन्	उदकनाम
४	३	बुन्दः	"	२	८	भसथः	अस्तिकर्मा
१	१२	बुबुरः	उदकनाम	४	३	भाऋजीकः	पदनाम
१	१२	बुर्बुरम्	"	१	८	भातुः	अहर्नाम
१	१२	बुसम्	"	२	१३	भामः	क्रोधनाम
४	३	ब्रवदुक्षम्	पदनाम	२	१२	भामते	क्रुध्यतिकर्मा
१	१२	ब्रबूकम्	उदकनाम	१	१६	भाजते	ज्वलतिकर्मा
३	३	बृहत्	महन्नाम	३	१८	भारताः	ऋत्विङ्नाम
३	३०	बृहती	द्यावापृथिवी	१	११	भारती	वाङ्नाम

अध्याये	श्लो	भकारादयः	विषयः	अध्याये	श्लो	भकारादयः	विषयः
१	१६	भ्राशते	ज्वलतिकर्मा	२	८	मज्जमत्ता	बलनाम
१	१६	भ्राश्यति	"	५	३	मण्डूकाः	पदनाम
१	१६	भ्लाशते	"	३	१५	मतयः	मेधाविनाम
१	१६	भ्लाश्यति	"	३	१५	मतुथाः	"
१	१६	भ्लाश्यते	"	३	१४	मदति	अर्चतिकर्मा
१	१३	भास्वत्यः	नदीनाम	३	१८	मदेमहि	याच्चाकर्मा
१	८	भास्वती	उषोनाम	४	१	मध्या	पदनाम
२	१२	भ्रीणाति	क्रुध्यतिकर्मा	१	१२	मधु	उदकनाम
२	४	भुरिजौ	बाहुनाम	५	६	मनुः	पदनाम
२	१४	भुरण्यति	गतिकर्मा	३	१४	मन्त्रयते	अर्चतिकर्मा
२	१५	भुरण्युः	क्षिप्रनाम	१	१६	मन्दते	ज्वलतिकर्मा
१	१२	भुवनम्	उदकनाम	३	१४	मन्दते	अर्चतिकर्मा
१	१	भूः	पृथिवीनाम	३	१४	मन्दयते	"
१	३	भूः	अन्तरिक्षनाम	१	११	मन्द्रा	वाङ्नाम
१	१२	भूतम्	उदकनाम	१	११	मन्द्राजनी	"
१	१	भूमिः	पृथिवीनाम	४	१	मन्दिने	पदनाम
३	१	भूरि	बाहुनाम	४	१	मन्दू	"
५	५	भृगवः	पदनाम	३	१५	मन्धाता	मेधाविनाम
२	१२	भृणीयते	क्रुध्यतिकर्मा	३	१८	मन्महे	याच्चाकर्मा
४	३	भृमिः	पदनाम	३	१८	मनामहे	"
२	१२	भ्रेषति	क्रुध्यतिकर्मा	२	६	मन्यते	कान्तिकर्मा
१	१२	भ्रेषजम्	उदकनाम	१	४	मन्यते	अर्चतिकर्मा
३	६	भ्रेषजम्	सुखनाम	२	१३	मन्युः	क्रोधनाम
२	१२	भोजते	क्रुध्यतिकर्मा	५	४	मन्युः	पदनाम
२	१०	भोजनम्	धननाम	३	१५	मनश्चित्	मेधाविनाम
		म		३	१५	मनीषी	"
२	१५	मक्षु	क्षिप्रनाम	२	३	मनुथाः	मनुथनाम
३	१७	मखः	यज्ञनाम	३	१५	मनुथाः	मेधाविनाम
२	१०	मघम्	धननाम	२	१७	ममसत्यम्	संग्रामनाम

अध्यायः	खण्डः	सकारादयः	विषयः	अध्यायः	खण्डः	सकारादयः	विषयः
३	६	मयः	सुखनाम	३	१२	माकेः	{ सर्वपदसमा-
२	१४	म्यच्चति	गतिकर्मा	१	१३	मातरः	{ न्यायः
१	५	मयूखाः	रश्मिनाम	३	१६	मायते	याच्ञाकर्मा
२	१४	मर्दति	गतिकर्मा	३	८	माया	प्रज्ञानाम
२	१६	मर्दति	बधकर्मा	१	११	मायुः	वाङ्नाम
२	३	मर्त्ताः	मनुष्यनाम	३	२	मायुकः	ऋत्तनाम
२	३	मर्त्याः	"	२	१४	मार्ष्टि	गतिकर्मा
१	५	मरौचिपाः	रश्मिनाम	१	१४	मांश्चत्वः	अश्वनाम
१	२	मरुत्	हिरण्यनाम	२	१४	माहिनः	महन्नाम
३	७	मरुत्	रूपनाम	५	४	मित्रः	पदनाम
३	१८	मरुतः	ऋत्विङ्नाम	२	१४	मिनाति	गतिकर्मा
५	५	मरुतः	पदनाम	२	१६	मिनाति	बधकर्मा
१	१७	मलमलाभवन	ज्वलतोनाम	२	१४	मिनाति	गतिकर्मा
३	२४	मलिन्नुचः	स्तेननाम	२	१६	मिनाति	बधकर्मा
१	१४	मंश्चतुः	अश्वनाम	३	१६	मिमिड्ठि	याच्ञाकर्मा
१	१४	मंश्चतो	"	३	१६	मिमौहि	"
१	१२	महः	उदकनाम	२	१४	मियच्चति	गतिकर्मा
३	३	महः	महन्नाम	२	१४	मिस्यति	"
१	१२	महत्	उदकनाम	२	१०	मौदुम्	धननाम
३	३	महत्	महन्नाम	२	१७	मौद्वे	संयामनाम
३	२०	मंहते	दानकर्मा	२	१०	मौद्धम्	धननाम
३	१४	महयति	अर्चतिकर्मा	३	२४	मुषीवान्	स्तेननाम
२	१७	महाधने	संयामनाम	४	१	मूषः	पदनाम
३	३	महिषः	महन्नाम	५	५	मृत्युः	"
१	१	महौ	पृथिवीनाम	२	१७	मृधः	संयामनाम
१	११	महौ	वाङ्नाम	१	११	मेग्निः	वाङ्नाम
२	११	महौ	गोनाम	१	१०	मेघः	मेघनाम
३	३०	महौ	द्यावापृथिवी	३	१५	मेघः	मेघाविनाम

अध्यायः	सूत्रः	मकारादयः	विषयः	अध्यायः	सूत्रः	यकारादयः	विषयः
३	१७	मेधः	यज्ञनाम	२	१८	याचति	बधकर्म
२	१०	मेधा	धननाम	२	१४	याति	गतिकर्म
३	१५	मेधाविनः	मेधाविनाम	२	१८	यातयति	बधकर्म
१	११	मेना	वाङ्नाम	२	१२	यादः	उदकनाम
३	२८	मेना	उत्तरपदनाम	१	१२	यादुः	"
२	२०	मेनिः	वज्रनाम	४	३	यादृश्मिन्	पदनाम
४	१	मेहना	पदनाम	३	१८	यामि	याच्चाकर्म
१	७	मांकी	रात्रिनाम	२	१८	यावति	बधकर्म
		य		२	१५	युगत्	क्षिप्रनाम
३	१७	यज्ञः	यज्ञनाम	२	१४	युध्यति	गतिकर्म
२	१४	यतते	गतिकर्म	२	१४	युध्यते	"
३	१८	यतस्त्रुचः	ऋत्विङ्नाम	२	५	योक्ताणि	अङ्गुलिनाम
२	३	यददः	मनुष्यनाम	२	५	योजनानि	"
३	१८	यन्तारः	याच्चाकर्म	१	१२	योनिः	उदकनाम
३	१८	यन्ति	"	३	४	योनिः	गृहनाम
३	१८	यन्धि	"	२	१४	योषिष्टि	गतिकर्म
५	४	यमः	पदनाम	२	१४	योषिष्टि	"
५	६	यमः	"	३	१४	यौति	अर्चतिकर्म
१	७	यस्या	रात्रिनाम			र	
५	५	यमी	पदनाम	१	७	रजः	रात्रिनाम
१	१३	यथाः	नदीनाम	४	१	रजः	पदनाम
३	३	यद्दः	महन्नाम	२	१४	रजति	गतिकर्म
१	१२	यशः	उदकनाम	३	१४	रजयति	अर्चतिकर्म
२	७	यशः	अन्ननाम	३	१४	रज्जयति	"
२	१०	यशः	धननाम	३	३०	रजसी	द्यावापृथिवी
१	१२	यहः	उदकनाम	२	१७	रणः	संग्रामनाम
२	८	यहः	बलनाम	२	१०	रत्नम्	धननाम
२	२	यहुः	अपत्यनाम	५	३	रथः	पदनाम
१	१३	यह्यः	नदीनाम	२	१४	रथयति	गतिकर्म

अध्यायः	श्रु	रेफादयः	विषयः	अध्यायः	श्रु	रेफादयः	विषयः
४	३	रथयति	पदनाम	२	२२	राष्ट्री	ईश्वरनाम
२	१८	रम्णाति	बधकर्म	२	१०	रिक्थम्	धननाम
३	३	रभसः	महन्नाम	३	२४	रिक्ता	स्तेननाम
३	२८	रभः	उत्तरपदनाम	२	१४	रिखति	गतिकर्मा
१	१७	रम्या	रात्रिनाम	२	१४	रिणाति	"
१	१२	रयिः	उदकनाम	३	२४	रितक्ता	स्तेननाम
२	१०	रयिः	धननाम	१	१	रिपः	पृथिवीनाम
२	५	रशनाः	अङ्गुलिनाम	३	२४	रिपुः	स्तेननाम
१	५	रश्मयः	रश्मिनाम	३	२४	रिम्वा	"
१	५	रश्म्यः	"	३	२४	रिद्धा	"
१	११	रसः	ताडनाम	३	१८	रिरिद्धि	याज्जाकर्मा
१	१२	रसः	उदकनाम	४	३	रिशदशः	पदनाम
२	७	रसः	अन्ननाम	३	१८	रिरोहि	याज्जाकर्मा
३	१४	रसति	अचेतिकर्मा	३	२	रिहम्	ह्रस्वनाम
४	३	रंसु	पदनाम	३	१४	रिहति	अचेतिकर्मा
२	१४	रंहति	गतिकर्मा	३	२४	रिहायाः	स्तेननाम
५	५	राका	पदनाम	३	२४	रिद्धा	"
३	१४	राजति	अर्चतिकर्मा	२	१४	रीयते	गतिकर्मा
२	२१	राजति	ऐश्वर्यकर्मा	१	२	रुक्मम्	हिरण्यनाम
२	१४	राति	गतिकर्मा	१	१३	रुजानाः	नदीनाम
३	२०	राति	दानकर्मा	४	३	रुजानाः	पदनाम
५	३	रात्रिः	पदनाम	३	१६	रुद्रः	स्तोत्रनाम
२	१०	राधः	धननाम	५	४	रुद्रः	पदनाम
१	७	राम्याः	रात्रिनाम	५	५	रुद्राः	"
२	१०	रायः	धननाम	४	३	रुशत्	"
१	११	रासः	वाङ्नाम	२	१४	रुहति	गतिकर्मा
३	२०	रासति	दानकर्मा	२	१०	रेक्णः	धननाम
४	३	रास्मिनः	पदनाम [नानि	२	१४	रेजति	गतिकर्मा
१	१५	रामभावखिनाः	आदिष्टोपयोग-	२	१४	रेजते	"

अध्यायः	खण्डः	रेफादयः	विषयः	अंशः	खण्डः	वकारादयः	विषयः
३	२८	रेजते	उत्तरपदनाम	१	११	वगुः	वाङ्नाम
२	१२	रेजते	क्रुध्यतिकर्मा	२	२०	वज्रः	वज्रनाम
१	१२	रेतः	उदकनाम	२	१४	वञ्चति	गतिकर्मा
३	१६	रेभः	स्तोत्रनाम	२	२०	वधः	वज्रनाम
३	१४	रेभति	अर्चतिकर्मा	२	८	वधः	वलनाम
१	१३	रेवत्यः	नदीनाम	१	१३	वध्वः	नदीनाम
१	१०	रेवतः	मेघनाम	३	१४	वन्दते	अर्चतिकर्मा
१	१६	रोचते	ज्वरतिकर्मा	१	५	वनम्	रश्मिनाम
५	५	रोदसौ	पदनाम	१	१२	वनम्	उदकनाम
३	३०	रोदसौ	द्यावापृथिवी	३	२४	वनगुः	स्तननाम
१	१३	रोधचक्राः	नदीनाम	५	२	वनस्पतिः	पदनाम
३	३०	रोधसौ	द्यावापृथिवी	४	२	वनुश्चति	"
१	१३	रोधस्त्रत्यः	नदीनाम	२	१२	वनुश्चति	क्रुध्यतिकर्मा
१	१३	रोहितः	"	२	६	वनेति	कान्तिकर्मा
२	५	रोहितः	अङ्गुलिनाम	३	७	वपुः	रूपनाम
१	१५	रोहितोऽग्नेः	{ आदिष्टोपयो- (जनानि	३	२	वभ्रकः	रसनाम
३	१४	रौति	अर्चतिकर्मा	२	७	वभ्रौभिः	उत्तरपदनाम
१	१०	रौहिणः	मेघनाम	२	१३	वयः	अन्ननाम
		ल		१	१४	व्यथिः	क्रोधनाम
२	१४	लजति	गतिकर्मा	४	१	व्यथ्ययः	अश्वनाम
२	१४	लोटते	"	३	८	व्यन्तः	पदनाम
२	१४	लोठते	"	३	८	वयुनम्	प्रशस्यनाम
४	१	लोधम्	पदनाम	४	२	वयुनम्	प्रज्ञानाम
१	२	लोहम्	हिरण्यनाम	२	१३	वयुनम्	पदनाम
		व		२	८	वरः	क्रोधनाम
४	२	वचः	पदनाम	२	७	वर्गः	बलनाम
१	१३	वक्षणाः	नदीनाम	२	७	वर्चः	अन्ननाम
				१	२०	वृजः	मेघनाम
				२	१४	वृजति	गतिकर्मा

अध्यायः	श्लोकः	वकारादयः	विषयः	अध्यायः	श्लोकः	वकारादयः	विषयः
५	४	वरुणः	पदनाम	२	१४	वच्रुति	गतिकर्मा
५	६	वरुणः	"	२	१४	वहते	"
२	१	व्रतम्	कर्मनाम	१	१४	वक्रिः	अश्वनाम
२	१४	वर्त्तते	गतिकर्मा	१	१२	वाः	उदकनाम
३	४	वरुथम्	गृहनाम	१	११	वाक्	वाङ्नाम
४	२	वृन्दी	पदनाम	५	५	वाक्	पदनाम
३	७	वर्पः	रूपनाम	३	१५	वाघतः	मेघाविनाम
३	४	वर्म	गृहनाम	३	१८	वाघतः	ऋत्विङ्नाम
१	१३	वर्यः	नदीनाम	५	४	वाचस्पतिः	पदनाम
२	१०	वरिवः	धननाम	२	७	वाजः	अश्वनाम
१	१०	वराहः	मेघनाम	२	८	वाजः	बलनाम
४	२	वराहः	पदनाम	१	१४	वाजी	अश्वनाम
१	१०	वलः	मेघनाम	२	१७	वाजे	संग्रामनाम
१	१०	वलिशानः	"	४	२	वाजगन्धम्	पदनाम
१	११	वल्लुः	वाङ्नाम	५	६	वाजिनः	"
२	१४	वल्लुग्यति	गतिकर्मा	१	८	वाजिनिवती	उशोनाम
३	१४	वल्लुग्यति	अर्चतिकर्मा	१	८	वाजिनी	"
३	२३	वन्नः	कूपनाम	१	८	वाजिनीवती	"
३	७	वन्निः	रूपनाम	४	२	वाजपस्त्यम्	पदनाम
२	६	वशिम	कान्तिकर्मा	३	१४	वाजयति	अर्चतिकर्मा
२	६	वष्टि	"	२	१७	वाजसातौ	संग्रामनाम
१	७	वसौ	रात्रिनाम	२	१६	वाङ्कर्त	कान्तिकर्मा
१	७	वसु	"	१	११	वाणः	वाङ्नाम
२	१०	वसु	धननाम	१	११	वाणी	"
१	५	वसवः	रश्मिनाम	१	११	वाणीची	"
५	६	वसवः	पदनाम	५	४	वाताः	पदनाम
१	७	वस्त्रा	रात्रिनाम	२	१४	वाति	गतिकर्मा
१	७	वस्त्रो	"	४	३	वताप्यम्	पदनाम
१	८	वस्तो	अहर्नाम	२	१५	वातरंदाः	क्षिप्रनाम

अक्षरवि	लङ्	वकारादयः	विषयः	अक्षरवि	लङ्	वकारादयः	विषयः
३	८	वामः	प्रशस्यनाम	३	१५	विधाता	मेधाविनाम
५	४	वायुः	पदनाम	५	५	विधाता	पदनाम
३	१	व्यानसिः	बहुनाम	३	५	विधेम	परिचरणकर्मा
४	२	व्राः	पदनाम	२	४	विनङ्गुसौ	बाहुनाम
१	१२	वारि	उदकनाम	२	५	विपः	अङ्गुलिनाम
२	३	व्राताः	मनुष्यनाम	३	१५	विपः	मेधाविनाम
३	३	व्राधत्	महन्नाम	३	१५	विपन्युः	"
३	३	व्राधन्	"	३	१५	विपन्यवः	"
३	३	व्राधम्	"	३	१५	विप्रः	"
४	२	वार्यम्	पदनाम	३	१५	विपश्चित्	"
१	१४	वार्याणाम्	अश्वनाम	१	११	विपा	वाङ्नाम
१	१३	वार्वत्यः	नदीनाम	५	३	विपाट्कुतुद्री	पदनाम
४	२	वाक्शानः	पदनाम	१	१२	विपुः	उदकनाम
१	११	वाशी	वाङ्नाम	२	५	विभ्राः	अङ्गुलिनाम
४	१	वाशी	पदनाम	१	८	विभावरी	उषा नाम
५	४	वास्तोष्पतिः	"	१	३	वियत्	अन्तरिक्षनाम
१	८	वासरम्	अहर्नाम	२	१८	विघातः	बधकर्मा
४	१	वाहः	पदनाम	४	१	वियुते	पदनाम
४	२	वाहिष्ठः	"	३	३	विरण्शी	महन्नाम
२	१७	विखादः	संग्रामनाम	२	५	विशः	अङ्गुलिनाम
३	१५	विग्रः	मेधाविनाम	२	१७	विवाक्	संग्रामनाम
३	११	विचर्षणिः	पश्यतिकर्मा	३	३	विवक्षसे	महन्नाम
३	११	विचष्टे	"	३	३	विचक्षिथः	"
४	३	विजामातुः	पदनाम	२	३	विवस्वन्तः	मनुष्यनाम
२	८	विट्	बलनाम	३	५	विवासति	परिचरणकर्मा
२	१०	वित्तम्	धननाम	२	३	विशः	मनुष्यनाम
३	१७	विदथः	यज्ञनाम	३	१	विश्वम्	बहुनाम
४	३	विदथानि	पदनाम	५	४	विश्वकर्मा	पदनाम
४	१	विद्रवे	"	३	११	विश्वचर्षणिः	पश्यतिकर्मा

क्रमांशः	लुङ्	वकारादयः	विषयः	क्रमांशः	लुङ्	वकारादयः	विषयः
५	६	विश्वेदेवाः	पदनाम	२	८	वृजनम्	बलनाम
५	५	विश्वानरः	"	२	१८	वृणक्ति	बधकर्मा
५	६	विश्वानरः	"	२	१०	वृतम्	धननाम
१	१५	विश्वरूपाव- हस्यतेः }	आदिष्टोपयो- जनानि	२	१०	वृत्तम्	"
१	१२	विषम्	उदकनाम	२	१७	वृत्तव्यूहं	संग्रामनाम
१	४	विष्टपम्	साधारणनाम	४	३	वृन्दम्	पदनाम
२	१	विष्टौ	कर्मनाम	२	५	वृशः	अङ्गुलीनाम
२	१	विष्टौ	"	२	१८	वृश्चति	वधकर्मा
३	१७	विष्णुः	यज्ञनाम	३	२०	वृश्चति	दानकर्मा
४	२	विष्णुः	पदनाम	५	६	वृषाकपिः	पदनाम
५	६	विष्णुः	"	३	६	वृषाकपायौ	"
४	१	विष्णुः	"	१	१०	वृषम्भिः	मेघनाम
१	१०	विषम्भिः	मेघनाम	५	३	वृषभः	पदनाम
२	१४	विविष्टि	गतिकर्मा	२	६	वेति	कान्तिकर्मा
१	४	विष्टपम्	साधारणनाम	२	८	वेति	अत्तिकर्मा
२	६	विमति	कान्तिकर्मा	२	१४	वेति	गतिकर्मा
४	३	विस्तुहः	पदनाम	२	२०	वेदः	धननाम
३	३	विहायाः	महन्नाम	२	१४	वेदति	गतिकर्मा
२	२	वीजम्	अपत्यनाम	३	१५	वेधाः	मेधाविनाम
२	८	वीषु	बलनाम	३	१५	वेनः	"
४	२	वीरिटे	पदनाम	३	१७	वेनः	यज्ञनाम
४	३	वीरुधः	"	५	४	वेनेः	पदनाम
२	८	वृक्	बलनाम	२	६	वेनति	कान्तिकर्मा
२	२०	वृकः	वज्रनाम	२	१४	वेनति	गतिकर्मा
३	२४	वृकः	स्तेननाम	३	१४	वेनति	अर्चतिकर्मा
४	२	वृकः	पदनाम	२	१	वेपः	कर्मनाम
३	१८	वृत्तवर्हिषः [वधाः]	ऋत्विङ्नाम	२	८	वेवेष्टि	अत्तिकर्मा
३	१३	वृक्षस्यनुतेपुरुहूत	उपमानाम	२	१	वेशः	कर्मनाम

पञ्चादि	सूत्र	वकारादयः	विषयः	पञ्चादि	सूत्र	शकारादयः	विषयः
२	६	वेशति	कान्तिकर्मा	२	१८	अनययति	बधकर्मा
२	१४	वेशिष्टि	गतिकर्मा	१	११	शब्दः	बाङ्नाम
२	१	वेदः	कर्मनाम	३	६	शम	सुखनाम
२	६	वेष्टि	कान्तिकर्मा	२	१	शमी	कर्मनाम
२	१४	वेष्टिष्टि	गतिकर्मा	२	१८	शम्नाति	बधकर्मा
२	६	वेसति	कान्तिकर्मा	४	२	शम्बः	पदनाम
३	२८	वैतसः	उत्तरपदनाम	१	१०	शम्बरः	मेघनाम
५	१	वैखानरः	पदनाम	१	१२	शम्बरम्	उदकनाम
१	३	व्योम	अन्तरिक्षनाम	२	८	शम्बरम्	बलनाम
१	१२	व्योम	उदकनाम	४	२	शमशा	पदनाम
१	६	व्योमा	दिङ्नाम	४	१	शृङ्गो	"
		श		३	४	शरणम्	गृहनाम
१	१२	शकम्	उदकनाम	३	१०	अत्	सत्यनाम
२	१	शक्तिः	कर्मनाम	२	१८	अथति	बधकर्मा
५	३	शकुनिः	पदनाम	२	८	शर्द्धः	बलनाम
२	१	शक्म	कर्मनाम	५	३	अद्धा	पदनाम
२	१	शक्मम्	"	३	४	शर्म	गृहनाम
२	४	शक्करी	बाहुनाम	३	६	शर्म	सुखनाम
२	११	शक्करी	गोनाम	५	५	शर्मा	पदनाम
३	१८	शग्धि	याज्ञाकर्मा	२	५	शर्या	अङ्गुलिनाम
२	१	शग्म	कर्मनाम	४	२	शर्या	पदनाम
३	६	शग्मम्	सुखनाम	४	३	शराकः	"
३	६	शग्म्यम्	"	२	७	अवः	अन्ननाम
१	११	शची	बाङ्नाम	२	१०	अवः	धननाम
२	१	शची	कर्मनाम	१	७	शर्वरी	रात्रिनाम
३	८	शची	प्रज्ञानाम	२	१८	अथति	बधकर्मा
३	१	शतम्	बहुनाम	२	८	शवः	बलनाम
३	६	शतरा	सुखनाम	२	१०	शवः	धननाम
				४	२	श्वघ्नो	पदनाम

पञ्चाशति	रादयः	विषयः	वि	सु	शकारादयः	विषयः
		गतिकर्मा	३	७	शिल्पम्	रूपनाम
		परिचरणकर्मा	३	६	शिवम्	सुखनाम
१८		बधकर्मा	३	६	शिवाता	"
१८		"	४	१	शिशीते	पदनाम
३	१४	अर्चतिकर्मा	३	७	शिष्यम्	रूपनाम
४	३	पदनाम	२	१५	शीभम्	चिप्रनाम
३	१	वहुनाम	४	१	शीरम्	पदनाम
३	७	रूपनाम	१	७	शीणा	रात्रिनाम
३	१४	अर्चतिकर्मा	२	१५	शु	चिप्रनाम
२	६	कान्तिकर्मा	१	१२	शुकम्	उदकनाम
२	५	अङ्गुलिनाम	२	१५	शुघनसाः	चिप्रनाम
३	६	सुखनाम	३	६	शुनम्	सुखनाम
१	१५	आदिष्टोपयोगि-	५	३	सुनासीरी	पदनाम
४	३	पदनाम [नानि	१	१२	शुभम्	उदकनाम
२	१०	धननाम	३	१५	सुरण्यः	चिप्रनाम
४	२	पदनाम	४	३	सुरुधः	पदनाम
२	१४	गतिकर्मा	४	३	शुष्टो	"
१	७	रात्रिनाम	२	८	शुष्णम्	बलनाम
४	३	पदनाम	२	८	शुष्मम्	"
३	२०	दानकर्मा	२	१५	शूः	चिप्रनाम
४	१	पदनाम	२	१५	शूचनाः	चिप्रनाम
४	१	"	२	१५	शूचनाशः	"
४	३	"	२	१५	शूचनासः	"
२	१	कर्मनाम	२	१५	शूर्त्ताः	"
४	२	"	२	१७	शूरसाती	संग्रामनाम
१	७	रात्रिनाम	२	८	शूषम्	बलनाम
४	३	पदनाम	३	६	शूषम्	सुखनाम
३	६	सुखनाम	१	१७	शृङ्गाणि	ज्वलतोनाम
२	१	कर्मनाम	२	१८	शृणाति	बधकर्मा

अध्यायः	शु	शकारादयः	विषयः	अध्यायः	शु	सकारादयः	विषयः
४	३	शृम्भाः	पदनाम	२	१४	सचति	गतिकर्मा
३	२८	शेषः	उत्तरपदनाम	३	२८	सचते	उत्तरपदनाम
५	५	श्वेनः	पदनाम	४	२	सचा	पदनाम
१	१४	श्वेनासः	अश्वनाम	२	६	संकृत्	कान्तिकर्मा
३	६	श्वेवम्	सुखनाम	१	१२	सत्	उदकनाम
१	८	श्वेत्या	उषोनाम	३	२८	सतः	उत्तरपदनाम
३	६	श्वेवृधम्	सुखनाम	३	१०	सचा	सत्यनाम
२	२	शेषः	अपत्यनाम	१	१२	सतिनम्	उदकनाम
१	७	शोकौ	रात्रिनाम	१	१२	सतीकम्	"
२	१४	श्रीतति	गतिकर्मा	१	१२	सतोनम्	"
१	१६	श्रीचति	ज्वलतिकर्मा	१	१२	सत्यम्	"
१	१७	श्रीचिः	ज्वलतोनाम	१	१२	सदनम्	"
१	११	श्लोकः	वाङ्नाम	१	१२	सद्य	"
		प्र		२	१७	सद्य	संग्रामनाम
२	१४	प्रःकति	गतिकर्मा	३	४	सद्य	गृहनाम
२	१४	प्रःकति	"	३	३०	सद्यनौ	द्यावापृथिवी
२	१४	प्रःकति	"	३	३०	सदसौ	"
		स		४	३	सदाब्दे	पदनाम
२	१७	सचति	गतिकर्मा	३	३०	सधे	द्यावापृथिवी
२	१७	सगमन्	संग्रामनाम	२	५	सनाभयः	अंगुलिनाम
३	१८	सग्धि	याज्ञाकर्मा	३	१५	सनुतः	{ निर्णीतान्त- हितनाम
१	३	सगमम्	अन्तरिक्षनाम				
१	३	सगरः	"	३	२७	सनेमि	पुराणनाम
२	१७	सङ्खे	संग्रामनाम	१	१७	स्यामन्	संग्रामनाम
२	१७	सङ्ख्ये	"	१	५	सप्तऋषयः	रश्मिनाम
२	१७	सङ्गुगे	"	५	६	सप्तऋषयः	पदनाम
२	१७	सङ्गथे	"	१	१४	सप्तिः	अश्वनाम
२	१७	सङ्गमे	"	३	५	सपति	परिचरणकर्मा
२	१७	सङ्गाः	"	३	१४	सपति	अर्चतिकर्मा

अक्षरवि	सङ्ख	सकारादयः	विषयः	अक्षरवि	सङ्ख	सकारादयः	विषयः
२	८	स्यन्द्रासः	बलनाम	२	१४	सुपति	गतिकर्मा
३	३	सप्रथाः	पदनाम	१	१२	सर्पिः	उदकनाम
३	५	सपर्यति	परिचरणकर्मा	५	५	सैरमा	पदनाम
३	१८	सबाधः	ऋत्विङ्नाम	३	१	सरिरम्	बहुनाम
२	१७	समलु	संश्रामनाम	१	१२	सुर्वम्	उदकनाम
२	१७	समनम्	"	२	१४	स्रवति	गतिकर्मा
२	१७	समनीके	"	१	१३	स्ववत्यः	नदीनाम
२	१७	समरणे	"	१	१३	सरस्वत्यः	"
२	१७	समर्थे	"	१	११	सरस्वती	वाङ्नाम
४	२	समस्य	पदनाम	५	५	सरस्वती	पदनाम
२	१७	समितिः	संश्रामनाम	५	४	सरस्वान्	"
२	१७	समिथे	"	२	१४	स्वंसति	गतिकर्मा
२	१७	समीके	"	२	१४	स्वंसते	"
२	१७	समीथे	"	२	१४	ससृते	"
१	३	समुद्रः	अन्तरिक्षनाम	१	१२	सलिलम्	उदकनाम
५	६	समुद्रः	पदनाम	३	१	सलिलम्	बहुनाम
२	१७	समोहे	संश्रामनाम	४	३	सललूकम्	पदनाम
२	१७	सम्भोहे	"	१	४	स्वः	साधारणनाम
२	१७	संयत्	"	१	१२	स्वः	उदकनाम
२	१७	संयुगे	"	४	२	स्वच्चाः	पदनाम
२	१४	स्यन्दते	गतिकर्मा	२	१७	संवतम्	संश्रामनाम
२	१४	स्यन्दयति	"	२	१७	सुंवतः	"
२	१४	स्यमति	"	५	४	सविता	पदनाम
१	११	सरः	वाङ्नाम	५	६	सविता	"
१	१२	सरः	उदकनाम	३	१४	खदति	अर्चतिकर्मा
१	१२	सर्गाः	"	१	१२	खधा	उदकनाम
१	१२	सर्णीकम्	"	२	७	खधा	अन्ननाम
५	६	सरण्युः	पदनाम	२	२०	खधितिः	वज्रनाम
१	१३	सरितः	नदीनाम	३	३०	स्वधे	द्यावापृथिवी

पञ्च	ॐ	सकारादयः	विषयः	पञ्च	ॐ	सकारादयः	विषयः
१	११	स्वनः	वाङ्नाम	२	१५	साचिवित्	विप्रनाम
३	१७	सवीमम्	यज्ञनाम	२	१५	साचीवित्	"
३	१४	स्वपिति	अर्चतिकर्मा	२	१५	साचीवत्	"
३	२२	स्वपिति	स्वपतिकर्मा	१	१६	स्तामुः	स्तोतनाम
१	३	स्वयम्भूः	अन्तरिक्षनाम	१	१५	साध्याः	रश्मिनाम
४	३	सवीमनि	पदनाम	५	६	साध्याः	पदनाम
१	१२	स्वर्णिकम्	उदकनाम	२	२०	सायकः	वज्रनाम
१	११	स्वरः	वाङ्नाम	१	११	खाहा	वाङ्नाम
२	१४	स्वरति	गतिकर्मा	५	२	खाहाकृतयः	पदनाम
३	१४	स्वरति	अर्चतिकर्मा	१	१३	सिन्धवः	नदीनाम
३	२२	स्वस्ति	स्वपतिकर्मा	४	३	स्तिपाः	पदनाम
५	५	स्वस्तिः	पदनाम	४	३	स्तिपानाम्	"
१	८	स्वसराणि	अहर्नाम	२	७	सिनम्	अन्ननाम
३	४	स्वसराणि	गृहनाम	४	२	सिनम्	पदनाम
४	४	स्वसराणि	पदनाम	५	५	सिनीवाक्षी	"
२	५	स्वसारः	अंगुलिनाम	१	१२	सिरा	उदकनाम
२	१४	सञ्चति	गतिकर्मा	३	२८	सिषत्ति	उत्तरपदनाम
२	७	ससम्	अन्ननाम	३	२८	सिषत्तु	"
४	२	ससम्	पदनाम	२	१४	सिखति	गतिकर्मा
३	२२	सस्ति	स्वपतिकर्मा	२	१४	सिसत्ति	"
४	२	सस्तिम्	पदनाम	२	७	सौनम्	अन्ननाम
२	१४	सस्ति	गतिकर्मा	४	२	सौम्	पदनाम
२	१४	संस्ति	"	२	१४	सौथते	गतिकर्मा
१	१३	सस्रुतः	नदीनाम	१	१३	सौराः	नदीनाम
३	२५	सखः	{ निर्णीतान्त- र्हितनाम	३	१२	सुकम्	{ सर्वपदसमा- नायः
१	१२	सहः	उदकनाम	१	१२	सुचेम	उदकनाम
२	८	सहः	बलनाम	१	१२	सुखम्	"
३	१	सहस्रम्	बहुनाम	३	६	सुगम्यम्	सुखनाम

क्रमांशः	संख्या	सकारादयः	विषयः	क्रमांशः	संख्या	सकारादयः	विषयः
३	१६	सुत्	स्तोत्रनाम	१	८	सूनृतावती	"
२	७	सुतः	अन्ननाम	३	६	स्यूमकम्	सुखनाम
२	७	सुतम्	"	१	१२	सुरा	उदकनाम
४	१	सुतकः	पदनाम	३	१६	सुरिः	स्तोत्रनाम
३	१६	स्तुप्	स्तोत्रनाम	५	६	सूर्यः	पदनाम
४	३	सुदत्तः	पदनाम	१	११	सूर्या	वाङ्नाम
३	६	सुदिनम्	सुखनाम	५	६	सूर्या	पदनाम
३	८	सुनीयः	प्रशस्यनाम	२	२०	सृकः	वज्रनाम
५	४	सुपर्णः	पदनाम	४	२	सृणिः	पदनाम
१	११	सुपर्णा	वाङ्नाम	२	१८	स्त्वणाति	बधकर्मा
१	५	सुपर्णाः	रश्मिनाम	३	२८	स्त्वभिः	उत्तरपदनाम
१	१४	सुपर्णाः	अश्वनाम	२	१७	स्पृधः	संग्रामनाम
४	१	सुप्रायणाः	पदनाम	४	३	सृप्रः	पदनाम
१	११	सुपर्णी	वाङ्नाम	१	१२	स्वतीकम्	उदकनाम
२	१८	स्फुरति	बधकर्मा	२	१४	स्वेधति	गतिकर्मा
२	१८	स्फुलति	"	२	१८	स्नेहति	बधकर्मा
४	३	सुमत्	पदनाम	२	१८	स्नेहयति	"
नाम	६	सुम्नम्	सुखनाम	१	५	स्नेदयः	रश्मिनाम
१	८	सुम्नावरी	उषीनाम	३	१४	स्तोभति	अर्चलितर्मा
१	१२	सुरा	उदकनाम	५	५	सोमः	पदनाम
४	१	सुविते	पदनाम	४	३	सोमानम्	"
४	३	सुविद्वजः	"	४	२	सोमोअच्छाः	"
४	३	सुशिप्रः	"	३	६	सोमम्	सुखनाम
२	५	सुहस्यः	अङ्गुलिनाम	१	१२	स्तोतः	उदकनाम
३	२३	सूदः	कूपनाम	१	१३	स्तोत्याः	नदीनाम
२	२	सूनुः	अपत्यनाम	३	१४	स्तौति	अर्चतिकर्मा
मा-	८	सूनरी	उषीनाम	१	१७	हृ	ज्वलतोनाम
	८	सूनृता	"	२	१४	हनति	गतिकर्मा
		सूनृता	अन्ननाम	२	१४	हस्तात्	"
		सूनृतावरी	उषीनाम	२	१४		

श्रुति	हकारादयः	विषयः	श्रुति	हकारादयः	विषयः
१४	हन्ति	"	५	३	हविः पदनाम
१४	हस्यति	"	५	३	हविर्धाने "
१४	हस्यति	"	५	३	हस्तघ्नः "
१४	हयः	अश्वनाम	१	१४	हंसासः अश्वनाम
१४	हयति	"	१	१४	ह्यार्याणाम् "
१४	हयन्तात्	गतिकर्मा	४	२	हासमाने पदनाम
१७	हरः	ज्वलतोनाम	३	१२	हिकम् { सर्वपदसमा-
१३	हरः	क्रोधनाम	३	१२	ह्नायः
१	हरः	पदनाम	४	३	हिनोत पदनाम
४	हर्म्यम्	गृहनाम	१	७	हिम रातिनाम
३	हरयः	मनुष्यनाम	१	७	हिमा "
४	हरयाणः	पदनाम	१	२	हिरण्यम् हिरण्यनाम
२	हर्षति	कान्तिकर्मा	१	१३	हिरण्यवर्णाः नदीनाम
२	हर्षति	गतिकर्मा	३	१५	हिरक् { निर्णीतान्त-
२	हर्षन्ताम्	"	३	१५	हिंतनाम
३	ह्रस्वः	ह्रस्वनाम	३	२४	हुरश्चित् स्तेननाम
१	हरस्वत्यः	नदीनाम	१	१७	हृणिः ज्वलतोनाम
१	हरितः	दिङ्नाम	२	१३	हृणिः क्रोधनाम
१	हरितः	नदीनाम	२	१२	हृणीयते क्रुध्यतिकर्मा
२	हरितः	अङ्गुलनाम	२	१३	हेवः क्रोधनाम
१	हरितआ- दित्यस्य	आदिष्टोप- योजनानि	२	१२	हेळते क्रुध्यतिकर्मा
१	हरी इन्द्रस्य	"	२	२०	हेतिः वज्रनाम
२	ह्वयति	अतिकर्मा	१	२	हेम् हिरण्यनाम
३	ह्वयति	अर्चतिकर्मा	१	१२	हेम उदकनाम
३	ह्वयते	"	१	२	हेमा हिरण्यनाम
२	ह्वरः	क्रोधनाम	१	१२	हेमा उदकनाम
२	ह्वरति	अतिकर्मा	१	११	होवा वाङ्नाम
१	हविः	उदकनाम	३	१७	होवा यज्ञनाम

इति

अथ निघण्टोः शुद्धिपत्रम् ॥

पृ०	पं०	अशुद्धम्	शुद्धम्	पृ०	पं०	अशुद्धम्	शुद्धम्
५	१३	०	मे	१७	८	ववच्चसे	विवच्चसे
१	१८	योगिक	यौगिक	१७	१२	दुरीणे	दुरीणे
८	८	सर्वम्	सर्वम्	१८	५	भगम्	भगो
८	१०	पवित्रम्	पवित्रम्	१८	११	भन्दति	भन्दते
८	१	सस्रुतः	सस्रुतः	२०	१२	बर्हिषः	बर्हिषः
८	८	द्वार्याणाम्	द्वार्याणाम्	२०	२	मनुष्याः	मनुष्याः (नोट)
८	१	ऋतावय्यः	ऋतावय्यः (नोट)	२१	१२	अघ	अघ
१०	१५	अभोशु	अभोशु	२१	१	वृषति	वृषति (नोट)
१०	२	कर्तुम्	कर्तुम् (नोट)	२२	१	सिषक्ति	सिषक्ति (नोट)
११	०	अ० १।	अ० २।	२३	३	मध्या	मध्या
११	३	जामयः	जामयः	२४	८	शुभ्राः	निशुभ्राः
११	२	सस्रुतः	सस्रुतः (नोट)	२४	८	ऋदरः	ऋदरः
११	७	सुतम्	सुतम् (नोट)	२४	१६	रिशाशादसः	रिशादसः
१२	०	अ० १	अ० २	२४	७	सुते	सुते
१२	५	बैलि	बैल	२६	२	अश	अश
१२	८	बुन्द्रियम्	बुन्द्रियम्	२७	७	२ २४	३ २४
१२	१७ १२		१३	२८	२८	४ ३	४ २
१२	४	हृणीयते	हृणीयते (नोट)	२८	४१	अल्पम्	अल्पकम्
१३	५	दघ्नोति	दघ्नोति (नोट)	३२	०	क्रमिका	क्रमिका
१५	४	अस्तमीके	अस्तमीके	३८	७	इदनात्	इदमानात्
१५	८	पृत्सु	पृत्सु	४०	७	नान	नाम

पृ०	पं०	अशुद्धम्	शुद्धम्	पृ०	पं०	अशुद्धम्	शुद्धम्
४०	३५	त्रय	त्रयः	४७	२७	पुरन्धि	पुरन्धी
४१	११	क्षिप्रकर्मा	क्षिप्रनाम	४८	१८	पृणाति	पृणाति
४२	३६	२।१४	३।१८	५८	४२	सुनांसीरी	सुनासीरी
४२	३७	३।१८दध्यति	२।१४दध्यति	५८	४४	सुरय्युः	शुरय्युः
४३	२०	१।६	१।८	५८	४५	सुबधः	शुबधः
४३	२१	”	पदनाम	६०	५२	स्यामन्	स्यगमन्
४५	१८	निर्णि	निर्णी	६४	२०	अङ्गुल	अङ्गुलि

इति

